Eiropas Komisija

Juridisko tekstu apkopojums par

Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda

īstenošanu

I sējums

Jūrlietas un zivsaimniecība

Juridisko tekstu apkopojums par

Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda

īstenošanu

I sējums

Satura rādītājs

Karmenu Vella priekšvārds. 7

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011. 9

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 75

Vides, jūrlietu un zivsaimniecības komisāra

Karmenu Vella priekšvārds

Piekrastes reģionu ekonomikai ir pamatoti nepieciešams finanšu atbalsts. Atbalsts ir vajadzīgs, lai stiprinātu arvien nozīmīgāko saikni starp vidi un ekonomiku.

Lai to īstenotu, laikposmā līdz 2020. gadam ļoti nozīmīgs rīks ir jaunais Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds. Šis fonds atbalsta jaunās kopējās zivsaimniecības politikas ekonomiskos, vides un sociālos mērķus — tas atvieglo nozarē īstenoto virzību uz ilgtspējīgu zvejniecību un uzlabo zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirdzniecību un pārstrādi; saistībā ar zināšanām par zivju krājumu stāvokli tas atbalsta datu vākšanu un pārvaldību; saistībā ar noteikumu labāku ievērošanu un vienlīdzīgu konkurenci tas nodrošina jaunus kontroles un noteikumu piemērošanas līdzekļus; un saistībā ar visaptverošu un saskaņotu jūru un okeāna pārvaldību tas finansē mūsu jūrlietu politikas dažādās darbības jomas.

Ir arī jānodrošina saskaņotība ar citiem Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem, jo Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds ir tikai viens no pieciem fondiem, no kuriem katrs ir koncentrēts uz savu pamatdarbības jomu, bet tie visi īsteno arī savstarpēji papildinošus mērķus, kas saistīti ar darbavietu izveidi, ekonomikas atveseļošanu un ilgtspējīgu attīstību. Vēl svarīgāk nekā tikai nodrošināt šo piecu fondu saskaņotu darbību, ir radīt sinerģiju starp tiem, lai maksimāli palielinātu to ietekmi un vienlaikus izvairītos no dublēšanās.

Rezultātā Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondam ir ne vien savi noteikumi, bet tam ir piemērojami arī dažādi kopēji noteikumi, kas attiecas uz visiem fondiem. Valstu iestādēm un ieinteresētajām personām ir jāievēro abu veidu noteikumi, lai projekti varētu saņemt finansējumu.

Tādēļ mēs esam apkopojuši visus juridiskos tekstus, kas attiecas uz Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, šajā elektroniskajā publikācijā, kas pieejama 24 valodās. Ceru, ka tas atvieglos gala lietotāju darbu, ļaujot mums novirzīt pienācīgu līdzekļu apjomu pareizajā vietā un laikā.

Briselē, 2014. gada decembrī

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 508/2014

(2014. gada 15. maijs)

par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. pantu, 43. panta 2. punktu, 91. panta 1. punktu, 100. panta 2. punktu, 173. panta 3. punktu, 175. un 188. pantu, 192. panta 1. punktu, 194. panta 2. punktu, 195. panta 2. punktu un 349. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumus ([1]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Komisijas 2011. gada 13. jūlija paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Kopējās zivsaimniecības politikas reforma" ir izklāstītas kopējās zivsaimniecības politikas ("KZP") iespējamās problēmas, mērķi un virzieni pēc 2013. gada. Ņemot vērā diskusijas pēc minētā paziņojuma publicēšanas, KZP tika reformēta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1380/2013 ([4]). KZP reforma aptver visus galvenos KZP elementus, tostarp tās finansiālos aspektus. Lai sasniegtu minētās reformas mērķus, ir lietderīgi atcelt Padomes Regulu (EK) Nr. 2328/2003 ([5]), Padomes Regulu (EK) Nr. 861/2006 ([6]), Padomes Regulu (EK) Nr. 1198/2006 ([7]) un Padomes Regulu (EK) Nr. 791/2007 ([8]), un tās aizstāt ar šo regulu.

([1]) OV C 299, 4.10.2012., 133. lpp., un OV C 271, 19.9.2013., 154. lpp.
([2]) OV C 391, 18.12.2012., 84. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.
([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).
([5]) Padomes Regula (EK) Nr. 2328/2003 (2003. gada 22. decembris), ar kuru ievieš shēmu, lai kompensētu tās papildu izmaksas par dažu Azoru salu, Madeiras, Kanāriju salu, Francijas Gviānas un Reinjonas departamentu zvejniecības produktu realizāciju, ko rada šo reģionu nošķirtība (OV L 345, 31.12.2003., 34. lpp.).
([6]) Padomes Regula (EK) Nr. 861/2006 (2006. gada 22. maijs), ar ko nosaka Kopienas finanšu pasākumus kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanai un jūras tiesību jomā (OV L 160, 14.6.2006., 1. lpp.).
([7]) Padomes Regula (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu (OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.).
([8]) Padomes Regula (EK) Nr. 791/2007 (2007. gada 21. maijs), ar ko ievieš shēmu, lai kompensētu papildu izmaksas, kuras radušās attālāko reģionu – Azoru salu, Madeiras, Kanāriju salu, Franču Gviānas un Reinjonas – zivsaimniecības produktu tirdzniecībā (OV L 176, 6.7.2007., 1. lpp.).

Apzinoties, ka visi jautājumi, kas attiecas uz Eiropas okeāniem un jūrām, ir savstarpēji saistīti, šai regulai būtu jāatbalsta arī integrētās jūrlietu politikas (IJP) turpmāka izstrāde, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1255/2011 ([1]).

(2) Eiropas Jūrlietu un Zivsaimniecības fonda (EJZF) darbības jomā būtu jāiekļauj atbalsts KZP jūras bioloģisko resursu saglabāšanai, to zvejniecību un flotu pārvaldībai, kuras izmanto minētos resursus, saldūdens bioloģiskos resursus un akvakultūru, kā arī zvejas un akvakultūras produktu apstrādei un tirdzniecībai, ja šādas darbības dalībvalstu teritorijā veic Savienības zvejas kuģi vai dalībvalstu valstspiederīgie, neskarot karoga valsts primāro atbildību un ņemot vērā 1982. gada 10. decembra Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas ([2]) (UNCLOS) 117. panta noteikumus.

(3) KZP panākumi ir atkarīgi no efektīvas kontroles, inspekcijas un izpildes sistēmas, kā arī no tādu ticamu un pilnīgu datu pieejamības, kas vajadzīgi gan zinātniskajiem ieteikumiem, gan īstenošanai un kontrolei. Tāpēc EJZF būtu jāatbalsta minētās politikas jomas.

(4) EJZF darbības jomā būtu jāiekļauj atbalsts IJP, tostarp koordinētu darbību izstrādei un īstenošanai un lēmumu pieņemšanai, kas attiecas uz okeāniem, jūrām, piekrastes reģioniem un jūrlietu nozarēm un papildina dažādas ar minētajiem aspektiem saistītas Savienības politikas jomas, proti, KZP un transporta, rūpniecības, teritoriālās kohēzijas, vides, enerģētikas un tūrisma politiku. Būtu jānodrošina saskaņotība un integrācija dažādu nozaru politikas virzienu pārvaldībā, ko īsteno Baltijas jūrā, Ziemeļjūrā, Ķeltu jūrās, Biskajas līcī un Pireneju pussalas piekrastē, Vidusjūras un Melnās jūras baseinā.

(5) EJZF atbalsta saņēmējiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 ([3]) 2. panta 10. punkta nozīmē var būt operatori Regulas (ES) Nr. 1380/2013 4. panta 30. punkta nozīmē, zvejnieki vai zvejnieku organizācijas, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

(6) Saskaņā ar Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija secinājumiem, ar kuriem tika pieņemta Savienības jaunā nodarbinātības un gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes stratēģija, pamatojoties uz Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu "Eiropa 2020 – stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" ("stratēģija "Eiropa 2020" "), Savienībai un dalībvalstīm būtu jāīsteno pārdomāta, ilgtspējīga un iekļaujoša izaugsme, vienlaikus veicinot saskaņotu Savienības attīstību. Būtu jākoncentrē resursi, lai izpildītu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus un uzdevumus, jo īpaši tos, kas saistīti ar nodarbinātību, klimata pārmaiņu novēršanu, enerģijas ilgtspējīgu izmantošanu, nabadzības apkarošanu un sociālo iekļaušanu, un lai palielinātu efektivitāti, vairāk orientējoties uz rezultātiem. IJP iekļaušana EJZF palīdz īstenot arī svarīgākos politikas mērķus, kas izvirzīti stratēģijā "Eiropa 2020" un atbilst vispārējiem ekonomikas, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķiem, kas izklāstīti Līgumā par Eiropas Savienību (LES) un Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD).

(7) Lai nodrošinātu to, ka EJZF palīdz sasniegt KZP, IJP un stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus, ir jākoncentrējas uz nelielu skaitu pamatprioritāšu, kas saistītas ar tādas zvejniecības un akvakultūras veicināšanu, kas ir vides ziņā ilgtspējīga, resursefektīva, inovatīva, konkurētspējīga un balstīta uz zināšanām, ar KZP īstenošanas sekmēšanu, nodarbinātības un teritoriālās kohēzijas palielināšanu, tirdzniecības un apstrādes veicināšanu, kā arī IJP īstenošanas sekmēšanu.

(8) Savienībai būtu jācenšas visos EJZF īstenošanas posmos novērst nevienlīdzību un sekmēt vīriešu un sieviešu līdztiesību, kā arī apkarot diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, ticības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ.

(9) KZP vispārējais mērķis ir nodrošināt to, lai zvejas un akvakultūras darbības palīdzētu radīt ilgtermiņā noturīgus vides apstākļus, kas vajadzīgi ekonomiskajai un sociālajai attīstībai. Turklāt tai būtu jāpalīdz uzlabot produktivitāti, nodrošināt pietiekami augstu dzīves līmeni zivsaimniecībā nodarbinātajiem un stabilus tirgus, un tai būtu jānodrošina resursu pieejamība un tas, ka produkti patērētājiem ir pieejami par saprātīgām cenām.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1255/2011 (2011. gada 30. novembris), ar ko izveido programmu integrētas jūrlietu politikas turpmākas izstrādes atbalstam (OV L 321, 5.12.2011., 1. lpp.).
([2]) Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija un Nolīgums par tās XI daļas īstenošanu (OV L 179, 23.6.1998., 3. lpp.).
([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

(10) Īpaši svarīgi ir labāk integrēt vides apsvērumus KZP, kurai būtu jāsasniedz Savienības vides politikas un stratēģijas "Eiropa 2020" mērķi un uzdevumi. KZP mērķis ir izmantot dzīvos jūras bioloģiskos resursus tā, lai zivju krājumus atjaunotu tādā apjomā un uzturētu virs tāda līmeņa, lai līdz 2015. gadam, ja tas iespējams, un vēlākais līdz 2020. gadam panāktu maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu. Īstenojot KZP, zvejniecību pārvaldībā būtu jāievieš piesardzības pieeja un ekosistēmas pieeja. Attiecīgi EJZF būtu jāpalīdz aizsargāt jūras vidi, kā izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/56/EK ([1]).

(11) KZP un IJP izdevumus finansējot no viena fonda, proti, EJZF, būtu jācenšas panākt vienkāršošanu un būtu jānostiprina abu politiku integrācija. Dalītas pārvaldības attiecināšanai uz apstrādi un tirdzniecību, tostarp uz kompensāciju tālākajiem reģioniem, kontroles, datu vākšanas un pārvaldības pasākumiem, un uz IJP būtu vēl vairāk jāveicina vienkāršošana un jāsamazina gan Komisijas, gan dalībvalstu administratīvais slogs, kā arī piešķirtā atbalsta lielākas saskaņotības un efektivitātes sasniegšana.

(12) KZP un IJP izdevumi būtu jāfinansē no Savienības budžeta, izmantojot vienu fondu, proti, EJZF, vai nu tieši, vai arī dalītā pārvaldībā ar dalībvalstīm. Ar dalībvalstīm dalīta pārvaldība būtu jāpiemēro ne tikai pasākumiem, kas paredzēti zvejniecības, akvakultūras un sabiedrības virzītas vietējās attīstības atbalstam, bet arī apstrādei un tirdzniecībai, tālākajiem reģioniem paredzētām kompensācijām, kontroles pasākumiem un datu vākšanas pasākumiem, kā arī IJP. Tieša pārvaldība būtu jāpiemēro zinātniskajiem ieteikumiem, konkrētiem kontroles un noteikumu izpildes pasākumiem, brīvprātīgām iemaksām reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijās, konsultatīvajām padomēm, tirgus izpētei, IJP īstenošanas darbībām un saziņas pasākumiem. Būtu jānosaka darbību veidi, kuras var finansēt no EJZF līdzekļiem.

(13) Ir jānodala to kontroles un noteikumu izpildes pasākumu kategorijas, kurus līdzfinansē dalītā pārvaldībā, un tos, kurus līdzfinansē tiešā pārvaldībā. Ir būtiski norobežot resursus, kas jāpiešķir kontroles un datu vākšanas pasākumiem dalītā pārvaldībā, vienlaikus ļaujot elastīgumu starp minētajām divām pasākumu kategorijām.

(14) Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1380/2013 Savienības finansiālais atbalsts no EJZF ir jāpiešķir ar nosacījumu, ka dalībvalstis un operatori ievēro KZP noteikumus. Šī prasība ir paredzēta, lai atspoguļotu Savienības atbildību par to, ka sabiedrības interesēs tiek nodrošināta jūras bioloģisko resursu saglabāšana saskaņā ar KZP atbilstīgi LESD 3. pantam.

(15) KZP mērķu sasniegšana būtu apdraudēta, ja Savienības finansiālo atbalstu no EJZF izmaksātu operatoriem, kuri ex ante neievēroja prasības, kas saistītas ar jūras bioloģisko resursu saglabāšanu sabiedrības interesēs. Tāpēc operatoru iesniegtiem pieteikumiem vajadzētu būt pieņemamiem finansējumam saskaņā ar EJZF tikai ar nosacījumu, ka noteiktu laiku pirms atbalsta pieteikuma iesniegšanas attiecīgie operatori nav izdarījuši smagu pārkāpumu, noziedzīgu nodarījumu vai krāpniecisku darbību un nav bijuši iesaistīti nelegālas, nereģistrētas un neregulētas (NNN) zvejas Savienības kuģu sarakstā minētu zvejas kuģu darbībā, pārvaldībā vai bijuši to īpašumtiesību turētāji, vai tādu zvejas kuģu darbībā, pārvaldībā vai bijuši to īpašumtiesību turētāji, kuru karoga valstij ir noteikts nesadarbīgas trešās valsts statuss, kā noteikts šajā regulā.

(16) Turklāt minētās pieņemamības prasības atbalsta saņēmējiem būtu jāturpina ievērot pēc atbalsta pieteikuma iesniegšanas visā darbības īstenošanas laikposmā un piecus gadus pēc galīgā maksājuma attiecīgajam atbalsta saņēmējam.

(17) Ja atbalsta saņēmējs neievēro nosacījumus attiecībā uz atbilstību un ilgumu, būtu jāpiemēro finansiālās sekas un korekcijas. Lai noteiktu šādas finansiālās korekcijas apmēru, būtu jāņem vērā atbalsta saņēmēja pārkāpuma, noziedzīga nodarījuma vai krāpnieciskas darbības veids, smaguma pakāpe, ilgums un atkārtotu gadījumu skaits un EJZF ieguldījuma ietekme uz atbalsta saņēmēja saimniecisko darbību.

(18) KZP mērķu sasniegšana būtu apdraudēta arī tad, ja Savienības finansiālo atbalstu no EJZF izmaksātu dalībvalstīm, kuras neievēro KZP noteikumos paredzētos pienākumus, kas saistīti ar jūras bioloģisko resursu saglabāšanu sabiedrības interesēs, piemēram, datu vākšana un kontroles pienākumu pildīšana. Turklāt, ja minētie pienākumi netiek ievēroti, pastāv risks, ka dalībvalstis nekonstatēs pieteikumus, kuri nav pieņemami, vai neatbilstīgas darbības.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

(19) Lai nepieļautu neatbilstīgus maksājumus, kā arī lai mudinātu dalībvalstis ievērot KZP noteikumus, kā piesardzības pasākumu būtu jāparedz noteikums maksājuma termiņa pārtraukšanai un maksājumu apturēšanai, kuru termiņš un piemērošanas joma ir ierobežoti. Finansiālas korekcijas, kurām ir galīgas un neatsaucamas sekas, būtu jāpiemēro vienīgi izdevumiem, kurus skar noteikumu neievērošanas gadījumi.

(20) Lai uzlabotu koordināciju un fondus, kuri piešķir atbalstu saskaņā ar kohēzijas politiku, proti, Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF), Eiropas Sociālo fondu (ESF) un Kohēzijas fondu (KF), izmantotu saskaņoti ar lauku attīstībai un jūrlietām un zivsaimniecībai paredzētajiem fondiem, proti, attiecīgi Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) un EJZF, Regulā (ES) Nr. 1303/2013 ir paredzēti kopīgi noteikumi visiem minētajiem fondiem ("ESI fondi"). KZP un IJP nozaru specifikas dēļ, papildus Regulai (ES) Nr. 1303/2013, šajā regulā ir iekļauti īpaši papildu noteikumi.

(21) Proporcionalitātes princips būtu jāpiemēro darbības programmai un visā programmas ciklā, ņemot vērā dalībvalstu attiecīgo administrāciju apmēru un publisko izdevumu kopsummu, kas piešķirta darbības programmai.

(22) Pieejamo saistību apropriāciju sadalījums katrai dalībvalstij Komisijai būtu jānosaka ik gadu, izmantojot objektīvus un pārredzamus kritērijus. Minēto kritēriju vidū vajadzētu būt rādītājiem par zivsaimniecības un akvakultūras nozares apmēru, kontroles un datu vākšanas pienākumu apjomu, vēsturiskajiem piešķīrumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1198/2006 un vēsturiskajam līdzekļu izmantojumam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 861/2006.

(23) KZP kontekstā ļoti svarīga ir dažu konkrētu ex ante nosacījumu izpilde, jo īpaši tas attiecas uz zvejas kapacitātes ziņojuma un akvakultūras valsts daudzgadu stratēģiskā plāna iesniegšanu un pierādītām administratīvajām spējām izpildītu datu vākšanas prasības zivsaimniecības pārvaldības vajadzībām un nodrošināt Savienības kontroles, inspekcijas un izpildes sistēmas īstenošanu.

(24) Saskaņā ar vienkāršošanas mērķi visām tām darbībām saskaņā ar EJZF, uz kurām attiecas dalīta pārvaldība, tostarp kontroli un datu vākšanu, katrā dalībvalstī būtu jāizstrādā viena darbības programma saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts valsts struktūru. Plānošanai būtu jāaptver laikposms no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim. Sagatavojot vienu darbības programmu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to darbības programmu saturs un apjoms atspoguļo vienkāršošanas mērķi. Katrā programmā būtu jānorāda ar EJZF izvirzītajām Savienības prioritātēm saistīto mērķu sasniegšanas stratēģija un izraudzītie pasākumi. Plānošanā būtu jāņem vērā minētās Savienības prioritātes, to vienlaikus pielāgojot valsts kontekstam, un būtu jāpapildina citas Savienības politikas jomas, jo īpaši lauku attīstības politika un kohēzijas politika.

(25) Lai veicinātu mazapjoma piekrastes zvejas attīstību, dalībvalstīm, kurām ir ievērojams mazapjoma piekrastes zvejas segments, būtu savām darbības programmām jāpievieno rīcības plāni mazapjoma piekrastes zvejas attīstībai, konkurētspējai un ilgtspējai.

(26) Lai, īstenojot EJZF, palīdzētu sasniegt vienkāršošanas mērķi un samazinātu kontroles izmaksas un kļūdu īpatsvaru, dalībvalstīm būtu pēc iespējas vairāk jāizmanto iespēja izmantot vienkāršotus dotāciju veidus, kā paredzēts Regulā (ES) Nr. 1303/2013.

(27) Lai izpildītu KZP paredzētos kontroles pienākumus, dalībvalstīm būtu jāsagatavo darbības programmas daļa par kontroli saskaņā ar Savienības prioritātēm, kuras Komisija noteikusi minētajā politikas jomā. Lai darbības programmu pielāgotu jaunām vajadzībām kontroles un noteikumu izpildes jomā, darbības programmu iedaļa par kontroli būtu regulāri jāpārskata, pamatojoties uz KZP kontroles un noteikumu izpildes jomā izvirzīto Savienības prioritāšu izmaiņām. Minētie grozījumi būtu jāapstiprina Komisijai. Lai saglabātu pasākumu plānošanas elastīgumu kontroles jomā, darbības programmas kontroles iedaļas pārskatīšanai būtu jāpiemēro vienkāršota procedūra.

(28) Darbības programmas iedaļa par datu vākšanu dalībvalstīm būtu jāsagatavo saskaņā ar Savienības daudzgadu programmu, kā minēts Padomes Regulā (EK) Nr. 199/2008 ([1]). Lai pielāgotos datu vākšanas pasākumu īpašajām vajadzībām, dalībvalstīm saskaņā ar minēto regulu būtu jāizstrādā darba plāns, kuram būtu jāsaņem Komisijas apstiprinājums.

(29) Līdzekļi, kas ir tiešā pārvaldībā, izņemot Komisijas sniegta tehniska palīdzība, būtu iepriekš jādefinē ar 5 % elastību un jāpārvalda ar gada darba programmām.

(30) Lai uzlabotu zvejas darbību konkurētspēju un ekonomiskos rādītājus, ir būtiski stimulēt un nodrošināt atbalstu ieguldījumiem inovācijā. Lai sekmētu augstāku dalības līmeni, būtu jāvienkāršo pieteikumu procedūra par atbalstu inovācijai.

(31) Lai palielinātu zvejas un jūrlietu darbību konkurētspēju un ekonomiskos rezultātus, svarīgi ir arī ieguldījumi cilvēkkapitālā. Tāpēc EJZF būtu jāatbalsta konsultāciju pakalpojumi, pētnieku un zvejnieku sadarbība, profesionālā apmācība, mūžizglītība un būtu jāstimulē zināšanu izplatīšana, jāpalīdz uzlabot operatoru vispārējo veiktspēju un konkurētspēju un jāveicina sociālais dialogs. Atzīstot viņu nozīmi zvejnieku kopienās, pašnodarbināto zvejnieku laulātajiem un dzīves partneriem, ievērojot konkrētus nosacījumus, būtu jāpiešķir atbalsts profesionālajai apmācībai, mūžizglītībai un zināšanu izplatīšanai, un tīkla veidošanai, kas sekmē viņu profesionālo attīstību.

(32) Lai palīdzētu jauniešiem, kas ilgstošās finanšu krīzes laikā saskaras ar grūtībām piekļūt darba tirgum zivsaimniecības nozarē, no EJZF būtu jāatbalsta stažēšanās programmas un kursi par ilgtspējīgas zvejas prakses veidiem un jūras bioloģisko resursu saglabāšanu.

(33) Apzinoties iespējas, ko mazapjoma piekrastes zvejniekiem paver dažādošana, un viņu būtisko nozīmi piekrastes kopienās, EJZF būtu jāsniedz atbalsts ieguldījumiem, kas veicina zvejnieku ieņēmumu dažādošanu, attīstot papildinošās darbības, tostarp ieguldījumus uz klāja, makšķerēšanas tūrismu, restorānus, vides pakalpojumus saistībā ar zveju un izglītojošas darbības par zveju.

(34) Sākt un attīstīt jaunus saimnieciskus pasākumus zivsaimniecības nozarē jauniem zvejniekiem ir finansiāli sarežģīti, un tādēļ tas ir elements, kas būtu jāņem vērā, piešķirot un mērķtiecīgi sadalot no EJZF piešķirtos līdzekļus. Šāda attīstība ir būtiska Savienības zivsaimniecības nozares konkurētspējai. Tādēļ būtu jāizveido atbalsts jauniem zvejniekiem zvejniecības darbību sākšanai, lai sekmētu darbības sākšanu. Lai nodrošinātu saskaņā ar EJZF atbalstīto jauno saimniecisko pasākumu dzīvotspēju, atbalsts būtu jāsniedz ar nosacījumu, ka tiek iegūtas vajadzīgās prasmes un kompetences. Darījumdarbības sākšanas atbalstam būtu jāietver vienīgi atbalsts pirmā zvejas kuģa iegādei.

(35) Lai nodrošinātu veselību un drošību uz kuģa, EJZF būtu jāatbalsta ieguldījumi, kas aptver drošību, darba apstākļus, veselību un higiēnu uz kuģa, ar noteikumu, ka atbalstītie ieguldījumi pārsniedz Savienības un valsts tiesību aktu prasības.

(36) Būtu jāparedz noteikumi par pabalstu un finansiālu kompensāciju piešķiršanu zvejniekiem un zvejas kuģu īpašniekiem zvejas darbību pagaidu pārtraukšanas gadījumos, ja šādu pārtraukšanu ir tieši izraisījuši konkrēti saglabāšanas pasākumi, neietverot zvejas iespēju noteikšanu un piešķiršanu, ar noteikumu, ka tā ir paredzēta konkrētos Savienības vai valstu zivsaimniecības pārvaldības plānos vai ja to izraisa tas, ka netiek atjaunoti ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumi vai to protokoli. Šādi noteikumi būtu jāparedz arī zvejas darbību galīgas pārtraukšanas gadījumos.

(37) EJZF vajadzētu būt iespējai saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem piedalīties savstarpējos fondos, kas sniedz finansiālu kompensāciju zvejniekiem par ekonomiskiem zaudējumiem, ko izraisījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi, vides incidents vai glābšanas izmaksas.

(38) Lai zvejas darbības pielāgotu zvejas iespējām, EJZF vajadzētu būt iespējai atbalstīt zvejas iespēju piešķiršanas sistēmu izstrādi, attīstību, uzraudzību, izvērtēšanu un pārvaldību.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 199/2008 (2008. gada 25. februāris) par Kopienas sistēmas izveidi datu vākšanai, pārvaldībai un izmantošanai zivsaimniecības nozarē un par atbalstu zinātniskā padoma izstrādei saistībā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.).

(39) Ir īpaši svarīgi EJZF integrēt vides apsvērumus un atbalstīt KZP paredzēto saglabāšanas pasākumu īstenošanu, vienlaikus ņemot vērā apstākļu dažādību Savienības ūdeņos. Šajā nolūkā ir būtiski izstrādāt reģionālu pieeju saglabāšanas pasākumiem.

(40) Līdzīgi EJZF vajadzētu būt iespējai palīdzēt mazināt zvejas ietekmi uz jūras vidi, jo īpaši veicinot ekoinovācijas un izmantojot selektīvākus zvejas rīkus un aprīkojumu, kā arī pasākumus, kuru mērķis ir jūras bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu un to nodrošināto pakalpojumu aizsardzība un atjaunošana saskaņā ar ES Bioloģiskās daudzveidības stratēģiju līdz 2020. gadam.

(41) Saskaņā ar stratēģijas "Eiropa 2020" pamatmērķi, kas saistīts ar klimata pārmaiņu mazināšanu un energoefektivitāti, EJZF vajadzētu būt iespējai atbalstīt ieguldījumus kuģos un energoauditā.

(42) Lai mazinātu klimata pārmaiņu ietekmi un uzlabotu zvejas kuģu energoefektivitāti, vajadzētu būt iespējai piešķirt atbalstu galveno dzinēju vai palīgdzinēju modernizācijai vai nomaiņai, ar noteikumu, ka atlases procesā tiek dota priekšroka operatoriem, kas ir aktīvi mazapjoma piekrastes zvejā, lai uzlabotu viņu piekļuvi finansējumam, un ar noteikumu, ka lielāki kuģi piedalās dzinēja jaudas samazināšanā.

(43) Lai neapdraudētu KZP reformas ilgtspējības mērķi, finansiālā atbalsta summas, ko var piešķirt tādiem flotes pasākumiem kā darbības pagaidu vai galīga pārtraukšana, kā arī dzinēja nomaiņa, nebūtu jāpārsniedz un būtu jāierobežo laikposms, kurā var piešķirt šādu finansiālu atbalstu par galīgu pārtraukšanu.

(44) Saskaņā ar KZP ieviesto izmetumu aizliegumu EJZF būtu jāatbalsta tādi ieguldījumi kuģos, kuru mērķis ir visoptimālākajā veidā izmantot nevēlamas nozvejas un izmantot nozvejoto zivju pietiekami neizmantotās daļas. Ņemot vērā resursu nepietiekamību un tiecoties maksimāli palielināt nozvejoto zivju vērtību, EJZF būtu jāatbalsta arī tādi ieguldījumi kuģos, kuru mērķis ir palielināt nozvejoto zivju komerciālo vērtību.

(45) Apzinoties zvejas ostu, izkraušanas vietu un patvēruma vietu nozīmi, EJZF būtu jāatbalsta attiecīgi ieguldījumi, kuru mērķis jo īpaši ir palielināt energoefektivitāti, uzlabot vides aizsardzību, izkrauto produktu kvalitāti un uzlabot drošību un darba apstākļus.

(46) Savienībai ir būtiski, lai tiktu panākts noturīgs līdzsvars starp saldūdens resursiem un to izmantošanas apjomu. Tādēļ ar piemērotiem pasākumiem būtu jāparedz atbalsts zvejai iekšējos ūdeņos, pienācīgi ņemot vērā tās ietekmi uz vidi un vienlaikus saglabājot minēto nozaru ekonomisko dzīvotspēju.

(47) Saskaņā ar Komisijas 2002. gada 19. septembra paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam "Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģija" un Komisijas 2013. gada 29. aprīļa paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Stratēģiskās pamatnostādnes ES akvakultūras ilgtspējīgai attīstībai", KZP mērķiem un stratēģiju "Eiropa 2020" EJZF būtu jāatbalsta no vides, ekonomikas un sociālā viedokļa ilgtspējīgas akvakultūras nozares attīstība.

(48) Tā kā no akvakultūras saimniecībām izbēguši audzēti dzīvnieki var ietekmēt savvaļas jūras populācijas, EJZF nevajadzētu stimulēt ģenētiski modificētu organismu audzēšanu.

(49) Akvakultūra palīdz nodrošināt izaugsmi un darbvietas piekrastes un lauku reģionos. Tāpēc ir svarīgi, ka EJZF ir pieejams akvakultūras uzņēmumiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), un ka tas palīdz iesaistīt darījumdarbībā jaunus akvakultūras audzētājus. Lai uzlabotu akvakultūras darbību konkurētspēju un ekonomiskos rādītājus, ir būtiski stimulēt inovāciju un uzņēmējdarbību. Tāpēc EJZF vajadzētu būt iespējai atbalstīt inovatīvas darbības, akvakultūras uzņēmumu darījumdarbības attīstību kopumā, tostarp akvakultūru nepārtikas vajadzībām un akvakultūru aiz piekrastes zonas, un tādas papildinošas darbības kā, piemēram, makšķerēšanas tūrisms, ar akvakultūru saistīti vides pakalpojumi vai izglītojošas darbības.

(50) Lai palielinātu akvakultūras darbību konkurētspēju un ekonomiskos rādītājus, svarīgi ir arī ieguldījumi cilvēkkapitālā. Tāpēc EJZF vajadzētu būt iespējai atbalstīt mūžizglītību un tīklu veidošanu, kas stimulē zināšanu izplatīšanu, kā arī konsultāciju pakalpojumus, kas palīdz uzlabot operatoru vispārējo veiktspēju un konkurētspēju.

(51) Lai veicinātu akvakultūras vietu un infrastruktūras attīstību, EJZF vajadzētu būt iespējai atbalstīt valsts un reģionālās iestādes izdarīt stratēģisku izvēli, jo īpaši attiecībā uz to zonu noteikšanu un kartēšanu, kuras varētu uzskatīt par vispiemērotākajām akvakultūras attīstībai.

(52) Lai veicinātu vides, sociālajā un ekonomiskajā ziņā ilgtspējīgu akvakultūru, EJZF vajadzētu būt iespējai atbalstīt akvakultūras darbības, kas lielā mērā respektē vidi, akvakultūras uzņēmumu pāreju uz vides vadību, audita sistēmu izmantošanu, kā arī pāreju uz bioloģisko akvakultūru. Līdzīgi EJZF vajadzētu būt iespējai atbalstīt arī akvakultūru, kas nodrošina īpašus vides pakalpojumus.

(53) Apzinoties patērētāju aizsardzības nozīmi, EJZF vajadzētu būt iespējai sniegt piemērotu atbalstu akvakultūras audzētājiem, lai nepieļautu un mazinātu sabiedrības un dzīvnieku veselības apdraudējumu, ko var radīt akvakultūras sugu audzēšana.

(54) Atzīstot akvakultūras darbībās veikto ieguldījumu risku, EJZF vajadzētu būt iespējai sekmēt darījumdarbības drošību, sedzot izdevumus par akvakultūras krājumu apdrošināšanu, tādējādi pasargājot ražotāju ienākumus pārmērīgu produkcijas zaudējumu gadījumā, jo īpaši dabas katastrofu, nelabvēlīgu laikapstākļu, pēkšņu ūdens kvalitātes izmaiņu, slimību vai kaitēkļu invāzijas un ražošanas iekārtu iznīcināšanas rezultātā.

(55) Ņemot vērā to, ka sabiedrības virzīta vietējā attīstība daudzu gadu gaitā ir pierādījusi savu lietderīgumu zivsaimniecības un akvakultūras, kā arī lauku apvidu attīstības veicināšanā, pilnībā ņemot vērā daudznozaru vajadzības vietējā attīstībā, atbalsts būtu jāturpina un jāstiprina arī turpmāk.

(56) Zivsaimniecības un akvakultūras nozarē sabiedrības virzītai vietējai attīstībai būtu jāveicina inovatīvas pieejas, kuru mērķis ir radīt izaugsmi un darbvietas, jo īpaši nodrošinot zvejas produktu pievienoto vērtību un vietējās ekonomikas dažādošanu, ko panāk, pievēršoties jaunām saimnieciskām darbībām, tostarp tām, ko piedāvā jūras nozaru izaugsme un jūrlietas plašākā nozīmē.

(57) Zivsaimniecības un akvakultūras nozares ilgtspējīgai attīstībai būtu jāpalīdz sasniegt stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus – veicināt sociālo iekļaušanu un samazināt nabadzību, izveidot darbvietas un sekmēt inovāciju vietējā līmenī. Tai būtu jāpalīdz sasniegt arī teritoriālās kohēzijas mērķi, kas ir viena no LESD galvenajām prioritātēm.

(58) Sabiedrības virzīta vietējā attīstība būtu jāīsteno ar augšupēju pieeju, ko piemēro vietējās partnerības, kurās darbojas publiskā sektora, privātā sektora un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji un kuras pareizi atspoguļo vietējo sabiedrību. Minētajiem vietējiem dalībniekiem ir vislabākās iespējas izstrādāt un īstenot daudznozaru sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas to zivsaimniecības reģiona vajadzību apmierināšanai. Ir svarīgi nodrošināt, lai zivsaimniecības vietējo rīcības grupu (ZVRG) lēmumu pieņemšanas struktūrās nevienai atsevišķai interešu grupai nebūtu vairāk par 49 % balsstiesībām.

(59) Vietējo partnerību tīklu veidošana ir būtisks minētās pieejas elements. Tāpēc vietējo partnerību sadarbība ir nozīmīgs attīstības instruments, kas būtu jāatbalsta ar EJZF.

(60) Atbalsts zivsaimniecības reģioniem no EJZF būtu jāsaskaņo ar vietējās attīstības atbalstu, ko sniedz citi Savienības fondi, un tam būtu jāattiecas uz visiem sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju sagatavošanas un īstenošanas aspektiem un ZVRG darbībām, kā arī jāsedz vietējā apgabala aktivizēšanas un vietējās partnerības darbības izmaksas.

(61) Lai nodrošinātu zvejniecības un akvakultūras dzīvotspēju tirgū, kurā valda ļoti liela konkurence, ir jāparedz noteikumi par atbalsta piešķiršanu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1379/2013 ([1]) īstenošanai un tirdzniecības un apstrādes darbībām, ko operatori veic, lai maksimāli palielinātu zvejniecības un akvakultūras produktu vērtību. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš to darbību atbalstam, ar kurām ražošanas, apstrādes un tirdzniecības darbības integrē piegādes ķēdē vai kurās ir inovatīvi procesi vai metodes. Piešķirot atbalstu, prioritāte būtu jāpiešķir ražotāju organizācijām un ražotāju organizāciju apvienībām. Ražošanas un tirdzniecības plānu gadījumā uz atbalstu vajadzētu būt tiesīgām tikai šādām organizācijām un apvienībām. Lai pielāgotos jaunajai izmetumu aizlieguma politikai, EJZF būtu jāatbalsta arī nevēlamu nozveju apstrāde.

(62) Regulā (ES) Nr. 1379/2013 ir noteikts lietošanai pārtikā paredzētu zvejas produktu uzglabāšanas mehānisms, lai veicinātu tirgu stabilizāciju. Lai nodrošinātu pāreju no tirgus intervences mehānismiem uz jauno prioritāti par ražošanas un tirdzniecības pasākumu plānošanu un pārvaldību, jebkāds EJZF piešķirtais atbalsts būtu jāizbeidz līdz 2018. gada 31. decembrim.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1379/2013 (2013. gada 11. decembris) par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.).

(63) Apzinoties pieaugušo konkurenci, ar ko saskaras mazapjoma piekrastes zvejnieki, EJZF vajadzētu būt iespējai atbalstīt mazapjoma piekrastes zvejnieku uzņēmējdarbības iniciatīvas, kuru mērķis ir pievienot vērtību nozvejotajām zivīm, jo īpaši veicot šādu zivju apstrādi vai tiešu tirdzniecību.

(64) Ņemot vērā, ka zvejas darbības Savienības tālākajos reģionos saskaras ar grūtībām, jo īpaši lielā attāluma un īpašo klimatisko apstākļu dēļ, EJZF vajadzētu būt iespējai ņemt vērā šos LESD 349. pantā norādītās šādu reģionu īpašās grūtības.

(65) Lai konkrēti zvejniecības un akvakultūras produkti no tālākajiem reģioniem arī turpmāk būtu spējīgi konkurēt ar līdzīgiem produktiem no citiem Savienības reģioniem, Savienība 1992. gadā ieviesa pasākumus attiecīgo papildu izmaksu kompensēšanai zivsaimniecībā. Laikposmā no 2013. līdz 2017. gadam piemērojamie pasākumi ir noteikti Regulā (EK) Nr. 791/2007. Ir jāturpina sniegt atbalstu, lai atlīdzinātu papildu izmaksas par dažu zvejniecības un akvakultūras produktu no tālākajiem Savienības reģioniem zvejniecību, audzēšanu, apstrādi un tirdzniecību no 2014. gada 1. janvāra, lai kompensācija palīdzētu saglabāt minēto reģionu operatoru ekonomisko dzīvotspēju.

(66) Ņemot vērā dažādos tirdzniecības apstākļus tālākajos reģionos, nozvejas un krājumu un tirgus pieprasījuma svārstības, attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāļauj noteikt zivsaimniecības produktus, par kuriem var pretendēt uz kompensāciju, to attiecīgos maksimālos daudzumus un kompensācijas summas, nepārsniedzot katrai dalībvalstij paredzēto kopējo piešķīrumu.

(67) Dalībvalstīm būtu jāļauj diferencēt attiecīgo zivsaimniecības produktu sarakstu un daudzumus un kompensācijas summu, nepārsniedzot katrai dalībvalstij paredzēto kopējo piešķīrumu. Turklāt tām būtu jāatļauj pielāgot savus kompensāciju plānus, ja to attaisno apstākļu pārmaiņas.

(68) Dalībvalstīm kompensācijas summa būtu jānosaka tādā apmērā, lai varētu pienācīgi atlīdzināt papildu izmaksas, kas tālākajos reģionos rodas īpašo nelabvēlīgo apstākļu dēļ. Lai nepieļautu pārmērīgu kompensāciju, minētajai summai vajadzētu būt proporcionālai papildu izmaksām, kas tiek kompensētas ar atbalstu. Šajā nolūkā būtu jāņem vērā arī citi valsts intervences veidi, kas ietekmē papildu izmaksu apjomu.

(69) Ir ārkārtīgi svarīgi, ka dalībvalstīm un operatoriem ir vajadzīgie līdzekļi, lai kontroli veiktu saskaņā ar augstiem standartiem, tādējādi nodrošinot atbilstību KZP noteikumiem, vienlaikus nodrošinot ūdeņu dzīvo resursu ilgtspējīgu izmantošanu. Tādēļ saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009 ([1]) EJZF vajadzētu būt iespējai atbalstīt dalībvalstis un operatorus. Veidojot noteikumu ievērošanas kultūru, minētajam atbalstam būtu jāveicina ilgtspējīga izaugsme.

(70) Atbalsts, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 861/2006 dalībvalstīm piešķirts attiecībā uz izdevumiem, kuri radušies saistībā ar Savienības kontroles sistēmas ieviešanu, būtu jāpiešķir lielākā apmērā no EJZF, tādējādi ievērojot viena fonda koncepciju.

(71) Saskaņā ar Savienības kontroles un noteikumu izpildes politikas mērķiem ir lietderīgi, ka zvejas kontrolei tiek atvēlēts noteikts laika minimums, kurā izmanto patruļas kuģus, gaisa kuģus un helikopterus un kas būtu jānosaka precīzi, lai nodrošinātu pamatu EJZF atbalsta piešķiršanai.

(72) Ņemot vērā to, cik svarīga ir dalībvalstu sadarbība kontroles jomā, EJZF vajadzētu būt iespējai sniegt atbalstu minētajam nolūkam.

(73) Būtu jāpieņem pasākumi, ar ko atbalsta zivsaimniecības datu vākšanu, pārvaldību un izmantošanu, kā noteikts Savienības daudzgadu programmā, jo īpaši lai atbalstītu valstu programmas un zinātnisko analīzi un KZP īstenošanai vajadzīgo datu pārvaldību un izmantošanu. Atbalsts, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 861/2006 dalībvalstīm piešķirts izdevumiem, kuri radušies saistībā ar zivsaimniecības datu vākšanu, pārvaldību un izmantošanu, būtu jāturpina piešķirt no EJZF, tādējādi ievērojot viena fonda koncepciju.

(74) Pareizi un efektīvi zvejniecības pārvaldības lēmumi saskaņā ar KZP būtu jāatbalsta ar pētniecības un sadarbības darbībām, zinātnisko un sociālekonomisko atzinumu un ieteikumu sniegšanu, kas vajadzīgi KZP īstenošanai un izstrādei, tostarp bioloģiskā un ģeogrāfiskā ziņā jutīgās teritorijās.

(75) Saistībā ar datu vākšanu vienā un tajā pašā jūras baseinā ir jāatbalsta arī sadarbība starp dalībvalstīm un, attiecīgā gadījumā, ar trešām valstīm, kā arī ar attiecīgajām starptautiskajām zinātniskajām organizācijām.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

(76) Kā norādīts Komisijas 2007. gada 10. oktobra paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un Sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Integrēta Eiropas Savienības jūrniecības politika", IJP mērķis ir atbalstīt jūru un okeānu ilgtspējīgu izmantošanu un veidot koordinētu, saskanīgu un pārredzamu lēmumu pieņemšanu saistībā ar politikas jomām, kas ietekmē okeānus, jūras, salas, piekrastes un tālākos reģionus un jūrlietu nozares.

(77) Kā norādīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1255/2011Padomes secinājumos, Eiropas Parlamenta rezolūcijās un Reģionu komitejas paziņojumos, Savienības IJP īstenošanai un turpmākai izstrādei ir vajadzīgs pastāvīgs finansējums. Ir sagaidāms, ka jūrlietu nozares attīstība, izmantojot finansiālu atbalstu IJP pasākumiem, būtiski ietekmēs ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju.

(78) EJZF būtu jāpalīdz veicināt integrētu jūrlietu pārvaldību visos līmeņos, jo īpaši apmaiņu ar paraugprakses piemēriem un jūras baseinu stratēģiju turpmāku izstrādi un īstenošanu. Minēto stratēģiju mērķis ir izveidot integrētu sistēmu, lai risinātu kopīgus uzdevumus Eiropas jūras baseinos, stiprināt sadarbību starp ieinteresētajām personām, lai maksimāli izmantotu Savienības finanšu instrumentus un fondus, un veicināt Savienības ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Minētajā kontekstā, darbības un mehānismi, kuru mērķis ir uzlabot sadarbību starp dalībvalstīm, var ietvert pārrobežu un starpnozaru sadarbību starp jūrlietu nozarēm, piemēram, darbībām saistībā ar Eiropas Krasta apsardzes funkciju forumu, lai veicinātu pieredzes apmaiņu un paraugpraksi ar mērķi panākt efektivitāti un saskaņotību, atbilstīgi attiecīgiem spēkā esošiem Savienības tiesību aktiem.

(79) EJZF būtu jāatbalsta instrumentu turpmāku izstrādi, lai radītu sinerģiju starp dažādām iniciatīvām, kas uzsāktas dažādās nozarēs un ietekmē jūras, okeānus un piekrastes. Tas attiecas arī uz integrēto jūras uzraudzību (IJU), kuras mērķis ir uzlabot izpratni par stāvokli jūrā, nodrošinot pastiprinātu un drošu informācijas apmaiņu starp nozarēm. Tomēr darbības, kas saistītas ar jūras uzraudzību un uz kurām attiecas LESD Trešās daļas V sadaļa, nebūtu jāfinansē no EJZF.

(80) Minēto nozaru uzturētu informācijas sistēmu savstarpējai savienošanai var būt nepieciešama minēto sistēmu finansēšanas mehānismu mobilizēšana saskaņotā veidā un atbilstīgi LESD. Jūras telpiskā plānošana un integrēta piekrastes zonas pārvaldība ir būtiski svarīgas jūras apgabalu un piekrastes reģionu ilgtspējīgai attīstībai, un abas palīdz sasniegt uz ekosistēmu balstītas pārvaldības mērķus un attīstīt zemes un jūras saiknes. Minētie instrumenti ir svarīgi arī piekrastes, jūru un okeānu dažādo izmantojumu pārvaldībā, lai nodrošinātu to ilgtspējīgu ekonomisko attīstību un stimulētu pārrobežu ieguldījumus, savukārt Direktīvas 2008/56/EK īstenošanā tiks precīzāk noteiktas to cilvēka darbību ilgtspējības robežas, kas ietekmē jūras vidi. Turklāt ir nepieciešams uzlabot zināšanas par jūras vidi un stimulēt inovāciju, atvieglinot ar okeānu un jūru stāvokli saistītu datu vākšanu, brīvu apmaiņu, atkārtotu izmantošanu un izplatīšanu.

(81) EJZF būtu jāatbalsta ilgtspējīga ekonomiskā izaugsme, nodarbinātība, inovācija un konkurētspēja jūrlietu nozarēs un piekrastes reģionos. Īpaši svarīgi ir apzināt regulatīvos šķēršļus un prasmju trūkumu, kas traucē izaugsmi jaunās un perspektīvās jūrlietu nozarēs, kā arī darbības, kuru mērķis ir veicināt ieguldījumus tehnoloģiju inovācijās, kas vajadzīgas, lai uzlabotu ar jūras vidi un jūrlietām saistītu lietojumu darījumdarbības potenciālu.

(82) EJZF vajadzētu būtu papildinošam un saskanīgam ar esošiem un turpmākiem finanšu instrumentiem, kurus Savienība un dalībvalstis darījušas pieejamus valsts un reģionālā līmenī ar mērķi veicināt ilgtspējīgu ekonomisko, sociālo un teritoriālo attīstību, okeānu, jūru un piekrastes aizsardzību un ilgtspējīgu izmantošanu, sekmēt efektīvāku sadarbību starp dalībvalstīm un to piekrastes, salu un tālākajiem reģioniem un ņemt vērā valsts un vietēja mēroga projektu prioritātes un īstenošanas progresu. EJZF vajadzētu būt saistītam ar citiem Savienības politikas virzieniem, kam var būt jūrlietu dimensija, jo īpaši ERAF, KF un ESF, kā arī programmu "Apvārsnis 2020", kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1291/2013 ([1]).

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1291/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK (OV L 237, 20.12.2013., 104. lpp.).

(83) Lai sasniegtu KZP mērķus globālā līmenī, Savienība aktīvi piedalās starptautisko organizāciju darbā. Tāpēc ir svarīgi, lai Savienība dotu ieguldījumu tādu organizāciju darbībās, kuras palīdz nodrošināt zvejas resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu atklātā jūrā un trešo valstu ūdeņos. Atbalsts, kas starptautiskām organizācijām piešķirts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 861/2006, būtu jāturpina piešķirt no EJZF, tādējādi ievērojot viena fonda koncepciju.

(84) Lai uzlabotu KZP pārvaldību un nodrošinātu konsultatīvo padomju efektīvu darbību, ir svarīgi, lai konsultatīvajām padomēm būtu nodrošināts pietiekams un pastāvīgs finansējums, kas ļautu tām efektīvi pildīt savu padomdevēja pienākumu KZP. Ievērojot viena fonda koncepciju, atbalsts, kas reģionālajām konsultatīvajām padomēm piešķirts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 861/2006, būtu jāaizstāj ar atbalstu, kas piešķirts no EJZF.

(85) Tehniskās palīdzības veidā EJZF būtu jāatvieglo darbības programmas īstenošana, inter alia veicinot inovatīvas pieejas un prakses, ko var vienkārši un pārskatāmi īstenot. Tehniskajai palīdzībai būtu jāattiecas arī uz ZVRG Eiropas tīkla veidošanu ar mērķi veidot spējas, izplatīt informāciju, apmainīties ar pieredzi un atbalstīt sadarbību starp vietējām partnerībām.

(86) Labu darba partnerattiecību un Savienības atbalsta pareizas popularizēšanas interesēs būtu jāparedz, ka par to tiek sniegta iespējami plašāka informācija un nodrošināta tās publicitāte. Iestādēm, kuras ir atbildīgas par palīdzības pārvaldību, vajadzētu būt atbildīgām arī par šādas informācijas un publicitātes aspektiem un par Komisijas informētību par minētajā sakarā veiktajiem pasākumiem.

(87) Attiecībā uz visām darbībām, ko finansē saskaņā ar šo regulu gan dalītā, gan tiešā pārvaldībā, ir jānodrošina Savienības finansiālo interešu aizsardzība, pareizi piemērojot minēto interešu aizsardzībai paredzētos attiecīgos tiesību aktus, un jānodrošina tas, lai dalībvalstis un Komisija veiktu piemērotas kontroles.

(88) Lai pievērstos KZP īpašajiem apstākļiem, kas minēti Regulā (ES) Nr. 1380/2013, un veicinātu KZP noteikumu ievērošanu, būtu jāparedz noteikumi papildus noteikumiem par maksājumu termiņa pārtraukšanu, kas izklāstīti (ES) Regulā Nr. 1380/2013. Ja dalībvalsts vai operators nav izpildījis KZP paredzētos pienākumus vai ja Komisijai ir pierādījumi, kas liek domāt par šādu neizpildi, Komisijai vajadzētu būt tiesībām piesardzības nolūkos pārtraukt maksājumu termiņus.

(89) Lai nepieļautu acīmredzamu risku, ka tiek segti neatbilstīgi izdevumi, papildus maksājumu termiņa pārtraukšanas iespējai Komisijai vajadzētu būt tiesībām apturēt maksājumus gadījumā, ja dalībvalsts nopietni pārkāpj KZP noteikumus.

(90) Darbības programmas būtu jāuzrauga un jānovērtē, lai uzlabotu to kvalitāti un pierādītu to panākumus. Komisijai būtu jāizveido kopīgas uzraudzības un novērtēšanas sistēma, kas inter alia nodrošina to, ka attiecīgie dati ir darīti pieejami laikus. Šajā sakarā Komisijai būtu jāsagatavo rādītāju saraksts un jānovērtē EJZF politikas ietekme saistībā ar konkrētiem mērķiem.

(91) Atbildība par darbības programmas īstenošanas uzraudzību būtu jādala starp vadošo iestādi un uzraudzības komiteju, kas izveidota minētajam nolūkam. Tādēļ būtu jānorāda vadošās iestādes un uzraudzības komitejas attiecīgie pienākumi. Veicot darbības programmas uzraudzību, būtu jāsagatavo gada īstenošanas ziņojums, kas būtu jānosūta Komisijai.

(92) Lai uzlabotu ar finansējuma iespējām un projektu atbalsta saņēmējiem saistītās informācijas pieejamību un pārredzamību, katrā dalībvalstī būtu jādara pieejama viena tīmekļa vietne vai tīmekļa portāls, kurā sniegta informācija par darbības programmu, tostarp saraksti ar darbībām, kas atbalstītas saskaņā ar darbības programmu. Visu dalībvalstu attiecīgajām tīmekļa vietnēm vajadzētu arī būt pieejamām no vienas Savienības oficiālās tīmekļa vietnes, lai dažādu dalībvalstu iedzīvotājiem atvieglotu piekļuvi visu dalībvalstu publicētajai informācijai. Ar minēto informāciju plašai sabiedrībai un jo īpaši Savienības nodokļu maksātājiem būtu jārada saprātīgs, skaidrs un konkrēts priekšstats par to, kā tiek tērēts Savienības finansējums EJZF satvarā. Papildus minētajam mērķim attiecīgo datu publiskošanai būtu jākalpo arī kā vēl vienai iespējai popularizēt Savienības finansējuma izmantošanu. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK ([1]) piemērošanu, šādā publiskošanā var ietvert fizisku personu vārdus un uzvārdus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31./50. lpp.).

(93) Lai papildinātu un grozītu konkrētus nebūtiskus šīs regulas elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz laikposma noteikšanu un laikposma sākuma un beigu dienas noteikšanu saistībā ar pieteikumu pieņemamības kritērijiem, attiecībā uz procentuālās daļas pielāgošanu saistībā ar līdzekļu sadali starp tiešās pārvaldības mērķiem, attiecībā uz atbilstīgo darbību un izmaksu noteikšanu higiēnas, veselības un drošības ieguldījumiem un ieguldījumiem darba apstākļos, uz klāja vai individuālajā aprīkojumā, attiecībā uz atbilstīgo izmaksu noteikšanu darbībām ar mērķi aizsargāt un atjaunot jūras bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas, veicot ilgtspējīgas zvejas darbības, attiecībā uz atbilstīgo izmaksu noteikšanu atbalstam ieguldījumiem aprīkojumā vai uz klāja ar mērķi samazināt piesārņotāju vai siltumnīcefekta gāzu emisijas un palielināt zvejas kuģu energoefektivitāti, attiecībā uz kritēriju noteikšanu papildu izmaksu aprēķināšanai, kuras rodas tālāko reģionu īpašo nelabvēlīgo apstākļu dēļ, attiecībā uz to, kā noteikt gadījumus, kad dalībvalstis nepilda noteikumus, kas var izraisīt maksājuma termiņa pārtraukšanu vai maksājumu apturēšanu, attiecībā uz kritēriju noteikšanu, lai fiksētu piemērojamās finansiālās korekcijas līmeni, attiecībā uz kritērijiem, kas piemērojami vienotai likmei vai ekstrapolētām finansiālajām korekcijām, un attiecībā uz kopīgās uzraudzības un novērtēšanas sistēmas satura un koncepcijas noteikšanu.

(94) Lai atvieglotu pāreju no shēmas, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1198/2006, uz shēmu, kas izveidota ar šo regulu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz pārejas noteikumu noteikšanu.

(95) Ir īpaši būtiski, lai Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar šo regulu, sagatavošanas darbu kontekstā rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

(96) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai noteikt visu to līdzekļu ikgadējo sadalījumu pa dalībvalstīm, kuri pieejami saistībām dalītas pārvaldības sistēmā, apstiprināt darbības programmas un to grozījumus, apstiprināt datu vākšanas darba plānus, pieņemt gada darba programmas, apstiprināt, ka ir pierādījumi, kas liek domāt par saskaņā ar KZP pieņemto pienākumu neievērošanas gadījumiem, atzīt, ka kāda dalībvalsts nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar KZP, pilnībā vai daļēji apturēt starpposma maksājumus saskaņā ar darbības programmu un veikt finansiālās korekcijas, apturot visu vai daļu no Savienības atbalsta darbības programmai. Komisijai minētie īstenošanas akti būtu jāpieņem, nepiemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([1]).

(97) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai arī attiecībā uz darbības programmas elementu iepazīstināšanu, attiecībā uz noteikumiem par darbības programmu apstiprināšanu, un darbības programmu grozījumu iesniegšanas un apstiprināšanu procedūrām, formu un termiņiem, attiecībā uz gada darba programmu saskaņā ar VI sadaļas I un II nodaļu, attiecībā uz tālāko reģionu kompensācijas plāna struktūru, attiecībā uz atšķirīgu procentpunktu piemērošanu publiskās palīdzības intensitātei, attiecībā uz modeli, kas dalībvalstīm jāizmanto, iesniedzot Komisijai finanšu datus, attiecībā uz Savienības prioritāšu konkrētu rādītāju noteikšanu, attiecībā uz noteikumiem par informāciju, kas dalībvalstīm jānosūta, kā arī par datu vajadzībām un sinerģiju starp potenciālajiem datu avotiem, attiecībā uz gada īstenošanas ziņojumu struktūru un izklāstu un ex-ante novērtējuma ziņojumos iekļaujamajiem elementiem. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011 un būtu jāizmanto pārbaudes procedūra.

(98) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai turklāt arī attiecībā uz pieņemšanu un jebkādu izmaiņu izklāstīšanu Savienības aktuālajās prioritātēs izpildes un kontroles jomā, attiecībā uz noteikumiem par vadošo iestāžu datu iesniegšanas kārtību, attiecībā uz ar darbību saistīto informācijas un publicitātes pasākumu tehniskajiem parametriem un norādījumiem par emblēmas izveidi un standarta krāsu noteikšanu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011. Lai nodrošinātu vienkāršāku un ātrāku procedūru, būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(99) Tā kā šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, ņemot vērā strukturālās problēmas, ar kurām nākas saskarties zivsaimniecības, akvakultūras un jūrlietu attīstībā, kā arī ierobežotos dalībvalstu finanšu resursus, bet saskaņā ar darbības programmām finansējamo darbību mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, nodrošinot daudzgadu finansiālu atbalstu, kas vērsts uz attiecīgajām prioritātēm, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(100) Atbalsta shēma, kas izveidota ar šo regulu, aizstāj atbalsta shēmas, kas izveidotas ar Regulu (EK) Nr. 2328/2003, Regulu (EK) Nr. 861/2006, Regulu (EK) Nr. 1198/2006, Regulu (EK) Nr. 791/2007, Regulu (ES) Nr. 1255/2011 un Regulas (EK) Nr. 1224/2009 103. pantu. Tāpēc minētās regulas un minētais noteikums būtu jāatceļ no 2014. gada 1. janvāra. Tomēr šai regulai nebūtu jāietekmē tās palīdzības nepārtrauktība vai grozīšana, kuru Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1198/2006 vai jebkuriem citiem tiesību aktiem, ko minētajai palīdzībai piemēro 2013. gada 31. decembrī.

(101) Ir lietderīgi šīs regulas piemērošanas laikposmu pielāgot Regulas (ES) Nr. 1303/2013 piemērošanas laikposmam. Tādēļ šo regulu būtu jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu nosaka Savienības finanšu pasākumus, lai īstenotu:

a) kopējo zivsaimniecību politiku (KZP);

b) attiecīgos pasākumus jūras tiesību jomā;

c) zivsaimniecības un akvakultūras reģionu un zvejas iekšējos ūdeņos ilgtspējīgu attīstību; un

d) integrēto jūrlietu politiku (IJP).

2. pants

Ģeogrāfiskā darbības joma

Šo regulu piemēro darbībām, kuras veic Savienības teritorijā, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi.

3. pants

Definīcijas

1. Neskarot šā panta 2. punktu, šajā regulā piemēro definīcijas, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1380/2013 4. pantā, Regulas (ES) Nr. 1379/2013 5. pantā, Regulas (EK) Nr. 1224/2009 4. pantā un Regulas (ES) Nr. 1303/2013 2. pantā.

2. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "vienota informācijas apmaiņas vide" (CISE) ir sistēmu tīkls ar decentralizētu struktūru, kas izstrādāts informācijas apmaiņai starp lietotājiem, lai uzlabotu viņu izpratni par stāvokli saistībā ar jūrā veiktām darbībām;

2) "starpnozaru darbības" ir tādas iniciatīvas, no kurām savstarpēju labumu gūst dažādas nozares un/vai dažādi nozaru politikas virzieni, kā norādīts LESD, un kuras nevar īstenot pilnībā, izmantojot tikai tos pasākumus, kas iekļauti attiecīgajās politikas jomās;

3) "elektroniskās reģistrācijas un ziņošanas sistēma" (ERS) ir datu elektroniskas reģistrēšanas un ziņošanas sistēma, kas minēta Regulā (EK) Nr. 1224/2009;

4) "Eiropas jūras novērojumu un datu tīkls" ir tīkls, kas apvieno attiecīgās valstu jūras novērojumu un datu programmas, izveidojot kopīgu un pieejamu Eiropas mēroga resursu;

5) "zivsaimniecības un akvakultūras reģions" ir apgabals, kurā ir jūras, upes vai ezera krasts, tostarp dīķi vai upes baseins, kurā ir ievērojams zivsaimniecībā vai akvakultūrā nodarbināto personu īpatsvars, kurš ir funkcionāli vienots no ģeogrāfiskā, ekonomiskā un sociālā viedokļa un kuru par tādu atzinusi attiecīgā dalībvalsts;

6) "zvejnieks" ir ikviena persona, kas veic komerciālas zvejas darbības, kā to atzinusi attiecīgā dalībvalsts;

7) "zveja iekšējos ūdeņos" ir zvejas darbības, ko komerciālos nolūkos veic iekšējos ūdeņos, izmantojot kuģus vai citas ierīces, tostarp ierīces, ko izmanto zemledus zvejai;

8) "integrēta piekrastes zonas pārvaldība" ir stratēģijas un pasākumi, kā aprakstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumā 2002/413/EK ([1]);

9) "integrēta jūrlietu pārvaldība" ir visu to nozaru politikas koordinēta pārvaldība Savienības līmenī, kas skar okeānus, jūras un piekrastes reģionus;

10) "integrētā jūrlietu politika" (IJP) ir Savienības politika, kuras mērķis ir sekmēt koordinētu un saskanīgu lēmumu pieņemšanu, lai panāktu pēc iespējas ilgtspējīgāku attīstību, ekonomisko izaugsmi un sociālo kohēziju dalībvalstīs un, konkrēti, Savienības piekrastes, salu un tālākajos reģionos, kā arī jūrlietu nozarēs, īstenojot saskanīgu politiku ar jūrlietām saistītās jomās un attiecīgu starptautisko sadarbību;

11) "integrētā jūras uzraudzība" (IJU) ir Savienības iniciatīva, kuras mērķis ir uzlabot Eiropas jūru uzraudzības darbību efektivitāti un lietderīgumu, izmantojot starpnozaru un pārrobežu informācijas apmaiņu un sadarbību;

12) "jūras telpiskā plānošana" ir process, kurā attiecīgās dalībvalsts iestādes analizē un organizē cilvēka darbības jūras teritorijās, lai sasniegtu ekoloģiskos, ekonomiskos un sociālos mērķus;

13) "pasākums" ir darbību kopums;

14) "mazapjoma piekrastes zveja" ir zveja, ko veic zvejas kuģi, kuru lielākais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri neizmanto velkamus zvejas rīkus, kas uzskaitīti I pielikuma 3. tabulā Komisijas Regulā (EK) Nr. 26/2004 ([2]);

15) "kuģi, kas darbojas tikai iekšējos ūdeņos," ir kuģi, kas nodarbojas ar komerciālo zveju iekšējos ūdeņos un nav iekļauti Savienības zvejas flotes reģistrā.

II SADAĻA

VISPĀRĒJĀ SISTĒMA

I NODAĻA

Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda izveide un mērķi

4. pants

Izveide

Ar šo izveido Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu (EJZF).

5. pants

Mērķi

EJZF palīdz sasniegt šādus mērķus:

a) veicināt konkurētspējīgu, vides ziņā ilgtspējīgu, ekonomiski dzīvotspējīgu un sociāli atbildīgu zivsaimniecību un akvakultūru;

b) sekmēt KZP īstenošanu;

c) veicināt zivsaimniecības un akvakultūras reģionu līdzsvarotu un iekļaujošu teritoriālo attīstību;

d) sekmēt Savienības IJP izstrādi un īstenošanu tādā veidā, kas papildina kohēzijas politiku un KZP.

Tiekšanās uz minētajiem mērķiem rezultātā nepalielinās zvejas kapacitāte.

6. pants

Savienības prioritātes

EJZF palīdz īstenot stratēģiju "Eiropa 2020", kā arī īstenot KZP. Tas īsteno šādas Savienības prioritātes zivsaimniecības, akvakultūras un saistīto darbību ilgtspējīgas attīstības jomā, kas atspoguļo Regulā (ES) Nr. 1303/2013 minētos attiecīgos tematiskos mērķus.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikums 2002/413/EK (2002. gada 30. maijs) par integrētās piekrastes zonas pārvaldības īstenošanu Eiropā (OV L 148, 6.6.2002., 24. lpp.).
([2]) Komisijas Regula (EK) Nr. 26/2004 (2003. gada 30. decembris) par Kopienas zvejas flotes reģistru (OV L 5, 9.1.2004., 25. lpp.).

1) veicināt vides ziņā ilgtspējīgu, resursu ziņā efektīvu, inovatīvu, konkurētspējīgu un uz zināšanām balstītu zvejniecību, īstenojot šādus konkrētus mērķus:

   a) zvejniecības ietekmes uz jūras vidi novēršana, tostarp nevēlamas nozvejas, cik iespējams, samazināšana un izskaušana;

   b) ūdenstilpņu bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsargāšana un atjaunošana;

   c) zvejas kapacitātes un pieejamo zvejas iespēju līdzsvara nodrošināšana;

   d) zvejniecības uzņēmumu, tostarp mazapjoma piekrastes flotes, konkurētspējas un dzīvotspējas palielināšana un drošības un darba apstākļu uzlabošana;

   e) atbalsta sniegšana tehnoloģiju izstrādes, inovācijas, tostarp energoefektivitātes palielināšanas, un zināšanu pārneses stiprināšanai;

   f) profesionālās apmācības, jaunu profesionālo prasmju un mūžizglītības attīstība.

2) veicināt vides ziņā ilgtspējīgu, resursu ziņā efektīvu, inovatīvu, konkurētspējīgu un uz zināšanām balstītu akvakultūru, īstenojot šādus konkrētus mērķus:

   a) atbalsta sniegšana tehnoloģiju izstrādes, inovācijas un zināšanu pārneses stiprināšanai;

   b) akvakultūras uzņēmumu, jo īpaši MVU, konkurētspējas un dzīvotspējas palielināšana, tostarp drošības un darba apstākļu uzlabošana;

   c) ūdenstilpņu bioloģiskās daudzveidības aizsargāšana un atjaunošana un ar akvakultūru saistītu ekosistēmu stiprināšana un resursu ziņā efektīvas akvakultūras veicināšana;

   d) tādas akvakultūras veicināšana, kurā tiek nodrošināta augsta līmeņa vides aizsardzība, un dzīvnieku veselības un labturības un sabiedrības veselības un drošības veicināšana;

   e) profesionālās apmācības, jaunu profesionālo prasmju un mūžizglītības attīstība.

3) sekmēt KZP īstenošanu, īstenojot šādus konkrētus mērķus:

   a) zinātniskas informācijas uzlabošana un sniegšana, kā arī datu vākšanas un pārvaldības uzlabošana;

   b) atbalsta sniegšana uzraudzībai, kontrolei un noteikumu izpildei, tādējādi palielinot iestāžu spēju un valsts pārvaldes efektivitāti, bet nepalielinot administratīvo slogu.

4) palielināt nodarbinātību un teritoriālo kohēziju, īstenojot šādu konkrētu mērķi: ekonomiskās izaugsmes, sociālās iekļaušanas un darbvietu radīšanas veicināšana un sniedzot atbalstu nodarbināmībai un darbaspēka mobilitātei piekrastes un iekšzemes kopienās, kas atkarīgas no zvejas un akvakultūras, tostarp darbību dažādošana zivsaimniecības nozarē un citās jūras ekonomikas nozarēs.

5) veicināt tirdzniecību un apstrādi, īstenojot šādus konkrētus mērķus:

   a) zvejas un akvakultūras produktu tirgus organizāciju uzlabošana;

   b) ieguldījumu apstrādes un tirdzniecības nozarē sekmēšana.

6) veicināt IJP īstenošanu.

II NODAĻA

Dalīta un tieša pārvaldība

7. pants

Dalīta un tieša pārvaldība

1. Pasākumus, uz kuriem attiecas V sadaļa, finansē no EJZF saskaņā ar Savienības un dalībvalstu dalītas pārvaldības principu un kopīgajiem noteikumiem, kas izklāstīti Regulā (ES) Nr. 1303/2013.

2. Pasākumus, uz kuriem attiecas VI sadaļa, finansē no EJZF saskaņā ar tiešas pārvaldības principu.

III NODAĻA

Dalītā pārvaldībā īstenotas palīdzības vispārējie principi

8. pants

Valsts atbalsts

1. Neskarot šā panta 2. punktu, atbalstam, ko dalībvalstis piešķir zvejniecības un akvakultūras nozares uzņēmumiem, piemēro LESD 107., 108. un 109. pantu.

2. Tomēr LESD 107., 108. un 109. pantu nepiemēro maksājumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar šo regulu un kas ietilpts LESD 42. panta darbības jomā.

3. Valsts noteikumus, ar kuriem nosaka publisko finansējumu, pārsniedzot šīs regulas 2. punktā minētos noteikumus par maksājumiem, izvērtē kopumā, pamatojoties uz 1. punktu.

4. Attiecībā uz zvejniecības un akvakultūras produktiem, kuri uzskaitīti LESD I pielikumā un kuriem piemēro tā 107., 108. un 109. pantu, Komisija saskaņā ar LESD 108. pantu var atļaut darbības atbalstu LESD 349. pantā minētajos tālākajos reģionos nozarēm, kas ražo, apstrādā un laiž tirgū zvejniecības un akvakultūras produktus, lai mazinātu minēto reģionu īpašās grūtības, ko rada to izolētība un ārkārtīgi tālā un nomaļā atrašanās vieta.

9. pants

Īpašie ex ante nosacījumi

EJZF piemēro īpašos ex ante nosacījumus, kas minēti IV pielikumā.

IV NODAĻA

Pieteikumu pieņemamība un neatbilstīgas darbības

10. pants

Pieteikumu pieņemamība

1. Pieteikums, ko operators iesniedz atbalsta saņemšanai no EJZF, nav pieņemami konkrēti noteiktu laikposmu, kuru nosaka saskaņā ar šā panta 4. punktu, ja dalībvalsts kompetentā iestāde ir konstatējusi, ka attiecīgais operators:

a) ir izdarījis smagu pārkāpumu saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 ([1]) 42. pantu vai Regulas (EK) Nr. 1224/2009 90. panta 1. punktu;

b) ir bijis iesaistīts Savienības NNN kuģu sarakstā minētu zvejas kuģu darbībā, pārvaldībā vai bijuši to īpašumtiesību turētāji, kā noteikts 40. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1005/2008, vai bijis iesaistīts tādu zvejas kuģu darbībā, pārvaldībā vai īpašumtiesībās, kuru karoga valstij ir noteikts nesadarbīgas trešās valsts statuss, kā noteikts minētās regulas 33. pantā;

c) ir izdarījis KZP noteikumu smagu pārkāpumu, kas kā tāds ir noteikts citos Eiropas Parlamenta un Padomes pieņemtajos tiesību aktos; vai

d) ir izdarījis kādu no noziedzīgiem nodarījumiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/99/EK ([2]) 3. un 4. pantā, ja pieteikums ir iesniegts par atbalstu saskaņā ar šīs regulas V sadaļas II nodaļu.

2. Atbalsta saņēmējs turpina ievērot 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētos nosacījumus pēc pieteikuma iesniegšanas un visā darbības īstenošanas laikposmā un piecus gadus pēc galīgā maksājuma minētajam atbalsta saņēmējam.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, nereģistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināltiesisko aizsardzību (OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.).

3. Pieteikums, ko iesniedzis operators, nav pieņemams konkrēti noteiktu laikposmu, kuru nosaka saskaņā ar šā panta 4. punktu, ja dalībvalsts kompetentā iestāde ir konstatējusi, ka minētais operators saistībā ar Eiropas Zivsaimniecības fondu (EZF) vai EJZF ir veicis krāpniecisku darbību, kā definēts 1. pantā Konvencijā par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību ([1]).

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 126. pantu:

a) ar ko nosaka šā panta 1. un 3. punktā minēto laikposmu, kas ir samērīgs ar smagā pārkāpuma, noziedzīgā nodarījuma vai krāpnieciskas darbības veidu, smagumu, ilgumu un atkārtošanos un kas ilgst vismaz vienu gadu;

b) ar ko paredz attiecīgās šā panta 1. un 3. punktā minētā laikposma sākuma vai beigu dienas.

5. Dalībvalstis pieprasa operatoriem, kuri iesniedz pieteikumu EJZF, iesniegt vadošajai iestādei parakstītu apliecinājumu, ar ko apstiprina, ka viņi ievēro šā panta 1. punktā norādītos kritērijus, un paziņo, ka viņi nav veikuši krāpniecisku darbību saistībā ar EZF vai EJZF, kā minēts šā panta 3. punktā. Pirms darbības apstiprināšanas dalībvalstis pārliecinās par minētā apliecinājuma patiesumu, pamatojoties uz informāciju, kas pieejama valsts pārkāpumu reģistrā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 93. pantā, vai jebkādiem citiem pieejamiem datiem.

Pirmās daļas piemērošanas nolūkā dalībvalsts nodrošina pēc citas dalībvalsts pieprasījuma informāciju, kas ir tās pārkāpumu valsts reģistrā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 93. pantā.

11. pants

Neatbilstīgās darbības

Darbības, par kurām nevar pretendēt uz EJZF atbalstu, ir:

a) darbības, kas palielina kuģa zvejas kapacitāti, vai aprīkojums, kas palielina kuģa spēju atrast zivis;

b) jaunu zvejas kuģu būve vai zvejas kuģu importēšana;

c) zvejas darbību pagaidu vai galīga pārtraukšana, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi;

d) izpētes zveja;

e) uzņēmuma īpašumtiesību nodošana;

f) tieša krājumu atjaunošana, izņemot gadījumus, kad tas ar Savienības tiesību aktu ir skaidri paredzēts kā saglabāšanas pasākums vai tiek veikta krājumu eksperimentāla atjaunošana.

III SADAĻA

FINANŠU SHĒMA

12. pants

Budžeta izpilde

1. Savienības budžetu, kas piešķirts EJZF šīs regulas V sadaļā minētiem pasākumiem, izpilda saskaņā ar dalītas pārvaldības principu atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1303/2013 4. pantam.

2. Savienības budžetu, kas piešķirts EJZF šīs regulas VI sadaļā minētiem pasākumiem, tieši izpilda Komisija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ([2]) 58. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

3. Budžeta saistības, uz kurām attiecas tieša pārvaldība, Komisija pilnībā vai daļēji atceļ saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 un attiecīgā gadījumā saskaņā ar šīs regulas 123. pantu.

([1]) Konvencijai, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību (OV C 316, 27.11.1995., 49. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

4. Piemēro pareizas finanšu pārvaldības principu saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 30. un 53. pantu.

13. pants

Budžeta līdzekļi dalītā pārvaldībā

1. Līdzekļi, kas laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam ir pieejami EJZF saistībām dalītā pārvaldībā, ir EUR 5 749 331 600 pašreizējās cenās saskaņā ar II pielikumā norādīto sadalījumu pa gadiem.

2. No 1. punktā minētajiem budžeta līdzekļiem EUR 4 340 800 000 piešķir zvejniecības un akvakultūras un zivsaimniecības reģionu ilgtspējīgai attīstībai, ar tirdzniecību un apstrādi saistītiem pasākumiem un tehniskajai palīdzībai pēc dalībvalstu iniciatīvas saskaņā ar V sadaļas I, II, III, IV un VII nodaļu, izņemot 67. pantu.

3. No 1. punktā minētajiem budžeta līdzekļiem EUR 580 000 000 piešķir 76. pantā minētajiem kontroles un noteikumu izpildes pasākumiem.

4. No 1. punktā minētajiem budžeta līdzekļiem EUR 520 000 000 piešķir 77. pantā minētajiem datu vākšanas pasākumiem.

5. No 1. punktā minētajiem budžeta līdzekļiem EUR 192 500 000 saskaņā ar V sadaļas V nodaļu piešķir tālākajiem reģioniem paredzētām kompensācijām. Minētās kompensācijas gadā nepārsniedz:

a) EUR 6 450 000 Azoru salām un Madeirai,

b) EUR 8 700 000 Kanāriju salām,

c) EUR 12 350 000 Francijas tālākajiem reģioniem, kas minēti LESD 349. pantā.

6. No 1. punktā minētajiem budžeta līdzekļiem EUR 44 976 000 piešķir 67. pantā minētajam uzglabāšanas atbalstam.

7. No 1. punktā minētajiem budžeta līdzekļiem EUR 71 055 600 piešķir V sadaļas VIII nodaļā minētajiem pasākumiem saistībā ar IJP.

8. Dalībvalstīm ir iespēja 3. un 4. punktā pieejamos resursus izmantot, tos savstarpēji pārdalot.

14. pants

Budžeta līdzekļi tiešā pārvaldībā

1. Līdzekļi, kas laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam ir pieejami EJZF saistībām pasākumiem tiešā pārvaldībā, kā norādīts VI sadaļas I līdz III nodaļā, ir EUR 647 275 400 pašreizējās cenās..

2. VI sadaļas I un II nodaļas piemērošanas nolūkā indikatīvais līdzekļu sadalījums mērķiem, kas noteikti 82. un 85. pantā, ir paredzēts III pielikumā.

3. Komisija var atkāpties no 2. punktā minētajām indikatīvajām procentuālajām daļām ne vairāk kā par 5 % no finansiālā piešķīruma vērtības katrā gadījumā.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 126. pantu, ar kuriem pielāgo III pielikumā noteiktās procentuālās daļas.

15. pants

Starpposma pārskatīšana

Komisija pārskata VI sadaļas I un II nodaļas īstenošanu, tostarp vajadzību pielāgot paredzēto līdzekļu sadalījumu, kā noteikts III pielikumā, un līdz 2017. gada 30. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei starpposma novērtējuma ziņojumu par iegūtajiem rezultātiem un EJZF kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem aspektiem.

16. pants

Finanšu sadalījums dalītai pārvaldībai

1. Dalībvalstu saistībām laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam pieejamie līdzekļi, kas minēti 13. panta 2. līdz 7. punktā un norādīti II pielikuma tabulā, tiek noteikti, pamatojoties uz šādiem objektīviem kritērijiem:

a) attiecībā uz V sadaļu, izņemot 76. un 77. pantu:

i) zvejniecības un jūras un saldūdens akvakultūras nozarēs, tostarp ar to saistītajā apstrādē, nodarbināto īpatsvars;

ii) zvejniecības un jūras un saldūdens akvakultūras nozaru, tostarp ar tām saistītās apstrādes, ražošanas apjoms; un

iii) mazapjoma piekrastes zvejas flotes daļa visā zvejas flotē;

b) attiecībā uz 76. un 77. pantu:

i) attiecīgās dalībvalsts kontroles uzdevumu apjoms, kuru nosaka, ņemot vērā valsts zvejas flotes lielumu un tās kontrolējamās jūras teritorijas lielumu, izkrāvumu apjomu un no trešām valstīm importēto produktu vērtību;

ii) pieejamie kontroles resursi salīdzinājumā ar dalībvalsts kontroles uzdevumu apjomu, kur pieejamos līdzekļus nosaka, ņemot vērā jūrā veiktu kontroļu skaitu vai izkrāvumu inspekciju skaitu;

iii) attiecīgās dalībvalsts datu vākšanas uzdevumu apjoms, kuru nosaka, ņemot vērā valsts zvejas flotes lielumu, izkrāvumu un akvakultūras ražošanas apjomu, jūrā veikta zinātniskā monitoringa pasākumu daudzumu un to uzskaišu skaitu, kurās piedalās attiecīgā dalībvalsts, un

iv) pieejamie datu vākšanas resursi salīdzinājumā ar attiecīgās dalībvalsts datu vākšanas uzdevumu apjomu, kur pieejamos līdzekļus nosaka, ņemot vērā to cilvēkresursu un tehnisko līdzekļu apjomu, kas vajadzīgs, lai īstenotu valsts paraugu ņemšanas programmu datu vākšanas vajadzībām;

c) attiecībā uz visiem pasākumiem – līdzekļu vēsturiskie piešķīrumi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1198/2006 un vēsturiskais līdzekļu izmantojums saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 861/2006.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus“ kuros nosaka kopējo resursu sadalījumu pa gadiem un dalībvalstīm.

IV SADAĻA

PLĀNOŠANA

I NODAĻA

Dalītā pārvaldībā finansētu pasākumu plānošana

17. pants

Darbības programmu sagatavošana

1. Katra dalībvalsts izstrādā vienotu darbības programmu, lai īstenotu Savienības prioritātes, kuras noteiktas 6. pantā un kuras paredzēts līdzfinansēt no EJZF.

2. Dalībvalsts izstrādā darbības programmu ciešā sadarbībā ar partneriem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 5. pantā.

3. Attiecībā uz 18. panta 1. punkta o) apakšpunktā minēto darbības programmas iedaļu Komisija līdz 2014. gada 31. maijam pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka Savienības aktuālās prioritātes noteikumu izpildes un kontroles politikā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 127. panta 2. punktā.

18. pants

Darbības programmas saturs

1. Papildus elementiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 27. pantā, darbības programma aptver:

a) situācijas analīzi no stipro un vājo pušu, iespēju un draudu viedokļa un apzinātās vajadzības, kam jāpievēršas ģeogrāfiskajā apgabalā, tostarp attiecīgā gadījumā jūras baseinos, uz kuru attiecas programma.

Analīzi strukturē atbilstoši attiecīgajām Savienības prioritātēm, kas noteiktas šīs regulas 6. pantā, un attiecīgajā gadījumā tā ir saskanīga ar valsts stratēģisko daudzgadu plānu akvakultūras jomā, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 34. pantā, un ar panākumiem laba vides stāvokļa sasniegšanā, izstrādājot un īstenojot

Direktīvas 2008/56/EK 5. pantā minēto jūras stratēģiju. Īpašas vajadzības saistībā ar nodarbinātību, vidi, klimata pārmaiņu seku mazināšanu un pielāgošanos tām, un inovācijas veicināšanu novērtē saistībā ar Savienības prioritātēm, lai noteiktu vispiemērotāko rīcību katras prioritātes līmenī attiecībā uz attiecīgajām jomām;

b) tādu stratēģijas aprakstu Regulas (ES) Nr. 1303/2013 27. panta nozīmē, kurā norāda, ka:

i) katrai programmā iekļautajai Savienības prioritātei ir noteikti pienācīgi mērķi, pamatojoties uz šīs regulas 109. pantā minētajiem kopīgiem rādītājiem;

ii) attiecīgu pasākumu izvēle loģiski izriet no katras programmā izvēlētās Savienības prioritātes, ņemot vērā ex ante novērtējuma secinājumus un šā punkta a) apakšpunktā minēto analīzi. Zvejas darbību galīgas pārtraukšanas pasākumu gadījumā atbilstīgi šīs regulas 34. pantam stratēģijas aprakstā ir iekļauti mērķi un pasākumi, kas jāveic zvejas kapacitātes samazināšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 22. pantu. Tiek iekļauts arī tās metodes apraksts, kuru izmanto, lai aprēķinātu kompensācijas, ko piešķir saskaņā ar šīs regulas 33. un 34. pantu;

iii) finansiālo līdzekļu piešķīrums programmā iekļautajām Savienības prioritātēm ir pamatots un pietiekams, lai sasniegtu noteiktos mērķus;

c) attiecīgā gadījumā "Natura 2000" teritoriju, kā noteikts Padomes Direktīvā 92/43/EEK ([1]), īpašās vajadzības un programmas sniegto ieguldījumu saskanīga zivju krājumu atjaunošanas apgabalu tīkla izveidē, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 8. pantā;

d) speciālu ex ante nosacījumu izvērtējumu, kā minēts šīs regulas 9. pantā un IV pielikumā, un vajadzības gadījumā darbības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1303/2013 19. panta 2. punktā;

e) aprakstu par darbības rezultātu satvaru Regulas (ES) Nr. 1303/2013 22. panta un II pielikuma nozīmē;

f) izraudzīto pasākumu sarakstu, kas sakārtots atbilstoši Savienības prioritātēm;

g) to kritēriju sarakstu, pamatojoties uz kuriem pieņem kritērijus zivsaimniecības un akvakultūras reģionu atlasei atbilstīgi V sadaļas III nodaļai;

h) V sadaļas III nodaļā minēto sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju atlases kritēriju sarakstu;

i) rīcības plānu mazapjoma piekrastes zvejas attīstībai, konkurētspējai un ilgtspējai attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurās vairāk par 1 000 kuģiem var tikt uzskatīti par mazapjoma piekrastes zvejas kuģiem;

j) novērtēšanas prasības un novērtēšanas plānu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 56. pantā, un pasākumus, kas jāveic, lai apmierinātu apzinātās vajadzības;

k) finanšu plānu, kurš jāizstrādā, ņemot vērā Regulas (ES) Nr. 1303/2013 20. pantu un ievērojot šīs regulas 16. panta 2. punktā minēto Komisijas īstenošanas aktu, un kurā iekļauta:

i) tabula, kurā norādīts katram gadam plānotais kopējais EJZF ieguldījums,

ii) tabula, kurā norādīti EJZF līdzekļi un līdzfinansējuma likme šīs regulas 6. pantā izklāstītajām Savienības prioritātēm, un tehniskajai palīdzībai; atkāpjoties no šīs regulas 94. panta 2. punktā izklāstītā vispārējā noteikuma, minētajā tabulā attiecīgā gadījumā atsevišķi norāda EJZF līdzekļus un līdzfinansējuma likmes, ko piemēro atbalstam, kas minēts šīs regulas 33. un 34. pantā, 41. panta 2. punktā, 67. un 70. pantā, 76. panta 2. punkta a) līdz d) un f) līdz l) apakšpunktā, 76. panta 2. punkta e) apakšpunktā un 77. pantā;

l) informāciju par papildināmību un saskaņošanu ar ESI fondu līdzekļiem un citiem attiecīgajiem Savienības un valstu finansēšanas instrumentiem;

m) darbības programmas īstenošanas kārtību, tostarp:

([1]) Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

i) to iestāžu identitāti, kuras minētas Regulas (ES) Nr. 1303/2013 123. pantā, un pārvaldības un kontroles sistēmas apraksta kopsavilkumu, kas sniegts informācijas nolūkos;

ii) aprakstu par ZVRG, vadošās iestādes vai ieceltās struktūras attiecīgajām funkcijām visos ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju saistītos īstenošanas uzdevumos;

iii) uzraudzības un novērtēšanas procedūru aprakstu, kā arī uzraudzības komitejas vispārējo sastāvu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 48. pantā;

iv) noteikumus, ar kuriem nodrošina programmas publicitāti saskaņā ar šīs regulas 119. pantu;

n) Regulas (ES) Nr. 1303/2013 5. pantā minēto partneru sarakstu un ar partneriem rīkotās apspriešanās rezultātus;

o) attiecībā uz mērķi uzlabot noteikumu ievērošanu, nodrošinot kontroli, kā minēts 6. panta 3. punkta b) apakšpunktā un saskaņā ar aktuālajām prioritātēm, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 17. panta 3. punktu:

i) to struktūru sarakstu, kas īsteno kontroles, inspekcijas un izpildes sistēmu, un īsu aprakstu par cilvēkresursiem un finanšu resursiem, kas pieejami zvejniecības kontrolei, inspekcijai un noteikumu izpildes nodrošināšanai, un par svarīgāko aprīkojumu, kas pieejams zvejniecības kontrolei, inspekcijai un noteikumu izpildes nodrošināšanai, jo īpaši kuģu, lidmašīnu un helikopteru skaitu,

ii) kontroles pasākumu vispārējos mērķus, kas jāīsteno, izmantojot kopīgus rādītājus, kuri jānosaka saskaņā ar 109. pantu,

iii) konkrētus mērķus, kas jāsasniedz saskaņā ar 6. pantā minētajām Savienības prioritātēm, un sīki izstrādātas norādes pa kategorijām visā plānošanas periodā;

p) attiecībā uz ilgtspējīgai zvejniecības pārvaldībai vajadzīgo datu vākšanas mērķi, kas minēts 6. panta 3. punkta a) apakšpunktā, un saskaņā ar Savienības daudzgadu programmu, kas minēta Regulas (EK) Nr. 199/2008 3. pantā:

i) aprakstu par datu vākšanas darbībām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 25. panta 1. punktu;

ii) aprakstu par datu glabāšanas metodēm, datu pārvaldību un datu izmantošanu;

iii) aprakstu par spēju nodrošināt savākto datu pareizu finansiālo un administratīvo pārvaldību.

Šā punkta p) apakšpunktā minētās darbības programmas iedaļu papildina saskaņā ar šīs regulas 21. pantu.

2. Darbības programmā iekļauj Regulas (ES) Nr. 1303/2013 67. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto vienkāršoto izmaksu un papildu izmaksu vai negūto ienākumu aprēķināšanas metodes saskaņā ar šīs regulas 96. pantu un metodi, ar kuru aprēķina kompensāciju saskaņā ar attiecīgiem kritērijiem, kas noteikti katrai atbilstīgi šīs regulas 40. panta 1. punktam, 53., 54. un 55. pantam, 56. panta 1. punkta f) apakšpunktam un 67. pantam veiktajai darbībai. Attiecīgā gadījumā iekļauj arī informācija par avansa maksājumiem ZVRG saskaņā ar šīs regulas 62. pantu.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par to, kā norādāmi šā panta 1. un 2. punktā minētie elementi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 127. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

19. pants

Darbības programmas apstiprināšana

1. Ievērojot Regulas (ES) Nr. 1303/2013 29. pantu, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko apstiprina darbības programmu.

2. Nolūkā pieņemt šā panta 1. punktā minētos īstenošanas aktus Komisija izskata, vai ir ticams, ka ar 18. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minētajiem pasākumiem efektīvi tiks likvidēta konstatētā pārmērīgā kapacitāte.

20. pants

Darbības programmas grozīšana

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko apstiprina darbības programmas grozījumus.

2. Lai pielāgotos mainīgajām kontroles vajadzībām, Komisija var reizi divos gados pieņemt īstenošanas aktus, kuros sīki norāda jebkādas izmaiņas Savienības prioritātēs noteikumu izpildes un kontroles politikā, kā minēts 17. panta 3. punktā, un attiecīgās atbilstīgās darbības, kam jāpiešķir prioritāte. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 127. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

3. Dalībvalstis var iesniegt grozījumu savās darbības programmās, ņemot vērā jaunās prioritātes, kas minētas šā panta 2. punktā minētajos īstenošanas aktos. Saskaņā ar proporcionalitātes principu šādiem darbības programmu grozījumiem piemēro vienkāršotu procedūru, kas jāpieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktu.

21. pants

Datu vākšanas darba plāni

1. Lai piemērotu šīs regulas 18. panta 1. punkta p) apakšpunktu, dalībvalstis līdz tā gada 31. oktobrim, kas ir pirms tā gada, no kura darba plāns jāpiemēro, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 199/2008 4. panta 4. punktu elektroniski iesniedz Komisijai datu vākšanas darba plānus, izņemot gadījumu, kad joprojām ir piemērojams spēkā esošais plāns, un tad tās par to informē Komisiju. Minēto plānu saturs ir saskanīgs ar minēto regulu.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko līdz tā gada 31. oktobrim, kas ir pirms tā gada, no kura darba plāns jāpiemēro, apstiprina 1. punktā minētos darba plānus.

22. pants

Noteikumi par procedūrām un termiņiem

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par procedūrām, formātu un termiņiem attiecībā uz:

a) darbības programmu apstiprināšanu;

b) darbības programmu grozījumu iesniegšanu un apstiprināšanu, tostarp to stāšanos spēkā un iesniegšanas biežumu plānošanas perioda laikā,

c) grozījumu iesniegšanu un apstiprināšanu, kā minēts šīs regulas 22. panta 3. punktā;

d) datu vākšanas darba plānu iesniegšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 127. panta 3. punktā.

2. Procedūras un termiņus vienkāršo:

a) tādu darbības programmu grozījumu gadījumā, kas attiecas uz līdzekļu pārvietošanu starp Savienības prioritātēm, ja pārvietotie līdzekļi nepārsniedz 10 % no Savienības prioritātei piešķirtās summas;

b) tādu darbības programmu grozījumu gadījumā, kas attiecas uz pasākumu vai attiecīgo darbības veidu iekļaušanu vai atcelšanu un ar to saistīto informāciju un rādītājiem;

c) tādu darbības programmu grozījumu gadījumā, kas attiecas uz pasākumu apraksta izmaiņām, tostarp izmaiņām atbilstības nosacījumos;

d) šīs regulas 20. panta 3. punktā minēto grozījumu gadījumā, kā arī citu grozījumu 18. panta 1. punkta n) apakšpunktā minētajā programmas iedaļā gadījumā.

3. Šā panta 2. punkts neattiecas uz pasākumiem, kas minēti 33. un 34. pantā un 41. panta 2. punktā.

II NODAĻA

Tiešā pārvaldībā finansētu pasākumu plānošana

23. pants

Gada darba programma

1. Lai īstenotu VI sadaļu, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz gada darba programmas, kas ir saskaņā ar attiecīgajās nodaļās izvirzītajiem mērķiem. Attiecībā uz VI sadaļas I un II nodaļu minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 127. panta 3. punktā.

2. Gada darba programmās ietver:

a) finansējamo darbību aprakstu un katrai tādai darbībai izvirzītos mērķus, kura atbilst 82. un 85. pantā izklāstītajiem mērķiem. Tajā iekļauj arī norādi par katrai darbībai piešķirto summu, orientējošu īstenošanas grafiku, kā arī informāciju par to īstenošanu;

b) attiecībā uz dotācijām un ar tām saistītajiem pasākumiem – būtiskos vērtēšanas kritērijus, kuri nosakāmi tādā veidā, kas vislabāk sasniedz darbības programmas mērķus, un maksimālo līdzfinansējuma likmi.

V SADAĻA

DALĪTĀ PĀRVALDĪBĀ FINANSĒTI PASĀKUMI

I NODAĻA

Zvejniecības ilgtspējīga attīstība

24. pants

Konkrētie mērķi

Šajā nodaļā paredzētais atbalsts palīdz sasniegt 6. panta 1. punktā izklāstītās Savienības prioritātes konkrētos mērķus.

25. pants

Vispārēji nosacījumi

1. Zvejas kuģa īpašnieks, kas saņēmis atbalstu saskaņā ar šo nodaļu, vismaz piecus gadus no dienas, kurā veikts faktiskais minētā atbalsta maksājums atbalsta saņēmējam, nenodod minēto kuģi ārpus Savienības. Ja kuģi minētajā laikposmā nodod, dalībvalsts atgūst attiecībā uz šo darbību nepamatoti izmaksātās summas tādā apmērā, kas ir proporcionāls laikposmam, kurā šā punkta pirmajā teikumā paredzētais nosacījums nav izpildīts.

2. Darbības izmaksas nav atbilstīgas, ja vien šajā nodaļā nav skaidri noteikts citādi.

3. EJZF sniegtais kopējais finansiālais ieguldījums 33. un 34. pantā minētajos pasākumos un 41. pantā minētajā galveno dzinēju vai palīgdzinēju nomaiņā vai modernizācijā nepārsniedz augstāko no šādām divām robežvērtībām:

a) EUR 6 000 000; vai

b) 15 % no Savienības finansiālā atbalsta, ko dalībvalsts piešķīrusi 6. panta 1., 2. un 5. punktā izklāstītajām Savienības prioritātēm.

4. EJZF sniegtais kopējais finansiālais ieguldījums 29. panta 4. punktā minētajos pasākumos nepārsniedz 5 % no Savienības finansiālā atbalsta, kas piešķirts katrai dalībvalstij.

5. Atbalstu kuģu īpašniekiem, kuru piešķir saskaņā ar 33. pantu, atskaita no atbalsta, ko kuģa īpašniekiem par to pašu kuģi piešķir saskaņā ar 34. pantu.

26. pants

Inovācija

1. Lai stimulētu inovāciju zvejniecībā, EJZF var atbalstīt projektus, kuru mērķis ir izstrādāt vai ieviest jaunus vai ievērojami uzlabotus produktus un aprīkojumu, un jaunus vai uzlabotus procesus un metodes, jaunas vai uzlabotas pārvaldības un organizācijas sistēmas, tostarp apstrādes un tirdzniecības jomā.

2. Darbības, ko finansē saskaņā ar šo pantu, veic dalībvalsts vai Savienības atzīta zinātniska vai tehniska struktūra vai darbības tiek veiktas sadarbībā ar šādu struktūru. Minētā zinātniskā vai tehniskā struktūra apstiprina šādu darbību rezultātus.

3. Saskaņā ar šo pantu finansētu darbību rezultātiem dalībvalsts nodrošina piemērotu publicitāti saskaņā ar 119. pantu.

27. pants

Konsultāciju pakalpojumi

1. Lai uzlabotu operatoru vispārējo veiktspēju un konkurētspēju un sekmētu ilgtspējīgu zvejniecību, EJZF var atbalstīt:

a) priekšizpēti un konsultāciju pakalpojumus, kuros novērtē to projektu dzīvotspēju, kas ir potenciāli tiesīgi pretendēt uz atbalstu saskaņā ar šo nodaļu;

b) profesionālu konsultāciju sniegšanu par vides ilgtspēju, īpašu uzmanību pievēršot tam, kā ierobežot un, ja iespējams, izskaust zvejas darbību negatīvo ietekmi uz jūras, sauszemes un saldūdens ekosistēmām;

c) profesionālu konsultāciju sniegšanu par darījumdarbības un mārketinga stratēģijām.

2. Šā panta 1. punktā minēto priekšizpēti, konsultāciju pakalpojumus un konsultācijas sniedz zinātniskas, akadēmiskas, profesionālas vai tehniskas struktūras, vai tādas vienības, kas sniedz ekonomiskas konsultācijas, kurām ir vajadzīgā kompetence.

3. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, piešķir operatoriem, zvejnieku organizācijām, tostarp ražotāju organizācijām, vai publisko tiesību subjektiem.

4. Ja 1. punktā minētais atbalsts nepārsniedz EUR 4 000, atbalsta saņēmēju var izraudzīties paātrinātā procedūrā.

28. pants

Zinātnieku un zvejnieku partnerības

1. Lai veicinātu zināšanu pārnesi starp zinātniekiem un zvejniekiem, EJZF var atbalstīt:

a) tāda tīkla, partnerattiecību nolīgumu vai organizāciju veidošanu, kurā darbojas viena vai vairākas neatkarīgas zinātniskas struktūras un zvejnieki vai viena vai vairākas zvejnieku organizācijas, tīkla darbībā var piedalīties tehniskas struktūras;

b) darbības, ko veic saistībā ar tīkliem, partnerattiecību nolīgumiem vai apvienībām, kas minētas a) apakšpunktā.

2. Darbības, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā, var būt datu vākšanas un pārvaldības darbības, pētījumi, izmēģinājuma projekti, zināšanu un pētījumu rezultātu izplatīšana, semināri un paraugprakse.

3. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, var piešķirt publisko tiesību subjektiem, zvejniekiem, zvejnieku organizācijām, ZVRG un nevalstiskām organizācijām.

29. pants

Cilvēkkapitāla, jaunu darbvietu radīšanas un sociālā dialoga veicināšana

1. Lai veicinātu cilvēkkapitālu, jaunu darbvietu radīšanu un sociālo dialogu, EJZF var atbalstīt:

a) profesionālo izglītību, mūžizglītību, kopīgus projektus, ekonomiskas, tehniskas, normatīvas vai zinātniskas informācijas un inovatīvas prakses izplatīšanu, un jaunu profesionālo prasmju apguvi, jo īpaši saistībā ar jūras ekosistēmu ilgtspējīgu pārvaldību, higiēnu, veselību, drošību, darbībām jūrlietu jomā, inovāciju un uzņēmējdarbību;

b) tīklu veidošanu un pieredzes un paraugprakses apmaiņu starp ieinteresētajām personām, tostarp organizācijām, kas veicina sieviešu un vīriešu iespēju vienlīdzību, kas sekmē sieviešu nozīmi zvejas kopienās un veicina nepietiekami pārstāvētās grupas, kas ir iesaistītas mazapjoma piekrastes zvejā vai zvejā no krasta;

c) sociālo dialogu Savienības, valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, iesaistot zvejniekus, sociālos partnerus un citas attiecīgas ieinteresētās personas.

2. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, var piešķirt arī pašnodarbinātu zvejnieku laulātajiem vai, ja un ciktāl tas atzīts attiecīgās valsts tiesību aktos, pašnodarbinātu zvejnieku dzīves partneriem, ievērojot nosacījumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/41/ES ([1]) 2. panta b) punktā.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/41/ES (2010. gada 7. jūlijs) par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar kuru atceļ Padomes Direktīvu 86/613/EEK (OV L 180, 15.7.2010., 1. lpp.).

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto atbalstu var piešķirt maksimāli uz divu gadu laikposmu un vienīgi par tādu personu apmācību, kuras ir jaunākas par 30 gadiem un kuras attiecīgā dalībvalsts ir atzinusi par bezdarbniekiem ("mācekļi"). Šādu atbalstu attiecina tikai uz apmācību uz mazapjoma piekrastes zvejas kuģa, kas pieder vismaz 50 gadus vecam zvejniekam, ja apmācība notiek saskaņā ar oficiālu, attiecīgās dalībvalsts atzītu mācekļa un kuģa īpašnieka līgumu, tostarp uz mācību kursiem saistībā ar ilgtspējīgiem zvejas paņēmieniem un jūras bioloģisko resursu saglabāšanu, kā definēts Regulā (ES) Nr. 1380/2013. Mācekli uz kuģa pavada profesionāls zvejnieks, kas sasniedzis vismaz 50 gadu vecumu.

4. Saskaņā ar šā panta 3. punktu minēto atbalstu piešķir profesionālam zvejniekam, lai ar to segtu mācekļa algu un ar to saistītās nodevas, un to aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 67. panta 5. punktu, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts ekonomisko stāvokli un dzīves standartus. Minētais atbalsts nepārsniedz maksimālo summu – EUR 40 000 katram atbalsta saņēmējam plānošanas periodā.

30. pants

Dažādošana un jauni ienākumu veidi

1. Ar EJZF var atbalstīt ieguldījumus, ar kuriem palīdz dažādot zvejnieku ienākumus, šim nolūkam izvēršot papildu darbības, tostarp ieguldījumus kuģos, makšķerēšanas tūrismā, restorānos, ar zveju saistītos vides pakalpojumos un izglītojošos pasākumos par zveju.

2. Atbalstu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu piešķir zvejniekiem:

a) kuri iesniedz darījumdarbības plānu par savu jauno darbību attīstību; un

b) kuriem ir atbilstošas profesionālās prasmes, kas var būt apgūtas saskaņā ar 29. panta 1. punkta a) apakšpunktu finansētās darbībās.

3. Atbalstu saskaņā ar 1. punktu piešķir tikai tad, ja papildu darbības ir saistītas ar zvejnieka galveno darījumdarbību – zveju.

4. Saskaņā ar 1. punktu piešķirtā atbalsta summa nepārsniedz 50 % no budžeta, kas darījumdarbības plānā paredzēts katrai darbībai, un nepārsniedz maksimālo summu EUR 75 000 katram atbalsta saņēmējam.

31. pants

Uzsākšanas atbalsts jauniem zvejniekiem

1. EJZF var sniegt darījumdarbības sākšanas atbalstu jauniem zvejniekiem.

2. Saskaņā ar šo pantu atbalstu var sniegt tikai saistībā ar tāda pirmā zvejas kuģa iegādi,

a) kura lielākais garums ir mazāks par 24 metriem;

b) kurš ir aprīkots zvejai jūrā;

c) kurš ir 5 līdz 30 gadus vecs; un

d) kurš ietilpst tādā flotes segmentā, attiecībā uz kuru Regulas (ES) Nr. 1380/2013 22. panta 2. punktā minētajā zvejas kapacitātes ziņojumā ir norādīts, ka tas ir līdzsvarā ar zvejas iespējām, kas pieejamas minētajam segmentam.

3. Saskaņā ar šo pantu termins "jauns zvejnieks" ir fiziska persona, kura vēlas pirmo reizi iegādāties zvejas kuģi un kura pieteikuma iesniegšanas brīdī ir jaunāka par 40 gadiem un kura ir strādājusi par zvejnieku vismaz piecus gadus vai ir pabeigusi līdzvērtīgu arodapmācību. Dalībvalstis jauniem zvejniekiem var noteikt papildu objektīvus kritērijus, kas jāizpilda, lai viņi būtu tiesīgi saņemt atbalstu saskaņā ar šo pantu.

4. Saskaņā ar šo pantu sniegtais atbalsts nepārsniedz 25 % no zvejas kuģa iegādes izmaksām un jebkurā gadījumā nav lielāks par EUR 75 000 katram jaunajam zvejniekam.

32. pants

Veselība un drošība

1. Lai uzlabotu zvejnieku higiēnas, veselības, drošības un darba apstākļus, EJZF var atbalstīt ieguldījumus kuģos vai individuālajā aprīkojumā ar noteikumu, ka šie ieguldījumi pārsniedz Savienības vai valsts tiesību aktos paredzētās prasības.

2. Atbalstu saskaņā ar šo pantu piešķir zvejniekiem vai zvejas kuģu īpašniekiem.

3. Ja darbība ir ieguldījums uz klāja, atbalstu vienam un tam pašam ieguldījumu veidam un tam pašam zvejas kuģim nepiešķir vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā. Ja darbība ir ieguldījums individuālajā aprīkojumā, atbalstu vienam un tam pašam aprīkojuma veidam un tam pašam atbalsta saņēmējam nepiešķir vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 126. pantu, kuros nosaka darbību veidus, par kurām ir tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar šā panta 1. punktu.

33. pants

Zvejas darbību pagaidu pārtraukšana

1. EJZF var atbalstīt pasākumus zvejas darbību pagaidu pārtraukšanai šādos gadījumos:

a) ja tiek īstenoti attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1380/2013 12. un 13. pantā minētie Komisijas pasākumi vai dalībvalstu ārkārtas pasākumi, vai saglabāšanas pasākumi, kas minēti attiecīgās regulas 7. pantā, tostarp bioloģiskās atjaunošanās laikposmi;

b) ja netiek atjaunoti partnerattiecību nolīgumi ilgtspējīgas zivsaimniecības nozarē vai tiem pievienotie protokoli;

c) ja pagaidu pārtraukšana ir paredzēta apsaimniekošanas plānā, kas pieņemts saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1967/2006 ([1]), vai daudzgadu plānā, kas pieņemts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 9. un 10. pantu, ja – pamatojoties uz zinātniskajiem ieteikumiem – zvejas piepūles samazinājums ir vajadzīgs, lai sasniegtu Regulas (ES) Nr. 1380/2013 2. panta 2. punktā un 2. panta 5. punkta a) apakšpunktā minētos mērķus.

2. Šā panta 1. punktā minēto atbalstu var piešķirt laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam ne ilgāk kā sešu mēnešu garumā par vienu kuģi.

3. Šā panta 1. punktā minēto atbalstu piešķir tikai:

a) tādu Savienības zvejas kuģu īpašniekiem, kas reģistrēti kā aktīvi, un kuri pēdējo divu kalendāro gadu laikā pirms atbalsta pieteikuma iesniegšanas dienas vismaz 120 dienas ir veikuši zvejas darbības jūrā; vai

b) zvejniekiem, kuri uz Savienības zvejas kuģa, uz ko attiecas pagaidu pārtraukšana, jūrā ir strādājuši vismaz 120 dienas pēdējo divu kalendāro gadu laikā pirms atbalsta pieteikuma iesniegšanas dienas.

4. Visas zvejas darbības, ko veic zvejas kuģis vai attiecīgie zvejnieki, tiek patiešām pārtrauktas. Kompetentā iestāde pārliecinās, ka attiecīgais zvejas kuģis ir pārtraucis visas zvejas darbības laikposmā, uz kuru attiecas pagaidu pārtraukšana.

34. pants

Galīga zvejas darbību pārtraukšana

1. EJZF var atbalstīt pasākumus galīgai zvejas darbību pārtraukšanai vienīgi tad, ja tas tiek sasniegts zvejas kuģi nododot lūžņos un ar noteikumu, ka:

a) šāda nodošana lūžņos ir iekļauta darbības programmā, kas minēta 18. pantā; un

b) galīga darbību pārtraukšana ir noteikta kā Regulas (ES) Nr. 1380/2013 22. panta 4. punktā minētā rīcības plāna rīks, norādot, ka flotes segmentā nav nodrošināts faktisks līdzsvars ar zvejas iespējām, kas pieejamas attiecīgajam segmentam.

2. Šā panta 1. punktā minēto atbalstu piešķir:

a) Savienības zvejas kuģu īpašniekiem, kuru kuģi ir reģistrēti kā aktīvi kuģi, un kuri pēdējo divu kalendāro gadu laikā pirms atbalsta pieteikuma iesniegšanas dienas vismaz 90 dienas ir veikuši zvejas darbības jūrā;

b) zvejniekiem, kuri uz Savienības zvejas kuģa, uz ko attiecas galīga darbību pārtraukšana, jūrā ir strādājuši vismaz 90 dienas gadā pēdējo divu kalendāro gadu laikā pirms atbalsta pieteikuma iesniegšanas dienas.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1967/2006 (2006. gada 21. decembris), kas attiecas uz Vidusjūras zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas pārvaldības pasākumiem un ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93 un Regulu (EK) Nr. 973/2001, kā arī atceļ Regulu (EK) Nr. 1626/94 (OV L 409, 30.12.2006., 11./85. lpp.).

3. Attiecīgie zvejnieki patiešām pārtrauc visas zvejas darbības. Atbalsta saņēmējs sniedz kompetentajai iestādei pierādījumu par zvejas darbību pārtraukšanu. Kompensāciju atmaksā uz pro rata temporis pamata, ja zvejnieks atsāk zvejas darbības mazāk nekā gadu pēc atbalsta pieteikuma iesniegšanas dienas.

4. Atbalstu saskaņā ar šo pantu var piešķirt līdz 2017. gada 31. decembrim.

5. Saskaņā ar šo pantu atbalstu izmaksā tikai pēc tam, kad līdzvērtīga kapacitāte ir neatgriezeniski izņemta no Savienības zvejas flotes reģistra un arī zvejas licences un atļaujas ir neatgriezeniski anulētas. Atbalsta saņēmējam turpmākajos piecos gados pēc šāda atbalsta saņemšanas aizliegts reģistrēt jaunu zvejas kuģi. Kapacitātes samazinājums, kas radies galīgas zvejas darbību pārtraukšanas ar publisko atbalstu rezultātā, rada līdzvērtīgu neatgriezenisku samazinājumu maksimāli pieļaujamajā zvejas kapacitātē, kas izklāstīta Regulas (ES) Nr. 1380/2013 II pielikumā.

6. Atkāpjoties no 1. punkta, atbalstu par galīgu zvejas darbību pārtraukšanu var piešķirt arī tad, ja kuģi netiek nodoti sadalīšanai, ar noteikumu, ka tie tiek pārbūvēti, lai veiktu citas darbības, nevis komerciālu zveju.

Turklāt un lai saglabātu jūrniecības mantojumu, atbalstu par galīgu zvejas darbību pārtraukšanu var piešķirt arī tad, ja tradicionāli koka kuģi netiek nodoti sadalīšanai, ar noteikumu, ka šādi kuģi savas mantojuma funkcijas turpina pildīt uz sauszemes.

35. pants

Kopfondi, kas paredzēti nelabvēlīgiem klimatiskiem apstākļiem un vides incidentiem

1. EJZF var dot ieguldījumu kopfondos, no kuriem zvejniekiem maksā finansiālu kompensāciju par ekonomiskiem zaudējumiem, ko izraisījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi vai kāds vides incidents, vai par zvejnieku vai zvejas kuģu glābšanas izmaksām gadījumā, ja zvejas darbību laikā notiek negadījumi jūrā.

2. Šā panta 1. punktā termins "kopfonds" ir shēma, ko dalībvalsts ir akreditējusi saskaņā ar saviem tiesību aktiem, lai iesaistītie zvejnieki varētu apdrošināties, kura paredz, ka iesaistītajiem zvejniekiem kompensācijas maksājumi tiek veikti par ekonomiskiem zaudējumiem, ko izraisījuši 1. punktā minētie notikumi.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka netiek pieļauta pārmērīga kompensācija, kas varētu rasties, apvienojot šajā pantā paredzēto atbalstu ar citiem Savienības vai valsts instrumentiem vai ar privātām apdrošināšanas shēmām.

4. Attiecīgais kopfonds, lai tas būtu tiesīgs saņemt atbalstu saskaņā ar šo pantu, atbilst šādiem kritērijiem:

a) to ir akreditējusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

b) tam ir pārredzama politika attiecībā uz iemaksām tajā un izmaksām no tā; un

c) tam ir skaidri noteikumi, kuri nosaka atbildību par jebkuru radušos parādu.

5. Dalībvalstis pieņem noteikumus par kopfondu izveidošanu un pārvaldību, jo īpaši par kompensācijas maksājumu piešķiršanu un par zvejnieku tiesībām uz šādu kompensāciju 1. punktā minētajos nelabvēlīgu klimatisko apstākļu, vides incidentu vai negadījumu jūrā gadījumos, kā arī par minēto noteikumu ievērošanas pārvaldību un uzraudzību. Dalībvalstis nodrošina, lai fondu noteikumos būtu paredzēti sodi, ja ir bijusi nolaidība no zvejnieka puses.

6. Panta 1. punktā minētie nelabvēlīgie klimatiskie apstākļi, vides incidenti vai negadījumi jūrā ir tie, ko kā notikušus oficiāli atzīst attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes.

7. Ieguldījumi, kas minēti 1. punktā, attiecas tikai uz summām, ko kopfonds izmaksājis zvejniekiem kā finanšu kompensāciju. Par kopfondu izveides administratīvajām izmaksām nav tiesību saņemt atbalstu. Dalībvalstis, piemērojot noteiktu maksimālo apjomu uz katru fondu, var ierobežot izmaksas, par kurām ir tiesības saņemt atbalstu.

8. Ieguldījumus, kas minēti 1. punktā, piešķir tikai nolūkā segt nelabvēlīgu klimatisko apstākļu, vides incidentu vai negadījumu jūrā izraisītus zaudējumus, kuru apmērs pārsniedz 30 % no attiecīgā uzņēmuma gada apgrozījuma, aprēķinu pamatojot ar minētā uzņēmuma vidējo apgrozījumu iepriekšējos trijos kalendārajos gados.

9. No EJZF neveic nekādus ieguldījums sākotnējā kapitālā.

10. Ja dalībvalstis nolemj ierobežot izmaksas, par kurām ir tiesības pretendēt uz atbalstu, piemērojot maksimālo apjomu katram kopfondam, tās savās darbības programmās sniedz sīki izstrādātu informāciju un pamatojumu par minēto maksimālo apjomu.

36. pants

Atbalsts zvejas iespēju piešķiršanas sistēmām

1. Lai zvejas darbības pielāgotu zvejas iespējām, EJZF var atbalstīt zvejas iespēju piešķiršanas sistēmu izstrādi, attīstību, uzraudzību, izvērtēšanu un pārvaldību.

2. Saskaņā ar šo pantu atbalstu piešķir valsts iestādēm, juridiskām vai fiziskām personām vai dalībvalsts atzītām zvejnieku organizācijām, tostarp ražotāju organizācijām, kas ir iesaistītas 1. punktā minēto sistēmu kopīgā pārvaldībā.

37. pants

Atbalsts saglabāšanas pasākumu un reģionālās sadarbības izstrādei un īstenošanai

1. Lai nodrošinātu Regulas (ES) Nr. 1380/2013 7., 8. un 11. pantā paredzēto saglabāšanas pasākumu un minētās regulas 18. pantā paredzētās reģionālās sadarbības izstrādi un efektīvu īstenošanu, EJZF var atbalstīt:

a) saglabāšanas un reģionalizācijas pasākumu pilnveidošanai un īstenošanai nepieciešamo tehnisko un administratīvo līdzekļu izstrādi, pilnveidošanu un pārraudzību;

b) ieinteresēto personu līdzdalību un dalībvalstu sadarbību saglabāšanas un reģionalizācijas pasākumu izstrādē un īstenošanā.

2. EJZF var atbalstīt tiešu krājumu papildināšanu saskaņā ar 1. punktu tikai tad, ja papildināšana tiek paredzēta kā saglabāšanas pasākums Savienības tiesību aktā.

38. pants

Zvejas ietekmes uz jūras vidi ierobežošana un zvejas pielāgošana sugu aizsardzībai

1. Lai samazinātu zvejas ietekmi uz jūras vidi, sekmētu izmetumu pakāpenisku izskaušanu un veicinātu pāreju uz ilgtspējīgu dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 2. panta 2. punktu, EJZF var atbalstīt ieguldījumus:

a) aprīkojumā, ar ko uzlabo zvejas rīku selektivitāti attiecībā uz zivju izmēru vai sugu;

b) uz klāja vai aprīkojumā, ar ko izskauž izmetumus, novēršot un mazinot nevēlamu nozveju no komerciāliem krājumiem vai ar ko nevēlamu nozveju apstrādā tā, lai to izkrautu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. pantu;

c) aprīkojumā, ar ko ierobežo un, ja iespējams, novērš zvejas fizisko un bioloģisko ietekmi uz ekosistēmu vai jūras gultni;

d) aprīkojumā, ar ko rīkus un nozveju pasargā no zīdītājiem un putniem, kas aizsargāti ar Padomes Direktīvu 92/43/EEK vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/147/EK ([1]), ar noteikumu, ka tie nesamazina zvejas rīku selektivitāti un ka ir veikti visi vajadzīgie pasākumi, lai izvairītos no fiziska kaitējuma nodarīšanas plēsējiem.

2. Atkāpjoties no 11. panta a) punkta, tālākajos reģionos 1. punktā minēto atbalstu var piešķirt noenkurotām zivju pievilināšanas iekārtām ar noteikumu, ka šādas iekārtas veicina ilgtspējīgu un selektīvu zveju.

3. Atbalstu vienam un tam pašam aprīkojuma veidam uz tā paša Savienības zvejas kuģa nepiešķir vairāk nekā vienu reizi plānošanas periodā.

4. Atbalstu piešķir tikai tad, ja zvejas rīkam vai citam aprīkojumam, kas minēts 1. punktā, ir pierādāmi labāka selektivitāte izmēra ziņā vai pierādāmi mazāka ietekme uz ekosistēmu un sugām, kas nav mērķsugas, nekā standarta zvejas rīkiem vai citam aprīkojumam, ko atļauts lietot ar Savienības tiesību aktiem vai attiecīgiem valstu tiesību aktiem, kas pieņemti reģionalizācijas kontekstā, kā paredzēts Regulā (ES) Nr. 1380/2013.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

5. Atbalstu piešķir:

a) to Savienības zvejas kuģu īpašniekiem, kuri ir reģistrēti kā aktīvi kuģi, un kas divu kalendāro gadu laikā pirms atbalsta pieteikuma iesniegšanas dienas vismaz 60 dienas ir veikuši zvejas darbības jūrā;

b) zvejniekiem, kuriem pieder aizstājamie zvejas rīki un kuri divus kalendāros gadus pirms atbalsta pieteikuma iesniegšanas dienas vismaz 60 dienas ir strādājuši uz Savienības zvejas kuģa;

c) attiecīgās dalībvalsts atzītām zvejnieku organizācijām.

39. pants

Ar jūras bioloģisko resursu saglabāšanu saistīta inovācija

1. Lai palīdzētu pamazām izskaust izmetumus un piezveju un atvieglotu pāreju uz dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 2. panta 2. punktu un lai samazinātu zvejas ietekmi uz jūras vidi un uz aizsargātajiem plēsējiem, EJZF var atbalstīt darbības, kuru mērķis ir pilnveidot vai ieviest jaunas tehniskas vai organizatoriskas zināšanas, kas samazina zvejas darbību ietekmi uz vidi, tostarp uzlabo zvejas paņēmienus un rīku selektivitāti, vai kuru mērķis ir palīdzēt panākt jūras bioloģisko resursu ilgtspējīgāku izmantošanu un līdzāspastāvēšanu ar aizsargājamajiem plēsējiem.

2. Darbības, ko finansē saskaņā ar šo pantu, veic dalībvalsts atzīta zinātniska vai tehniska struktūra vai darbības tiek veiktas sadarbībā ar to, un tā apstiprina šādu darbību rezultātus.

3. Saskaņā ar šo pantu finansētu darbību rezultātiem dalībvalsts nodrošina piemērotu publicitāti saskaņā ar 119. pantu.

4. Saskaņā ar šo pasākumu finansētos projektos iesaistītu zvejas kuģu īpatsvars nepārsniedz 5 % no valsts flotes kuģu skaita vai 5 % no valsts flotes bruto tilpības, kas aprēķināta pieteikuma iesniegšanas dienā. Pienācīgi pamatotos gadījumos un balstoties uz ar Komisijas Lēmumu 2005/629/EK ([1]) izveidotās Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (ZZTEK) ieteikumu, Komisija pēc dalībvalsts pieprasījuma var apstiprināt projektus, kas pārsniedz šajā punktā noteiktos ierobežojumus.

5. Darbības, kas nav uzskatāmas par zinātniskos nolūkos veiktu zveju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 33. pantu un kas ir jaunu zvejas rīku vai paņēmienu izmēģināšana, veic, nepārsniedzot attiecīgajai dalībvalstij iedalītās zvejas iespējas.

6. Neto ieņēmumus, kas radušies no zvejas kuģa piedalīšanās darbībā, atskaita no darbības atbilstīgajiem izdevumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 65. panta 8. punktu.

7. Piemērojot 6. punktu termins "neto ieņēmumi" ir zvejnieku gūti ienākumi no to zivju vai gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu pirmās pārdošanas, kas nozvejoti, ieviešot un testējot jaunās tehniskās vai organizatoriskās zināšanas, no ieņēmumiem atskaitot pārdošanas izmaksas, piemēram, izsoles nama prasīto samaksu.

40. pants

Jūras bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzība un atjaunošana un kompensācijas režīmi, veicot ilgtspējīgas zvejas darbības

1. Lai saistībā ar ilgtspējīgām zvejas darbībām un vajadzības gadījumā ar zvejnieku līdzdalību aizsargātu un atjaunotu jūras bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas, EJZF var atbalstīt šādas darbības:

a) zvejnieku veikta atkritumu savākšana jūrā, piemēram, pazaudētu zvejas rīku un jūras piesārņojuma savākšana;

b) tādu stacionāru vai pārvietojamu objektu būvniecība, uzstādīšana vai modernizēšana, kas paredzēti jūras dzīvnieku un augu valsts aizsardzībai un spēcināšanai, tostarp to zinātniska sagatavošana un izvērtēšana;

c) labākas jūras bioloģisko resursu pārvaldības vai saglabāšanas veicināšana;

d) ar zvejniecību saistītu darbību jomā – aizsardzības un pārvaldības plānu sagatavošana (tostarp izpēte), izstrāde, uzraudzība un atjauninināšana attiecībā uz NATURA 2000 teritorijām un Direktīvā 2008/56/EK minētajām aizsargātajām teritorijām un attiecībā uz citiem īpašiem biotopiem;

([1]) Komisijas Lēmums 2005/629/EK (2005. gada 26. augusts) par Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas izveidošanu (OV L 225, 31.8.2005., 18. lpp.).

e) NATURA 2000 teritoriju pārvaldība, atjaunošana un uzraudzība saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK un Direktīvu 2009/147/EK, saskaņā ar prioritārās rīcības plāniem, kas izstrādāti atbilstīgi Direktīvai 92/43/EEK;

f) aizsargājamo jūras teritoriju pārvaldība, atjaunošana un uzraudzība, lai īstenotu Direktīvas 2008/56/EK 13. panta 4. punktā minētos telpiskās aizsardzības pasākumus;

g) intensificēti informatīvi pasākumi vides jomā, kuros iesaistīti zvejnieki, par jūras bioloģiskās daudzveidības aizsardzību un atjaunošanu;

h) kompensācijas shēmas par nozvejas zaudējumiem, kurus radījuši zīdītāji un putni, kas ir aizsargāti saskaņā ar Direktīvām 92/43/EEK un 2009/147/EK;

i) līdzdalība citās darbībās, kuru mērķis ir uzturēt un uzlabot bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumus, piemēram, īpašu jūras un piekrastes biotopu atjaunošana ilgtspējīgu zivju krājumu nodrošināšanai, tostarp to zinātniska sagatavošana un izvērtēšana.

2. Saskaņā ar 1. punkta h) apakšpunktu paredzētais atbalsts ir atkarīgs no šādu shēmu oficiālas atzīšanas dalībvalstu kompetentajās iestādēs. Dalībvalstis arī nodrošina, lai netiktu sniegta pārmērīga zaudējumu kompensācija, kas varētu rasties, kombinējot Savienības, valsts un privātās kompensāciju shēmas.

3. Šajā pantā minētās darbības var īstenot zinātniski vai tehniski publisko tiesību subjekti, konsultatīvās padomes, zvejnieki vai zvejnieku organizācijas, kuras atzinusi dalībvalsts, vai nevalstiskas organizācijas partnerībā ar zvejnieku organizācijām, vai partnerībā ar ZVRG.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 126. pantu, kuros precizē atbalsta saņemšanai atbilstīgās izmaksas saskaņā ar šā panta 1. punktu.

41. pants

Energoefektivitāte un klimata pārmaiņu mazināšana

1. Lai mazinātu klimata pārmaiņu ietekmi un uzlabotu zvejas kuģu energoefektivitāti, EJZF var atbalstīt:

a) ieguldījumus aprīkojumā vai uz klāja, kuru mērķis ir samazināt piesārņotāju vai siltumnīcefekta gāzu emisiju un palielināt zvejas kuģu energoefektivitāti. Ieguldījumi zvejas rīkos arī ir atbilstīgi, ar noteikumu, ka rezultātā netiek mazināta minēto zvejas rīku selektivitāte;

b) energoefektivitātes auditus un sistēmas;

c) pētījumus, lai novērtētu alternatīvu dzinēju sistēmu un korpusu būves devumu zvejas kuģu energoefektivitātei.

2. Atbalstu galveno dzinēju vai palīgdzinēju nomaiņai vai modernizācijai var sniegt tikai kuģiem,

a) kuru lielākais garums ir līdz 12 metriem, ar noteikumu, ka jaunā vai modernizētā dzinēja jauda kilovatos nav lielāka kā pašreizējā dzinēja jauda;

b) kuru lielākais garums ir starp 12 un 18 metriem, ar noteikumu, ka jaunā vai modernizētā dzinēja jauda kilovatos ir vismaz par 20 % mazāka nekā pašreizējā dzinēja jauda;

c) kuru kopējais garums ir starp 18 un 24 metriem, ar noteikumu, ka jaunā vai modernizētā dzinēja jauda kilovatos ir vismaz par 30 % mazāka nekā pašreizējā dzinēja jauda.

3. Atbalstu saskaņā ar šā panta 2. punktu galveno dzinēju vai palīgdzinēju nomaiņai vai modernizācijai var piešķirt tikai attiecībā uz kuģiem, kuri ir daļa no flotes segmenta, attiecībā uz ko Regulas (ES) Nr. 1380/2013 22. panta 2. punktā minētajā zvejas kapacitātes ziņojumā ir norādīts, ka tas ir līdzsvarā ar zvejas iespējām, kas pieejamas minētajam segmentam.

4. Atbalstu saskaņā ar šā panta 2. punktu piešķir vienīgi, lai nomainītu vai modernizētu galvenos dzinējus vai palīgdzinējus, kas ir oficiāli sertificēti atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1224/2009 40. panta 2. punktam. To maksā tikai pēc tam, kad jebkurš vajadzīgais kapacitātes samazinājums kW ir pastāvīgi svītrots no Savienības zvejas flotes reģistra.

5. Zvejas kuģiem, uz kuriem neattiecas dzinēja jaudas sertifikācija, atbalstu saskaņā ar šā panta 2. punktu piešķir vienīgi, lai nomainītu vai modernizētu galvenos dzinējus vai palīgdzinējus, kuru dzinēju jaudas atbilstība ir verificēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 41. pantu un fiziski pārbaudīta ar mērķi nodrošināt, ka dzinēja jauda nepārsniedz to, kura noteikta zvejas licencē.

6. Dzinēja jaudas samazinājumu, kas minēts 2. punkta b) un c) apakšpunktā, var panākt kuģu grupai no katras kuģu kategorijas, kas norādītas minētajos apakšpunktos.

7. Neskarot 25. panta 3. punktu, EJZF atbalsts saskaņā ar šā panta 2. punktu nepārsniedz augstāko no šiem diviem sliekšņiem:

a) EUR 1 500 000; vai

b) 3 % no Savienības finansiālais atbalsts, ko dalībvalsts piešķīrusi 6. panta 1., 2. un 5. punktā izklāstītajām Savienības prioritātēm.

8. Mazapjoma piekrastes zvejas nozares operatoru iesniegtos pieteikumus izskata prioritārā kārtā apjomā līdz 60 % no visā plānošanas periodā piešķirtā kopējā atbalsta nolūkā aizstāt vai modernizēt 2. punktā minētos galvenos dzinējus vai palīgdzinējus.

9. Atbalstu saskaņā ar 1. un 2. punktu piešķir tikai zvejas kuģu īpašniekiem un to nepiešķir vairāk kā vienu reizi plānošanas periodā attiecībā uz to pašu ieguldījuma veidu un to pašu zvejas kuģi.

10. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 126. pantu, kuros precizē izmaksas, kuras var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunktu.

42. pants

Pievienotā vērtība, produktu kvalitāte un nevēlamu nozveju izmantošana

1. Lai uzlabotu nozvejoto zivju pievienoto vērtību vai kvalitāti, EJZF var atbalstīt:

a) ieguldījumus, ar ko palielina zvejas produktu pievienoto vērtību, jo īpaši dodot zvejniekiem iespēju veikt savas nozvejas apstrādi, tirdzniecību un tiešo pārdošanu;

b) inovatīvus ieguldījumus uz klāja, ar ko uzlabo zvejas produktu kvalitāti.

2. Atbalstu, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, piešķir ar nosacījumu, ka tiek izmantoti rīki, ar ko samazina nevēlamu nozveju, un to piešķir tikai tādiem Savienības zvejas kuģu īpašniekiem, kuru kuģi divos kalendārajos gados pirms atbalsta pieteikuma iesniegšanas dienas vismaz 60 dienas ir veikuši zvejas darbības jūrā.

43. pants

Zvejas ostas, izkraušanas vietas, izsoles nami un patvēruma vietas

1. Lai paaugstinātu izkrauto produktu kvalitāti, kontroli un izsekojamību, palielinātu energoefektivitāti, veicinātu vides aizsardzību un uzlabotu drošību un darba apstākļus, EJZF var atbalstīt ieguldījumus zvejas ostu, izsoļu namu, izkraušanas vietu un patvēruma vietu infrastruktūras uzlabošanā, tostarp ieguldījumus atkritumu un jūras piesārņojuma savākšanas iekārtās.

2. EJZF var atbalstīt ieguldījumus zvejas ostās, izsoļu namos, izkraušanas vietās un patvēruma vietās, lai veicinātu pienākuma – izkraut visu nozveju – izpildīšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. pantu un Regulas (ES) Nr. 1379/2013 8. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kā arī lai pievienotu vērtību nozvejas sastāvdaļām, kas netiek pietiekami izmantotas.

3. Lai uzlabotu zvejnieku drošību, EJZF var atbalstīt ieguldījumus patvēruma vietu būvniecībā vai modernizācijā.

4. Atbalsts neattiecas uz jaunu ostu, jaunu izkraušanas vietu vai jaunu izsoles namu būvniecību.

44. pants

Zveja iekšējos ūdeņos un iekšējo ūdeņu fauna un flora

1. Lai samazinātu iekšējos ūdeņos veiktas zvejas ietekmi uz vidi, palielinātu energoefektivitāti, paaugstinātu izkrauto zivju vērtību vai kvalitāti vai lai uzlabotu veselību, drošību, darba apstākļus, cilvēkkapitālu un apmācību, EJZF var atbalstīt ieguldījumus:

a) cilvēkkapitāla, darbvietu radīšanas un sociālā dialoga veicināšanā, kā minēts 29. pantā un atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem;

b) uz klāja vai individuālajā aprīkojumā, kā minēts 32. pantā un atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem;

c) aprīkojumā un darbību veidos, kas norādīti 38. un 39. pantā, ievērojot minētajos pantos izklāstītos nosacījumus;

d) energoefektivitātes uzlabošanā un klimata pārmaiņu mazināšana, kā minēts 41. pantā un atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem;

e) nozvejoto zivju vērtības vai kvalitātes uzlabošanā, kā minēts 42. pantā un atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem;

f) zvejas ostās, patvēruma vietās un izkraušanas vietās, kā minēts 43. pantā un atbilstīgi minētajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. EJZF var sniegt atbalstu ieguldījumiem saistībā ar jauniem zvejniekiem, kas sāk darījumdarbību, kā minēts 31. pantā un ievērojot minētajā pantā izklāstītos nosacījumus, izņemot prasību, kas noteikta minētā panta 2. punkta b) apakšpunktā.

3. EJZF var sniegt atbalstu inovācijas attīstībai un veicināšanai saskaņā ar 26. pantu, konsultāciju pakalpojumiem saskaņā ar 27. pantu un partnerībām starp zinātniekiem un zvejniekiem saskaņā ar 28. pantu.

4. Lai veicinātu dažādošanu, ko īsteno zvejnieki, kuri zvejo iekšējos ūdeņos, EJZF var atbalstīt iekšējo ūdeņu zvejas darbību dažādošanu, ar kurām papildina tās darbības, kas tiek veiktas saskaņā ar 30. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

5. Šā panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām:

a) atsauces uz zvejas kuģiem 30., 32., 38., 39., 41. un 42. pantā uzskata par atsaucēm uz kuģiem, kas darbojas tikai iekšējos ūdeņos;

b) atsauces uz jūras vidi 38. pantā uzskata par atsaucēm uz vidi, kurā darbojas iekšējo ūdeņu zvejas kuģis.

6. Lai aizsargātu un spēcinātu ūdens faunu un floru, EJZF var atbalstīt:

a) to NATURA 2000 teritoriju pārvaldību, atjaunošanu un uzraudzību, kuras ietekmē zvejas darbības, un iekšējo ūdeņu sanāciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 60/2000/EK ([1]), tostarp migrējošo sugu nārsta vietu un migrācijas ceļu atjaunošanu, neskarot šīs regulas 40. panta 1. punkta e) apakšpunktu un vajadzības gadījumā izmantojot iekšējos ūdeņos nodarbinātu zvejnieku līdzdalību;

b) tādu stacionāru vai pārvietojamu objektu būvniecību, modernizēšanu vai uzstādīšanu, kas paredzēti ūdens faunas un floras aizsardzībai un spēcināšanai, cita starpā to zinātnisku izstrādāšanu, uzraudzīšanu un izvērtēšanu.

7. Dalībvalstis nodrošina, lai kuģi, kas saņem atbalstu saskaņā ar šo pantu, turpinātu darboties tikai iekšējos ūdeņos.

II NODAĻA

Akvakultūras ilgtspējīga attīstība

45. pants

Konkrēti mērķi

Šajā nodaļā paredzētais atbalsts palīdz sasniegt 6. panta 2. punktā izklāstītās Savienības prioritātes konkrētos mērķus.

46. pants

Vispārēji nosacījumi

1. Atbalstu saskaņā ar šo nodaļu piešķir tikai akvakultūras uzņēmumiem, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

2. Šā panta piemērošanas vajadzībām uzņēmēji, kas sāk darbību nozarē, iesniedz darījumdarbības plānu un gadījumā, ja ieguldījumu apmērs pārsniedz EUR 50 000, – priekšizpētes rezultātus, tostarp darbību ietekmes uz vidi novērtējumu. Šajā pantā paredzēto atbalstu piešķir tikai gadījumos, kad ar neatkarīgu tirdzniecības ziņojumu ir skaidri apliecināts, ka produktam ir labas un ilgtspējīgas tirgus izredzes.

3. Ja darbības sastāv no tādiem ieguldījumiem aprīkojumā vai infrastruktūrā, ar kuriem nodrošina atbilstību vides, cilvēka vai dzīvnieku veselības, higiēnas vai dzīvnieku labturības prasībām nākotnē, kas noteiktas Savienības tiesību aktos, atbalstu var piešķirt līdz dienai, kurā šādas prasības uzņēmumiem kļūst obligātas.

4. Atbalstu nepiešķir akvakultūras darbībām, kurās izmanto ģenētiski modificētus organismus.

5. Atbalstu nepiešķir akvakultūras darbībām, kuras tiek veiktas aizsargājamajās jūras teritorijās, ja dalībvalsts kompetentā iestāde, balstoties uz ietekmes uz vidi novērtējumu, ir noteikusi, ka darbība ievērojamā mērā negatīvi ietekmētu vidi un ka minēto ietekmi nevar pienācīgā mērā mazināt.

47. pants

Inovācija

1. Lai veicinātu inovāciju akvakultūrā, EJZF var atbalstīt darbības, kuru mērķis ir:

a) akvakultūras saimniecībās pilnveidot tehniskās, zinātniskās vai organizatoriskās zināšanas, kuras jo īpaši samazina saimniecību ietekmi uz vidi, samazina atkarību no zivju miltiem un zivju eļļas, veicina resursu ilgtspējīgu izmantošanu akvakultūrā, uzlabo dzīvnieku labturību vai veicina jaunas ilgtspējīgas ražošanas metodes;

b) izstrādāt vai ieviest tirgū jaunas akvakultūras sugas ar labu tirgus potenciālu, jaunus vai ievērojami uzlabotus produktus, jaunus vai uzlabotus procesus, vai jaunas vai uzlabotas pārvaldības un organizācijas sistēmas;

c) izpētīt inovatīvo produktu vai procesu tehniskās vai ekonomiskās īstenošanas iespējas.

2. Šajā pantā minētās darbības veic dalībvalsts atzītas publiskas vai privātas zinātniskas vai tehniskas struktūras, vai arī tās tiek veiktas sadarbībā ar tādām struktūrām, un minētā struktūras apstiprina šādu darbību rezultātus.

3. Atbalstu saņēmušo darbību rezultātiem dalībvalsts nodrošina piemērotu publicitāti saskaņā ar 119. pantu.

48. pants

Produktīvi ieguldījumi akvakultūrā

1. EJZF var atbalstīt:

a) produktīvus ieguldījumus akvakultūrā;

b) akvakultūras ražošanas un audzēto sugu dažādošanu;

c) akvakultūras vienību modernizāciju, tostarp akvakultūrā iesaistīto darba ņēmēju darba un drošības apstākļu uzlabošanu;

d) uzlabojumus un modernizāciju saistībā ar dzīvnieku veselību un labturību, tostarp tāda aprīkojuma iegādi, kas paredzēts saimniecību aizsardzībai pret savvaļas plēsoņām;

e) ieguldījumus negatīvas ietekmes uz vidi samazināšanā vai pozitīvas ietekmes uz vidi veicināšanā un resursu efektīvākā izmantošanā;

f) ieguldījumus akvakultūras produktu kvalitātes uzlabošanā vai vērtības pievienošanu akvakultūras produktiem;

g) esošo akvakultūras dīķu vai lagūnu atjaunošanu, izvācot sanesas, vai ieguldījumus, lai novērstu sanesu nogulsnēšanos;

h) akvakultūras uzņēmumu ienākumu dažādošanu, pievēršoties papildinošām darbībām citās jomās ārpus akvakultūras;

i) ieguldījumus, lai būtiski samazinātu akvakultūras uzņēmumu ietekmi uz ūdens izmantojumu un kvalitāti, jo īpaši samazinot izmantojamo ūdens vai ķīmisko vielu, antibiotiku un citu zāļu daudzumu vai uzlabojot izplūstošā ūdens kvalitāti, arī izmantojot multitrofiskas akvakultūras sistēmas;

j) tādu slēgtu akvakultūras sistēmu veicināšanu, kurās akvakultūras produkti tiek audzēti slēgtās recirkulācijas sistēmās, tādējādi samazinot izmantojamā ūdens daudzumu;

k) ieguldījumus akvakultūras uzņēmumu energoefektivitātes palielināšanā un akvakultūras uzņēmumu pārejā uz atjaunojamo energoresursu izmantošanu.

2. Atbalstu saskaņā ar 1. punkta h) apakšpunktu piešķir tikai akvakultūras uzņēmumiem, ja papildinošās darbības ir saistītas ar uzņēmuma pamatdarbību akvakultūrā, tostarp makšķerēšanas tūrismu, ar akvakultūru saistītus vides pakalpojumus vai izglītojošus pasākumus par akvakultūru.

3. Atbalstu saskaņā ar 1. punktu var piešķirt pastāvošu akvakultūras uzņēmumu ražošanas palielināšanai un/vai šo uzņēmumu modernizēšanai, vai arī jaunu uzņēmumu veidošanai – ar noteikumu, ka izstrāde ir saskaņā ar valsts daudzgadu stratēģisko plānu akvakultūras attīstībai, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 34. pantā.

49. pants

Akvakultūras saimniecībām paredzēti pārvaldības, aizvietošanas un konsultāciju pakalpojumi

1. Lai uzlabotu akvakultūras saimniecību vispārējo veiktspēju un konkurētspēju un samazinātu to darbību negatīvo ietekmi uz vidi, EJZF var atbalstīt:

a) akvakultūras saimniecībām paredzētu pārvaldības, aizvietošanas un konsultāciju pakalpojumu izveidi;

b) tehniska, zinātniska, juridiska, ekoloģiska vai ekonomiska rakstura konsultāciju pakalpojumu akvakultūras saimniecībām iegādi.

2. Konsultāciju pakalpojumi, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, attiecas uz:

a) pārvaldības vajadzībām, lai akvakultūras saimniecības varētu panākt atbilstību Savienības un valsts tiesību aktiem vides jomā, kā arī jūras telpiskās plānošanas prasībām;

b) ietekmes uz vidi novērtējumu, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/42/EK ([1]) un Direktīvā 92/43/EEK;

c) pārvaldības vajadzībām, lai akvakultūras saimniecības varētu panākt atbilstību Savienības un valsts tiesību aktiem par ūdensdzīvnieku veselību un labturību vai sabiedrības veselību;

d) veselības un nekaitīguma standartiem, kas pamatojas uz Savienības un valsts tiesību aktiem;

e) tirdzniecības un darījumdarbības stratēģijām.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētos konsultāciju pakalpojumus sniedz zinātniskas vai tehniskas struktūras, kā arī vienības, kuras sniedz juridiskas vai ekonomiskas konsultācijas un kurām saskaņā ar dalībvalsts atzinumu ir vajadzīgā kompetence.

4. Atbalstu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu piešķir tikai publisko tiesību subjektiem vai citām vienībām, ko dalībvalsts izvēlējusies saimniecību konsultāciju pakalpojumu izveidei. Atbalstu saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu piešķir tikai akvakultūras MVU vai akvakultūras organizācijām, tostarp akvakultūras ražotāju organizācijām un akvakultūras ražotāju organizāciju apvienībām.

5. Ja atbalsts nepārsniedz EUR 4 000, atbalsta saņēmēju var izraudzīties paātrinātā procedūrā.

6. Atbalstu tā saņēmēji nesaņem vairāk kā vienreiz gadā attiecībā uz katru konsultāciju pakalpojumu kategoriju, kas minēta 2. punktā.

50. pants

Cilvēkkapitāla un tīklu veidošanas veicināšana

1. Lai veicinātu cilvēkkapitālu un tīklu veidošanu akvakultūrā, EJZF var atbalstīt:

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.).

a) profesionālas mācības, mūžizglītību, zinātniskās un tehniskās informācijas un inovatīvas prakses izplatīšanu, jaunu profesionālo prasmju apguvi akvakultūrā un akvakultūras darbību ietekmes uz vidi samazināšanu;

b) darba apstākļu uzlabošanu un darba drošības veicināšanu;

c) tīklu veidošanu un pieredzes un paraugprakses apmaiņu starp akvakultūras uzņēmumiem vai profesionālajām organizācijām un citām ieinteresētajām personām, tostarp zinātniskām un tehniskām struktūrām vai struktūrām, kas veicina vīriešu un sieviešu iespēju vienlīdzību.

2. Atbalstu, kas minēts 1. punkta a) apakšpunktā, nepiešķir lieliem akvakultūras uzņēmumiem, ja vien tie nav iesaistīti zināšanu apmaiņā ar MVU.

3. Atkāpjoties no 46. panta, šajā pantā paredzēto atbalstu piešķir arī publiskām vai daļēji publiskām organizācijām un citām dalībvalsts atzītām organizācijām.

4. Šajā pantā paredzēto atbalstu piešķir arī pašnodarbinātu akvakultūras audzētāju laulātajiem vai, ja un ciktāl viņi ir atzīti attiecīgās valsts tiesību aktos, pašnodarbinātu akvakultūras audzētāju dzīves partneriem saskaņā ar Direktīvas 2010/41/ES 2. panta b) punktā paredzētajiem nosacījumiem.

51. pants

Akvakultūras vietu potenciāla palielināšana

1. Lai veicinātu akvakultūras vietu un infrastruktūras attīstību un lai mazinātu darbību negatīvo ietekmi uz vidi, EJZF var atbalstīt:

a) akvakultūras attīstībai vispiemērotāko teritoriju noteikšanu un kartēšanu, attiecīgā gadījumā ņemot vērā telpiskās plānošanas procesus, un tādu teritoriju noteikšanu un kartēšanu, kurās akvakultūra nebūtu pieļaujama, lai saglabātu šādu teritoriju funkcijas ekosistēmas darbībā;

b) tādu atbalsta iekārtu un infrastruktūru uzlabošanu un pilnveidošanu, kuras vajadzīgas, lai palielinātu akvakultūras vietu potenciālu un mazinātu akvakultūras negatīvo ietekmi uz vidi, tostarp ieguldījumus zemes konsolidācijā, energoapgādē vai ūdens apsaimniekošanā;

c) darbību, ko kompetentās iestādes uzsāk un īsteno saskaņā ar Direktīvas 2009/147/EK 9. panta 1. punktu vai Direktīvas 92/43/EEK 16. panta 1. punktu, lai nepieļautu būtisku kaitējumu akvakultūrai;

d) darbību, ko kompetentās iestādes uzsāk un īsteno pēc paaugstinātas mirstības vai saslimšanas gadījumu konstatēšanas, kā paredzēts Padomes Direktīvas 2006/88/EK ([1]) 10. pantā. Minētajās darbībās var būt ietverta tādu rīcības plānu pieņemšana attiecībā uz gliemjiem, vēžveidīgajiem un adatādaiņiem, kuru mērķis ir krājumu aizsardzība, atjaunošana un pārvaldība, tostarp gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu dabīgo atrašanās un savākšanas vietu saglabāšanai paredzēts atbalsts gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu ražotājiem.

2. Šajā pantā paredzētā atbalsta saņēmēji ir tikai publisko tiesību subjekti vai privātas struktūras, kurām dalībvalsts uzticējusi veikt 1. punktā minētos pienākumus.

52. pants

Jaunu akvakultūras audzētāju, kuri nodarbojas ar ilgtspējīgu akvakultūru, rosināšana

1. Lai veicinātu uzņēmējdarbību akvakultūrā, EJZF var atbalstīt jaunu akvakultūras audzētāju veidotu ilgtspējīgas akvakultūras uzņēmumu izveidi.

2. Atbalstu saskaņā ar 1. punktu piešķir akvakultūras audzētājiem, kas sāk darbību nozarē, ja:

a) viņiem ir atbilstošas profesionālās prasmes un kompetence;

b) viņi pirmo reizi dibina akvakultūras mikrouzņēmumu vai mazo uzņēmumu kā minētā uzņēmuma vadītāji; un

c) viņi iesniedz darījumdarbības plānu par akvakultūras darbību attīstību.

([1]) Padomes Direktīva 2006/88/EK (2006. gada 24. oktobris) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli (OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.).

3. Lai apgūtu atbilstošas profesionālās prasmes, akvakultūras audzētāji, kas sāk darbību nozarē, var saņemt atbalstu saskaņā ar 50. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

53. pants

Pāreja uz vides vadības un audita sistēmām un bioloģisko akvakultūru

1. Lai veicinātu bioloģiskās akvakultūras vai energoefektīvas akvakultūras attīstību, EJZF var atbalstīt:

a) pāreju no tradicionālām akvakultūras audzēšanas metodēm uz bioloģisko akvakultūru tādā nozīmē, kā noteikts Padomes Regulā (EK) Nr. 834/2007 ([1]), un saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 710/2009 ([2]);

b) līdzdalību Savienības vides vadības un audita sistēmās (EMAS), kas izveidotas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 761/2001 ([3]).

2. Atbalstu var piešķirt tikai tiem atbalsta saņēmējiem, kuri apņemas vismaz trīs gadus piedalīties EMAS vai ievērot bioloģiskās audzēšanas prasības vismaz piecus gadus.

3. Atbalstu piešķir kompensācijas veidā ne ilgāk kā trīs gadu laikposmā, kurā notiek uzņēmuma pāreja uz bioloģisko audzēšanu vai gatavošanās līdzdalībai EMAS. Dalībvalstis aprēķina minēto kompensāciju, pamatojoties uz:

a) zaudētajiem ieņēmumiem vai papildu izmaksām, kas radušās laikā, kurā notiek pāreja no tradicionālās audzēšanas uz bioloģisko audzēšanu, attiecībā uz darbībām, kurām ir tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu; vai

b) papildu izmaksām, kas izriet no pieteikuma iesniegšanas un gatavošanās līdzdalībai EMAS, attiecībā uz darbībām, kuras ir atbilstīgas saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.

54. pants

Akvakultūra, kas nodrošina vides pakalpojumus

1. Lai veicinātu tādas akvakultūras attīstību, kas nodrošina vides pakalpojumus, EJZF var atbalstīt:

a) akvakultūras metodes, kas ir saderīgas ar īpašām vides vajadzībām un uz kurām attiecas konkrētas apsaimniekošanas prasības, kas izriet no NATURA 2000 teritoriju noteikšanas saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK un Direktīvu 2009/147/EK;

b) līdzdalību (ar to tieši saistīto izmaksu ziņā) ūdensdzīvnieku saglabāšanā un pavairošanā ex situ, ko veic saskaņā ar saglabāšanas un bioloģiskās daudzveidības atjaunošanas programmām, ko izstrādājušas publiskā sektora iestādes vai ko īsteno to pārraudzībā;

c) akvakultūras darbības, ieskaitot vides un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un uzlabošanu un ainavas un akvakultūras zonu tradicionālo elementu pārvaldību.

2. Atbalstu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu piešķir kā ikgadēju kompensāciju par papildu izmaksām un/vai negūtajiem ienākumiem, kas izriet no attiecīgo teritoriju pārvaldības prasībām saistībā ar Direktīvas 92/43/EEK vai Direktīvas 2009/147/EK īstenošanu.

3. Atbalstu saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu piešķir tikai tiem atbalsta saņēmējiem, kuri apņemas vismaz piecus gadus ievērot ūdens vides prasības, kuras pārsniedz Savienības un valsts tiesību aktu parastu piemērošanu. Darbības radītos ieguvumus vides jomā pierāda ar iepriekšēju novērtējumu, ko veic dalībvalsts ieceltas kompetentas struktūras, ja vien minētās darbības radītie ieguvumi vides jomā jau nav atzīti.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).

([2]) Komisijas Regula (EK) Nr. 710/2009 (2009. gada 5. augusts), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 889/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007, attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem par akvakultūras dzīvnieku un jūras aļģu bioloģisko ražošanu (OV L 204, 6.8.2009., 15. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 761/2001 (2001. gada 19. marts), ar ko organizācijām atļauj brīvprātīgi piedalīties Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS) (OV L 114, 24.4.2001., 1. lpp.).

4. Atbalstu, kas paredzēts 1. punkta c) apakšpunktā, piešķir kā ikgadēju kompensāciju par radītajām papildu izmaksām un/vai negūtajiem ienākumiem.

5. To darbību rezultātiem, kas saņem atbalstu saskaņā ar šo pantu, dalībvalsts nodrošina piemērotu publicitāti saskaņā ar 119. pantu.

55. pants

Pasākumi sabiedrības veselības jomā

1. EJZF var palīdzēt kompensēt gliemju audzētāju zaudējumus, kas rodas, uz laiku apturot audzēto gliemju ieguvi vienīgi sabiedrības veselības iemeslu dēļ.

2. Atbalstu var piešķirt tikai tad, ja ieguvi aptur sakarā ar gliemju kontaminmāciju, ko izraisījusi toksīnus izdaloša planktona savairošanās vai biotoksīnus saturoša planktona klātbūtne, un ar noteikumu, ka:

a) kontaminācija ilgst ilgāk nekā četrus mēnešus pēc kārtas; vai

b) zaudējumi, kas rodas ieguves apturēšanas dēļ, pārsniedz 25 % no attiecīgā uzņēmuma gada apgrozījuma, ko aprēķina, pamatojoties uz minētā uzņēmuma vidējo apgrozījumu trīs kalendārajos gados pirms tā gada, kurā tika apturēta ieguve.

Piemērojot pirmās daļās b) apakšpunktu, dalībvalstis var paredzēt īpašus noteikumus aprēķinu veikšanai attiecībā uz uzņēmumiem, kuri darbojas mazāk nekā trīs gadus.

3. Laiks, par kādu var piešķirt kompensāciju, ir ne vairāk kā 12 mēneši visā plānošanas periodā. Pienācīgi pamatotos nepieciešamības gadījumos to var vienreiz pagarināt vēl ne vairāk kā par papildu 12 mēnešiem, bet kopējais ilgums nepārsniedz 24 mēnešus.

56. pants

Dzīvnieku veselības un labturības pasākumi

1. Lai sekmētu dzīvnieku veselību un labturību akvakultūras uzņēmumos, inter alia profilakses un biodrošības ziņā, EJZF var atbalstīt:

a) izmaksas saistībā ar slimību kontroli un izskaušanu akvakultūrā saskaņā ar Padomes Lēmumu 2009/470/EK ([1]), tostarp darbības izmaksas, kas vajadzīgas, lai izpildītu izskaušanas plānā paredzētos pienākumus;

b) vispārējas un konkrētām sugām piemērotas paraugprakses vai rīcības kodeksu izstrādi attiecībā uz biodrošību vai dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības vajadzībām akvakultūrā;

c) iniciatīvas, kuru mērķis ir samazināt akvakultūras atkarību no akvakultūrā izmantojamajām veterinārajām zālēm;

d) veterināros vai farmaceitiskos pētījumus un informācijas un paraugprakses apmaiņu un izplatīšanu attiecībā uz veterinārajām slimībām akvakultūrā, lai veicinātu veterināro zāļu pienācīgu izmantošanu;

e) dalībvalstīs atzītu akvakultūras nozares veselības aizsardzības grupu izveidi un darbību;

f) kompensāciju gliemju audzētājiem par darbību pagaidu pārtraukšanu ārkārtējas gliemju masveida mirstības dēļ, ja mirstības apjoms pārsniedz 20 % vai ja zaudējumi, kas radušies darbības pārtraukšanas dēļ, pārsniedz 35 % no attiecīgā uzņēmuma ikgadējā apgrozījuma, ko aprēķina, pamatojoties uz minētā uzņēmuma vidējo apgrozījumu to trīs kalendāro gadu laikā, kas ir pirms tā gada, kurā tika pārtrauktas darbības.

2. Atbalsts saskaņā ar 1. punkta d) apakšpunktu neattiecas uz veterināro zāļu iegādi.

3. Saskaņā ar 1. punkta d) apakšpunktu finansētu pētījumu rezultātiem dalībvalsts nodrošina piemērotu ziņošanu un publicitāti saskaņā ar 119. pantu.

4. Atbalstu var piešķirt arī publisko tiesību subjektiem.

([1]) Padomes Lēmums 2009/470/EK (2009. gada 25. maijs) par izdevumiem veterinārijas jomā (OV L 155, 18.6.2009., 30. lpp.).

57. pants

Akvakultūras krājuma apdrošināšana

1. Lai aizsargātu akvakultūras audzētāju ienākumus, EJZF var sniegt ieguldījumu akvakultūras krājuma apdrošināšanā, kura sedz ekonomiskos zaudējumus, ko izraisa vismaz viens no turpmāk minētajiem apstākļiem:

a) dabas katastrofas;

b) nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi;

c) pēkšņas izmaiņas ūdens kvalitātē un kvantitātē, par kurām operators nav atbildīgs;

d) akvakultūras slimības, ražošanas iekārtu darbības traucējumi vai iznīcināšana, par ko operators nav atbildīgs.

2. To, vai ir radušies šā panta 1. punktā minētie apstākļi, oficiāli atzīst attiecīgā dalībvalsts.

3. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis var iepriekš noteikt kritērijus, uz kuru pamata uzskata, ka ir piešķirta oficiāla atzīšana, kā minēts 2. punktā.

4. Atbalstu piešķir tikai par tādiem akvakultūras krājuma apdrošināšanas līgumiem, kuri sedz 1. punktā minētos ekonomiskos zaudējumus, kas pārsniedz 30 % no akvakultūras audzētāja gada vidējā apgrozījuma, ko aprēķina, pamatojoties uz akvakultūras audzētāja vidējo apgrozījumu to trīs kalendāro gadu laikā, kas ir pirms tā gada, kurā radās ekonomiskie zaudējumi.

III NODAĻA

Zivsaimniecības un akvakultūras reģionu ilgtspējīga attīstība

1. iedaļa

Darbības joma un mērķi

58. pants

Darbības joma

EJZF atbalsta zivsaimniecības un akvakultūras reģionu ilgtspējīgu attīstību, ievērojot sabiedrības virzītas vietējās attīstības pieeju, kas izklāstīta Regulas (ES) Nr. 1303/2013 32. pantā.

59. pants

Konkrēti mērķi

Šajā nodaļā paredzētais atbalsts palīdz sasniegt 6. panta 4. punktā izklāstītās Savienības prioritātes konkrētos mērķus.

2. iedaļa

Vietējās partnerības un sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas

60. pants

Sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas un zivsaimniecības vietējās rīcības grupas

1. Lai palīdzētu sasniegt 59. pantā minētos mērķus, sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas:

a) nodrošina zvejniecības un akvakultūras nozares maksimālu iesaistīšanos piekrastes un iekšzemes zivsaimniecības un akvakultūras reģionu ilgtspējīgā attīstībā;

b) nodrošina to, lai vietējā sabiedrība pilnībā izmantotu jūrlietu, piekrastes un iekšējo ūdeņu attīstības sniegtās iespējas un gūtu labumu no tām, un jo īpaši palīdz mazām un panīkušām zvejas ostām maksimāli palielināt ar jūru saistītās iespējas, attīstot dažādotu infrastruktūru.

2. Stratēģijas ir saskanīgas ar attiecīgajā reģionā apzinātajām iespējām un vajadzībām un 6. pantā izklāstītajām Savienības prioritātēm. Stratēģijas var sniegties no tādām, kas orientētas tieši uz zivsaimniecību, līdz plašākām stratēģijām, kas vērstas uz dažādošanu zivsaimniecības reģionos. Stratēģijas ir kas vairāk par darbību vienkāršu apkopojumu vai nozares pasākumu uzskaitījumu.

61. pants

Zivsaimniecības vietējās rīcības grupas

1. EJZF vajadzībām vietējās rīcības grupas, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1303/2013 32. panta 2. punkta b) apakšpunktā, tiek sauktas par zivsaimniecības vietējām rīcības grupām ("ZVRG").

2. ZVRG ierosina sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju, kuras pamatā ir vismaz šīs regulas 60. pantā norādītie elementi, un tās ir atbildīgas par tās īstenošanu.

3. ZVRG:

a) plaši atspoguļo savas stratēģijas galveno mērķi un reģiona sociāli ekonomisko sastāvu, nodrošinot galveno ieinteresēto personu, tostarp privātā sektora, publiskā sektora un pilsoniskās sabiedrības, līdzsvarotu pārstāvību;

b) nodrošina zvejniecības un/vai akvakultūras nozares ievērojamu pārstāvību.

4. Ja sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju atbalsta ne tikai EJZF, bet arī citi fondi, ZVRG atlases struktūra, kas darbojas ar EJZF atbalstītiem projektiem, arī pilda 3. punktā noteiktās prasības.

5. ZVRG var veikt arī papildu uzdevumus, kas pārsniedz minimālos uzdevumus, kuri noteikti 34. panta 3. punktā Regulā (ES) Nr. 1303/2013, ja šādus uzdevumus tām deleģējusi vadošā iestāde.

3. iedaļa

Atbilstīgās darbības

62. pants

EJZF atbalsts sabiedrības virzītai vietējai attīstībai

1. Šādas darbības ir tiesīgas pretendēt uz atbalstu saskaņā ar šo iedaļu atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1303/201335. pantam:

a) sagatavošanās atbalsts;

b) sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju īstenošana;

c) sadarbības pasākumi;

d) kārtējās izmaksas un aktivizēšana.

2. ZVRG var lūgt avansa maksājumu no vadošās iestādes, ja šāda iespēja ir paredzēta darbības programmā. Avansa maksājumu summa nepārsniedz 50 % no publiskā atbalsta, kas saistīts ar kārtējām izmaksām un aktivizēšanas izmaksām.

63. pants

Sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju īstenošana

1. Atbalstu sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju īstenošanai var piešķirt šādiem mērķiem:

a) pievienotās vērtības veidošana, darbvietu radīšana, jauniešu piesaistīšana un inovācijas veicināšana visos zvejas un akvakultūras produktu piegādes ķēdes posmos;

b) dažādošanas atbalstīšana komerciālās zvejas jomā un ārpus tās, mūžizglītības un darbvietu radīšanas veicināšana zivsaimniecības un akvakultūras reģionos;

c) zivsaimniecības un akvakultūras reģionu vides resursu vairošana un izmantošana, tostarp klimata pārmaiņu seku mazināšanas darbības;

d) sociālās labklājības un kultūras mantojuma, tostarp zvejas, akvakultūras un jūras kultūras mantojuma, veicināšana zivsaimniecības un akvakultūras reģionos;

e) zivsaimniecības kopienu nozīmes stiprināšana vietējā attīstībā un vietējo zivsaimniecības resursu un jūrlietu darbību pārvaldība.

2. Šā panta 1. punktā minētais atbalsts var ietvert pasākumus, kas paredzēti šīs sadaļas I, II un IV nodaļā, izņemot 66. un 67. pantu, ar noteikumu, ka ir skaidrs loģisks pamats to pārvaldībai vietējā līmenī. Ja atbalstu piešķir darbībām, kas atbilst minētajiem pasākumiem, piemēro attiecīgos nosacījumus un katrai darbībai piemērojamo ieguldījumu apjomu, kas noteikts šīs sadaļas I, II un IV nodaļā.

64. pants

Sadarbības pasākumi

1. Atbalstu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 35. panta c) punktā, var piešķirt:

a) starpteritoriju sadarbības vai transnacionālas sadarbības projektiem;

b) kā tehnisku sagatavošanās atbalstu starpteritoriju sadarbības un transnacionālas sadarbības projektiem, ar nosacījumu, ka ZVRG var pierādīt, ka tās gatavojas projekta īstenošanai.

Šajā pantā termins "starpteritoriju sadarbība" ir sadarbība dalībvalsts iekšienē un termins "transnacionāla sadarbība" ir sadarbība starp teritorijām vairākās dalībvalstīs vai sadarbība starp vismaz vienu dalībvalsts teritoriju un vienu vai vairākām teritorijām trešās valstīs.

2. Šā panta īstenošanas nolūkos EJZF ietvaros par ZVRG partneriem var būt ne tikai citas ZVRG, bet arī vietēja mēroga publiskā un privātā sektora partnerība, kas īsteno sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju Savienībā vai ārpus tās.

3. Gadījumos, kad ZVRG neizvēlas sadarbības projektus, dalībvalstis izveido pienācīgu sistēmu sadarbības projektu veicināšanai. Vēlākais divus gadus pēc to darbības programmas apstiprināšanas dienas tās publisko valsts vai reģionālās administratīvās procedūras, kas attiecas uz transnacionālas sadarbības projektu atlasi, un atbilstīgo izmaksu sarakstu.

4. Administratīvus lēmumus par sadarbības projektiem pieņem ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc projekta iesniegšanas dienas.

5. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus apstiprinātos transnacionālās sadarbības projektus saskaņā ar 110. pantu.

IV NODAĻA

Ar tirdzniecību un apstrādi saistīti pasākumi

65. pants

Konkrēti mērķi

Šajā nodaļā paredzētais atbalsts palīdz sasniegt 6. panta 5. punktā izklāstītās Savienības prioritātes konkrētos mērķus.

66. pants

Ražošanas un tirdzniecības plāni

1. EJZF atbalsta Regulas (ES) Nr. 1379/2013 28. pantā minēto ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanu un īstenošanu.

2. Par izdevumiem, kas saistīti ar ražošanas un tirdzniecības plāniem, var pretendēt uz atbalstu no EJZF tikai pēc tam, kad dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas Regulas (ES) Nr. 1379/2013 28. panta 5. punktā minēto gada ziņojumu.

3. Atbalsts, kas gadā piešķirts katrai ražotāju organizācijai saskaņā ar šo pantu, nepārsniedz 3 % no katras minētās ražotāju organizācijas iepriekšējos trīs kalendārajos gados tirgū laistās produkcijas gada vidējās vērtības. Jebkurai jaunatzītai ražotāju organizācijai minētais atbalsts nepārsniedz 3 % no tās biedru iepriekšējos trīs kalendārajos gados tirgū laistās produkcijas gada vidējās vērtības.

4. Pēc ražošanas un tirdzniecības plāna apstiprināšanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1379/2013 28. panta 3. punktu attiecīgā dalībvalsts var piešķirt avansu 50 % apmērā no finansiālā atbalsta.

5. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, piešķir vienīgi ražotāju organizācijām un ražotāju organizāciju apvienībām.

67. pants

Uzglabāšanas atbalsts

1. EJZF var atbalstīt kompensāciju atzītām ražotāju organizācijām un ražotāju organizāciju apvienībām, kuras uzglabā zvejas produktus, kas uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 1379/2013 II pielikumā, ar noteikumu, ka minētos produktus uzglabā saskaņā ar minētās Regulas 30. un 31. pantu, ievērojot šādus nosacījumus:

a) uzglabāšanas atbalsta summa nepārsniedz attiecīgo produktu stabilizēšanai un uzglabāšanai vajadzīgo darbību tehnisko un finansiālo izmaksu summu;

b) daudzumi, par kuriem ir tiesības pretendēt uz uzglabāšanas atbalstu, nepārsniedz 15 % no attiecīgo produktu daudzuma gadā, ko ražotāju organizācija laidusi pārdošanā;

c) finansiālais atbalsts gadā nepārsniedz 2 % no ražotāju organizācijas biedru tirgū laistās produkcijas gada vidējās vērtības 2009.–2011. gada laikposmā.

Piemērojot pirmās daļas c) apakšpunktu, ja ražotāju organizācijas biedri laikposmā no 2009. gada līdz 2011. gadam nav laiduši tirgū produkciju, ņem vērā minēto biedru tirgū laistās produkcijas gada vidējo vērtību pirmajos trīs ražošanas gados.

2. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, izbeidz līdz 2018. gada 31. decembrim.

3. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, piešķir tikai tad, kad produkti ir nodoti lietošanai pārtikā.

4. Tehnisko un finansiālo izmaksu summu, kas piemērojama to teritorijās, dalībvalstis nosaka šādi:

a) tehniskās izmaksas aprēķina katru gadu, pamatojoties uz tiešajām izmaksām, kas saistītas ar darbībām, kas vajadzīgas, lai stabilizētu un uzglabātu attiecīgos produktus;

b) finansiālās izmaksas aprēķina katru gadu, izmantojot procentu likmi, ko katru gadu nosaka katrā dalībvalstī;

Šīs tehniskās un finansiālās izmaksas dara zināmas atklātībai.

5. Dalībvalstis veic kontroles, lai pārliecinātos par to, ka produkti, par kuriem saņem uzglabāšanas atbalstu, atbilst šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem. Šādu kontroļu vajadzībām uzglabāšanas atbalsta saņēmēji kārto krājumu uzskaites reģistru par katru produktu kategoriju, kas nodota uzglabāšanā un pēc tam atkal laista tirgū lietošanai pārtikā.

68. pants

Tirdzniecības pasākumi

1. EJZF var atbalstīt zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības pasākumus, kuru mērķis ir:

a) izveidot ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības vai starpnozaru organizācijas, kas jāatzīst saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1379/2013 II nodaļu;

b) meklēt jaunus tirgus un uzlabot apstākļus, lai laistu tirgū zvejas un akvakultūras produktus, tostarp:

i) sugas ar tirgus potenciālu;

ii) nevēlamas nozvejas no komerciālajiem krājumiem, kuras izkrautas saskaņā ar tehniskajiem pasākumiem, kuri paredzēti Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. pantā un Regulas (ES) Nr. 1379/2013 8. panta 2. punkta b) apakšpunktā;

iii) zvejas un akvakultūras produktus, kas iegūti, izmantojot metodes ar mazu ietekmi uz vidi, vai bioloģiskās akvakultūras produktus Regulas (EK) Nr. 834/2007 nozīmē;

c) uzlabot kvalitāti un pievienoto vērtību, veicinot:

i) konkrēta produkta reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu un iesaistīto operatoru pielāgošanos attiecīgajām atbilstības un sertifikācijas prasībām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 ([1]);

ii) ilgtspējīgas zvejas un akvakultūras produktu, tostarp mazapjoma piekrastes zvejas produktu, sertificēšanu un veicināšanu un videi nekaitīgu apstrādes metožu sertificēšanu un veicināšanu;

iii) zvejas produktu tiešo tirdzniecību, ko veic mazapjoma un piekrastes zvejnieki vai zvejnieki, kuri zvejo no krasta;

iv) produktu noformējumu un iepakojumu;

d) veicināt ražošanas un tirgu pārredzamību un veikt tirgus izpēti, kā arī izpēti par Savienības atkarību no importa;

e) veicināt zvejas vai akvakultūras produktu izsekojamību un attiecīgā gadījumā Savienības mēroga ekomarķējuma izveidi zvejas un akvakultūras produktiem, kā minēts Regulā (ES) Nr. 1379/2013;

f) izstrādāt MVU paredzētus standartlīgumus, kuri ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem;

g) rīkot reģionālas, valsts vai transnacionālas informēšanas un reklāmas kampaņas, lai palielinātu sabiedrības izpratni par ilgtspējīgiem zvejas un akvakultūras produktiem.

2. Darbības, kas minētas 1. punktā, var ietvert ražošanas, apstrādes un tirdzniecības darbības piegādes ķēdē.

Darbības, kas minētas 1. punkta g) apakšpunktā, nav orientētas uz komerciālām preču zīmēm.

69. pants

Zvejas un akvakultūras produktu apstrāde

1. EJZF var atbalstīt tādus ieguldījumus zvejas un akvakultūras produktu apstrādē:

a) kas veicina enerģijas taupīšanu vai mazina ietekmi uz vidi, arī ieguldījumus atkritumu apstrādē;

b) kas uzlabo drošības, higiēnas, veselības un darba apstākļus;

c) kas atbalsta tādu komerciālu zivju nozvejas apstrādi, kuras nevar būt paredzētas lietošanai pārtikā;

d) kas attiecas uz galvenajās apstrādes darbībās radušos blakusproduktu apstrādi;

e) kas attiecas uz bioloģiskās akvakultūras produktu apstrādi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 6. un 7. pantu;

f) kuru rezultātā rodas jauni vai uzlaboti produkti, jauni vai uzlaboti procesi vai jaunas vai uzlabotas pārvaldības un organizācijas sistēmas.

2. Attiecībā uz uzņēmumiem, kas nav MVU, 1. punktā minēto atbalstu piešķir tikai ar finanšu instrumentiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 otrās daļas IV sadaļā.

V NODAĻA

Kompensācija par papildu izmaksām, kas tālākajos reģionos rodas saistībā ar zvejas un akvakultūras produktiem

70. pants

Kompensācijas režīms

1. EJZF var atbalstīt tādu papildu izmaksu kompensāciju, kuras radušās operatoriem tālāko reģionu, kas minēti LESD 349. pantā, dažu zvejas un akvakultūras produktu zvejniecībā, audzēšanā, apstrādē un tirdzniecībā.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).

2. Katra attiecīgā dalībvalsts sagatavo sarakstu, kurā 1. punktā minētajiem reģioniem norāda zvejas un akvakultūras produktus un šo produktu daudzumus, par kuriem var pretendēt uz kompensāciju.

3. Sagatavojot 2. punktā minēto sarakstu un daudzumus, dalībvalstis ņem vērā visus attiecīgos faktorus, jo īpaši vajadzību nodrošināt to, lai kompensācija būtu pilnībā saderīga ar KZP noteikumiem.

4. Kompensāciju nepiešķir par zvejas un akvakultūras produktiem:

a) kurus nozvejojuši trešās valsts kuģi, izņemot Venecuēlas karoga zvejas kuģus, kas darbojas Savienības ūdeņos;

b) kurus nozvejojuši Savienības zvejas kuģi, kas nav reģistrēti kāda no 1. punktā minēto reģionu ostām;

c) kuri importēti no trešām valstīm.

5. Šā panta 4. punkta b) apakšpunktu nepiemēro, ja attiecīgajā tālākajā reģionā esošā apstrādes nozares jauda pārsniedz saskaņā ar attiecīgā reģiona kompensācijas plānu piegādāto izejvielu daudzumu.

6. Šādi operatori ir tiesīgi saņemt kompensāciju:

a) fiziska vai juridiska persona, kas izmanto ražošanas līdzekļus, lai iegūtu zvejas vai akvakultūras produktus ar mērķi tos laist tirgū;

b) tādu kuģu īpašnieki vai operatori, kas reģistrēti 1. punktā minēto reģionu ostās un kas darbojas minētajos reģionos, vai šādu īpašnieku vai operatoru apvienības;

c) operatori apstrādes un tirdzniecības sektorā vai šādu operatoru apvienības.

71. pants

Kompensācijas aprēķināšana

Kompensāciju maksā 70. panta 6. punktā minētajiem operatoriem, kuri veic darbības 70. panta 1. punktā minētajos reģionos, un ņem vērā:

a) attiecībā uz katru zvejas vai akvakultūras produktu vai produktu kategoriju – papildu izmaksas, kas rodas attiecīgajam reģionam raksturīgo nelabvēlīgo apstākļu dēļ; un

b) visus citus publiskās intervences veidus, kas ietekmē papildu izmaksu apjomu.

72. pants

Kompensācijas plāns

1. Attiecīgās dalībvalstis iesniedz Komisijai katram 70. panta 1. punktā minētajam reģionam izstrādātu kompensācijas plānu. Minētajā plānā ietver 70. pantā minēto zvejas un akvakultūras produktu sarakstu, daudzumus un operatoru veidu, 71. pantā minēto kompensācijas apjomu un 97. pantā minēto vadošo iestādi. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros izklāsta savu lēmumu par to, vai tā apstiprina šādus kompensācijas plānus.

2. Dalībvalstis var grozīt 1. punktā minētā kompensācijas plāna saturu. Šādus grozījumus dalībvalstis iesniedz Komisijai. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros izklāsta savu lēmumu par to, vai tā apstiprina minētos grozījumus..

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka kompensācijas plāna struktūru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 127. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 126. pantu, kuros nosaka kritērijus to papildu izmaksu aprēķināšanai, kas rodas attiecīgajam reģionam raksturīgo nelabvēlīgo apstākļu dēļ.

73. pants

Valsts atbalsts kompensācijas plānu īstenošanai

Dalībvalstis var piešķirt papildu finansējumu 72. pantā minēto kompensācijas plānu īstenošanai. Šādos gadījumos dalībvalstis Komisijai paziņo par piešķirto valsts atbalstu, kuru Komisija var apstiprināt saskaņā ar šo regulu kā daļu no minētajiem plāniem. Attiecībā uz valsts atbalstu, par kuru tiek paziņots, uzskata, ka par to ir paziņots LESD 108. panta 3. punkta pirmā teikuma nozīmē.

VI NODAĻA

KZP papildu pasākumi dalītā pārvaldībā

74. pants

Ģeogrāfiskā darbības joma

Atkāpjoties no 2. panta, šo nodaļu piemēro arī darbībām, ko veic ārpus Savienības teritorijas.

75. pants

Konkrēti mērķi

Šajā nodaļā paredzētais atbalsts palīdz sasniegt 6. panta 3. punktā izklāstītās Savienības prioritātes konkrētos mērķus.

76. pants

Kontrole un izpilde

1. EJZF var palīdzēt īstenot Savienības kontroles, inspekcijas un izpildes sistēmu, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 36. pantā un sīkāk noteikts Regulā (EK) Nr. 1224/2009.

2. Konkrēti, uz atbalstu var pretendēt šāda veida darbības:

a) tehnoloģijas, tostarp datoraparatūru un programmatūru, kuģu noteikšanas sistēmu (VDS), videonovērošanas sistēmu (CCTV) un IT tīklu iegāde, uzstādīšana un izstrāde ar zivsaimniecību saistīto datu apkopošanai, administrēšanai, validēšanai, analizēšanai, riska pārvaldībai, norādīšanai (izmantojot ar kontroli saistītas tīmekļa vietnes) un apmaiņai un paraugu vākšanas metožu izstrādei, kā arī to savienošana ar starpnozaru datu apmaiņas sistēmām;

b) to komponentu, tostarp datoru aparatūras un programmatūras, izstrāde, iegāde un uzstādīšana, kas ir vajadzīgi, lai zvejā un zvejas produktu tirdzniecībā iesaistītie dalībnieki varētu nosūtīt datus attiecīgajām dalībvalsts un Savienības iestādēm; tas ietver arī komponentus, kas vajadzīgi elektroniskās reģistrācijas un ziņošanas sistēmām (ERS), kuģu satelītnovērošanas sistēmām (VMS) un automātiskās identifikācijas sistēmām (AIS), ko izmanto kontroles vajadzībām;

c) to komponentu, tostarp datoru aparatūras un programmatūras, izstrāde, iegāde un uzstādīšana, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu zvejas un akvakultūras produktu izsekojamību, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 58. pantā;

d) programmu par datu apmaiņu un to analīzi dalībvalstu starpā īstenošana;

e) patruļas kuģu, gaisa kuģu un helikopteru modernizācija un iegāde, ar noteikumu, ka tos izmanto zvejniecības kontrolei vismaz 60 % no to kopējā ekspluatācijas laikposma gadā;

f) citu kontroles līdzekļu, tostarp dzinēja jaudas mērīšanas ierīču un svēršanas iekārtu, iegāde;

g) ar zvejas kontroli saistītu inovatīvu kontroles un uzraudzības sistēmu izstrāde un izmēģinājuma projektu īstenošana, tostarp zivju DNS analīze vai ar kontroli saistītu tīmekļa vietņu izveide;

h) par zvejas darbību uzraudzību, kontroli un pārraudzību atbildīgā personāla mācību un apmaiņas programmas, arī starp dalībvalstīm;

i) izmaksu un ieguvumu analīze, kā arī novērtējumi par kompetento iestāžu veiktajām revīzijām un izdevumiem, kas saistīti ar uzraudzību, kontroli un pārraudzību;

j) iniciatīvas, tostarp semināru rīkošanu un plašsaziņas līdzekļu izmantošanu, kuru mērķis ir uzlabot gan zvejnieku un citu ieinteresēto personu, piemēram, inspektoru, prokuroru un tiesnešu, gan plašas sabiedrības izpratni par nepieciešamību apkarot nelegālu, nereģistrētu un neregulētu zveju un par KZP noteikumu izpildi;

k) darbības izmaksas, kas radušās, veicot stingrāku kontroli krājumiem, kuriem piemēro īpašas kontroles un inspekcijas programmas, kas izveidotas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 95. pantu, un kontroles koordināciju atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 768/2005 ([1]) 15. pantam;

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 768/2005 (2005. gada 26. aprīlis), ar ko izveido Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai (OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.).

l) programmas, kas saistītas ar tāda rīcības plāna īstenošanu, kurš paredzēts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 102. panta 4. punktu, tostarp jebkādas darbības izmaksas.

3. Šā panta 2. punkta h) līdz l) apakšpunktā minētie pasākumi var pretendēt uz atbalstu tikai tad, ja tie ir saistīti ar publiskās iestādes veiktām kontroles darbībām.

4. Šā panta 2. punkta d) un h) apakšpunktā minēto pasākumu gadījumā attiecīgās dalībvalstis izraugās vadošās iestādes, kas ir atbildīgas par projektu.

77. pants

Datu vākšana

1. EJZF atbalsta datu vākšanu, pārvaldību un izmantošanu, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 25. panta 1. un 2. punktā un kā sīkāk noteikts Regulā (EK) Nr. 199/2008.

2. Konkrēti, uz atbalstu var pretendēt šāda veida darbības:

a) datu vākšana, pārvaldība un izmantošana zinātniskās analīzes un KZP īstenošanas vajadzībām;

b) valsts, starptautiskas un vietējā līmeņa daudzgadu paraugu ņemšanas programmas, ar noteikumu, ka tās attiecas uz krājumiem, kuri ietilpst KZP;

c) komerciālas zvejas un atpūtas zvejas uzraudzība jūrā, tostarp uzraudzība attiecībā uz jūras organismu, piemēram, jūras zīdītāju un putnu, piezveju;

d) pētnieciskas uzskaites jūrā;

e) dalībvalstu un reģionālo iestāžu pārstāvju dalība reģionālās koordinācijas sanāksmēs, sanāksmēs, ko rīko reģionālas zivsaimniecības pārvaldības organizācijas, kurās Savienība ir līgumslēdzēja puse vai novērotāja, un sanāksmēs, ko rīko starptautiskas organizācijas, kuras sniedz zinātniskus ieteikumus;

f) datu vākšanas un datu pārvaldības sistēmu uzlabošana un eksperimentālo pētījumu īstenošana nolūkā uzlabot pašreizējās datu vākšanas un datu pārvaldības sistēmas.

VII NODAĻA

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu iniciatīvas

78. pants

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu iniciatīvas

1. Nepārsniedzot robežlielumu 6 % apmērā no darbības programmas kopējās summas, EJZF pēc dalībvalsts iniciatīvas var atbalstīt:

a) tehniskās palīdzības pasākumus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 59. panta 1. punktā;

b) valsts mēroga tīklu izveidi, kuru mērķis ir informācijas izplatīšana, spēju veidošana, paraugprakses apmaiņa un dalībvalsts teritorijā izveidotu ZVRG sadarbības atbalstīšana.

2. Pienācīgi pamatotos apstākļos 1. punktā minēto robežlielumu izņēmuma kārtā drīkst pārsniegt.

VIII NODAĻA

Dalītā pārvaldībā finansēti IJP pasākumi

79. pants

Konkrēti mērķi

1. Atbalsts saskaņā ar šo nodaļu palīdz sasniegt 6. panta 6. punktā izklāstītās Savienības prioritātes konkrētos mērķus, tostarp:

a) integrētu jūras uzraudzību (IJU), un jo īpaši vienotu informācijas apmaiņas vidi (CISE) ar mērķi pārraudzīt Savienības jūrlietu jomu;

b) veicinātu jūras vides, jo īpaši tās bioloģiskās daudzveidības un aizsargājamo jūras teritoriju, piemēram, Natura 2000 teritoriju, aizsardzību neskarot šīs regulas 37. pantu, un jūras un piekrastes resursu ilgtspējīgu izmantošanu un dotu iespēju precīzāk noteikt to cilvēka darbību ilgtspējības robežas, kas ietekmē jūras vidi, jo īpaši saistībā ar Direktīvu 2008/56/EK.

2. Grozījumi darbības programmā attiecībā uz 1. punktā minētajiem pasākumiem neizraisa 13. panta 7. punktā minēto kopējā finansiālā piešķīruma pieaugumu.

80. pants

Atbilstīgās darbības

1. EJZF var atbalstīt darbības atbilstīgi 79. pantā izklāstītajiem mērķiem, piemēram, darbības, kas:

a) palīdz sasniegt IJU mērķus un jo īpaši CISE mērķus;

b) aizsargā jūras vidi, jo īpaši tās bioloģisko daudzveidību un aizsargājamās jūras teritorijas, piemēram, Natura 2000 teritorijas, saskaņā ar pienākumiem, kas noteikti Direktīvā 92/43/EEK un Direktīvā 2009/14/EK;

c) uzlabo zināšanas par jūras vides stāvokli, lai izveidotu uzraudzības programmas un to pasākumu programmas, kas paredzēti Direktīvā 2008/56/EK, atbilstīgi pienākumiem, kas noteikti minētajā direktīvā.

2. Valsts administrācijas personāla algu izmaksas netiek uzskatītas par atbilstīgām darbības izmaksām.

VI SADAĻA

TIEŠĀ PĀRVALDĪBĀ FINANSĒTI PASĀKUMI

I NODAĻA

Integrētā jūrlietu politika

81. pants

Ģeogrāfiskā darbības joma

Atkāpjoties no 2. panta, šo nodaļu piemēro arī darbībām, ko veic ārpus Savienības teritorijas.

82. pants

Darbības joma un mērķi

Atbalsts saskaņā ar šo nodaļu palīdz izvērst Savienības IJP izstrādi un īstenošanu. Tas:

a) sekmē jūrlietu un piekrastes jautājumu integrētas pārvaldības izveidi un īstenošanu, jo īpaši:

i) veicinot darbības, kas rosina dalībvalstis un to reģionus izstrādāt, ieviest vai īstenot integrētu jūrlietu pārvaldību;

ii) veicinot dialogu un sadarbību ar un starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un ieinteresētajām personām par jūras vides un jūrlietu jautājumiem, tostarp izstrādājot un īstenojot integrētas jūras baseina stratēģijas, ņemot vērā līdzsvarotu pieeju visos jūras baseinos, kā arī jūras baseinu un zemjūras baseinu specifiskās īpatnības un, attiecīgā gadījumā, attiecīgas makroreģionālas stratēģijas;

iii) veicinot starpnozaru sadarbības platformas un tīklus, kuros darbojas pārstāvji no publiskā sektora iestādēm valsts, reģionālā un vietējā līmenī, nozares, tostarp tūrisma nozares, pētniecības aprindas, iedzīvotāji, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un sociālie partneri;

iv) uzlabojot dalībvalstu sadarbību, starp to kompetentajām iestādēm apmainoties ar informāciju un paraugpraksi;

v) veicinot paraugprakses apmaiņu un dialogu starptautiskā līmenī, arī divpusēju dialogu ar trešām valstīm, ņemot vērā UNCLOS un attiecīgās spēkā esošās starptautiskās konvencijas, kas balstās uz UNCLOS, neskarot citus nolīgumus vai vienošanās, kas varētu būt noslēgtas starp Savienības un attiecīgajām trešām valstīm. Vajadzības gadījumā šāds dialogs ietver efektīvas pārrunas par UNCLOS ratifikāciju un īstenošanu;

vi) palielinot publiskā sektora iestāžu, privātā sektora un plašas sabiedrības informētību par integrētu pieeju jūrlietām un palielinot tās pamanāmību;

b) palīdz izstrādāt starpnozaru iniciatīvas, kas savstarpēji nāk par labu dažādām jūrlietu nozarēm un/vai nozaru politikas virzieniem, ņemot vērā jau esošus instrumentus un iniciatīvas un balstoties uz tām, tādas kā:

i) IJU ar mērķi pastiprināt drošu, nekaitīgu un ilgtspējīgu jūras telpas izmantošanu, it īpaši uzlabojot efektivitāti un lietderīgumu, veicot informācijas apmaiņu starp nozarēm un pāri robežām, vienlaikus ņemot vērā pašreizējos un turpmākos sadarbības mehānismus un sistēmas;

ii) jūras telpiskā plānošana un integrēti piekrastes zonas pārvaldības procesi;

iii) plašu un publiski pieejamu augstas kvalitātes datu par jūru un tādas zināšanu bāzes, kas veicina minēto datu un zināšanu apmaiņu, atkārtotu izmantošanu un izplatīšanu dažādās lietotāju grupās, pakāpeniska izstrāde, tādējādi novēršot darba dublēšanos; minētajā nolūkā vislabākajā iespējamā veidā izmanto jau esošās Savienības un dalībvalstu programmas;

c) atbalsta ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi, nodarbinātību, inovāciju un jaunas tehnoloģijas jaunās un perspektīvās jūras nozarēs, kā arī piekrastes, salu un tālākajos reģionos Savienībā, tādējādi papildinot iedibinātas nozaru un valsts mēroga darbības;

d) veicina jūras vides, jo īpaši tās bioloģiskās daudzveidības un aizsargājamo jūras teritoriju, piemēram, Natura 2000 teritoriju, aizsardzību un jūras un piekrastes resursu ilgtspējīgu izmantošanu un dod iespēju precīzāk noteikt to cilvēka darbību ilgtspējības robežas, kas ietekmē jūras vidi, atbilstīgi mērķim sasniegt un uzturēt labu vides stāvokli, kā tas paredzēts Direktīvā 2008/56/EK.

83. pants

Atbilstīgās darbības

1. EJZF var atbalstīt darbības, kas ir saskaņā ar 82. pantā izklāstītajiem mērķiem, tādas kā:

a) pētījumi;

b) projekti, tostarp izmēģinājuma projekti un sadarbības projekti;

c) sabiedrības informēšana un apmaiņa ar paraugpraksi, izpratnes veicināšanas kampaņas un saistītie saziņas un izplatīšanas pasākumi, piemēram, publicitātes kampaņas, pasākumi, tīmekļa vietņu izveidošana un uzturēšana, un ieinteresēto personu platformas;

d) konferences, semināri, forumi un darbsemināri;

e) koordinācijas darbības, tostarp informācijas kopīgas izmantošanas tīkli un atbalsts jūras baseina stratēģiju izstrādei;

f) tādu IT sistēmu un tīklu izveide, ekspluatācija un uzturēšana, kas nodrošina datu apkopošanu, administrēšanu, validēšanu, analīzi un apmaiņu un paraugu vākšanas metožu izstrādi, kā arī savienojumu ar starpnozaru datu apmaiņas sistēmām;

g) mācību projekti tādu zināšanu, profesionālo kvalifikāciju un pasākumu attīstīšanai, kuru mērķis ir veicināt profesionālo attīstību jūrlietu nozarē.

2. Lai sasniegtu konkrēto mērķi izstrādāt 82. panta b) punktā minētās pārrobežu un starpnozaru darbības, EJZF var atbalstīt:

a) IJU tehnisko līdzekļu izstrādi un ieviešanu, jo īpaši tādēļ, lai atbalstītu CISE izvēršanu, ekspluatāciju un uzturēšanu ar mērķi veicināt starpnozaru un pārrobežu uzraudzības informācijas apmaiņu, kas savstarpēji saistītu visas lietotāju grupas, ņemot vērā attiecīgās nozaru politikas tendences attiecībā uz uzraudzību un, vajadzības gadījumā, palīdzot tās attiecīgi attīstīt;

b) dalībvalstu vai reģionu darba daudzpusējas un divpusējas koordinācijas un sadarbības pasākumus, kuru mērķis ir jūras telpiskās plānošanas un integrētas piekrastes zonas pārvaldības izstrāde, ieskaitot izdevumus, kas saistīti ar datu kopīgas izmantošanas un uzraudzības sistēmām un praksi, novērtēšanas darbībām, ekspertu tīklu izveidi un darbību, un tādas programmas izstrādi, kuras mērķis ir veidot dalībvalstu spējas jūras telpiskās plānošanas īstenošanā;

c) iniciatīvas ar mērķi līdzfinansēt, iegādāties un uzturēt jūras novērojumu sistēmu un tehniskos līdzekļus, lai izstrādātu, izveidotu un ekspluatētu funkcionējošu Eiropas jūras novērojumu un datu tīkla sistēmu, kuras mērķis ir atvieglot jūras datu un zināšanu vākšanu, iegūšanu, apkopošanu, apstrādi, kvalitātes kontroli, atkārtotu izmantošanu un izplatīšanu ar dalībvalstu un/vai attiecīgu starptautisku iestāžu sadarbības palīdzību.

II NODAĻA

KZP un IJP papildu pasākumi tiešā pārvaldībā

84. pants

Ģeogrāfiskā darbības joma

Atkāpjoties no 2. panta, šo nodaļu piemēro arī darbībām, ko veic ārpus Savienības teritorijas.

85. pants

Konkrēti mērķi

Šajā nodaļā paredzētie pasākumi palīdz īstenot KZP un IJP, jo īpaši attiecībā uz:

a) zinātnisko ieteikumu vākšanu, pārvaldību un izplatīšanu saskaņā ar KZP;

b) konkrētiem kontroles un noteikumu izpildes pasākumiem saskaņā ar KZP;

c) brīvprātīgām iemaksām starptautiskās organizācijās;

d) konsultatīvajām padomēm;

e) tirgus izpēti;

f) KZP un IJP saziņas pasākumiem.

86. pants

Zinātniskie ieteikumi un zināšanas

1. EJZF var atbalstīt zinātnisko rezultātu sasniegšanu, jo īpaši lietišķās pētniecības projektus, kas tieši saistīti ar zinātnisko un sociālekonomisko atzinumu un ieteikumu sniegšanu, ar mērķi pieņemt pareizus un efektīvus zivsaimniecības pārvaldības lēmumus saskaņā ar KZP.

2. Konkrēti, uz atbalstu var pretendēt šāda veida darbības:

a) pētījumi un izmēģinājuma projekti, kas nepieciešami KZP īstenošanai un izstrādei, ieskaitot ilgtspējīgas zvejniecības un akvakultūras pārvaldības alternatīvas metodes, tostarp konsultatīvajās padomēs;

b) zinātnisko atzinumu un ieteikumu sagatavošana un sniegšana, ko veic zinātniskas struktūras, tostarp starptautiskas konsultatīvas struktūras, kas atbild par krājumu novērtēšanu, neatkarīgi eksperti un pētniecības iestādes;

c) ekspertu piedalīšanās darba grupu sanāksmēs par zinātniskiem un tehniskiem zivsaimniecības jautājumiem, piemēram, ZZTEK, kā arī starptautiskās konsultatīvās struktūrās un sanāksmēs, kurās var būt nepieciešams zivsaimniecības un akvakultūru speciālistu ieguldījums;

d) pētnieciskas uzskaites jūrā, kā minēts Padomes Regulas (EK) Nr. 199/2008 12. panta 2. punktā, zonās, kurās Savienības kuģi darbojas saskaņā ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 31. pantā;

e) Komisijas izdevumi, kas radušies par pakalpojumiem, kuri saistīti ar datu vākšanu, pārvaldību un izmantošanu, ar zivsaimniecības ekspertu sanāksmju organizēšanu un pārvaldību un ar gada darba programmu pārvaldību, kas saistītas ar zinātnisko un tehnisko lietpratību zivsaimniecības jautājumos, ar datu pieprasījumu un datu kopu apstrādi un ar sagatavošanas darbu, kura mērķis ir zinātnisko atzinumu un ieteikumu sniegšana;

f) dalībvalstu sadarbības pasākumi datu vākšanas jomā, ieskaitot dažādās reģionālās ieinteresētās personas un reģionalizētu datubāzu izveidi un uzturēšanu tādu datu glabāšanai, pārvaldībai un izmantošanai, kas noder reģionālai sadarbībai un uzlabo datu vākšanas un pārvaldības darbības, kā arī uzlabo zinātnisko lietpratību zivsaimniecības pārvaldības atbalstam.

87. pants

Kontrole un izpilde

1. EJZF var palīdzēt īstenot Savienības kontroles, inspekcijas un izpildes sistēmu, kā paredzēts Regulas ES) Nr. 1380/2013 36. pantā un sīkāk noteikts Regulā (EK) Nr. 1224/2009.

2. Konkrēti, uz atbalstu var pretendēt šāda veida darbības:

a) patruļas kuģu, gaisa kuģu un helikopteru iegāde un/vai fraktēšana, ko kopīgi veic vairākas dalībvalstis, kuras pieder pie viena ģeogrāfiskā apgabala, ar noteikumu, ka tos izmanto zvejniecības kontrolei vismaz 60 % no visa izmantošanas laikposma gadā;

b) izdevumi, kas saistīti ar jaunu kontroles tehnoloģiju novērtēšanu un izstrādi, kā arī datu apmaiņas nodrošināšanas procesi;

c) visi darbības izdevumi, kas saistīti ar kontroli un izvērtēšanu, ko veic Komisija attiecībā uz KZP īstenošanu, jo īpaši ar pārbaudēm, inspekcijām un revīzijas misijām, aprīkojumu un mācībām Komisijas amatpersonām, sanāksmju organizēšanu un piedalīšanos tajās, tostarp ar informācijas un paraugprakses apmaiņu dalībvalstu vidū, pētījumiem, IT pakalpojumiem un piegādātājiem un Komisijas veiktu inspekcijas līdzekļu fraktēšanu vai iegādi, kā norādīts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 IX un X sadaļā.

3. Lai pastiprinātu un standartizētu kontroli, EJZF var palīdzēt īstenot transnacionālus projektus, kuru mērķis ir izstrādāt un pārbaudīt starpvalstu kontroles, inspekcijas un izpildes sistēmas, kas paredzētas Regulas (ES) Nr. 1380/2013 36. pantā un sīkāk izklāstītas Regulā (EK) Nr. 1224/2009.

4. Uz atbalstu var pretendēt jo īpaši šāda veida darbības:

a) starptautiskas mācību programmas personālam, kas ir atbildīgs par zvejas darbību uzraudzību, kontroli un pārraudzību;

b) iniciatīvas, tostarp semināri un plašsaziņas līdzekļi, kuru mērķis ir Savienībā standartizēt regulu interpretēšanu un ar tām saistīto kontroli.

5. Šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto darbību gadījumā par atbalsta saņēmēju izraugās tikai vienu no attiecīgajām dalībvalstīm.

88. pants

Brīvprātīgas finansiālās iemaksas starptautiskās organizācijās

EJZF var atbalstīt šāda veida darbības starptautisko attiecību jomā:

a) finansiālas iemaksas, kas sniegtas Apvienoto Nāciju Organizācijai, kā arī brīvprātīgs finansējums, kas sniegts jebkurai starptautiskai organizācijai, kas darbojas jūras tiesību jomā;

b) finansiālas iemaksas sagatavošanas darbos, kas saistīti ar jaunām starptautiskām organizācijām vai jauniem starptautiskiem līgumiem, kas ir Savienības interesēs;

c) finansiālas iemaksas starptautisku organizāciju īstenotā darbā vai programmās, kas Savienībai ir īpaši svarīgas;

d) finansiālas iemaksas ikvienā darbībā (arī līgumslēdzēju pušu darba sanāksmēs, neoficiālās vai ārkārtas sanāksmēs), kas atbalsta Savienības intereses starptautiskās organizācijās un stiprina sadarbību ar tās partneriem minētajās organizācijās. Šajā sakarībā, ja Savienības interesēs kļūst nepieciešama trešo valstu pārstāvju klātbūtne starptautisku forumu un organizāciju sarunās un sanāksmēs, EJZF var segt viņu dalības izmaksas.

89. pants

Konsultatīvās padomes

1. EJZF atbalsta ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 43. pantu izveidotu konsultatīvo padomju darbības izmaksas.

2. Konsultatīvā padome, kas ir juridiska persona, var iesniegt pieteikumu Savienības atbalsta saņemšanai kā struktūra, kas tiecas sasniegt mērķi Eiropas vispārējās interesēs.

90. pants

Tirgus izpēte

EJZF var atbalstīt zvejas un akvakultūras produktu tirgus izpētes pilnveidošanu un rezultātu izplatīšanu, ko Komisija veic saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1379/2013 42. pantu.

91. pants

KZP un IJP saziņas pasākumi

EJZF var atbalstīt:

a) ar KZP un IJP saistītu informēšanas un saziņas pasākumu izmaksas, tostarp:

i) izmaksas par dažādu mērķa grupu specifiskajām vajadzībām pielāgotu materiālu sagatavošanu, tulkošanu un izplatīšanu rakstiskā, audiovizuālā un elektroniskā formā;

ii) tādu pasākumu un sanāksmju sagatavošanas un organizēšanas izmaksas, kuru mērķis ir informēt dažādas aprindas, kuras ietekmē KZP un IJP, vai apkopot to viedokļus;

b) to ekspertu un ieinteresēto personu pārstāvju ceļa un uzturēšanās izmaksas, kurus Komisija ir uzaicinājusi uz sanāksmēm;

c) izmaksas par korporatīvo komunikāciju attiecībā uz Savienības politikas prioritātēm, ciktāl tās ir saistītas ar šīs regulas vispārējiem mērķiem.

III NODAĻA

Tehniskā palīdzība

92. pants

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas

Nepārsniedzot robežlielumu 1,1 % apjomā no fonda līdzekļiem, EJZF pēc Komisijas iniciatīvas var atbalstīt:

a) tehniskās palīdzības pasākumus, kas norādīti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 58. pantā;

b) ilgtspējīgas zivsaimniecības nolīgumu sagatavošanu, uzraudzību un novērtējumu un Savienības dalību reģionālas zivsaimniecības pārvaldības organizācijās. Attiecīgie pasākumi ir pētījumi, sanāksmes, ekspertu piedalīšanās, pagaidu personāla izmaksas, informācijas darbības un jebkādas citas administratīvas izmaksas vai izmaksas, kas izriet no Komisijas zinātniskas vai tehniskas palīdzības;

c) tāda ZVRG Eiropas tīkla izveidi, kura mērķis ir spēju veidošana, informācijas izplatīšana, pieredzes un paraugprakses apmaiņa un ZVRG sadarbības atbalstīšana. Minētais tīkls sadarbojas ar vietējās attīstības tīklu veidošanas un tehniskā atbalsta struktūrām, kas izveidotas ar ERAF, ESF un ELFLA, saistībā ar vietējās attīstības pasākumiem un transnacionālu sadarbību.

VII SADAĻA

ĪSTENOŠANA DALĪTĀ PĀRVALDĪBĀ

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

93. pants

Darbības joma

Šo sadaļu piemēro pasākumiem, kurus finansē dalītā pārvaldībā, kā izklāstīts V sadaļā.

II NODAĻA

Izpildes mehānisms

1. iedaļa

Atbalsts no EJZF

94. pants

Līdzfinansējuma likmju noteikšana

1. Pieņemot īstenošanas aktus saskaņā ar 19. pantu, ar kuriem apstiprina darbības programmu, Komisija nosaka EJZF maksimālo ieguldījumu minētajā programmā.

2. EJZF ieguldījumu aprēķina, pamatojoties uz atbilstīgo publisko izdevumu summu.

Darbības programmā nosaka EJZF ieguldījuma likmi, kas piemērojama 6. pantā izklāstītajām Savienības prioritātēm. EJZF ieguldījuma maksimālā likme ir 75 % no atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem, un EJZF ieguldījuma minimālā likme ir 20 % no atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, EJZF ieguldījums ir:

a) 100 % no atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem 67. pantā minētajam uzglabāšanas atbalstam;

b) 100 % no atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem 70. pantā minētajam kompensācijas režīmam;

c) 50 % no atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem atbalstam, kas minēts 33. un 34. pantā un 41. panta 2. punktā;

d) 70 % no atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem 76. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajam atbalstam;

e) 90 % no atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem atbalstam, kas minēts 76. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā un f) līdz l) apakšpunktā;

f) 80 % no atbilstīgajiem izdevumiem atbalstam, kas minēts 77. pantā.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, maksimālo EJZF ieguldījuma likmi, ko piemēro Savienības prioritātes konkrētajiem mērķiem, palielina par desmit procentpunktiem, ja visu 6. panta 4. punktā noteikto Savienības prioritāti īsteno, pamatojoties uz sabiedrības virzītu vietējo attīstību.

95. pants

Publiskā atbalsta intensitāte

1. Dalībvalstis piemēro publiskā atbalsta maksimālo intensitāti 50 % apmērā no darbības kopējiem atbilstīgajiem izdevumiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var piemērot publiskā atbalsta intensitāti 100 % apmērā no darbības atbilstīgajiem izdevumiem, ja:

a) atbalsta saņēmējs ir publisko tiesību subjekts vai uzņēmums, kam ir uzticēts veikt vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus, kā minēts LESD 106. panta 2. punktā, ja atbalsts ir sniegts šādu pakalpojumu veikšanai;

b) darbība ir saistīta ar 67. pantā minēto uzglabāšanas atbalstu;

c) darbība ir saistīta ar 70. pantā minēto kompensācijas režīmu;

d) darbība ir saistīta ar 77. pantā minēto datu vākšanu;

e) darbība ir saistīta ar 33. vai 34. pantā minēto atbalstu vai 54., 55. vai 56. pantā minēto kompensāciju;

f) darbība ir saistīta ar 80. pantā minētajiem IJP pasākumiem.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var piemērot publiskā atbalsta intensitāti 50–100 % apmērā no kopējiem atbilstīgajiem izdevumiem, ja:

a) darbību īsteno saskaņā ar V sadaļas I, II vai IV nodaļu, un tā atbilst visiem šādiem kritērijiem:

i) kopīgas intereses;

ii) kolektīvs atbalsta saņēmējs;

iii) vajadzības gadījumā tai ir inovatīvi elementi vietējā līmenī;

b) darbību īsteno saskaņā ar V sadaļas III nodaļu, tā atbilst vienam no kritērijiem, kas izklāstīti šā punkta a) apakšpunkta i), ii) vai iii) punktā, un tiek sniegta publiska piekļuve tās rezultātiem.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, publiskā atbalsta intensitātei piemēro papildu procentpunktus konkrētiem darbību veidiem, kā noteikts I pielikumā.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka, kā dažādos publiskā atbalsta intensitātes procentpunktus piemēro gadījumā, kad ir izpildīti vairāki I pielikuma nosacījumi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 127. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

96. pants

Papildu izmaksu vai negūto ienākumu aprēķināšana

Ja atbalsts ir piešķirts, pamatojoties uz papildu izmaksām vai negūtajiem ienākumiem, dalībvalstis nodrošina to, ka attiecīgie aprēķini ir atbilstoši, pareizi un iepriekš noteikti, pamatojoties uz taisnīgu, objektīvu un pārbaudāmu aprēķinu.

III nodaļa

Pārvaldības un kontroles sistēmas

97. pants

Vadošā iestāde

1. Papildus vispārējiem noteikumiem, kas izklāstīti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 125. pantā, vadošā iestāde:

a) katru gadu līdz 31. martam Komisijai sniedz attiecīgos summāros datus par laikposmā līdz iepriekšējā kalendārā gada beigām finansēšanai izvēlētajām darbībām, tostarp galveno informāciju par atbalsta saņēmēju un pašu darbību;

b) nodrošina darbības programmas publicitāti, potenciālos atbalsta saņēmējus, profesionālās organizācijas, ekonomiskos un sociālos partnerus, sieviešu un vīriešu līdztiesības veicināšanā iesaistītās struktūras un attiecīgās nevalstiskās organizācijas, tostarp vides aizsardzības organizācijas, informējot par programmas piedāvātajām iespējām un par noteikumiem piekļuves iegūšanai programmas finansējumam;

c) nodrošina darbības programmas publicitāti, informējot atbalsta saņēmējus par Savienības ieguldījumu un plašu sabiedrību par Savienības lomu programmā.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par 1. punkta a) apakšpunktā minēto datu iesniegšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 127. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

98. pants

Finanšu datu nosūtīšana

1. Līdz 31. janvārim un līdz 31. jūlijam dalībvalstis Komisijai elektroniski nosūta aplēses par summu, saistībā ar kuru tās paredzējušas iesniegt maksājumu pieteikumus attiecībā uz pašreizējo un nākamo finanšu gadu.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktu, kurā nosaka paraugu, ko izmanto, iesniedzot Komisijai finanšu datus. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 127. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV NODAĻA

Dalībvalstu veikta kontrole

99. pants

Dalībvalstu veiktas finanšu korekcijas

1. Papildus finanšu korekcijām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1303/2013 143. pantā, dalībvalstis veic finanšu korekcijas, ja atbalsta saņēmējs nepilda pienākumus, kas minēti šīs regulas 10. panta 2. punktā.

2. Saistībā ar 1. punktā minētajām finanšu korekcijām dalībvalstis nosaka korekcijas summu, kas ir samērīga, ņemot vērā atbalsta saņēmēja izdarītā pārkāpuma vai nodarījuma veidu, smagumu, ilgumu un atkārtošanos un EJZF ieguldījuma ietekmi uz atbalsta saņēmēja saimniecisko darbību.

V NODAĻA

Komisijas veikta kontrole

1. iedaļa

Pārtraukšana un apturēšana

100. pants

Maksājuma termiņa pārtraukšana

1. Papildus kritērijiem, kas ļauj pārtraukt maksājuma termiņu un uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 83. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, deleģētais kredītrīkotājs Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 nozīmē var pārtraukt pieprasīta starpposma maksājuma termiņu, ja dalībvalstis neievēro savus pienākumus saskaņā ar KZP un tas ietekmē izdevumus, kas iekļauti apstiprinātā izdevumu deklarācijā, saistībā ar kuru pieprasīts starpposma maksājums.

2. Pirms 1. punktā minētās starpposma maksājuma termiņa pārtraukšanas Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko atzīst, ka pastāv pierādījumi par to, ka nav ievēroti KZP noteiktie pienākumi. Pirms Komisija pieņem šādus īstenošanas aktus, tā nekavējoties informē attiecīgo dalībvalsti par šādiem pierādījumiem vai uzticamu informāciju, un dalībvalstij ir iespēja saprātīgā laikposmā sniegt savus apsvērumus.

3. Ar šā panta 1. punktā minētajiem izdevumiem, uz kuriem attiecas maksājuma pieprasījums, saistīto starpposma maksājumu pārtraukšana pilnā apmērā vai daļēji ir samērīga, ņemot vērā noteikumu neievērošanas veidu, smagumu, ilgumu un atkārtošanos.

101. pants

Maksājumu apturēšana

1. Papildus Regulas (ES) Nr. 1303/2013 142. pantam Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, pilnībā vai daļēji apturot visus darbības programmai paredzētos starpposma maksājumus gadījumā, kad dalībvalsts ievērojamā apmērā nav pildījusi KZP noteiktos pienākumus, kas ietekmē izdevumus, kuri iekļauti apstiprinātā izdevumu deklarācijā, saistībā ar ko pieprasīts starpposma maksājums.

2. Pirms 1. punktā minētās starpposma maksājuma apturēšanas Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko atzīst, ka dalībvalsts nav pildījusi KZP noteiktos pienākumus. Pirms Komisija pieņem šādu īstenošanas aktu, tā nekavējoties informē attiecīgo dalībvalsti par šādiem datiem vai uzticamu informāciju, un dalībvalstij ir iespēja sniegt savus apsvērumus par šo lietu.

3. Ar šā panta 1. punktā minētajiem izdevumiem, uz kuriem attiecas maksājuma pieprasījums, saistīto starpposma maksājumu apturēšana pilnā apmērā vai daļēji ir samērīga, ņemot vērā nopietnas noteikumu neievērošanas veidu, smagumu, ilgumu un atkārtošanos.

102. pants

Komisijas pilnvaras

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 126. pantu, kuros nosaka 100. pantā minētos noteikumu neievērošanas gadījumus un 101. panta 1. punktā minētos nopietnus noteikumu neievērošanas gadījumus, kuri izriet no attiecīgajiem KZP noteikumiem, kas ir būtiski jūras bioloģisko resursu saglabāšanai.

2. iedaļa

Informācijas apmaiņa un finanšu korekcijas

103. pants

Piekļuve informācijai

Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma nosūta Komisijai normatīvos un administratīvos aktus, ko tās pieņēmušas, lai īstenotu Savienības tiesību aktus, kas saistīti ar KZP, ja šie akti rada finansiālu ietekmi uz EJZF.

104. pants

Konfidencialitāte

1. Dalībvalstis un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tās informācijas konfidencialitāti, kura paziņota vai iegūta, veicot kontroles uz vietas vai grāmatojumu noskaidrošanu saskaņā ar šo regulu.

2. Šā panta 1. punktā minētajai informācijai piemēro principus, kas minēti Regulas (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ([1]) 8. pantā.

105. pants

Komisijas veikta finanšu korekcija

1. Papildus gadījumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 22. panta 7. punktā, 85. pantā un 144. panta 1. punktā, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko veic finanšu korekcijas, pilnībā vai daļēji atceļot Savienības ieguldījumu darbības programmā, ja pēc vajadzīgās pārbaudes tā secina, ka:

a) apstiprinātā izdevumu deklarācijā iekļautos izdevumus ietekmē gadījumi, kad atbalsta saņēmējs nepilda pienākumus, kas minēti šīs regulas 10. panta 2. punktā, un dalībvalsts nav tos izlabojusi līdz šajā punktā paredzētās korekcijas procedūras uzsākšanai;

b) apstiprinātā izdevumu deklarācijā iekļautos izdevumus ir ietekmējuši gadījumi, kad dalībvalsts nopietni nav ievērojusi KZP noteikumus, un tādēļ ir apturēts maksājums saskaņā ar šīs regulas 101. pantu, un kad attiecīgā dalībvalsts joprojām nespēj pierādīt, ka tā ir veikusi vajadzīgās koriģējošās darbības, lai turpmāk nodrošinātu piemērojamo noteikumu ievērošanu un izpildi.

2. Komisija lemj par korekcijas summu, ņemot vērā dalībvalsts vai atbalsta saņēmēja pieļautās nopietnās KZP noteikumu neievērošanas veidu, smagumu, ilgumu un atkārtošanos, un EJZF ieguldījuma nozīmi attiecīgā atbalsta saņēmēja saimnieciskajā darbībā.

3. Ja nav iespējams precīzi noteikt dalībvalsts ar KZP noteikumu neievērošanu saistīto izdevumu summu, Komisija piemēro vienotu likmi vai ekstrapolētu finanšu korekciju saskaņā ar 4. punktu.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētu aktu saskaņā ar 126. pantu, kurā nosaka kārtību piemērojamās finanšu korekcijas apmēra noteikšanai un kritērijus vienotas likmes vai ekstrapolētu finanšu korekciju piemērošanai.

106. pants

Procedūra

Regulas (ES) Nr. 1303/2013 145. pantu piemēro mutatis mutandis, ja Komisija ierosina finanšu korekciju, kas minēta šīs regulas 105. pantā.

VI NODAĻA

Uzraudzība, novērtēšana, informācija un komunikācija

1. iedaļa

Kopējas uzraudzības un novērtēšanas sistēmas izveide un mērķi

107. pants

Uzraudzības un novērtēšanas sistēma

1. Lai vērtētu EJZF darbības rezultātus, izveido kopīgu uzraudzības un novērtēšanas sistēmu, ko piemēro EJZF darbībām tiešā pārvaldībā. Lai nodrošinātu efektīvu darbības rezultātu novērtējumu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 126. pantu, kuros nosaka minētās sistēmas saturu un uzbūvi.

2. EJZF vispārējo ietekmi aplūko attiecībā pret 6. pantā norādītajām Savienības prioritātēm.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros nosaka minētajām Savienības prioritātēm specifisku rādītāju kopumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 127. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Dalībvalstis iesniedz Komisijai visu informāciju, kas vajadzīga, lai ļautu veikt attiecīgo pasākumu uzraudzību un novērtēšanu. Komisija ņem vērā datu vajadzības un potenciālo datu avotu sinerģiju, jo īpaši vajadzības gadījumā to izmantošanu statistikas nolūkā. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par dalībvalstu nosūtāmo informāciju, kā arī par datu vajadzībām un potenciālo datu avotu sinerģiju. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 127. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

([1]) Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

4. Reizi četros gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā panta īstenošanu. Pirmo ziņojumu iesniedz līdz 2017. gada 31. decembrim.

108. pants

Mērķi

Kopējas uzraudzības un novērtēšanas sistēmas mērķi ir:

a) pierādīt KZP un IJP progresu un sasniegumus, aplūkot EJZF darbību vispārējo ietekmi un novērtēt EJZF darbību efektivitāti, lietderīgumu un nozīmību;

b) veicināt KZP un IJP mērķtiecīgāku atbalstu;

c) atbalstīt kopīgas mācīšanās procesu saistībā ar uzraudzību un novērtēšanu;

d) sniegt pamatīgus, uz pierādījumiem balstītus EJZF darbību novērtējumus, kurus ņem vērā lēmumu pieņemšanas procesā.

2. iedaļa

Tehniskie noteikumi

109. pants

Kopīgi rādītāji

1. Lai varētu apkopot datus Savienības līmenī, 107. pantā paredzētajā uzraudzības un novērtēšanas sistēmā ietver sarakstu ar kopīgiem rādītājiem, kas ir saistīti ar sākotnējo situāciju, kā arī ar darbības programmas finansiālo izpildi, iznākumiem un rezultātiem, un tie ir piemērojami katrai darbības programmai.

2. Kopīgie rādītāji ir saistīti ar starpposma mērķiem un gala mērķiem, kas darbības programmās noteikti saskaņā ar 6. pantā izklāstītajām Savienības prioritātēm. Minētos kopīgos rādītājus izmanto Regulas (ES) Nr. 1303/2013 21. panta 1. punktā minētajā darbības rezultātu izvērtēšanā, un tie ļauj novērtēt politikas īstenošanas virzību, efektivitāti un lietderību attiecībā pret mērķiem un uzdevumiem Savienības un programmas līmenī.

110. pants

Elektroniskā informācijas sistēma

1. Uzraudzībai un novērtēšanai vajadzīgo galveno informāciju par darbības programmas īstenošanu, par katru finansēšanai izraudzīto darbību, kā arī par pabeigtajām darbībām, tostarp galveno informāciju par atbalsta saņēmēju un projektu, reģistrē un glabā elektroniski.

2. Komisija nodrošina piemērotas drošas elektroniskās sistēmas izveidi, lai reģistrētu, uzturētu un pārvaldītu galveno informāciju un ziņotu par uzraudzību un novērtēšanu.

111. pants

Informācijas sniegšana

EJZF atbalsta saņēmēji, tostarp ZVRG, apņemas sniegt vadošajai iestādei un/vai norīkotajiem vērtētājiem vai citām struktūrām, kam deleģēts veikt funkcijas tās vārdā, visus datus un informāciju, kas vajadzīga, lai būtu iespējams uzraudzīt un novērtēt darbības programmu, jo īpaši saistībā ar konkrēto mērķu un prioritāšu sasniegšanu.

3. iedaļa

Uzraudzība

112. pants

Uzraudzības procedūras

1. Programmas īstenošanas kvalitāti uzrauga šīs regulas 97. pantā minētā vadošā iestāde un Regulas (ES) Nr. 1303/2013 47. pantā minētā uzraudzības komiteja.

2. Vadošā iestāde un uzraudzības komiteja veic darbības programmas uzraudzību, ņemot vērā finansiālos, iznākumu un rezultātu rādītājus.

113. pants

Uzraudzības komitejas uzdevumi

Papildus uzdevumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 49. pantā, uzraudzības komiteja pārliecinās par darbības programmas izpildes rezultātiem un tās īstenošanas efektivitāti. Šajā nolūkā uzraudzības komiteja:

a) sešos mēnešos pēc programmas apstiprināšanas lēmuma pieņemšanas sniedz konsultācijas par finansējamo darbību atlases kritērijiem un tos apstiprina; atlases kritērijus pārskata saskaņā ar plānošanas vajadzībām;

b) pārbauda pasākumus un iznākumus, kas saistīti ar programmas novērtēšanas plānu;

c) pārbauda programmā paredzētās darbības, kas saistītas ar konkrētu ex ante nosacījumu izpildi;

d) pārbauda un apstiprina gada īstenošanas ziņojumus pirms to nosūtīšanas Komisijai;

e) izskata iespējas veikt pasākumus ar mērķi veicināt sieviešu un vīriešu līdztiesību, iespēju vienlīdzību un nediskrimināciju, tostarp pieejamības nodrošināšanu personām ar invaliditāti.

Uzraudzības komitejai nelūdz sniegt konsultācijas par 21. pantā minētajiem datu vākšanas darba plāniem.

114. pants

Gada īstenošanas ziņojums

1. Līdz 2016. gada 31. maijam un katru nākamo gadu, ieskaitot 2023. gadu, līdz 31. maijam dalībvalsts iesniedz Komisijai gada īstenošanas ziņojumu par darbības programmas īstenošanu iepriekšējā kalendārajā gadā. 2016. gadā iesniegtais ziņojums aptver 2014. un 2015. kalendāro gadu.

2. Papildus Regulas (ES) Nr. 1303/2013 50. panta noteikumiem, gada īstenošanas ziņojumos ietvert:

a) informāciju par finansiālajām saistībām un izdevumiem sadalījumā pa pasākumiem;

b) kopsavilkumu par darbībām, kas veiktas saistībā ar novērtēšanas plānu;

c) informāciju par gadījumiem un veiktā rīcība, kad notikuši smagi pārkāpumi, kā minēts šīs regulas 10. panta 1. punktā, un nav ievēroti nosacījumi, kas izklāstīti šīs regulas 10. panta 2. punktā, kā arī koriģējošas darbības;

d) informāciju par darbībām, kas veiktas, lai nodrošinātu atbilstību 41. panta 10. punktam;

e) informāciju par darbībām, kas veiktas, lai nodrošinātu atbalsta saņēmēju publiskošanu saskaņā ar šīs regulas IV pielikumu attiecībā uz fiziskām personām saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp jebkādu piemērojamo maksimālo apjomu.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par gada īstenošanas ziņojumu formātu un sagatavošanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 127. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. iedaļa

Novērtēšana

115. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz elementus, kuriem jābūt iekļautiem ex ante novērtējuma ziņojumos, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 55. pantā, un nosaka minimālās prasības attiecībā uz novērtēšanas plānu, kas minēts attiecīgās regulas 56. pantā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs regulas 127. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka novērtējumi atbilst kopējai uzraudzības un novērtēšanas sistēmai, par ko panākta vienošanās saskaņā ar 107. pantu, organizē vajadzīgo datu ieguvi un apkopošanu un sniedz vērtētājiem daudzveidīgo informāciju, ko nodrošina uzraudzības sistēma.

3. Dalībvalstis novērtējuma ziņojumus dara pieejamus internetā, un Komisija – Savienības tīmekļa vietnē.

116. pants

Ex ante novērtējums

Dalībvalstis nodrošina to, ka ex ante vērtētājs jau agrīnā posmā iesaistās darbības programmas izstrādes procesā, tostarp 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētās analīzes izstrādē, programmas intervences loģikas izveidošanā un programmas mērķu noteikšanā.

117. pants

Ex post novērtējums

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 57. pantu Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm sagatavo ex post novērtējuma ziņojumu.

118. pants

Novērtējumu kopsavilkumi

Komisija ir atbildīga par ex ante novērtējuma ziņojumu kopsavilkuma izstrādi Savienības līmenī. Novērtējuma ziņojumu kopsavilkumu pabeidz vēlākais līdz 31. decembrim nākamajā gadā pēc attiecīgo novērtējumu iesniegšanas.

5. iedaļa

Informācija un saziņa

119. pants

Informācija un publicitāte

1. Vadošā iestāde saskaņā ar 97. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir atbildīga par:

a) tādas vienotas tīmekļa vietnes vai vienota tīmekļa portāla izveides nodrošināšanu, kurā sniedz informāciju par dalībvalstī īstenoto darbības programmu un nodrošina tai piekļuvi;

b) to, lai potenciālie atbalsta saņēmēji tiktu informēti par darbības programmas finansējuma iespējām;

c) Savienības pilsoņu informēšanu par EJZF nozīmi un sasniegumiem, organizējot informēšanas un saziņas pasākumus par partnerības nolīgumu, darbības programmu un darbību rezultātiem un ietekmi;

d) to, lai tiktu publiskots pārskats par pasākumiem, kas paredzēti, lai nodrošinātu atbilstību KZP noteikumiem, tostarp par gadījumiem, kad dalībvalstis vai atbalsta saņēmēji nav nodrošinājuši atbilstību, kā arī par koriģējošiem pasākumiem, piemēram, veiktajām finanšu korekcijām.

2. Lai nodrošinātu EJZF atbalsta pārredzamību, dalībvalstis uztur darbību sarakstu CSV vai XML formātā, kuram var piekļūt vienotajā tīmekļa vietnē vai vienotajā tīmekļa portālā, kurā atrodams darbību saraksts un darbības programmas kopsavilkums.

Darbību sarakstu atjaunina vismaz reizi sešos mēnešos.

Minimālā informācija, kas iekļaujama darbību sarakstā, ieskaitot specifisku informāciju par darbībām saskaņā ar 26., 39., 47., 54. un 56. pantu, ir noteikta V pielikumā.

3. Sīki izstrādāti noteikumi par sabiedrībai adresētiem informācijas un publicitātes pasākumiem un pretendentiem un atbalsta saņēmējiem adresētiem informācijas pasākumiem ir izklāstīti V pielikumā.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz ar attiecīgo darbību saistīto informācijas un publicitātes pasākumu tehniskos parametrus, norādījumus par emblēmas izveidi un standarta krāsu noteikšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 127. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

VIII SADAĻA

ĪSTENOŠANA TIEŠĀ PĀRVALDĪBĀ

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

120. pants

Darbības joma

Šo sadaļu piemēro pasākumiem, kurus finansē tiešā pārvaldībā, kā noteikts VI sadaļā.

II NODAĻA

Kontrole

121. pants

Savienības finansiālo interešu aizsardzība

1. Komisija veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētas darbības, Savienības finansiālās intereses tiek aizsargātas, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādām citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības, gan pārbaudot dokumentus, gan veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus atbalsta saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri ir saņēmuši Savienības līdzekļus.

Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) var veikt pārbaudes uz vietas un inspekcijas attiecībā uz ekonomikas dalībniekiem, uz kuriem tieši vai netieši attiecas Savienības finansējums, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (Euratom, ES) Nr. 883/2013 ([1]) un Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 izklāstītajām procedūrām, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju nolīgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, kas attiecas uz Savienības finansējumu, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses.

3. Neskarot 1. un 2. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, dotāciju nolīgumos, dotāciju lēmumos un līgumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, iekļauj noteikumus, kas nepārprotami pilnvaro Komisiju, Revīzijas palātu un OLAF veikt minētajos punktos minētās revīzijas, pārbaudes uz vietas un inspekcijas saskaņā ar savām attiecīgajām kompetencēm.

122. pants

Revīzijas

1. Komisijas un Revīzijas palātas amatpersonas vai viņu pārstāvji trīs gadus pēc galīgā maksājuma, ko veikusi Komisija, drīkst jebkurā laikā veikt saskaņā ar šo regulu finansētu darbību revīzijas uz vietas, paziņojot par tām vismaz desmit darbdienas iepriekš, izņemot steidzamus gadījumus.

2. Komisijas un Revīzijas palātas amatpersonām vai viņu pārstāvjiem, kas ir pienācīgi pilnvaroti veikt revīzijas uz vietas, ir pieejami grāmatvedības un visi citi dokumenti, tostarp dokumenti un metadati, kuri ir izstrādāti vai saņemti un ierakstīti elektroniskā formātā un ir saistīti ar izdevumiem, kas finansēti saskaņā ar šo regulu.

3. Pilnvaras veikt revīziju, kas minētas 2. punktā, neskar to attiecīgo valstu noteikumu piemērošanu, kuros paredzēts, ka konkrētas darbības var veikt tikai ar attiecīgas valsts tiesību aktiem īpaši norīkoti pārstāvji. Komisijas un Revīzijas palātas amatpersonas vai viņu pārstāvji cita starpā nepiedalās mājas apmeklējumos vai personu oficiālā iztaujāšanā saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr viņiem ir piekļuve šādi iegūtai informācijai.

4. Ja ar šo regulu piešķirto Savienības finansiālo atbalstu pēc tam piešķir trešai personai kā galasaņēmējam, sākotnējais saņēmējs, būdams Savienības finansiālā atbalsta saņēmējs, dara Komisijai zināmu visu attiecīgo informāciju par galasaņēmēja identitāti.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

123. pants

Maksājumu apturēšana, finansiālā ieguldījuma samazināšana un atcelšana

1. Ja Komisija uzskata, ka Savienības līdzekļi nav izmantoti saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti šajā regulā vai jebkurā citā piemērojamā Savienības tiesību aktā, tā informē atbalsta saņēmējus, kuriem ir viens mēnesis laika pēc šāda paziņojuma saņemšanas, lai sniegtu savus apsvērumus Komisijai.

2. Ja šā panta 1. punktā minētajā laikposmā atbalsta saņēmēji neatbild vai viņu apsvērumi netiek uzskatīti par apmierinošiem, Komisija samazina vai atceļ piešķirto finansiālo ieguldījumu, vai aptur maksājumus. Visas nepamatoti izmaksātās summas atmaksā Savienības vispārējā budžetā. Summām, kas nav atmaksātas laikus, pieskaita procentus saskaņā ar Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 izklāstītajiem nosacījumiem.

III NODAĻA

Novērtēšana un ziņošana

124. pants

Novērtēšana

1. Saskaņā ar šo regulu finansētas darbības regulāri uzrauga, lai sekotu līdz to īstenošanai.

2. Komisija nodrošina finansēto darbību regulāru, neatkarīgu un ārēju novērtējumu.

125. pants

Ziņošana

Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei:

a) līdz 2017. gada 31. martam – starpposma novērtējuma ziņojumu par atbilstīgi šai regulai finansēto darbību rezultātiem un to īstenošanas kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem aspektiem;

b) līdz 2018. gada 30. augustam – paziņojumu par atbilstīgi šai regulai finansēto darbību turpinājumu.

IX SADAĻA

PROCEDŪRAS NOTEIKUMI

126. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Šīs regulas 10., 14., 32., 40., 41., 72., 102., 105., 107. un 129. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus tiek piešķirtas līdz 2020. gada 31. decembrim.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 10., 14., 32., 40., 41., 72., 102., 105., 107. un 129. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā norādīts. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 10., 14., 32., 40., 41., 72., 102., 105., 107. un 129. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

127. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu par īstenošanas akta projektu, kuru plānots pieņemt saskaņā ar šīs regulas 95. panta 5. punktu, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkts.

X SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

128. pants

Atcelšana

1. Neskarot 129. panta 2. punkta noteikumus, Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006, (EK) Nr 791/2007, (ES) Nr. 1255/2011 un Regulas (EK) Nr. 1224/2009 103. pantu atceļ no 2014. gada 1. janvāra.

2. Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

129. pants

Pārejas noteikumi

1. Lai atvieglotu pāreju no atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Regulas (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006, (EK) Nr 791/2007 un (ES) Nr. 1255/2011 uz shēmu, kas izveidota ar šo regulu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 126. pantu, paredzot nosacījumus, ar kādiem atbalstu, kuru Komisija apstiprinājusi saskaņā ar minētajām regulām, var iekļaut atbalstā, kas sniegts saskaņā ar šo regulu, tostarp atbalstu tehniskajai palīdzībai un ex post novērtējumiem.

2. Šī regula neietekmē attiecīgo projektu turpināšanu vai grozīšanu, ieskaitot pilnīgu vai daļēju atcelšanu, līdz to slēgšanai vai tādas palīdzības turpināšanu vai grozīšanu, ieskaitot pilnīgu vai daļēju atcelšanu, kuru Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Regulām (EK) Nr, 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006, (EK) Nr. 791/2007 un (ES) Nr. 1255/2011 un Regulas (EK) Nr. 1224/2009 103. pantu vai jebkuru citu tiesību aktu, kas piemērojams minētajai palīdzībai 2013. gada 31. decembrī un kas jāturpina piemērot šādiem projektiem vai palīdzībai.

3. Pieteikumi, kas iesniegti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1198/2006, paliek spēkā.

130. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šo regulu piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS

I PIELIKUMS

ĪPAŠA ATBALSTA INTENSITĀTE

Darbību veidi	Procentpunkti
Darbības, kas saistītas ar mazapjoma piekrastes zveju, var palielināt par	30
Darbības, ko veic nomaļajās Grieķijas salās un Horvātijas salās – Dugi Otokā (Dugi Otok), Visā (Vis), Mļetā (Mljet) un Lastovā (Lastovo) – var palielināt par	35
Darbības, ko veic tālākajos reģionos, var palielināt par	35
Darbības, ko īsteno zvejnieku organizācijas vai citi kolektīvi atbalsta saņēmēji ārpus V sadaļas III nodaļas, var palielināt par	10
Darbības, ko īsteno ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības vai starpnozaru organizācijas, var palielināt par	25
Darbības, ko veic saskaņā ar 76. pantu par kontroli un noteikumu izpildi, var palielināt par	30
Darbības, ko veic saskaņā ar 76. pantu par kontroli un noteikumu izpildi saistībā ar mazapjoma piekrastes zveju, var palielināt par	40
Darbības, ko veic saskaņā ar 41. panta 2. punktu attiecībā uz galveno dzinēju vai palīgdzinēju nomaiņu vai modernizāciju, samazina par	20
Darbības, ko īsteno uzņēmumi, kas neatbilst MVU definīcijai, samazina par	20

II PIELIKUMS

SAISTĪBU APROPRIĀCIJU SADALĪJUMS PA GADIEM - NO 2014. GADA LĪDZ 2020. GADAM

Apraksts	Laikposms	2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads	2018. gads	2019. gads	2020. gads	Kopā
EJZF dalītā pārvaldība	(2014–2020)	788 060 689	798 128 031	805 423 852	818 478 098	837 523 233	843 250 018	858 467 679	5 749 331 600

III PIELIKUMS

VI SADAĻAS I UN II NODAĻAS FINANSĒJUMA INDIKATĪVAIS SADALĪJUMS STARP MĒRĶIEM, KAS IZKLĀSTĪTI 82. UN 85. PANTĀ [1]

82. pantā izklāstītie mērķi:

1) Integrētas jūrlietu un piekrastes jautājumu pārvaldības izveide un īstenošana – 5 %

2) Starpnozaru iniciatīvu izstrāde – 33 %

3) Atbalsts ilgtspējīgai ekonomikas izaugsmei, nodarbinātībai, inovācijai un jaunām tehnoloģijām – 2 %

4) Jūras vides aizsardzības veicināšana – 5 %

85. pantā izklāstītie mērķi:

1) Zinātnisko ieteikumu vākšana, pārvaldība un izplatīšana saskaņā ar KZP – 11 %

2) Konkrēti kontroles un noteikumu izpildes pasākumi saskaņā ar KZP – 19 %

3) Brīvprātīgas iemaksas starptautiskās organizācijās – 10 %

4) Konsultatīvās padomes un KZP un IJP saziņas pasākumi – 9 %

5) Tirgus izpēte, tostarp elektronisko tirgu izveide – 6 %

[1] Procentuālās daļas attiecas uz 14. pantā izklāstīto summu, neieskaitot 92. pantā paredzētos piešķīrumus

IV PIELIKUMS

ĪPAŠIE *EX ANTE* NOSACĪJUMI

EJZF izvirzītās Savienības prioritātes konkrētais mērķis/tematiskais mērķis (TM)	*Ex ante* nosacījumi	Izpildes kritēriji
EJZF prioritāte: 1. Veicināt vides ziņā ilgtspējīgu, resursu ziņā efektīvu, inovatīvu, konkurētspējīgu un uz zināšanām balstītu zvejniecību Konkrētais mērķis: a)–f) TM3: veicināt MVU konkurētspēju, lauksaimniecības nozares konkurētspēju (ELFLA prioritāte) un zvejniecības un akvakultūras konkurētspēju (EJZF prioritāte) TM6: saglabāt un aizsargāt vidi un veicināt resursu izmantošanas efektivitāti TM 8: veicināt stabilas un kvalitatīvas darba vietas un atbalstīt darbaspēka mobilitāti.	Ir iesniegts zvejas kapacitātes ziņojums saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 22. panta 2. punktu.	Ziņojums ir izstrādāts saskaņā ar Komisijas izdotām kopējām pamatnostādnēm Zvejas kapacitāte nepārsniedz maksimāli pieļaujamo zvejas kapacitāti, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1380/2013 II pielikumā
EJZF prioritāte: 2. Veicināt vides ziņā ilgtspējīgu, resursu ziņā efektīvu, inovatīvu, konkurētspējīgu un uz zināšanām balstītu akvakultūru Konkrētie mērķi: a), b) un c) TM3: veicināt MVU konkurētspēju, lauksaimniecības nozares konkurētspēju (ELFLA prioritāte) un zvejniecības un akvakultūras konkurētspēju (EJZF prioritāte) TM6: saglabāt un aizsargāt vidi un veicināt resursu izmantošanas efektivitāti TM 8: veicināt stabilas un kvalitatīvas darba vietas un atbalstīt darbaspēka mobilitāti.	Līdz 2014. gadam ir izstrādāts valsts daudzgadu stratēģiskais plāns par akvakultūru, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 34. pantā.	Valsts daudzgadu stratēģiskais plāns par akvakultūru ir nosūtīts Komisijai ne vēlāk kā darbības programmas nosūtīšanas dienā Darbības programmā ir ietverta informācija par papildināmību ar valsts daudzgadu stratēģisko plānu par akvakultūru

EJZF izvirzītās Savienības prioritātes konkrētais mērķis/tematiskais mērķis (TM)	*Ex ante* nosacījumi	Izpildes kritēriji
EJZF prioritāte: 3. Sekmēt KZP īstenošanu Konkrētais mērķis a) TM6: saglabāt un aizsargāt vidi un veicināt resursu izmantošanas efektivitāti	Administratīvā spēja: ir pieejama administratīvā spēja nodrošināt atbilsmi Regulas (ES) Nr. 1380/2013 25. panta un Regulas (EK) Nr. 199/2008 4. panta prasībām par zivsaimniecības pārvaldībai vajadzīgajiem datiem	Apraksts par administratīvajām spējām sagatavot un piemērot datu vākšanas daudzgadu programmu, kas jāizvērtē ZZTEK un jāakceptē Komisijai Apraksts par administratīvajām spējām sagatavot un īstenot datu vākšanas darba plānus, kas jāizvērtē ZZTEK un jāakceptē Komisijai Apraksts par iedalīto cilvēkresursu spēju slēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus ar citām dalībvalstīm, ja datu vākšanas pienākumu izpildei vajadzīgais darbs tiek dalīts
EJZF prioritāte: 3. Sekmēt KZP īstenošanu Konkrētais mērķis b) TM6: saglabāt un aizsargāt vidi un veicināt resursu izmantošanas efektivitāti	Administratīvā spēja: ir pieejama administratīvā spēja īstenot Savienības kontroles, pārbaudes un izpildes sistēmu, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 36. pantā un sīkāk precizēts Regulā (EK) Nr. 1224/2009	Konkrētās darbības ietver: Apraksts par administratīvajām spējām sagatavot un īstenot darbības programmas iedaļu, kas atbilst 2014.–2020. gada valsts mēroga kontroles finansējuma programmai, kas minēta 18. panta 1. punkta o) apakšpunktā Apraksts par administratīvajām spējām sagatavot un īstenot daudzgadu plāniem piemērojamu valsts mēroga kontroles rīcības programmu, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 46. pantā Apraksts par administratīvajām spējām sagatavot un īstenot kopīgu kontroles programmu, ko var izstrādāt kopā ar citām dalībvalstīm, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 94. pantā
		Apraksts par administratīvajām spējām sagatavot un īstenot īpašas kontroles un inspekcijas programmas, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 95. pantā Apraksts par administratīvajām spējām piemērot efektīvu, samērīgu un atturošu sankciju sistēmu par smagiem pārkāpumiem, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 90. pantā Apraksts par administratīvajām spējām piemērot punktu sistēmu par smagiem pārkāpumiem, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 92. pantā

V PIELIKUMS

INFORMĀCIJA UN KOMUNIKĀCIJA PAR ATBALSTU NO EJZF

1. Darbību saraksts

Darbību sarakstā, kas minēts 119. pantā, vismaz vienā no dalībvalsts oficiālajām valodām aizpilda šādus datu laukus:

— atbalsta saņēmēja nosaukums/vārds (tikai juridiskas personas un fiziskas personas saskaņā ar valsts tiesību aktiem);

— identifikācijas numurs Kopienas flotes reģistrā (CFR), kā minēts Regulas (EK) Nr. 26/2004 10. pantā (aizpilda tikai tad, ja darbība ir saistīta ar zvejas kuģi);

— darbības nosaukums;

— darbības kopsavilkums;

— darbības sākuma datums;

— darbības beigu datums (paredzamais darbības fiziskās pabeigšanas vai pilnīgas īstenošanas datums);

— kopējie atbilstīgie izdevumi;

— Savienības ieguldījuma apjoms;

— darbības norises vietas pasta indekss;

— valsts;

— Savienības prioritāte;

— darbību saraksta pēdējās atjaunināšanas datums.

2. Informācijas un publicitātes pasākumi sabiedrībai

1. Dalībvalsts nodrošina to, lai informācijas un publicitātes pasākumi tiktu pēc iespējas plašāk atspoguļoti plašsaziņas līdzekļos, izmantojot dažādus komunikācijas veidus un metodes atbilstošajā līmenī.

2. Dalībvalsts ir atbildīga par vismaz šādu informācijas un publicitātes pasākumu organizēšanu:

a) plašs informācijas pasākums, kurā reklamē darbības programmas sākšanu;

b) vismaz divas reizes plānošanas periodā – plašs informācijas pasākums, kurā popularizē finansējuma iespējas un īstenotās stratēģijas un dara zināmus darbības programmas sasniegumus;

c) vajadzības gadījumā Savienības karoga vai simbola izlikšana pie katras vadošās iestādes ēkas fasādes vai telpās sabiedrībai redzamā vietā;

d) darbību saraksta elektroniska publicēšana saskaņā ar 1. punktu;

e) darbību piemēru izklāsts pa darbības programmām vienotajā tīmekļa vietnē vai darbības programmas tīmekļa vietnē, kas ir pieejama, izmantojot vienoto tīmekļa portālu; piemēriem jābūt izklāstītiem plaši lietotā Savienības valodā, kas nav attiecīgās dalībvalsts oficiālā valoda vai valodas;

f) nodrošināt, ka vienotās tīmekļa vietnes īpaša iedaļa ir atvēlēta īsam kopsavilkumam par inovācijas un ekoinovācijas darbībām;

g) ar darbības programmu saistītās informācijas atjaunināšana, atjauninot arī informāciju par tās galvenajiem sasniegumiem, vienotajā tīmekļa vietnē vai darbības programmas tīmekļa vietnē, kas ir pieejama, izmantojot vienoto tīmekļa portālu;

h) nodrošināt, ka ir publiskots pārskats par pasākumiem, kas paredzēti, lai nodrošinātu atbilstību KZP noteikumiem, iekļaujot tajā gadījumus, kad dalībvalstis vai atbalsta saņēmēji nav nodrošinājuši atbilstību, kā arī koriģējošas darbības, piemēram, veiktās finanšu korekcijas.

3. Vadošā iestāde informācijas un publicitātes pasākumos saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi iesaista šādas struktūras:

a) partnerus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 5. pantā;

b) Eiropas informācijas centrus, kā arī Komisijas pārstāvniecības dalībvalstīs;

c) izglītības un pētniecības institūtus.

Minētās struktūras plaši izplata 119. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto informāciju.

3. Potenciālo un faktisko atbalsta saņēmēju informēšanas pasākumi

3.1. Potenciālo atbalsta saņēmēju informēšanas pasākumi

1. Vadošā iestāde nodrošina to, lai darbības programmas mērķi un finansējuma iespējas, ko piedāvā EJZF, tiktu plaši darīti zināmi potenciālajiem atbalsta saņēmējiem un visām ieinteresētajām personām.

2. Vadošā iestāde nodrošina, lai potenciālie atbalsta saņēmēji būtu informēti vismaz par:

a) izdevumu atbilstības nosacījumiem, kas jāizpilda, lai varētu saņemt atbalstu saskaņā ar darbības programmu;

b) aprakstu par pieteikumu pieņemamības nosacījumiem, finansējuma saņemšanas pieteikumu pārbaudes procedūrām un attiecīgajiem termiņiem;

c) atbalstāmo darbību atlases kritērijiem;

d) kontaktpersonām valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, kuras var sniegt informāciju par darbības programmām;

e) to, ka pieteikumos ir jāsniedz priekšlikumi par saziņas pasākumiem, kas ir samērīgi ar darbības apjomu un ir paredzēti, lai informētu sabiedrību par darbības mērķiem un Savienības atbalstu darbībai.

3.2. Atbalsta saņēmēju informēšanas pasākumi

Vadošā iestāde informē atbalsta saņēmējus par to, ka finansējuma pieņemšana nozīmē piekrišanu to iekļaušanai darbību sarakstā, ko publicē saskaņā ar 119. panta 2. punktu.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1303/2013

(2013. gada 17. decembris),

ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 177. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumus ([1]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumus ([2]),

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumus ([3]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. pantā ir noteikts, ka Savienībai, lai stiprinātu savu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, jātiecas mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu vai salu atpalicību, un īpaša uzmanība ir jāpievērš lauku apvidiem, apvidiem, kurus skar rūpniecības restrukturizācija, kā arī reģioniem, kuros ir būtiska vai pastāvīga ekonomiska vai demogrāfiska atpalicība. LESD 175. pantā noteikts, ka Savienībai šo mērķu sasniegšana jāatbalsta ar darbībām, ko tā veic, izmantojot Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Virzības nodaļu, Eiropas Sociālo fondu, Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Investīciju banku un citus instrumentus.

(2) Lai panāktu to fondu, kas piešķir atbalstu kohēzijas politikas jomā, proti, Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), Eiropas Sociālā fonda (ESF) un Kohēzijas fonda un fondu lauku attīstībai, proti, Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un jūrlietu un zivsaimniecības nozarē, proti, pasākumus, ko finansē saskaņā ar Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda (EJZF) dalīto pārvaldību, koordinētāku un saskaņotāku izmantošanu, būtu jāizstrādā kopīgi noteikumi visiem šiem fondiem ("Eiropas strukturālie un investīciju fondi" — "ESI fondi"). Šajā regulā turklāt ietverti vispārīgi noteikumi, kas ir piemērojami ERAF, ESF un Kohēzijas fondam, bet kuri neattiecas uz ELFLA un EJZF, kā arī vispārīgi noteikumi, kas ir piemērojami ERAF, ESF, Kohēzijas fondam un EJZF, bet kuri neattiecas uz ELFLA. Ņemot vērā katra ESI fonda īpatnības, īpašie noteikumi, kas piemērojami katram ESI fondam un ERAF atbalstītajam mērķim "Eiropas teritoriālās sadarbība", būtu jānosaka atsevišķās regulās.

(3) Saskaņā ar Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija secinājumiem, ar kuriem tika pieņemta Savienības stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, Savienībai un dalībvalstīm būtu jācenšas panākt gudra, ilgtspējīga un integrējoša izaugsme, vienlaikus veicinot harmonisku Savienības attīstību un mazinot reģionālas atšķirības. ESI fondiem būtu jāpiešķir nozīmīga loma Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķu sasniegšanā.

(4) Attiecībā uz kopējo lauksaimniecības politiku (KLP) jau ir panākta vērā ņemama sinerģija, saskaņojot un savstarpēji pielāgojot KLP pirmā pīlāra (Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds — ELGF) un otrā pīlāra (ELFLA) pārvaldības un kontroles noteikumus. Tālab būtu jāsaglabā ciešā saikne starp ELGF un ELFLA, kā arī dalībvalstīs jau izveidotās struktūras.

(5) Tālākajiem reģioniem būtu jāparedz īpaši pasākumi un papildu finansējums, lai kompensētu to strukturālo sociālo un ekonomisko stāvokli, kopā ar apgrūtinājumiem, kas radušies LESD 349. pantā minēto faktoru ietekmē.

(6) Mazapdzīvotajiem ziemeļu reģioniem būtu jāparedz īpaši pasākumi un papildu finansējums, lai kompensētu bargos dabas apstākļus vai nelabvēlīgos demogrāfiskos apstākļus, kas minēti 1994. gada Pievienošanās akta 6. protokola 2. pantā.

([1]) OV C 191, 29.6.2012., 30. lpp., OV C 44, 15.2.2013., 76. lpp. un OV C 271, 19.9.2013., 101. lpp.
([2]) OV C 225, 27.7.2012., 58. lpp. un OV C 17, 19.1.2013., 56. lpp.
([3]) OV C 47, 17.2.2011., 1. lpp., OV C 13, 16.1.2013., 1. lpp. un OV C 276, 17.9.2013., 1. lpp.

(7) Lai nodrošinātu noteikumu pareizu un konsekventu interpretāciju un juridisko noteiktību dalībvalstīm un atbalsta saņēmējiem, ir jādefinē daži termini, ko lieto šajā regulā.

(8) Ja Komisijai ir noteikts termiņš pieņemt vai grozīt lēmumu saskaņā ar šo regulu, tāda lēmuma pieņemšanas vai grozīšanas termiņā nebūtu jāiekļauj laikposms no dienas, kad Komisija ir nosūtījusi savus apsvērumus dalībvalstij, līdz dienai, kad dalībvalsts ir atbildējusi uz minētajiem apsvērumiem.

(9) Šī regula sastāv no piecām daļām, no kurām pirmajā daļā ir izklāstīts priekšmets un definīcijas, otrajā — ietverti noteikumi, kas piemērojami visiem ESI fondiem, trešajā daļā iekļauti noteikumi, kuri piemērojami tikai ERAF, ESF un Kohēzijas fondam ("fondi"), ceturtajā daļā iekļauti noteikumi, kas piemērojami tikai fondiem un EJZF, un piektajā — nobeiguma noteikumi. Lai nodrošinātu šīs regulas atsevišķo daļu interpretācijas konsekvenci, kā arī šīs regulas atbilstību konkrētu fondu regulām, ir svarīgi skaidri noteikt to savstarpējo saistību. Turklāt īpaši noteikumi, kas paredzēti konkrētu fondu noteikumos, var būt papildinošas, bet atkāpe no šīs regulas attiecīgajiem noteikumiem būtu pieļaujama tikai tad, ja šāda atkāpe ir īpaši paredzēta šajā regulā.

(10) Saskaņā ar LESD 317. pantu un ņemot vērā dalīto pārvaldību būtu jāprecizē nosacījumi, kas ļautu Komisijai veikt savus pienākumus saistībā ar Savienības budžeta izpildi, un jāprecizē pienākumi attiecībā uz sadarbību ar dalībvalstīm. Ar minētajiem nosacījumiem būtu jānodrošina Komisijai iespēja pārliecināties par to, ka dalībvalstis ESI fondus izmanto likumīgi un pareizi, ievērojot pareizas finanšu pārvaldības principu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ([1]) ("Finanšu regula") nozīmē. Dalībvalstīm attiecīgajā teritoriālajā līmenī saskaņā ar to institucionālo, tiesisko un finanšu sistēmu un dalībvalstu šim nolūkam izraudzītajām struktūrām vajadzētu būt atbildīgām par programmu sagatavošanu un īstenošanu. Minētajiem nosacījumiem arī būtu jānodrošina, ka tiek ņemta vērā vajadzība panākt attiecīgās Savienības intervences papildināmību un konsekvenci, lai ievērotu samērīguma principu un ņemtu vērā vispārējo administratīvā sloga samazināšanas mērķi.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

(11) Attiecībā uz partnerības nolīgumu un katru programmu katrai dalībvalstij būtu jāizveido partnerība ar kompetento reģionālo, vietējo, pilsētas un citu publisko iestāžu pārstāvjiem, ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem un citām attiecīgajām struktūrām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, tostarp partneriem vides jomā, nevalstiskām organizācijām un struktūrām, kuras ir atbildīgas par sociālās iekļaušanas, dzimumu līdztiesības un nediskriminācijas veicināšanu, tostarp, attiecīgā gadījumā, šādu iestāžu un struktūru jumta organizācijām. Šādas partnerības mērķis ir nodrošināt, lai tiek ievēroti daudzlīmeņu pārvaldības principi un arī subsidiaritāte un proporcionalitāte, un dalībvalstu atšķirīgo institucionālo un tiesisko sistēmu īpatnības, kā arī nodrošināt ieinteresēto personu līdzatbildību, īstenojot plānotos pasākumu, un likt lietā attiecīgo dalībnieku pieredzi un zinātību. Dalībvalstīm būtu jāapzina reprezentatīvākie attiecīgie partneri. Starp minētajiem partneriem vajadzētu būt iestādēm, organizācijām un grupām, kas ir spējīgas ietekmēt programmu sagatavošanu, vai arī tādām iestādēm, organizācijām un grupām, kuras to sagatavošana un īstenošana varētu skart. Šajā sakarā būtu arī jādod iespēja dalībvalstīm vajadzības gadījumā kā svarīgus partnerus apzināt jumta organizācijas, kas ir attiecīgu reģionālo, vietējo un pilsētas iestāžu vai citu struktūru apvienības, federācijas vai konfederācijas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem un praksi.

Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētu aktu, ar kuru izstrādā Eiropas rīcības kodeksu par partnerību, lai palīdzētu un atvieglotu dalībvalstīm partnerības organizēšanu, nolūkā nodrošināt attiecīgo partneru konsekventu iesaistīšanu partnerības nolīgumu un programmu sagatavošanā, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā. Minētajam pieņemtajam deleģētajam aktam neatkarīgi no apstākļiem un interpretācijas nevar būt atpakaļejošs spēks, un tas nevar būt pamats pārkāpumiem, kuru dēļ ir jāveic finanšu korekcijas. Pieņemtajā deleģētajā aktā nebūtu jānorāda piemērošanas diena, kas ir agrāk kā tā pieņemšanas diena. Pieņemtajā deleģētajā aktā būtu jāļauj dalībvalstīm lemt par piemērotāko partnerības īstenošanas kārtību atbilstīgi to institucionālajai un tiesiskajai sistēmai, kā arī valsts un reģionu kompetencei ar noteikumu, ka tiek sasniegti šajā regulā noteiktie mērķi.

(12) ESI fondu pasākumiem un darbībām, ko tie atbalsta, būtu jāatbilst piemērojamajiem Savienības un saistītajiem valstu tiesību aktiem, ar kuriem tieši vai netieši tiek īstenota šī regula un konkrētu fondu noteikumi.

(13) Centienos veicināt ekonomisko, teritoriālo un sociālo kohēziju Savienībai visos ESI fondu īstenošanas posmos būtu jātiecas novērst nevienlīdzību un sekmēt vīriešu un sieviešu līdztiesību, kā arī iekļaut dzimumu perspektīvu un apkarot diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās

izcelsmes, ticības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantā, LESD 10. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantā, jo īpaši ņemot vērā pieejamību cilvēkiem ar invaliditāti, kā arī Pamattiesību hartas 5. panta 2. punktu, kas paredz, ka nevienam nevar likt veikt piespiedu darbu.

(14) ESI fondu mērķi būtu jāsasniedz, pamatojoties uz ilgtspējīgu attīstību un Savienībā atbalstot mērķi saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti, kā noteikts LESD 11. pantā un 191. panta 1. punktā, ņemot vērā principu "piesārņotājs maksā". Šim nolūkam dalībvalstīm būtu jāsniedz informācija par atbalstu mērķu sasniegšanai klimata pārmaiņu jomā, ņemot vērā nodomu minētajiem mērķiem atvēlēt vismaz 20 % Savienības budžeta, izmantojot Komisijas ar īstenošanas aktu pieņemto metodoloģiju, kas pamatojas uz intervences kategorijām, prioritārajām jomām vai pasākumiem un kas atspoguļo proporcionalitātes principu.

(15) Lai sekmētu Savienības stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei un konkrēto fondu pamatuzdevumu izpildi saskaņā ar Līgumā noteiktajiem mērķiem, tostarp ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, no ESI fondiem atbalsts būtu galvenokārt jāsniedz ierobežotam skaitam kopēju tematisko mērķu. Katra ESI fonda precīza darbības joma būtu nosakāma katra konkrēta fonda noteikumos. Būtu jāparedz iespēja minētajā darbības jomā ietvert tikai dažus šajā regulā noteiktos tematiskos mērķus.

(16) Lai maksimāli palielinātu ESI fondu ieguldījumu un izstrādātu stratēģiskus pamatprincipus, lai atvieglotu plānošanu dalībvalstu un reģionu līmenī, būtu jāizveido vienots stratēģiskais satvars ("VSS"). VSS būtu jāatvieglo Savienības intervences nozaru un teritoriālā koordinācija, izmantojot ESI fondus, kā arī koordinācija ar citām Savienības politikas jomām un instrumentiem atbilstīgi Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei uzdevumiem un mērķiem, ņemot vērā dažādu teritoriju galvenās teritoriālās problēmas.

(17) VSS būtu jānosaka, kā ESI fondi veicinās Savienības stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, kā tiks veicināta ESI fondu integrēta izmantošana, kā ESI fondi tiks koordinēti ar citiem saistītajiem Savienības politikas virzieniem un instrumentiem, tajā būtu arī jānosaka horizontālie principi un transversālie politikas mērķi ESI fondu īstenošanai, galveno teritoriālo problēmu risināšana un prioritārie virzieni ESI fondu sadarbības pasākumiem.

(18) Dalībvalstis un reģioni arvien biežāk saskaras ar problēmām, kas saistītas ar globalizācijas ietekmi, vides un energoresursu jautājumiem, iedzīvotāju novecošanu, demogrāfiskajām un tehnoloģiskajām pārmaiņām un prasībām inovāciju jomā, kā arī ar sociālo nevienlīdzību. Ņemot vērā šādu problēmu sarežģīto un savstarpēji saistīto raksturu, ESI fondu atbalstītajiem risinājumiem vajadzētu būt integrētiem, daudzdimensionāliem un būtu jāaptver vairākas nozares. Šajā sakarā, kā arī nolūkā veicināt politikas nostādņu efektivitāti un lietderību, vajadzētu būt iespējai apvienot ESI fondus integrētos finansējuma kopumos, kas būtu īpaši pielāgoti konkrētām teritoriālajām vajadzībām.

(19) Sagaidāms, ka strādājošo skaita samazināšanās, vienlaikus palielinoties pensionāru īpatsvaram sabiedrībā, kā arī problēmas, kas saistītas ar iedzīvotāju izkliedētību, turpinās radīt spiedienu, *inter alia* uz dalībvalstu izglītības un sociālā atbalsta struktūrām, un tādējādi arī ietekmēs Savienības ekonomikas konkurētspēju. Pielāgošanās šādām demogrāfiskajām pārmaiņām būs viens no galvenajiem dalībvalstu un reģionu uzdevumiem turpmākajos gados, tādēļ tai būtu jāpievērš īpaši vērīga uzmanība reģionos, kurus demogrāfiskās pārmaiņas skārušas visvairāk.

(20) Pamatojoties uz VSS, katrai dalībvalstij sadarbībā ar saviem partneriem un apspriežoties ar Komisiju, būtu jāsagatavo partnerības nolīgums. VSS noteiktie elementi partnerības nolīgumā būtu jāpārņem atbilstoši valsts kontekstam un būtu jāpauž cieša apņēmība sasniegt Savienības mērķus, izmantojot ESI fondu plānošanu. Partnerības nolīgumā būtu jānosaka lietderīga ESI fondu īstenošana un kāda būs un integrētas pieejas teritoriālajai attīstībai īstenošanas kārtība. Būtu jānošķir partnerības nolīguma būtiskie elementi, par kuriem lēmumu pieņem Komisija, no citiem elementiem, uz kuriem neattiecas Komisijas lēmums un kurus var grozīt dalībvalsts. Ir jāparedz īpaša kārtība partnerības nolīguma un programmu iesniegšanai un pieņemšanai, ja aizkavējas vienas vai vairāku konkrētu fondu regulu stāšanās spēkā vai šāda aizkavēšanās ir sagaidāma. Tas nozīmē, ka jāizstrādā noteikumi, kas ļauj iesniegt un pieņemt partnerības nolīgumu pat tad, ja aizkavēšanās dēļ trūkst dažu elementu

saistībā ar ESI fondu vai fondiem, un vēlāk iesniegt pārskatītu partnerības nolīgumu jau pēc konkrēta fonda regulas vai regulu stāšanās spēkā. Tā kā ESI fonda līdzfinansētās programmas, kuras skar aizkavēšanās, šajā gadījumā būtu jāiesniedz un jāpieņem tikai pēc attiecīgās konkrētā fonda regulas stāšanās spēkā, būtu jānosaka arī pienācīgi termiņi šādu programmu iesniegšanai.

(21) Dalībvalstīm atbalsts būtu jākoncentrē, lai sniegtu ievērojamu ieguldījumu Savienības mērķu sasniegšanā saskaņā ar konkrētajām valsts un reģionu vajadzībām. Būtu jāparedz *ex ante* nosacījumi, kā arī īss un vispusīgs objektīvu kritēriju kopums to izvērtēšanai, lai nodrošinātu, ka ir ieviesti vajadzīgie priekšnosacījumi Savienības atbalsta efektīvai un lietderīgai izmantošanai. Šim nolūkam *ex ante* nosacījumi konkrētas programmas prioritātei būtu jāpiemēro tikai tad, ja tie tiešā veidā un patiesi ir saistīti ar investīciju prioritātes vai Savienības prioritātes konkrēta mērķa efektīvu un lietderīgu sasniegšanu un tieši to ietekmē, jo konkrēts mērķis ne vienmēr ir saistīts ar *ex ante* nosacījumiem, kas paredzēti konkrēta fonda noteikumos. *Ex ante* nosacījumu piemērojamības novērtējumā būtu jāņem vērā proporcionalitātes princips, vajadzības gadījumā paturot prātā piešķirtā atbalsta līmeni. Piemērojamo *ex ante* nosacījumu izpilde būtu jāizvērtē dalībvalstij, kad tā sagatavo programmas un, attiecīgā gadījumā, partnerības nolīgumu. Komisijai būtu jāpārbauda dalībvalsts sniegtās informācijas patiesums un piemērotība. Ja piemērojamie *ex ante* nosacījumi noteiktajā termiņā nav izpildīti, Komisijai saskaņā ar precīzi paredzētiem nosacījumiem vajadzētu būt pilnvarotai apturēt starpposma maksājumus, kas attiecas uz attiecīgajām programmas prioritātēm.

(22) Komisijai kopā ar dalībvalstīm 2019. gadā būtu jāizvērtē darbības rezultāti, pamatojoties uz darbības rezultātu satvaru. Katrai programmai būtu jānosaka darbības rezultātu satvars, lai 2014. - 2020. gada plānošanas periodā ("plānošanas periods") uzraudzītu progresu, kas panākts katrai prioritātei noteikto mērķu un uzdevumu sasniegšanā. Lai nepieļautu Savienības budžeta izšķērdīgu vai nelietderīgu izmantošanu, ja ir pierādījumi, ka lielā mērā nav sasniegti darbības rezultātu satvarā izklāstītie prioritātes starpposma mērķi, kas attiecas tikai uz finanšu rādītājiem, iznākumu rādītājiem un galvenajiem īstenošanas posmiem, jo ir skaidri konstatēti īstenošanas trūkumi, par kuriem Komisija jau iepriekš ziņojusi, bet dalībvalsts vajadzīgos korektīvos pasākumus nav īstenojusi, būtu jādod iespēja Komisijai apturēt maksājumus programmai vai plānošanas perioda beigās piemērot finanšu korekcijas. Piemērojot finanšu korekcijas, būtu jāņem vērā līdzekļu apguves līmenis un ārējie faktori, kas sekmējuši to, ka šie mērķi nav sasniegti, vienlaikus pienācīgi ievērojot proporcionalitātes principu. Finanšu korekcijas nebūtu jāpiemēro, ja mērķu nesasniegšanas pamatā ir sociāli ekonomisko vai vides faktoru ietekme, ievērojamas izmaiņas dalībvalsts ekonomikas vai vides apstākļos vai *force majeure* iemesli, kas nopietni ietekmē attiecīgo prioritāšu īstenošanu. Lemjot par apturēšanu vai finanšu korekcijām, nebūtu jāņem vērā rezultātu rādītāji.

(23) Lai varētu vieglāk galveno uzmanību vērst uz darbības rezultātiem un Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķu sasniegšanu, katrai dalībvalstij būtu jāizveido izpildes rezerve, kurā ieskaita 6 % no kopējā piešķīruma mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", kā arī ELFLA un pasākumiem, kurus finansē dalītā pārvaldībā saskaņā ar topošo Savienības tiesību aktu par nosacījumiem finanšu atbalstam jūrniecības un zivsaimniecības politikai 2014.-2020. gada plānošanas periodam ("EMFF regula"). Ņemot vērā mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmu dažādību un daudzu valstu iesaistīšanos tajās, izpildes rezerve tām nebūtu jāparedz. Izpildes rezerves aprēķinos nebūtu jāņem vērā līdzekļi, kas piešķirti Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai (JNI), kā noteikts darbības programmā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1304/2013 ([1]) ("ESF regula"); tehniskajai palīdzībai pēc Komisijas ierosinājuma; pārvietojumi no KLP 1. pīlāra uz ELFLA saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013 ([2]); pārvietojumi uz ELFLA atbilstīgi noteikumiem par brīvprātīgo tiešo maksājumu korekciju 2013. gadā un pārvietojumi uz ELFLA, kas attiecībā uz 2013. un 2014. kalendāro gadu noteikti Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009 ([3]); pārvietojumi Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam no Kohēzijas fonda; pārvietojumi Eiropas atbalsta fondam vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem, kā noteikts topošajā Savienības tiesību aktā; līdzekļi, kas piešķirti inovatīvām darbībām ilgtspējīgai pilsētvides attīstībai.

(24) Ciešāka saikne starp kohēzijas politiku un Savienības ekonomikas pārvaldību ir vajadzīga, lai nodrošinātu, ka ESI fondu izdevumu efektivitātes pamatā ir pareiza ekonomikas politika un ka ESI fondi vajadzības gadījumā

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1304/2013 (2013. gada 17. decembris) par Eiropas Sociālo fondu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1081/2006. (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 470. lpp).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 637/2008 un (EK) Nr. 73/2009 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 608. lpp).

([3]) Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.).

var tikt novirzīti, lai novērstu dalībvalsts ekonomikas problēmas. Saistībā ar pirmo pasākumu jomu, kas ESI fondu efektivitāti saista ar pareizu ekonomisko pārvaldību, būtu jādod iespēja Komisijai pieprasīt grozījumus partnerības nolīgumā un programmās, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus vai maksimāli palielinātu pieejamo ESI fondu ietekmi uz izaugsmi un konkurētspēju, dalībvalstīm saņemot attiecīgo finansiālo palīdzību. Pārplānošana būtu jāizmanto tikai tad, ja tā patiesi var tiešā veidā ietekmēt attiecīgajos Padomes ieteikumos norādīto problēmu novēršanu, izmantojot ekonomikas pārvaldības mehānismus, lai nepieļautu biežu pārprogrammēšanu, kas var kaitēt fondu pārvaldības prognozējamībai. Saistībā ar otro pasākumu jomu, kas ESI fondu efektivitāti saista ar pareizu ekonomisko pārvaldību — ja dalībvalsts neveic efektīvas darbības ekonomikas pārvaldības procesa kontekstā, Komisijai būtu jānāk klajā ar priekšlikumu Padomei daļēji vai pilnībā apturēt minētās dalībvalsts programmām paredzētās saistības vai maksājumus. Ir jāizveido dažādas procedūras saistību un maksājumu apturēšanai. Tomēr abos gadījumos, kad Komisija nāk klajā ar priekšlikumu tos apturēt, tai būtu jāņem vērā visa attiecīgā informācija un pienācīgi jāapsver jebkurš no strukturētā dialoga ar Eiropas Parlamentu izrietošais faktors un tajā paustie viedokļi.

Apturēšanas darbības jomai un līmenim vajadzētu būt samērīgam un iedarbīgam, kā arī jāievēro vienlīdzīga pieeja dalībvalstīm. Turklāt apturēšanas gadījumā būtu jāņem vērā attiecīgās dalībvalsts ekonomiskie un sociālie apstākļi, kā arī iespējamā vispārējā ekonomiskā ietekme uz dalībvalsti dažādos pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras un pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras posmos.

(25) Saskaņā ar Protokolu Nr. 15 par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, kas pievienots LES un LESD, atsevišķi noteikumi par pārmērīgu deficītu un saistītajām procedūrām neattiecas uz Apvienoto Karalisti. Tādēļ noteikumiem par daļēju vai pilnīgu maksājumu un saistību apturēšanu nebūtu jāattiecass uz Apvienoto Karalisti.

(26) Tā kā, īstenojot ESI fondus, ir sevišķi svarīgi ievērot līdzfinansēšanas principu, lai nodrošinātu vietējo līdzdalību politikas īstenošanā, un saskaņā ar apturēšanas pasākumu samērīgu piemērošanu, jebkurš lēmums par apturēšanas pasākumiem, kuri ierosināti saistībā ar otro pasākumu jomu, kas ESI fondu efektivitāti saista ar pareizu ekonomisko pārvaldību, būtu jāpieņem, ņemot vērā īpašās prasības. kas piemērojamas attiecīgajai dalībvalstij, lai piešķirtu līdzfinansējumu programmām, kuras finansē no ESI fondiem. Apturēšana būtu jāatceļ un līdzekļi atkal jādara pieejami attiecīgajai dalībvalstij, tiklīdz tā ir veikusi vajadzīgās darbības.

(27) ESI fondi būtu jāizmanto, īstenojot programmas, kuru plānošanas periods atbilst partnerības nolīgumam. Dalībvalstīm programmas būtu jāizstrādā, izmantojot pārredzamas procedūras, un saskaņā ar to institucionālo un tiesisko sistēmu. Dalībvalstīm un Komisijai būtu jāsadarbojas, lai nodrošinātu ESI fondu plānošanas pasākumu koordināciju un saskanību. Tā kā programmu saturs ir cieši saistīts ar partnerības nolīguma saturu, programmas būtu jāiesniedz trīs mēnešos pēc partnerības nolīguma iesniegšanas. Mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmu iesniegšanai būtu jāparedz deviņu mēnešu termiņš pēc šīs regulas stāšanās spēkā, lai ņemtu vērā to, ka minētajās programmās ir iesaistītas vairākas valstis. Jo īpaši būtu jānošķir galvenie elementi partnerības nolīgumā un programmās, par kuriem lēmumu pieņem Komisija, no citiem elementiem, uz kuriem neattiecas Komisijas lēmums un kurus var grozīt dalībvalsts, uzņemoties par to atbildību. Plānošanai būtu jānodrošina saskanība ar VSS un partnerības nolīgumu, ESI fondu koordinācija un koordinācija ar citiem esošiem finansēšanas instrumentiem un — attiecīgā gadījumā — ar Eiropas Investīciju bankas ieguldījumu.

(28) Lai nodrošinātu saskaņotību starp programmām, kuras atbalsta no dažādiem ESI fondiem, jo īpaši saistībā ar to, lai nodrošinātu ieguldījumu Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, ir jāizveido kopīgas minimālās prasības attiecībā uz programmu saturu, ko var papildināt ar konkrētu fondu noteikumiem, lai ņemtu vērā katra ESI fonda īpašās iezīmes.

(29) Ir jāparedz skaidras procedūras, kas Komisijai jāievēro, veicot programmu izvērtēšanu, pieņemšanu un grozīšanu. Lai nodrošinātu partnerības nolīgumu un programmu saskaņotību, būtu jāprecizē, ka programmas, izņemot mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmas, nevar apstiprināt, pirms Komisija nav pieņēmusi lēmumu, ar ko apstiprina partnerības nolīgumu. Lai samazinātu administratīvo slogu dalībvalstīm — ja Komisija apstiprina kādu grozījumu konkrētās programmas daļās, automātiski būtu jāgroza arī attiecīgās partnerības nolīguma daļas. Turklāt būtu arī jānodrošina JNI atvēlēto resursu tūlītēja izmantošana, izstrādājot īpašus noteikumus ESF regulā minēto JNI īpašo darbības programmu iesniegšanas un apstiprināšanas procedūrai.

(30) Lai optimizētu pievienoto vērtību, ko rada investīcijas, kuras pilnībā vai daļēji finansē no Savienības budžeta pētniecības un inovāciju jomā, būtu jo īpaši jāpanāk sinerģija ESI fondu un "Apvāršņa 2020", kas izveidots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1291/2013 ([1]), darbībā, vienlaikus paturot prātā to atšķirīgos mērķus. Kā galvenajiem mehānismiem minētās sinerģijas nodrošināšanai vajadzētu būt "Apvāršņa 2020" vienoto likmju atzīšanai par atbilstīgām izmaksām attiecībā uz līdzīgu darbību un atbalsta saņēmēju, kā ar iespējai finansējumu no dažādiem Savienības instrumentiem, tostarp ESI un "Apvārsnis 2020", apvienot vienā un tajā pašā darbībā, vienlaikus izvairoties no divkārša finansējuma. Lai uzlabotu valsts un reģionālā līmeņa dalībnieku spējas pētniecības un inovāciju jomā un sasniegtu mērķi veidot "kāpnes uz izcilību" mazāk attīstītajos reģionos un dalībvalstīs un reģionos, kuros pētniecība, attīstība un inovācijas (PAI) ir zemākā līmenī, būtu jāpanāk ESI fondu un "Apvāršņa 2020" cieša sinerģija saistībā ar visām attiecīgajām programmas prioritātēm.

(31) Ekonomiskās un sociālās kohēzijas mērķi ar LESD tika papildināti ar teritoriālās kohēzijas mērķi, un ir jāņem vērā to pilsētu, funkcionālo ģeogrāfisko apgabalu un apakšreģionu nozīme, kuri saskaras ar īpašām ģeogrāfiskām vai demogrāfiskām problēmām. Šim nolūkam un lai labāk mobilizētu potenciālu vietējā līmenī, ir jāsekmē un jāatvieglo sabiedrības virzīta vietējā attīstība, nosakot kopējus noteikumus un nodrošinot ciešu koordināciju visiem attiecīgajiem ESI fondiem. Sabiedrības virzītajā vietējā attīstībā būtu jāņem vērā vietējās vajadzības un potenciāls, kā arī attiecīgās sociālās un kultūras īpatnības. Būtu jāievēro ļoti svarīgs princips — atbildība par sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas izstrādi un īstenošanu jāuztic vietējām rīcības grupām, kas pārstāv sabiedrības intereses. Precīza kārtība, kā definēt teritoriju un iedzīvotājus, uz kuriem attiecināt sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas, būtu jānorāda attiecīgajās programmās saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

(32) Lai veicinātu praktiski īstenojamu pieeju sabiedrības virzītas vietējās attīstības iekļaušanai plānošanas procesā, to var īstenot kā vienotu tematisko mērķi, lai veicinātu sociālo iekļaušanu un apkarotu nabadzību, veicinātu nodarbinātību un darbaspēka mobilitāti, neatkarīgi no tā, ka darbības, kuras finansē kā sabiedrības virzītas vietējās attīstības daļu, varētu veicināt visus pārējos tematiskos mērķus.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1291/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 104. lpp).

(33) Ja pilsētu attīstības vai teritoriālās attīstības stratēģijai ir vajadzīga integrēta pieeja, jo tā paredz investīcijas atbilstoši vienas vai vairāku darbības programmu vairākiem prioritārajiem virzieniem, būtu jāparedz iespēja, ka fondu atbalstītās darbības, kuras var papildināt ar ELFLA vai EJZF finansiālu atbalstu, ir īstenojamas, veicot integrētas teritoriālas investīcijas saskaņā ar darbības programmu vai programmām.

(34) Finanšu instrumentiem ir arvien lielāka nozīme, ņemot vērā to sviras efektu uz ESI fondiem, to spējas apvienot dažādus publiskos un privātos resursus, lai atbalstītu valsts politikas mērķus, kā arī tādēļ, ka atkārtojošās finansējuma formas ilgtermiņā padara šādu atbalstu ilgtspējīgāku.

(35) Lai rentabli apmierinātu īpašas tirgus vajadzības atbilstoši programmu mērķiem, būtu jāizmanto ESI fondu atbalstītie finanšu instrumenti, un tiem nebūtu jāizslēdz privātais finansējums. Tāpēc lēmumu finansēt atbalsta pasākumus ar finanšu instrumentu starpniecību vajadzētu pieņemt, pamatojoties uz *ex ante* novērtējumu, kurā ir sniegti pierādījumi par tirgus neveiksmēm vai neoptimālām investīciju situācijām, kā arī par publisko investīciju vajadzību lēsto līmeni un apmēru. *Ex ante* novērtējumu būtiskie elementi būtu skaidri jādefinē šajā regulā. Ņemot vērā ex-ante novērtējuma detalizēto būtību, būtu jāparedz, ka *ex ante* novērtējumu var veikt pa posmiem un ka īstenošanas laikā ex-ante novērtējums ir jāpārskata un jāatjaunina.

(36) Finanšu instrumenti būtu jāizstrādā un jāizmanto tā, lai veicinātu privātā sektora investoru un finanšu iestāžu aktīvu līdzdalību, pamatojoties uz atbilstošu riska dalīšanu. Lai finanšu instrumenti būtu pietiekami pievilcīgi privātajam sektoram, ir svarīgi, lai tie būtu izstrādāti un izmantoti elastīgā veidā. Tāpēc vadošajām iestādēm būtu jāizlemj par visatbilstošākajiem finanšu instrumentu īstenošanas veidiem, lai varētu apmierināt mērķa reģionu īpašās vajadzības atbilstīgi attiecīgās programmas mērķiem, *ex ante* novērtējuma rezultātiem un piemērojamiem valsts atbalsta noteikumiem. Attiecīgā gadījumā šādai elastībai būtu jāietver arī iespēja atkārtoti izmantot daļu no līdzekļiem, kas atmaksāti atbilstības periodā, lai paredzētu preferenciālu atlīdzību privātiem vai publiskiem investoriem, kas darbojas pēc tirgus ekonomikas principa. Attiecībā uz šādu preferenciālu atlīdzību būtu jāņem vērā tirgus standarti un jānodrošina, ka jebkāds valsts atbalsts atbilst piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem un ir ierobežots līdz minimālajai summai, kāda vajadzīga, lai kompensētu pieejamā privātā kapitāla trūkumu, ņemot vērā tirgus neveiksmes vai neoptimālas investīciju situācijas.

(37) Lai ņemtu vērā ar finanšu instrumentu starpniecību sniegtā atbalsta atmaksājamo raksturu un pielāgotos tirgus praksei, ESI fondu atbalstam, kas galasaņēmējiem sniegts kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla investīcijas, aizdevumi un garantijas vai citi riska dalīšanas instrumenti, būtu jāaptver visas galasaņēmēju veiktās investīcijas, nenošķirot ar PVN saistītās izmaksas. Līdz ar to tam, kā PVN tiks ņemts vērā galasaņēmēja līmenī, nosakot izdevumu atbilstību, kad izdevumi ir saistīti ar dotāciju, vajadzētu būt nozīmei tikai tad, ja finanšu instrumentus izmanto vienlaikus ar dotācijām.

(38) Ja dažas investīciju daļas tieši nerada finansiālu peļņu, lai projekti kļūtu ekonomiski ilgtspējīgi, varētu būt lietderīgi finanšu instrumentus izmantot kopā ar dotācijām, ciktāl to pieļauj spēkā esošie valsts atbalsta noteikumi. Vajadzētu paredzēt īpašus nosacījumus, lai šādā gadījumā novērstu dubultu finansēšanu.

(39) Lai panāktu, ka resursi, kas finanšu instrumentiem atvēlēti piešķiršanai MVU, sasniedz iedarbīgu un lietderīgu kritisko masu, nodrošinot jaunu MVU aizņēmuma finansējumu, vajadzētu būt iespējai minētos resursus izmantot visā attiecīgās dalībvalsts teritorijā neatkarīgi no reģionu kategorijas. Dalībvalstij un EIB tomēr vajadzētu būt iespējai arī risināt sarunas par finansēšanas nolīgumu starp dalībvalsti un EIB, lai vienotos par proporcionālu iemaksu reģionam vai reģionu grupai tajā pašā dalībvalstī, kas veidotu daļu no īpašas valsts programmas, kura paredzēta attiecīgi ERAF un ELFLA finansiālajam ieguldījumam.

(40) Dalībvalstu ieguldījums kopīgos neierobežoto garantiju un pārvēršanas vērtspapīros finanšu instrumentos par labu MVU vajadzētu pakāpeniski samazināt 2014., 2015. un 2016. gadā, un summām, kas dalībvalstīm ir jāmaksā EIB, būtu attiecīgi jānosaka grafiks finansēšanas nolīgumā saskaņā ar banku sektora ierasto praksi un ar mērķi ietekmēt maksājumu apropriācijas kādā konkrētā gadā.

(41) Ja darījumi ir saistīti ar aktīvu pārvēršanu vērtspapīros, programmas slēgšanas brīdī būtu jānodrošina, ka vismaz summa, kas atbilst Savienības ieguldījumam, ir izmantota MVU atbalsta mērķim saskaņā ar Finanšu regulā izklāstītajiem principiem attiecībā uz finanšu instrumentiem.

(42) Vadošajām iestādēm būtu vajadzīga elastība, lai ieguldītu resursus no programmām Savienības līmenī izveidotajos un Komisijas tieši vai netieši pārvaldītajos finanšu instrumentos vai instrumentos, kas izveidoti valsts, reģionālā, transnacionālā vai pārrobežu līmenī un ko pārvalda vadošā iestāde vai kas tiek pārvaldīti tās pārziņā. Vadošajām iestādēm vajadzētu būt arī iespējai īstenot finanšu instrumentus tieši, ar pastāvošu vai jaunizveidotu fondu starpniecību vai ar fondu fondiem.

(43) Lai nodrošinātu samērīgus kontroles pasākumus un garantētu finanšu instrumentu pievienoto vērtību, paredzētos galasaņēmējus nevajadzētu apgrūtināt ar pārmērīgu administratīvo slogu. Struktūrām, kas ir atbildīgas par programmu revīziju, būtu pirmkārt jāveic revīzija vadošajās iestādes un struktūrās, kas īsteno finanšu instrumentus, tostarp fondu fondus. Tomēr var būt īpaši gadījumi, kad dokumenti, kuri nepieciešami šādu revīziju veikšanai, vadošajās iestādes vai struktūrās, kas īsteno finanšu instrumentus, nav pieejami vai šādi dokumenti neatspoguļo patiesu un pareizu uzskaiti par sniegto atbalstu. Tādēļ šādiem īpašiem gadījumiem ir nepieciešams paredzēt atsevišķus noteikumus, lai revīzijas varētu veikt arī galasaņēmēju līmenī.

(44) Resursu apjomam, kas jebkurā laikā no ESI fondiem tiek izmaksāts finanšu instrumentiem, vajadzētu atbilst apjomam, kas vajadzīgs, lai varētu īstenot plānotās investīcijas un maksājumus galasaņēmējiem, tostarp pārvaldības izmaksas un maksas. Attiecīgi starpposma maksājumu pieteikumiem vajadzētu būt pakāpeniskiem. Summai, kura jāmaksā kā starpposma maksājums, būtu jānosaka maksimālais apjoms 25 % apmērā no programmas investīciju kopējās summas, kas paredzēta šim finanšu instrumentam saskaņā ar attiecīgo finansēšanas nolīgumu, turpmākos starpposma maksājumus nosakot atkarībā no faktisko summu minimālās procentuālās daļas, kuras kā atbilstīgie izdevumi iztērētas atbilstīgi iepriekšējiem pieteikumiem.

(45) Ir jāparedz īpaši noteikumi, ko piemēro, lai pārliecinātos, ka atbilstīgo izdevumu summas ir pieņemamas programmas slēgšanas brīdī, lai nodrošinātu, ka šīs summas, tostarp pārvaldības izmaksas un maksa, ko finanšu instrumenti saņem no ESI fondiem, tiek efektīvi izmantota investīcijām galasaņēmējiem. Noteikumiem vajadzētu būt pietiekami elastīgiem, lai varētu atbalstīt uz pašu kapitālu balstītus instrumentus mērķuzņēmumiem, un tālab tajos būtu jāņem vērā konkrētas īpatnības, kas raksturīgas uz pašu kapitālu balstītiem instrumentiem uzņēmumiem, piemēram, tirgus prakse saistībā ar turpmāka finansējuma sniegšanu riska kapitāla fondu jomā. Ievērojot šajā regulā paredzētos nosacījumus, būtu jādod mērķuzņēmumiem iespēja arī turpmāk saņemt ESI fondu atbalstu šādiem instrumentiem, kad ir beidzies atbilstības periods.

(46) Ir arī jāparedz īpaši noteikumi par to resursu atkārtotu izmantošanu, kuri attiecināmi uz atbalstu no ESI fondiem līdz atbilstības perioda beigām, un jāparedz turpmāki noteikumi attiecībā uz mantoto līdzekļu izmantošanu pēc atbilstības perioda beigām.

(47) Parasti atbalstu no ESI fondiem nebūtu jāizmanto, lai finansētu investīcijas, kuras dienā, kad pieņemts lēmums par investīcijām, jau ir fiziski pabeigtas vai pilnībā īstenotas. Tomēr attiecībā uz investīcijām infrastruktūrā, kuru mērķis ir atbalstīt pilsētu attīstību un pilsētu atjaunošanu, vai līdzīgām investīcijām infrastruktūrā, kuru mērķis ir dažādot nelauksaimnieciskās darbības lauku reģionos, varētu būt vajadzīga noteikta atbalsta summa, lai reorganizētu parāda portfeli attiecībā uz infrastruktūru, kas ir daļa no jaunās investīcijas. Šādos gadījumos vajadzētu būt iespējai izmantot atbalstu no ESI fondiem, lai reorganizētu parāda portfeli, ne vairāk kā 20 % apmērā no kopējās programmas atbalsta summas pārvedot no finanšu instrumenta uz investīciju.

(48) Dalībvalstīm būtu jāuzrauga programmas, lai izvērtētu paveikto un virzību uz programmas mērķu sasniegšanu. Šajā nolūkā dalībvalstij saskaņā ar savu institucionālo, tiesisko un finanšu sistēmu būtu jāizveido uzraudzības komitejas, kuru sastāvs un funkcijas ir definētas ESI fondiem. Ņemot vērā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība" saistīto programmu īpašo raksturu, būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz minēto programmu uzraudzības komitejām. Lai uzlabotu ESI fondu savstarpējo koordināciju, var izveidot kopīgas uzraudzības komitejas. Lai nodrošinātu efektivitāti, uzraudzības komitejai vajadzētu būt iespējai iesniegt apsvērumus vadošajām iestādēm par programmas īstenošanu un novērtējumu, tostarp par darbībām saistībā ar administratīvā sloga samazināšanu atbalsta saņēmējiem, un vajadzētu uzraudzīt darbības, kas tiek veiktas, pamatojoties uz apsvērumiem.

(49) Lai vienkāršotu pārvaldības procedūras visos līmeņos, ir jāveic ESI fondu uzraudzības un ziņošanas procedūru saskaņošana. Ir svarīgi nodrošināt samērīgas ziņošanas prasības, kā arī visaptverošu informāciju par galvenajos punktos paveikto. Tādēļ ziņošanas prasībās jāatspoguļo informācijas vajadzības attiecīgajos gados, un tās jāpielāgo darbības rezultātu izvērtēšanas grafikam.

(50) Lai pārraudzītu programmu izpildes gaitu, katrai dalībvalstij kopā ar Komisiju būtu jārīko ikgadēja izvērtēšanas sanāksme. Lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga, tomēr būtu jāparedz iespēja, ka dalībvalsts un Komisija var vienoties par to, ka sanāksme tiks rīkota tikai 2017. un 2019. gadā.

(51) Lai Komisija varētu pārraudzīt paveikto virzībā uz Savienības mērķu sasniegšanu, kā arī konkrētu fondu uzdevumu izpildi saskaņā ar Līgumā noteiktajiem mērķiem, dalībvalstīm būtu jāiesniedz progresa ziņojumi par partnerības nolīgumu īstenošanu. Pamatojoties uz šiem ziņojumiem, Komisijai 2017. un 2019. gadā būtu jāsagatavo stratēģiskais ziņojums par paveikto. Lai nodrošinātu regulāras stratēģiskās politikas debates par ESI fondu ieguldījumu Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei īstenošanā un uzlabotu politikas efektivitāti saskaņā ar Eiropas pusgadu, Padomē būtu jāapspriež stratēģiskie ziņojumi. Pamatojoties uz minēto apspriežu rezultātiem Padomei vajadzētu būt iespējai sniegt savu ieguldījumu izvērtējumā, kas izdarīts Eiropadomes pavasara sanāksmē par visu Savienības politikas virzienu un instrumentu nozīmi ilgtspējīgas darbavietu radīšanas sekmēšanā visā Savienībā.

(52) Ir jānovērtē ESI fondu piešķirtās palīdzības efektivitāte, lietderība un ietekme, lai uzlabotu programmu izstrādes un īstenošanas kvalitāti, un attiecīgā gadījumā noteiktu programmu ietekmi uz mērķiem, kas paredzēti Savienības gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes stratēģijā, un ņemot vērā programmas apmēru attiecībā pret iekšzemes kopproduktu (IKP) un bezdarbu attiecīgajā programmas darbības teritorijā. Šajā sakarā būtu jānosaka dalībvalstu un Komisijas atbildības jomas.

(53) Lai uzlabotu katras programmas izstrādes kvalitāti un pārbaudītu, vai tās mērķus var sasniegt, būtu jāveic katras programmas *ex ante* novērtējums.

(54) Vadošajai iestādei vai dalībvalstij būtu jāizstrādā novērtēšanas plāns. Vajadzētu būt iespējai, ka minētais novērtēšanas plāns attiecas uz vairāk nekā vienu programmu. Plānošanas periodā vadošajām iestādēm vajadzētu nodrošināt programmas efektivitātes, lietderības un ietekmes izvērtēšanu. Lai atvieglotu pārvaldības lēmumu pieņemšanu, par novērtēšanas rezultātiem būtu jāinformē uzraudzības komiteja un Komisija.

(55) Būtu jāveic *ex post* novērtējumi, lai izvērtētu ESI fondu efektivitāti un lietderību un to ietekmi uz ESI fondu un Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķiem, ņemot vērā minētajai Savienības stratēģijai noteiktos mērķus. Par katru ESI fondu Komisijai būtu jāsagatavo kopsavilkuma ziņojums, tajā minot *ex post* novērtējumu galvenos secinājumus.

(56) Būtu jānorāda to darbību veidus, kuras var veikt pēc Komisijas un dalībvalstu iniciatīvas kā tehnisko palīdzību ar ESI fondu atbalstu.

(57) Lai nodrošinātu Savienības resursu efektīvu izmantošanu un izvairītos no tādu darbību pārfinansēšanas, no kurām pēc to pabeigšanas gūst neto ienākumus, būtu jāizmanto dažādas metodes, lai noteiktu šādu darbību radītos neto ienākumus, tostarp vienkāršota pieeja, kas balstīta uz vienotu likmi nozarēm vai apakšnozarēm. Vienotā likme būtu jābalsta uz Komisijas rīcībā esošiem vēsturiskiem datiem, izmaksu atgūšanas potenciālu un attiecīgā gadījumā principu "piesārņotājs maksā". Būtu vajadzīgs arī noteikums, lai ar deleģētu aktu paplašinātu vienoto likmju piemērošanu, attiecinot to uz jaunām nozarēm, ieviestu apakšnozares vai pārskatītu likmes turpmākām darbībām, kad kļūst pieejami jauni dati. Vienoto likmju izmantošana varētu būt īpaši piemērota darbībām informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT), PAI, kā arī energoefektivitātes jomā. Turklāt, lai nodrošinātu proporcionalitātes principa piemērošanu un lai ņemtu vērā citus regulatīvos un līgumiskos noteikumus, kuri varētu tikt piemēroti, ir jānosaka izņēmumi no minētajiem noteikumiem.

(58) Ir svarīgi nodrošināt samērīgu pieeju un novērst dublēšanos, pārbaudot tādu darbību finansēšanas vajadzības, no kurām pēc to pabeigšanas gūst neto ieņēmumus un uz kurām arī attiecas valsts atbalsta noteikumi, jo šādos noteikumos arī atrunā sniedzamā atbalsta ierobežojumus. Tātad *de minimis* atbalstam, saderīgam valsts atbalstam MVU, kam noteikta atbalsta intensitāte vai atbalsta apmēra ierobežojumi, vai valsts atbalstam lieliem uzņēmumiem, kad ir veikta finansēšanas vajadzību individuāla pārbaude saskaņā ar spēkā esošajiem valsts atbalsta noteikumiem, nevajadzētu piemērot noteikumus, kas paredz neto ieņēmumu aprēķinu. Tomēr, ja valsts noteikumos ir paredzēta neto ieņēmumu aprēķināšanas metožu piemērošana, par to būtu jālemj dalībvalstij.

(59) Publiskā un privātā sektora partnerība ("PPP") var būt efektīvs veids, kā īstenot darbības, kuras nodrošina rīcībpolitikas mērķu sasniegšanu, apvienojot dažādus publisko un privāto resursu veidus. Lai veicinātu ESI fondu izmantošanu nolūkā atbalstīt darbības, kuras strukturētas kā PPP, šajā regulā būtu jāņem vērā konkrētas iezīmes, kas raksturīgas PPP, pielāgojot dažus no ESI fondu kopīgajiem noteikumiem.

(60) Izdevumu atbilstības sākuma un beigu datums būtu jānosaka tā, lai nodrošinātu vienotu un līdzsvarotu regulējumu ESI fondu izmantošanai visā Savienībā. Lai atvieglotu programmu izpildi, ir lietderīgi precizēt, ka izdevumu atbilstības sākuma datums var būt pirms 2014. gada 1. janvāra, ja attiecīgā dalībvalsts iesniedz programmu pirms minētās dienas. Ņemot vērā steidzamo nepieciešamību mobilizēt JNI piešķirtos resursus, lai atbalstītu tās tūlītēju īstenošanu, izņēmuma kārtā izdevumu atbilstības sākumdatumam vajadzētu būt 2013. gada 1. septembrim. Lai nodrošinātu ESI fondu efektīvu izmantošanu un mazinātu risku Savienības budžetam, ir jāievieš ierobežojumi attiecībā uz atbalstu pabeigtām darbībām.

(61) Saskaņā ar subsidiaritātes principu un ņemot vērā izņēmumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1301/2013 ([1]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1300/2013 ([2]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1299/2013 ([3]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1305/2013 ([4]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. …/2013 un EJZF Regulā, dalībvalstīm būtu jāpieņem valsts noteikumi par izdevumu atbilstību.

(62) Lai vienkāršotu ESI fondu izmantošanu un mazinātu kļūdas iespējamību, vienlaikus paredzot diferencēšanu, ja tā ir vajadzīga, lai atspoguļotu politikas īpatnības, ir lietderīgi noteikt atbalsta veidus, saskaņotus nosacījumus dotāciju un atmaksājamas palīdzības, vienotas likmes finansējuma atlīdzināšanai, īpašus atbilstības noteikumus par dotācijām un atmaksājamu palīdzību, kā arī īpašus darbību atbilstības nosacījumus atkarībā no to norises vietas.

(63) Būtu jānodrošina iespēja sniegt ESI fondu atbalstu dotāciju, godalgu, atmaksājamas palīdzības vai finanšu instrumentu veidā vai izmantojot to apvienojumu, lai atbildīgās struktūras varētu izvēlēties vispiemērotāko atbalsta veidu apzināto vajadzību apmierināšanai.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1301/2013 (2013. gada 17. decembris) par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un īpašiem noteikumiem attiecībā uz mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1080/2006 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 289. lpp).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1300/2013 (2013. gada 17. decembris) par Kohēzijas fondu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1084/2006 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 281. lpp).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1299/2013 (2013. gada 17. decembris) par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība" (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 259. lpp).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 487. lpp).

(64) Lai nodrošinātu ESI fondu intervences efektivitāti, taisnīgumu un ilgstošu ietekmi, būtu jāpastāv noteikumiem, kas garantē, ka investīcijas uzņēmumos un infrastruktūrā ir noturīgas, un lai novērstu to, ka ESI fondus izmanto nepamatotu priekšrocību gūšanai. Pieredze liecina, ka pieci gadi ir atbilstošs minimālais laikposms, izņemot gadījumus, kad valsts atbalsta noteikumos paredzēts cits laikposms. Arī saskaņā ar proporcionalitātes principu tomēr iespējams, ka būtu lietderīgi paredzēt īsāku laikposmu triju gadu garumā, ja investīcijas attiecas uz MVU radīto investīciju vai darbavietu saglabāšanu. Gadījumā, ja darbība ietver investīcijas infrastruktūrā vai ražošanā un ja atbalsta saņēmējs nav MVU, šādai darbībai no ESI fondiem piešķirtais atbalsts būtu jāatmaksā, ja 10 gados no galīgā maksājuma saņemšanas atbalsta saņēmējs ražošanas norises vietu pārvieto ārpus Savienības. Darbībām, kurām piešķirts ESF atbalsts, un tām, kuras neparedz investīcijas ražošanā vai infrastruktūrā, būtu lietderīgi nepiemērot vispārējo prasību par ilglaicīgumu, ja vien šādas prasības neizriet no piemērojamiem valsts atbalsta noteikumiem, kā arī nepiemērot to ieguldījumiem finanšu instrumentos vai ieguldījumiem no finanšu instrumentiem. Nepamatoti izmaksātās summas būtu jāatgūst un saistībā ar tām būtu jāīsteno pārkāpumiem piemērojamās procedūras.

(65) Dalībvalstīm būtu jāveic atbilstīgi pasākumi pārvaldības un kontroles sistēmu pareizas izveides un darbības nodrošināšanai, lai garantētu ESI fondu likumīgu un pareizu izmantošanu. Tādēļ būtu jānosaka dalībvalstu pienākumi attiecībā uz programmu pārvaldes un kontroles sistēmām, kā arī saistībā ar nelikumību un Savienības tiesību aktu pārkāpumu nepieļaušanu, atklāšanu un to seku novēršanu.

(66) Saskaņā ar dalītas pārvaldības principiem dalībvalstīm un Komisijai vajadzētu būt atbildīgām par programmu pārvaldību un kontroli. Dalībvalstīm ar to pārvaldības un kontroles sistēmu starpniecību būtu jāuzņemas galvenā atbildība par programmās paredzēto darbību īstenošanu un kontroli. Lai nodrošinātu efektīvāku kontroli pār atlases un īstenošanas darbībām un pārvaldības un kontroles sistēmas darbību, būtu jānosaka vadošās iestādes funkcijas.

(67) Dalībvalstīm būtu jāveic pārvaldības, kontroles un revīzijas uzdevumi un jāuzņemas izrietošie pienākumi, kas paredzēti noteikumos par dalītu pārvaldību, kuri izklāstīti šajā regulā, Finanšu regulā un konkrētu fondu noteikumos. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem pastāv efektīva kārtība, kā izskatīt sūdzības saistībā ar ESI fondiem. Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstīm pēc Komisijas pieprasījuma būtu jāizskata Komisijai iesniegtās sūdzības, kas ir viņu sūdzības izskatīšanas jomā, un būtu jāinformē Komisija par pieprasīto izskatīšanu rezultātiem.

(68) Būtu jānosaka Komisijas pilnvaras un pienākumi pārbaudīt, vai pārvaldības un kontroles sistēmas darbojas efektīvi, un pieprasīt dalībvalsts rīcību. Turklāt Komisijai vajadzētu būt tiesīgai veikt revīzijas un pārbaudes uz vietas, galveno uzmanību pievēršot jautājumiem, kas saistīti ar pareizu finanšu pārvaldību, lai varētu sagatavot secinājumus par ESI fondu darbības rezultātiem.

(69) Katru gadu būtu jāpanāk Savienības budžeta saistību izpilde. Lai nodrošinātu efektīvu programmas vadību, ir jāizstrādā kopīgi noteikumi par priekšfinansējumu, starpposma maksājumu pieprasījumiem un par gada bilances un slēguma bilances maksājumiem, neskarot konkrētus noteikumus, kas jāievēro attiecībā uz katru ESI fondu.

(70) Priekšfinansējuma maksājums programmu sākumā nodrošina, ka dalībvalstij ir līdzekļi, lai sniegtu atbalsta saņēmējiem jau no paša programmas īstenošanas sākuma, lai minētie atbalsta saņēmēji vajadzības gadījumā saņemtu avansa maksājumus plānotām investīcijām un ātri saņemtu atlīdzību pēc maksājuma pieprasījumu iesniegšanas. Tādēļ būtu jāizstrādā noteikumi par sākotnējām priekšfinansējuma summām no ESI fondiem. Sākotnējais priekšfinansējums būtu pilnībā jādzēš, slēdzot programmu.

(71) Lai nodrošinātu Savienības finanšu interešu aizsardzību, būtu jāparedz pasākumi, kam ir noteikts laika ierobežojums un kas ļautu deleģētajam kredītrīkotājam apturēt maksājumus, ja ir novērotas skaidras pazīmes, kuras liecina par nopietniem trūkumiem pārvaldības un kontroles sistēmas darbībā, par pārkāpumiem saistībā ar maksājuma pieprasījumiem vai par to, ka nav iesniegti dokumenti pārskatu pārbaudei un apstiprināšanai. Pārtraukšanas laikposma ilgumam vajadzētu būt līdz sešiem mēnešiem, ko, dalībvalstīm vienojoties, varētu pagarināt līdz deviņiem mēnešiem, lai būtu pietiekami daudz laika novērst pārtraukšanas iemeslus, tādējādi izvairoties no apturēšanas pasākumiem.

(72) Lai aizsargātu Savienības budžetu, iespējams, ka Komisijai varētu nākties veikt finanšu korekcijas. Lai dalībvalstīm nodrošinātu juridisko noteiktību, ir svarīgi noteikt apstākļus, kādos Savienības tiesību aktu vai valsts tiesību aktu, kas saistīti ar to piemērošanu, pārkāpumu gadījumā Komisija var veikt finanšu korekcijas. Lai nodrošinātu, ka jebkuras finanšu korekcijas, ko Komisija nosaka dalībvalstīm, ir saistītas ar Savienības finanšu interešu aizstāvību, šādas korekcijas būtu attiecināmas tikai uz gadījumiem, kad piemērojamo Savienības tiesību aktu vai valstu tiesību aktu, kas saistīti ar to piemērošanu, pārkāpums ir

saistīts ar darbību atbilstību, pareizību, pārvaldību vai kontroli un attiecīgajiem izdevumiem, kas deklarēti Komisijai. Samērīguma nodrošināšanas labad ir svarīgi, lai Komisija, pieņemot lēmumu par finanšu korekcijas summu, ņemtu vērā pārkāpuma veidu un smaguma pakāpi, kā arī attiecīgo finansiālo ietekmi uz Savienības budžetu.

(73) Lai veicinātu finanšu disciplīnu, ir lietderīgi noteikt kārtību jebkuras budžeta saistību daļas atcelšanai programmā, jo īpaši tad, ja no saistību atcelšanas var izslēgt kādu summu, jo īpaši, ja īstenošanas kavējumus izraisa apstākļi, kas nav atkarīgi no attiecīgās personas, nav parasti vai paredzami un kā sekas nav iespējams novērst, neskatoties uz rūpību, kā arī situācijā, kad ir izdarīts maksājuma pieprasījums, bet attiecībā uz kuru maksājuma termiņš ir pārtraukts vai maksājums apturēts.

(74) Arī saistību atcelšanas procedūra ir izpildes rezerves piešķiršanas mehānisma vajadzīga daļa, un šajos gadījumos būtu jādod iespēja pārdalīt apropriācijas un pēc tam tās atvēlēt citām programmām un prioritātēm. Turklāt gadījumos, kad izmanto dažus konkrētus finanšu instrumentus MVU vajadzībām un nākas atcelt saistības, jo dalībvalsts pārstāj izmantot šādus finanšu instrumentus, būtu jāparedz saistību apropriāciju turpmāka pārdale citām programmām. Tā kā Finanšu regulā būs jāiekļauj papildu noteikumi, lai paredzētu šādu apropriāciju pārdali, šādas procedūras būtu jāizmanto tikai pēc attiecīgā Finanšu regulas grozījuma spēkā stāšanās dienas.

(75) Ir vajadzīgi vispārīgi papildu noteikumi saistībā ar fondu konkrēto darbību. Jo īpaši lai palielinātu šo fondu pievienoto vērtību un veicinātu to investīciju prioritātes, kas noteiktas Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei un katra fonda īpašajiem pamatuzdevumiem, kas pamatoti ar to Līgumā noteiktajiem mērķiem, fondu darbība būtu jāvienkāršo un jākoncentrē uz mērķiem "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un "Eiropas teritoriālā sadarbība".

(76) Papildu noteikumi par ELFLA un EJZF konkrēto darbību ir noteikti attiecīgajos nozares tiesību aktos.

(77) Lai veicinātu LESD noteikto ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķu sasniegšanu, mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" būtu jāatbalsta visi reģioni. Lai nodrošinātu līdzsvarotu un pakāpenisku atbalstu un atspoguļotu ekonomiskās un sociālās attīstības līmeni, resursi saskaņā ar minēto mērķi no ERAF un ESF būtu jāpiešķir, tos sadalot mazāk attīstītiem reģioniem, pārejas reģioniem un vairāk attīstītiem reģioniem atbilstoši to IKP uz vienu iedzīvotāju salīdzinājumā ar ES 27 vidējo rādītāju. Lai nodrošinātu ERAF un ESF investīciju ilgtermiņa ilgtspējību, konsolidētu panākto attīstību un veicinātu Savienības reģionu ekonomisko izaugsmi un sociālo kohēziju, reģioniem, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2007.-2013. gada plānošanas periodā veidoja mazāk nekā 75 % no ES 25 vidējā rādītāja pārskata periodā, bet kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir pieaudzis līdz vairāk nekā 75 % no ES 27 vidējā rādītāja, būtu jāsaņem vismaz 60 % no ikgadējā indikatīvā vidējā piešķīruma 2007.–2013. gada plānošanas periodā. No kopējiem ERAF, ESF un Kohēzijas fonda piešķirtajiem līdzekļiem dalībvalstīm vajadzētu saņemt vismaz 55 % no sava kopējā piešķīruma 2007.–2013. gada plānošanas periodā. Dalībvalstīm, kurās nacionālais kopienākums (NKI) uz vienu iedzīvotāju ir mazāks par 90 % no vidējā Savienības rādītāja, būtu jāgūst labums no mērķa "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", ko finansē no Kohēzijas fonda.

(78) Būtu jānosaka objektīvi kritēriji to reģionu un teritoriju definēšanai, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu no fondiem. Tālab reģionu un teritoriju apzināšanai Savienības mērogā vajadzētu balstīties uz kopējo reģionu klasifikācijas sistēmu, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1059/2003 ([1]), kura grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 105/2007 ([2]).

(79) Lai izveidotu atbilstošu finanšu shēmu fondiem, Komisijai ar īstenošanas aktiem, izmantojot objektīvu un pārskatāmu metodi, būtu jānosaka pieejamo saistību apropriāciju ikgadējs sadalījums, lai lielāku uzmanību pievērstu reģioniem, kuri attīstībā atpaliek, tostarp reģioniem, kas saņem pārejas posma atbalstu. Lai ņemtu vērā īpaši grūto stāvokli krīzes skartās dalībvalstīs un saskaņā ar Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 ([3]), Komisijai 2016. gadā būtu jāpārskata visu dalībvalstu kopējos piešķīrumus, pamatojoties uz tai brīdī pieejamiem jaunākajiem statistikas datiem, un vajadzības gadījumā jāpielāgo minētie piešķīrumi. Vajadzīgās korekcijas būtu jāsadala vienādās daļās no 2017. līdz 2020. gadam.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1059/2003 (2003. gada 26. maijs) par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi (OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp.).

([2]) Komisijas Regula (EK) Nr. 105/2007 (2007. gada 1. februāris), ar ko groza pielikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1059/2003 par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi (OV L 39, 10.2.2007., 1. lpp.).

([3]) Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014. - 2020. gadam. (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 884. lpp).

(80) Lai veicinātu vajadzīgo infrastruktūras attīstības paātrināšanu transporta un enerģētikas jomā, kā arī IKT jomā visā Savienībā, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1316/2013 ([1]) ir izveidots Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments (EISI). Būtu jānodrošina Kohēzijas fonda atbalsts pamattīklu izveides projektiem vai projektiem un horizontāliem pasākumiem, kuri noteikti minētās regulas pielikuma I daļā.

(81) Gada apropriāciju piešķiršana no fondiem dalībvalstij būtu jāierobežo līdz maksimālajam apjomam, kurš tiktu noteiks, ņemot vērā konkrētās dalībvalsts IKP.

(82) Ir jānosaka resursu ierobežojumi mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un jānosaka objektīvi kritēriji to piešķiršanai reģioniem un dalībvalstīm. Dalībvalstīm atbalsts būtu jākoncentrē tā, lai novirzītu pietiekamas investīcijas jauniešu nodarbinātībai, darbaspēka mobilitātei, zināšanām, sociālajai iekļaušanai un nabadzības apkarošanai, tādējādi nodrošinot, ka ESF procentuālā daļa no visiem Savienības līmenī piešķirtajiem struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļiem, izņemot Kohēzijas fonda atbalstu transporta infrastruktūrai saistībā ar EISI un struktūrfondu sniegto atbalstu vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem, dalībvalstīs nav mazāka par 23,1 %.jāīsteno katrā dalībvalstī saskaņā ar šīs regulas 84. panta 4. punktu

(83) Ņemot vērā steidzamo prioritāti risināt jauniešu bezdarba problēmu Savienībā visvairāk skartajos reģionos, kā arī Savienībā kopumā, ir iedibināta JNI, un tā tiek finansēta ar īpašu piešķīrumu un mērķorientētām investīcijām no ESF, lai papildinātu un pastiprinātu ievērojamo atbalsta apmēru, kas jau tagad ir nodrošināts, izmantojot ESI fondus. JNI mērķim vajadzētu būt atbalstīt jauniešus, jo īpaši tos, kuri nav nodarbināti vai iesaistījušies izglītībā un apmācībā un dzīvo atbilstīgajos reģionos. JNI būtu jāīsteno saistībā ar mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai".

(84) Turklāt saskaņā ar nabadzības mazināšanas pamatmērķi atbalsta fonds ir jāpārorientē Eiropas atbalsta fondu vistrūcīgākajiem iedzīvotajiem, lai veicinātu sociālo iekļaušanu. Būtu jāparedz mehānisms, kā pārvietot šim instrumentam līdzekļus no struktūrfondu piešķīrumiem katrai dalībvalstij.

(85) Ņemot vērā pašreizējos ekonomiskos apstākļus, pārvietojumu maksimālajam apmēram (piemērojot ierobežojumu) no fondiem katrai atsevišķai dalībvalstij nevajadzētu būt tādam, ka kādai dalībvalstij piešķir vairāk nekā 110 % no tās līmeņa reālā izteiksmē 2007.–2013. gada plānošanas periodā.

(86) Lai nodrošinātu atbilstošu piešķīrumu katrai reģionu kategorijai, fondu resursus nebūtu jāpārvieto starp mazāk attīstītajiem, pārejas un vairāk attīstītajiem reģioniem, izņemot pienācīgi pamatotos apstākļos, kas saistīti ar viena vai vairāku tematisko mērķu sasniegšanu. Šādiem pārvietojumiem nebūtu jāpārsniedz 3 % no kopējās apropriāciju summas minētajai reģionu kategorijai.

(87) Lai nodrošinātu īstu ietekmi uz ekonomiku, saskaņā ar šīs regulas nosacījumiem atbalsts no fondiem nebūtu jāaizstāj dalībvalstu publiskie izdevumi vai līdzvērtīgi strukturālie izdevumi. Turklāt, lai atbalsta piešķiršanā no fondiem tiiktu ņemts vērā plašāks ekonomiskais konteksts, publisko izdevumu apjoms būtu jānosaka atkarībā no vispārējiem makroekonomiskajiem apstākļiem, kuros notiek finansēšana, pamatojoties uz rādītājiem, kas iekļauti stabilitātes un konverģences programmās, kuras dalībvalstis iesniedz katru gadu saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/1997 ([2]). Komisijai, pārliecinoties par papildināmības principa ievērošanu, galveno uzmanību būtu jāpievērš dalībvalstīm, kurās mazāk attīstītajos reģionos dzīvo vismaz 15 % iedzīvotāju, ņemot vērā tiem piešķirto finanšu resursu apjomu.

(88) Ir nepieciešams izstrādāt papildu noteikumus par fondu atbalstīto darbības programmu plānošanu, pārvaldību, uzraudzību un kontroli, lai būtu vēl lielāka orientācija uz rezultātiem. Jo īpaši ir nepieciešams noteikt sīki izstrādātas prasības attiecībā uz darbības programmu saturu. Tam vajadzētu atvieglot konsekventas intervences loģikas izstrādi, lai risinātu noteiktās attīstības vajadzības, sagatavotu sistēmu darbības rezultātu novērtēšanai un nodrošinātu šo fondu efektīvu un lietderīgu izmantošanu. Parasti prioritārajam virzienam būtu jāaptver viens tematiskais mērķis, viens fonds un viena reģionu kategorija. Vajadzības gadījumā un lai veicinātu efektivitāti tematiski saskaņotā integrētā pieejā, būtu jāparedz iespēja, ka prioritārais virziens var attiekties uz vairāk nekā vienu reģionu kategoriju un apvienot vienu vai vairākas papildinvestīciju prioritātes no ERAF, ESF un Kohēzijas fonda atbilstīgi vienam vai vairākiem tematiskajiem mērķiem.

(89) Gadījumos, kad dalībvalsts sagatavo lielākais vienu darbības programmu katram fondam, tādējādi ka gan programmas, gan partnerības nolīgums ir sagatavoti valsts līmenī, būtu jānosaka īpaša kārtība, lai nodrošinātu šādu dokumentu papildināmību.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1316/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 (OV L 348, 20.12.2013., 129. lpp.).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu (OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.).

(90) Lai vienlaikus apmierinātu prasību pēc īsām darbības programmām, kurās būtu skaidri norādītas dalībvalstu saistības, un prasību pēc elastīguma, lai pielāgotos mainīgajiem apstākļiem, būtu jānošķir darbības programmas būtiskie elementi, par kuriem lēmumu pieņem Komisija, no citiem elementiem, uz kuriem neattiecas Komisijas lēmums un kurus var grozīt dalībvalsts. Tātad būtu jāparedz noteikums procedūrām, kas ļauj grozīt minētos nebūtiskos elementus valsts līmenī bez Komisijas lēmuma.

(91) Lai uzlabotu papildināmību un vienkāršotu īstenošanu, vajadzētu būt iespējai mērķa "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" kopīgās darbības programmās apvienot atbalstu no Kohēzijas fonda un ERAF ar atbalstu no ESF.

(92) Lieli projekti veido ievērojamu Savienības izdevumu daļu, un šie projekti bieži vien ir stratēģiski svarīgi, lai īstenotu Savienības stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei. Tādēļ ir pamatoti, ka darbībām, kas pārsniedz noteiktu robežlielumu, joprojām būtu jāpiemēro īpašas apstiprināšanas procedūras saskaņā ar šo regulu. Robežlielums būtu jānosaka attiecībā pret kopējām attiecināmajām izmaksām, ņemot vērā plānotos neto ienākumus, ar augstāku robežlielumu transporta projektiem, jo minētajā nozarē parasti ir lielāka apjoma investīcijas. Skaidrības labad šim nolūkam būtu lietderīgi definēt liela projekta pieteikuma saturu. Pieteikumā būtu jāiekļauj vajadzīgā informācija, lai sniegtu apliecinājumu tam, ka fondu finansiālais ieguldījums neradīs ievērojamu darbavietu zudumu pašreizējās ražošanas vietās Savienībā.

(93) Lai sekmētu lielu projektu sagatavošanu un īstenošanu uz stabiliem ekonomiskiem un tehniskiem pamatiem un veicinātu neatkarīgu ekspertu piesaistīšanu agrīnā stadijā, ko ar tehnisku palīdzību atbalsta Komisija vai, vienojoties ar Komisiju, citi neatkarīgie eksperti var sniegt skaidras norādes par liela projekta iespējamību un ekonomisko dzīvotspēju, Komisijas apstiprināšanas procedūra būtu jāracionalizē. Komisijai vajadzētu būt iespējai atteikties apstiprināt finansiālu ieguldījumu, ja tā neatkarīgajā kvalitātes pārbaudē konstatē ievērojamus trūkumus.

(94) Ja liela projekta neatkarīga kvalitātes pārbaude nav veikta, dalībvalstij būtu jāsniedz visa vajadzīgā informācija un Komisijai būtu jāizvērtē lielais projekts, lai noteiktu, vai pieprasītais finansiālais ieguldījums ir pamatots.

(95) Īstenošanas nepārtrauktības labad, lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga un nodrošinātu saskaņotību ar Komisijas Lēmumu par pamatnostādnēm 2007.–2013. gada plānošanas perioda slēgšanai, ir paredzēti pārejas perioda noteikumi lieliem projektiem, kas apstiprināti saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ([1]) un kuru īstenošanas laikposms, kā paredzams, aptvers plānošanas periodu, uz ko attiecas šī regula. Ievērojot dažus nosacījumus, būtu jāparedz paātrināta procedūra tādu lielu projektu otrā vai nākamā posma paziņošanai un apstiprināšanai, kuru iepriekšējo posmu vai posmus Komisija ir apstiprinājusi saskaņā ar 2007.–2013. gada plānošanas periodu. Daudzposmu darbības atsevišķie posmi, kas vērsti uz vienu un to pašu vispārējo mērķi, būtu jāīsteno saskaņā ar attiecīgā plānošanas perioda noteikumiem.

(96) Lai dotu dalībvalstīm iespēju darbības programmu īstenot daļēji, izmantojot uz rezultātiem balstītu pieeju, ir lietderīgi izstrādāt kopīgu rīcības plānu, tajā norādot projektu vai projektu grupu, kas atbalsta saņēmējam jāveic, lai sekmētu darbības programmas mērķu sasniegšanu. Lai vienkāršotu un veicinātu fondu orientāciju uz rezultātiem, kopīgā rīcības plāna pārvaldībai vajadzētu balstīties vienīgi uz kopīgi saskaņotiem starpposma mērķiem, iznākumiem un rezultātiem, kas noteikti Komisijas lēmumā par kopīgā rīcības plāna pieņemšanu. Arī kopīga rīcības plāna kontrolei un revīzijai būtu jāaprobežojas ar to, vai ir sasniegti tā starpposma mērķi, iznākumi un rezultāti. Attiecīgi ir jāizstrādā noteikumi par kopīgā rīcības plāna sagatavošanu, saturu, pieņemšanu, finanšu pārvaldību un kontroli.

(97) Ir jāpieņem īpaši noteikumi par uzraudzības komitejas darbību un gada ziņojumiem par fondu atbalstīto darbības programmu īstenošanu. Papildu noteikumus par ELFLA konkrētiem darbības veidiem būtu jānosaka attiecīgajos nozares tiesību aktos.

(98) Lai būtu pieejama vajadzīgā un jaunākā informācija par programmas īstenošanu, dalībvalstis regulāri sniedz Komisijai svarīgākos datus. Lai neradītu papildu slogu dalībvalstīm, šī prasība būtu attiecināma tikai uz pastāvīgi apkopojamiem datiem, kurus dalībvalstis nosūta, izmantojot elektronisku datu apmaiņu.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV L 210., 31.7.2006., 25. lpp.).

(99) Lai pilnveidotu fondu izmantošanas progresa uzraudzību un atvieglotu finanšu pārvaldību, ir nepieciešams nodrošināt, lai laikus būtu pieejami finanšu pamatdati par izmantošanas progresu.

(100) Saskaņā ar LESD 175. pantu Komisijai ik pēc trim gadiem ir jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai kohēzijas ziņojumi par paveikto Savienības ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķu sasniegšanā. Ir jāizstrādā noteikumi par šā ziņojuma saturu.

(101) Ir svarīgi par Savienības fondu sasniegumiem informēt plašu sabiedrību un veidot izpratni par kohēzijas politikas mērķiem. Iedzīvotājiem vajadzētu būt tiesībām zināt, kā tiek ieguldīti Savienības finanšu līdzekļi. Pienākums nodrošināt, lai plašai sabiedrībai tiktu sniegta attiecīgā informācija, būtu jāuzņemas gan vadošajām iestādēm, gan atbalsta saņēmējiem. Lai saziņā ar plašu sabiedrību nodrošinātu lielāku efektivitāti un uzlabotu pēc Komisijas iniciatīvas veikto informācijas pasākumu sinerģiju, saskaņā ar šo regulu komunikācijas darbībām piešķirtos līdzekļus būtu jāizmanto arī korporatīvajai komunikācijai par Savienības politiskajām prioritātēm, ciktāl tās attiecas uz šīs regulas vispārējiem mērķiem.

(102) Lai uzlabotu ar finansējuma iespējām un projektu atbalsta saņēmējiem saistītās informācijas pieejamību un pārredzamību, katrā dalībvalstī būtu jāizveido vienota tīmekļa vietne vai tīmekļa portāls, kurā būtu atrodama vispusīga un viegli uztverama informācija par visām darbības programmām, kā arī uzskaitītas darbības, kas tiek atbalstītas saskaņā ar katru darbības programmu.

(103) Lai nodrošinātu plašu informācijas izplatīšanu par fondu sasniegumiem un Savienības lomu šajā sakarā un informētu potenciālos atbalsta saņēmējus par finansējuma iespējām, šajā regulā būtu jāparedz sīki izstrādāti noteikumi, ņemot vērā darbības programmu apmērus, saskaņā ar proporcionalitātes principu par informēšanas un saziņas pasākumiem, kā arī atsevišķām šādu pasākumu tehniskajām iezīmēm.

(104) Lai nodrošinātu, ka piešķīrums katram fondam koncentrējas uz Savienības stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, kā arī fondu konkrēto pamatuzdevumu izpildi saskaņā ar Līgumā noteiktajiem mērķiem, ir nepieciešams noteikt maksimālo apjomu piešķīrumiem attiecībā uz dalībvalsts tehnisko palīdzību. Ir nepieciešams arī nodrošināt, lai tiesiskais regulējums attiecībā uz tehniskās palīdzības plānošanu veicinātu saskaņotas īstenošanas kārtības izveidi apstākļos, kad dalībvalstis izmanto vairākus fondus vienlaikus un minētajam regulējumam vajadzētu būt iespējai ietvert vairākas reģionu kategorijas.

(105) Ir jānosaka elementi tāda līdzfinansējuma likmes modulēšanai, ko no fondiem piešķir prioritārajām jomām, jo īpaši, lai kāpinātu Savienības līdzekļu daudzkāršojošo ietekmi. Turklāt ir jānosaka līdzfinansējuma maksimālā likme katrai reģionu kategorijai, lai nodrošinātu, ka tiek ievērots līdzfinansējuma princips, pienācīgā līmenī izmantojot valsts publiskā vai privātā sektora atbalstu.

(106) Dalībvalstīm ir jāizraugās vadošā iestāde, sertifikācijas iestāde un funkcionāli neatkarīga revīzijas iestāde katrai darbības programmai. Lai nodrošinātu dalībvalstīm elastību kontroles sistēmu izveidošanā, ir lietderīgi dot iespēju vadošajai iestādei veikt sertifikācijas iestādes uzdevumus. Būtu jāļauj dalībvalstīm arī izraudzīties starpniekstruktūras vadošās iestādes vai sertifikācijas iestādes konkrētu uzdevumu veikšanai. Tādā gadījumā dalībvalstīm būtu skaidri jānosaka šādas starpniekstruktūras attiecīgie pienākumi un uzdevumi.

(107) Lai ņemtu vērā fondu un EJZF pārvaldības un kontroles sistēmu īpašo organizāciju un nepieciešamību nodrošināt samērīgu pieeju, būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes izraudzīšanu. Lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga, *ex ante* pārbaudei attiecībā uz šaja regulā ietverto izraudzīšanās kritēriju ievērošanu būtu jāaprobežojas ar vadošo un sertifikācijas iestādi, un, saskaņā ar šajā regulā ietvertajiem nosacījumiem, nebūtu nepieciešams papildu revīzijas darbs, ja sistēma pamatā ir tāda pati, kā 2007. - 2013. gada plānošanas periodā. Nevajadzētu pastāvēt prasībai izraudzīšanu apstiprināt Komisijai. Tomēr, lai panāktu lielāku juridisko noteiktību, būtu jāparedz iespēja, ka dalībvalstis var Komisijai iesniegt dokumentus par iestāžu izraudzīšanu, ievērojot dažus šajā regulā paredzētus nosacījumus. Ja, uzraugot atbilstību izraudzīšanas kritērijiem saskaņā ar kontroles un revīzijas kārtību, atklājas neatbilstība šiem kritērijiem, seko korektīvās darbības un, iespējams, izraudzīšanas pārtraukšana.

(108) Vadošā iestāde ir galvenokārt atbildīga par fondu un EJZF efektīvu un lietderīgu izmantošanu, un tādējādi tā veic daudzus uzdevumus saistībā ar programmu pārvaldību un uzraudzību, finanšu pārvaldību un kontroli, kā arī projektu atlasi. Tādēļ būtu jānosaka vadošās iestādes pienākumi un uzdevumi.

(109) Sertifikācijas iestādei būtu jāsagatavo un jāiesniedz Komisijai maksājuma pieteikumi. Tai būtu jāsagatavo pārskati, kuros apliecina to pilnīgumu, precizitāti un ticamību un to, ka tajos norādītie izdevumi atbilst piemērojamiem Savienības un valstu noteikumiem. Būtu jānosaka sertifikācijas iestādes pienākumi un uzdevumi.

(110) Revīzijas iestādei būtu jānodrošina pārvaldības un uzraudzības sistēmu revīzija, pamatojoties uz atbilstoši atlasītām darbībām un uz pārskatiem. Būtu jānosaka revīzijas iestādes pienākumi un uzdevumi. Deklarēto izdevumu revīzijas būtu jāveic, izmantojot reprezentatīvu darbību izlases kopu, lai iegūtos rezultātus varētu ekstrapolēt. Lai nodrošinātu ticamu un reprezentatīvu izlases kopu, parasti būtu jāizmanto statistiska izlases veidošanas metode. Revīzijas iestādēm pienācīgi pamatotos gadījumos tomēr vajadzētu būt iespējai izmantot nestatistisku izlases veidošanas metodi, ja tiek ievēroti šajā regulā norādītie nosacījumi.

(111) Neskarot Komisijas finanšu kontroles pilnvaras, būtu jāpanāk dalībvalstu un Komisijas ciešāka sadarbība šajā jomā un būtu jāizstrādā kritēriji, kas ļauj Komisijai saistībā ar valsts sistēmu kontroles stratēģiju noteikt valsts revīzijas struktūru garantēto ticamības līmeni.

(112) Papildus kopīgiem noteikumiem par ESI fondu finanšu pārvaldību būtu jānosaka arī papildu noteikumi par fondiem un EJZF. Jo īpaši lai Komisija gūtu pamatotu apliecinājumu pirms pārskatu apstiprināšanas, pieprasītie starpposma maksājumi būtu jāatlīdzina pēc likmes 90 % no summas, kas iegūta, līdzfinansējuma likmi par katru prioritāti, kas noteikta lēmumā par darbības programmas pieņemšanu, piemērojot atbilstīgajiem izdevumiem par katru prioritāti. Nesamaksātās summas būtu jāizmaksā dalībvalstīm pēc pārskatu apstiprināšanas, ja Komisija secina, ka pārskati ir pilnīgi, precīzi un ticami.

(113) Atbalsts pilnā apmērā atbalsta saņēmējiem būtu jāsaņem ne vēlāk kā 90 dienas pēc datuma, kad atbalsta saņēmējs iesniedzis maksājuma pieprasījumu, ja ir pieejams finansējums no sākotnējiem un ikgadējiem priekšfinansējuma un starpposma maksājumiem. Vadošajai iestādei vajadzētu būt iespējai apturēt maksājuma termiņu, ja iesniegti nepilnīgi apliecinošie dokumenti vai konstatēti pārkāpumi, kas papildus jāizmeklē. Būtu jāparedz sākotnējais un ikgadējais priekšfinansējums, lai nodrošinātu, ka dalībvalstīm pietiek līdzekļu šādos apstākļos īstenot programmas. Ikgadējs priekšfinansējums būtu katru gadu jādzēš pēc pārskatu apstiprināšanas.

(114) Lai mazinātu risku, ka tiek nepareizi deklarēti izdevumi, būtu jādod iespēja sertifikācijas iestādei, neprasot tai papildu pamatojumu, starpposma maksājuma pieteikumā iekļaut summas, kuras vēl jāpārbauda sīkāk, arī pēc pārskata gada, kurā tās tika iekļautas uzskaites sistēmā.

(115) Lai varētu pienācīgi piemērot vispārējos noteikumus par atbrīvošanu no saistībām, fondu un EJZF noteikumos būtu sīki jāizklāsta, kā nosaka termiņus atbrīvošanai no saistībām.

(116) Lai piemērotu Finanšu regulas prasības fondu un EJZF finanšu pārvaldībai, ir jānorāda pārskatu sagatavošanas, pārbaudes un apstiprināšanas procedūras, lai nodrošinātu šiem pasākumiem skaidru pamatojumu un juridisko noteiktību. Turklāt, lai dalībvalstīm būtu iespējams pildīt savus pienākumus, dalībvalstīm būtu jāļauj neiekļaut summas, kuru likumība un pareizība vēl tiek noskaidrota.

(117) Lai mazinātu administratīvo slogu atbalsta saņēmējiem, būtu jānosaka konkrēti termiņi, kuros vadošajai iestādei ir jānodrošina darbību dokumentu pieejamība pēc izdevumu deklarācijas iesniegšanas vai darbības pabeigšanas. Saskaņā ar proporcionalitātes principu dokumentu glabāšanas laikposmam vajadzētu būt atšķirīgam atkarībā no darbības kopējiem attiecināmajiem atbilstīgajiem izdevumiem.

(118) Tā kā pārskatus pārbauda un apstiprina katru gadu, vajadzētu ievērojami vienkāršot slēgšanas procedūru. Tāpēc darbības programmas pilnīgai slēgšanai par pamatu vajadzētu izmantot tikai dokumentus, kas attiecas uz galīgo pārskata gadu un nobeiguma īstenošanas ziņojumu vai pēdējo ikgadējo īstenošanas ziņojumu, un nav vajadzības nodrošināt vēl citus dokumentus.

(119) Lai aizsargātu Savienības finansiālās intereses un nodrošinātu līdzekļus programmu efektīvai īstenošanai, būtu jāparedz noteikumi, kas ļauj Komisijai apturēt maksājumus prioritāšu vai darbības programmu līmenī.

(120) Lai dalībvalstīm nodrošinātu juridisko noteiktību, būtu lietderīgi noteikt īpašu kārtību un procedūras finanšu korekcijām, ko veic dalībvalstis un Komisija attiecībā uz fondiem un EJZF, ievērojot proporcionalitātes principu.

(121) Ir jāizveido tiesiskais regulējums, kas paredzētu stingras pārvaldības un kontroles sistēmas valsts un reģionālā līmenī un atbilstošu atbildības un pienākumu sadalījumu dalītās pārvaldības kontekstā. Tādēļ būtu konkrēti jānosaka un jāprecizē Komisijas pienākumi un jāizstrādā samērīgi noteikumi par Komisijas veicamo finanšu korekciju piemērošanu.

(122) Darbību revīzijas biežumam vajadzētu būt samērīgam ar Savienības atbalsta apjomu no fondiem un EJZF. Jo īpaši būtu jāsamazina veicamo revīziju skaits, ja kopējie atbilstīgie izdevumi par darbību nepārsniedz EUR 200 000 ERAF un Kohēzijas fondam, EUR 150 000 ESF un EUR 100 000 EJZF. Tomēr būtu jāparedz iespēja veikt revīzijas jebkurā laikā, ja ir pazīmes, kas liecina par pārkāpumiem vai krāpšanu, kā arī izlases veidā veicot daļēju revīziju pēc pabeigtas darbības slēgšanas. Būtu jādod iespēja Komisijai pārbaudīt revīzijas iestādes veiktās revīzijas liecības vai piedalīties revīzijas iestādes veiktajās pārbaudēs uz vietas. Ja Komisija šādā veidā negūst vajadzīgo pārliecību, ka revīzijas iestāde darbojas efektīvi, būtu jādod iespēja Komisijai atkārtoti veikt revīzijas pasākumu, ja vien tas nav pretrunā starptautiski pieņemtajiem standartiem. Lai Komisijas veiktās revīzijas līmenis būtu samērīgs ar risku, būtu jāparedz iespēja Komisijai samazināt revīzijas darba apjomu saistībā ar darbības programmām, kurās nav novēroti vērā ņemami pārkāpumi, vai gadījumos, kad var paļauties uz revīzijas iestādi. Nolūkā samazināt administratīvo slogu atbalsta saņēmējiem būtu jāievieš īpaši noteikumi, lai samazinātu dažādu iestāžu, proti, Eiropas Revīzijas palātas, Komisijas vai revīzijas iestādes, veiktas revīzijas pārklāšanās iespējamību attiecībā uz vienām un tām pašām darbībām.

(123) Lai papildinātu un grozītu dažus nebūtiskus šīs regulas elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz Eiropas rīcības kodeksu partnerībām, VSS 4. un 7. sadaļas papildinājumiem un grozījumiem, kritērijiem, lai noteiktu nepieciešamo finanšu korekcijas apjomu, īpašiem noteikumiem zemes iegādei un uz tehniskā atbalsta apvienošanu ar finanšu instrumentiem, finanšu instrumentus īstenojošo struktūru lomu un atbildību, finanšu instrumentu pārvaldību un kontroli, maksājumu atsaukšanu finanšu instrumentiem un no tā izrietošām korekcijām attiecībā uz maksājumu pieteikumiem, finanšu instrumentu gada iemaksu kapitalizācijas sistēmas izveidi, īpašiem noteikumiem par kritērijiem, ar kuriem, ņemot vērā darbības rezultātus, nosaka pārvaldības izdevumus un izmaksas, piemērojamajiem sliekšņiem, kā arī noteikumiem kapitalizētu vadības izdevumu un izmaksu atmaksai uz pašu kapitālu balstītu instrumentu un mikrokredīta gadījumā, vienotās likmes pielāgošanu darbībām, no kurām gūst neto ienākumus noteiktajās jomās, kā arī vienotās likmes noteikšanu noteiktām nozarēm vai apakšnozarēm IKT, pētniecības, attīstības un inovāciju un energoefektivitātes un pievienotās nozarēs vai apakšnozarēs, metodoloģiju pašreizējās neto vērtības aprēķināšanai darbībām, no kurām gūst neto ienākumus, papildu noteikumiem par atbalsta saņēmēja aizstāšanu PPP darbībās, minimālajām prasībām, kas iekļaujamas PPP nolīgumos, kuras ir nepieciešamas, lai piemērotu atrunu saistībā ar izdevumu atbilstību, tādas vienotās likmes definīciju, ko piemēro netiešajām dotāciju izmaksām, pamatojoties uz spēkā esošajām metodēm un attiecīgajām Savienības politikas jomās piemērojamām likmēm, metodoloģiju lielu projektu kvalitātes novērtējuma veikšanai, kritērijiem, lai noteiktu pārkāpumus, par kuriem jāziņo, sniedzamajiem datiem un piemērojamajiem nosacījumiem un procedūrām, lai noteiktu, vai summas, kas nav atgūstamas, būtu jāatmaksā, datiem, ko digitālā formā ieraksta un uzglabā uzraudzības sistēmās, ko izveidojušas vadošās iestādes, minimālajām prasībām attiecībā uz revīzijas liecībām, revīziju jomu un saturu un izlases veidošanas metodoloģiju, datu izmantošanu, kuri iegūti revīzijās, kritērijiem nopietnu trūkumu noteikšanai pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvā darbībā, piemērojamā finanšu korekcijas līmeņa noteikšanu un vienoto likmju vai ekstrapolētu finanšu korekciju piemērošanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

(124) Attiecībā uz visiem ESI fondiem Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras ar īstenošanas aktiem pieņemt lēmumus, ar ko apstiprina partnerības nolīgumu elementus un to grozījumus, lēmumus, ar ko apstiprina pārskatīto partnerības nolīgumu elementus, lēmumus par programmām un prioritātēm, kuras ir sasniegušas savus starpposma mērķus un kurām var piešķirt finansējumu no izpildes rezerves, lēmumus par programmu grozīšanu tādu korektīvo darbību rezultātā, ar ko finanšu piešķīrumus pārvieto citām programmām, lēmumus par ikgadējiem darbību plāniem, ko pēc Komisijas iniciatīvas finansēs no tehniskās palīdzības, un, saistību atcelšanas gadījumā — lēmumus izdarīt grozījumus lēmumos par programmu pieņemšanu; un attiecībā uz ELFLA, ESF un Kohēzijas fondu — lēmumus, ar ko nosaka reģionus un dalībvalstis, kuras atbilst mērķa "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" kritērijiem, lēmumus, ar kuriem nosaka saistību apropriāciju ikgadējo sadalījumu dalībvalstīm, lēmumus, kuros paredz no katras dalībvalsts Kohēzijas fonda piešķīruma pārvietojamo summu EISI, lēmumus, kuros paredz

no katras dalībvalsts struktūrfondu piešķīruma pārvietojamo summu palīdzībai vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem, lēmumus, ar ko pieņem daļu no piešķīrumiem mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība" pārvietojumus mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai",

lēmumus par to, vai veikt finanšu korekciju gadījumos, kad nav ievēroti noteikumi par papildināmību, lēmumus par darbības programmu pieņemšanu un grozīšanu, lēmumus, ar ko noraida finansējumu lielam projektam, lēmumus par finansiālā ieguldījuma atlasītam lielam projektam apstiprināšanu un laikposma pagarināšanu tā nosacījuma īstenošanai, kas saistīts ar lielu projektu apstiprināšanu, un lēmumus par kopīgiem rīcības plāniem; un attiecībā uz ELFLA, ESF, Kohēzijas fondu un EJZF – lēmumus par kontu neakceptēšanu un iekasējamo summu, ja konti nav tikuši akceptēti, lēmumus par starpposma maksājumu apturēšanu un lēmumus par finanšu korekcijām.

(125) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai attiecībā uz paraugu, ko izmanto, iesniedzot progresa ziņojumu, fondu darbības programmas paraugu, metodoloģiju, kas lietojama, veicot izdevumu un ieguvumu analīzi lielajiem projektiem, formātu, kādā sniedzama informācija par lieliem projektiem, kopīgās rīcības plāna paraugu, gada un nobeiguma īstenošanas ziņojumu paraugu, ziņošanas par neatbilstībām biežumu un ziņošanas formāta paraugu, pārvaldības deklarācijas paraugu, kā arī revīzijas stratēģijas, atzinuma un gada kontroles ziņojuma paraugiem. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([1]).

(126) Lai nodrošinātu vajadzīgo ieguldījumu no dalībvalstu puses un to ciešāku iesaistīšanu, Komisijai, izmantojot savas īstenošanas pilnvaras ar mērķi īstenot šo regulu dažās īpaši jutīgās politikas jomās, kas saistītas ar ESI fondiem, un lai šajā sakarībā stiprinātu dalībvalstu lomu vienotu nosacījumu pieņemšanā vai veicot citus izpildes pasākumus, kuriem var būt nopietnas sekas vai, iespējams, ievērojama ietekme uz valstu ekonomiku, valstu budžetu vai dalībvalstu publiskās administrācijas pienācīgu darbību, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantā noteikto pārbaudes procedūru būtu jāpieņem īstenošanas akti saistībā ar metodoloģiju, ko izmanto, sniedzot informāciju par atbalstu klimata pārmaiņu mērķu sasniegšanā, sīki izstrādāti noteikumi, lai nodrošinātu vienotu pieeju katras prioritātes starpposma mērķu un galamērķu noteikšanai darbības rezultātu satvarā un starpposma mērķu un galamērķu sasniegšanas izvērtēšanai, standarta noteikumi un nosacījumi par finanšu instrumentu uzraudzību, sīki izstrādāti noteikumi par programmu finanšu līdzekļu pārskaitīšanu un pārvaldību, ko pārvalda struktūras, kuras īsteno finanšu instrumentus, paraugs finansēšanas līgumam par kopīgo neierobežoto garantiju un pārvēršanas vērtspapīros finanšu instrumentiem par labu MVU; paraugs, ko izmanto, iesniedzot Komisijai papildu informāciju par finanšu instrumentiem ar maksājumu pieteikumiem, un ziņojot Komisijai par finanšu instrumentiem, pārvaldības un kontroles elektroniskās datu apmaiņas sistēmas noteikumiem un nosacījumiem, nomenklatūra, kas kalpo par pamatu intervences kategoriju noteikšanai saistībā ar darbības programmu prioritāro virzienu, paraugs, kā paziņojams par atlasīto lielo projektu;

informācijas un publicitātes pasākumu tehniskie parametri saistībā ar darbību un norādījumiem emblēmas izveidei un standartkrāsu noteikšanai, paraugs, kas izmantojams finanšu datu iesniegšanai Komisijai uzraudzības vajadzībām, sīki izstrādāti noteikumi par informācijas apmaiņu starp atbalsta saņēmējiem un vadošajām iestādēm, sertifikācijas iestādēm, revīzijas iestādēm un starpniekstruktūrām, paraugs neatkarīgās revīzijas struktūras ziņojumam un atzinumam un spēkā esošo vadošo iestāžu un, attiecīgā gadījumā, sertifikācijas iestāžu funkciju un procedūru apraksts, pārvaldības un kontroles sistēmas tehniskā specifikācija, paraugs maksājumu pieteikumiem un paraugs kontiem.

(127) Dažu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantā noteikto pārbaudes procedūru pieņemto īstenošanas aktu iespējamā ietekme un sekas var būt tik nozīmīgas dalībvalstīm, ka ir attaisnojama atkāpe no vispārējās kārtības. Tādēļ, ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisijai nebūtu jāpieņem īstenošanas akta projekts. Minētie īstenošanas akti attiecas uz tās metodoloģijas izklāstu, ko izmanto, sniedzot informāciju par atbalstu klimata pārmaiņu mērķu sasniegšanā, darbības rezultātu satvara starpposma mērķu noteikšanas metodoloģiju, standarta noteikumu un nosacījumu noteikšanu saistībā ar finanšu instrumentiem, sīki izstrādātu noteikumu paredzēšanu par programmu līdzekļu pārskaitīšanu un pārvaldību attiecībā uz dažiem finanšu instrumentiem; parauga apstiprināšanu finansēšanas nolīgumam par kopīgo neierobežoto garantiju un pārvēršanas vērtspapīros finanšu instrumentiem par labu MVU, tāda parauga izstrādi, kas izmantojams, ziņojot Komisijai par finanšu instrumentiem, nomenklatūras izveidi, kura kalpo par pamatu intervences kategoriju noteikšanai saistībā ar darbības

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

programmu prioritāro virzienu, informācijas un publicitātes pasākumu tehnisko parametru izstrādi saistībā ar darbību un norādījumiem emblēmas izveidei un standartkrāsu noteikšanai, arhivēšanas un datu glabāšanas tehniskās specifikācijas noteikšanu saistībā ar pārvaldības un kontroles sistēmu. Tādēļ minētajiem īstenošanas aktiem būtu jāpiemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

(128) Ņemot vērā to, ka ar šo regulu aizstāj Regulu (EK) Nr. 1083/2006, minētā regula tādēļ būtu jāatceļ. Tomēr šai regulai nebūtu jāietekmē tās palīdzības nepārtrauktība vai grozīšana, kuru Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1083/2006 vai jebkuriem citiem tiesību aktiem, ko minētajai palīdzībai piemēro 2013. gada 31. decembrī. Tāpēc pieteikumiem, kas iesniegti vai apstiprināti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1083/2006, būtu jāpaliek spēkā. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1083/2006 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta, būtu jāparedz arī īpaši pārejas noteikumi par to, kad vadošā iestāde var veikt sertifikācijas iestādes funkcijas attiecībā uz darbības programmām, ko īsteno saskaņā ar iepriekšējo tiesisko regulējumu, ko Komisija izmantos izvērtēšanā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 73. panta 3. punktu, piemērojot šīs regulas 123. panta 5. punktu, un attiecībā uz lielo projektu apstiprināšanas procedūru saskaņā ar šīs regulas 102. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

(129) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, veicināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs atsevišķu reģionu attīstības līmeņa atšķirību un vismazāk attīstīto reģionu atpalicības, kā arī dalībvalstu un reģionu finanšu resursu ierobežotības dēļ, bet to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(130) Lai būtu iespējams nekavējoties piemērot šajā regulā paredzētos pasākumus, šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

PIRMĀ DAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir izklāstīti kopīgi noteikumi, kas piemērojami Eiropas Reģionālās attīstības fondam (ERAF), Eiropas Sociālajam fondam (ESF), Kohēzijas fondam, Eiropas Lauksaimniecības fondam lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondam (EJZF), kuri darbojas saskaņā ar vienotu satvaru ("Eiropas Strukturālie un investīciju fondi" – "ESI fondi"). Tajā arī paredzēti noteikumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu ESI fondu efektivitāti, to savstarpējo koordināciju un koordināciju ar citiem Savienības instrumentiem. Kopīgie noteikumi, kas piemērojami ESI fondiem, ir izklāstīti šīs regulas otrajā daļā.

Trešajā daļā ir izklāstīti vispārīgi noteikumi, kas reglamentē ERAF, ESF (abi kopā "struktūrfondi") un Kohēzijas fonda darbību attiecībā uz struktūrfondu un Kohēzijas fonda ("fondi") uzdevumiem, prioritārajiem mērķiem un organizāciju, kritērijiem, kas dalībvalstīm un reģioniem ir jāizpilda, lai tie kļūtu tiesīgi uz atbalstu no fondiem, pieejamajiem finanšu līdzekļiem un to piešķiršanas kritērijiem.

Ceturtajā daļā ir izklāstīti fondiem un EJZF piemērojamie vispārīgie noteikumi par pārvaldību un kontroli, finanšu pārvaldību, pārskatiem un finanšu korekcijām.

Šajā regulā izklāstītos noteikumus piemēro, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ([1]) noteikumus un īpašos noteikumus, kas paredzēti turpmāk uzskaitītajās regulās ("konkrētu fondu regulas") saskaņā ar šā panta piekto daļu:

1) Regula (ES) Nr. 1301/2013 ("ERAF regula");

2) Regula (ES) Nr. 1304/2013 ("ESF regula");

3) Regula (ES) Nr. 1300/2013 ("KF regula");

4) Regula (ES) Nr. 1299/2013 ("ETS regula");

5) Regula (ES) Nr. 1305/2013 ("ELFLA regula") un

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr, 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 549. lpp).

6) topošais Savienības tiesību akts, ar ko paredz nosacījumus finansiālam atbalstam jūrlietu un zivsaimniecības politikai 2014 - 2020. gada plānošanas periodam ("EJZP regula").

Šīs regulas otro daļu piemēro visiem ESI fondiem, izņemot gadījumus, ja tā tieši paredz atkāpes. Šīs regulas trešā un ceturtā daļa paredz noteikumus, ko piemēro papildus otrajai daļai, ko piemēro attiecīgi fondiem un fondiem un EJZP, un attiecīgajās konkrēto fondu regulās tā var tieši paredzēt atkāpes. Konkrētu fondu regulās var tikt paredzēti noteikumi, kas papildina šīs regulas otro daļu attiecībā uz ESI fondiem, šīs regulas trešo daļu attiecībā uz fondiem un šīs regulas ceturto daļu attiecībā uz fondiem un EJZP. Papildinošie noteikumi konkrētu fondu regulās nav pretrunā ar šīs regulas otro, trešo un ceturto daļu. Ja rodas šaubas par to, kuru noteikumu piemērot, šīs regulas otrajai daļai ir augstāks spēks par konkrētu fondu noteikumiem, un šīs regulas otrajai, trešajai un ceturtajai daļai ir augstāks spēks par konkrētu fondu regulām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "Savienības stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" ir mērķi un kopīgi uzdevumi, kas virza dalībvalstu un Savienības darbību un kas ir izklāstīti Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija secinājumos kā I pielikums (Jauna Eiropas nodarbinātības un izaugsmes stratēģija, ES pamatmērķi), Padomes 2010. gada 13. jūlija ieteikumā [1] un Padomes Lēmumā 2010/707/ES [2], kā arī jebkādi pārskatīti mērķi un kopīgi uzdevumi;

2) "stratēģisks politikas satvars" ir dokuments vai vairāku dokumentu kopums, kas izstrādāti valsts vai reģionālā līmenī, kurā iekļauts ierobežots saskaņotu prioritāšu skaits, kas noteiktas, pamatojoties uz faktiem un minēto prioritāšu īstenošanas grafiku, un kuros var iekļaut uzraudzības mehānismu;

3) "pārdomāta specializācijas stratēģija" ir valsts vai reģionāla inovācijas stratēģija, kurā nosaka prioritātes, lai radītu konkurētspējas priekšrocības, izstrādājot un samērojot izpētes un inovācijas priekšrocības ar uzņēmējdarbības vajadzībām nolūkā saskaņoti ņemt vērā jaunās iespējas un tirgus attīstību, vienlaikus nepieļaujot darbību pārklāšanos un sadrumstalotību; pārdomāta specializācijas stratēģija var būt veidota kā valsts vai reģionālās pētniecības un inovācijas (P&I) stratēģisks politikas satvars vai tā daļa;

4) "konkrētu fondu noteikumi" ir noteikumi, kas izklāstīti šīs regulas trešajā vai ceturtajā daļā vai noteikti, pamatojoties uz šīs regulas trešo vai ceturto daļu, vai regulā, kas reglamentē vienu vai vairākus ESI fondus, kuri uzskaitīti 1. panta ceturtajā daļā;

5) "plānošana" ir organizēšanas, lēmumu pieņemšanas un finanšu resursu piešķiršanas process vairākos posmos, tajā iesaistoties partneriem saskaņā ar 5. panta noteikumiem, kas paredzēts, lai vairāku gadu gaitā īstenotu Savienības un dalībvalstu kopīgo rīcību nolūkā sasniegt mērķus, kas paredzēti Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei;

6) "programma" ir "darbības programma", kas minēta šīs regulas trešajā vai ceturtajā daļā un EJZF regulā, un "lauku attīstības programma", kas minēta ELFLA regulā;

7) "programmas darbības teritorija" ir ģeogrāfiskā teritorija, uz ko attiecas konkrēta programma, vai, gadījumā, ja programma attiecas uz vairāk nekā vienu reģiona kategoriju, ģeogrāfiskā teritorija, kas attiecas uz katru atsevišķo reģiona kategoriju;

8) šīs regulas otrajā un ceturtajā daļā "prioritāte" ir "prioritārais virziens", kas minēts šīs regulas trešajā daļā attiecībā uz ERAF, ESF un Kohēzijas fondu, un "Savienības prioritāte", kura minēta EJZF regulā un ELFLA regulā;

9) "darbība" ir projekts, līgums, darbība vai projektu grupa, ko atlasa attiecīgo darbības programmu vadošās iestādes vai to pārraudzībā un kas veicina prioritātes vai prioritāšu mērķu sasniegšanu; saistībā ar finanšu instrumentiem darbība ir finanšu piešķīrumi finanšu instrumentiem no programmas un turpmākais finansiālais atbalsts, ko sniedz minētie finanšu instrumenti;

10) "atbalsta saņēmējs" ir publiska vai privāta struktūra, un — tikai ELFLA regulā un EJZF regulā — fiziska persona, kas ir atbildīga par darbību sākšanu vai gan sākšanu, gan īstenošanu; un attiecībā uz valsts atbalsta shēmām, kas definētas šā panta 13. punktā, – struktūra, kura saņem atbalstu; un attiecībā uz finanšu instrumentiem, kas minēti šīs regulas otrās daļas IV sadaļā, tā ir struktūra, kas īsteno finanšu instrumentu, vai attiecīgā gadījumā — fondu fondu;

11) "finanšu instrumenti" — ir finanšu instrumenti, kā tie definēti Finanšu regulā, izņemot gadījumus, ja šajā regulā paredzēts citādi;

[1] Padomes 2010. gada 13. jūlija ieteikums par vispārējām pamatnostādnēm dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikai (OV L 191, 23.7.2010., 28. lpp.).

[2] Padomes Lēmums Nr. 2010/707/ES (2010. gada 21. oktobris) par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm (OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.).

12) "galasaņēmējs" ir juridiska vai fiziska persona, kas saņem finansiālu atbalstu ar finanšu instrumenta starpniecību;

13) "valsts atbalsts" ir atbalsts saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu, kas šajā regulā ietver arī *de minimis* atbalstu Komisijas Regulas (EK) Nr. 1998/2006 ([1]), Komisijas Regulas (EK) Nr. 1535/2007 ([2]) un Komisijas Regulas (EK) Nr. 875/2007 ([3]) nozīmē;

14) "pabeigta darbība" ir darbība, kura ir fiziski pabeigta vai pilnībā īstenota un saistībā ar kuru atbalsta saņēmēji ir veikuši visus saistītos maksājumus un atbalsta saņēmējiem ir izmaksāts atbilstošais publiskais ieguldījums;

15) "publiskie izdevumi" ir jebkurš publisks ieguldījums darbību finansēšanai, kura avots ir valsts, reģiona vai pašvaldības iestāžu budžets, Savienības ESI fondu budžets, publisko tiesību subjektu budžets vai publisko iestāžu vai publisko tiesību subjektu apvienību budžets un lai noteiktu līdzfinansējuma likmi ESF programmām vai prioritātēm, var ietvert jebkādus finanšu resursus, kurus kopīgi iemaksā darba devēji un darba ņēmēji;

16) "publisko tiesību subjekts" ir jebkura publisko tiesību struktūra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK 1. panta 9. punkta nozīmē ([4]) un jebkura Eiropas teritoriālās sadarbības grupa (ETSG), kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1082/2006 ([5]), neatkarīgi no tā, vai saskaņā ar attiecīgajiem valsts īstenošanas noteikumiem ETSG tiek uzskatīta par publisko tiesību vai privāto tiesību subjektu;

17) "dokuments" ir informācijas nesējs papīra vai elektroniskā formātā, kas ietver informāciju, kura ir būtiska saistībā ar šo regulu;

18) "starpniekstruktūra" ir jebkura publiska vai privāta struktūra, kas darbojas vadošās iestādes vai sertifikācijas iestādes pakļautībā vai kas šādu iestāžu uzdevumā veic pienākumus saistībā ar atbalsta saņēmēju īstenošanas darbībām;

19) "sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģija" ir saskaņots darbību kopums, kura nolūks ir sasniegt vietējos mērķus un vajadzības, kas sekmē Savienības stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei un ko izstrādā un īsteno vietējā rīcības grupā;

20) "partnerības nolīgums" ir dokuments, kuru sagatavojusi dalībvalsts, iesaistot partnerus atbilstoši daudzlīmeņu pārvaldības pieejai, un kurā izklāstīta minētās dalībvalsts stratēģija, prioritātes un kārtība attiecībā uz ESI fondu efektīvu un lietderīgu izmantošanu, lai īstenotu Savienības stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, un kuru pēc novērtēšanas un apspriešanās ar attiecīgo dalībvalsti apstiprina Komisija;

21) "reģionu kategorija" nozīmē, ka reģioni saskaņā ar 90. panta 2. punktu ir iedalīti tādās kategorijās kā "mazāk attīstīti reģioni", "pārejas reģioni" vai "vairāk attīstīti reģioni";

22) "maksājuma pieprasījums" ir maksājuma pieteikums vai izdevumu deklarācija, ko dalībvalsts iesniedz Komisijai;

23) "EIB" ir Eiropas Investīciju banka, Eiropas Investīciju fonds vai Eiropas Investīciju bankas meitasuzņēmums;

24) "publiskā un privātā sektora partnerība" (PPP) ir sadarbības veidi starp publiskām struktūrām un privāto sektoru, kuru mērķis ir, dalot risku, kā arī izmantojot privātā sektora zināšanas un piesaistot papildu kapitāla avotus, atvieglot līdzekļu investēšanu infrastruktūras projektos vai citos darbības veidos, lai sniegtu publiskus pakalpojumus;

25) "PPP darbība" ir darbība, kuru īsteno vai ir paredzēts īstenot saskaņā ar publiskā un privātā sektora partnerības struktūru;

26) "darījuma konts" ir bankas konts, par kuru noslēgta rakstveida vienošanās starp vadošo iestādi vai starpniekstruktūru un struktūru, kas īsteno finanšu instrumentu, vai arī PPP gadījumā — rakstveida vienošanās starp publisko iestādi, kas ir atbalsta saņēmēja, un privāto partneri, ko ir apstiprinājusi vadošā iestāde vai starpniekstruktūra, kurš ir īpaši izveidots tādu līdzekļu turēšanai, kas izmaksājami pēc atbilstības perioda tikai tādiem mērķiem, kādi paredzēti 42. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 42. panta 2. punktā, 42. panta 3. punktā un 64. pantā, vai bankas konts, kurš izveidots ar tādiem nosacījumiem, kas nodrošina līdzvērtīgas garantijas attiecībā uz maksājumiem no fondiem;

([1]) Komisijas Regula (EK) Nr. 1998/2006 (2006. gada 15. decembris) par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu de minimis atbalstam (OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.).
([2]) Komisijas Regula (EK) Nr. 1535/2007 (2007. gada 20. decembris) par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu de minimis atbalstam lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē (OV L 337, 21.12.2007., 35. lpp.).
([3]) Komisijas Regula (EK) Nr. 875/2007 (2007. gada 24. jūlijs) par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu de minimis atbalstam zivsaimniecības nozarē (OV L 193, 25.7.2007., 6. lpp.).
([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.).
([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1082/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) (OV L 210, 31.7.2006., 19. lpp.).

27) "fondu fonds" ir fonds, kas izveidots, lai ar programmas vai programmu starpniecību sniegtu atbalstu vairākiem finanšu instrumentiem. Ja finanšu instrumentus izmanto, iesaistot fondu fondu, struktūra, kas to iesaista, ir uzskatāma par vienīgo atbalsta saņēmēju šā panta 10. punkta nozīmē;

28) "MVU" ir mikrouzņēmums, mazs vai vidējs uzņēmums, kā noteikts Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK [1];

29) "grāmatvedības gads" trešās un ceturtās daļas nozīmē ir laikposms no 1. jūlija līdz 30. jūnijam, izņemot pirmo plānošanas perioda grāmatvedības gadu, kad tas ir laikposms no izdevumu atbilstības sākuma datuma līdz 2015. gada 30. jūnijam. Pēdējais grāmatvedības gads ir no 2023. gada 1. jūlija līdz 2024. gada 30. jūnijam;

30) "finanšu gads" trešās un ceturtās daļas nozīmē ir laikposms no 1. janvāra līdz 31. decembrim;

31) "makroreģionāla stratēģija" ir Eiropadomes apstiprināta integrēta sistēma, kuru cita starpā var atbalstīt ar ESI fondiem un kuras mērķis ir risināt kopīgas problēmas konkrētā ģeogrāfiskā apgabalā saistībā ar dalībvalstīm un trešām valstīm, kuras atrodas vienā ģeogrāfiskā apgabalā un tādējādi gūst labumu no ciešākas sadarbības, kas palīdz sasniegt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;

32) "jūras baseina stratēģija" ir strukturēta sadarbības sistēma, ko attiecībā uz konkrētu ģeogrāfisku apgabalu ir izstrādājušas Savienības iestādes, dalībvalstis, to reģioni un attiecīgā gadījumā trešās valstis, kurām ir kopīgs jūras baseins; jūras baseina stratēģijā ņem vērā jūras baseina ģeogrāfiskās, klimatiskās, ekonomiskās un politiskās īpatnības;

33) "piemērojamais *ex ante* nosacījums" ir konkrēts un iepriekš precīzi noteikts izšķirošs faktors, kas ir investīciju prioritātes vai Savienības prioritātes konkrētā mērķa efektīvas un iedarbīgas sasniegšanas priekšnoteikums, ir tieši un patiesi saistīts ar šo konkrēto mērķi un tieši to ietekmē;

34) "konkrēts mērķis" ir rezultāts, kura panākšanu konkrētos valsts vai reģiona apstākļos veicinās, īstenojot investīciju prioritāti vai Savienības prioritāti un veicot darbības vai pasākumus saskaņā ar šādu prioritāti;

35) "attiecīgie konkrētai valstij paredzētie ieteikumi, kas pieņemti saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu", un "attiecīgie Padomes ieteikumi, kas pieņemti saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu", ir ieteikumi saistībā ar strukturālām problēmām, kuras ir lietderīgi risināt, izmantojot daudzgadu investīcijas, kas tieši attiecas uz ESI fondu darbības jomu, kā noteikts konkrētu fondu regulās;

36) "pārkāpums" ir jebkurš Savienības tiesību akta vai valsts tiesību akta pārkāpums saistībā ar tā piemērošanu, kas noticis tāda ekonomikas dalībnieka darbības vai bezdarbības dēļ, kurš ir iesaistīts ESI fondu īstenošanā, un kas rada vai varētu radīt kaitējumu Savienības budžetam, prasot no Savienības budžeta segt nepamatotu izdevumu daļu.

37) "ekonomikas dalībnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, vai cita struktūra, kas piedalās palīdzības no ESI fondiem īstenošanā, izņemot dalībvalstis, kuras īsteno valsts varu;

38) "sistēmisks pārkāpums" ir jebkurš pārkāpums, kas var atkārtoties, saistībā ar ko pastāv liela iespēja, ka tas notiks līdzīga veida darbībās, un kurš izriet no nopietniem trūkumiem pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvā darbībā, tostarp no tā, ka nav izdevies izveidot piemērotas procedūras atbilstīgi šai regulai un konkrētu fondu noteikumiem;

39) "nopietns trūkums pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvā darbībā" ir trūkums ceturtajā sadaļā minēto fondu un EJZF īstenošanā, kura novēršanai ir nepieciešams būtiski uzlabot visu sistēmu, kurš fondu un EJZF darbībai rada nozīmīgu pārkāpumu risku un kuru esamība nav savietojama ar revīzijas atzinumu bez iebildēm attiecībā uz pārvaldības un kontroles sistēmu pareizu darbību.

3. pants

Komisijas lēmumu termiņu aprēķināšana

Ja saskaņā ar 16. panta 2. un 3. punktu, 29. panta 3. punktu, 30. panta 2. un 3. punktu, 102. panta 2. punktu, 107. panta 2. punktu un 108. panta 3. punktu Komisijai ir noteikts termiņš, kurā tai, izmantojot īstenošanas aktu, jāpieņem vai jāgroza lēmums, minētais termiņš neietver laikposmu, kas sākas nākamajā dienā pēc tam, kad Komisija nosūta savus apsvērumus dalībvalstij, un beidzas tad, kad dalībvalsts atbild uz šiem apsvērumiem.

[1] Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

OTRĀ DAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI ESI FONDIEM

I SADAĻA

PRINCIPI ATTIECĪBĀ UZ SAVIENĪBAS ATBALSTU ESI FONDIEM

4. pants

Vispārēji principi

1. ESI fondi sniedz atbalstu ar tādu daudzgadu programmu starpniecību, kas papildina valsts, reģionālo un vietējo intervenci, lai īstenotu Savienības stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, kā arī konkrētu fondu pamatuzdevumus saskaņā ar to Līgumā noteiktajiem mērķiem, tostarp ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, ņemot vērā attiecīgās Eiropa 2020 integrētās pamatnostādnes un attiecīgos konkrētai valstij paredzētos ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu, un attiecīgos Padomes ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu un — attiecīgā gadījumā valsts līmenī — valsts reformu programmu.

2. Komisija un dalībvalstis, ņemot vērā katras dalībvalsts īpašos apstākļus, nodrošina, lai atbalsts no ESI fondiem būtu saderīgs ar Savienības attiecīgajiem politikas virzieniem, horizontālajiem principiem, kas minēti 5., 7. un 8. pantā, un prioritātēm un lai tas papildinātu citus Savienības instrumentus.

3. Atbalstu no ESI fondiem īsteno, Komisijai cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm saskaņā ar subsidiaritātes principu.

4 Dalībvalstis attiecīgajā teritoriālajā līmenī saskaņā ar savu institucionālo, tiesisko un finanšu sistēmu un struktūras, ko tās izraudzījušās šim mērķim, ir atbildīgas par programmu sagatavošanu un īstenošanu un savu uzdevumu veikšanu sadarbībā ar attiecīgajiem 5. pantā minētajiem partneriem saskaņā ar šo regulu un konkrētu fondu noteikumiem.

5. Nosakot ESI fondu iesaistīšanas un izmantošanas kārtību un jo īpaši attiecībā uz finanšu un administratīvajiem resursiem, kas vajadzīgi programmu sagatavošanai un īstenošanai saistībā ar uzraudzību, ziņošanu, novērtēšanu, pārvaldību un kontroli, ievēro proporcionalitātes principu un piešķirtā atbalsta līmeni, kā arī ņem vērā vispārējo mērķi samazināt administratīvo slogu struktūrām, kuras iesaistītas programmu pārvaldībā un kontrolē.

6. Komisija un dalībvalstis saskaņā ar to attiecīgajām atbildības jomām nodrošina koordināciju starp ESI fondiem un starp ESI fondu un citiem attiecīgajiem Savienības politikas virzieniem, stratēģijām un instrumentiem, tostarp tiem, kas saistīti ar Savienības ārējo darbību.

7. Savienības budžeta daļu, kas piešķirta ESI fondiem, izpilda pēc dalītas pārvaldības principa starp dalībvalstīm un Komisiju saskaņā ar Finanšu regulas 59. pantu, izņemot Kohēzijas fonda atbalsta summu, kas pārvietota uz EISI, kurš minēts šīs regulas 92. panta 6. punktā, inovatīvas darbības pēc Komisijas iniciatīvas saskaņā ar ERAF regulas 8. pantu, tehnisko palīdzību pēc Komisijas iniciatīvas un atbalstu tiešajai pārvaldībai, saskaņā ar EJZF regulu.

8. Komisija un dalībvalstis ievēro pareizas finanšu pārvaldības principu saskaņā ar Finanšu regulas 30. pantu.

9. Komisija un dalībvalstis nodrošina ESI fondu efektivitāti sagatavošanas un īstenošanas laikā saistībā ar uzraudzību, ziņošanu un novērtēšanu.

10. Komisija un dalībvalstis veic attiecīgos uzdevumus saistībā ar ESI fondiem ar mērķi mazināt administratīvo slogu atbalsta saņēmējiem.

5. pants

Partnerība un daudzlīmeņu pārvaldība

1. Attiecībā uz partnerības nolīgumu un katru programmu katra dalībvalsts saskaņā ar savu institucionālo un tiesisko sistēmu organizē partnerību ar kompetentajām reģionālajām un vietējām iestādēm. Partnerībā iesaista arī šādus partnerus:

a) kompetentās pilsētu un citas publiskas iestādes;

b) ekonomiskos un sociālos partnerus, un

c) attiecīgās struktūras, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, cita starpā vides partnerus, nevalstiskās organizācijas un struktūras, kuras ir atbildīgas par sociālās iekļaušanas, dzimumu līdztiesības un nediskriminācijas veicināšanu.

2. Saskaņā ar daudzlīmeņu pārvaldības pieeju dalībvalstis iesaista partnerus, kas minēti 1. punktā, partnerības nolīgumu un progresa ziņojumu sagatavošanā, kā arī visā programmu sagatavošanas un īstenošanas laikā, tostarp programmu uzraudzības komiteju darbā saskaņā ar 48. pantu.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 149. pantu attiecībā uz Eiropas rīcības kodeksu partnerības jomā ("rīcības kodekss"), lai atbalstītu un sekmētu dalībvalstu darbību partnerības organizēšanā saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu. Rīcības kodeksā nosaka sistēmu, atbilstoši kurai dalībvalstis saskaņā ar savu institucionālo un tiesisko sistēmu, kā arī

savu valsts un reģionālo kompetenci īsteno partnerību. Rīcības kodeksā, pilnībā ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus, paredz šādus elementus:

a) pārredzamu procedūru galvenos principus, kas jāievēro, lai apzinātu attiecīgos partnerus, tostarp, attiecīgā gadījumā, jumta organizācijas, lai palīdzētu dalībvalstīm izraudzīties vislabākos reprezentatīvos partnerus saskaņā ar savu institucionālo un tiesisko sistēmu;

b) galvenos principus un labu praksi saistībā ar dažādu attiecīgo partneru kategoriju, kas norādītas 1. punktā, iesaistīšanu, sagatavojot partnerības nolīgumu un programmas, informāciju, kas jāsniedz par to iesaistīšanu, un dažādiem īstenošanas posmiem;

c) labo praksi, nosakot noteikumus dalībai uzraudzības komiteju darbā un attiecībā uz to iekšējām procedūrām, par ko attiecīgā gadījumā lemj dalībvalstis vai programmu uzraudzības komitejas saskaņā ar šīs regulas attiecīgajiem noteikumiem un konkrētu fondu noteikumiem;

d) galvenos mērķus un labu praksi gadījumos, kad vadošā iestāde iesaista attiecīgos partnerus uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus sagatavošanā, un jo īpaši labu praksi, lai nepieļautu iespējamos interešu konfliktu gadījumus, ja ir iespējams, ka attiecīgie partneri ir arī potenciālie atbalsta saņēmēji, kā arī lai iesaistītu attiecīgos partnerus progresa ziņojumu sagatavošanā un saistībā ar programmu uzraudzību un novērtēšanu saskaņā ar šīs regulas attiecīgajiem noteikumiem un konkrētu fondu noteikumiem;

e) indikatīvās jomas, tēmas un labu praksi par to, kā dalībvalstu kompetentās iestādes varētu izmantot ESI fondus un tehnisko palīdzību, pilnveidojot attiecīgo partneru institucionālo spēju saskaņā ar attiecīgajiem šīs regulas noteikumiem un konkrētu fondu noteikumiem;

f) Komisijas nozīmi informācijas izplatīšanā par labu praksi;

g) galvenos principus un labu praksi, kas spēj palīdzēt dalībvalstīm izvērtēt partnerības īstenošanu un tās pievienoto vērtību.

Rīcības kodeksa noteikumi nekādā veidā nav pretrunā šīs regulas attiecīgajiem noteikumiem vai konkrētu fondu noteikumiem.

4. Komisija par šā panta 3. punktā minēto deleģēto aktu par Eiropas rīcības kodeksu partnerības jomā vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2014. gada 18. aprīlis. Minētajā deleģētajā aktā norāda piemērošanas dienu, kas nav agrāka par tā pieņemšanas dienu.

5. Šajā pantā vai deleģētajā aktā, kurš pieņemts saskaņā ar šā panta 3. punktu, dalībvalstīm noteikta pienākuma nepildīšana nav par iemeslu pārkāpumam, kura dēļ ir jāveic finanšu korekcija saskaņā ar 85. pantu.

6. Komisija saistībā ar katru ESI fondu vismaz reizi gadā konsultē organizācijas, kas pārstāv partnerus Savienības līmenī, par to, kā īstenot no minētā ESI fonda saņemto atbalstu, un par iznākumu ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. pants

Atbilstība Savienības un valstu tiesību aktiem

ESI fondu atbalstītās darbības atbilst piemērojamiem Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem, kas attiecas uz tā piemērošanu ("piemērojamie tiesību akti").

7. pants

Vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšana un nediskriminācija

Dalībvalstis un Komisija nodrošina, lai visā programmu sagatavošanas un īstenošanas laikā, tostarp saistībā ar uzraudzību, ziņošanu un novērtēšanu, tiktu ņemta vērā un veicināta vīriešu un sieviešu līdztiesība un dzimumu līdztiesības principa integrēšana.

Dalībvalstis un Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai programmu sagatavošanā un īstenošanā novērstu jebkādu diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, ticības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ. Visā programmu sagatavošanas un īstenošanas laikā jo īpaši ņem vērā pieejamības nodrošināšanu personām ar invaliditāti.

8. pants

Ilgtspējīga attīstība

ESI fondu mērķus tiecas sasniegt, ņemot vērā ilgtspējīgas attīstības principu un Savienībā sekmējot mērķi saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti, kā norādīts LESD 11. pantā un 191. panta 1. punktā, ņemot vērā principu "piesārņotājs maksā".

Dalībvalstis un Komisija nodrošina, lai partnerības nolīgumu un programmu sagatavošanā un īstenošanā tiktu veicināta vides aizsardzības prasību ievērošana, resursu efektivitāte, klimata pārmaiņu mazināšana, pielāgošanās klimata pārmaiņām, bioloģiskā daudzveidība, noturība pret katastrofām un riska novēršana un pārvaldība. Dalībvalstis sniedz informāciju par atbalstu klimata pārmaiņu mērķu sasniegšanā, izmantojot Komisijas pieņemto metodoloģiju, kas pamatojas uz intervences kategorijām, prioritārajām jomām vai pasākumiem katram no ESI fondiem. Minētā metodoloģija ietver konkrēta svēruma piešķiršanu ESI fondu sniegtajam atbalstam līmenī, kas atspoguļo šāda atbalsta ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanas mērķos. Konkrēto svērumu piešķir, pamatojoties uz to, vai šis atbalsts dod būtisku vai arī tikai daļēju ieguldījumu klimata pārmaiņu mērķu sasniegšanā. Gadījumā ja atbalsts nedod ieguldījumu minēto mērķu sasniegšanā vai arī ieguldījums ir nenozīmīgs, tiek piešķirts nulles svērums. Attiecībā uz ERAF, ESF un Kohēzijas fonda svērumu piešķir intervences kategorijām, kas noteiktas atbilstīgi Komisijas pieņemtajai nomenklatūrai. Attiecībā uz ERAF svērumu piešķir prioritārajām jomām, kas noteiktas ERAF regulā, bet saistībā ar EJZF — pasākumiem, kas paredzēti EJZF regulā.

Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, izstrādā otrajā daļā minētās metodoloģijas īstenošanas vienotus nosacījumus katram ESI fondam. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

II SADAĻA

STRATĒĢISKĀ PIEEJA

I NODAĻA

Tematiskie mērķi ESI fondiem un vienots stratēģiskais satvars

9. pants

Tematiskie mērķi

Lai sekmētu Savienības stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, kā arī konkrēto fondu pamatuzdevumu izpildi saskaņā ar Līgumā noteiktajiem mērķiem, tostarp ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, katrs ESI fonds atbalsta šādus tematiskos mērķus:

1) nostiprināt pētniecību, tehnoloģiju attīstību un inovāciju;

2) uzlabot IKT pieejamību, izmantošanu un kvalitāti;

3) uzlabot MVU, lauksaimniecības nozares (ELFLA) un zvejniecības un akvakultūras nozares (EJZF) konkurētspēju;

4) atbalstīt pāreju uz ekonomiku ar zemu oglekļa emisijas līmeni visās nozarēs;

5) veicināt pielāgošanos klimata pārmaiņām, riska novēršanu un pārvaldību;

6) saglabāt un aizsargāt vidi un uzlabot resursu izmantošanas efektivitāti;

7) veicināt ilgtspējīgu transportu un novērst trūkumus tīkla pamatinfrastruktūrā;

8) veicināt stabilas un kvalitatīvas darba vietas un atbalstīt darbaspēka mobilitāti;

9) veicināt sociālo iekļaušanu, apkarot nabadzību un jebkādu diskrimināciju;

10) ieguldīt izglītībā, apmācībā, un arodizglītībā prasmju apguvei un mūžizglītībā;

11) uzlabot publisko iestāžu un ieinteresēto personu institucionālo spēju un efektīvu valsts pārvaldi.

Tematiskos mērķus izsaka prioritātēs, kas konkrēti attiecas uz katru ESI fondu, un tās ir izklāstītas konkrētu fondu noteikumos.

10. pants

Vienots stratēģiskais satvars

1. Lai veicinātu saskaņotu, līdzsvarotu un ilgtspējīgu Savienības attīstību, izveido vienotu stratēģisko satvaru ("VSS"), kas noteikts I pielikumā. VSS nosaka stratēģiskos pamatprincipus, lai atvieglotu plānošanas procesu un saskaņā ar ESI fondiem un ar citiem attiecīgajiem Savienības politikas virzieniem un instrumentiem veiktās Savienības intervences nozaru un teritoriālo koordināciju saskaņā ar Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgas un integrējošai izaugsmei mērķiem un uzdevumiem, ņemot vērā dažāda veida teritoriju galvenās teritoriālās problēmas.

2. Stratēģiskos pamatprincipus, kas izklāstīti VSS, izstrādā atbilstīgi katra ESI fonda sniegtā atbalsta mērķim un darbības jomai, un atbilstīgi noteikumiem, kas reglamentē katra ESI fonda darbību, kā noteikts šajā regulā un konkrētu fondu noteikumos. VSS dalībvalstīm neuzliek nekādus papildu pienākumus, kas nebūtu noteikti Savienības attiecīgo nozaru politikas regulējumā.

3. VSS atvieglo partnerības nolīguma un programmu sagatavošanu saskaņā ar proporcionalitātes un subsidiaritātes principiem un ņemot vērā valstu un reģionu kompetenci, lai lemtu par konkrētiem un piemērotiem politikas un koordinācijas pasākumiem.

11. pants

Saturs

VSS nosaka:

a) mehānismus, lai nodrošinātu ESI fondu ieguldījumu Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei un ESI fondu plānošanas saskaņotību un atbilstību attiecīgajiem konkrētai valstij paredzētiem ieteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu un attiecīgajiem Padomes ieteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu, un vajadzības gadījumā valsts līmenī – valsts reformu programmu;

b) pasākumus, kas veicina ESI fondu integrētu izmantošanu;

c) pasākumus ESI fondu koordinācijai ar citiem atbilstošiem Savienības politikas virzieniem un instrumentiem, tostarp ārējiem sadarbības instrumentiem;

d) horizontālos principus, kas minēti 5., 7. un 8. pantā, un transversālos politikas mērķus ESI fondu īstenošanai;

e) pasākumus, lai risinātu galvenās teritoriālās problēmas pilsētu, lauku, piekrastes un zivsaimniecības teritorijās, reģionu demogrāfiskās problēmas vai to ģeogrāfisko apgabalu īpašas vajadzības, kuros ir būtiski vai pastāvīgi nelabvēlīgi dabas apstākļi vai demogrāfiska atpalicība, kā minēts LESD 174. pantā, un tālāko reģionu īpašās problēmas LESD 349. panta nozīmē;

f) prioritārās jomas sadarbības pasākumiem saskaņā ar ESI fondiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā makroreģionālās un jūras baseinu stratēģijas.

12. pants

Pārskatīšana

Ja notiek būtiskas izmaiņas Savienības sociālajā un ekonomiskajā situācijā vai tiek veiktas izmaiņas Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, Komisija var iesniegt priekšlikumu pārskatīt VSS, vai arī Eiropas Parlaments vai Padome attiecīgi saskaņā ar LESD 225. vai 241. pantu var pieprasīt Komisijai iesniegt šādu priekšlikumu.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 149. pantu, lai papildinātu vai grozītu I pielikuma 4. un 7. sadaļu, ja tas ir nepieciešams, ņemot vērā 4. sadaļā minētās izmaiņas Savienības politikas jomās vai instrumentos vai 7. sadaļā minētās izmaiņas sadarbības pasākumos, vai ņemot vērā jaunu Savienības politikas jomu, instrumentu vai sadarbības pasākumu ieviešanu.

13. pants

Norādījumi atbalsta saņēmējiem

1. Komisija sagatavo norādījumus par efektīvu piekļuvi ESI fondiem un to izmantošanu, kā arī par to, kā izmantot to savstarpējo papildināmību ar citiem attiecīgo Savienības politikas jomu instrumentiem.

2. Norādījumus izstrādā līdz 2014. gada 30. jūnijam, un tajos attiecībā uz katru tematisko mērķi sniedz pārskatu par attiecīgiem Savienības līmenī pieejamiem instrumentiem, norādot informācijas avotus, labas prakses piemērus, kā apvienot pieejamos finansēšanas instrumentus vienā un vairākās politikas jomās, attiecīgo iestāžu un struktūru, kas iesaistītas katra instrumenta pārvaldībā, aprakstu un kontrolsarakstu iespējamajiem atbalsta saņēmējiem, lai palīdzētu viņiem noteikt piemērotākos finansējuma avotus.

3. Norādījumus publicē Komisijas attiecīgo ģenerāldirektorātu tīmekļa vietnēs. Saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem Komisija un vadošās iestādes sadarbībā ar Reģionu komiteju nodrošina norādījumu izplatīšanu potenciālajiem atbalsta saņēmējiem.

II NODAĻA

Partnerības nolīgums

14. pants

Partnerības nolīguma sagatavošana

1. Katra dalībvalsts sagatavo partnerības nolīgumu par laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.

2. Partnerības nolīgumu dalībvalstis izstrādā sadarbībā ar 5. pantā minētajiem partneriem. Partnerības nolīgumu sagatavo, apspriežoties ar Komisiju. Dalībvalstis sagatavo partnerības nolīgumu, pamatojoties uz sabiedrībai pārredzamām procedūrām un saskaņā ar savu institucionālo un tiesisko sistēmu.

3. Partnerības nolīgums attiecas uz visu atbalstu no ESI fondiem attiecīgajā dalībvalstī.

4. Katra dalībvalsts iesniedz savu partnerības nolīgumu Komisijai līdz 2014. gada 22. aprīlis

5. Ja viena vai vairākas konkrētu fondu regulas attiecībā uz ESI fondiem nestājas spēkā vai nav gaidāms, ka tās stāsies spēkā līdz 2014. gada 22. februāris, dalībvalsts iesniegtajā partnerības nolīgumā, kā minēts 4. punktā, nav jāiekļauj 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii), iii), iv) un vi) punktā minētie elementi attiecībā uz to ESI fondu, kuru skar šāda konkrēta fonda regulas spēkā stāšanās kavēšanās vai gaidāmā kavēšanās.

15. pants

Partnerības nolīguma saturs

1. Partnerības nolīgumā izklāsta:

a) procedūru, lai nodrošinātu pielāgošanu Savienības stratēģijai gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, kā arī konkrētu fondu pamatuzdevumus saskaņā ar to Līgumā noteiktajiem mērķiem, arī ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, tostarp:

i) atšķirību, attīstības vajadzību un izaugsmes potenciāla analīzi, atsaucoties uz tematiskajiem mērķiem un teritoriālajām problēmām, kā arī vajadzības gadījumā ņemot vērā valsts reformu programmu, un attiecīgos konkrētai valstij paredzētos ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu, un attiecīgos Padomes ieteikumus, kasi pieņemti saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu;

ii) programmu *ex ante* novērtējumu kopsavilkumu vai galvenos partnerības nolīguma *ex ante* novērtējuma secinājumus, ja dalībvalsts pēdējo minēto novērtējumu veikusi pēc savas iniciatīvas;

iii) atlasītus tematiskos mērķus un par katru atlasīto tematisko mērķi — galveno rezultātu kopsavilkumu, kurus paredzēts sasniegt par katru ESI fondu;

iv) Savienības veiktu indikatīvu atbalsta sadalījumu pa tematiskajiem mērķiem valsts līmenī par katru ESI fondu, kā arī kopējo indikatīvo atbalsta summu, kas paredzēta klimata pārmaiņu mērķiem;

v) horizontālo principu, kas minēti 5., 7. un 8. pantā, un politikas mērķu piemērošanu ESI fondu īstenošanai;

vi) programmu sarakstu atbilstīgi ERAF, ESF un Kohēzijas fondam, izņemot programmas atbilstīgi mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība", kā arī ELFLA un EJZF programmu sarakstu, norādot attiecīgo indikatīvo piešķīrumu sadalījumu pa ESI fondiem un pa gadiem;

vii) informāciju par piešķīrumu saistībā ar izpildes rezervi, kas sadalīts pa ESI fondiem un attiecīgā gadījumā pa reģionu kategorijām, kā arī par summām, kuras neiekļauj, aprēķinot izpildes rezervi saskaņā ar 20. pantu;

b) procedūru, kas nodrošina ESI fondu efektīvu izmantošanu, tostarp:

i) procedūru saskaņā ar dalībvalstu institucionālo sistēmu, kas nodrošina koordināciju starp ESI fondiem un citiem Savienības un valsts finansējuma instrumentiem un koordināciju ar EIB;

ii) informāciju, kas vajadzīga šīs regulas trešajā daļā paredzēto papildināmības noteikumu ievērošanas *ex ante* pārbaudei;

iii) kopsavilkumu par piemērojamo *ex ante* nosacījumu ievērošanas izvērtējumu saskaņā ar 19. pantu un XI pielikumu valsts līmenī un, ja piemērojamie *ex ante* nosacījumi nav izpildīti, attiecībā uz īstenojamām darbībām, atbildīgajām struktūrām un minēto darbību izpildes grafiku,;

iv) metodoloģiju un mehānismus, lai nodrošinātu konsekvenci 21. pantā noteiktā darbības rezultātu satvarā;

v) izvērtējumu par to, vai ir vajadzīgs uzlabot programmu pārvaldībā un kontrolē iesaistīto iestāžu un — attiecīgā gadījumā — atbalsta saņēmēju administratīvo spēju, kā arī, ja vajadzīgs, minētajam mērķim veicamo darbību kopsavilkumu;

vi) programmās plānoto darbību kopsavilkumu, tostarp paredzamo izpildes grafiku administratīvā sloga atbalsta saņēmējiem samazināšanai;

c) procedūru, kas nodrošina 5. pantā minētā partnerības principa ievērošanu;

d) 5. pantā minēto partneru indikatīvo sarakstu un kopsavilkumu par darbībām, kas īstenotas, lai tos iesaistītu saskaņā ar 5. pantu, un par to lomu partnerības nolīguma un 52. pantā minētā progresa ziņojuma sagatavošanā.

2. Partnerības nolīgumā norāda arī:

a) integrētu pieeju teritoriālajai attīstībai, ko atbalsta ESI fondi, vai kopsavilkumu par integrēto pieeju teritoriālajai attīstībai, pamatojoties uz programmu saturu, izklāstot:

i) mehānismus, kas nodrošina integrētu pieeju ESI fondu izmantošanai konkrētu apakšreģionu teritoriālajai attīstībai, jo īpaši procedūras 32., 33. un 36. panta īstenošanai kopā ar principiem to pilsētu teritoriju noteikšanai, kurās ir jāīsteno integrētas darbības ilgtspējīgai pilsētu attīstībai,

ii) sadarbības galvenās prioritārās jomas saistībā ar ESI fondiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā makroreģionālās stratēģijas un jūras baseinu stratēģijas,

iii) attiecīgā gadījumā integrētu pieeju, lai risinātu to ģeogrāfisko reģionu īpašās vajadzības, kurus visvairāk skar nabadzība, vai to mērķgrupu īpašās vajadzības, kurās ir lielākais diskriminācijas vai sociālās atstumtības risks, jo īpaši ņemot vērā sociāli atstumtās kopienas, personas ar invaliditāti, ilgtermiņa bezdarbniekus un jauniešus, kas nav iesaistīti darba attiecībās, izglītībā vai apmācībā,

iv) attiecīgā gadījumā integrētu pieeju, lai risinātu reģionu demogrāfiskās problēmas vai to ģeogrāfisko reģionu īpašās vajadzības, kurus skar būtiska vai pastāvīga ekonomiska vai demogrāfiska atpalicība, kā minēts LESD 174. pantā;

b) procedūras, lai nodrošinātu ESI fondu efektīvu izmantošanu, tostarp pašreizējo elektroniskās datu apmaiņas sistēmu izvērtējumu un kopsavilkumu par darbībām, kas plānotas, lai visu informācijas apmaiņu starp atbalsta saņēmējiem un iestādēm, kuras ir atbildīgas par programmu pārvaldību un uzraudzību, pakāpeniski varētu veikt elektroniskas datu apmaiņas veidā.

16. pants

Partnerības nolīguma pieņemšana un grozīšana

1. Komisija izvērtē partnerības nolīguma atbilstību šai regulai, attiecīgā gadījumā ņemot vērā valsts reformu programmu un konkrētos attiecīgajai valstij paredzētos ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu, un attiecīgos Padomes ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu, kā arī programmu *ex ante* novērtējumus, un sagatavo apsvērumus trīs mēnešos no dienas, kad dalībvalsts ir iesniegusi partnerības nolīgumu. Attiecīgā dalībvalsts iesniedz visu vajadzīgo papildinformāciju un vajadzības gadījumā partnerības nolīgumu pārskata.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, lēmumu apstiprināt partnerības nolīguma elementus, uz kuriem attiecas 15. panta 1. punkts un tos, uz kuriem attiecas 15. panta 2. punkts — gadījumos, kad dalībvalsts ir izmantojusi 96. panta 8. punkta noteikumus attiecībā uz elementiem, par kuriem ir vajadzīgs Komisijas lēmums saskaņā ar 96. panta 10. punktu, pieņem ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc datuma, kad dalībvalsts iesniegusi tās partnerības nolīgumu, ar noteikumu, ka ir pienācīgi ņemti vērā visi Komisijas sagatavotie apsvērumi. Partnerības nolīgums nestājas spēkā pirms 2014. gada 1. janvāra.

3. Komisija līdz 2015. gada 31. decembrim sagatavo ziņojumu par panākto sarunās par partnerības nolīgumiem un darbības programmām, pievienojot pamatjautājumu izklāstu par katru dalībvalsti. Minēto ziņojumu vienlaikus iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

4. Ja dalībvalsts ierosina grozījumu partnerības nolīguma elementos, uz kuriem attiecas 2. punktā minētais Komisijas lēmums, Komisija veic novērtējumu saskaņā ar 1. punktu un attiecīgā gadījumā, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu apstiprināt grozījumu trīs mēnešos pēc dienas, kad dalībvalsts ir iesniegusi grozījuma priekšlikumu.

5. Ja dalībvalsts groza partnerības nolīguma elementus, uz kuriem neattiecas 2. punktā minētais Komisijas lēmums, dalībvalsts par to informē Komisiju vienā mēnesī pēc lēmuma par grozījumu izdarīšanu.

17. pants

Pārskatītā partnerības nolīguma pieņemšana, ja ir atlikta konkrēta fonda regulas spēkā stāšanās

1. Ja piemērojams 14. panta 5. punkts, ikviena dalībvalsts divos mēnešos pēc tam, kad ir stājusies spēkā tā konkrēta fonda regula, kura tika atlikta, iesniedz Komisijai pārskatītu partnerības nolīgumu, kurā iekļauti partnerības nolīgumā trūkstošie elementi attiecībā uz attiecīgo ESI fondu.

2. Komisija vērtē pārskatītā partnerības nolīguma atbilstību šai regulai saskaņā ar 16. panta 1. punktu un ar īstenošanas aktu pieņem lēmumu, apstiprinot pārskatīto partnerības nolīgumu saskaņā ar 16. panta 2. punktu.

III NODAĻA

Tematiskā koncentrācija, ex ante nosacījumi un darbības rezultātu izvērtēšana

18. pants

Tematiskā koncentrācija

Dalībvalstis atbilstoši konkrētu fondu noteikumiem koncentrē atbalstu uz intervences pasākumiem, kas rada vislielāko pievienoto vērtību attiecībā uz prioritātēm Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, ņemot vērā dažāda veida teritoriju galvenās teritoriālās problēmas saskaņā ar VSS, problēmas, kas attiecīgā gadījumā apzinātas valstu reformu programmās un attiecīgajos konkrētajai valstij paredzētajos ieteikumos saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu un attiecīgajos Padomes ieteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu. Noteikumi par tematisko koncentrāciju saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem neattiecas uz tehnisko palīdzību.

19. pants

Ex ante nosacījumi

1. Dalībvalstis saskaņā ar savu institucionālo un tiesisko sistēmu un saistībā ar programmu un attiecīgā gadījumā partnerības nolīguma sagatavošanu izvērtē, vai attiecīgajos konkrētu fondu noteikumos paredzētie *ex ante* nosacījumi un vispārējie *ex ante* nosacījumi, kas noteikti XI pielikuma II daļā, ir piemērojami dalībvalstu programmu prioritātēs noteiktajiem konkrētajiem mērķiem un vai ir izpildīti piemērojamie *ex ante* nosacījumi.

Ex ante nosacījumus piemēro tikai tiktāl, cik nepieciešams, un ar noteikumu, ka attiecībā uz programmas prioritātēs noteiktajiem konkrētajiem mērķiem tie atbilst 2. panta 33. punktā noteiktajai definīcijai. Piemērojamības izvērtējumā, neskarot 2. panta 33. punktā noteikto definīciju, saskaņā ar 4. panta 5. punktu ņem vērā proporcionalitātes principu, attiecīgā gadījumā ievērojot piešķirtā atbalsta līmeni. Izpildes izvērtējumā ņem vērā tikai tos kritērijus, kas izklāstīti konkrētu fondu noteikumos XI pielikuma II daļā.

2. Partnerības nolīgumā iekļauj kopsavilkumu par piemērojamo *ex ante* nosacījumu izpildes izvērtējumu valsts līmenī un par tiem nosacījumiem, kas saskaņā ar 1. punktā minēto izvērtējumu nav izpildīti partnerības nolīguma iesniegšanas dienā, — veicamās darbības, atbildīgās struktūras un minēto darbību īstenošanas grafiku. Katrai programmai nosaka, kuri attiecīgajos konkrētu fondu noteikumos paredzētie *ex ante* nosacījumi un vispārējie *ex ante* nosacījumi, kas noteikti XI pielikuma II daļā, ir piemērojami, un kuri no tiem saskaņā ar 1. punktā minēto izvērtējumu ir izpildīti partnerības nolīguma un programmu iesniegšanas dienā. Ja piemērojamie *ex ante* nosacījumi nav izpildīti, programmā ir apraksts par veicamajām darbībām, atbildīgās struktūras un minēto darbību īstenošanas grafiks. Dalībvalstis minētos *ex ante* nosacījumus izpilda vēlākais līdz 2016. gada 31. decembrim un ziņo par to izpildi ne vēlāk kā īstenošanas ziņojumā 2017. gadā saskaņā ar 50. panta 4. punktu vai progresa ziņojumā 2017. gadā saskaņā ar 52. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

3. Komisija, izvērtējot programmas un attiecīgā gadījumā partnerības nolīgumu, izvērtē tās informācijas saskanību un atbilstību, ko dalībvalsts ir sniegusi par *ex ante* nosacījumu piemērojamību un piemērojamo *ex ante* nosacījumu izpildi.

Minētajā Komisijas veiktajā piemērojamības izvērtējumā saskaņā ar 4. panta 5. punktu ņem vērā proporcionalitātes principu, attiecīgā gadījumā ievērojot piešķirtā atbalsta līmeni. Komisijas veiktajā izpildes izvērtējumā izvērtē tikai tos kritērijus, kas izklāstīti konkrētu fondu noteikumos un XI pielikuma II daļā, un ņem vērā valstu un reģionu kompetenci pieņemt lēmumus par konkrētiem un atbilstošiem politikas pasākumiem, tostarp par stratēģiju saturu.

4. Ja starp Komisiju un dalībvalsti rodas nesaskaņas par *ex ante* nosacījuma piemērojamību programmas prioritāšu konkrētam mērķim vai par to izpildi, Komisija pierāda gan nosacījumu piemērojamību saskaņā ar 2. panta 33. punkta definīciju, gan to, ka tie nav izpildīti.

5. Pieņemot programmu, Komisija var nolemt apturēt visus starpposma maksājumus attiecīgai programmas prioritātei vai daļu no tiem, līdz tiks pabeigtas 2. punktā minētās darbības, ja tas ir vajadzīgs, lai novērstu būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz attiecīgās prioritātes konkrēto mērķu sasniegšanas efektivitāti un iedarbīgumu. Nepabeigtas darbības, lai izpildītu piemērojamo *ex ante* nosacījumu, kas nav izpildīts partnerības nolīguma un attiecīgo programmu iesniegšanas dienā, līdz 2. punktā noteiktajam termiņam, ir pamatots iemesls, lai Komisija apturētu starpposma maksājumus tām attiecīgās programmas prioritātēm, kuras tiek skartas. Abos gadījumos maksājumu apturēšanas apmērs ir proporcionāls, ņemot vērā veicamās darbības un apdraudētos fonda līdzekļus.

6. Šā panta 5. punktu nepiemēro, ja Komisija un dalībvalsts ir vienojušās par *ex ante* nosacījuma nepiemērošanu vai par to, ka piemērojamais *ex ante* nosacījums ir izpildīts, par ko liecina tas, ka ir apstiprināta programma un partnerības nolīgums, vai ja Komisija 60 dienās pēc 2. punktā minētā attiecīgā ziņojuma iesniegšanas nav sniegusi nekādus apsvērumus.

7. Komisija nekavējoties atsāk apturētos starpposma maksājumus prioritātei, ja dalībvalsts ir pabeigusi darbības, lai izpildītu *ex ante* nosacījumus, kas piemērojami attiecīgajai programmai un kas nebija izpildīti laikā, kad Komisija pieņēma lēmumu par maksājumu apturēšanu. Tā arī nekavējoties atsāk apturētos maksājumus, ja pēc programmas grozījuma, kas saistīts ar attiecīgo prioritāti, attiecīgais *ex ante* nosacījums vairs nav piemērojams.

8. Šā panta 1. līdz 7. punktu nepiemēro mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmām.

20. pants

Izpildes rezerve

Izpildes rezervi veido 6 % no resursiem, kas atvēlēti ERAF, ESF un Kohēzijas fondam saistībā ar mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", kurš minēts šīs regulas 89. panta 2. punkta a) apakšpunktā, kā arī ELFLA un pasākumiem, ko finansē dalītā pārvaldībā saskaņā ar EJZF regulu, ko nosaka partnerības nolīgumā un programmās un piešķir īpašām prioritātēm saskaņā ar šīs regulas 22. pantu.

Aprēķinot izpildes rezervi, neņem vērā šādus resursus:

a) resursus, kas atvēlēti JNI, kā noteikts darbības programmā saskaņā ar ESF regulas 18. pantu;

b) resursus, kas atvēlēti tehniskajai palīdzībai pēc Komisijas iniciatīvas;

c) resursus, kas pārvietoti no kopējās lauksaimniecības politikas pirmā pīlāra uz ELFLA saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2003 7. panta 2. punktu un 14. panta 1. punktu;

d) pārvietojumus uz ELFLA, piemērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 10.b pantu, 136. pantu un 136.b pantu attiecībā uz 2013. vai 2014. kalendāro gadu;

e) resursus, kas no Kohēzijas fonda pārvietoti uz EISI saskaņā ar šīs regulas 92. panta 6. punktu;

f) resursus, kas pārvietoti uz Eiropas atbalsta fondu vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem saskaņā ar šīs regulas 92. panta 7. punktu;

g) resursus, kas atvēlēti inovatīvām darbībām ilgtspējīgai pilsētvides attīstībai saskaņā ar šīs regulas 92. panta 8. punktu.

21. pants

Darbības rezultātu izvērtēšana

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm 2019. gadā izvērtē programmu darbības rezultātus katrā dalībvalstī ("darbības rezultātu izvērtēšana"), ņemot vērā attiecīgo programmu darbības rezultātu satvaru. Metode darbības rezultātu satvara noteikšanai ir izklāstīta II pielikumā.

2. Darbības rezultātu izvērtēšanā pārbauda programmu starpposma mērķu sasniegšanu prioritāšu līmenī, pamatojoties uz informāciju un izvērtējumiem, kas ietverti gada īstenošanas ziņojumā, ko dalībvalstis iesniegušas 2019. gadā.

22. pants

Darbības rezultātu satvara piemērošana

1. Izpildes rezervi veido 5 līdz 7 % no katrai programmas prioritātei atvēlētajiem līdzekļiem, izņemot tehniskās palīdzības prioritātes un programmas, kuras veltītas finanšu instrumentiem saskaņā ar 39. pantu. Kopējā izpildes rezerves summa, kas atvēlēta ESI fondam un reģionu kategorijai ir 6 %. Izpildes rezerves summas norāda programmās, sadalot tās pēc prioritātes un, attiecīgā gadījumā, pēc ESI fonda un reģionu kategorijas.

2. Pamatojoties uz darbības rezultātu izvērtēšanu, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, divos mēnešos pēc attiecīgo gada īstenošanas ziņojumu saņemšanas 2019. gadā pieņem lēmumu noteikt katram ESI fondam un katrai dalībvalstij programmas un prioritātes, kas ir sasniegušas starpposma mērķus, norādot minēto informāciju par katru fondu un reģionu kategoriju, ja prioritāte aptver vairāk nekā vienu ESI fondu vai reģionu kategoriju.

3. Izpildes rezervi piešķir tikai tām programmām un prioritātēm, kurās ir sasniegti starpposma mērķi. Ja prioritātes starpposma mērķi ir sasniegti, uzskata, ka prioritātei noteiktā izpildes rezerves summa ir neatgriezeniski piešķirta, pamatojoties uz 2. punktā minēto Komisijas lēmumu.

4. Ja prioritātes starpposma mērķi nav sasniegti, dalībvalsts ne vēlāk kā trīs mēnešos pēc 2. punktā minētā lēmuma pieņemšanas ierosina pārdalīt attiecīgo izpildes rezerves summu prioritātēm, kuras norādītas 2. punktā minētajā Komisijas lēmumā, kā arī ierosina citus programmas grozījumus, kas izriet no izpildes rezerves pārdales.

Komisija saskaņā ar 30. panta 3. un 4. punktu apstiprina attiecīgo programmu grozījumus. Ja dalībvalsts neiesniedz informāciju saskaņā ar 50. panta 5. un 6. punktu, attiecīgo programmu vai prioritāšu izpildes rezerve attiecīgajām programmām vai prioritātēm netiek piešķirta.

5. Dalībvalsts priekšlikumam par izpildes rezerves pārdali jābūt saskaņā ar tematiskās koncentrācijas prasībām un minimālajiem piešķīrumiem, kas noteikti šajā regulā un konkrētu fondu noteikumos. Ja nav sasniegti vienas vai vairāku ar tematiskās koncentrācijas prasībām vai minimālajiem piešķīrumiem saistīto prioritāšu starpposma mērķi, dalībvalstis izņēmuma kārtā var ierosināt rezerves pārdali, kas neatbilst iepriekš minētajām prasībām un minimālajiem piešķīrumiem.

6. Ja prioritātes darbības rezultātu izvērtēšanā konstatē pazīmes, kas liecina, ka ir bijušas nopietnas nepilnības saistībā ar to, kā ir sasniegti minētās prioritātes darbības rezultātu satvarā noteiktie prioritātes starpposma mērķi, kuri attiecas vienīgi uz finanšu un iznākumu rādītājiem, kā arī galvenajiem īstenošanas pasākumiem, un ka nepilnības ir saistītas ar skaidri apzinātiem īstenošanas trūkumiem, par ko Komisija jau iepriekš ir ziņojusi saskaņā ar 50. panta 8. punktu pēc rūpīgas apspriešanās ar attiecīgo dalībvalsti, un ka dalībvalsts nav īstenojusi vajadzīgos korektīvos pasākumus, lai novērstu šādus trūkumus, Komisija var ne agrāk kā pēc pieciem mēnešiem pēc šāda paziņojuma apturēt visus programmas prioritātes starpposma maksājumus vai daļu no tiem saskaņā ar procedūru, kas noteikta konkrētu fondu noteikumos.

Komisija bez kavēšanās pieņem lēmumu atcelt starpposma maksājumu apturēšanu, ja dalībvalsts ir īstenojusi vajadzīgos korektīvos pasākumus. Ja korektīvie pasākumi attiecas uz finanšu piešķīrumu pārvietošanu uz citām programmām vai prioritātēm, kuru starpposma mērķi ir sasniegti, Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, apstiprina attiecīgo programmu vajadzīgo grozījumu saskaņā ar 30. panta 2. punktu. Atkāpjoties no 30. panta 2. punkta, Komisija šādā gadījumā pieņem lēmumu par grozījumiem ne vēlāk kā divus mēnešus pēc dalībvalsts grozījuma pieprasījuma iesniegšanas.

7. Ja Komisija, pamatojoties uz programmas nobeiguma īstenošanas ziņojuma pārbaudi, konstatē, ka lielā mērā nav sasniegti darbības rezultātu satvarā izklāstītie mērķi, kas attiecas vienīgi uz finanšu rādītājiem, iznākumu rādītājiem un galvenajiem īstenošanas posmiem, jo ir bijuši skaidri apzināti īstenošanas trūkumi, kurus Komisija pēc ciešas apspriešanās ar minēto dalībvalsti ir tai iepriekš darījusi zināmus saskaņā ar 50. panta 8. punktu, un dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos korektīvos pasākumus, lai šos trūkumus novērstu, Komisija neatkarīgi no 85. panta var piemērot finanšu korekcijas attiecībā uz konkrētajām prioritātēm saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

Piemērojot finanšu korekcijas, Komisija, pienācīgi ievērojot proporcionalitātes principu, ņem vērā līdzekļu apguves līmeni un ārējos faktorus, kas sekmējuši to, ka šie mērķi nav sasniegti.

Finanšu korekcijas nepiemēro, ja mērķu nesasniegšanas pamatā ir sociāli ekonomisko vai vides faktoru ietekme, būtiskas izmaiņas attiecīgās dalībvalsts ekonomikas vai vides apstākļos vai *force majeure*, kas nopietni ietekmē attiecīgo prioritāšu īstenošanu.

Komisija saskaņā ar 149. pantu tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai paredzētu sīki izstrādātus noteikumus par kritērijiem finanšu korekciju līmeņa noteikšanai.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka sīki izstrādātu kārtību, kas nodrošina konsekventu pieeju katras prioritātes starpposma mērķu un galamērķu noteikšanai darbības rezultātu satvarā un starpposma mērķu un galamērķu sasniegšanas izvērtēšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

IV NODAĻA

Pasākumi, kas saistīti ar pareizu ekonomikas pārvaldību

23. pants

Pasākumi, ar kuriem ESI fondu efektivitāti saista ar pareizu ekonomikas pārvaldību

1. Komisija var pieprasīt dalībvalstij pārskatīt tās partnerības nolīgumu un attiecīgās programmas un ierosināt grozījumus ja tas vajadzīgs, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus vai maksimāli palielināt ESI fondu ietekmi uz to dalībvalstu izaugsmi un konkurētspēju, kuras saņem finansiālo palīdzību.

Šādam pieprasījumam var būt šādi mērķi:

a) atbalstīt attiecīga konkrētai valstij paredzēta ieteikuma, kas pieņemts saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu, un attiecīga Padomes ieteikuma, kas pieņemts saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu un paredzēts attiecīgajai dalībvalstij, īstenošanu;

b) atbalstīt attiecīgu Padomes ieteikumu, kas paredzēti attiecīgai dalībvalstij un pieņemti saskaņā ar 7. panta 2. punktu vai 8. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1176/2011 ([1]), ar noteikumu, ka šos grozījumus uzskata par vajadzīgiem makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanai; vai

c) maksimāli palielināt pieejamo ESI fondu ietekmi uz izaugsmi un konkurētspēju, ja dalībvalsts atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

   i) tā saņem Savienības finansiālo palīdzību saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 407/2010 ([2]);

   ii) tai ir pieejama finansiālā palīdzība saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 332/2002 ([3]);

   iii) tai ir pieejama finansiālā palīdzība, kas ļauj sākt makroekonomiskās pielāgošanas programmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 472/2013 ([4]) vai liek Padomei pieņemt lēmumu saskaņā ar LESD 136. panta 1. punktu.

Piemērojot otrās daļas b) apakšpunktu, uzskata, ka ikviens no minētajiem nosacījumiem ir izpildīts, jā šāda palīdzība dalībvalstij ir darīta pieejama pirms vai pēc 2013. gada 21. decembris un joprojām ir tai pieejama.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību (OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.).

([2]) Padomes Regula (ES) Nr. 407/2010 (2010. gada 11. maijs), ar ko izveido Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu (OV L 118, 12.5.2010., 1. lpp.).

([3]) Padomes Regula (EK) Nr. 332/2002 (2002. gada 24. jūnijs), ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm (OV L 53, 23.2.2002., 1. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 472/2013 (2013. gada 21. maijs) par to eurozonas dalībvalstu ekonomiskās un budžeta uzraudzības pastiprināšanu, kurās ir vai kurām draud nopietnas finanšu stabilitātes grūtības (OV L 140, 27.5.2013., 1. lpp.).

2. Komisijas pieprasījumu dalībvalstij saskaņā ar 1. punktu pamato, atsaucoties uz nepieciešamību sekmēt attiecīgo ieteikumu īstenošanu vai attiecīgi palielināt ESI fondu izaugsmes un konkurētspējas ietekmi, un tajā norāda programmas vai prioritātes, kuras Komisija uzskata par pielāgojamām, un to, kādi grozījumi tiek sagaidīti. Šādu pieprasījumu neveic pirms 2015. gada vai pēc 2019. gada, nedz arī divos secīgos gados attiecībā uz tām pašām programmām.

3. Dalībvalsts iesniedz atbildi uz 1. punktā minēto pieprasījumu divos mēnešos pēc tā saņemšanas, izklāstot grozījumus, ko tā uzskata par nepieciešamiem partnerības nolīgumā un programmās, šādu grozījumu iemeslus, norādot attiecīgās programmas un sniedzot ierosināto grozījumu aprakstu, kā arī to paredzamo ietekmi uz ieteikumu īstenošanu un ESI fondu īstenošanu. Vajadzības gadījumā Komisija sniedz apsvērumus vienā mēnesī pēc minētās atbildes saņemšanas.

4. Dalībvalstis iesniedz priekšlikumu grozīt partnerības nolīgumu un attiecīgās programmas divos mēnešos no 3. punktā minētās atbildes iesniegšanas dienas.

5. Ja Komisija nav iesniegusi apsvērumus vai ja Komisija ir apmierināta, ka iesniegtie apsvērumi ir pienācīgi ņemti vērā, Komisija bez nepamatotas kavēšanās pieņem lēmumu apstiprināt grozījumus partnerības nolīgumā un attiecīgajās programmās un katrā ziņā to dara ne vēlāk kā trīs mēnešos pēc tam, kad dalībvalsts tos ir iesniegusi saskaņā ar 3. punktu.

6. Ja dalībvalsts 3. un 4. punktā minētajā termiņā nerīkojas efektīvi, atbildot uz pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 1. punktu, Komisija trīs mēnešos pēc 3. punktā minēto apsvērumu nosūtīšanas vai pēc dalībvalsts priekšlikuma iesniegšanas saskaņā ar 4. punktu ierosina Padomei apturēt daļu vai visus maksājumus attiecīgajām programmām vai prioritātēm. Komisija savā priekšlikumā izklāsta pamatojumu, kādēļ tā ir secinājusi, ka dalībvalsts nav rīkojusies efektīvi. Iesniedzot priekšlikumu, Komisija ņem vērā visu attiecīgo informāciju un pienācīgi apsver visus elementus, kas izriet no strukturētā dialoga saskaņā ar 15. punktu, un tajā paustos viedokļus.

Padome pieņem lēmumu par minēto priekšlikumu, izmantojot īstenošanas aktu. Minētais īstenošanas akts attiecas tikai uz maksājuma pieprasījumiem, kas iesniegti pēc minētā īstenošanas akta pieņemšanas dienas.

7. Saskaņā ar 5. punktu apturēto maksājumu darbības joma un apmērs ir proporcionāls un iedarbīgs, un tajā ievēro vienlīdzīgu pieeju dalībvalstīm, jo īpaši ņemot vērā apturēšanas ietekmi uz attiecīgās dalībvalsts ekonomiku. Programmas, kuru darbība jāaptur, nosaka, pamatojoties uz vajadzībām, kas norādītas 1. un 2. punktā minētajā pieprasījumā.

Maksājumu apturēšana nepārsniedz 50 % no katras attiecīgās programmas maksājumiem. Lēmumā var paredzēt apturēšanas apmēra palielinājumu līdz 100 % no maksājumiem, ja dalībvalsts neveic efektīvus pasākumus, atbildot uz pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 1. punktu, trīs mēnešos pēc 6. punktā minētā lēmuma par maksājumu apturēšanu pieņemšanas.

8. Ja dalībvalsts ir ierosinājusi grozījumus partnerības nolīgumā un attiecīgajās programmās, kā pieprasījusi Komisija, Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem lēmumu par maksājumu apturēšanas atlikšanu.

9. Komisija iesniedz priekšlikumu Padomei apturēt daļu vai visas saistības vai maksājumus dalībvalsts attiecīgajām programmām šādos gadījumos:

a) ja Padome saskaņā ar LESD 126. panta 8. punktu vai 126. panta 11. punktu nolemj, ka attiecīgā dalībvalsts nav efektīvi rīkojusies, lai novērstu savu pārmērīgo budžeta deficītu;

b) ja Padome pieņem divus secīgus ieteikumus tajā pašā nelīdzsvarotības novēršanas procedūrā saskaņā ar 8. panta 3. punktu Regulā (ES) Nr. 1176/2011, pamatojoties uz to, ka dalībvalsts ir iesniegusi nepietiekamu korektīvo pasākumu plānu;

c) ja Padome pieņem divus secīgus lēmumus tajā pašā nelīdzsvarotības novēršanas procedūrā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 10. panta 4. punktu, ar kuriem nosaka dalībvalsts neatbilstību, pamatojoties uz to, ka tā nav veikusi ieteiktos korektīvos pasākumus;

d) ja Padome secina, ka dalībvalsts nav veikusi pasākumus, lai īstenotu pielāgošanas programmu, kas minēta Regulā (ES) Nr. 407/2010 vai Regulā (EK) Nr. 332/2002, un tāpēc nolemj neatļaut finansiālās palīdzības izmaksu, kas piešķirta minētajai dalībvalstij;

e) ja Padome nolemj, ka dalībvalsts neievēro makroekonomikas korekciju programmu, kas minēta Regulas (ES) Nr. 472/2013 7. pantā, vai neveic pasākumus, kuri pieprasīti Padomes lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar LESD 136. panta 1. punktu.

Iesniedzot priekšlikumu, Komisija ievēro 11. punkta noteikumus, ņem vērā visu attiecīgo informāciju šajā sakarībā un pienācīgi apsver visus elementus, kas izriet no strukturētā dialoga saskaņā ar 15. punktu, un tajā paustos viedokļus.

Par prioritāti vajadzētu izvirzīt saistību apturēšanu; maksājumus aptur tikai gadījumos, kad ir vajadzīga tūlītēja rīcība, un noteikumu būtiskas neizpildes gadījumos. Maksājumu apturēšana attiecas uz maksājumu pieprasījumiem, kas saistībā ar attiecīgajām programmām iesniegti pēc lēmuma par apturēšanu pieņemšanas dienas.

10. Komisijas priekšlikums, kas minēts 9. punktā, attiecībā uz saistību apturēšanu ir uzskatāms par pieņemtu Padomē, ja vien Padome, izmantojot īstenošanas aktu, nenolemj noraidīt šādu priekšlikumu ar kvalificētu balsu vairākumu viena mēneša laikā no Komisijas priekšlikuma iesniegšanas dienas. Saistību apturēšana attiecas uz saistībām no ESI fondiem attiecīgajai dalībvalstij no 1. janvāra nākamajā gadā pēc lēmuma par apturēšanu pieņemšanas.

Padome pieņem lēmumu, izmantojot īstenošanas aktu, par 9. punktā minēto Komisijas priekšlikumu saistībā ar maksājumu apturēšanu.

11. Saskaņā ar 10. punktu apturēto saistību vai maksājumu darbības joma un apmērs ir proporcionāls, tajā ievēro vienlīdzīgu pieeju dalībvalstīm un ņem vērā attiecīgās dalībvalsts ekonomiskos un sociālos apstākļus, jo īpaši attiecīgās dalībvalsts bezdarba līmeni salīdzinājumā ar Savienības vidējo rādītāju un apturēšanas ietekmi uz attiecīgās dalībvalsts ekonomiku. Apturēšanas ietekme uz programmām, kam ir izšķirīga nozīme nelabvēlīgu ekonomisko vai sociālo apstākļu novēršanā, ir īpašs faktors, kas jāņem vērā.

Sīki izstrādāti noteikumi apturēšanas darbības jomas un apmēra noteikšanai ir izklāstīti III pielikumā.

Saistību apturēšanai piemēro zemāko no turpmāk minētajām maksimālajiem ierobežojumiem:

a) ne vairāk kā 50 % no saistībām, kas attiecas uz ESI fondu nākamo finanšu gadu, pirmajā reizē, kad netiek ievērota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, kā minēts 9. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, un ne vairāk kā 25 % no saistībām, kas attiecas uz ESI fondu nākamo finanšu gadu, pirmajā reizē, kad netiek ievērots korektīvo pasākumu plāns saskaņā ar pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru, kā minēts 9. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, vai netiek veikti ieteiktie korektīvie pasākumi saskaņā ar pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru, kā minēts 9. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā.

   Apturēšanas apmēru pakāpeniski palielina līdz maksimāli 100 % no saistībām, kas attiecas uz ESI fondu nākamo finanšu gadu, pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras gadījumā un līdz 50 % no saistībām, kas attiecas uz ESI fondu nākamo finanšu gadu, pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras gadījumā atbilstīgi tam, cik nopietni nav ievēroti nepieciešamie pasākumi;

b) ne vairāk kā 0,5 % no nominālā IKP, ko piemēro pirmajā reizē, kad netiek ievērota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, kā minēts 9. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, un ne vairāk kā 0,25 % no nominālā IKP, ko piemēro pirmajā reizē, kad netiek ievērots korektīvo pasākumu plāns saskaņā ar pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru, kā minēts 9. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā, vai netiek veikti ieteiktie korektīvie pasākumi saskaņā ar pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru, kā minēts 9. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā.

   Ja neatbilstība attiecībā uz korektīvajiem pasākumiem, kas minēti 9. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā, turpinās, minētās IKP daļas procentuālo īpatsvaru pakāpeniski palielina:

   — līdz maksimāli 1 % no nominālā IKP, ko piemēro, ja pastāvīgi netiek ievērota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra saskaņā ar 9. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, un

   — līdz maksimāli 0,5 % no nominālā IKP, ko piemēro, ja pastāvīgi netiek ievērota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra saskaņā ar 9. punkta pirmās daļas b) vai c) apakšpunktu, ņemot vērā neatbilstības nopietnību;

c) ne vairāk kā 50 % no saistībām, kas attiecas uz ESI fondu nākamo finanšu gadu, vai ne vairāk kā 0,5 % no nominālā IKP pirmajā reizē, kad tiek konstatēta neatbilstība, kas minēta 9. punkta pirmās daļas d) un e) apakšpunktā.

   Nosakot apturēšanas apmēru un to, vai apturēt saistības vai maksājumus, ņem vērā programmas cikla posmu, īpašu uzmanību pievēršot tam, cik daudz laika atliek līdzekļu izmantošanai pēc apturēto saistību atkārtotas iekļaušanas budžetā.

12. Neskarot saistību atcelšanas noteikumus, kas izklāstīti 86. līdz 88. pantā, Komisija nekavējoties atceļ saistību apturēšanu šādos gadījumos:

a) ja pārmērīgais budžeta deficīts ir apturēts saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1467/97 ([1]) 9. pantu vai Padome saskaņā ar LESD 126. panta 12. punktu ir nolēmusi atcelt lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu;

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu (OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.).

b) ja Padome ir apstiprinājusi attiecīgās dalībvalsts iesniegto korektīvo pasākumu plānu saskaņā ar 8. panta 2. punktu Regulā (ES) Nr. 1176/2011, vai pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra saskaņā ar minētās regulas 10. panta 5. punktu ir pagaidām atlikta, vai Padome ir slēgusi pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru saskaņā ar minētās regulas 11. pantu;

c) ja Komisija ir secinājusi, ka attiecīgā dalībvalsts ir veikusi pienācīgus pasākumus, lai īstenotu makroekonomikas korekciju programmu, kas minēta Regulas (ES, Euratom) Nr. 472/2013 7. pantā, vai pasākumus, kuri pieprasīti Padomes lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar LESD 136. panta 1. punktu.

Atceļot saistību apturēšanu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma nolemj apturētās saistības atkārtoti iekļaut budžetā saskaņā ar Padomes Regulas (ES, Euratom)) Nr. 1311/2013 8. pantu.

Lēmumu par maksājumu apturēšanas atcelšanu pieņem Padome pēc Komisijas priekšlikuma, ja ir izpildīti piemērojamie nosacījumi, kas izklāstīti pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā.

13. Šā panta 6.līdz 12. punktu nepiemēro Apvienotajai Karalistei, ciktāl saistību vai maksājumu apturēšana attiecas uz jautājumiem, kas izklāstīti 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā un c) apakšpunkta iii) punktā, vai 9. punkta pirmās daļas a), b) vai d) apakšpunktā.

14. Šis pants neattiecas uz programmām saskaņā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība".

15. Komisija informē Eiropas Parlamentu par šā panta īstenošanu. Jo īpaši tad, ja dalībvalsts izpilda kādu no nosacījumiem, kas paredzēti 6. punktā vai 9. punkta pirmās daļas a) līdz e) apakšpunktā, Komisija nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un sniedz sīku informāciju par ESI fondiem un programmām, uz kuriem varētu attiekties saistību vai maksājumu apturēšana.

Eiropas Parlaments var aicināt Komisiju iesaistīties strukturētā dialogā par to, kā piemērot šo pantu, jo īpaši ņemot vērā pirmajā daļā minētās informācijas nosūtīšanu.

Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu par saistību vai maksājumu apturēšanu vai priekšlikumu atcelt šādu apturēšanu tūlīt pēc tā pieņemšanas. Eiropas Parlaments var aicināt Komisiju paskaidrot tās priekšlikuma iemeslus.

16. Komisija 2017. gadā veic šā panta piemērošanas pārskatīšanu. Šajā nolūkā Komisija sagatavo ziņojumu, ko tā nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu.

17. Ja notiek būtiskas izmaiņas Savienības sociālajā un ekonomiskajā situācijā, Komisija var iesniegt priekšlikumu pārskatīt šā panta piemērošanu, vai arī Eiropas Parlaments vai Padome attiecīgi saskaņā ar LESD 225. vai 241. pantu var pieprasīt Komisijai iesniegt šādu priekšlikumu.

24. pants

Maksājumu palielinājums dalībvalstij, kam ir īslaicīgas budžeta grūtības

1. Pēc dalībvalsts pieprasījuma starpposma maksājumus var palielināt par 10 procentu punktiem virs līdzfinansējuma likmes, kas piemērojama katrai prioritātei attiecībā uz ERAF, ESF un Kohēzijas fondu vai katram pasākumam attiecībā uz ELFLA un EJZF. Ja dalībvalsts pēc 2013. gada 21. decembris atbilst vienam no turpmāk minētajiem nosacījumiem, palielināto likmi, kas nevar būt lielāka par 100 %, piemēro tās maksājuma pieprasījumiem laikposmam līdz 2016. gada 30. jūnijam:

a) ja attiecīgā dalībvalsts saņem aizdevumu no Savienības saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 407/2010;

b) ja attiecīgā dalībvalsts saņem vidēja termiņa finansiālo atbalstu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 332/2002 ar nosacījumu, ka tiek īstenota makroekonomiskā pielāgošanās programma;

c) ja attiecīgajai dalībvalstij finansiālā palīdzība ir piešķirta ar nosacījumu, ka tiek īstenota makroekonomiskā pielāgošanās programma, kā minēts Regulā (ES) Nr. 472/2013.

Šo punktu nepiemēro programmām saskaņā ar ETS regulu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta Savienības atbalsts ar starpposma maksājumiem un slēguma bilances maksājumiem nepārsniedz publisko atbalstu vai ESI fondu atbalsta maksimālo apjomu katrai prioritātei attiecībā uz ERAF, ESF un Kohēzijas fondu vai katram pasākumam attiecībā uz ELFLA un EJZF, kā noteikts Komisijas lēmumā, ar ko apstiprina programmu.

3. Komisija izvērtē 1. un 2. punkta piemērošanu un līdz 2016. gada 30. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu ar savu izvērtējumu un vajadzības gadījumā likumdošanas priekšlikumu.

25. pants

Tehniskās palīdzības pārvaldība dalībvalstīm, kurām ir īslaicīgas budžeta grūtības

1. Pēc tādas dalībvalsts pieprasījuma, kurai ir īslaicīgas budžeta grūtības un kura atbilst 24. panta 1. punkta izklāstītajiem nosacījumiem, daļu no līdzekļiem, kas ir paredzēti saskaņā ar 59. pantu un ir ieplānoti saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem, vienojoties ar Komisiju, var pārvietot uz tehnisko palīdzību pēc Komisijas iniciatīvas, lai saskaņā ar 58. panta 1. punkta trešās daļas k) apakšpunktu un tiešu vai netiešu pārvaldību īstenotu pasākumus saistībā ar attiecīgo dalībvalsti.

2. Šā panta 1. punktā minētie līdzekļi papildina summas, kas saskaņā ar konkrētu fondu noteikumos izklāstītajiem maksimālajiem apjomiem ir noteiktas tehniskajai palīdzībai pēc Komisijas iniciatīvas. Ja tehniskajai palīdzībai pēc Komisijas iniciatīvas konkrētu fondu noteikumos ir izklāstīts maksimālais apjoms, pārvietojamo summu iekļauj, lai aprēķinātu atbilstību minētajam maksimālajam apjomam.

3. Dalībvalsts 2. punktā minēto pārvietojumu pieprasa kalendārajam gadam, kurā tā līdz tā gada 31. janvārim, kurā tiks veikts pārvietojums, atbilst 24. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Pieprasījumam pievieno priekšlikumu grozīt programmu vai programmas, no kurām pārvietojums tiks veikts. Partnerības nolīgumā saskaņā ar 30. panta 2. punktu veic atbilstošus grozījumus, un norāda kopējo summu, kas katru gadu pārvietota Komisijai.

Ja dalībvalsts 2014. gada 1. janvārī atbilst 24. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, tā pieprasījumu par attiecīgo gadu var iesniegt vienlaikus ar partnerības nolīgumu, kurā norāda summu, kas tiks pārvietota tehniskajai palīdzībai pēc Komisijas iniciatīvas.

III SADAĻA

PLĀNOŠANA

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi par ESI fondiem

26. pants

Programmu sagatavošana

1. ESI fondus īsteno ar programmu starpniecību saskaņā ar partnerības nolīgumu. Katra programma attiecas uz laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.

2. Programmas izstrādā dalībvalstis vai jebkura to izraudzīta iestāde sadarbībā ar 5. pantā minētajiem partneriem. Dalībvalstis izstrādā programmas pamatojoties uz sabiedrībai pārredzamām procedūrām saskaņā ar savu institucionālo un tiesisko sistēmu.

3. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas, lai nodrošinātu efektīvu koordināciju saistībā ar programmu sagatavošanu un īstenošanu ESI fondiem, tostarp attiecīgā gadījumā saistībā ar vairāku fondu programmām fondiem, ņemot vērā proporcionalitātes principu.

4. Dalībvalstis Komisijai iesniedz programmas trīs mēnešos no partnerības nolīguma iesniegšanas. Eiropas teritoriālās sadarbības programmas iesniedz līdz 2014. gada 22. septembris. Visām programmām pievieno *ex ante* novērtējumu, kā noteikts 55. pantā.

5. Ja viena vai vairākas ESI fondu konkrētu fondu regulas stājas spēkā no 2014. gada 22. februāris līdz 2014. gada 22. jūnijs, programma vai programmas, ko atbalsta no tāda EFI fonda, kuru skar šāda konkrēta fonda regulas spēkā stāšanās kavēšanās, iesniedz trīs mēnešos no 17. panta 1. punktā minētā pārskatītā partnerības nolīguma iesniegšanas.

6. Ja viena vai vairākas ESI fondu konkrētu fondu regulas stājas spēkā vēlāk nekā 2014. gada 22. jūnijs, programma vai programmas, ko atbalsta no tāda EFI fonda, kuru skar šāda konkrēta fonda regulas spēkā stāšanās kavēšanās, iesniedz trīs mēnešos no dienas, kad ir stājusies spēkā konkrētā fonda regula, kuras spēkā stāšanas diena tika atlikta.

27. pants

Programmu saturs

1. Katrā programmā izklāsta stratēģiju programmas ieguldījumam Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei īstenošanā, kas atbilst šai regulai, konkrētu fondu noteikumiem un partnerības nolīguma saturam.

Katrā programmā paredz kārtību, kādā tiks nodrošināta ESI fondu efektīva, lietderīga un koordinēta īstenošana, un darbības administratīvā sloga mazināšanai atbalsta saņēmējiem.

2. Katrā programmā nosaka prioritātes, izklāstot konkrētus mērķus, no ESI fondiem piešķirtā atbalsta finanšu apropriācijas un atbilstošo valsts līdzfinansējumu, tostarp summas, kas saistītas ar izpildes rezervi, kas var būt publiskā vai privātā sektora līdzfinansējums saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

3. Ja dalībvalstis un reģioni piedalās makroreģionālās stratēģijās vai jūras baseina stratēģijās, attiecīgajā programmā saskaņā ar dalībvalsts noteiktajām programmas jomas vajadzībām nosaka plānoto intervences pasākumu ieguldījumu minētajās stratēģijās.

4. Katrā prioritātē nosaka rādītājus un atbilstīgus mērķus, kuri izteikti kvalitatīvi vai kvantitatīvi saskaņā ar konkrētu

fondu noteikumiem, lai pēc tiem izvērtētu programmas īstenošanas progresu virzībā uz mērķu sasniegšanu kā pamatu darbības rezultātu uzraudzībai, novērtēšanai un darbības rezultātu izvērtēšanai. Minētie rādītāji ietver:

a) finanšu rādītājus saistībā ar piešķirtajiem izdevumiem;

b) iznākumu rādītājus saistībā ar atbalstītajām darbībām;

c) rezultātu rādītājus saistībā ar attiecīgo prioritāti.

Attiecībā uz katru ESI fondu konkrētu fondu noteikumos izklāsta kopējus rādītājus un var paredzēt noteikumus saistībā ar konkrētu programmu rādītājiem.

5. Katrā programmā, izņemot tās, kuras attiecas tikai uz tehnisko palīdzību, saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem iekļauj darbību aprakstu, lai ņemtu vērā 5., 7. un 8. pantā noteiktos principus.

6. Katrā programmā, izņemot tās, kurās tehniskā palīdzība tiek sniegta atbilstīgi konkrētai programmai, nosaka indikatīvu atbalsta summu, kas izmantojama klimata pārmaiņu mērķiem, pamatojoties uz 8. pantā minēto metodoloģiju.

7. Dalībvalstis izstrādā programmu saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

28. pants

Īpaši noteikumi par to programmu saturu, kuras ir veltītas EIB īstenotiem kopīgiem instrumentiem neierobežotām garantijām un pārvēršanai vērtspapīros, ar ko sniedz kapitāla prasību atvieglojumu

1. Atkāpjoties no 27. panta, īpašam nolūkam paredzētajās programmās, kas minētas 39. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, iekļauj:

a) elementus, kas minēti 27. panta 1. punkta pirmajā daļā un 2., 3. un 4. punktā, attiecībā uz 5. pantā izklāstītajiem principiem;

b) norādi uz struktūrām, kas minētas šīs regulas 125., 126. un 127. pantā un ELFLA regulas 65. panta 2. punktā, atbilstoši attiecīgajam fondam;

c) par katru *ex ante* nosacījumu, kas paredzēts saskaņā ar 19. pantu un XI pielikumu un kas piemērojams programmai, izvērtējumu par to, vai *ex ante* nosacījums ir izpildīts partnerības nolīguma un programmas iesniegšanas dienā, un, ja *ex ante* nosacījums nav izpildīts, — to darbību aprakstu, kas jāveic, lai izpildītu *ex ante* nosacījumu, atbildīgās struktūras un šādu darbību grafiku saskaņā ar partnerības nolīgumā paredzēto kopsavilkumu.

2. Atkāpjoties no 55. panta, par šādu programmu *ex ante* novērtējumu uzskata 39. panta 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minēto *ex ante* novērtējumu.

3. Programmām, kas minētas šīs regulas 39. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, nepiemēro ELFLA regulas 6. panta 2. punktu un 59. panta 5. un 6. punktu. Papildus šā panta 1. punktā minētajiem elementiem programmām saskaņā ar ELFLA piemēro tikai noteikumus, kas izklāstīti ELFLA regulas 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punktā, f), h) un i) apakšpunktā, kā arī m) apakšpunkta i) līdz iii) punktā.

29. pants

Programmu pieņemšanas procedūra

1. Komisija novērtē programmu atbilstību šai regulai un konkrētu fondu noteikumiem, to reālajam ieguldījumam atlasīto tematisko mērķu un ar katru ESI fondu saistīto konkrēto Savienības prioritāšu sasniegšanā, kā arī atbilstību partnerības nolīgumam, ņemot vērā attiecīgos konkrētai valstij paredzētos ieteikumus, kuri pieņemti saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu, un attiecīgos Padomes ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu, kā arī *ex ante* novērtējumu. Izvērtējumā jo īpaši pārbauda programmas stratēģijas atbilstību, atbilstošos mērķus, rādītājus, galamērķus un budžeta līdzekļu piešķiršanu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, Komisijai nav jāvērtē ESF regulas 18. panta otrās daļas a) punktā minēto JNI paredzēto īpašo darbības programmu un 39. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto īpašo paredzēto programmu atbilstība partnerības nolīgumam, ja dalībvalsts nav iesniegusi tās partnerības nolīgumu līdz laikam, kad tiek iesniegta šāda t paredzētā programma.

3. Komisija sagatavo apsvērumus trīs mēnešos pēc programmas iesniegšanas. Dalībvalsts iesniedz Komisijai visu vajadzīgo papildinformāciju un attiecīgā gadījumā pārskata ierosināto programmu.

4. Saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem Komisija apstiprina katru programmu ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad to iesniegusi attiecīgā dalībvalsts, ar noteikumu, ka ir pienācīgi ņemti vērā Komisijas apsvērumi, bet ne agrāk kā 2014. gada 1. janvārī vai pirms Komisija pieņem lēmumu apstiprināt partnerības nolīgumu.

Atkāpjoties no pirmajā daļā minētās prasības, Komisija var apstiprināt programmas saistībā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība", pirms pieņem lēmumu, ar ko apstiprina partnerības nolīgumu, un JNI paredzētās īpašās darbības programmas, kas minētas ESF regulas 18. panta otrās daļas a) punktā, un īpašam nolūkam paredzētās programmas, kas minētas 39. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā – pirms partnerības nolīguma iesniegšanas.

30. pants

Programmu grozīšana

1. Dalībvalstu iesniegtās prasības grozīt programmas ir pienācīgi pamatotas, un tajās jo īpaši izklāsta programmas izmaiņu paredzamo ietekmi uz Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei un programmā noteikto konkrēto mērķu izpildi, ņemot vērā šo regulu, konkrētu fondu noteikumus, 5., 7. un 8. pantā minētos horizontālos principus, kā arī partnerības nolīgumu. Prasībām pievieno pārskatīto programmu.

2. Komisija novērtē informāciju, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, ņemot vērā dalībvalsts iesniegto pamatojumu. Komisija var sniegt apsvērumus vienā mēnesī pēc pārskatītās programmas iesniegšanas, un dalībvalsts iesniedz Komisijai visu vajadzīgo papildinformāciju. Saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem Komisija prasību grozīt programmu apstiprina iespējami īsā laikā, bet ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad programmas iesniegusi dalībvalsts, ar noteikumu, ka ir pienācīgi ņemti vērā jebkuri Komisijas sagatavotie apsvērumi.

Ja programmas grozījums ietekmē partnerības nolīgumā saskaņā ar 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii), iv) un vi) punktā sniegto informāciju, Komisijas apstiprinājums programmas grozījumam nozīmē vienlaicīgu apstiprinājumu vēlākai partnerības nolīgumā sniegtās informācijas pārskatīšanai.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja pieprasījums grozīt programmu Komisijai ir iesniegts, lai pārdalītu izpildes rezervi pēc darbības rezultātu izvērtēšanas, Komisija sagatavo apsvērumus tikai tad, ja tā uzskata, ka ierosinātais piešķīrums neatbilst piemērojamiem noteikumiem, neatbilst dalībvalsts vai reģiona attīstības vajadzībām vai pastāv ievērojams risks, ka priekšlikumā ietvertie mērķi varētu netikt sasniegti. Komisija pieprasījumu grozīt programmu apstiprina iespējami īsā laikā, bet ne vēlāk kā divus mēnešus pēc tam, kad dalībvalsts iesniegusi pieprasījumu, ar nosacījumu, ka ir pienācīgi ņemti vērā visi Komisijas sagatavotie apsvērumi. Komisijas apstiprinājums programmas grozījumam nozīmē vienlaicīgu apstiprinājumu vēlākai partnerības nolīgumā sniegtās informācijas pārskatīšanai.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, īpašas procedūras darbības programmu grozīšanai var noteikt EJZF regulā.

31. pants

EIB līdzdalība

1. EIB var pēc dalībvalstu lūguma piedalīties partnerības nolīguma sagatavošanā, kā arī darbībās, kas saistītas ar darbību sagatavošanu, jo īpaši lieliem projektiem, finanšu instrumentiem un PPP.

2. Komisija pirms partnerības nolīguma vai programmu pieņemšanas var apspriesties ar EIB.

3. Komisija var lūgt EIB pārbaudīt lielo projektu tehnisko kvalitāti, ekonomisko un finansiālo ilgtspējību un dzīvotspēju un palīdzēt tai saistībā ar finanšu instrumentiem, kas jāīsteno vai jāizstrādā.

4. Komisija, īstenojot šīs regulas noteikumus, var piešķirt EIB dotācijas vai pakalpojumu līgumus, kas attiecas uz iniciatīvām, kuras tiek īstenotas vairāku gadu gaitā. Savienības budžetā paredzētās iemaksu saistības attiecībā uz šādām dotācijām vai pakalpojumu līgumiem īsteno katru gadu.

II NODAĻA

Sabiedrības virzīta vietējā attīstība

32. pants

Sabiedrības virzīta vietējā attīstība

1. Sabiedrības virzītu vietējo attīstību atbalsta ELFLA, un tā ir paredzēta kā *Leader* vietējā attīstība, ko var atbalstīt ERAF, ESF vai EJZF. Šīs nodaļas nolūkiem minētos fondus turpmāk tekstā dēvē par "attiecīgajiem ESI fondiem".

2. Sabiedrības virzīta vietējā attīstība ir:

a) vērsta uz konkrētām apakšreģionu teritorijām;

b) vietējo rīcības grupu virzīta, kurās ir publisko un privāto sociālekonomisko interešu pārstāvji un kurās lēmumu pieņemšanas līmenī ne publiskām iestādēm, kā tās definētas saskaņā ar valstu noteikumiem, ne jebkurai atsevišķai interešu grupai nav vairāk kā 49 % balsstiesību;

c) tāda, ko īsteno, izmantojot integrētas un uz reģioniem balstītas daudznozaru vietējās attīstības stratēģijas;

d) tāda, ko strukturē, ņemot vērā vietējās vajadzības un potenciālu un kas paredz inovatīvas iezīmes vietējā kontekstā, tīklu veidošanu un attiecīgā gadījumā sadarbību.

3. Atbalsts no attiecīgajiem ESI fondiem sabiedrības virzītai vietējai attīstībai ir saderīgs un tiek koordinēts starp attiecīgajiem ESI fondiem. To nodrošina, *inter alia*, ar koordinētas sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju un vietējo rīcības grupu spēju veidošanas, atlases, apstiprināšanas un finansēšanas starpniecību.

4. Ja sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju atlases komiteja, kas izveidota saskaņā ar 33. panta 3. punktu, konstatē, ka atlasītās sabiedrības virzītās vietējās attīstības stratēģijas īstenošanai ir vajadzīgs atbalsts no vairāk nekā viena fonda, tā var saskaņā ar valsts noteikumiem un procedūrām izraudzīties galveno fondu, kas segtu visas sabiedrības virzītās vietējās attīstības stratēģijas pamatdarbības un iedzīvināšanas izmaksas atbilstīgi 35. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktam.

5. Attiecīgo ESI fondu atbalstītu sabiedrības virzītu vietējo attīstību īsteno atbilstīgi vienai vai vairākām attiecīgās programmas vai programmu prioritātēm saskaņā ar attiecīgo ESI fondu konkrēto fondu noteikumiem.

33. pants

Sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas

1. Sabiedrības virzīta vietējās attīstības stratēģija ietver vismaz šādus elementus:

a) tās teritorijas un iedzīvotāju definīcija, uz kuriem attiecas stratēģija;

b) teritorijas attīstības vajadzību un potenciāla analīze, tostarp priekšrocību, trūkumu, iespēju un apdraudējumu analīze;

c) stratēģijas un tās mērķu apraksts, stratēģijas integrētā un inovatīvā rakstura un mērķu hierarhijas apraksts, tostarp izmērāmus sasniedzamos galamērķus vai rezultātus. Attiecībā uz rezultātiem, mērķus var izteikt kvantitatīvā un kvalitatīvā izteiksmē. Stratēģija ir saskaņota ar visu iesaistīto attiecīgo ESI fondu atbilstošajām programmām;

d) apraksts par sabiedrības iesaistes procesu stratēģijas izstrādē;

e) rīcības plāns, norādot, kā mērķi ir izteikti darbībās;

f) stratēģijas pārvaldības un uzraudzības kārtības apraksts, norādot vietējās rīcības grupas spēju īstenot stratēģiju, un īpašu novērtēšanas procedūru apraksts;

g) stratēģijas finanšu plāns, tostarp plānotais katra attiecīgā ESI fonda piešķīrums.

2. Dalībvalstis nosaka sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju atlases kritērijus.

3. Sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas atlasa komiteja, ko minētajam nolūkam izveidojusi un apstiprinājusi vadošā iestāde vai atbildīgās iestādes.

4. Sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju atlases pirmo kārtu pabeidz divos gados pēc partnerības nolīguma apstiprināšanas datuma. Dalībvalstis var izraudzīties papildu sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas arī pēc minētā datuma, taču ne vēlāk kā 2017. gada 31. decembrī.

5. Lēmumā, ar kuru apstiprina sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju, izklāsta katra attiecīgā ESI fonda piešķīrumus. Lēmumā arī nosaka pārvaldības pienākumus un kontroles uzdevumus saskaņā ar programmu vai programmām saistībā saviedrības virzītu vietējās attīstības stratēģiju.

6. Iedzīvotāju skaits 1. punkta a) apakšpunktā minētajā teritorijā ir ne mazāks kā 10 000 un ne lielāks kā 150 000. Tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos un, ņemot vērā dalībvalsts priekšlikumu, Komisija var pieņemt vai grozīt minētos iedzīvotāju skaita ierobežojumus savā lēmumā saskaņā ar 15. panta 2. vai 3. punktu attiecīgi apstiprināt vai grozīt minētās dalībvalsts partnerības nolīgumu, lai ņemtu vērā mazapdzīvotas vai blīvi apdzīvotas teritorijas vai lai nodrošinātu to apvidu teritoriālo saskaņotību, uz kurām attiecas sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas.

34. pants

Vietējās rīcības grupas

1. Vietējās rīcības grupas izstrādā un īsteno sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas.

Dalībvalstis nosaka vietējās rīcības grupas un par atbilstošo programmu īstenošanu atbildīgo iestāžu lomu attiecībā uz visiem ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju saistītajiem īstenošanas uzdevumiem.

2. Vadošā iestāde vai atbildīgās iestādes nodrošina, lai vietējās rīcības grupas vai nu izvēlētos vienu partneri no grupas par galveno partneri administratīvās un finanšu lietās, vai arī apvienotos likumīgi izveidotā vienotā struktūrā.

3. Vietējās rīcības grupas uzdevumi ir šādi:

a) veidot vietējo dalībnieku spējas izstrādāt un īstenot darbības, tostarp sekmējot viņu projektu vadības spējas;

b) izstrādāt tādu nediskriminējošu un pārredzamu darbību atlases procedūru un objektīvus kritērijus, kuros izvairās no interešu konflikta, kuri nodrošina, ka vismaz 50 % balsu atlases lēmumos ir partneriem, kas nav publiskas iestādes, un ļauj atlasi veikt, izmantojot rakstisku procedūru;

c) darbību atlasē nodrošināt saskaņotību ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijām, nosakot minēto darbību prioritāti pēc to ieguldījuma minētās stratēģijas mērķu sasniegšanā;

d) sagatavot un publicēt uzaicinājumus iesniegt piedāvājumus vai pastāvīgu projektu iesniegšanas procedūru, tostarp definēt atlases kritērijus;

e) saņemt atbalsta pieteikumus un tos izvērtēt;

f) atlasīt darbības un noteikt atbalsta summu, un — attiecīgā gadījumā — iesniegt priekšlikumus par atbilstības galīgo pārbaudi atbildīgajai struktūrai pirms apstiprināšanas;

g) uzraudzīt sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas un atbalstīto darbību īstenošanu un veikt ar minēto stratēģiju saistītas īpašas novērtēšanas darbības.

4. Neskarot 3. punkta b) apakšpunktu, vietējā rīcības grupa var būt atbalsta saņēmēja un īstenot darbības saskaņā ar sabiedrības virzītu vietējās attīstības stratēģiju.

5. Attiecībā uz vietējo rīcības grupu sadarbības pasākumiem, kas minēti 35. panta 1. punkta c) apakšpunktā, uzdevumus, kas izklāstīti šā panta 3. punkta f) apakšpunktā, var veikt atbildīgā vadošā iestāde.

35. pants

Atbalsts no ESI fondiem sabiedrības virzītai vietējai attīstībai

1. Atbalsts no attiecīgajiem ESI fondiem sabiedrības virzītai vietējai attīstībai ietver:

a) izmaksas sagatavošanās atbalstam, kas ietver spēju veidošanu, apmācību un tīklu veidošanu, lai sagatavotu un īstenotu sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju.

Šādas izmaksas var ietvert vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem elementiem:

i) apmācības darbības vietējām ieinteresētajām personām;

ii) attiecīgās teritorijas izpēti;

iii) izmaksas, kas saistītas ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas izstrādi, tostarp konsultāciju izmaksas un izmaksas par darbībām, kuras saistītas ar ieinteresēto personu apspriešanos stratēģijas sagatavošanas nolūkā;

iv) tās organizācijas administratīvās izmaksas (darbības un personāla izmaksas), kura piesakās uz sagatavošanās atbalstu sagatavošanās posmā;

v) atbalstu maziem izmēģinājuma projektiem.

Šāds sagatavošanās atbalsts ir atbilstīgs neatkarīgi no tā, vai saskaņā ar 33. panta 3. punktu izveidotā atlases komiteja atlasa finansējuma piešķiršanai sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju, ko izstrādājusi vietējā rīcības grupa, kura saņem atbalstu;

b) darbību īstenošanu saskaņā ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju;

c) vietējās rīcības grupas sadarbības pasākumu sagatavošanu un īstenošanu;

d) pamatdarbības izmaksas, kas saistītas ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas īstenošanas vadību un ietver darbības izmaksas, personāla izmaksas, apmācību izmaksas, ar sabiedriskajām attiecībām saistītas izmaksas, finanšu izmaksas, kā arī izmaksas saistībā ar minētās stratēģijas īstenošanas uzraudzību un novērtēšanu, kā minēts 34. panta 3. punkta g) apakšpunktā;

e) sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas iedzīvināšanu nolūkā atvieglot ieinteresēto personu viedokļu apmaiņu, lai sniegtu informāciju un popularizētu stratēģiju, kā arī sniegtu atbalstu potenciālajiem atbalsta saņēmējiem darbību izstrādē un pieteikumu sagatavošanā.

2. Atbalsts saistībā ar pamatdarbības izmaksām un iedzīvināšanu, kā minēts 1. punkta d) un e) apakšpunktos, nepārsniedz 25 % no kopējiem publiskā sektora izdevumiem, kas radušies saistībā ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju.

III NODAĻA

Teritoriālā attīstība

36. pants

Integrēta teritoriālā investīcija

1. Ja pilsētas attīstības stratēģija vai cita teritoriālās attīstības stratēģija, vai terioriālais pakts, kas minēti ESF Regulas 12. panta 1. punktā, paredz integrētu pieeju, piesaistot investīcijas no ESF, ERAF vai Kohēzijas fonda saskaņā ar vienas vai vairāku darbības programmu vairāk nekā vienu prioritāro virzienu, darbības var veikt kā integrētu teritoriālo investīciju ("ITI").

Darbības, kas veiktas kā ITI, var papildināt ar finansiālu atbalstu no ELFLA vai EJZF.

2. Ja ITI tiek atbalstīta no ESF, ERAF vai Kohēzijas fonda, attiecīgajā darbības programmā vai programmās apraksta pieeju ITI instrumenta izmantošanai un indikatīvu finanšu piešķīrumu no katra prioritārā virziena saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

Ja ITI tiek papildināts ar finansiālu atbalstu no ELFLA vai EJZF, indikatīvo finanšu piešķīrumu un attiecīgos pasākumus paredz attiecīgajā programmā vai programmās saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

3. Dalībvalsts vai vadošā iestāde var izraudzīties vienu vai vairākas starpniekstruktūras, tostarp pašvaldības, reģionālās attīstības iestādes vai nevalstiskās organizācijas, ITI pārvaldības un īstenošanas veikšanai saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

4. Dalībvalsts vai attiecīgās vadošās iestādes nodrošina, ka programmas vai programmu uzraudzības sistēma paredzētu ITI veicinošās prioritārā virziena vai Savienības prioritārā virziena darbību un iznākumu identifikāciju.

IV SADAĻA

FINANŠU INSTRUMENTI

37. pants

Finanšu instrumenti

1. Lai veicinātu prioritārajā virzienā noteikto konkrēto mērķu sasniegšanu, ESI fondus var izmantot, lai atbalstītu finanšu instrumentus vienā vai vairākās programmās, tostarp gadījumos, kad tie organizēti ar fondu fondu starpniecību.

Finanšu instrumentus īsteno, lai atbalstītu investīcijas, kuras uzskata par finansiāli dzīvotspējīgām un kuras nepiesaista pietiekamu finansējumu no tirgus avotiem. Piemērojot šo sadaļu, vadošās iestādes, struktūras, kas īsteno fondu fondus un struktūras, kas īsteno finanšu instrumentus, ievēro piemērojamos tiesību aktus, jo īpaši par valsts atbalstu un publisko iepirkumu.

2. Finanšu instrumentu atbalsta pamatā ir *ex ante* novērtējums, kurā ir sniegti pierādījumi par tirgus nepilnībām vai neoptimāliem investēšanas apstākļiem, kā arī par valsts investīciju vajadzību lēsto līmeni un apmēru, tostarp par atbalstāmo finanšu instrumentu veidiem. Šādā *ex ante* novērtējumā iekļauj:

a) analīzi par tirgus nepilnībām, neoptimāliem investēšanas apstākļiem un investīciju vajadzībām politikas jomām un tematiskiem mērķiem vai analīzi par investīciju prioritātēm, kurām paredzēts sniegt atbalstu, lai sekmētu kādai prioritātei noteiktu konkrētu mērķu sasniegšanu, un kurām atbalstu sniegs, izmantojot finanšu instrumentus. Minētās analīzes pamatā ir pieejamā labas prakses metodoloģija;

b) izvērtējumu par to finanšu instrumentu pievienoto vērtību, kuriem varētu sniegt atbalstu no ESI fondiem, saskaņotību ar citiem publiskās intervences veidiem, kas vērsti uz to pašu tirgu, iespējamo publiskā atbalsta ietekmi, plānotās intervences samērīgumu un pasākumiem tirgus kropļojumu iespējamai mazināšanai;

c) aplēsi par publiskā sektora un privātajiem papildu resursiem, ko finanšu instruments potenciāli varētu piesaistīt līdz galasaņēmēja līmenim (paredzamais sviras efekts), tostarp attiecīgā gadījumā izvērtējot nepieciešamību pēc preferenciālas atlīdzības un šādas atlīdzības līmeni, lai piesaistītu partneru resursus no privātajiem investoriem, un/vai tādu mehānismu aprakstu, kurus izmantos, lai noteiktu nepieciešamību pēc preferenciālas atlīdzības un šādas atlīdzības līmeni, piemēram, konkurences noteikumiem atbilstoša vai pienācīgi neatkarīga vērtēšanas procesa aprakstu;

d) izvērtējumu par pieredzi, kas gūta līdzīgu instrumentu izmantošanā, un attiecīgās dalībvalsts iepriekš veiktus *ex ante* novērtējumus, kā arī to, kā šāda pieredze tiks izmantota nākotnē;

e) ierosināto investīciju stratēģiju, tostarp novērtējumu par īstenošanas pasākumu iespējām 38. panta nozīmē, piedāvājamos finanšu produktus, konkrētos galasaņēmējus un attiecīgā gadījumā paredzēto apvienošanu ar dotāciju atbalstu;

f) prognozēto rezultātu aprakstu un to, kā attiecīgais finanšu instruments veicinās to konkrēto mērķu sasniegšanu, kas noteikti attiecīgajā prioritātē, ietverot minētās veicināšanas rādītājus.

g) noteikumus, kas vajadzības gadījumā ļauj pārskatīt *ex ante* novērtējumu un to atjaunināt jebkura tāda finanšu instrumenta īstenošanas laikā, kuru īsteno, pamatojoties uz šādu izvērtējumu, ja īstenošanas posmā vadošā iestāde uzskata, ka *ex ante* novērtējums vairs nevar precīzi atspoguļot tirgus apstākļus īstenošanas laikā.

3. Šā panta 2. punktā minēto *ex ante* novērtēšanu var veikt vairākos posmos. Katrā ziņā to pabeidz, pirms vadošā iestāde lemj par programmas ieguldījumiem finanšu instrumentā.

Ex ante novērtējuma kopsavilkuma konstatējumus un secinājumus attiecībā uz finanšu instrumentiem publicē trīs mēnešos pēc to pabeigšanas dienas.

Ex ante novērtējumu iesniedz uzraudzības komitejai informēšanas nolūkā saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

4. Ja no finanšu instrumentiem sniedz atbalstu uzņēmumu, tostarp MVU, finansēšanai, ar šādu atbalstu veicina jaunu uzņēmumu izveidi, palīdz veidot uzņēmējdarbības agrīnā posma kapitālu, t. i., sagatavošanas kapitālu un sākuma kapitālu, attīstības kapitālu, kapitālu, kas paredzēts uzņēmuma pamatdarbību nostiprināšanai un jaunu projektu īstenošanai, kā arī veicina pašreizējo uzņēmumu jaunu tirgu vai jaunu attīstības virzienu apguvi, neskarot piemērojamos Savienības valsts atbalsta noteikumus un saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem. Šāds

atbalsts var ietvert investīcijas gan materiālos, gan nemateriālos aktīvos, kā arī darba kapitālā piemērojamo Savienības valsts atbalsta noteikumu robežās un nolūkā stimulēt privāto sektoru kā uzņēmumu finansētāju. Tas var ietvert arī uzņēmumu īpašumtiesību nodošanas izmaksas ar noteikumu, ka šādu nodošanu savstarpēji veic neatkarīgi investori.

5. Investīcijas, kuras atbalsta ar finanšu instrumentu, dienā, kad pieņemts lēmums par investīcijām, nav fiziski pabeigtas vai pilnībā īstenotas.

6. Ja ar finanšu instrumentiem galasaņēmējiem sniedz atbalstu attiecībā uz investīcijām infrastruktūrā, kuru mērķis ir atbalstīt pilsētu attīstību un pilsētu atjaunošanu, vai līdzīgām investīcijām infrastruktūrā, kuru mērķis ir dažādot nelauksaimnieciskās darbības lauku reģionos, šādā atbalstā var iekļaut summu, kas ir vajadzīga, lai reorganizētu parāda portfeli attiecībā uz infrastruktūru, kura ir daļa no jaunās investīcijas, ne vairāk kā 20 % apmērā no kopējās programmas atbalsta summas no finanšu instrumenta investīcijai.

7. Finanšu instrumentus var apvienot ar dotācijām, procentu likmju subsīdijām un garantijas maksas subsīdijām. Ja atbalstu no ESI fondiem sniedz, izmantojot finanšu instrumentus un to apvienojot vienā darbībā ar citiem atbalsta veidiem, kuri tieši saistīti ar finanšu instrumentiem, kas vērsti uz tiem pašiem galasaņēmējiem, ietverot tehnisko atbalstu, procentu likmju subsīdijas un garantijas maksas subsīdijas, finanšu instrumentiem piemērojamie noteikumi attiecas uz visiem šai darbībai piemērotajiem atbalsta veidiem. Šādos gadījumos ievēro piemērojamos Savienības valsts atbalsta noteikumus, un katram atbalsta veidam nodrošina atsevišķu uzskaiti.

8. Galasaņēmēji, kas saņem atbalstu no ESI fondu finanšu instrumentiem, var saņemt arī atbalstu no citas ESI fondu prioritātes vai programmas vai no cita instrumenta, ko atbalsta no Savienības budžeta saskaņā ar piemērojamiem Savienības valsts atbalsta noteikumiem. Šajā gadījumā katram atbalsta avotam veido atsevišķu uzskaiti, un ESI fondu finanšu instrumentu atbalsts veido daļu no darbības, kuras atbilstīgos izdevumus nošķir no citiem palīdzības avotiem.

9. Kombinētais atbalsts, izmantojot dotācijas un finanšu instrumentus, kā minēts 5. un 7. punktā, ievērojot piemērojamos Savienības valsts atbalsta noteikumus, var attiekties uz vienu un to pašu izdevumu pozīciju ar noteikumu, ka visu kombinēto atbalsta veidu summa nepārsniedz attiecīgās izdevumu pozīcijas kopsummu. Dotācijas neizmanto no finanšu instrumentiem saņemtā atbalsta atmaksai. Finanšu instrumentus neizmanto dotāciju priekšfinansēšanai.

10. Saistībā ar finanšu instrumentiem ieguldījumi natūrā nav atbilstīgie izdevumi, izņemot zemes vai nekustamā īpašuma ieguldījumus attiecībā uz investīcijām, kuru mērķis ir sniegt atbalstu lauku attīstībai, pilsētu attīstībai vai pilsētu atjaunošanai un kuros daļu no investīcijas veido zeme vai nekustamie īpašumi. Šādi zemes vai nekustamā īpašuma ieguldījumi ir atbilstīgie izdevumi ar noteikumu, ka ir izpildīti 69. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi.

11. PVN nav darbības atbilstīgie izdevumi, izņemot gadījumus, kad PVN nav atgūstams saskaņā ar valsts PVN tiesību aktiem. Galasaņēmēju veiktu investīciju līmenī PVN režīmu neņem vērā, lai noteiktu finanšu instrumenta izdevumu atbilstību. Tomēr, kombinējot finanšu instrumentus ar dotācijām saskaņā ar šā panta 7. un 8. punktu, dotācijai piemēro 69. panta 3. punkta noteikumus.

12. Piemērojot šo pantu, piemērojamie Savienības valsts atbalsta noteikumi ir tie noteikumi, kuri ir spēkā laikā, kad vadošā iestāde vai struktūra, kas īsteno fondu fondu ar līgumu apņemas nodot programmas ieguldījumus finanšu instrumentam vai attiecīgā gadījumā finanšu instruments ar līgumu apņemas nodot programmas ieguldījumus galasaņēmējiem.

13. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz īpašus papildu noteikumus par zemes iegādi un par tehniskā atbalsta apvienošanu ar finanšu instrumentiem.

38. pants

Finanšu instrumentu īstenošana

1. Īstenojot 37. pantu, vadošās iestādes var nodrošināt finansiālu ieguldījumu šādos finanšu instrumentos:

a) Savienības līmenī izveidoti finanšu instrumenti, ko tieši vai netieši pārvalda Komisija;

b) valsts, reģionālā, starptautiskā vai pārrobežu līmenī izveidoti finanšu instrumenti, ko pārvalda vadošā iestāde vai kas ir vadošās iestādes pārziņā.

2. Ieguldījumus finanšu instrumentos no ESI fondiem saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu tur atsevišķos kontos un izmanto saskaņā ar attiecīgo ESI fondu mērķiem, lai atbalstītu darbības un galasaņēmējus atbilstīgi programmai vai programmām, no kurām šādi ieguldījumi tiek veikti.

Ieguldījumiem pirmajā daļā minētajos finanšu instrumentos piemēro šo regulu, ja vien nav skaidri noteiktu izņēmumu.

Otrā daļa neskar noteikumus, ar kuriem reglamentē finanšu instrumentu izveidi un darbību saskaņā ar Finanšu regulu, ja vien minētie noteikumi nav pretrunā šīs regulas noteikumiem; tādā gadījumā noteicošā ir šī regula.

3. Attiecībā uz finanšu instrumentiem saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu vadošā iestāde var nodrošināt finansiālu ieguldījumu šādos finanšu instrumentos:

a) finanšu instrumenti, kas atbilst standarta noteikumiem un nosacījumiem, ko Komisija paredzējusi saskaņā ar šā punkta otro daļu;

b) jau pastāvoši vai jaunizveidoti finanšu instrumenti, kas īpaši izstrādāti attiecīgajā prioritātē noteikto konkrēto mērķu sasniegšanai.

Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz standarta noteikumiem un nosacījumiem, kuriem atbilst šā punkta pirmās daļas a) apakšpunkta minētie finanšu instrumenti. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

4. Atbalstot 1. punkta b) apakšpunktā minētos finanšu instrumentus, vadošā iestāde var:

a) ieguldīt pastāvošu vai jaunizveidotu juridisko personu kapitālā, tostarp tādu juridisko personu kapitālā, kuras tiek finansētas no citiem ESI fondiem, kas paredzēti finanšu instrumentu īstenošanai atbilstīgi attiecīgo ESI fondu mērķiem, un kuras veiks īstenošanas uzdevumus; atbalstu šādām personām ierobežo līdz summām, kas nepieciešamas, lai īstenotu jaunas investīcijas saskaņā ar 37. pantu un tādā veidā, kas atbilst šīs regulas mērķiem;

b) uzticēt īstenošanas uzdevumus:

   i) EIB,

   ii) starptautiskām finanšu iestādēm, kurās dalībvalsts ir akciju turētāja, vai dalībvalstī izveidotām finanšu iestādēm, kuru uzdevums ir sabiedrības interešu mērķu sasniegšana publiskas iestādes kontrolē;

   iii) publisko vai privāto tiesību subjektam; vai

c) tieši uzņemties īstenošanas uzdevumus, ja finanšu instrumenti sastāv tikai no aizdevumiem vai garantijām. Šajā gadījumā vadošo iestādi uzskata par atbalsta saņēmēju, kā definēts 2. panta 10. punktā.

Īstenojot finanšu instrumentu, pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētās struktūras nodrošina, ka tiek ievēroti piemērojamie tiesību akti, tostarp noteikumi par ESI fondiem, valsts atbalstu, publisko iepirkumu, kā arī attiecīgie standarti un piemērojamie tiesību akti par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanu, cīņu pret terorismu un krāpšanu nodokļu jomā. Minētās struktūras neveic uzņēmējdarbību un neuztur darījuma attiecības ar struktūrām, kas dibinātas teritorijās, kuru jurisdikcijas nesadarbojas ar Savienību attiecībā uz starptautiski saskaņotu nodokļu standartu piemērošanu, un transponē šādas prasības līgumos, ko noslēdz ar izraudzītajiem finanšu starpniekiem.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz īpašus papildu noteikumus par to struktūru uzdevumu, pienākumiem un atbildību, kas īsteno finanšu instrumentus, saistītos atlases kritērijus un produktus, ko var nodrošināt, izmantojot finanšu instrumentus saskaņā ar 37. pantu. Par minētajiem deleģētajiem aktiem Komisija vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2014. gada 22. aprīlis.

5. Šā panta 4. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētās struktūras, īstenojot fondu fondus, daļu no īstenošanas var uzticēt finanšu starpniekiem ar noteikumu, ka šādas vienības uz savu atbildību nodrošina finanšu starpnieku atbilstību Finanšu regulas 140. panta 1., 2. un 4. punktā noteiktajiem kritērijiem. Finanšu starpniekus atlasa atklātā, pārredzamā, samērīgā un nediskriminējošā procedūrā, izvairoties no interešu konfliktiem.

6. Šā panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētās struktūras, kurām uzticēti īstenošanas uzdevumi, uz sava vārda un vadošās iestādes vārdā atver fiduciāros kontus vai izveido finanšu instrumentu kā atsevišķu finansējuma daļu finanšu iestādē. Atsevišķas finansējuma daļas gadījumā grāmatvedībā atsevišķi uzskaita programmas resursus, kas ieguldīti finanšu instrumentā un citus finanšu iestādei pieejamos resursus. Fiduciārajos kontos turētos aktīvus un šādas atsevišķas finansējuma daļas pārvalda saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, ievērojot attiecīgus piesardzīgas uzraudzības noteikumus, un tiem ir atbilstoša likviditāte.

7. Ja finanšu instrumentu īsteno saskaņā ar 4. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktu, atkarībā no finanšu instrumenta īstenošanas struktūras finansēšanas nolīgumos paredz noteikumus un nosacījumus par programmu ieguldījumiem finanšu instrumentos saskaņā ar III pielikumu šādos līmeņos:

a) attiecīgā gadījumā starp pienācīgi pilnvarotiem vadošās iestādes un tās struktūras pārstāvjiem, kura īsteno fondu fondu; un

b) starp pienācīgi pilnvarotiem vadošās iestādes pārstāvjiem vai attiecīgā gadījumā tās struktūras pārstāvjiem, kas īsteno fondu fondu, un tās struktūras pārstāvjiem, kas īsteno finanšu instrumentu.

8. Finanšu instrumentiem, ko īsteno saskaņā ar 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, noteikumus un nosacījumus par programmu ieguldījumiem finanšu instrumentos atbilstīgi IV pielikumam paredz stratēģijas dokumentā, ko izskata uzraudzības komiteja.

9. Valstu publiskā un privātā sektora ieguldījumus, tostarp attiecīgā gadījumā ieguldījumus natūrā, kā minēts 37. panta 10. punktā, ievērojot konkrētu fondu noteikumus, var nodrošināt fondu fonda līmenī, finanšu instrumenta līmenī vai galasaņēmēju līmenī.

10. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz vienādus nosacījumus attiecībā uz sīki izklāstītiem nosacījumiem 4. punkta pirmajā daļā minēto struktūru pārvaldīto programmas ieguldījumu pārvietošanai un pārvaldībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

39. pants

ERAF un ELFLA ieguldījums kopīgajos neierobežoto garantiju un pārvēršanas vērtspapīros finanšu instrumentos par labu MVU, kurus īsteno EIB

1. Šajā pantā "aizņēmuma finansējums" ir aizdevumi, noma vai bankas garantijas.

2. Dalībvalstis var izmantot ERAF un ELFLA, lai sniegtu finansiālu ieguldījumu šīs regulas 38. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos finanšu instrumentos, kurus netieši pārvalda Komisija un kuru īstenošanas uzdevumi uzticēti EIB saskaņā ar Finanšu regulas 58. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punktu un 139. panta 4. punktu, attiecībā uz šādiem pasākumiem:

a) neierobežotas garantijas, ar ko sniedz kapitāla prasību atvieglojumu finanšu starpniekiem attiecībā uz jauniem aizņēmuma finansējuma portfeļiem atbalsttiesīgiem MVU saskaņā ar šīs regulas 37. panta 4. punktu;

b) pārvēršana vērtspapīros, kā tā definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 2006/48/EK [1] 4. panta 1. punkta 61) apakšpunktā, attiecībā uz jebkuru no turpmāk minētajiem:

i) MVU un citiem uzņēmumiem, kuros nodarbināti mazāk nekā 500 darbinieku, paredzētā aizņēmuma finansējuma pašreizējiem portfeļiem;

ii) jauniem MVU paredzētā aizņēmuma finansējuma portfeļiem.

Šā punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētais finansiālais ieguldījums papildina tajos minēto portfeļu zemākas prioritātes un/vai mezonīna daļu, ja vien attiecīgajam finanšu starpniekam paliek pietiekama minēto portfeļu riska daļa, kas ir vismaz vienāda ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES [2] un Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzēto riska uzņemšanās prasību, nolūkā nodrošināt pienācīgu interešu saskaņošanu. Attiecībā uz šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto pārvēršanu vērtspapīros finanšu starpniekam ir pienākums piesaistīt jaunu aizņēmuma finansējumu atbalsttiesīgiem MVU saskaņā ar šīs regulas 37. panta 4. punktu.

Katra dalībvalsts, kas plāno piedalīties šādos finanšu instrumentos, iemaksā summu, kas atbilst MVU aizņēmuma finansējuma vajadzībām konkrētajā dalībvalstī un paredzamajam pieprasījumam pēc šāda MVU aizņēmuma finansējuma, ņemot vērā 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minēto *ex ante* novērtējumu, un kas jebkurā gadījumā nepārsniedz 7 % no ERAF un ELFLA piešķīruma šai dalībvalstij. Visu iesaistīto dalībvalstu kopējam ERAF un ELFLA ieguldījumam piemēro vispārēju maksimālo ierobežojumu EUR 8 500 000 000 apmērā (2011. gada cenās).

Ja Komisija, apspriežoties ar EIB, uzskata, ka kopējais minimālais ieguldījums instrumentā, kas atbilst visu iesaistīto dalībvalstu ieguldījumu summai, ir nepietiekams, pienācīgi ņemot vērā minimālo kritisko masu, kas noteikta 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajā *ex ante* novērtējumā, finanšu instrumenta īstenošanu pārtrauc un ieguldījumus atmaksā dalībvalstīm.

Ja dalībvalsts un EIB nespēj vienoties par šā panta 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētā finansēšanas nolīguma nosacījumiem, dalībvalsts iesniedz grozījuma pieprasījumu 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā programmā un pārdalīt konkrēto ieguldījumu citām programmām un prioritātēm saskaņā ar tematiskās koncentrācijas prasībām.

Ja ir izpildīti nosacījumi dalībvalsts ieguldījuma instrumentā izbeigšanai, kas paredzēti attiecīgās dalībvalsts un EIB finansēšanas nolīgumā un minēti 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā, dalībvalsts iesniedz grozījuma pieprasījumu 4. punkta

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā programmā un pārdalīt atlikušo ieguldījumu citām programmām un prioritātēm saskaņā ar tematiskās koncentrācijas prasībām.

Ja dalībvalsts izbeidz savu līdzdalību, minētā dalībvalsts iesniedz pieprasījumu programmas grozīšanai. Ja tiek atceltas neizlietotās apropriācijas, tās var atkal darīt pieejamas attiecīgajai dalībvalstij, lai pārdalītu citām programmām un prioritātēm saskaņā ar tematiskās koncentrācijas prasībām.

3. Tos MVU, kas saņem jaunu aizņēmuma finansējumu, finanšu starpnieka izveidotā jaunā portfeļa dēļ saistībā ar 2. punktā minēto finanšu instrumentu uzskata par ERAF un ELFLA ieguldījuma attiecīgajā finanšu instrumentā galasaņēmējiem.

4. Finansiālais ieguldījums, kas minēts2. punktā, atbilst šādiem nosacījumiem:

a) atkāpjoties no 37 panta 2. punkta, tā pamatā ir viens Savienības mēroga *ex ante* novērtējums, kuru veic EIB un Komisija.

   Pamatojoties uz pieejamiem datu avotiem par banku aizņēmuma finansējumu un MVU, *ex ante* novērtējums *inter alia* ietver analīzi par MVU finansēšanas vajadzībām Savienības mērogā, MVU finansēšanas nosacījumiem un vajadzībām, kā arī norādi par MVU finansējuma atšķirībām katrā dalībvalstī, MVU sektora ekonomiskās un finansiālās situācijas aprakstu dalībvalstu līmenī, kopējo ieguldījumu minimālo kritisko masu, paredzamo kopējo aizdevumu apjomu, kas izriet no šādiem ieguldījumiem, un pievienoto vērtību;

b) katra iesaistītā dalībvalsts to nodrošina kā daļu no īpašas valsts programmas, kas paredzēta attiecīgi ERAF un ELFLA finanšu ieguldījumam un ar ko sekmē 9. panta pirmās daļas 3. punktā norādīto tematisko mērķi;

c) tam piemēro nosacījumus, kuri izklāstīti finansēšanas nolīgumā, kas noslēgts starp katru iesaistīto dalībvalsti un EIB, un kuri cita starpā ietver:

   i) EIB uzdevumus un pienākumus, tostarp atlīdzību;

   ii) minimālo saistību īpatsvaru, kas jānodrošina attiecībā uz skaidri noteiktiem starpposma mērķiem 65. panta 2. punktā noteiktajā atbilstības periodā;

   iii) jaunā aizņēmuma finansējuma nosacījumus;

   iv) noteikumus attiecībā uz neatbilstīgām darbībām un izslēgšanas kritērijiem;

   v) maksājumu grafiku;

   vi) sankcijas finanšu starpnieku pienākumu nepildīšanas gadījumā;

   vii) finanšu starpnieku atlasi;

   viii) uzraudzības, ziņošanas un revīziju veikšanas kārtību;

   ix) redzamību;

   x) nolīguma darbības izbeigšanas nosacījumus.

   Instrumenta īstenošanas nolūkā EIB noslēdz līgumus ar atlasītiem finanšu starpniekiem;

d) gadījumā, ja c) apakšpunktā minētais finansēšanas nolīgums netiek noslēgts sešos mēnešos kopš b) apakšpunktā minētās programmas pieņemšanas, dalībvalstij ir tiesības pārdalīt šādu ieguldījumu citām programmām un prioritātēm saskaņā ar tematiskās koncentrācijas prasībām.

Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šī panta īstenošanai, Komisijapieņem īstenošanas aktu, ar ko nosaka pirmās daļas c) apakšpunktā minētā finansēšanas nolīguma paraugu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

5. Katrā iesaistītajā dalībvalstī tiek nodrošināts minimālais saistību īpatsvars attiecībā uz 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētajā finansēšanas nolīgumā noteiktajiem starpposma mērķiem, un to aprēķina kā attiecību starp jauno aizņēmuma finansējumu atbalsttiesīgiem MVU, kas jāpiesaista finanšu starpniekiem, un konkrētās dalībvalsts atbilstošo ERAF un ELFLA ieguldījumu finanšu instrumentos. Šāds minimālais saistību īpatsvars dažādās iesaistītajās dalībvalstīs var atšķirties.

Ja finanšu starpniekam neizdodas nodrošināt minimālo saistību īpatsvaru, kas noteikts 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētajā finansēšanas nolīgumā, tam atbilstīgi līgumsaistībām ir jāmaksā naudassods par labu attiecīgajai iesaistītajai dalībvalstij saskaņā ar noteikumiem un nosacījumiem, kas paredzēti finansēšanas nolīgumā.

Ne garantijas, ne atbilstošos pārvēršanas vērtspapīros darījumus neietekmē tas, ka finanšu starpnieks nespēj nodrošināt minimālo saistību īpatsvaru, kas noteikts finansēšanas nolīgumā.

6. Atkāpjoties no 38. panta 2. punkta pirmās daļas, finanšu ieguldījumus, kas minēti šā panta 2. punktā, var turēt atsevišķos kontos katrai dalībvalstij vai, ja divas vai vairākas iesaistītās dalībvalstis dod savu piekrišanu, vienotā kontā, kas kopējs visām minētajām dalībvalstīm un ko izmanto saskaņā ar to programmu īpašajiem mērķiem, no kurām tiek veikti ieguldījumi.

7. Atkāpjoties no 41. panta 1. un 2. punkta, attiecībā uz finansiāliem ieguldījumiem, kas minēti šā panta 2. punktā, dalībvalstis maksājuma pieprasījumus Komisijai iesniedz, pamatojoties uz to summu 100 % apmēru, kuras dalībvalstij jāmaksā EIB saskaņā ar šā panta 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētajā finansēšanas nolīgumā noteikto grafiku. Šādu maksājuma pieprasījumu pamatā ir summas, ko EIB pieprasījusi kā nepieciešamās summas, lai segtu saistības attiecībā uz garantijas līgumiem vai pārvēršanas vērtspapīros darījumiem, kuri jāpabeidz nākamajos trijos mēnešos. Dalībvalstis maksājumus EIB veic nekavējoties un jebkurā gadījumā, pirms EIB uzņemas saistības.

8. Programmas slēgšanas brīdī atbilstīgie izdevumi ir to programmas ieguldījumu kopējā summa, kas iemaksāti finanšu instrumentā un kas atbilst:

a) attiecībā uz pasākumiem, kas minēti šā panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, — 42. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem resursiem;

b) attiecībā uz darbībām, kas minētas šā panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, — jaunā aizņēmuma finansējuma kopējai summai, kas iegūta no pārvēršanas vērtspapīros darījumiem un izmaksāta atbalsttiesīgiem MVU vai par labu tiem 65. panta 2. punktā norādītajā atbilstības periodā.

9. Šīs regulas 44. un 45. panta nolūkā nepieprasītās garantijas un summas, kas atgūtas saistībā ar attiecīgi neierobežotajām garantijām un pārvēršanas vērtspapīros darījumiem, uzskata par līdzekļiem, kas atmaksāti finanšu instrumentiem. Slēdzot finanšu instrumentus, tīros ieņēmumus likvidācijas procesā pēc tam, kad atskaitītas izmaksas, nodevas un maksājumi kreditoriem, kas ir prioritāri salīdzinājumā ar ERAF un ELFLA ieguldījumu, atmaksā attiecīgajām dalībvalstīm proporcionāli to ieguldījumam finanšu instrumentā.

10. Ziņojumā, kas minēts 46. panta 1. punktā, ietver šādus papildu datus:

a) kopējā ERAF un ELFLA atbalsta summa, kas iemaksāta finanšu instrumentā saistībā ar neierobežotām garantijām vai pārvēršanas vērtspapīros darījumiem, sniedzot sadalījumu pa programmām un prioritātēm vai pasākumiem;

b) paveiktais, saskaņā ar 37. panta 4. punktu nodrošinot jaunu aizņēmuma finansējumu atbalsttiesīgiem MVU.

11. Neatkarīgi no 93. panta 1. punkta, līdzekļus, kas piešķirti šā panta 2. punktā minētajiem instrumentiem, var izmantot, lai nodrošinātu jaunu MVU aizņēmuma finansējumu visā attiecīgās dalībvalsts teritorijā, neņemot vērā reģionu kategorijas, ja vien 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētajā finansēšanas nolīgumā nav noteikts citādi.

12. Šīs regulas 70. pantu nepiemēro programmām, kas izveidotas finanšu instrumentu īstenošanai saskaņā ar šo pantu.

40. pants

Finanšu instrumentu pārvaldība un kontrole

1. Struktūras, kas izraudzītas saskaņā ar šīs regulas 124. pantu attiecībā uz ERAF, Kohēzijas fondu, ESF, EJZF un ELFLA regulas 72. pantu attiecībā uz ELFLA, neveic to darbību pārbaudes uz vietas, kuras ietver finanšu instrumentus, kurus īsteno saskaņā ar 38. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Minētās izraudzītās struktūras saņem regulārus kontroles ziņojumus no struktūrām, kam uzticēta minēto finanšu instrumentu īstenošana.

2. Par programmu revīziju atbildīgās struktūras neveic to darbību revīziju, kuras ietver finanšu instrumentus, ko īsteno saskaņā ar 38. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un ar minētajiem finanšu instrumentiem saistīto pārvaldības un kontroles sistēmu revīziju. Tās saņem regulārus kontroles ziņojumus no revidentiem, kas izraudzīti nolīgumos, ar kuriem izveido minētos finanšu instrumentus.

3. Par programmu revīziju atbildīgās struktūras var veikt revīziju galasaņēmēju līmenī tikai tad, ja rodas viena vai vairākas no turpmāk minētajām situācijām:

a) ja vadošās iestādes līmenī vai to struktūru līmenī, kuras īsteno finanšu instrumentus, nav pieejami dokumenti, kas apliecina finanšu instrumenta atbalstu galasaņēmējiem un to, ka šis atbalsts ir ticis izmantots tam paredzētajiem mērķiem saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem;

b) ja ir pierādījumi tam, ka dokumentos, kas pieejami vadošās iestādes līmenī vai to struktūru līmenī, kuras īsteno finanšu instrumentus, nav patiesi un precīzi atspoguļots sniegtais atbalsts.

4. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus par finanšu instrumentu pārvaldību un kontroli, kas minēti 38. panta 1. punkta b) apakšpunktā, tostarp par vadošo un revīzijas iestāžu veicamajām kontrolēm, apliecinošo dokumentu glabāšanas kārtību, ar apliecinošiem dokumentiem pierādāmos datus, kā arī pārvaldības, kontroles un revīzijas kārtību. Par minētajiem deleģētajiem aktiem Komisija vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2014. gada 22. aprīlis.

5. Struktūras, kas īsteno finanšu instrumentus, ir atbildīgas par to, lai tiktu nodrošināts, ka ir pieejami apliecinošie dokumenti, un nenosaka galasaņēmējiem prasības par dokumentu glabāšanu, kuras pārsniedz tās, kas ir nepieciešams, lai tās varētu pildīt minēto pienākumu.

41. pants

Maksājumu pieprasījumi, kas ietver izdevumus par finanšu instrumentiem

1. Attiecībā uz 38. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem finanšu instrumentiem un 38. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem finanšu instrumentiem, ko īsteno saskaņā ar 38. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktu, lai saņemtu programmas finansējumu, secīgi iesniedz starpposma maksājumu pieteikumus, un tos iemaksā finanšu instrumentā 65. panta 2. punktā noteiktajā atbilstības periodā ("atbilstības periods") saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

a) programmas finansējuma apmērs, ko piešķir finanšu instrumentam un kas minēts katrā starpposma maksājuma pieteikumā, atbilstības periodā nepārsniedz 25 % no programmas finansējuma kopsummas, kas paredzēta šim finanšu instrumentam saskaņā ar attiecīgo finansēšanas nolīgumu, kā arī atbilst izdevumiem 42. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunkta nozīmē, un tiek paredzēts, ka tas tiks samaksāts atbilstības periodā; starpposma maksājumu pieteikumos, ko iesniedz pēc atbilstības perioda, iekļauj atbilstīgo izdevumu kopsummu 42. panta nozīmē;

b) katrā šā punkta a) apakšpunktā minētajā starpposma maksājuma pieteikumā var iekļaut līdz 25 % no valsts līdzfinansējuma kopsummas, kas minēta 38. panta 9. punktā un kas paredzēta iemaksai finanšu instrumentā vai — galasaņēmēju līmenī — izdevumiem 42. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunkta nozīmē atbilstības periodā;

c) nākamos atbilstības periodā iesniedzamos starpposma maksājuma pieteikumus iesniedz tikai ar šādiem nosacījumiem:

i) attiecībā uz otro starpposma maksājuma pieteikumu — kad vismaz 60 % no summas, kas minēta pirmajā starpposma maksājuma pieteikumā, ir iztērēti kā atbilstīgie izdevumi 42. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunkta nozīmē,

ii) attiecībā uz trešo un turpmākajiem starpposma maksājuma pieteikumiem — kad vismaz 85 % no summām, kas minētas iepriekšējos starpposma maksājuma pieteikumos, ir iztērēti kā atbilstīgie izdevumi 42. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunkta nozīmē;

d) ikvienā starpposma maksājuma pieteikumā, kurā iekļauti izdevumi saistībā ar finanšu instrumentiem, atsevišķi norāda programmas kopējo finanšu instrumentā iemaksāto summu un summas, kas iemaksātas kā atbilstīgie izdevumi 42. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunkta nozīmē.

Programmas slēgšanas brīdī noslēguma maksājuma pieteikumā iekļauj atbilstīgo izdevumu kopsummu, kā minēts 42. pantā.

2. Attiecībā uz 38. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem finanšu instrumentiem, ko īsteno saskaņā ar 38. panta 4. punkta c) apakšpunktu, starpposma maksājumu pieteikumos un noslēguma maksājuma pieteikumā iekļauj maksājumu kopsummu, ko vadošā iestāde maksājusi kā investīcijas galasaņēmējos, kā minēts 42. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz noteikumus par maksājumu atsaukšanu no finanšu instrumentiem un atbilstošus pielāgojumus attiecībā uz maksājumu pieteikumiem.

4. Lai nodrošinātu vienādus šā panta īstenošanas nosacījumus, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka paraugus, kas jāizmanto, kopā ar maksājuma pieteikumiem iesniedzot Komisijai papildu informāciju par finanšu instrumentiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

42. pants

Atbilstīgie izdevumi slēgšanas brīdī

1. Programmas slēgšanas brīdī finanšu instrumenta atbilstīgie izdevumi ir programmas ieguldījumu kopējā summa, ko finanšu instruments faktiski samaksājis vai — garantiju gadījumā — par ko tas uzņēmies saistības 55. panta 2. punktā norādītajā atbilstības periodā un kas atbilst:

a) maksājumiem galasaņēmējiem un gadījumos, kas minēti 37. panta 7. punktā, maksājumiem par labu galasaņēmējiem;

b) resursiem, kas piesaistīti garantijas līgumiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir nesamaksāti vai jau ir iestājies to samaksas termiņš, lai apmaksātu iespējamus garantijas prasījumus par zaudējumiem, un aprēķināti, pamatojoties uz piesardzīgu *ex ante* riska novērtējumu, ieskaitot bez atlikuma dalāmu summu, ko veido pamatā esošie jaunie aizdevumi vai citi riska instrumenti jaunām investīcijām galasaņēmējos;

c) kapitalizētām procentu likmes subsīdijām vai garantijas maksas subsīdijām, kas jāsamaksā par laikposmu, kurš nav ilgāks par 10 gadiem atbilstības perioda beigām, un ko izmanto apvienojumā ar finanšu instrumentiem, kuri iemaksāti īpaši šim nolūkam atvērtā darījuma kontā, lai tos faktiski izmaksātu pēc atbilstības perioda, bet kas saistībā ar aizdevumiem vai citiem riska instrumentiem izmaksāti investīcijām galasaņēmējos atbilstības periodā;

d) radušos pārvaldības izmaksu atlīdzināšanai vai finanšu instrumenta pārvaldības maksas samaksāšanai.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 149. pantu, nosakot īpašus noteikumus, par sistēmas izveidi gada iemaksu kapitalizācijai attiecībā uz procentu likmes subsīdijām un garantijas maksas subsīdijām, kas minētas šā panta pirmās daļas c) punktā.

2. Uz pašu kapitālu balstītu instrumentu un mikrokredīta gadījumā kapitalizētas pārvaldības izmaksas vai maksu, kas jāsamaksā par laikposmu, kurš nav ilgāks par sešiem gadiem pēc atbilstības perioda beigām, saistībā ar investīcijām galasaņēmējos, kas veiktas minētajā atbilstības periodā un kam nevar piemērot 44. vai 45. pantu, var uzskatīt par atbilstīgajiem izdevumiem, ja tie tiek iemaksāti īpaši šim nolūkam atvērtā darījuma kontā.

3. Tādu uz uzņēmumu pašu kapitālu balstītu instrumentu gadījumā, kuri minēti 37. panta 4. punktā, par kuriem 38. panta 7. punkta b) apakšpunktā minētais finansēšanas nolīgums ir parakstīts pirms 2017. gada 31. decembra un kuri līdz atbilstības perioda beigām investēja vismaz 55 % no programmas līdzekļiem, par ko uzņemtas saistības attiecīgajā finansēšanas nolīgumā, ierobežotu maksājumu summu investīcijām galasaņēmējos, kas jāsamaksā attiecībā uz laikposmu, kurš nav ilgāks par četriem gadiem pēc atbilstības perioda beigām, var uzskatīt par atbilstīgiem izdevumiem, ja tos iemaksā īpaši šim nolūkam atvērtā darījuma kontā, ar noteikumu, ka ir ievēroti valsts atbalsta noteikumi un ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi.

Summu, ko iemaksā darījuma kontā:

a) izmanto tikai turpmākām investīcijām galasaņēmējiem, kas atbilstības periodā no finanšu instrumenta ir saņēmuši sākotnējās pašu kapitāla investīcijas, kuras vēl nav pilnībā vai daļēji samaksātas;

b) izmanto tikai turpmākām investīcijām galasaņēmējiem, kuras jāveic saskaņā ar tirgus standartiem un standarta tirgus līguma noteikumiem un ir ierobežotas līdz minimumam, kas nepieciešams, lai stimulētu privātā sektora līdzinvestīcijas, vienlaikus nodrošinot finansējuma nepārtrauktību mērķuzņēmumiem tā, lai no investīcijām iegūtu gan valsts, gan privātie investori;

c) nepārsniedz 20 % no 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētā uz pašu kapitālu balstītā instrumenta atbilstīgajiem izdevumiem, no kuriem atskaita maksimālos kapitāla līdzekļus un ieņēmumus, kas atbilstības periodā atmaksāti šim uz pašu kapitālu balstītajam instrumentam.

Jebkuras summas, kas iemaksātas īpaši šim nolūkam atvērtā darījuma kontā un nav izmantotas investīcijām galasaņēmējiem pirmajā daļā minētajā laikposmā, izlieto saskaņā ar 45. pantu.

4. Atbilstīgie izdevumi, kas uzrādīti saskaņā ar 1. un 2. punktu, nepārsniedz summu, ko veido:

a) no ESI fondiem saņemtā atbalsta kopsumma, kas iemaksāta 1. un 2. punktā minētajā nolūkā, un

b) atbilstošais valsts līdzfinansējums.

5. Struktūra, kas īsteno fondu fondu, vai struktūras, kas īsteno finanšu instrumentus atbilstīgi 38. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktam, var prasīt segt šā panta 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā un 2. punktā minētās pārvaldības izmaksas un maksu, kas nepārsniedz robežvērtības, kuras noteiktas šā panta 6. punktā minētajā deleģētajā aktā. Pārvaldības izmaksās iekļauj tiešās un netiešās izmaksas, ko kompensē atbilstoši izdevumu pamatojumam, savukārt pārvaldības maksu nosaka atbilstīgi saskaņotai sniegto pakalpojumu cenai, kas attiecīgā gadījumā noteikta, izmantojot konkurences noteikumiem atbilstošu tirgus procesu. Pārvaldības izmaksas un maksu pamato ar darbības rezultātos balstītu aprēķina metodoloģiju.

Pārvaldības izmaksās un maksā var iekļaut administrēšanas maksu. Ja galasaņēmējiem prasa segt administrēšanas maksu vai tās daļu, to neuzrāda kā atbilstīgos izdevumus.

Pārvaldības izmaksas un maksas, tostarp izmaksas, kas attiecas uz sagatavošanas darbiem saistībā ar finanšu instrumentu pirms attiecīgā finansēšanas nolīguma parakstīšanas, ir atbilstīgas sākot no attiecīgā finansēšanas nolīguma parakstīšanas dienas.

6. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz īpašus noteikumus par pārvaldības izmaksu un maksu noteikšanas kritērijiem, pamatojoties uz darbības rezultātiem un piemērojamām robežvērtībām, kā arī noteikumus par kapitalizētu pārvaldības izmaksu atlīdzināšanu un maksām, ko piemēro uz pašu kapitālu balstītu instrumentu un mikrokredīta gadījumā.

43. pants

Procenti un citi ieņēmumi no atbalsta, kas no ESI fondiem izmaksāts finanšu instrumentiem

1. Atbalstu, kas no ESI fondiem izmaksāts finanšu instrumentiem, pārskaita uz kontiem, kuri atvērti dalībvalstu finanšu iestādēs, un īslaicīgi iegulda saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principiem.

2. Procentus un citus ieņēmumus, kas saistāmi ar atbalstu, kurš no ESI fondiem izmaksāts finanšu instrumentiem, tostarp radušos pārvaldības izmaksu atlīdzināšanai vai finanšu instrumenta pārvaldības maksas samaksāšanai saskaņā ar 42. panta pirmās daļas 1. punkta d) apakšpunktu un izdevumiem, kas samaksāti saskaņā ar 42. panta 2. punktu, izmanto tādiem pašiem mērķiem kā sākotnējo atbalstu no ESI fondiem vai nu tajā pašā finanšu instrumentā vai pēc finanšu instrumenta slēgšanas citos finanšu instrumentos vai atbalsta veidos saskaņā ar īpašiem mērķiem, kas noteikti prioritātei vai pasākumam, līdz atbilstības perioda beigām.

3. Vadošā iestāde nodrošina, lai tiktu veikta atbilstoša uzskaite par procentu un citu ieņēmumu izlietojumu.

44. pants

Uz ESI fondu atbalstu attiecināmo līdzekļu atkārtota izmantošana līdz atbilstības perioda beigām

1. Līdzekļus, kas iemaksāti atpakaļ finanšu instrumentos no investīcijām vai no atbrīvotajiem līdzekļiem, kuri piesaistīti garantijas līgumiem, tostarp kapitāla atmaksas, ieņēmumus un cita veida ienākumus vai peļņu, piemēram, procentus, garantijas maksu, dividendes, kapitāla ieņēmumus vai jebkurus citus investīciju radītus ieņēmumus, un kas ir attiecināmi uz atbalstu no ESI fondiem, atkārtoti izmanto turpmāk minētajiem mērķiem līdz nepieciešamajām summām un secībā, par kuru puses vienojušās attiecīgajos finansēšanas nolīgumos:

a) turpmākām investīcijām ar to pašu vai citu finanšu instrumentu starpniecību atbilstoši konkrētajiem mērķiem, kas noteikti saskaņā ar prioritāti;

b) attiecīgā gadījumā kā preferenciālu atlīdzību privātiem vai publiskiem investoriem, kas darbojas saskaņā ar tirgus ekonomikas principu un kas nodrošina ekvivalentus resursus atbalsta piešķiršanai finanšu instrumentam no ESI fondiem vai kas veic līdzinvestīcijas galasaņēmēju līmenī;

c) attiecīgā gadījumā radušos pārvaldības izmaksu atlīdzināšanai un finanšu instrumenta pārvaldības maksas samaksāšanai.

Preferenciālas atlīdzības nepieciešamību un apmēru atbilstoši pirmās daļas b) apakšpunktam nosaka *ex ante* novērtējumā. Preferenciālās atlīdzības apmērs nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai radītu stimulus privātu partneru resursu piesaistei, un pārmērīgi nekompensē privātos investorus vai publiskos investorus, kuri darbojas saskaņā ar tirgus ekonomikas principiem. Interešu saskaņošanu nodrošina, izmantojot atbilstošu riska un peļņas dalījumu, tā jāveic atbilstīgi parastas komercdarbības principiem un tai jābūt saderīgai ar Savienības valsts atbalsta noteikumiem.

2. Vadošā iestāde nodrošina, lai tiktu veikta pienācīga uzskaite par to, kā izlietoti 1. punktā minētie līdzekļi.

45. pants

Līdzekļu izmantošana pēc atbilstības perioda beigām

Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka līdzekļus, ko atmaksā finanšu instrumentiem, tostarp kapitāla atmaksas, ieņēmumi un cita peļņa, kas radusies vismaz astoņus gadus ilgā laikposmā pēc atbilstības perioda beigām un kas attiecināma uz atbalstu, kurš no ESI fondiem piešķirts finanšu instrumentiem saskaņā ar 37. pantu, izmanto atbilstoši programmas vai programmu mērķiem vai nu tajā pašā finanšu instrumentā, vai pēc finanšu instrumenta izmantošanas beigām citos finanšu instrumentos, abos gadījumos ar noteikumu, ka tirgus apstākļu izvērtējums parāda joprojām pastāvošu vajadzību pēc šādas investīcijas vai citiem atbalsta veidiem.

46. pants

Ziņojums par finanšu instrumentu īstenošanu

1. Vadošā iestāde nosūta Komisijai īpašu ziņojumu par darbībām, kas ietver finanšu instrumentus, to pievienojot kā pielikumu gada īstenošanas ziņojumam.

2. Šā panta 1. punktā minētajā īpašajā ziņojumā par katru finanšu instrumentu iekļauj šādu informāciju:

a) tās programmas un prioritātes vai pasākuma identifikācija, no kuras tiek nodrošināts no ESI fondiem piešķirtais atbalsts;

b) finanšu instrumenta un īstenošanas kārtības apraksts;

c) to struktūru identifikācija, kuras īsteno finanšu instrumentus, attiecīgā gadījumā norādot struktūras, kuras īsteno fondu fondus, kā minēts 38. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 38. panta 4. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un finanšu starpniekus, kas minēti 38. panta 6. punktā;

d) finanšu instrumentā iemaksātā programmas ieguldījumu kopējā summa pa prioritātēm vai pasākumiem;

e) tā atbalsta kopējā summa, ko finanšu instruments samaksājis galasaņēmējiem vai galasaņēmēju labā vai par ko tas uzņēmies saistības garantijas līgumos veikt investīcijas galasaņēmējos, kā arī radušās pārvaldības izmaksas vai samaksāto pārvaldības maksu pa programmām un prioritātēm vai pasākumiem;

f) finanšu instrumenta darbības rezultāti, tostarp paveiktais tā izveidē un finanšu instrumenta īstenošanas struktūru atlasē, ieskaitot struktūru, kas īsteno fondu fondu;

g) procenti un citi ieņēmumi no atbalsta, kas no ESI fondiem sniegts finanšu instrumentam, un programmu līdzekļi, kas iemaksāti atpakaļ finanšu instrumentos no investīcijām, kā minēts 43. un 44. punktā;

h) paveiktais finanšu instrumenta veikto investīciju paredzamā sviras efekta sasniegšanā un ieguldījumu un līdzdalības vērtība;

i) pašu kapitāla investīciju vērtība, ņemot vērā iepriekšējos gadus;

j) finanšu instrumenta ieguldījums attiecīgās prioritātes vai pasākuma rādītāju sasniegšanā.

Informāciju, kas minēta pirmās daļas h) un j) apakšpunktā, var iekļaut tikai gada īstenošanas ziņojuma pielikumā, ko iesniedz 2017. un 2019. gadā, kā arī nobeiguma īstenošanas ziņojumā. Ziņošanas pienākumus, kas minēti pirmās daļas a) un j) apakšpunktā, nepiemēro galasaņēmēju līmenī.

3. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz paraugus, kas jāizmanto, ziņojot Komisijai par finanšu instrumentiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

4. Katru gadu, sākot no 2016. gada, sešos mēnešos pēc tam, kad 111. panta 1. punktā minētajā termiņā gada īstenošanas ziņojumu ir iesniedzis ERAF, ESF un Kohēzijas fonds, kā arī ELFLA regulas 75. pantā minētajā termiņā — ELFLA, bet ELFLA — saskaņā artam piemērojamajiem konkrēta fonda noteikumiem, Komisija iesniedz apkopotus datus par finanšu instrumentu finansēšanas un īstenošanas virzību, ko saskaņā ar šo pantu nosūtījušas vadošās iestādes. Minētos kopsavilkumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei un dara publiski pieejamus.

V SADAĻA

UZRAUDZĪBA UN NOVĒRTĒŠANA

I NODAĻA

Uzraudzība

I Iedaļa

Programmu uzraudzība

47. pants

Uzraudzības komiteja

1. Trīs mēnešos no dienas, kad dalībvalsti informē par Komisijas lēmumu, ar ko apstiprina programmu, tā, vienojoties ar vadošo iestādi, saskaņā ar tās institucionālo, tiesisko un finanšu sistēmu izveido komiteju programmas īstenošanas uzraudzībai ("uzraudzības komiteja").

Dalībvalsts var izveidot atsevišķu uzraudzības komiteju vairāk nekā vienai programmai, ko līdzfinansē ESI fondi.

2. Katra uzraudzības komiteja izstrādā un apstiprina savu reglamentu saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts institucionālo, tiesisko un finanšu sistēmu.

3. Mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība" atbilstošas programmas uzraudzības komiteju izveido dalībvalstis, kuras piedalās sadarbības programmā, un trešās valstis, ja tās ir pieņēmušas uzaicinājumu piedalīties sadarbības programmā, vienojoties ar vadošo iestādi, trīs mēnešos no dienas, kad dalībvalstis tiek informētas par sadarbības programmas pieņemšanas lēmumu. Minētā uzraudzības komiteja izstrādā un apstiprina savu reglamentu.

48. pants

Uzraudzības komitejas sastāvs

1. Par uzraudzības komitejas sastāvu lemj dalībvalsts ar noteikumu, ka uzraudzības komitejas sastāvā ir attiecīgās dalībvalsts iestāžu un starpniekstruktūru, kā arī 5. pantā minēto partneru pārstāvji. Attiecīgie partneri, izmantojot pārredzamu procedūru, deleģē partneru pārstāvjus darboties uzraudzības komitejā. Katram uzraudzības komitejas loceklim var būt balsstiesības.

Par mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmas uzraudzības komitejas sastāvu vienojas dalībvalstis, kuras piedalās programmā, un trešās valstis, ja tās ir pieņēmušas uzaicinājumu piedalīties sadarbības programmā. Uzraudzības komitejā darbojas minēto dalībvalstu un trešo valstu attiecīgie pārstāvji. Uzraudzības komitejā var darboties ETSG pārstāvji, kuri programmas darbības teritorijā veic ar programmu saistītas darbības.

2. Uzraudzības komitejas locekļu sarakstu publicē.

3. Komisija piedalās uzraudzības komitejas darbā kā padomdevēja.

4. Ja programmā ieguldījumu sniedz EIB, tā var piedalīties uzraudzības komitejas darbā kā padomdevēja.

5. Uzraudzības komitejas priekšsēdētājs ir dalībvalsts vai vadošās iestādes pārstāvis.

49. pants

Uzraudzības komitejas funkcijas

1. Uzraudzības komiteja tiekas vismaz reizi gadā un pārskata programmas īstenošanu un tās mērķu sasniegšanā paveikto. To darot, komiteja ņem vērā finanšu datus, kopējos un programmas īpašos rādītājus, tostarp rezultātu rādītāju vērtības izmaiņas, paveikto skaitliski izteikto mērķvērtību sasniegšanā, kā arī 21. panta 1. punktā minētajā darbības rezultātu satvarā noteiktos starpposma mērķus un attiecīgā gadījumā kvantitatīvo analīžu rezultātus.

2. Uzraudzības komiteja izvērtē visus jautājumus, kas ietekmē programmas darbības rezultātus, tostarp darbības rezultātu izvērtēšanās izdarītos secinājumus.

3. Ar uzraudzības komiteju apspriežas, un, ja tā uzskata par lietderīgu, tā sniedz atzinumu par jebkuru vadošās iestādes ierosinātu programmas grozījumu.

4. Uzraudzības komiteja var iesniegt vadošajai iestādei apsvērumus par programmas īstenošanu un novērtējumu, tostarp par darbībām, kas saistītas ar administratīvā sloga mazināšanu atbalsta saņēmējiem. Uzraudzības komiteja uzrauga darbības, kas veiktas, pamatojoties uz tās apsvērumiem.

50. pants

Īstenošanas ziņojumi

1. No 2016. gada līdz 2023. gadam ieskaitot katra dalībvalsts iesniedz Komisijai gada ziņojumu par programmas īstenošanu iepriekšējā finanšu gadā. Katra dalībvalsts līdz termiņam, kas paredzēts konkrētu fondu noteikumos, iesniedz Komisijai nobeiguma ziņojumu par programmas īstenošanu attiecībā uz ERAF, ESF un Kohēzijas fondu un gada īstenošanas ziņojumu attiecībā uz ELFLA un EJZF.

2. Gada īstenošanas ziņojumos izklāsta galveno informāciju par programmas un tās prioritāšu īstenošanu, atsaucoties uz finanšu datiem, kopējiem un īpašiem programmas rādītājiem un skaitliski izteiktām mērķvērtībām, tostarp attiecīgā gadījumā rezultātu rādītāju vērtības izmaiņām, kā arī, sākot ar gada īstenošanas ziņojumu, kas iesniedzams 2017. gadā, darbības rezultātu satvarā noteiktajiem starpposma mērķiem. Nosūtītie dati attiecas uz rādītāju vērtībām saistībā ar pilnībā īstenotām darbībām un arī, ja tas iespējams, ņemot vērā īstenošanas pakāpi, saistībā ar atlasītām darbībām. Minētajos ziņojumos arī izklāsta visu to programmas novērtējumos izdarīto secinājumu kopsavilkumu, kas kļuvuši pieejami iepriekšējā finanšu gadā, jebkurus jautājumus, kas ietekmē programmas darbības rezultātus, un veiktos pasākumus. Attiecīgos gadījumos gada īstenošanas ziņojumā, kas iesniedzams 2016. gadā, var arī izklāstīt darbības, kas veiktas, lai izpildītu *ex ante* nosacījumus.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ESF regulā var paredzēt īpašus noteikumus par datiem, kas jānosūta ESF.

4. Gada īstenošanas ziņojumā, kas iesniedzams 2017. gadā, izklāsta 2. punktā minēto informāciju un novērtē paveikto programmas mērķu sasniegšanā, tostarp ESI fondu ieguldījumu rezultātu rādītāju vērtības izmaiņās, ja ir pieejami pierādījumi no attiecīgajiem novērtējumiem. Minētajā gada īstenošanas ziņojumā izklāsta darbības, kas veiktas, lai izpildītu *ex ante* nosacījumus, kuri nav izpildīti programmas pieņemšanas brīdī. Tajā arī novērtē darbības, kas īstenotas, lai ņemtu vērā 7. un 8. pantā noteiktos principus, 5. pantā minēto partneru nozīmi saistībā programmas īstenošanā, un ziņo par atbalstu, kas izmantots klimata pārmaiņu mērķiem.

5. Gada īstenošanas ziņojumā, kas iesniedzams 2019. gadā, un nobeiguma īstenošanas ziņojumā attiecībā uz ESI fondiem papildus 2. un 3. punktā minētajai informācijai un izvērtējumam iekļauj informāciju un novērtējumu par paveikto programmas mērķu sasniegšanā un tās ieguldījumu Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķu sasniegšanā.

6. Lai gada īstenošanas ziņojumi, kas minēti 1. līdz 5. punktā, tiktu uzskatīti par pieņemamiem, tajos ietver visu minētajos punktos un konkrētu fondu noteikumos paredzēto informāciju.

Komisija 15 darbdienās no gada īstenošanas ziņojuma saņemšanas informē dalībvalsti, ja tas nav pieņemams; pretējā gadījumā to uzskata par pieņemamu.

7. Komisija pārbauda gada un nobeiguma īstenošanas ziņojumus un informē dalībvalsti par saviem apsvērumiem divos mēnešos no gada īstenošanas ziņojuma saņemšanas dienas un piecos mēnešos no nobeiguma īstenošanas ziņojuma saņemšanas dienas. Ja Komisija nesniedz apsvērumus minētajos termiņos, ziņojumus uzskata par pieņemtiem.

8. Komisija var sniegt apsvērumus vadošajai iestādei par jautājumiem, kas būtiski ietekmē programmas īstenošanu. Ja šādi apsvērumi tiek sniegti, vadošā iestāde sniedz visu nepieciešamo informāciju saistībā ar šiem apsvērumiem un attiecīgā gadījumā trīs mēnešos informē Komisiju par veiktajiem pasākumiem.

9. Gada un nobeiguma īstenošanas ziņojumus un to satura kopsavilkumu, kas paredzēts plašai sabiedrībai, dara publiski pieejamu.

51. pants

Ikgadējā izvērtēšanas sanāksme

1. Katru gadu no 2016. gada līdz 2023. gadam ieskaitot organizē ikgadēju izvērtēšanas sanāksmi ar Komisijas un katras dalībvalsts līdzdalību, lai izvērtētu katras programmas darbības rezultātus, ņemot vērā gada īstenošanas ziņojumu un Komisijas apsvērumus, ja tādi ir.

2. Ikgadējā izvērtēšanas sanāksmē var izskatīt vairāk nekā vienu programmu. Ikgadējās izvērtēšanas sanāksmēs, kas notiek 2017. un 2019. gadā, pārskata visas dalībvalstī izpildītās programmas un arī ņem vērā progresa ziņojumus, ko dalībvalsts iesniegusi minētajos gados saskaņā ar 52. pantu.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalsts un Komisija var vienoties neorganizēt ikgadējo izvērtēšanas sanāksmi par programmu citos gados, izņemot 2017. un 2019. gadu.

4. Ikgadējo izvērtēšanas sanāksmi vada Komisija vai — pēc dalībvalsts lūguma — to kopīgi vada dalībvalsts un Komisija.

5. Dalībvalsts nodrošina, lai pēc ikgadējās izvērtēšanas sanāksmes attiecībā uz jautājumiem, kuri būtiski ietekmē programmas īstenošanu, tiktu nodrošināta atbilstoša rīcība, pamatojoties uz Komisijas komentāriem, un attiecīgā gadījumā trīs mēnešos informē Komisiju par veiktajiem pasākumiem.

II Iedaļa

Stratēģiskais progress

52. pants

Progresa ziņojums

1. Līdz 2017. gada 31. augustam un 2019. gada 31. augustam dalībvalsts iesniedz Komisijai progresa ziņojumu par partnerības nolīguma īstenošanu attiecīgi uz 2016. gada 31. decembri un 2018. gada 31. decembri.

2. Progresa ziņojumā iekļauj informāciju un izvērtējumu par:

a) dalībvalstu attīstības vajadzību izmaiņām kopš partnerības nolīguma pieņemšanas;

b) progresu Savienības gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes stratēģijas, kā arī 4. panta 1. punktā minēto konkrētu fondu pamatuzdevumu sasniegšanā, izmantojot ESI fondu ieguldījumu atlasīto tematisko mērķu sasniegšanā, jo īpaši attiecībā uz starpposma mērķiem, kas noteikti darbības rezultātu satvarā katrai programmai, un atbalstu, kas izmantots klimata pārmaiņu mērķiem;

c) to, vai darbības, kas veiktas, lai izpildītu piemērojamos *ex ante* nosacījumus, kuri noteikti partnerības nolīgumā un kuri nebija izpildīti partnerības nolīguma pieņemšanas dienā, ir īstenotas saskaņā ar noteikto grafiku; šis punkts attiecas tikai uz progresa ziņojumu, kas jāiesniedz 2017. gadā;

d) to mehānismu īstenošanu, kuri paredzēti, lai nodrošinātu koordināciju starp ESI fondiem un citiem Savienības un valsts finansējuma instrumentiem un ar EIB;

e) integrētas pieejas īstenošanu attiecībā uz teritoriālo attīstību vai uz programmām pamatoto integrēto pieeju īstenošanas kopsavilkumu, tostarp progresu sadarbībai noteikto prioritāšu sasniegšanā;

f) attiecīgā gadījumā darbībām, kas veiktas, lai nostiprinātu dalībvalsts iestāžu un atbalsta saņēmēju spēju pārvaldīt un izmantot ESI fondus;

g) veiktajām darbībām un sasniegto progresu, lai mazinātu administratīvo slogu atbalsta saņēmējiem;

h) 5. pantā minēto partneru uzdevumiem partnerības nolīguma īstenošanā;

i) to darbību kopsavilkumu, kuras ir veiktas saistībā ar 5., 7. un 8. panta minēto horizontālo principu piemērošanu un politikas mērķiem ESI fondu īstenošanai.

3. Ja Komisija divos mēnešos no progresa ziņojuma iesniegšanas konstatē, ka iesniegtā informācija ir tik nepilnīga vai neskaidra, ka tādējādi būtiski ietekmē attiecīgā novērtējuma kvalitāti un ticamību, tā var pieprasīt no dalībvalsts papildinformāciju, ja šāds pieprasījums nerada nepamatotus kavējumus un Komisija sniedz pamatojumu, kāpēc pastāv aizdomas par kvalitātes un ticamības nepilnībām. Dalībvalsts iesniedz Komisijai prasīto papildinformāciju trīs mēnešos un, ja nepieciešams, attiecīgi pārskata progresa ziņojumu.

4. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus attiecībā uz modeli, kas jāizmanto, iesniedzot progresa ziņojumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 150. panta 2. punktā.

53. pants

Komisijas ziņojumi un apspriešanās par ESI fondiem

1. No 2016. gada Komisija katru gadu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai nosūta kopsavilkuma ziņojumu par ESI fondu programmām, ņemot vērā dalībvalstu gada īstenošanas ziņojumus, kas iesniegti saskaņā ar 50. pantu, kā arī programmu pieejamo novērtējumu secinājumu kopsavilkumu. Šo kopsavilkuma ziņojumu 2017. un 2019. gadā iekļauj stratēģiskajā ziņojumā, kas minēts 2. punktā.

2. Komisija 2017. un 2019. gadā sagatavo dalībvalstu progresa ziņojumu stratēģisku kopsavilkuma ziņojumu, ko attiecīgi līdz 2017. gada 31. decembrim un 2019. gada 31. decembrim tā iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai, un aicina minētas iestādes to apspriest.

3. Padome apspriež stratēģisko ziņojumu, jo īpaši attiecībā uz ESI fondu ieguldījumu Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei īstenošanā, un to aicina sniegt informāciju par minēto jautājumu pavasara Eiropadomes sanāksmē.

4. No 2018. gada Komisija reizi divos gados iekļauj savā gada progresa ziņojumā pavasara Eiropadomes sanāksmei iedaļu, kurā apkopoti jaunākie ziņojumi, kas minēti 1. un 2. punktā, jo īpaši attiecībā uz ESI fondu ieguldījumu Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķu sasniegšanā.

II NODAĻA

Novērtēšana

54. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Lai uzlabotu programmu struktūras un īstenošanas kvalitāti, kā arī novērtētu to efektivitāti, lietderību un ietekmi, veic novērtēšanu. Programmu ietekmi izvērtē saskaņā ar attiecīgo ESI fondu misiju attiecībā uz Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei izvirzītajiem mērķiem un, attiecīgā gadījumā ņemot vērā programmas apjomu attiecībā uz IKP un bezdarbu attiecīgā programmas darbības teritorijā.

2. Dalībvalstis nodrošina izvērtējumu veikšanai vajadzīgos resursus un procedūras, lai sagatavotu un savāktu izvērtējumiem vajadzīgos datus, tostarp datus, kas saistīti ar kopējiem un — attiecīgā gadījumā — īpašajiem programmas rādītājiem.

3. Novērtēšanu veic iekšēji vai ārēji eksperti, kas ir funkcionāli neatkarīgi no iestādēm, kuras ir atbildīgas par programmas īstenošanu. Komisija tūlīt pēc šīs regulas stāšanās spēkā sniedz norādījumus par to, kā veikt novērtēšanu.

4. Visus novērtējumus dara pieejamus publikai.

55. pants

Ex ante novērtēšana

1. Lai uzlabotu katras programmas struktūras kvalitāti, dalībvalstis veic *ex ante* novērtēšanu.

2. *Ex ante* novērtēšanu veic tās iestādes pārziņā, kura ir atbildīga par programmu sagatavošanu. Izvērtējumus iesniedz Komisijai tad, kad iesniedz programmu kopā ar kopsavilkumu. Konkrētu fondu noteikumos var noteikt robežvērtības, līdz kurām *ex ante* novērtēšanu var apvienot ar citas programmas novērtēšanu.

3. *Ex ante* novērtēšanā pārbauda:

a) ieguldījumu Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, ņemot vērā atlasītos tematiskos mērķus un prioritātes, valsts un reģionālās vajadzības un attīstības potenciālu, kā arī iepriekšējos plānošanas periodos izdarītos secinājumus;

b) ierosinātās programmas vai darbības iekšējo saskaņotību un tās saistību ar citiem atbilstošiem instrumentiem;

c) budžeta līdzekļu piešķīruma saskaņotību ar programmas mērķiem;

d) atlasīto tematisko mērķu, prioritāšu un programmu atbilstošo mērķu atbilstību VSS, partnerības nolīgumam un attiecīgajai valstij adresētajiem atbilstošajiem ieteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu, un attiecīgā gadījumā valsts līmenī valsts reformu programmu;

e) ierosināto programmu rādītāju atbilstību un skaidrību;

f) to, kā paredzamais iznākums veicinās rezultātu sasniegšanu;

g) to, vai rādītājiem noteiktās skaitliski izteiktās mērķvērtības ir reālas, ņemot vērā paredzēto atbalstu no ESI fondiem;

h) ierosinātā atbalsta veida loģisko pamatojumu;

i) cilvēkresursu un administratīvās spējas atbilstību programmas pārvaldībai;

j) to procedūru piemērotību, kas paredzētas programmas uzraudzībai un izvērtējumiem vajadzīgo datu savākšanai;

k) darbības rezultātu satvaram atlasīto starpposma mērķu piemērotību;

l) to plānoto pasākumu atbilstību, kuru mērķis ir veicināt vīriešu un sieviešu iespēju vienlīdzību un novērst jebkādu diskrimināciju, jo īpaši attiecībā uz pieejamību personām ar invaliditāti;

m) to plānoto pasākumu atbilstību, kuru mērķis ir veicināt ilgtspējīgu attīstību;

n) plānotos pasākumus, kuru mērķis ir samazināt atbalsta saņēmējiem radīto administratīvo slogu.

4. *Ex ante* novērtēšanā attiecīgā gadījumā iekļauj izklāstītās prasības stratēģiskajam vides novērtējumam, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/42/EK [1], ņemot vērā nepieciešamību mazināt klimata pārmaiņas.

56. pants

Novērtēšana plānošanas periodā

1. Vadošā iestāde vai dalībvalsts izstrādā novērtēšanas plānu, un tas var attiekties uz vairāk nekā vienu programmu. To iesniedz saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai būtu pieejama atbilstoša izvērtēšanas spēja.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.).

3. Plānošanas periodā vadošā iestāde nodrošina, ka tiek veikta katras programmas novērtēšana, tostarp tās efektivitātes, iedarbīguma un ietekmes novērtēšana, pamatojoties uz novērtēšanas plānu, un ka katrai novērtēšanai tiek veikti atbilstīgi papildu pasākumi saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem. Vismaz reizi plānošanas periodā novērtēšanā noskaidro, kā atbalsts no ESI fondiem ir veicinājis katras prioritātes mērķu sasniegšanu. Visus novērtējumus pārbauda uzraudzības komiteja un nosūta Komisijai.

4. Komisija var pēc savas iniciatīvas veikt programmu novērtēšanu. Tā informē vadošo iestādi, un rezultāti tiek nosūtīti vadošajai iestādei un iesniegti attiecīgajai uzraudzības komitejai.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neattiecas uz 39. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajām īpašam nolūkam paredzētajām programmām.

57. pants

Ex post novērtēšana

1. *Ex post* novērtēšanu veic Komisija vai dalībvalstis, cieši sadarbojoties ar Komisiju. *Ex post* novērtēšanā pārbauda ESI fondu efektivitāti un lietderību un to ieguldījumu Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, ņemot vērā minētajā Savienības stratēģijā izvirzītos mērķus un saskaņā ar konkrētu fondu noteikumos paredzētajām prasībām.

2. *Ex post* novērtēšanu pabeidz līdz 2023. gada 31. decembrim.

3. Komisija veic 39. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto īpašam nolūkam paredzēto programmu *ex post* novērtēšanu, ko pabeidz līdz 2019. gada 31. decembrim.

4. Attiecībā uz katru ESI fondu Komisija līdz 2025. gada 31. decembrim sagatavo kopsavilkuma ziņojumu, kurā ir sniegti *ex post* novērtējumu galvenie secinājumi.

VI SADAĻA

TEHNISKĀ PALĪDZĪBA

58. pants

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas

1. Pēc Komisijas iniciatīvas ESI fondi var atbalstīt sagatavošanas, uzraudzības, administratīvās un tehniskās palīdzības, novērtēšanas, revīzijas un kontroles pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai.

Pirmajā daļā minētos pasākumus var īstenot tieši Komisija vai netieši, izmantojot citas vienības un personas, kas nav dalībvalstis, saskaņā ar Finanšu regulas 60. pantu.

Pirmajā daļā minētie pasākumi jo īpaši var ietvert:

a) palīdzību projektu sagatavošanā un izvērtēšanā, tostarp ar EIB;

b) atbalstu institucionālajā nostiprināšanā un administratīvo spēju veidošanā efektīvai ESI fondu pārvaldībai;

c) izpēti, kas saistīta ar Komisijas ziņošanu par ESI fondiem un kohēzijas ziņojumu;

d) pasākumus, kas saistīti ar ESI fondu analīzi, pārvaldību, uzraudzību, informācijas apmaiņu un īstenošanu, kā arī pasākumus, kas saistīti ar kontroles sistēmu īstenošanu un tehnisko un administratīvo palīdzību;

e) novērtējumus, ekspertu ziņojumus, statistiku un izpēti, arī vispārīgu, attiecībā uz ESI fondu pašreizējo un turpmāko darbību, kuru attiecīgā gadījumā var veikt EIB;

f) pasākumus, kurus veic, lai izplatītu informāciju, atbalstītu tīklu izveidi, veiktu saziņas pasākumus, palielinātu informētību un veicinātu sadarbību un pieredzes apmaiņu, tostarp ar trešām valstīm;

g) datorizētu sistēmu uzstādīšanu, ekspluatāciju un savstarpēju savienošanu pārvaldības, uzraudzības, revīzijas, kontroles un novērtēšanas vajadzībām;

h) darbības, kuras veic, lai uzlabotu novērtēšanas metodes un ar novērtēšanas praksi saistītas informācijas apmaiņu;

i) ar revīziju saistītas darbības;

j) darbības, kuras veic, lai nostiprinātu valsts un reģionālo spēju attiecībā uz ieguldījumu plānošanu, vajadzību novērtēšanu, finanšu instrumentu, kopīgu rīcības plānu un lielu projektu sagatavošanu, izstrādi un īstenošanu, tostarp kopīgas iniciatīvas ar EIB;

k) labas prakses izplatīšanu, lai palīdzētu dalībvalstīm stiprināt attiecīgo 5. pantā minēto partneru un to jumta organizāciju spējas;

l) pasākumus, lai noteiktu un īstenotu strukturālas un administratīvas reformas un noteiktu to prioritāti, reaģējot uz tām dalībvalstu ekonomiskajām un sociālajām grūtībām, kas atbilst 24. panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem.

Lai, saziņā ar plašu sabiedrību, nodrošinātu lielāku efektivitāti un spēcīgāku sinerģiju starp komunikācijas darbībām, kas veiktas pēc Komisijas iniciatīvas, komunikācijas darbībām saskaņā ar šo regulu piešķirtos līdzekļus izmanto arī korporatīvajai komunikācijai par Savienības politiskajām prioritātēm, ciktāl tās attiecas uz šīs regulas vispārējiem mērķiem.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, katru gadu izstrādā plānus par darbību veidu, kas saistīti ar 1. punktā minētajiem pasākumiem, ja ir paredzēts ieguldījums no ESI fondiem.

59. pants

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu iniciatīvas

1. Pēc dalībvalsts iniciatīvas ESI fondi var atbalstīt sagatavošanas, pārvaldības, uzraudzības, novērtēšanas, informācijas un komunikācijas, tīklu veidošanas, sūdzību izskatīšanas, kontroles un revīzijas darbības. Dalībvalsts var izmantot ESI fondus, lai atbalstītu pasākumus administratīvā sloga mazināšanai atbalsta saņēmējiem, tostarp elektroniskās datu apmaiņas sistēmas, pasākumus, kurus veic, lai stiprinātu dalībvalsts iestāžu un atbalsta saņēmēju spēju pārvaldīt un izmantot minētos fondus. ESI fondus var arī izmantot, lai atbalstītu darbības, kuras veic, lai stiprinātu attiecīgo partneru spējas saskaņā ar 5. panta 3. punkta e) apakšpunktu un apmainītos ar labu praksi ar šādiem partneriem. Šajā punktā minētās darbības var attiekties uz iepriekšējiem un turpmākiem plānošanas periodiem.

2. Konkrētu fondu noteikumos var iekļaut vai no tiem var svītrot darbības, kuras var finansēt ar katra ESI fonda tehnisko palīdzību.

VII SADAĻA

FINANSIĀLS ATBALSTS NO ESI FONDIEM

I NODAĻA

Atbalsts no ESI fondiem

60. pants

Līdzfinansējuma likmju noteikšana

1. Komisijas lēmumā par programmas pieņemšanu nosaka līdzfinansējuma likmi vai likmes un maksimālo summu atbalstam no ESI fondiem saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

2 Tehniskās palīdzības pasākumus, ko īsteno pēc Komisijas iniciatīvas vai tās vārdā, var finansēt 100 % apjomā.

61. pants

Darbības, no kurām pēc to pabeigšanas gūst neto ienākumus

1. Šo pantu piemēro darbībām, no kurām pēc to pabeigšanas gūst neto ienākumus. Šajā pantā "neto ienākumi" ir ienākošās naudas plūsmas, ko lietotāji tiešā veidā maksā par precēm vai pakalpojumiem, kurus nodrošina darbība, piemēram, maksas, ko lietotāji tiešā veidā maksā par infrastruktūras izmantošanu, zemes vai ēku pārdošanu vai īri vai arī maksājumiem par pakalpojumiem, atskaitot darbības izmaksas un ātri nolietojamu iekārtu aizvietošanas izmaksas, kas rodas attiecīgajā laikposmā. Darbības izmaksu ietaupījumus, kas gūti no darbībām, uzskata par neto ienākumiem, izņemot gadījumus, kad tos kompensē līdzvērtīgs darbības subsīdiju samazinājums.

Ja visas investīciju izmaksas nevar pretendēt uz līdzfinansējumu, neto ienākumus sadala proporcionāli investīciju izmaksu atbilstīgajām un neatbilstīgajām daļām.

2. Darbības atbilstīgos izdevumus, kas līdzfinansējami no fondiem, iepriekš samazina, ņemot vērā darbības iespēju radīt neto ienākumus konkrētā pārskata periodā, kas aptver gan darbības īstenošanu, gan laiku pēc tās pabeigšanas.

3. Potenciālos neto ienākumus no darbības nosaka iepriekš, izmantojot vienu no šajā punktā norādītajām metodēm, kuru nozarei, apakšnozarei vai darbības veidam izvēlas vadošā iestāde:

a) vienotas likmes neto ienākumu procentuālās daļas piemērošana nozarei vai apakšnozarei, kas attiecas uz darbību, — kā noteikts V pielikumā vai jebkurā no otrajā, trešajā, un ceturtajā daļā minētajiem deleģētajiem aktiem;

b) darbības diskontēto neto ienākumu aprēķināšana, ņemot vērā darbībai piemērojamai nozarei vai apakšnozarei atbilstīgo pārskata periodu, rentabilitāti, kāda parasti paredzama no attiecīgās investīciju kategorijas, principa "piesārņotājs maksā" piemērošanu un attiecīgā gadījumā taisnīguma apsvērumus, kas saistīti ar konkrētās dalībvalsts vai reģiona relatīvo labklājību.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pienācīgi pamatotos gadījumos pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza V pielikumu, lai pielāgotu tajā noteiktās vienotās likmes, ņemot vērā vēsturiskos datus, izmaksu atgūšanas iespējas, kā arī attiecīgā gadījumā principu "piesārņotājs maksā".

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz vienotas likmes nozarēm vai apakšnozarēm IKT, PAI, kā arī energoefektivitātes jomā. Komisija deleģētos aktus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei ne vēlāk kā 2015. gada 30. jūnijā.

Turklāt Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pienācīgi pamatotos gadījumos pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz V pielikuma papildināšanu ar nozarēm vai apakšnozarēm, tostarp nozaru apakšnozarēm, uz ko attiecas 9. pantā pirmajā daļā noteiktie tematiskie mērķi un ko atbalsta ESI fondi.

Ja tiek piemērota pirmās daļas a) punktā minētā metode, visus neto ienākumus, ko gūst darbības īstenošanas laikā un pēc tās pabeigšanas, uzskata par tādiem, kas jāņem vērā, piemērojot vienoto likmi, tāpēc tos pēc tam neatskaita no darbības atbilstīgajiem izdevumiem.

Ja, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar trešo un ceturto daļu, tiek noteikta vienota likme jaunai nozarei vai apakšnozarei, vadošā iestāde var nolemt piemērot pirmās daļas a) apakšpunktā jaunām darbībām noteikto metodi attiecībā uz attiecīgo nozari vai apakšnozari.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka pirmās daļas b) apakšpunktā minēto metodi. Ja tiek piemērota minētā metode, neto ienākumus, ko gūst darbības īstenošanas laikā un kas rodas no ienākumu avotiem, kuri nav ņemti vērā darbības potenciālo neto ienākumu noteikšanā, ne vēlāk kā galīgajā maksājumu pieprasījumā, ko iesniedz atbalsta saņēmējs, atskaita no atbilstīgajiem izdevumiem.

4. Metodi, ko izmanto, lai Komisijai iesniegtajā maksājuma prasījumā no darbības izdevumiem atskaitītu neto ienākumus, nosaka saskaņā ar valsts noteikumiem.

5. Šā panta 3. punktā izklāstīto metožu piemērošanas alternatīva ir iespēja 60. panta 1. punktā minēto maksimālo līdzfinansēšanas likmi pēc dalībvalsts pieprasījuma samazināt brīdī, kad prioritātei vai pasākumam tiek pieņemta programma, kurā visām darbībām, ko paredzēts atbalstīt šajā prioritātē vai pasākumā, varētu piemērot vienotu likmi saskaņā ar 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu. Samazinātā likme nav mazāka kā summa, kas aprēķināta, maksimālo Savienības līdzfinansējuma likmi, kura piemērojama saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem, reizinot ar attiecīgo 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minēto vienoto likmi.

Ja tiek piemērota pirmajā daļā minētā metode, visus neto ienākumus, ko gūst darbības īstenošanas laikā un pēc tās pabeigšanas, uzskata par tādiem, kas jāņem vērā, piemērojot samazināto līdzfinansēšanas likmi, tāpēc tos pēc tam neatskaita no darbību atbilstīgajiem izdevumiem.

6. Ja ir objektīvi neiespējami iepriekš noteikt ienākumus pamatojoties uz vienu no 3. vai 5. punktā izklāstītajām metodēm, neto ienākumus, kas gūti trīs gados no darbības pabeigšanas vai līdz termiņam, kurā jāiesniedz dokumenti programmas slēgšanai, kas noteikti konkrētu fondu noteikumos, atkarībā no tā, kurš no minētajiem termiņiem ir agrāks, atskaita no Komisijai deklarētajiem izdevumiem.

7. Šā panta 1. līdz 6. punktu nepiemēro:

a) darbībām vai darbību daļām, ko atbalsta tikai no ESF;

b) darbībām, kuru kopējās atbilstīgās izmaksas pirms 1. līdz 6. punkta piemērošanas nepārsniedz EUR 1 000 000;

c) atmaksājamai palīdzībai, uz kuru attiecas pilnīgas atmaksāšanas pienākums, un godalgām;

d) tehniskai palīdzībai;

e) atbalstam, ko sniedz finanšu instrumentiem vai no finanšu instrumentiem;

f) darbībām, kurām publisko atbalstu sniedz vienreizējo maksājumu veidā vai izmantojot standarta shēmu vienības izmaksas;

g) darbībām, ko veic saskaņā ar kopīgu rīcības plānu;

h) darbībām, kurām atbalsta apmērs vai likme ir noteikti ELFLA regulas II pielikumā.

Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas b) apakšpunkta, ja dalībvalsts piemēro 5. punktu, tā attiecīgajā prioritātē vai pasākumā var iekļaut darbības, kuru kopējās atbilstīgās izmaksas pirms 1. līdz 6. punkta piemērošanas nepārsniedz EUR 1 000 000.

8. Turklāt šā panta 1. līdz 6. punktu nepiemēro darbībām, kuru atbalstu saskaņā ar programmu veido:

a) *de minimis* atbalsts,

b) saderīgs valsts atbalsts MVU, ja valsts atbalstam tiek piemērots atbalsta intensitātes vai atbalsta summas ierobežojums,

c) saderīgs valsts atbalsts, ja saskaņā ar piemērojamiem valsts atbalsta noteikumiem ir veikta finansēšanas vajadzību individuāla pārbaude.

Neatkarīgi no pirmās daļas, vadošā iestāde 1. līdz 6. punkta noteikumus var piemērot darbībām, uz kurām attiecas šā punkta pirmās daļas a) līdz c) apakšpunkts, ja tas ir paredzēts valsts noteikumos.

II NODAĻA

Īpaši noteikumi PPP atbalstam no ESI fondiem

62. pants

PPP

ESI fondus var izmantot, lai atbalstītu PPP darbības. Veicot šādas PPP darbības, ievēro piemērojamos tiesību aktus, jo īpaši aktus par valsts atbalstu un publisko iepirkumu.

63. pants

Atbalsta saņēmējs, īstenojot PPP darbības

1. Saistībā ar PPP darbību, un atkāpjoties no 2. panta 10. punkta, atbalsta saņēmējs var būt:

a) publisko tiesību subjekts, kurš ir darbības uzsācējs; vai

b) struktūra, uz ko attiecas kādas dalībvalsts privāttiesības ("privātā sektora partneris") un kas ir atlasīta vai ko paredzēts atlasīt darbības īstenošanai.

2. Publisko tiesību subjekts, kurš ir PPP uzsācējs, var ierosināt, lai privātā sektora partneris, kas jāatlasa pēc darbības apstiprināšanas, būtu atbalsta saņēmējs ESI fondu atbalsta īstenošanas nolūkā. Tādā gadījumā lēmumu par apstiprināšanu pieņem ar nosacījumu, ka vadošā iestāde pārliecinās, ka izraudzītais privātā sektora partneris izpilda un uzņemas visus attiecīgos šajā regulā paredzētos atbalsta saņēmēja pienākumus.

3. Privātā sektora partneri, kas izraudzīts darbības īstenošanai, kā atbalsta saņēmēju īstenošanas laikā var aizstāt, ja tas nepieciešams saskaņā ar PPP noteikumiem vai noteikumiem finansēšanas nolīgumā starp privātā sektora partneri un finanšu iestādi, kura līdzfinansē darbību. Tādā gadījumā aizstājošais privātā sektora partneris vai publisko tiesību subjekts kļūst par atbalsta saņēmēju ar noteikumu, ka vadošā iestāde pārliecinās, ka aizstājošais partneris izpilda un uzņemas visus attiecīgos šajā regulā paredzētos atbalsta saņēmēja pienākumus.

4. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz papildu noteikumus par atbalsta saņēmēja aizstāšanu un par attiecīgajiem pienākumiem.

5. Atbalsta saņēmēja aizstāšanu neuzskata par izmaiņām īpašnieku sastāvā 71. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē, ja minētā aizstāšana izpilda šā panta 3. punktā un saskaņā ar šā panta 4. punktu pieņemtajā deleģētajā aktā paredzētos piemērojamos nosacījumus.

64. pants

Atbalsts PPP darbībām

1. Attiecībā uz PPP darbībām, kurās atbalsta saņēmējs ir publisko tiesību subjekts, izdevumus, kas PPP darbībā radušies privātā sektora partnerim un ko samaksājis privātā sektora partneris, atkāpjoties no 65. panta 2. punkta var uzskatīt par tādiem, kuri radušies atbalsta saņēmējam un kurus samaksājis atbalsta saņēmējs, un tos var iekļaut Komisijai iesniedzamajā maksājuma pieprasījumā ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) atbalsta saņēmējs ir noslēdzis PPP līgumu ar privātā sektora partneri;

b) vadošā iestāde ir pārbaudījusi, ka privātā sektora partneris ir samaksājis atbalsta saņēmēja deklarētos izdevumus un ka darbība atbilst piemērojamiem Savienības un valstu tiesību aktiem, programmai un nosacījumiem atbalsta saņemšanai par darbību.

2. Maksājumus atbalsta saņēmējiem, ko maksā par izdevumiem, kuri saskaņā ar 1. punktu iekļauti maksājuma pieprasījumā, maksā darījuma kontā, kas īpaši šim nolūkam atvērts uz atbalsta saņēmēja vārda.

3. Līdzekļus, ko iemaksā 2. punktā minētajā darījuma kontā, izmanto maksājumiem saskaņā ar PPP līgumu, tostarp jebkādiem maksājumiem, kas jāveic PPP līguma izbeigšanas gadījumā.

4. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz minimālās PPP līgumos iekļaujamās prasības, kas nepieciešamas šā panta 1. punktā norādītās atkāpes piemērošanai, tostarp noteikumus saistībā ar PPP līguma izbeigšanu, nolūkā nodrošināt pienācīgas revīzijas liecības.

III NODAĻA

Izdevumu atbilstība un ilgums

65. pants

Atbilstība

1. Izdevumu atbilstību nosaka, pamatojoties uz valsts noteikumiem, izņemot, ja ir paredzēti īpaši noteikumi šajā regulā vai balstoties uz šo regulu, vai pamatojoties uz konkrētu fondu noteikumiem.

2. Izdevumi ir atbilstīgi ieguldījumam no ESI fondiem, ja tie radušies atbalsta saņēmējam un samaksāti laikposmā no dienas, kad programma iesniegta Komisijai, vai no 2014. gada 1. janvāra — atkarībā no tā, kurš no minētajiem termiņiem ir agrāks, — līdz 2023. gada 31. decembrim. Turklāt ieguldījumu no ELFLA par izdevumiem var saņemt tikai tad, ja maksājumu aģentūra ir faktiski izmaksājusi atbilstošo atbalstu laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2023. gada 31. decembrim.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, JNI paredzētos izdevumus varēs veikt no 2013. gada 1. septembra.

4. Attiecībā uz izmaksām, kas tiek atlīdzinātas, pamatojoties uz 67. panta 1. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktu, darbības, kas veido atlīdzināšanas pamatu, veic laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2023. gada 31. decembrim.

5. Atkāpjoties no 4. punkta, sākuma datums attiecībā uz izmaksām, kas atlīdzinātas, pamatojoties uz 67. panta 1. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunkta noteikumiem par darbībām, kuras veiktas saskaņā ar JNI, ir 2013. gada 1. septembris.

6. Darbības neatlasa atbalstam no ESI fondiem, ja tās ir fiziski pabeigtas vai pilnībā īstenotas, pirms atbalsta saņēmējs vadošajai iestādei ir iesniedzis pieteikumu par finansējumu atbilstoši programmai, neatkarīgi no tā, vai atbalsta saņēmējs ir veicis visus saistītos maksājumus.

7. Šis pants neskar 58. pantā izklāstītos noteikumus par tās tehniskās palīdzības atbilstību, kas tiek sniegta pēc Komisijas iniciatīvas.

8. Šo punktu piemēro darbībām, no kurām īstenošanas laikā gūst neto ienākumus un kurām nepiemēro 61. panta 1. līdz 6. punktu.

No tās darbības atbilstīgajiem izdevumiem, kas līdzfinansējama no ESI fondiem, ne vēlāk kā galīgajā maksājumu pieprasījumā, ko iesniedz atbalsta saņēmējs, atskaita neto ienākumus, kas nav ņemti vērā darbības apstiprināšanas brīdī un kas tieši gūti tikai darbības īstenošanas laikā. Ja attiecībā uz visām izmaksām nevar pretendēt uz līdzfinansējumu, neto ienākumus sadala *pro rata* izmaksu atbilstīgajām un neatbilstīgajām daļām.

Šo punktu nepiemēro:

a) tehniskajai palīdzībai;

b) finanšu instrumentiem;

c) atmaksājamai palīdzībai, uz kuru attiecas pienākums pilnībā atmaksāt;

d) godalgām;

e) darbībām, uz kurām attiecas valsts atbalstau noteikumi;

f) darbībām, kurām publiskais atbalsts tiek piešķirts vienreizēju maksājumu vai standarta likmes vienības izmaksu veidā, ja neto ienākumi ir ņemti vērā *ex ante* novērtējumā;

g) darbībām, ko īsteno saskaņā ar kopīgu rīcības plānu, ja neto ienākumi ir ņemti vērā *ex ante* novērtējumā;

h) darbībām, kurām atbalsta apmērs vai likme ir noteikti ELFLA regulas I pielikumā; vai

i) darbībām, kuru kopējās atbilstīgās izmaksas nepārsniedz EUR 50 000.

Šā panta un 61. panta nozīmē jebkuru maksājumu, ko atbalsta saņēmējs saņem no līgumsodiem līguma starp atbalsta saņēmēju un trešo pusi vai trešām pusēm pārkāpuma gadījumā vai kas radies tādēļ, ka trešā puse, kas izraudzīta saskaņā ar publiskā iepirkuma noteikumiem, ir atsaukusi piedāvājumu ("depozīts"), neuzskata par ienākumiem un neatskaita no darbības atbilstīgajiem izdevumiem.

9. Izdevumi, kas kļūst par atbilstīgiem izdevumiem programmas grozījumu rezultātā, ir atbilstīgie izdevumi tikai no dienas, kad Komisijai tiek iesniegts grozīšanas pieprasījums vai, ja piemēro 96. panta 11. punktu, no dienas, kurā stājies spēkā lēmums par programmas grozīšanu.

Konkrētu fondu noteikumi, kas piemērojami EJZF, var paredzēt atkāpes no šā punkta pirmās daļas.

10. Atkāpjoties no 9. punkta, īpašus noteikumus par izdevumu attiecināmības sākuma datumu var paredzēt ELFLA regulā.

11. Darbībai var piešķirt atbalstu no viena vai vairākiem ESI fondiem vai no vienas vai vairākām programmām un no citiem Savienības instrumentiem, ar noteikumu, ka par izdevumu pozīciju, kas iekļauta maksājuma pieprasījumā atlīdzinājuma saņemšanai no viena no ESI fondiem, netiek saņemts nedz atbalsts no cita fonda vai Savienības instrumenta, nedz arī atbalsts no tā paša fonda citā programmā.

66. pants

Atbalsta veidi

ESI fondus izmanto atbalsta piešķiršanai dotāciju, godalgu, atmaksājamas palīdzības, finanšu instrumentu vai to apvienojuma veidā.

Atmaksājamas palīdzības gadījumā atmaksāto atbalstu struktūrai, kas to piešķīrusi, vai citai dalībvalsts kompetentai iestādei tur atsevišķā kontā vai atdala ar uzskaites kodiem un atkārtoti izmanto tādam pašam mērķim vai saskaņā ar programmas mērķiem.

67. pants

Dotāciju veidi un atmaksājama palīdzība

1. Var būt šādi dotāciju un atmaksājamas palīdzības veidi:

a) to atbilstīgo izmaksu atlīdzināšana, kas radušās un attiecīgā gadījumā samaksātas kopā ar ieguldījumu natūrā un amortizāciju;

b) standarta likmes vienības izmaksas;

c) vienreizējie maksājumi, kas nepārsniedz EUR 100 000 no publiska ieguldījuma;

d) vienotas likmes finansējums, ko nosaka, piemērojot procentus vienai vai vairākām noteiktām izmaksu kategorijām.

Konkrētu fondu noteikumi var ierobežot dotāciju vai atmaksājamās palīdzības formas, ko piemēro noteiktām darbībām.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, citus dotāciju veidus un aprēķināšanas metodes var noteikt EJZF regulā.

3. Šā panta 1. punktā minētās iespējas var apvienot tikai tad, ja katra no iespējām attiecas uz atšķirīgām izmaksu kategorijām vai ja tās izmanto atšķirīgiem projektiem, kas veido daļu no darbības, vai secīgiem darbības posmiem.

4. Ja darbību vai projektu, kas ir darbības daļa, īsteno tikai ar būvdarbu, preču vai pakalpojumu publiska iepirkuma starpniecību, piemēro tikai 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu. Ja publiskais iepirkums darbībā vai projektā, kas ir darbības daļa, ir ierobežots līdz konkrētām izmaksu kategorijām, var piemērot visas 1. punktā minētās iespējas.

5. Šā panta 1. punkta pirmās daļas b), c) un d) apakšpunktā minētās summas nosaka vienā no šiem veidiem:

a) saskaņā ar taisnīgu, godīgu un pārbaudāmu aprēķina metodi, kuras pamatā ir:

   i) statistikas dati vai cita objektīva informācija,

   ii) pārbaudīti individuālu atbalsta saņēmēju vēsturiski dati, vai

   iii) atsevišķu atbalsta saņēmēju parastās izmaksu uzskaites prakses piemērošana,

b) saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem piemēro atbilstošās standarta likmes vienības izmaksas, vienreizējos maksājumus un vienotās likmes, kas ir piemērojamas Savienības politikas virzienos līdzīga veida darbībai un atbalsta saņēmējam;

c) saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem piemēro atbilstošās standarta likmes vienības izmaksas, vienreizējos maksājumus un vienotās likmes, ko saskaņā ar dotāciju shēmām pilnībā finansē dalībvalsts līdzīga veida darbībai un atbalsta saņēmējam;

d) izmantojot likmes, kas noteiktas ar šo regulu vai ar konkrētu fondu noteikumiem.

e) īpašas metodes, lai noteiktu summas, kas paredzētas atbilstīgi konkrētu fondu noteikumiem.

6. Dokumentā, kurā izklāsta nosacījumus atbalsta saņemšanai par katru darbību, izklāsta arī metodi, kas piemērojama darbības izmaksu noteikšanai, un dotācijas izmaksas nosacījumus.

68. pants

Vienotas likmes finansējums netiešajām izmaksām un personāla izmaksām par dotācijām un atmaksājamo palīdzību

1. Ja darbības īstenošanā rodas netiešas izmaksas, tās var aprēķināt kā vienotu likmi vienā no šiem veidiem:

a) vienota likme līdz 25 % no atbilstīgajām tiešajām izmaksām ar noteikumu, ka likmi aprēķina, pamatojoties uz taisnīgu, godīgu un pārbaudāmu aprēķina metodi vai metodi, ko saskaņā ar shēmām attiecībā uz dotācijām, kuras pilnībā finansē dalībvalsts, piemēro līdzīga veida darbībai un atbalsta saņēmējam;

b) vienota likme līdz 15 % no atbilstīgajām tiešajām personāla izmaksām, neprasot dalībvalstij veikt nekādu aprēķinu, lai noteiktu piemērojamo likmi;

c) vienota likme, ko piemēro atbilstīgajām tiešajām izmaksām, pamatojoties uz pašreizējām metodēm un atbilstošajām likmēm, kas citos Savienības politikas virzienos piemērojamas līdzīga veida darbībai un atbalsta saņēmējam.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz šī punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētās vienotās likmes definīciju un saistītajām metodēm.

2. Lai noteiktu personāla izmaksas par darbības īstenošanu, piemērojamo stundas likmi var aprēķināt, izdalot pēdējās reģistrētās gada bruto darbaspēka izmaksas ar 1 720 stundām.

69. pants

Īpaši atbilstības noteikumi attiecībā uz dotācijām un atmaksājamo palīdzību

1. Ieguldījums natūrā, ko sniedz, nodrošinot būvdarbus, preces, pakalpojumus, zemi un nekustamo īpašumu, par kuru nav veikts maksājums skaidrā naudā, kas pamatots ar rēķiniem vai dokumentiem ar līdzvērtīgu pierādījuma vērtību, var būt atbilstīgie izdevumi ar nosacījumu, ka to paredz ESI fondu un programmas atbilstības noteikumi un ka ir izpildīti visi turpmāk minētie kritēriji:

a) darbībai piešķirtais publiskais atbalsts, kas ietver ieguldījumus natūrā, nepārsniedz kopējos atbilstīgos izdevumus, izņemot ieguldījumus natūrā, darbības beigās;

b) ieguldījumiem natūrā piešķirtā vērtība nepārsniedz izmaksas, kas ir vispārpieņemtas attiecīgajā tirgū;

c) ieguldījuma vērtību un sniegumu var neatkarīgi novērtēt un pārbaudīt;

d) zemes vai nekustamā īpašuma nodrošināšanas gadījumā var veikt maksājumu skaidrā naudā attiecībā uz nomas līgumu, kura pamatsumma nepārsniedz dalībvalsts valūtas vienu vienību gadā;

e) attiecībā uz ieguldījumiem natūrā, kas izpaužas kā darbs bez atlīdzības, šāda darba vērtību nosaka, ņemot vērā pārbaudīto darbam atvēlēto laiku un atlīdzības likmi, ko piemēro līdzvērtīgam darbam.

Šā punkta pirmās daļas d) apakšpunktā minēto zemes vai nekustamā īpašuma vērtību apliecina neatkarīgs kvalificēts eksperts vai pienācīgi pilnvarota oficiāla struktūra, un tā nepārsniedz ierobežojumu, kas noteikts 3. punkta b) apakšpunktā.

2. Amortizācijas izmaksas var uzskatīt par atbilstīgām izmaksām, ja tiek izpildīti šādi nosacījumi:

a) to pieļauj programmas atbilstības noteikumi;

b) izdevumu summa ir pienācīgi pamatota ar apliecinošiem dokumentiem, kuriem ir rēķiniem līdzvērtīga pierādījuma vērtība, ja tā tiek atlīdzināta 67. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajā veidā;

c) izmaksas attiecas tikai uz darbībai piešķirtā atbalsta laikposmu;

d) publiskas dotācijas nav ieguldītas nolietotu aktīvu iegādē.

3. Par šādām izmaksām nav tiesību saņemt ieguldījumu no ESI fondiem un no atbalsta apmēra, kas no Kohēzijas fonda pārvietoti EISI, kā minēts 92. panta 6. punktā:

a) parāda procenti, izņemot attiecībā uz dotācijām, kas piešķirtas kā procentu likmes subsīdijas vai garantijas maksas subsīdijas;

b) neapbūvētas zemes un apbūvētas zemes pirkums, ja summa ir lielāka par 10 % no kopējiem atbilstīgajiem izdevumiem attiecīgajam darbības veidam. Attiecībā uz pamestām teritorijām un bijušajām rūpniecības teritorijām, kurās ir ēkas, minētais ierobežojums ir 15 %. Īpašos un pienācīgi pamatotos gadījumos var atļaut augstākus iepriekšminētos procentus darbībām, kas saistītas ar vides saglabāšanu;

c) pievienotās vērtības nodoklis, izņemot gadījumus, kad tas nav atgūstams saskaņā ar PVN reglamentējošiem valsts tiesību aktiem.

70. pants

Darbību atbilstība atkarībā no to norises vietas

1. Ievērojot 2. un 3. punktā minētās atkāpes un konkrētu fondu noteikumus, ESI fondu atbalstīto darbību norises vieta ir programmas teritorija.

2. Vadošā iestāde var pieņemt, ka darbība tiek īstenota ārpus programmas teritorijas, bet Savienībā, ja vien ir izpildīti visi turpmāk paredzētie nosacījumi:

a) darbība nodrošina labumu programmas teritorijai;

b) kopējā summa, kas saskaņā ar programmu piešķirta darbībām ārpus programmas teritorijas, nepārsniedz 15 % no ERAF, Kohēzijas fonda un EJZF atbalsta prioritātes līmenī vai — attiecībā uz ELFLA — 5 % no atbalsta programmas līmenī;

c) uzraudzības komiteja ir piekritusi attiecīgajai darbībai vai darbību veidiem;

d) iestādes, kas ir atbildīgas par programmu, kurā tiek atbalstīta konkrētā darbība, ir izpildījušas iestāžu pienākumus programmā attiecībā uz darbības pārvaldību, kontroli un revīziju, vai arī tās noslēdz vienošanās ar iestādēm teritorijā, kurā tiek īstenota darbība.

3. Attiecībā uz tehnisko palīdzību vai darbībām, kas saistītas ar veicināšanas pasākumiem, izdevumi var rasties ārpus Savienības teritorijas, ar noteikumu, ka ir izpildīti 2. punkta a) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi un pienākumi attiecībā uz darbības pārvaldību, kontroli un revīziju.

4. Šā panta 1. līdz 3. punktu nepiemēro mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmām un 2. un 3. punkts neattiecas uz darbībām, kuras atbalsta ESF.

71. pants

Darbību ilgums

1. Darbība, kas ietver investīcijas infrastruktūrā vai investīcijas ražošanā, atmaksā no ESI fondiem saņemto atbalstu, ja piecos gados no galīgā maksājuma atbalsta saņēmējam vai — attiecīgā gadījumā — laikposmā, kas paredzēts valsts atbalsta noteikumos, notiek jebkas no turpmākā:

a) ražošanas darbības izbeigšana vai pārcelšana uz citu vietu ārpus programmas teritorijas;

b) tādas izmaiņas infrastruktūras daļas īpašnieku sastāvā, kas sniedz uzņēmumam vai publiskai struktūrai nepamatotas priekšrocības, vai

c) būtiskas izmaiņas, kas ietekmē darbības veidu, mērķus vai īstenošanas nosacījumus, tādējādi traucējot tās sākotnējo mērķu sasniegšanu.

Dalībvalsts atgūst summas, kas nepamatoti izmaksātas saistībā ar darbību proporcionāli laikposmam, par kuru nav izpildītas prasības.

Gadījumos, kas attiecas uz MVU veikto investīciju vai radīto darbvietu saglabāšanu, dalībvalstis var samazināt pirmajā daļā noteikto termiņu līdz trim gadiem.

2. Par darbību, kas ietver investīcijas infrastruktūrā vai ražošanā, atmaksā no ESI fondiem saņemto atbalstu, ja desmit gados no galīgā maksājuma atbalsta saņēmējam tas ražošanas darbības norises vietu pārvieto ārpus Savienības, izņemot, ja atbalsta saņēmējs ir MVU. Ja no ESI fondiem saņemtais atbalsts ir valsts atbalsts, desmit gadu termiņu aizstāj ar termiņu, kas piemērojams saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem.

3. Darbības, ko atbalsta ESF, un darbības, ko atbalsta pārējie ESI fondi un kas nav investīcijas infrastruktūrā vai ražošanā, atmaksā fonda ieguldījumu tikai tad, ja tām ir saistošs investīciju saglabāšanas pienākums saskaņā ar piemērojamiem valsts atbalsta noteikumiem un ja minētajos noteikumos paredzētajā laikposmā tiek izbeigta to ražošanas darbība vai tā tiek pārcelta uz citu vietu.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro ieguldījumiem finanšu instrumentos vai no finanšu instrumentiem veiktiem ieguldījumiem, vai ieguldījumiem jebkurā darbībā, kuras ražošanas darbība tiek izbeigta neļaunprātīga bankrota dēļ.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro fiziskām personām, kas ir investīciju atbalsta saņēmējas un pēc investīcijas darbības pabeigšanas kļūst tiesīgas saņemt un saņem atbalstu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1309/2013, ja attiecīgā investīcija ir tieši saistīta ar darbības veidu, kas identificēts kā tāds, par kuru ir tiesības saņemt Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda atbalstu.

VIII SADAĻA

PĀRVALDĪBA UN KONTROLE

I NODAĻA

Pārvaldības un kontroles sistēmas

72. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmu vispārīgi principi

Pārvaldības un kontroles sistēmas saskaņā ar 4. panta 8. punktu paredz:

a) aprakstu par to, kādas funkcijas veic katra pārvaldībā un kontrolē iesaistītā struktūra, kā arī funkciju sadalījumu katrā struktūrā;

b) principa, kas paredz funkciju nodalīšanu gan starp šādām struktūrām, gan to iekšienē, ievērošanu;

c) procedūras deklarēto izdevumu likumības un pareizības nodrošināšanai;

d) datorizētas sistēmas grāmatvedības datu uzskaitei, finanšu datu un rādītāju datu glabāšanai un pārsūtīšanai, kā arī uzraudzībai un ziņošanai;

e) sistēmas ziņošanai un uzraudzībai, ja atbildīgā struktūra uzdevumu izpildi uztic citai struktūrai;

f) kārtību, kādā tiek veikta pārvaldības un kontroles sistēmu revīzija;

g) sistēmas un procedūras atbilstošu revīzijas liecību nodrošināšanai;

h) pārkāpumu, tostarp krāpšanas, novēršanu, konstatēšanu un izlabošanu un nepamatoti izmaksātu summu atgūšanu kopā ar jebkuriem procentiem par kavētiem maksājumiem.

73. pants

Ar dalītu pārvaldību saistīti pienākumi

Atbilstīgi principam par dalītu pārvaldību Komisija un dalībvalstis ir atbildīgas par programmu pārvaldību un kontroli saskaņā ar to attiecīgajiem pienākumiem, kas noteikti šajā regulā un konkrētu fondu noteikumos.

74. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis veic pārvaldības, kontroles un revīzijas uzdevumus un uzņemas pienākumus, kas izriet no noteikumiem par dalītu pārvaldību, kuri izklāstīti Finanšu regulā un konkrētu fondu noteikumos.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to programmu pārvaldības un kontroles sistēmas tiek izveidotas saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem un ka minētās sistēmas darbojas efektīvi.

3. Dalībvalstis nodrošina efektīvu kārtību ar ESI fondiem saistītu sūdzību izskatīšanai. Ar šādu kārtību saistīta darbības joma, noteikumi un procedūras ir dalībvalstu pārziņā saskaņā ar to institucionālo un tiesisko sistēmu. Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma izskata Komisijai iesniegtās sūdzības, kuras ir to sūdzību izskatīšanas kārtības darbības jomā. Dalībvalstis pēc pieprasījuma informē Komisiju par minētās izskatīšanas rezultātiem.

4. Visu oficiālo informācijas apmaiņu starp dalībvalsti un Komisiju veic, izmantojot elektronisko datu apmaiņas sistēmu. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas paredz noteikumus, kuriem jāatbilst minētajai elektronisko datu apmaiņas sistēmai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

II NODAĻA

Komisijas pilnvaras un pienākumi

75. pants

Komisijas pilnvaras un pienākumi

1. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp uz informāciju par to struktūru izraudzīšanos, kas ir atbildīgas par pārvaldību un kontroli, uz dokumentiem, ko minētās izraudzītās struktūras katru gadu iesniedz saskaņā ar Finanšu regulas 59. panta 5. punktu, kontroles ziņojumiem, gada īstenošanas ziņojumiem un valsts un Savienības struktūru veiktām revīzijām, Komisija pārliecinās, vai dalībvalstis ir ieviesušas pārvaldības un kontroles sistēmas, kas atbilst šai regulai un konkrētu fondu noteikumiem, un vai minētās sistēmas darbojas efektīvi visā programmu īstenošanas laikā.

2. Komisijas ierēdņi vai pilnvarotie Komisijas pārstāvji var veikt revīzijas vai pārbaudes uz vietas, vismaz 12 darba dienas iepriekš, izņemot steidzamus gadījumus, par to paziņojot kompetentajai valsts iestādei. Komisija ievēro proporcionalitātes principu, ņemot vērā nepieciešamību izvairīties no nepamatotas dublēšanās saistībā ar dalībvalstu veiktām revīzijām vai pārbaudēm, riska pakāpi, kāda pastāv attiecībā uz Savienības budžetu, un nepieciešamību mazināt administratīvo slogu atbalsta saņēmējiem saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem. Šādās revīzijās vai pārbaudēs var jo īpaši pārbaudīt pārvaldības un kontroles sistēmu darbības efektivitāti programmā vai tās daļā, un darbības, kā arī izvērtēt darbību vai programmu finanšu pareizu pārvaldību. Šādās revīzijās vai pārbaudēs var piedalīties dalībvalstu amatpersonas vai pilnvarotie pārstāvji.

Komisijas ierēdņiem vai pilnvarotiem Komisijas pārstāvjiem, kas ir pienācīgi pilnvaroti veikt revīzijas vai pārbaudes uz vietas, ir piekļuve visiem nepieciešamajiem ierakstiem, dokumentiem un metadatiem, kas attiecas uz ESI fondu atbalstītajām darbībām vai pārvaldības un kontroles sistēmām, neatkarīgi no tā, kādā informācijas nesējā tie tiek glabāti. Dalībvalstis pēc pieprasījuma iesniedz Komisijai šādu ierakstu, dokumentu un metadatu kopijas.

Šajā punktā noteiktās pilnvaras neskar to attiecīgo valsts noteikumu piemērošanu, kuri paredz, ka konkrētas darbības var veikt tikai ar attiecīgās valsts tiesību aktiem īpaši norīkoti pārstāvji. Komisijas ierēdņi un pilnvarotie pārstāvji nepiedalās *inter alia* mājas apmeklējumos vai personu oficiālā nopratināšanā, ko veic saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr šādiem ierēdņiem un pārstāvjiem ir piekļuve šādi iegūtai informācijai, neskarot valstu tiesu kompetenci un pilnībā ievērojot attiecīgo tiesību subjektu pamattiesības.

3. Komisija var prasīt, lai dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to pārvaldības un kontroles sistēmu darbības efektivitāti vai izdevumu pareizību saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

IX SADAĻA

FINANŠU PĀRVALDĪBA, PĀRSKATU PĀRBAUDE UN AKCEPTĒŠANA UN FINANŠU KOREKCIJAS, SAISTĪBU ATCELŠANA

I NODAĻA

Finanšu pārvaldība

76. pants

Budžeta saistības

Savienības budžeta saistības attiecībā uz katru programmu uzņemas gada iemaksu veidā par katru fondu laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim. Budžeta saistības saistībā ar izpildes rezervi katrā programmā uzņemas atsevišķi no atlikušā programmas piešķīruma.

Komisijas lēmums, ar ko pieņem programmu, ir finansēšanas lēmums Finanšu regulas 84. panta 2. punkta nozīmē un — sākot no brīža, kad par to tiek informēta attiecīgā dalībvalsts — juridiskas saistības minētās regulas nozīmē.

Attiecībā uz katru programmu budžeta saistības par pirmo iemaksu uzņemas pēc tam, kad Komisija pieņēmusi programmu.

Budžeta saistības par turpmākajām iemaksām Komisija uzņemas līdz katra gada 1. maijam, pamatojoties uz šā panta otrajā daļā minēto lēmumu, izņemot, ja ir piemērojams Finanšu regulas 16. pants.

Pēc darbības rezultātu satvara piemērošanas saskaņā ar 22. pantu, ja attiecībā uz prioritātēm nav sasniegti starpposma mērķi, Komisija vajadzības gadījumā atceļ atbilstošās apropriācijas, kas attiecīgajām programmām piešķirtas kā daļa no izpildes rezerves, un atkal tās dara pieejamas programmām, kurām piešķīrums ir palielināts saistībā ar grozījumu, ko Komisija apstiprinājusi saskaņā ar 22. panta 5. punktu.

77. pants

Kopīgi noteikumi par maksājumiem

1. Ieguldījumus no ESI fondiem katrai programmai Komisija izmaksā saskaņā ar budžeta apropriācijām un atbilstoši pieejamam finansējumam. Katru maksājumu attiecina uz attiecīgā fonda budžeta saistībām, kas radušās visagrāk.

2. Maksājumus saistībā ar izpildes rezerves saistībām veic tikai pēc izpildes rezerves galīgās piešķiršanas saskaņā ar 22. panta 3. un 4. punktu.

3. Maksājumus veic kā priekšfinansējumu, starpposma maksājumus un slēguma bilances maksājumu.

4. Attiecībā uz atbalsta veidiem saskaņā ar 67. panta 1. punkta pirmās daļas b), c) un d) apakšpunktu un 68. un 69. pantu izmaksas, kas aprēķinātas, ņemot vērā piemērojamo bāzi, uzskata par atbilstīgajiem izdevumiem.

78. pants

Kopīgi noteikumi par starpposma maksājumu un slēguma bilances maksājuma aprēķināšanu

Konkrētu fondu noteikumos paredz noteikumus tās summas aprēķināšanai, ko atlīdzina kā starpposma maksājumus un kā slēguma bilances maksājumu. Minētā summa ir atbilstīgajiem izdevumiem piemērojamās īpašās līdzfinansējuma likmes funkcija.

79. pants

Maksājumu pieprasījumi

1. Konkrēto procedūru un iesniedzamo informāciju saistībā ar maksājumu pieprasījumiem attiecībā uz katru ESI fondu paredz konkrētu fondu noteikumos.

2. Maksājuma pieprasījumā, kas jāiesniedz Komisijai, izklāsta visu informāciju, kas Komisijai vajadzīga, lai tā varētu sagatavot pārskatus saskaņā ar Finanšu regulas 68. panta 3. punktu.

80. pants

Euro izmantojums

Summas, kas norādītas dalībvalstu iesniegtajās programmās, izdevumu prognozēs, izdevumu deklarācijās, maksājumu pieprasījumos, pārskatos un izdevumus, kas norādīti gada un nobeiguma īstenošanas ziņojumos, denominē euro.

81. pants

Sākotnējā priekšfinansējuma izmaksāšana

1. Pēc tam, kad Komisija pieņem programmas pieņemšanas lēmumu, tā izmaksā sākotnējo priekšfinansējuma summu par visu plānošanas periodu. Sākotnējā priekšfinansējuma summu izmaksā daļās atbilstoši budžeta vajadzībām. Minēto daļu apmēru nosaka konkrētu fondu noteikumos.

2. Sākotnējo priekšfinansējumu izmanto tikai maksājumiem atbalsta saņēmējiem programmas īstenošanā. To nekavējoties dara pieejamu atbildīgajai struktūrai minētajam nolūkam.

82. pants

Sākotnējā priekšfinansējuma dzēšana

Summu, kas izmaksāta kā sākotnējais priekšfinansējums, pilnībā dzēš no Komisijas pārskatiem ne vēlāk kā programmas slēgšanas brīdī.

83. pants

Maksājuma termiņa pārtraukšana

1. Maksājuma termiņu starpposma maksājuma pieprasījumam var pārtraukt deleģētais kredītrīkotājs Finanšu regulas nozīmē uz laikposmu, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem, ja:

a) saskaņā ar valsts vai Savienības revīzijas struktūras sniegtu informāciju ir skaidri pierādījumi, kas liecina par būtiskām nepilnībām pārvaldības un kontroles sistēmas darbībā;

b) deleģētajam kredītrīkotājam ir jāveic papildu pārbaudes pēc tam, kad tā rīcībā nonākusi brīdinoša informācija par to, ka izdevumi maksājuma pieprasījumā ir saistīti ar pārkāpumu, kam ir nopietnas finansiālas sekas;

c) nav iesniegts kāds no Finanšu regulas 59. panta 5. punktā paredzētajiem dokumentiem;

Dalībvalsts var vienoties pagarināt pārtraukšanas laikposmu vēl uz trim mēnešiem.

Konkrētu fondu noteikumi, kas piemērojami EJZF, var paredzēt īpašu pamatu maksājumu pārtraukšanai, ja nav izpildītas kopējā zivsaimniecības politikā paredzētās saistības, kuras ir samērīgas, un ņem vērā pārkāpuma būtību, smagumu, ilgumu un atkārtotību.

2. Deleģētais kredītrīkotājs attiecina pārtraukšanu tikai uz to izdevumu daļu, kas ietverta maksājuma pieprasījumā, uz kuru attiecas 1. punkta pirmajā daļā minētie apstākļi, izņemot gadījumus, kad nav iespējams noteikt skarto izdevumu daļu. Deleģētais kredītrīkotājs nekavējoties rakstveidā informē dalībvalsti un vadošo iestādi par pārtraukšanas iemeslu un pieprasa tām labot situāciju. Deleģētais kredītrīkotājs izbeidz pārtraukšanu, tiklīdz ir veikti vajadzīgie pasākumi.

II NODAĻA

Pārskatu pārbaude un akceptēšana

84. pants

Termiņš, kurā Komisija pārbauda un akceptē pārskatus

Līdz 31. maijam nākamajā gadā pēc pārskata perioda beigām Komisija saskaņā ar Finanšu regulas 59. panta 6. punktu piemēro pārskatu pārbaudes un akceptēšanas procedūras un informē dalībvalsti par to, vai tā akceptē, ka pārskati ir pilnīgi, pareizi un patiesi saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

III NODAĻA

Finanšu korekcijas

85. pants

Komisijas veiktās finanšu korekcijas

1. Komisija veic finanšu korekcijas, atceļot visu Savienības ieguldījumu programmā vai tā daļu un atgūstot summas no dalībvalsts, lai no Savienības finansējuma dzēstu izdevumus, kas ir pretrunā piemērojamiem tiesību aktiem.

2. Piemērojamo tiesību aktu pārkāpuma dēļ finanšu korekciju veic tikai saistībā ar izdevumiem, kuri ir deklarēti Komisijai, un tad, ja ir kāds no šādiem apstākļiem:

a) pārkāpums ir ietekmējis atbildīgās struktūras veikto darbības atlasi ESI fondu atbalstam, vai gadījumos, kad pārkāpuma rakstura dēļ nav iespējams noteikt minētās ietekmes apjomu, bet pastāv pamatots risks, ka pārkāpumam ir bijusi šāda finansiāla ietekme;

b) pārkāpums ir ietekmējis izdevumu summu, kas deklarēta atlīdzinājuma saņemšanai no Savienības budžeta, vai gadījumos, kad pārkāpuma rakstura dēļ nav iespējams noteikt ietekmes apjomu, bet pastāv pamatots risks, ka pārkāpumam ir bijusi šāda finansiāla ietekme.

3. Lemjot par finanšu korekciju saskaņā ar 1. punktu, Komisija ievēro proporcionalitātes principu, ņemot vērā piemērojamo tiesību aktu pārkāpuma veidu un smagumu un tā finansiālo ietekmi uz Savienības budžetu. Komisija informē Eiropas Parlamentu par lēmumiem, kas pieņemti, lai piemērotu finanšu korekcijas.

4. Finanšu korekciju piemērošanas kritērijus un procedūras nosaka konkrētu fondu noteikumos.

IV NODAĻA

Saistību atcelšana

86. pants

Principi

1. Visas programmas iesniedz saistību atcelšanas procedūrai, kas izstrādāta pēc principa, ka summām, uz kurām attiecas saistības, bet kurām nepiemēro priekšfinansējumu vai maksājuma pieprasījumu noteiktā laikposmā, tostarp jebkuru maksājumu pieprasījumu, uz kuru pilnībā vai daļēji attiecas maksājuma termiņa pārtraukšana vai maksājumu apturēšana, piemēro saistību atcelšanu.

2. Saistības, kuras attiecas uz laikposma pēdējo gadu, atceļ saskaņā ar noteikumiem, kas jāievēro attiecībā uz programmu slēgšanu.

3. Konkrētu fondu noteikumos izklāsta saistību atcelšanas noteikumu precīzu piemērošanu attiecībā uz katru ESI fondu.

4. To saistību daļu, kas joprojām ir atvērtas, atceļ, ja Komisijai līdz konkrētajos fondu noteikumos noteiktajiem termiņiem nav iesniegts kāds no dokumentiem, kas vajadzīgi slēgšanai.

5. Budžeta saistībām saistībā ar izpildes rezervi piemēro tikai 4. punktā izklāstīto atcelšanas procedūru.

87. pants

Izņēmums attiecībā uz saistību atcelšanu

1. Summu, uz ko attiecas saistību atcelšana, samazina par summām, kas ir līdzvērtīgas tai budžeta saistību daļai, attiecībā uz kuru:

a) darbības ir apturētas ar tiesvedību vai administratīvu pārsūdzību, kam ir atliekoša iedarbība, vai

b) nav bijis iespējams veikt maksājuma pieprasījumu tādu *force majeure* apstākļu dēļ, kas būtiski ietekmē visas programmas vai tās daļas īstenošanu.

Valsts iestādes, kas atsaucas uz *force majeure* apstākļiem saskaņā ar pirmās daļas b) apakšpunktu, pierāda *force majeure* apstākļu tiešo ietekmi uz visas programmas vai tās daļas īstenošanu.

Pirmās daļas a) un b) apakšpunkta vajadzībām minēto samazinājumu var lūgt vienreiz, ja apturēšana vai *force majeure* apstākļi ilgst ne ilgāk par vienu gadu, vai tik reizes, cik tas atbilst *force majeure* apstākļu ilgumam vai gadu skaitam no dienas, kad pieņemts tiesas vai administratīvais lēmums, ar ko aptur darbības īstenošanu, līdz dienai, kad pieņemts galīgais tiesas vai administratīvais lēmums.

2. Līdz 31. janvārim dalībvalsts nosūta Komisijai informāciju par 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem izņēmumiem attiecībā uz summu, kas deklarējama līdz iepriekšējā gada beigām.

88. pants

Procedūra

1. Komisija savlaicīgi informē dalībvalsti un vadošo iestādi, ja pastāv saistību atcelšanas noteikuma piemērošanas risks saskaņā ar 86. pantu.

2. Komisija, pamatojoties uz informāciju, ko tā ir saņēmusi 31. janvārī, informē dalībvalsti un vadošo iestādi par atcelto saistību summu, kas izriet no minētās informācijas.

3. Dalībvalstij ir divi mēneši laika, lai piekristu atceļamo saistību summai vai iesniegtu savus apsvērumus.

4. Līdz 30. jūnijam dalībvalsts iesniedz Komisijai pārskatītu finansēšanas plānu, kurā par attiecīgo finanšu gadu norāda samazināto atbalsta summu vienā vai vairākos programmas prioritārajos virzienos, vajadzības gadījumā ņemot vērā fonda piešķīrumu un reģiona kategoriju. Ja minētais plāns netiek iesniegts, Komisija pārskata finansēšanas plānu, samazinot ieguldījumu no ESI fondiem attiecīgajam finanšu gadam. Minēto samazinājumu proporcionāli piemēro katram prioritārajam virzienam.

5. Komisija groza programmas pieņemšanas lēmumu, izmantojot īstenošanas aktus, ne vēlāk kā 30. septembrī.

TREŠĀ DAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI ERAF, ESF UN KOHĒZIJAS FONDAM

I SADAĻA

MĒRĶI UN FINANŠU SHĒMA

I NODAĻA

Pamatuzdevums, mērķi un atbalsta ģeogrāfiskais aptvērums

89. pants

Pamatuzdevums un mērķi

1. Fondi veicina to Savienības darbību izstrādi un īstenošanu, kuru mērķis ir stiprināt tās ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju saskaņā ar LESD 174. pantu.

Fondu atbalstītās darbības veicina arī Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķu sasniegšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētā pamatuzdevuma nolūkā īsteno šādus mērķus:

a) "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" dalībvalstīs un reģionos, kas jāatbalsta fondiem, un

b) "Eiropas teritoriālā sadarbība", kas jāatbalsta ERAF.

90. pants

Mērķis "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai"

1. Struktūrfondi atbalsta mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" visos reģionos, kuri atbilst tās kopējās statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas 2. līmenim ("NUTS 2. līmeņa reģioni"), kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1059/2003, kura grozīta ar Regulu (EK) Nr. 105/2007.

2. Resursus mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" piešķir par šādām trim NUTS 2. līmeņa reģionu kategorijām:

a) mazāk attīstīti reģioni, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju ir mazāk nekā 75 % no vidējā IKP ES–27 valstīs;

b) pārejas reģioni, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju ir no 75 % līdz 90 % no vidējā IKP ES–27 valstīs;

c) vairāk attīstītie reģioni, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju ir augstāks nekā 90 % no vidējā IKP ES–27 valstīs.

Reģionus iekļauj kādā no trim kategorijām, pamatojoties uz to, kāds ir katra reģiona IKP uz vienu iedzīvotāju pēc pirktspējas paritātes, aprēķinu pamatojot uz Savienības rādītājiem par 2007.–2009. gadu, attiecībā pret ES–27 valstu vidējo IKP tajā pašā pārskata periodā.

3. Kohēzijas fonda atbalstu sniedz dalībvalstīm, kurās NKI uz vienu iedzīvotāju pēc pirktspējas paritātes, aprēķinu pamatojot uz Savienības rādītājiem par 2008.–2010. gadu, ir mazāks nekā 90 % no ES–27 valstu vidējā NKI uz vienu iedzīvotāju tajā pašā pārskata periodā.

Dalībvalstis, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu no Kohēzijas fonda 2013. gadā, bet kurās nominālais NKI uz vienu iedzīvotāju pārsniedz 90 % no vidējā NKI uz vienu iedzīvotāju ES–27 valstīs, kas aprēķināts saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, saņem atbalstu no Kohēzijas fonda, ievērojot pārejas un īpašus noteikumus.

4. Tūlīt pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, pieņem lēmumu, kurā iekļauj to reģionu sarakstu, kas atbilst šo trīs reģionu kategoriju kritērijiem, kas minēti 2. punktā, un to dalībvalstu sarakstu, kas atbilst 3. punkta kritērijiem. Minētais saraksts ir spēkā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.

5. Komisija 2016. gadā pārskata dalībvalstu atbilstību atbalsta saņemšanai no Kohēzijas fonda, pamatojoties uz Savienības NKI rādītājiem par ES–27 valstīm attiecībā uz 2012. - 2014. gada laikposmu. Dalībvalstis, kuru nominālais NKI uz vienu iedzīvotāju krītas zemāk par 90 % no vidējā NKI uz vienu iedzīvotāju ES–27 valstīs, kļūst no jauna tiesīgas saņemt atbalstu no Kohēzijas fonda, un dalībvalstis, kuras bija tiesīgas saņemt atbalstu no Kohēzijas fonda un kuru nominālais NKI uz vienu iedzīvotāju pārsniedz 90 %, zaudē tiesības saņemt atbalstu un saņem atbalstu no Kohēzijas fonda, ievērojot pārejas un īpašus noteikumus.

II NODAĻA

Finanšu shēma

91. pants

Ekonomiskajai, sociālajai un teritoriālajai kohēzijai atvēlētie resursi

1. Resursi ekonomiskajai, sociālajai un teritoriālajai kohēzijai, kas pieejami budžeta saistībām 2014. - 2020. gada laikposmam, ir EUR 3 251 456 947 392 011. gada cenās saskaņā ar VI pielikumā norādīto gada sadalījumu, un no šīs summas EUR 322 145 694 739 ir kopējie resursi, kas piešķirti ERAF, ESF un Kohēzijas fondam, un EUR 3 000 000 000 ir īpašs piešķīrums JNI. Lai veiktu plānošanu un vēlāk to varētu iekļaut Savienības vispārējā budžetā, ekonomiskajai, sociālajai un teritoriālajai kohēzijai atvēlēto resursu summu indeksē par 2 % gadā.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu, kurā nosaka kopējo resursu gada sadalījumu pa dalībvalstīm mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība" un JNI atvēlētā īpašā piešķīruma resursu gada sadalījumu pa dalībvalstīm kopā ar atbalsttiesīgo reģionu sarakstu saskaņā ar attiecīgi VII un VIII pielikumā izklāstītajiem kritērijiem un metodoloģiju, neskarot šā panta 3. punktu vai 92. panta 8. punktu.

3. 0,35 % no kopējiem resursiem, no kuriem atskaitīts EISI atbalsts, kas minēts 92. panta 6. punktā, un atbalsts vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem, kas minēts 92. panta 7. punktā, ir atvēlēti tehniskajai palīdzībai, ko piešķir pēc Komisijas iniciatīvas.

92. pants

Resursi mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība"

1. Resursu apjoms mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" ir 96,33 % no kopējiem resursiem (t. i., kopā EUR 313 197 435 409), un to sadalījums ir šāds:

a) 52,45 % (t. i., kopā EUR 164 279 015 916) — mazāk attīstītiem reģioniem;

b) 10,24 % (t. i., kopā EUR 32 085 931 311) — pārejas reģioniem;

c) 15,67 % (t. i., kopā EUR 49 084 308 755) — vairāk attīstītiem reģioniem;

d) 21,19 % (t. i., kopā EUR 66 362 384 703) — dalībvalstīm, ko atbalsta Kohēzijas fonds;

e) 0,44 % (t. i., kopā EUR 1 386 794 724) kā papildu finansējums LESD 349. pantā noteiktajiem tālākajiem reģioniem un NUTS 2. līmeņa reģioniem, kas atbilst 1994. gada Pievienošanās akta 6. protokola 2. pantā noteiktajiem kritērijiem.

2. Papildus 91. pantā un šā panta 1. punktā izklāstītajām summām 2014. un 2015. gadam dara pieejamas papildu summas attiecīgi EUR 94 200 000 un EUR 92 400 000 apmērā, kā noteikts VII pielikuma sadaļā "Papildu korekcijas". Minētās summas nosaka 91. panta 2. punktā minētajā Komisijas lēmumā.

3. 2016. gadā Komisija tehniskajā korekcijā attiecībā uz 2017. gadu saskaņā ar 4. un 5. pantu Regulā (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, pārskata mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" paredzētos kopējos piešķīrumus katrai dalībvalstij 2017.–2020. gadam, piemērojot VII pielikuma 1. līdz 16. punktā noteikto piešķīrumu sadales metodi, pamatojoties uz jaunākajiem pieejamiem statistikas datiem un — attiecībā uz dalībvalstīm, kurām piemēro maksimālā apmēra ierobežojumu, — salīdzinājumu starp kumulatīvo valsts IKP 2014. un 2015. gadā un 2012. gadā aprēķināto kumulatīvo valsts IKP tam pašam periodam, saskaņā ar VII pielikuma 10. punktu. Ja kumulatīvā atšķirība starp pārskatītajiem piešķīrumiem un kopējiem piešķīrumiem ir lielāka nekā +/-5 %, kopējos piešķīrumus atbilstīgi koriģē. Saskaņā ar 5. pantu Regulā (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, korekcijas sadala vienādās proporcijās 2017.–2020. gadā un attiecīgi pielāgo atbilstošās maksimālās summas finanšu shēmā. Šo korekciju kopējā neto ietekme — pozitīva vai negatīva – nepārsniedz EUR 4 000 000 000. Pēc tehniskās korekcijas veikšanas Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu, kurā nosaka katrai dalībvalstij atvēlēto kopējo resursu pārskatītu gada sadalījumu.

4. Lai nodrošinātu pietiekamus ieguldījumus mērķiem, kas saistīti ar jaunatnes nodarbinātību, darbaspēka mobilitāti, zināšanām, sociālo integrāciju un nabadzības apkarošanu, struktūrfondu resursu daļa, kas pieejama darbības programmu plānošanai, lai īstenotu mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", un kas ESF piešķirta katrai dalībvalstij, nav mazāka par attiecīgo ESF daļu, kas minētajai dalībvalstij paredzēta darbības programmās konvergences un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķu īstenošanai 2007.–2013. gada plānošanas periodā. Minētajai daļai pieskaita papildu summu, kas noteikta katrai dalībvalstij saskaņā ar IX pielikumā noteikto metodi, lai nodrošinātu, ka ESF daļa, ko veido procentuālā daļa no visiem Savienības līmenī piešķirtajiem fondu līdzekļiem, izņemot Kohēzijas fonda atbalstu transporta infrastruktūrai saskaņā ar EISI, kas minēts 6. punktā, un struktūrfondu sniegto atbalstu vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem, kas minēts 7. punktā, dalībvalstīs nav mazāka par 23,1 %. Šā punkta nolūkos ESF investīciju JNI uzskata par struktūrfondu daļu, kas piešķirti ESF.

5. JNI atvēlētie resursi ir EUR 3 000 000 000 no īpašā piešķīruma JNI un vismaz EUR 3 000 000 000 no ESF paredzētajām mērķinvestīcijām.

6. Atbalsta apmērs no Kohēzijas fonda, kas pārnesams EISI, ir EUR 10 000 000 000. To saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1316/2013 izmanto transporta infrastruktūras projektiem tikai tajās dalībvalstīs, kuras ir tiesīgas saņemt Kohēzijas fonda finansējumu.

Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, pieņem lēmumu, kurā nosaka summu, kas pārvietojama no Kohēzijas fonda piešķīruma EISI katrai dalībvalstij un kuras apmēru nosaka proporcionāli par visu laikposmu. Kohēzijas fonda piešķīrumu katrai dalībvalstij attiecīgi samazina.

Gada apropriācijas, kas atbilst pirmajā daļā minētajam atbalstam no Kohēzijas fonda, ieraksta EISI attiecīgajās budžeta pozīcijās par 2014. gadu.

No Kohēzijas fonda uz EISI pārvietotā summa, kas minēta pirmajā daļā, tiek izlietota, izsludinot īpašus uzaicinājumus uz konkursu projektiem, ar kuriem nodrošina pamattīklus, vai projektiem un horizontāliem pasākumiem, kuri noteikti Regulas (ES) Nr. 1316/2013 I pielikuma I daļā.

Īpašajiem uzaicinājumiem, kas minēti ceturtajā daļā, piemēro transporta nozarei piemērojamos noteikumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1316/2013. Līdz 2016. gada 31. decembrim to projektu atlasē, kuri ir tiesīgi saņemt finansējumu, ņem vērā valsts piešķīrumus saskaņā ar Kohēzijas fondu. No 2017. gada 1. janvāra līdzekļus, kas pārnesti Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam un kas nav piešķirti transporta infrastruktūras projektam, dara pieejamus visām dalībvalstīm, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu no Kohēzijas fonda, lai finansētu transporta infrastruktūras projektus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1316/2013.

Lai atbalstītu tās dalībvalstis, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu no Kohēzijas fonda un kurām var rasties grūtības, izstrādājot tādus projektus, kas ir pietiekami sagatavoti vai kvalitatīvi, vai tādus, kas ir gan pietiekami sagatavoti, gan kvalitatīvi, un kam ir pietiekama Savienības pievienotā vērtība, īpašu uzmanību pievērš tām programmas atbalsta darbībām, kuru mērķis ir stiprināt valsts pārvaldes iestāžu un publisko dienestu institucionālo spēju un efektivitāti saistībā ar Regulas (ES) Nr. 1316/2013 I pielikuma I daļā minēto projektu izstrādi un

īstenošanu. Lai nodrošinātu pēc iespējas labāku pārnestā finansējuma apguvi visās dalībvalstīs, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu no Kohēzijas fonda, Komisija var organizēt papildu uzaicinājumus uz konkursu.

7. Saskaņā ar mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" struktūrfondu atbalsts vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem nav mazāks par EUR 2 500 000 000, un dalībvalstis var brīvprātīgi nolemt par papildu atbalsta piešķiršanu līdz EUR 1 000 000 000 apmērā.

Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, pieņem lēmumu, kurā nosaka summu, kas no katras dalībvalsts struktūrfondu piešķīruma pārvietojama palīdzībai vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem par visu laikposmu. Attiecīgi samazina struktūrfondu piešķīrumu katrai dalībvalstij, veicot proporcionālu samazinājumu katrai reģionu kategorijai.

Gada apropriācijas, kas atbilst pirmajā daļā minētajam atbalstam no struktūrfondiem, ieraksta vistrūcīgāko iedzīvotāju atbalsta instrumenta attiecīgajās budžeta pozīcijās par 2014. gadu.

8. EUR 330 000 000 no struktūrfondu resursiem, kas paredzēti mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", piešķir inovatīvām darbībām pilsētu ilgtspējīgas attīstības jomā, kuras tieši vai netieši pārvalda Komisija.

9. Mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība" paredzētie resursi ir 2,75 % no kopējiem resursiem, kas pieejami budžeta saistībām no fondiem 2014. - 2020. gada laikposmam (t. i., kopā EUR 8 948 259 330).

10. Šīs regulas šajā pantā, 18., 91., 93., 95., 99., 120. pantā, I pielikumā un X pielikumā, ERAF regulas 4. pantā, ESF regulas 4. pantā un 16. līdz 23. pantā, ETS regulas 3. panta 3. punktā un Majotas tālāko reģionu uzskata par NUTS 2. līmeņa reģionu, kurš ir mazāk attīstītu reģionu kategorijā. ETS regulas 3. panta 1. un 2. punktā Majotas un Senmartēnas reģionu uzskata par NUTS 3. līmeņa reģioniem.

93. pants

Resursu nepārvietojamība starp reģionu kategorijām

1. Kopējās apropriācijas, ko piešķir katrai dalībvalstij attiecībā uz mazāk attīstītajiem reģioniem, pārejas reģioniem un vairāk attīstītiem reģioniem, nav pārvietojamas starp šīm reģionu kategorijām.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, Komisija pienācīgi pamatotos apstākļos, kas saistīti ar viena vai vairāku tematisko mērķu īstenošanu, var pieņemt dalībvalsts priekšlikumu, ko tā iesniedz, pirmo reizi iesniedzot partnerības nolīgumu vai — pienācīgi pamatotos gadījumos — laikā, kad tiek piešķirta izpildes rezerve, vai veicot nozīmīgas izmaiņas partnerības nolīgumā, līdz 3 % no kopējās apropriācijas reģionu kategorijai pār3est uz citām reģionu kategorijām.

94. pants

Resursu nepārvietojamība starp mērķiem

1. Kopējās apropriācijas, ko piešķir katrai dalībvalstij attiecībā uz mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība", nav pārvietojamas starp minētajiem mērķiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, Komisija – nolūkā saglabāt fondu reālo ieguldījumu 89. panta 1. punktā minēto mērķu sasniegšanā – pienācīgi pamatotos gadījumos un, ievērojot 3. punktā paredzēto nosacījumu, var, izmantojot īstenošanas aktu, akceptēt dalībvalsts priekšlikumu, tai pirmo reizi iesniedzot partnerības nolīgumu, pārvietot daļu no tās apropriācijām, kas paredzētas mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība", uz mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai".

3. Dalībvalstī, kas izteikusi 2. punktā minēto priekšlikumu, mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība" paredzētais īpatsvars nav mazāks par 35 % no kopējiem mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība" piešķirtajiem resursiem attiecīgajai dalībvalstij, un pēc pārvietošanas nav mazāks par 25 % no minētajiem kopējiem resursiem.

95. pants

Papildināmība

1. Šajā pantā un X pielikumā piemēro šādas definīcijas:

1) "bruto pamatkapitāla veidošana" ir visas rezidentražotāju pamatlīdzekļu iegādes mīnus realizācija konkrētā laikposmā, plus zināms neražoto aktīvu vērtības pieaugums, kas radies ražotāja vai institucionālo vienību ražīgas darbības rezultātā, kā definēts Padomes Regulā (EK) Nr. 2223/96 ([1]);

2) "pamatlīdzekļi" ir visi materiāli vai nemateriāli aktīvi, kuri rodas kā ražošanas procesu produkcija un kurus pašus atkārtoti vai nepārtraukti ilgāk nekā gadu izmanto ražošanas procesos;

3) "vispārējā valdība" ir to institucionālo vienību kopums, kas papildus savu politisko pienākumu izpildei un ekonomikas regulēšanas uzdevuma veikšanai rada principā ārpustirgus pakalpojumus (iespējams, preces) individuālam vai kolektīvam patēriņam un pārdala ienākumu;

4) "publiski vai līdzvērtīgi strukturālie izdevumi" ir vispārējās valdības bruto pamatkapitāla veidošana.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 2223/96 (1996. gada 25. jūnijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Kopienā (OV L 310, 30.11.1996., 1. lpp.).

2. Atbalsts no fondiem mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" neaizstāj publiskus vai līdzvērtīgus strukturālus izdevumus, kas rodas dalībvalstij.

3. Dalībvalstis laikā no 2014. līdz 2020. gadam publisku vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu līmeni vidēji gadā uztur vismaz vienādā līmenī ar partnerības nolīgumā noteikto atsauces līmeni.

Nosakot pirmajā daļā minēto atsauces līmeni, Komisija un dalībvalstis ņem vērā vispārējos makroekonomiskos apstākļus un īpašus vai ārkārtas apstākļus, piemēram, privatizāciju, ārkārtēju publisku vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu līmeni dalībvalstī 2007. - 2013. gada plānošanas periodā, kā arī citu publisko investīciju rādītāju izmaiņas. Tās ņem vērā arī izmaiņas valsts piešķīrumos no fondiem salīdzinājumā ar 2007.–2013. gadu.

4. To, vai publisku vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu līmenis atbilstīgi mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" ir saglabāts vajadzīgajā līmenī attiecīgajam laikposmam, pārbauda tikai tajās dalībvalstīs, kurās mazāk attīstītos un pārejas reģionos dzīvo vismaz 15 % no kopējā iedzīvotāju skaita.

Dalībvalstīs, kurās mazāk attīstītos un pārejas reģionos dzīvo vismaz 65 % no kopējā iedzīvotāju skaita, pārbaudi veic valsts līmenī.

Dalībvalstīs, kurās mazāk attīstītos un pārejas reģionos dzīvo vairāk nekā 15 %, bet mazāk nekā 65 % no kopējā iedzīvotāju skaita, pārbaudi veic valsts un reģionālā līmenī. Tālab šādas dalībvalstis iesniedz Komisijai informāciju par izdevumiem mazāk attīstītos un pārejas reģionos katrā pārbaudes procesa posmā.

5. To, vai publisku vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu līmenis atbilstīgi mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" ir saglabāts vajadzīgajā līmenī, pārbauda partnerības nolīguma iesniegšanas brīdī ("*ex ante* pārbaude"), 2018. gadā ("termiņa vidusposma pārbaude") un 2022. gadā ("*ex post* pārbaude").

Sīki izstrādāti noteikumi par papildināmības pārbaudi ir izklāstīti X pielikuma 2. punktā.

6. Ja Komisija *ex post* pārbaudē konstatē, ka dalībvalsts nav saglabājusi partnerības nolīgumā noteikto publisko vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu atsauces līmeni atbilstīgi mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un kā noteikts X pielikumā, Komisija saistībā ar neatbilstības pakāpi var veikt finanšu korekciju, ar īstenošanas aktu pieņemot lēmumu. Nosakot, vai veikt finanšu korekciju, Komisija ņem vērā, vai ekonomiskā situācija attiecīgajā dalībvalstī ir būtiski mainījusies kopš termiņa vidusposma pārbaudes. Sīki izstrādāti noteikumi par finanšu korekcijas likmēm ir izklāstīti X pielikuma 3. punktā.

7. Šā panta 1. līdz 6. punktu nepiemēro mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmām.

II SADAĻA

PLĀNOŠANA

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi par fondiem

96. pants

Mērķa "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" darbības programmu saturs, pieņemšana un grozīšana

1. Darbības programma sastāv no prioritārajiem virzieniem. Prioritārais virziens attiecas uz vienu fondu un vienu reģionu kategoriju, izņemot Kohēzijas fondu, un, neskarot 59. pantu, atbilst tematiskajam mērķim, un ietver vienu vai vairākas konkrētā tematiskā mērķa investīciju prioritātes atbilstoši konkrētu fondu noteikumiem. Attiecīgā gadījumā un lai palielinātu tā ietekmi un efektivitāti tematiski saskaņotā un integrētā pieejā, prioritārais virziens var:

a) attiekties uz vairāk nekā vienu reģionu kategoriju;

b) vienā tematiskajā mērķī apvienot vienu vai vairākas papildu investīciju prioritātes no ERAF, Kohēzijas fonda un ESF;

c) pienācīgi pamatotos gadījumos apvienot vienu vai vairākas papildinošas investīciju prioritātes no dažādiem tematiskajiem mērķiem, lai panāktu lielāko ieguldījumu minētajā prioritārajā virzienā;

d) attiecībā uz ESF apvienot investīciju prioritātes no dažādiem tematiskajiem mērķiem, kas izklāstīti 9. panta pirmās daļas 8., 9., 10. un 11. punktā, lai veicinātu to ieguldījumu citos prioritārajos virzienos un lai īstenotu sociālas inovācijas un transnacionālu sadarbību.

Dalībvalstis var apvienot divas vai vairākas no a) līdz d) apakšpunktā minētās iespējas.

2. Darbības programma veicina Savienības stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei un palīdz sasniegt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, un tajā izklāsta:

a) pamatojumu tematisko mērķu, atbilstošo investīciju prioritāšu un finanšu piešķīrumu izvēlei, ievērojot partnerības nolīgumu un pamatojoties uz reģionālo un — attiecīgā gadījumā — valsts vajadzību apzināšanu, tostarp, lai risinātu problēmas, kas apzinātas attiecīgajos konkrētai valstij paredzētajos ieteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar LESD 121. panta 2.

punktu, un attiecīgajos Padomes ieteikumos, kas pieņemti saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu, ņemot vērā *ex ante* novērtējumu saskaņā ar 55. pantu;

b) attiecībā uz katru prioritāro virzienu, kas nav tehniskā palīdzība:

i) investīciju prioritātes un atbilstošos konkrētos mērķus;

ii) lai stiprinātu plānošanas orientāciju uz rezultātiem, — paredzamos rezultātus konkrētajiem mērķim un atbilstošos rezultātu rādītājus, norādot atsauces vērtību un mērķvērtību, attiecīgā gadījumā izsakot to skaitliskā izteiksmē atbilstoši konkrētu fondu noteikumiem;

iii) atbalstāmo darbību veidu un piemēru aprakstu katrai investīciju prioritātei un to paredzamo ieguldījumu šā apakšpunkta i) punktā minēto konkrēto mērķu sasniegšanā, tostarp darbību atlases pamatprincipus un — attiecīgā gadījumā — norādot galvenās mērķgrupas, īpašas mērķteritorijas, atbalsta saņēmēju veidus, finanšu instrumentu plānoto izlietojumu un lielos projektus;

iv) attiecībā uz katru investīciju prioritāti — iznākumu rādītājus, tostarp skaitliski izteiktu mērķvērtību, kas, paredzams, veicinās rezultātu sasniegšanu, atbilstoši konkrētu fondu noteikumiem;

v) īstenošanas posmus un finanšu un iznākumu rādītājus, un, vajadzības gadījumā, rezultātu rādītājus, kas izmantojami kā darbības rezultātu satvara starpposma un galamērķi saskaņā ar 21. panta 1. punktu un II pielikumu;

vi) atbilstošās intervences kategorijas, kas pamatojas uz nomenklatūru, ko Komisija pieņēmusi, un plānoto resursu indikatīvu sadalījumu;

vii) attiecīgā gadījumā kopsavilkumu par tehniskās palīdzības plānoto izmantošanu, vajadzības gadījumā pasākumiem programmu pārvaldībā un kontrolē iesaistīto iestāžu un atbalsta saņēmēju administratīvās spējas uzlabošanai;

c) attiecībā uz katru prioritāro virzienu, kas saistīts ar tehnisko palīdzību:

i) konkrētus mērķus,

ii) paredzamos rezultātus katram konkrētajam mērķim un, ja tas ir objektīvi pamatoti, ņemot vērā darbību saturu, atbilstošos rezultātu rādītājus, norādot bāzes līnijas vērtību un mērķvērtību saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem,

iii) atbalstāmo darbību aprakstu un to paredzamo ieguldījumu šā apakšpunkta i) punktā minēto konkrēto mērķu sasniegšanā,

iv) iznākumu rādītājus, kuri, paredzams, veicinās rezultātu sasniegšanu,

v) atbilstošās intervences kategorijas, kas pamatojas uz nomenklatūru, ko Komisija pieņēmusi, un plānoto resursu indikatīvu sadalījumu.

Šā apakšpunkta ii) punktu nepiemēro, ja prioritārajam virzienam vai virzieniem sniegtais Savienības ieguldījums, kas attiecas uz darbības programmai sniegtu tehnisko palīdzību, nepārsniedz EUR 15 000 000.

d) finansējuma plānu, kurā ir šādas tabulas:

i) tabulas, kurās saskaņā ar 60., 120. un 121. pantu pa gadiem sadalīts kopējās finanšu apropriācijas apjoms, kāds paredzēts atbalstam no katra fonda, norādot summas, kas attiecas uz izpildes rezerves;

ii) tabulas, kurā visam plānošanas periodam, darbības programmai un katram prioritārajam virzienam ir precizēts no katra fonda piešķiramā atbalsta un valsts līdzfinansējuma kopējais finanšu apropriācijas apmērs, norādot summas, kas attiecas uz izpildes rezervi. Attiecībā uz prioritārajiem virzieniem, kas saistīti ar vairākām reģionu kategorijām, tabulās norāda no fondiem saņemamo kopējo finanšu apropriācijas apmēru un valsts līdzfinansējuma apmēru katrai reģionu kategorijai.

Attiecībā uz prioritārajiem virzieniem, kas apvieno investīciju prioritātes no dažādiem tematiskajiem mērķiem, tabulā norāda no katra fonda saņemamo kopējo finanšu apropriācijas apmēru un valsts līdzfinansējuma apmēru katram attiecīgajam tematiskajam mērķim.

Ja valsts līdzfinansējumu veido gan publiskais, gan privātais līdzfinansējums, tabulā norāda indikatīvo sadalījumu starp publiskā un privātā finansējuma daļu. Informācijas nolūkos tabulā norāda paredzamo EIB līdzdalību;

e) to lielo projektu sarakstu, kuru īstenošana ir paredzēta plānošanas periodā.

Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz nomenklatūru, kas minēta pirmās daļas b) apakšpunkta vi) punktā un nomenklatūru, kas minēta c) apakšpunkta v) punktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

3. Darbības programmā, ņemot vērā tās saturu un mērķus, apraksta integrēto pieeju teritoriālajai attīstībai, ievērojot partnerības nolīgumu, un parāda, kā minētā darbības programma sekmē tās mērķu un paredzamo rezultātu sasniegšanu, attiecīgā gadījumā norādot:

a) pieeju sabiedrības virzītas vietējās attīstības instrumentu izmantošanai un principus to teritoriju apzināšanai, kurās šo pieeju īstenos;

b) paredzamā ERAF atbalsta indikatīvo summu integrētām darbībām ilgtspējīgai pilsētu attīstībai, ko īstenos saskaņā ar ERAF regulas 7. panta 3. punktu, un ESF atbalsta indikatīvo piešķīrumu integrētajām darbībām;

c) pieeju ITI instrumenta izmantošanai gadījumos, kas nav minēti b) apakšpunktā, un tiem paredzēto indikatīvo finanšu piešķīrumu no katra prioritārā virziena;

d) darbības programmu procedūras starpreģionālajām un transnacionālajām darbībām ar atbalsta saņēmējiem, kas atrodas vismaz vienā citā dalībvalstī;

e) ja dalībvalstis un reģioni piedalās makroreģionālās stratēģijās un jūras baseinu stratēģijās, ņemot vērā dalībvalsts norādītās programmas jomas vajadzības, programmas plānotās intervences ieguldījumu šādās stratēģijās.

4. Papildus darbības programmā norāda:

a) attiecīgā gadījumā, vai un kā tajā tiek risinātas to ģeogrāfisko reģionu īpašās vajadzības, kurus visvairāk ietekmē nabadzība, vai to mērķgrupu īpašās vajadzības, kurās ir lielākais diskriminācijas vai sociālās atstumtības risks, īpaši ņemot vērā sociāli atstumtās kopienas un personas ar invaliditāti, un attiecīgos gadījumos norādot ieguldījumu integrētajā pieejā, kas izklāstīta partnerības nolīgumā;

b) attiecīgā gadījumā norādot, vai un kādā veidā tajā tiek risinātas reģionu demogrāfiskās problēmas un to teritoriju īpašās vajadzības, kuros ir būtiskas un pastāvīgas ar dabu saistītas vai demogrāfiskas grūtības, kā minēts LESD 174. pantā, un norādot ieguldījumu integrētajās pieejās, kas šajā nolūkā noteikta partnerības nolīgumā.

5. Darbības programmā norāda:

a) vadošo iestādi, attiecīgā gadījumā — sertifikācijas iestādi un revīzijas iestādi;

b) struktūru, kurai Komisija veiks maksājumus;

c) darbības, kas veiktas, lai iesaistītu 5. pantā minētos partnerus darbības programmas sagatavošanā, un partneru nozīmi darbības programmas īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā.

6. Darbības programmā, ievērojot partnerības nolīgumu un ņemot vērā dalībvalstu institucionālo un tiesisko sistēmu, izklāsta arī:

a) mehānismus, kas nodrošina koordināciju starp fondiem, ELFLA un EJZF un citiem Savienības un valsts finansējuma instrumentiem un koordināciju ar EIB, ņemot vērā attiecīgos VSS noteikumus;

b) par katru *ex ante* nosacījumu, kas paredzēts saskaņā ar 19. pantu un XI pielikumu, kas piemērojams darbības programmai, novērtējumu par to, vai *ex ante* nosacījums ir izpildīts partnerības nolīguma un darbības programmas iesniegšanas dienā, un, ja *ex ante* nosacījums nav izpildīts — to darbību aprakstu, kas jāveic, lai izpildītu *ex ante* nosacījumu, atbildīgās iestādes un šādu darbību grafiku saskaņā ar partnerības nolīgumā paredzēto kopsavilkumu;

c) kopsavilkumu par atbalsta saņēmējiem radītā administratīvā sloga izvērtējumu un vajadzības gadījumā darbības, ko plānots veikt, lai to samazinātu, norādot arī indikatīvo grafiku.

7. Katrā darbības programmā, — izņemot tās, kur tehnisko palīdzību sniedz atbilstoši īpašai darbības programmai, — ņemot vērā pienācīgi pamatotu dalībvalsts novērtējumu par turpmāk minēto noteikumu saistību ar darbības programmu saturu un mērķiem, iekļauj aprakstu par:

a) īpašām darbībām, kuras jāveic, lai darbību atlasē ņemtu vērā vides aizsardzības prasības, resursu efektivitāti, klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām, izturību pret katastrofām, riska novēršanu un pārvaldību;

b) īpašām darbībām, kuras jāveic, lai veicinātu iespēju vienlīdzību un darbības programmas sagatavošanā, izstrādē un īstenošanā novērstu diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, ticības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ un jo īpaši attiecībā uz piekļuvi finansējumam, ņemot vērā to dažādo mērķgrupu vajadzības, kurās ir šādas diskriminācijas risks, un jo īpaši nepieciešamību nodrošināt pieejamību personām ar invaliditāti;

c) darbības programmas ieguldījumu vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšanā un attiecīgā gadījumā pasākumus dzimumu līdztiesības principa integrēšanai darbības programmas un darbības līmenī.

Dalībvalstis kopā ar darbības programmas priekšlikumu atbilstīgi mērķim "Investīcijas izglītībai un nodarbinātībai" var iesniegt valsts līdztiesības struktūru atzinumu par pasākumiem, kas izklāstīti pirmās daļas b) un c) apakšpunktā.

8. Ja dalībvalsts sagatavo maksimums vienu darbības programmu katram fondam, darbības programmas elementus, uz kuriem attiecas 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts, 3. punkta a), c) un d) apakšpunkts, 4. punkts un 6. punkts, var iekļaut, pamatojoties tikai uz partnerības nolīguma attiecīgajiem noteikumiem.

9. Darbības programmu sagatavo saskaņā ar paraugu. Lai nodrošinātu vienādus šā panta īstenošanas nosacījumus, Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko paredz minēto paraugu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 150. panta 2. punktā.

10. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu, ar ko apstiprina visus darbības programmas elementus, tostarp visus tās turpmākos grozījumus, uz kuriem attiecas šis pants, izņemot tos elementus, uz kuriem attiecas 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta vi) punkts, c) apakšpunkta v)un e) punkts, 4. un 5. punkts, 6. punkta a) un c) apakšpunkts un 7. punkts, kuri paliek dalībvalstu pārziņā.

11. Vadošā iestāde vienā mēnesī no grozošā lēmuma pieņemšanas dienas informē Komisiju par visiem lēmumiem, ar ko groza darbības programmas elementus, uz kuriem neattiecas Komisijas lēmums, kas minēts 10. punktā. Grozošajā lēmumā norāda tā spēkā stāšanās dienu, kas nav pirms tā pieņemšanas dienas.

97. pants

Īpaši nosacījumi par tā atbalsta plānošanu, kas paredzēts kopīgajiem instrumentiem neierobežotām garantijām un pārvēršanai vērtspapīros, atbilstīgi mērķim "Investīcijas izglītībai un nodarbinātībai"

Saskaņā ar 28. pantu darbības programmas, kas minētas 39. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, ietver tikai elementus, kas minēti 96. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta i), ii) un iv) punktā unpirmās daļas d) apakšpunktā, 96. panta 5. punktā un 96. panta 6. punkta b) apakšpunktā.

98. pants

Kopīgs atbalsts no fondiem atbilstīgi mērķim "Investīcijas izglītībai un nodarbinātībai"

1. Fondi var kopīgi sniegt atbalstu darbības programmām atbilstīgi mērķim "Investīcijas izglītībai un nodarbinātībai".

2. ERAF un ESF savstarpēji papildinošā veidā un ievērojot maksimālo ierobežojumu, kas ir 10 % no Savienības finansējuma katram darbības programmas prioritārajam virzienam, var finansēt daļu no darbības, par kuras izmaksām var saņemt atbalstu no otra fonda, pamatojoties uz attiecīgajam fondam piemērojamiem atbilstības noteikumiem, ar noteikumu, ka šādas izmaksas ir vajadzīgas apmierinošai darbības īstenošanai un ir tieši saistītas ar to.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmām.

99. pants

Darbības programmu ģeogrāfiskā darbības joma atbilstīgi mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai"

Darbības programmas attiecībā uz ERAF un ESF izstrādā atbilstošajā ģeogrāfiskajā līmenī un vismaz NUTS 2. līmenī saskaņā ar dalībvalsts institucionālo un tiesisko sistēmu, ja vien Komisija un dalībvalsts nevienojas citādi.

No Kohēzijas fonda atbalstītās darbības programmas izstrādā valsts līmenī.

II NODAĻA

Lielie projekti

100. pants

Saturs

Kā daļu no darbības programmas vai darbības programmām, uz kurām attiecas kāds saskaņā ar šīs regulas 96. panta 10. punktu vai ETS regulas 8. panta 12. punktu pieņemts Komisijas lēmums, ERAF un Kohēzijas fonds var atbalstīt darbību, kas ietver virkni būvdarbu, darbību vai pakalpojumu ar mērķi veikt vienotu un noteiktu ekonomisku vai tehnisku uzdevumu, kuram ir skaidri noteikti mērķi un attiecībā uz kuru kopējās atbilstīgās izmaksas pārsniedz EUR 50 000 000, vai ja darbības palīdz īstenot 9. panta pirmās daļas 7. punktā minētu tematisko mērķi un to kopējās atbilstīgās izmaksas pārsniedz EUR 75 000 000 ("liels projekts"). Finanšu instrumentus neuzskata par lieliem projektiem.

101. pants

Lielā projekta apstiprināšanai nepieciešamā informācija

Pirms lielā projekta apstiprināšanas vadošā iestāde nodrošina, ka ir pieejama šāda informācija:

a) ziņas par struktūru, kas ir atbildīga par lielā projekta īstenošanu, un tās statuss;

b) apraksts par investīciju un tās vietu;

c) kopējās izmaksas un kopējās atbilstīgās izmaksas, ņemot vērā 61. pantā noteiktās prasības;

d) veiktā priekšizpēte, tostarp iespēju analīze un rezultāti;

e) izmaksu un ieguvumu analīze, tostarp ekonomiskā un finanšu analīze, un riska izvērtējums;

f) ietekmes uz vidi analīze, ņemot vērā nepieciešamību pielāgoties klimata pārmaiņām un mazināt klimata pārmaiņas un izturību pret katastrofām;

g) skaidrojums, kādā veidā lielais projekts atbilst attiecīgās darbības programmas vai darbības programmu prioritārajiem virzieniem un projekta paredzamais ieguldījums minēto prioritāro virzienu konkrēto mērķu sasniegšanā, un paredzamais ieguldījums sociāli ekonomiskajā attīstībā;

h) finansējuma plāns, kurā norādīti kopējie plānotie finanšu resursi un plānotais atbalsts no fondiem, EIB un visiem pārējiem finansējuma avotiem, kopā ar fiziskajiem un finanšu rādītājiem attiecībā uz progresa uzraudzību, ņemot vērā apzinātos riskus;

i) lielā projekta īstenošanas grafiks un — ja ir paredzams, ka īstenošanas laiks būs ilgāks par plānošanas periodu — posmi, par kuriem lūdz atbalstu no fondiem plānošanas periodā.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka metodoloģiju, kas, pamatojoties uz atzītu paraugpraksi, izmantojama pirmā punkta e) apakšpunktā minētās izmaksu un ieguvumu analīzes veikšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 150. panta 2. punktā.

Pēc dalībvalsts iniciatīvas informāciju, kas minēta pirmās daļas a) līdz i) apakšpunktā, izmantojot Komisijas sniegtās tehniskās palīdzības atbalstu, var izvērtēt neatkarīgi eksperti vai, vienojoties ar Komisiju, — citi neatkarīgi eksperti ("kvalitātes pārbaude"). Citos gadījumos dalībvalsts Komisijai sniedz pirmās daļas a) līdz i) apakšpunktā izklāstīto informāciju, tiklīdz tā ir pieejama.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka metodoloģiju, kas izmantojama lielā projekta kvalitātes pārbaudes veikšanai.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka formātu pirmās daļas a) līdz i) apakšpunktā minētās informācijas iesniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 150. panta 2. punktā.

102. pants

Lēmums par lielo projektu

1. Ja neatkarīgi eksperti, veicot kvalitātes pārbaudi, kas pamatota ar 101. panta pirmajā daļā minētās informācijas izvērtējumu, lielo projektu ir novērtējuši pozitīvi, vadošā iestāde var turpināt lielā projekta atlasi saskaņā ar 125. panta 3. punktu. Vadošā iestāde paziņo Komisijai par atlasīto lielo projektu. Minētajā paziņojumā ietver šādu informāciju:

a) 125. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētais dokuments, kurā ir norādīta informācija par:

i) struktūru, kas ir atbildīga par lielā projekta īstenošanu,

ii) aprakstu par investīciju, tās vietu, izpildes grafiku un paredzamo lielā projekta ieguldījumu attiecīgā prioritārā virziena vai virzienu konkrēto mērķu sasniegšanā,

iii) kopējām izmaksām un kopējām atbilstīgajām izmaksām, ņemot vērā 61. pantā noteiktās prasības,

iv) finansējuma plānu un fiziskajiem un finanšu rādītājiem attiecībā uz progresa uzraudzību, ņemot vērā apzinātos riskus;

b) neatkarīgu ekspertu veiktā kvalitātes pārbaude, kurā sniegtas skaidras norādes par investīcijas iespējamību un lielā projekta ekonomisko dzīvotspēju.

Uzskata, ka Komisija ir apstiprinājusi finanšu ieguldījumu dalībvalsts atlasītā lielā projektā, ja trīs mēnešos pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma ar īstenošanas aktu nav pieņemts lēmums, ar ko noraida attiecīgo finanšu ieguldījumu. Komisija finanšu ieguldījumu noraida tikai pamatojoties uz to, ka tā konstatējusi būtiskas nepilnības neatkarīgu ekspertu veiktajā kvalitātes pārbaudē.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka formātu, kādā sniedzami pirmajā daļā minētie paziņojumi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

2. Gadījumos, kas nav minēti šā panta 1. punktā, Komisija novērtē lielo projektu, pamatojoties uz 101. pantā minēto informāciju, lai noteiktu, vai vadošās iestādes saskaņā ar 125. panta 3. punktu atlasītā lielā projekta finanšu ieguldījums ir pamatots. Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc 101. pantā minētās informācijas iesniegšanas dienas pieņem lēmumu par atlasītā lielā projekta finanšu ieguldījuma apstiprināšanu.

3. Komisija saskaņā ar 1. punkta otro daļu un 2. punktu veic apstiprināšanu ar nosacījumu, ka pirmais būvdarbu līgums tiek noslēgts vai – saskaņā ar PPP struktūrām īstenotu darbību gadījumā – PPP līgums starp publisko struktūru un privāto sektoru tiek parakstīts trīs gados no apstiprināšanas dienas. Pēc pienācīgi pamatota dalībvalsts pieprasījuma, īpaši gadījumā, kad ar lielo projektu īstenošanu saistītu administratīvu procedūru vai tiesas procesu dēļ rodas kavējumi, un ja pieprasījums tiek iesniegts trīs gadu laikposmā, Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, var pieņemt lēmumu pagarināt laikposmu par ne vairāk kā diviem gadiem.

4. Ja Komisija neapstiprina finanšu ieguldījumu atlasītajā lielajā projektā, tā savā lēmumā norāda šāda noraidījuma iemeslus.

5. Lielos projektus, par kuriem paziņo Komisijai saskaņā ar 1. punktu vai ko iesniedz Komisijai apstiprināšanai saskaņā ar 2. punktu, iekļauj darbības programmas lielo projektu sarakstā.

6. Ar lielo projektu saistītos izdevumus var iekļaut maksājuma pieprasījumā pēc 1. punktā minētās paziņošanas vai pēc 2. punktā minētās iesniegšanas apstiprināšanai. Ja Komisija neapstiprina vadošās iestādes atlasīto lielo projektu, izdevumu deklarāciju pēc Komisijas lēmuma pieņemšanas attiecīgi izlabo.

103. pants

Lēmumi par lielo projektu, ko īsteno pakāpeniski

1. Atkāpjoties no 101. panta trešās daļas un 102. panta 1. un 2. punkta, šā panta 2., 3. un 4. punktā izklāstītās procedūras piemēro darbībai, kas izpilda šādus nosacījumus:

a) darbību veido iepriekšējā plānošanas periodā sāktais otrais vai tam sekojošais posms lielajā projektā, kura iepriekšējo posmu vai posmus Komisija ir apstiprinājusi ne vēlāk kā 2015. gada 31. decembrī saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1083/2006; vai tām dalībvalstīm, kas iestājās Savienībā pēc 2013. gada 1. janvāra, — ne vēlāk kā 2016. gada 31. decembrī;

b) visu lielā projekta posmu atbilstīgo izmaksu kopsumma pārsniedz attiecīgos 100. pantā minētos līmeņus;

c) lielā projekta piemērošana un Komisijas veikts novērtējums iepriekšējā plānošanas periodā attiecas uz visiem plānotajiem posmiem;

d) šīs regulas 101. panta pirmajā daļā minētajā informācijā par lielo projektu nav būtisku izmaiņu salīdzinājumā ar informāciju, kas par lielo projektu sniegta pieteikumā, kurš iesniegts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1083/2006, jo īpaši attiecībā uz kopējiem atbilstīgiem izdevumiem;

e) tas lielā projekta posms, ko īstenos saskaņā ar iepriekšējo plānošanas periodu, ir vai būs gatavs izmantošanai Komisijas lēmumā paredzētajiem mērķiem no tā termiņa, kas noteikts slēgšanas dokumentu iesniegšanai attiecīgajai darbības programmai vai programmām.

2. Vadošā iestāde var sākt lielo projektu atlasi saskaņā ar 125. panta 3. punktu un iesniegt paziņojumu, kurā ietverti visi 102. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā izklāstītie elementi, kopā ar apstiprinājumu, ka ir izpildīts šā panta 1. punkta d) apakšpunktā minētais nosacījums. Neatkarīga eksperta veikta informācijas kvalitātes pārbaude nav vajadzīga.

3. Uzskata, ka Komisija ir apstiprinājusi finanšu ieguldījumu vadošās iestādes atlasītā lielā projektā, ja trīs mēnešos pēc 2. punktā minētās paziņošanas ar īstenošanas aktu nav pieņemts lēmums, ar ko noraida attiecīgo finanšu ieguldījumu lielajā projektā. Komisija noraida finanšu ieguldījumu tikai tad, ja 1. punkta d) apakšpunktā minētajā informācijā notikušas būtiskas izmaiņas vai ja lielais projekts neatbilst attiecīgās darbības programmas vai programmu prioritārajam virzienam.

4. Lēmumiem par lielo projektu, ko īsteno pakāpeniski, piemēro 102. panta 3. līdz 6. punktu.

III NODAĻA

Kopīgs rīcības plāns

104. pants

Darbības joma

1. Kopīgs rīcības plāns ir darbība, kuras jomu nosaka un ko pārvalda attiecībā pret sasniedzamajiem iznākumiem un rezultātiem. Plāns ietver tādu projektu vai projektu grupu, kuri nesastāv no infrastruktūras nodrošināšanas un kuri tiek īstenoti uz atbalsta saņēmēja atbildību kā daļa no darbības programmas vai programmām. Dalībvalsts un Komisija vienojas par kopīga rīcības plāna iznākumiem un rezultātiem, un tās veicina darbības programmu konkrēto mērķu sasniegšanu un ir pamats atbalsta saņemšanai no fondiem. Rezultāti attiecas uz kopīgā rīcības plāna tiešo ietekmi. Kopīgā rīcības plāna atbalsta saņēmējs ir publisko tiesību subjekts. Kopīgus rīcības plānus neuzskata par lieliem projektiem.

2. Kopīgam rīcības plānam piešķirtie publiskie izdevumi ir vismaz EUR 10 000 000 vai 20 % no darbības programmas vai programmu publiskā atbalsta, atkarībā no tā, kura no vērtībām ir mazāka. Izmēģinājuma projekta īstenošanas nolūkā vienam kopīgam rīcības plānam piešķirtos minimālos publiskos izdevumus attiecībā uz katru darbības programmu var samazināt līdz EUR 5 000 000.

3. Šā panta 2. punktu nepiemēro darbībām, ko atbalsta JNI.

105. pants

Kopīgu rīcības plānu sagatavošana

1. Dalībvalsts, vadošā iestāde vai jebkurš izraudzīts publisko tiesību subjekts var iesniegt priekšlikumu par kopīgu rīcības plānu vienlaicīgi ar attiecīgo darbības programmu iesniegšanu vai arī vēlāk. Minētajā priekšlikumā iekļauj visu 106. pantā minēto informāciju.

2. Kopīgs rīcības plāns attiecas uz daļu laikposma no 2014. gada 1. janvāra līdz 2023. gada 31. decembrim. Atlīdzību par kopīga rīcības plāna iznākumiem un rezultātiem var saņemt tikai tad, ja tie tiek sasniegti pēc 107. pantā minētā kopīgā rīcības plāna apstiprināšanas lēmuma pieņemšanas dienas un pirms minētajā lēmumā noteiktā īstenošanas laikposma beigām.

106. pants

Kopīgu rīcības plānu saturs

Kopīgajā rīcības plānā iekļauj:

1) to pamatojošo attīstības vajadzību un mērķu analīzi, ņemot vērā darbības programmu mērķus un — attiecīgā gadījumā — attiecīgajai valstij adresētos attiecīgos ieteikumus un dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu, un attiecīgos Padomes ieteikumus, ko dalībvalstīm jāņem vērā savā nodarbinātības politikā saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu;

2) satvaru, kurā izklāsta saistību starp kopīgā rīcības plāna vispārējiem un konkrētajiem mērķiem, starpposma mērķus un galamērķus attiecībā uz iznākumiem un rezultātiem, kā arī paredzētos projektus vai projektu veidus;

3) kopējos un īpašos rādītājus, kas izmantojami iznākumu un rezultātu uzraudzībai, attiecīgā gadījumā iedalot pa prioritārajiem virzieniem;

4) informāciju par tā ģeogrāfisko aptvērumu un mērķgrupām;

5) paredzamo tā īstenošanas laikposmu;

6) analīzi par tā ietekmi uz vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšanu un diskriminācijas novēršanu;

7) analīzi par tā ietekmi uz ilgtspējīgas attīstības veicināšanu, ja piemērojams;

8) tā īstenošanas noteikumus, tostarp:

a) par kopīgā rīcības plāna īstenošanu atbildīgā atbalsta saņēmēja izraudzīšanos, apliecinot tā kompetenci attiecīgajā jomā, kā arī tā administratīvo un finanšu pārvaldības spēju;

b) kopīgā rīcības plāna koordinācijas kārtību saskaņā ar 108. pantu;

c) kopīgā rīcības plāna uzraudzības un novērtēšanas kārtību, tostarp kārtību, kādā tiks nodrošināta ar starpposma mērķu, iznākumu un rezultātu sasniegšanu saistīto datu kvalitāte, vākšana un glabāšana;

d) kārtību, kādā tiks nodrošināta informācijas izplatīšana un saziņa attiecībā uz kopīgo rīcības plānu un fondiem;

9) tā finanšu mehānismu, tostarp:

a) izmaksas, ko radīs starpposma mērķu, iznākumu un rezultātu sasniegšana attiecībā pret 2. punktu, pamatojoties uz šīs regulas 67. panta 5. punktā un ESF regulas 14. pantā noteiktajām metodēm;

b) indikatīvu grafiku, saskaņā ar kuru tiks veikti maksājumi atbalsta saņēmējam saistībā ar starpposma mērķiem un galamērķiem;

c) finanšu plānu pa darbības programmām un prioritārajiem virzieniem, ieskaitot kopējo atbilstīgo summu un publisko izdevumu summu.

Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka kopīgā rīcības plāna parauga formātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 150. panta 2. punktā.

107. pants

Lēmums par kopīgo rīcības plānu

1. Komisija novērtē kopīgo rīcības plānu, pamatojoties uz 106. pantā minēto informāciju, lai noskaidrotu, vai atbalsts no fondiem ir pamatots.

Ja Komisija divos mēnešos pēc kopīga rīcības plāna priekšlikuma iesniegšanas uzskata, ka tas neatbilst 104. pantā minētajām novērtēšanas prasībām, tā iesniedz dalībvalstij apsvērumus. Dalībvalsts iesniedz Komisijai visu prasīto papildinformāciju un vajadzības gadījumā attiecīgi pārskata kopīgo rīcības plānu.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, pieņem lēmumu apstiprināt kopīgo rīcības plānu ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad to iesniegusi dalībvalsts, bet ne agrāk, kā tiek pieņemtas attiecīgās darbības programmas, ar nosacījumu, ka ir pienācīgi ņemti vērā jebkuri apsvērumi.

3. Šā panta 2. punktā minētajā lēmumā norāda atbalsta saņēmēju un kopīgā rīcības plāna vispārīgos un konkrētos mērķus, starpposma mērķus un galamērķus attiecībā uz iznākumiem un rezultātiem, šo starpposma mērķu, iznākumu un rezultātu sasniegšanas izmaksas, kā arī finansēšanas plānu pa darbības programmām un prioritārajiem virzieniem, ieskaitot kopējo atbilstīgo summu un publisko izdevumu summu, kopīgā rīcības plāna īstenošanas laikposmu un — attiecīgā gadījumā — kopīgā rīcības plāna ģeogrāfisko aptvērumu un mērķgrupas.

4. Ja Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, atsakās atļaut atbalsta piešķiršanu no fondiem kopīgam rīcības plānam, tā informē dalībvalsti par atteikuma iemeslu 2. punktā noteiktajā termiņā.

108. pants

Koordinācijas komiteja un kopīgā rīcības plāna grozīšana

1. Dalībvalsts vai vadošā iestāde izveido tādu koordinācijas komiteju kopīgajam rīcības plānam, kas atšķiras no attiecīgo darbības programmu uzraudzības komitejas. Koordinācijas komiteja tiekas vismaz divreiz gadā un iesniedz ziņojumus vadošajai iestādei. Vadošā iestāde informē attiecīgo uzraudzības komiteju par koordinācijas komitejas paveiktā darba rezultātiem un panākumiem kopīgā rīcības plāna īstenošanā saskaņā ar 110. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 125. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

Par koordinācijas komitejas sastāvu lemj dalībvalsts, vienojoties ar attiecīgo vadošo iestādi un ievērojot partnerības principu.

Komisija var piedalīties koordinācijas komitejas darbā kā padomdevēja.

2. Koordinācijas komiteja veic šādas darbības:

a) izvērtē progresu kopīgā rīcības plāna starpposma mērķu, iznākumu un rezultātu sasniegšanā;

b) izskata un apstiprina priekšlikumus grozīt kopīgo rīcības plānu, lai ņemtu vērā jebkurus jautājumus, kas ietekmē tā darbības rezultātus.

3. Dalībvalsts Komisijai iesniegtie pieprasījumi grozīt kopīgus rīcības plānus ir pienācīgi pamatoti. Komisija novērtē, vai grozīšanas pieprasījums ir pamatots, ņemot vērā dalībvalsts sniegto informāciju. Komisija var sniegt apsvērumus, un dalībvalsts iesniedz Komisijai visu vajadzīgo papildinformāciju. Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, pieņem lēmumu par grozīšanas pieprasījumu ne vēlāk kā trīs mēnešus no dienas, kad to iesniegusi dalībvalsts, ar noteikumu, ka ir pietiekami ņemti vērā jebkuri Komisijas sagatavotie apsvērumi. Ja tiek apstiprināts, grozījums stājas spēkā lēmuma pieņemšanas dienā, ja vien lēmumā nav noteikts citādi.

109. pants

Kopīgā rīcības plāna finanšu pārvaldība un kontrole

1. Kopīgo rīcības plānu maksājumus atbalsta saņēmējam uzskata par vienreizējiem maksājumiem vai vienības izmaksu standarta shēmām. Atkāpjoties no 67. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta, vienreizējo maksājumu maksimālos ierobežojumus nepiemēro.

2. Kopīgā rīcības plāna finanšu pārvaldības, kontroles un revīzijas vienīgais mērķis ir pārbaudīt, vai maksājumu nosacījumi, kuri noteikti kopīgā rīcības plāna apstiprināšanas lēmumā, ir izpildīti.

3. Kopīgā rīcības plāna atbalsta saņēmējs un struktūras, kuras rīkojas uz tā atbildību, īstenošanas darbību izdevumiem var piemērot savu grāmatvedības uzskaites praksi. Minētajai grāmatvedības uzskaites praksei un atbalsta saņēmēja faktiskajām izmaksām neveic revīzijas iestādes vai Komisijas revīziju.

III SADAĻA

UZRAUDZĪBA, NOVĒRTĒŠANA, INFORMĀCIJA UN SAZIŅA

I NODAĻA

Uzraudzība un novērtēšana

110. pants

Uzraudzības komitejas funkcijas

1. Uzraudzības komiteja jo īpaši pārbauda:

a) jebkādus jautājumus, kas ietekmē darbības programmas darbības rezultātus;

b) progresu novērtēšanas plāna īstenošanā un to turpmāko pasākumu īstenošanā, kas noteikti pēc novērtējumu secinājumu pieņemšanas;

c) komunikācijas stratēģijas īstenošanu;

d) lielo projektu īstenošanu;

e) kopīgu rīcības plānu īstenošanu;

f) pasākumus, kas veikti, lai veicinātu sieviešu un vīriešu līdztiesību, iespēju vienlīdzību un nediskrimināciju, tostarp pieejamības nodrošināšanu personām ar invaliditāti;

g) ilgtspējīgas attīstības veicināšanas pasākumus;

h) attiecīgā gadījumā *ex ante* nosacījumus, kuri nav izpildīto partnerības nolīguma un darbības programmas iesniegšanas dienā, un progresu saistībā ar piemērojamo *ex ante* nosacījumu izpildi;

i) finanšu instrumentus.

2. Atkāpjoties no 49. panta 3. punkta, uzraudzības komiteja pārbauda un apstiprina:

a) metodoloģiju un kritērijus, kas izmantoti darbību atlasē;

b) gada un nobeiguma īstenošanas ziņojumus;

c) darbības programmas novērtēšanas plānu un jebkurus novērtēšanas plāna grozījumus, tostarp gadījumā, kad tas ir daļa no kopējā novērtēšanas plāna saskaņā ar 114. panta 1. punktu;

d) darbības programmas komunikācijas stratēģiju un jebkurus stratēģijas grozījumus;

e) jebkuru vadošās iestādes priekšlikumu par jebkuriem darbības programmas grozījumiem.

111. pants

Īstenošanas ziņojumi attiecībā uz mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai"

1. Līdz 2016. gada 31. maijam un līdz katra nākamā gada tam pašam datumam līdz pat 2023. gadam ieskaitot dalībvalsts iesniedz Komisijai gada īstenošanas ziņojumu saskaņā ar 50. panta 1. punktu. Ziņojums, ko iesniedz 2016. gadā, attiecas uz 2014. un 2015. finanšu gadu, kā arī uz laikposmu no izdevumu atbilstības sākuma datuma līdz 2013. gada 31. decembrim.

2. Attiecībā uz ziņojumiem, ko iesniedz 2017. gadā un 2019. gadā, 1. punktā minētais termiņš ir 30. jūnijs.

3. Gada īstenošanas ziņojumos izklāsta šādu informāciju:

a) darbības programmas īstenošana saskaņā ar 50. panta 2. punktu;

b) progress lielo projektu un kopīgu rīcības plānu sagatavošanā un īstenošanā.

4. Gada īstenošanas ziņojumos, ko iesniedz 2017. un 2019. gadā, ietver un izvērtē informāciju, kas paredzēta attiecīgi 50. panta 4. un 5. punktā, un šā panta 3. punktā noteikto informāciju kopā ar šādu informāciju:

a) progresu novērtēšanas plāna īstenošanā un to turpmāko pasākumu īstenošanā, kas noteikti pēc novērtējumu secinājumu pieņemšanas;

b) fondu informēšanas un publicitātes pasākumu rezultātus, kuri īstenoti saskaņā ar komunikācijas stratēģiju;

c) partneru iesaistīšanu darbības programmas īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā.

Gada īstenošanas ziņojumos, ko iesniedz 2017. gada 2019. gadā, atkarībā no darbības programmu satura un mērķiem, var iekļaut informāciju un izvērtēt:

a) progresu integrētās pieejas īstenošanā attiecībā uz teritoriālo attīstību, tostarp to reģionu attīstību, kurus pastāvīgi vai būtiski skar demogrāfiskas un ar dabu saistītas grūtības, pilsētu ilgtspējīgu attīstību un uz sabiedrību orientētu vietējo attīstību saskaņā ar darbības programmu;

b) progresu tādu darbību īstenošanā, kuru mērķis ir stiprināt dalībvalstu iestāžu un atbalsta saņēmēju spēju pārvaldīt un izmantot fondus;

c) progresu jebkuru starpreģionālo un transnacionālo darbību īstenošanā;

d) attiecīgā gadījumā ieguldījumu makroreģionālajās un jūras baseinu stratēģijās;

e) konkrētās darbības, kas veiktas, lai veicinātu vīriešu un sieviešu līdztiesību un novērstu diskrimināciju, jo īpaši pieejamības nodrošināšanu personām ar invaliditāti, un kārtību, kas īstenota, lai nodrošinātu dzimumu līdztiesības principa integrēšanu darbības programmā un darbībās;

f) darbības, kas veiktas, lai veicinātu ilgtspējīgu attīstību saskaņā ar 8. pantu;

g) progresu darbību īstenošanā sociālās inovācijas jomā, ja piemērojams;

h) progresu pasākumu īstenošanā, lai risinātu to ģeogrāfisko reģionu īpašās vajadzības, kurus visvairāk ietekmē nabadzība, vai to mērķgrupu īpašās vajadzības, kurās ir vislielākais diskriminācijas vai sociālās atstumtības risks, īpaši ņemot vērā sociāli atstumtās grupas un personas ar invaliditāti, personas, kas ilgstoši ir bez darba, un nestrādājošos jauniešus, attiecīgā gadījumā norādot izmantotos finanšu resursus;

Atkāpjoties no pirmās un otrās daļas un lai nodrošinātu saskaņotību starp partnerības nolīgumu un progresa ziņojumu, dalībvalstis, kurām nav vairāk par vienu darbības programmu, ko atbalsta no fonda, informāciju par 50. panta 3. punktā minētajiem *ex ante* nosacījumiem un informāciju, kas noteikta 50. panta 4. punktā, kā arī šā punkta otrās daļas a), b), c) un h) apakšpunktā paredzēto informāciju var ietvert progresa ziņojumā, nevis gada īstenošanas ziņojumos, ko iesniedz attiecīgi 2017. un 2019. gadā un nobeiguma īstenošanas ziņojumā, neskarot 110. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

5. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz paraugus gada un nobeiguma īstenošanas ziņojumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 150. panta 2. punktā.

112. pants

Finanšu datu nosūtīšana

1. Līdz 31. janvārim, 31. jūlijam un 31. oktobrim dalībvalsts uzraudzības nolūkos elektroniski nosūta Komisijai datus par katru darbības programmu un pa prioritārajiem virzieniem:

a) kopējās un publiskās atbilstīgās izmaksas par darbībām un atbalstam atlasīto darbību skaits;

b) kopējie atbilstīgie izdevumi, ko atbalsta saņēmēji deklarējuši vadošajai iestādei.

2. Turklāt sūtījumā, ko veic līdz 31. janvārim, minētos datus iekļauj, tos iedalot pa intervences kategorijām. Minēto sūtījumu uzskata par tādu, kas atbilst 50. panta 2. punktā minētajai finanšu datu iesniegšanas prasībai.

3. Datu sūtījumiem, kas jāveic līdz 31. janvārim un 31. jūlijam, pievieno prognozi attiecībā uz summu, par kādu dalībvalstis ir iecerējušas iesniegt maksājumu pieteikumus par kārtējo finanšu gadu un nākamo finanšu gadu.

4. Pēdējais datums attiecībā uz datiem, kas iesniegti saskaņā ar šo pantu, ir tā mēneša pēdējā diena, kas ir pirms iesniegšanas mēneša.

5. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka paraugu, ko izmanto, uzraudzības nolūkos iesniedzot Komisijai finanšu datus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

113. pants

Kohēzijas ziņojums

LESD 175. pantā minētajā Komisijas ziņojumā iekļauj:

a) pārskatu par panākumiem, kas gūti ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzijā, tostarp par reģionu sociālekonomisko stāvokli un attīstību, kā arī par Savienības prioritāšu integrāciju;

b) pārskatu par fondu, EIB finansējuma un pārējo instrumentu nozīmi, kā arī par citu Savienības un valstu politikas virzienu ietekmi uz gūtajiem panākumiem;

c) attiecīgā gadījumā norādi par turpmākajiem Savienības pasākumiem un politikas virzieniem, kas vajadzīgi, lai stiprinātu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, kā arī lai īstenotu Savienības prioritātes.

114. pants

Novērtēšana

1. Vadošā iestāde vai dalībvalsts vienai vai vairākām darbības programmām izstrādā novērtēšanas plānu. Novērtēšanas plānu iesniedz uzraudzības komitejai ne vēlāk kā vienu gadu pēc darbības programmas pieņemšanas.

2. Līdz 2022. gada 31. decembrim vadošās iestādes par katru darbības programmu Komisijai iesniedz ziņojumu, kurā apkopoti plānošanas periodā veiktās novērtēšanas secinājumi un darbības programmas galvenie iznākumi un rezultāti, sniedzot atsauksmes par ziņojumā norādīto informāciju.

3. Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un vadošajām iestādēm veic *ex post* novērtēšanu.

4. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz 39. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajām īpašam nolūkam paredzētajām programmām.

II NODAĻA

Informācija un komunikācija

115. pants

Informācija un komunikācija

1. Dalībvalstis un vadošās iestādes ir atbildīgas par:

a) komunikācijas stratēģiju izstrādi;

b) tādas vienotas tīmekļa vietnes vai vienota tīmekļa portāla izveides nodrošināšanu, kurā sniedz informāciju par visām konkrētajā dalībvalstī īstenotajām darbības programmām un nodrošina piekļuvi tām, tostarp informāciju par plānošanas īstenošanas un visu saistīto sabiedriskās apspriešanas procesu termiņiem;

c) to, lai potenciālie atbalsta saņēmēji tiktu informēti par darbības programmu nodrošinātajām finansējuma iespējām;

d) Savienības pilsoņu informēšanu par kohēzijas politikas un fondu nozīmi un sasniegumiem, organizējot informēšanas un komunikācijas pasākumus par partnerības nolīgumu, darbības programmu un darbību rezultātiem un ietekmi.

2. Lai nodrošinātu pārredzamību attiecībā uz fondu atbalstu, dalībvalstis vai vadošās iestādes uztur darbību sarakstu, kurš iedalīts pa darbības programmām un fondiem izklājlapas datu formātā, kas nodrošina iespēju datus šķirot, meklēt, izrakstīt, salīdzināt un viegli publicēt internetā, piemēram, CSV vai XML formātā. Darbību saraksts ir pieejams vienotā tīmekļa vietnē vai tīmekļa portālā, iekļaujot visu attiecīgajā dalībvalstī īstenoto darbības programmu sarakstu un kopsavilkumu.

Lai sekmētu to, ka privātais sektors, pilsoniskā sabiedrība vai valsts pārvaldes iestādes vēlāk izmantotu darbību sarakstu, tīmekļa vietnē var skaidri norādīt piemērojamos licencēšanas noteikumus, saskaņā ar kuriem tiek publicēti dati.

Darbību sarakstu atjaunina vismaz reizi sešos mēnešos.

Informācijas minimums, kas iekļaujams darbību sarakstā, ir noteikts XII pielikumā.

3. Sīki izstrādāti noteikumi par informācijas un komunikācijas pasākumiem sabiedrības, pieteikumu iesniedzēju un atbalsta saņēmēju informēšanai ir paredzēti XII pielikumā.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus par informācijas un komunikācijas pasākumu tehniskajiem rādītājiem attiecībā uz darbību un norādījumiem emblēmas izveidei un standarta krāsu definīcijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

116. pants

Komunikācijas stratēģija

1. Dalībvalsts vai vadošās iestādes izstrādā komunikācijas stratēģiju katrai darbības programmai. Vairākām darbības programmām var izstrādāt kopēju komunikācijas stratēģiju. Komunikācijas stratēģijā ņem vērā darbības programmas vai programmu apjomu atbilstīgi proporcionalitātes principam.

Komunikācijas stratēģijā iekļauj XII pielikumā noteiktos elementus.

2. Komunikācijas stratēģiju iesniedz uzraudzības komitejai apstiprināšanai saskaņā ar 110. panta 2. punkta d) apakšpunktu ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc attiecīgās darbības programmas vai programmu pieņemšanas.

Ja vairākām darbības programmām ir izstrādāta kopēja komunikācijas stratēģija, un tā attiecas uz vairākām uzraudzības komitejām, dalībvalsts var noteikt vienu uzraudzības komiteju, kas ir atbildīga, apspriežoties ar pārējām attiecīgām uzraudzības komitejām, par kopējās komunikācijas stratēģijas apstiprināšanu un par jebkādu turpmāku minētās stratēģijas grozījumu apstiprināšanu.

Vajadzības gadījumā plānošanas perioda laikā dalībvalsts vai vadošās iestādes var grozīt komunikācijas stratēģiju. Vadošā iestāde iesniedz grozīto komunikācijas stratēģiju uzraudzības komitejai apstiprināšanai saskaņā ar 110. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

3. Atkāpjoties no 2. punkta trešās daļas, vadošā iestāde saskaņā ar 110. panta 1. punkta c) apakšpunktu vismaz reizi gadā informē uzraudzības komiteju vai atbildīgās komitejas par komunikācijas stratēģijas īstenošanu un tās rezultātu analīzi, kā arī par nākamajā gadā plānotajām informācijas un komunikācijas darbībām. Uzraudzības komiteja, ja tā uzskata to par lietderīgu, sniedz atzinumu par nākamajā gadā plānotajām darbībām.

117. pants

Informācijas un komunikācijas koordinatori un to tīkli

1. Katra dalībvalsts ieceļ informācijas un komunikācijas koordinatoru, kurš koordinē informācijas un komunikācijas pasākumus saistībā ar vienu vai vairākiem fondiem, tostarp attiecīgām mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmām, un attiecīgi informē Komisiju.

2. Informācijas un komunikācijas koordinators ir atbildīgs par fondu komunikācijas valsts tīkla koordinēšanu, ja šāds tīkls darbojas, XII pielikumā minētās tīmekļa vietnes vai tīmekļa portāla izveidi un uzturēšanu, un pārskata sniegšanu par dalībvalsts līmenī veiktiem komunikācijas pasākumiem.

3. Katra vadošā iestāde izraugās vienu personu, kura ir atbildīga par informāciju un komunikāciju darbības programmas līmenī, un informē Komisiju par ieceltajām personām. Attiecīgā gadījumā vairākām darbības programmām var izraudzīties vienu personu.

4. Lai nodrošinātu informācijas par komunikācijas stratēģiju īstenošanas rezultātiem apmaiņu, informācijas un komunikācijas pasākumu īstenošanas pieredzes apmaiņu un labas prakses apmaiņu, Komisija izveido Savienības tīklus, kuros apvieno dalībvalstu izraudzītos dalībniekus.

IV SADAĻA

TEHNISKĀ PALĪDZĪBA

118. pants

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas

Ņemot vērā atskaitījumus, kas izdarīti saskaņā ar 91. panta 3. punktu, fondi var atbalstīt tehnisko palīdzību, nepārsniedzot maksimālo apjomu, kas ir 0,35 % no to attiecīgā gada piešķīruma.

119. pants

Dalībvalstu tehniskā palīdzība

1. Summa, ko no fondiem piešķir tehniskajai palīdzībai, nepārsniedz 4 % no kopējās summas, kas vajadzības gadījumā no fondiem kādā dalībvalstī piešķirta darbības programmām mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" katrā reģionu kategorijā.

Aprēķinot ierobežojumu kopējai summai, ko no fondiem piešķir katras dalībvalsts tehniskajai palīdzībai, dalībvalstis var ņemt vērā īpašo piešķīrumu JNI.

2. Katrs fonds var atbalstīt tehniskās palīdzības darbības, ko finansē kāds no pārējiem fondiem. Neskarot 1. punktu, piešķīrums no fonda tehniskajai palīdzībai attiecīgos gadījumos nepārsniedz 10 % no attiecīgā fonda kopējā piešķīruma darbības programmām dalībvalstī mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" katrā reģionu kategorijā.

3. Atkāpjoties no 70. panta 1. un 2. punkta, tehniskās palīdzības darbības var īstenot ārpus programmas zonas, bet Eiropas Savienībā, nodrošinot, ka darbības sniedz labumu darbības programmai, vai tehniskās palīdzības darbības programmas gadījumā — citām saistītām programmām.

4. Struktūrfondu gadījumā, ja 1. punktā minētos piešķīrumus izmanto to tehniskās palīdzības darbību atbalstam, kas attiecas uz vairāk nekā vienu reģionu kategoriju, darbību izdevumus var īstenot, prioritārajā virzienā apvienojot dažādas reģionu kategorijas saskaņā ar proporcionalitātes principu un ņemot vērā piešķīrumu katrai reģionu kategorijai kā daļu no kopējā piešķīruma dalībvalstij.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, ja kopējā summa, kas no fondiem piešķirta dalībvalstij saskaņā ar mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", nepārsniedz EUR 1 000 000 000, tehniskajai palīdzībai piešķirto summu var palielināt līdz 6 % no minētās kopējās summas vai EUR 50 000 000 atkarībā no tā, kas ir mazāk.

6. Tehnisko palīdzību sniedz darbības programmas viena fonda prioritārā virziena veidā vai īpašas darbības programmas veidā, vai abos veidos.

V SADAĻA

FINANSIĀLS ATBALSTS NO FONDIEM

120. pants

Līdzfinansējuma likmju noteikšana

1. Komisijas lēmumā par darbības programmas pieņemšanu nosaka līdzfinansējuma likmi un katram prioritārajam virzienam piešķirtā fondu atbalsta maksimālo summu. Ja prioritārais virziens attiecas uz vairāk nekā vienu reģionu kategoriju vai vairāk nekā vienu fondu, ar Komisijas lēmumu vajadzības gadījumā nosaka līdzfinansējuma likmi katrai reģionu kategorijai un fondam.

2. Attiecībā uz katru prioritāro virzienu Komisijas lēmumā norāda, vai prioritārajam virzienam noteiktā līdzfinansējuma likme ir piemērojama:

a) kopējiem atbilstīgajiem izdevumiem, tostarp publiskajiem un privātajiem izdevumiem, vai

b) atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem.

3. Līdzfinansējuma likme darbības programmu katra prioritārā virziena līmenī un, attiecīgā gadījumā, atkarībā no reģionu kategorijas un fonda, atbilstīgi mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" nav lielāka par:

a) 85 % attiecībā uz Kohēzijas fondu;

b) 85 % attiecībā uz dalībvalstu mazāk attīstītajiem reģioniem, kuru vidējais IKP uz vienu iedzīvotāju 2007. - 2009. gada laikposmā bija mazāk nekā 85 % no ES 27 valstu vidējā rādītāja tajā pašā laikposmā, un attiecībā uz tālākajiem reģioniem, ieskaitot papildu piešķīrumu tālākajiem reģioniem saskaņā ar ETS regulas 92. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 4. panta 2. punktu;

c) 80 % attiecībā uz dalībvalstu mazāk attīstītajiem reģioniem, kuri nav minēti b) apakšpunktā, un attiecībā uz visiem reģioniem, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju, kas tiek izmantots par atbilstības kritēriju, 2007. - 2013. gada plānošanas periodā bija mazāk nekā 75 % no ES 25 valstu vidējā rādītāja, bet kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir lielāks nekā 75 % no vidējā IKP ES 27 valstīs, kā arī attiecībā uz reģioniem, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 1083/2006 8. panta 1. punktā un kas 2007.–2013. gada plānošanas periodā saņem pārejas posma atbalstu;

d) 60 % pārejas reģionos, izņemot c) apakšpunktā minētos;

e) 50 % vairāk attīstītos reģionos, izņemot c) apakšpunktā minētos.

Laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 30. jūnijam līdzfinansējuma likme katra prioritārā virziena līmenī visām darbības programmām Kiprā nav lielāka par 85 %.

Komisija veic pārskatīšanu, lai izvērtētu to, cik pamatoti ir saglabāt otrajā daļā minēto līdzfinansējuma likmi pēc 2017. gada 30. jūnija, un vajadzības gadījumā līdz 2016. gada 30. jūnijam iesniedz likumdošanas priekšlikumu.

Līdzfinansējuma likme darbības programmu katra prioritārā virziena līmenī atbilstīgi mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība" nav lielāka par 85 %.

Pirmās daļas b), c), d) un e) apakšpunktā paredzēto maksimālo līdzfinansējuma likmi palielina katram prioritārajam virzienam, ar kuru tiek īstenota JNI un ja prioritārais virziens ir veltīts sociālajai inovācijai vai transnacionālai sadarbībai, vai abu minēto kombinācijai. Minēto palielinājumu nosaka atbilstīgi konkrēto fondu noteikumiem.

4. Papildu piešķīruma līdzfinansējuma likme NUTS 2. līmeņa reģioniem, kas atbilst 1994. gada Pievienošanās akta protokolā Nr. 6 noteiktajiem kritērijiem, saskaņā ar 92. panta 1. punkta e) apakšpunktu nav lielāka par 50 %.

5. Ja viss prioritārais virziens tiek īstenots ar finanšu instrumentu vai ar sabiedrības virzītas vietējas attīstības starpniecību, maksimālo līdzfinansējuma likmi saskaņā ar 3. punktu prioritārā virziena līmenī palielina par desmit procentu punktiem.

6. Ieguldījums no fondiem katram prioritārajam virzienam nav mazāks par 20 % no atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem.

7. Lai atbalstītu darbības, kas tiek īstenotas ar Savienības līmenī izveidotu un Komisijas tieši vai netieši pārvaldītu finanšu instrumentu starpniecību, darbības programmā var izveidot atsevišķu prioritāro virzienu ar līdzfinansējuma likmi līdz 100 %. Ja šajā nolūkā tiek izveidots atsevišķs prioritārais virziens, atbalstu konkrētajā prioritārajā virzienā nedrīkst īstenot ar citiem līdzekļiem.

121. pants

Līdzfinansējuma likmju modulācija

Līdzfinansējuma likmi atbalstam, kas no fondiem tiek piešķirts prioritārajam virzienam, var modulēt, ņemot vērā:

1) prioritārā virziena nozīmību Savienības gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes stratēģijas īstenošanā, ņemot vērā konkrētos trūkumus, kas jārisina;

2) vides aizsardzību un uzlabošanu, galvenokārt piemērojot piesardzības principu, preventīvās darbības principu un principu "piesārņotājs maksā";

3) privātā finansējuma mobilizācijas līmeni;

4) to apvidu aptvērumu, kuros ir būtiski vai pastāvīgi dabas vai demogrāfiski kavēkļi un kurus definē šādi:

   a) Kohēzijas fondam atbilstīgas salu dalībvalstis un citas salas, izņemot tās, kurās atrodas dalībvalsts galvaspilsēta vai kurām ir fiziska saikne ar cietzemi;

   b) kalnu apvidi, kā tie definēti dalībvalsts tiesību aktos;

   c) mazapdzīvoti (t.i., mazāk par 50 iedzīvotājiem uz kvadrātkilometru) un ļoti mazapdzīvoti (mazāk par 8 iedzīvotājiem uz kvadrātkilometru) apvidi;

   d) LESD 349. pantā minēto tālāko reģionu iekļaušanu.

CETURTĀ DAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI FONDIEM UN EJZF

I SADAĻA

PĀRVALDĪBA UN KONTROLE

I NODAĻA

Pārvaldības un kontroles sistēmas

122. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, lai tiktu izveidotas darbības programmu pārvaldības un kontroles sistēmas saskaņā ar 72., 73. un 74. pantu.

2. Dalībvalstis novērš, konstatē un izlabo pārkāpumus un atgūst nepamatoti izmaksātās summas kopā ar jebkuriem kavējuma procentiem. Tās paziņo Komisijai par pārkāpumiem, kas pārsniedz EUR 10 000 no fondu sniegtā ieguldījuma, un informē to par saistīto administratīvo procedūru un tiesvedības būtisku virzību.

Dalībvalstis neziņo Komisiju par pārkāpumiem:

a) gadījumos, kad pārkāpuma vienīgais aspekts ir tas, ka atbalsta saņēmēja bankrota dēļ pilnībā vai daļēji nav izpildīta līdzfinansētajā darbības programmā iekļautā darbība;

b) gadījumos, uz kuriem atbalsta saņēmējs brīvprātīgi norādījis vadošajai iestādei vai sertifikācijas iestādei, pirms kāda no iestādēm pati to konstatējusi — vai nu pirms, vai arī pēc publiskā ieguldījuma veikšanas;

c) gadījumos, kurus vadošā iestāde vai sertifikācijas iestāde ir konstatējusi un koriģējusi pirms attiecīgo izdevumu iekļaušanas Komisijai iesniegtajā izdevumu deklarācijā.

Visos citos gadījumos, jo īpaši tajos, kad pārkāpumi ir izdarīti pirms bankrota, vai gadījumos, kad pastāv aizdomas par krāpšanu, Komisijai ziņo par konstatētajiem pārkāpumiem un saistītajiem preventīvajiem un korektīvajiem pasākumiem.

Ja atbalsta saņēmējam nepamatoti izmaksātās summas nevar atgūt dalībvalsts vainas vai nolaidības dēļ, dalībvalsts ir atbildīga par attiecīgo summu atlīdzināšanu Savienības budžetā. Dalībvalsts var pieņemt lēmumu neatgūt nepamatoti izmaksātu summu, ja summa, kas jāatgūst no atbalsta saņēmēja, nepārsniedz EUR 250 no fondu sniegtā ieguldījuma, neskaitot procentus.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros paredz sīki izstrādātus papildu noteikumus par kritērijiem attiecībā uz pārkāpumiem, par kuriem jāziņo, iesniedzamajiem datiem, kā arī nosacījumiem un procedūrām, kas jāpiemēro, lai noteiktu, vai dalībvalstīm ir jāveic neatgūstamo summu atlīdzināšana.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka ziņošanas par pārkāpumiem biežumu un izmantojamo ziņojuma formātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 150. panta 2. punktā.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai ne vēlāk kā 2015. gada 31. decembrī visu informācijas apmaiņu starp atbalsta saņēmējiem un vadošo iestādi, sertifikācijas iestādi, revīzijas iestādi un starpniekstruktūrām varētu veikt, izmantojot elektroniskās datu apmaiņas sistēmas.

Pirmajā daļā minētās sistēmas veicina sadarbspēju ar valstu un Savienības sistēmām un ļauj atbalsta saņēmējiem iesniegt visu pirmajā daļā prasīto informāciju tikai vienreiz.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz sīki izstrādātus noteikumus par informācijas apmaiņu saskaņā ar šo punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

4. Šā panta 3. punktu nepiemēro EJZF.

II NODAĻA

Pārvaldības un kontroles iestādes

123. pants

Iestāžu izraudzīšanās

1. Katra dalībvalsts katrai darbības programmai izraugās valsts, reģionāla vai vietēja līmeņa publisko iestādi vai struktūru, vai privātu struktūru par vadošo iestādi. Vienu un to pašu vadošo iestādi var izraudzīties vairāk nekā vienai darbības programmai.

2. Dalībvalsts katrai darbības programmai izraugās valsts, reģionāla vai vietēja līmeņa publisko iestādi vai struktūru par sertifikācijas iestādi, neskarot 3. punktu. Vienu un to pašu sertifikācijas iestādi var izraudzīties vairāk nekā vienai darbības programmai.

3. Dalībvalsts darbības programmas pārvaldībai var izraudzīties vadošo iestādi, kas ir publiskā iestāde vai struktūra, lai tā papildus veiktu sertifikācijas iestādes funkcijas.

4. Dalībvalsts katrai darbības programmai izraugās valsts, reģionāla vai vietēja līmeņa publiskā iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes, par revīzijas iestādi. Vienu un to pašu revīzijas iestādi var izraudzīties vairāk nekā vienai darbības programmai.

5. Attiecībā uz fondiem saistībā ar mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un EJZF gadījumā, ja vien tiek ievērots funkciju nošķiršanas princips, vadošā iestāde, attiecīgā gadījumā — sertifikācijas iestāde un revīzijas iestāde var būt vienas un tās pašas publiskās iestādes vai struktūras daļa.

Ja darbības programmai no fondiem piešķirtā atbalsta kopējā summa pārsniedz EUR 250 000 000 vai no EJZF piešķirtā atbalsta kopējā summa pārsniedz EUR 100 000 000, revīzijas iestāde var būt daļa no tās publiskās iestādes vai struktūras, kuras daļa ir vadošā iestāde, vai ja — atbilstīgi iepriekšējam plānošanas periodam piemērojamajiem noteikumiem — Komisija pirms attiecīgās darbības programmas pieņemšanas dienas ir informējusi dalībvalsti par savu secinājumu, ka tā var pēc būtības var uzticēties tās revīzijas atzinumam, vai arī ja Komisija, balstoties uz iepriekšējā plānošanas periodā gūto pieredzi, ir guvusi pārliecību, ka revīzijas iestādes institucionālā struktūra un pārskatatbildība sniedz pietiekamu garantiju par tās funkcionālo neatkarību un uzticamību.

6. Dalībvalsts var izraudzīties vienu vai vairākas starpniekstruktūras konkrētu vadošās vai sertifikācijas iestāžu uzdevumu veikšanai uz minētās iestādes atbildību. Attiecīgās vienošanās starp vadošo iestādi vai sertifikācijas iestādi un starpniekstruktūrām juridiski noformē rakstveidā.

7. Dalībvalsts vai vadošā iestāde var uzticēt darbības programmas daļas pārvaldību starpniekstruktūrai, noslēdzot rakstisku vienošanos starp starpniekstruktūru un dalībvalsti vai vadošo iestādi ("vispārējā dotācija"). Starpniekstruktūra iesniedz garantijas par savu maksātspēju un kompetenci attiecīgajā jomā, kā arī par tās administratīvo un finanšu pārvaldības spēju.

8. Dalībvalsts pēc savas iniciatīvas var izraudzīties koordinācijas struktūru, kuras pienākums ir sazināties ar Komisiju un sniegt tai informāciju, koordinēt citu attiecīgo izraudzīto iestāžu darbības un veicināt piemērojamo tiesību aktu saskaņotu piemērošanu.

9. Dalībvalsts rakstveidā sagatavo noteikumus, kas reglamentē tās attiecības ar vadošajām iestādēm, sertifikācijas iestādēm un revīzijas iestādēm, kā arī attiecības starp šādām iestādēm un šādu iestāžu attiecības ar Komisiju.

124. pants

Vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes izraudzīšanas procedūra

1. Dalībvalsts paziņo Komisijai par vadošās iestādes un, attiecīgā gadījumā, sertifikācijas iestādes pienācīgā līmenī veiktās izraudzīšanas datumu un veidu —, pirms dalībvalsts Komisijai iesniedz pirmo starpposma maksājuma pieteikumu.

2. Šā panta 1. punktā minētās izraudzīšanas pamatā ir neatkarīgas revīzijas struktūras ziņojums un atzinums, kurā izvērtēta iestāžu XIII pielikumā noteikto kritēriju, kas saistīti ar iekšējās kontroles vidi, riska pārvaldību, pārvaldības un kontroles pasākumiem, kā arī pārraudzību, izpilde. Neatkarīga revīzijas struktūra ir revīzijas iestāde vai cita publisko tiesību vai privāttiesību struktūra ar nepieciešamo revīzijas spēju, kura ir neatkarīga no vadošās iestādes un, attiecīgā gadījumā, no sertifikācijas iestādes, un kura savu darbu veic, ņemot vērā starptautiski atzītus revīzijas standartus. Ja neatkarīgā revīzijas struktūra secina, ka tā daļa no pārvaldības un kontroles sistēmas, kas attiecas uz vadošo iestādi vai sertifikācijas iestādi, būtībā ir tāda pati kā iepriekšējā plānošanas periodā, un ka, pamatojoties uz revīziju, kas veikta saskaņā ar attiecīgajiem Regulas (EK) Nr. 1083/2006 un Padomes Regulas (EK) Nr. 1198/2006 [1] noteikumiem, ir apliecināta šo iestāžu efektīva darbība minētajā periodā, tā var secināt, ka attiecīgie kritēriji ir izpildīti, neveicot papildu revīzijas darbu.

3. Ja darbības programmai piešķirtā fondu atbalsta kopējā summa pārsniedz EUR 250 000 000 vai EUR 100 000 000 no EJZF, Komisija vienā mēnesī no 1. punktā minētā izraudzīšanas paziņojuma saņemšanas var pieprasīt 2. punktā minēto neatkarīgās revīzijas struktūras ziņojumu un atzinumu, kā arī vadošajā iestādē vai, attiecīgā gadījumā, sertifikācijas iestādē paredzēto funkciju un procedūru aprakstu. Par to, vai prasīt minētos dokumentus, Komisija lemj, pamatojoties uz savu riska izvērtējumu, ņemot vērā informāciju par būtiskām izmaiņām vadošās iestādes vai, attiecīgā gadījumā, sertifikācijas iestādes funkcijās un procedūrās, salīdzinājumā ar iepriekšējo plānošanas periodu, un atbilstīgus pierādījumus par to efektīvu darbību.

Divos mēnešos no pirmajā daļā minēto dokumentu saņemšanas Komisija var izteikt apsvērumus. Neskarot 83. pantu, minēto dokumentu izskatīšana nepārtrauc izskatīt pieteikumus par starpposma maksājumiem.

4. Ja darbības programmai piešķirtā fondu atbalsta kopējā summa pārsniedz EUR 250 000 000 un ja ir veiktas būtiskas izmaiņas vadošās iestādes vai, attiecīgā gadījumā, sertifikācijas iestādes funkcijās un procedūrās salīdzinājumā ar iepriekšējo plānošanas periodu, dalībvalsts pēc savas iniciatīvas divos mēnešos pēc 1. punktā minētās izraudzīšanas paziņošanas var iesniegt Komisijai 3. punktā minētos dokumentus. Komisija izsaka savus apsvērumus par minētajiem dokumentiem trīs mēnešos pēc to saņemšanas.

5. Ja esošie revīzijas un kontroles rezultāti liecina, ka izraudzītā iestāde vairs neizpilda 2. punktā minētos kritērijus, dalībvalsts attiecīgā līmenī un ņemot vērā problēmas nopietnību, nosaka pārbaudes laikposmu, kura laikā tiek veikti vajadzīgās korektīvās darbības.

Ja izraudzītā iestāde dalībvalsts noteiktajā pārbaudes laikposmā neīsteno vajadzīgās korektīvās darbības, dalībvalsts attiecīgajā līmenī izbeidz iestādes pilnvaras.

Dalībvalsts nekavējoties paziņo Komisijai, ja izraudzītajai iestādei ir noteikta pārbaude, sniedzot informāciju par attiecīgo pārbaudes laikposmu, kā arī tad, ja pārbaude pēc attiecīgo korektīvo darbību izpildes ir pabeigta vai ja iestādes pilnvaras ir izbeigtas. Neskarot 83. panta piemērošanu, paziņojums par to, ka dalībvalsts izraudzītajai iestādei ir noteikusi pārbaudes periodu, nav iemesls pārtraukt izskatīt pieteikumus par starpposma maksājumiem.

6. Ja vadošās iestādes vai sertifikācijas iestādes pilnvaras ir izbeigtas, dalībvalsts saskaņā ar 2. punktā paredzēto procedūru izraugās jaunu struktūru, kas pārņem vadošās iestādes vai sertifikācijas iestādes funkcijas, un par to paziņo Komisijai.

7. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktu par neatkarīgās revīzijas struktūras ziņojuma un atzinuma paraugu un par vadošās iestādes vai, attiecīgā gadījumā, sertifikācijas iestādes funkciju un pastāvošo procedūru aprakstu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

125. pants

Vadošās iestādes funkcijas

1. Vadošā iestāde ir atbildīga par darbības programmas pārvaldību saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu.

2. Attiecībā uz darbības programmas pārvaldību vadošā iestāde:

a) atbalsta 47. pantā minētās uzraudzības komitejas darbu un sniedz tai informāciju, kas tai vajadzīga tās uzdevumu izpildei, jo īpaši datus, kas attiecas uz progresu programmas mērķu sasniegšanā, finanšu datus un ar rādītājiem un starpposma mērķiem saistītos datus;

b) izstrādā un, pēc uzraudzības komitejas apstiprinājuma saņemšanas, iesniedz Komisijai 50. pantā minētos gada un nobeiguma īstenošanas ziņojumus;

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu (OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.).

c) dara pieejamu starpniekstruktūrām un atbalsta saņēmējiem informāciju, kas ir būtiska attiecīgi to pienākumu izpildē un darbību īstenošanā;

d) izveido sistēmu, lai datorizētā veidā ierakstītu un glabātu datus par katru darbību, kas vajadzīgi uzraudzībai, novērtēšanai, finanšu pārvaldībai, pārbaudei un revīzijai, tostarp — attiecīgā gadījumā — datus par individuāliem darbību dalībniekiem;

e) nodrošina, lai d) apakšpunktā minētie dati tiktu apkopoti, ievadīti un glabāti d) apakšpunktā minētajā sistēmā un lai dati par rādītājiem tiktu iedalīti pa dzimumiem, ja to paredz ESF regulas I un II pielikums.

3. Attiecībā uz darbību atlasi vadošā iestāde:

a) izstrādā un pēc apstiprināšanas piemēro atbilstošas atlases procedūras un kritērijus:

i) kuri nodrošina, ka ar darbībām tiek sniegts ieguldījums konkrēto mērķu un attiecīgo prioritāšu rezultātu sasniegšanā;

ii) kuri ir nediskriminējoši un pārredzami;

iii) kuros ņemti vērā 7. un 8. pantā izklāstītie vispārīgie principi;

b) nodrošina, lai uz atlasīto darbību attiektos attiecīgā fonda vai fondu darbības joma un to varētu attiecināt uz intervences kategoriju, vai EJZF gadījumā — pasākumu, kas norādīts darbības programmas prioritātē vai prioritātēs;

c) nodrošina, ka atbalsta saņēmējam tiek izsniegts dokuments, kurā izklāstīti atbalsta saņemšanas nosacījumi katrai darbībai, tostarp īpašas prasības attiecībā uz produktiem vai pakalpojumiem, kas nodrošināmi vai sniedzami saskaņā ar darbību, kā arī finansēšanas plāns un izpildes termiņš;

d) pārliecinās, vai atbalsta saņēmējam ir administratīvā, finansiālā vai darbības spēja izpildīt c) apakšpunktā minētos nosacījumus pirms darbības apstiprināšanas;

e) pārliecinās, vai gadījumā, ja darbība ir sākusies pirms finansējuma pieteikuma iesniegšanas vadošajai iestādei, ir ievēroti piemērojamie tiesību akti, kas attiecas uz darbību;

f) nodrošina, lai fondu vai EJZF atbalstam atlasītās darbības, neietver pasākumus, kuri ir veidojuši daļu no darbības, kam ir tikusi piemērota vai būtu vajadzējis piemērot atgūšanas procedūru saskaņā ar 71. pantu pēc ražošanas norises vietas pārcelšanas ārpus programmas darbības teritorijas;

g) nosaka intervences kategoriju, vai EJZF gadījumā — pasākumus, uz ko attiecināmi darbības izdevumi.

4. Attiecībā uz darbības programmas finanšu pārvaldību un kontroli vadošā iestāde:

a) pārbauda, vai līdzfinansētie produkti un pakalpojumi ir piegādāti un sniegti, vai ir samaksāti atbalsta saņēmēju deklarētie izdevumi, un vai izdevumi atbilst piemērojamiem tiesību aktiem, darbības programmai un darbības atbalsta nosacījumiem;

b) nodrošina, lai atbalsta saņēmēji, kas iesaistīti tādu darbību īstenošanā, par kurām piešķir atlīdzību, pamatojoties uz atbilstīgajām izmaksām, kas faktiski radušās, uzturētu vai nu atsevišķu uzskaites sistēmu, vai atbilstošu uzskaites kodu sistēmu attiecībā uz visiem ar darbību saistītajiem darījumiem;

c) ievieš efektīvus un samērīgus krāpšanas apkarošanas pasākumus, ņemot vērā apzinātos riskus;

d) izstrādā procedūras, ar kurām nodrošina, ka visus dokumentus, kas attiecas uz izdevumiem un revīzijām un kas vajadzīgi atbilstīgu revīzijas liecību nodrošināšanai, glabā saskaņā ar 72. panta g) punkta prasībām;

e) izstrādā pārvaldības deklarāciju un gada kopsavilkumu, kas minēti Finanšu regulas 59. panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā.

Atkāpjoties no pirmās daļas a) apakšpunkta, ETS regulā var paredzēt īpašus noteikumus attiecībā uz sadarbības programmām piemērojamām pārbaudēm.

5. Saskaņā ar 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu veiktajās pārbaudēs iekļauj šādas procedūras:

a) administratīvas pārbaudes attiecībā uz katru atbalsta saņēmēju iesniegto atlīdzības pieteikumu;

b) darbību pārbaudes uz vietas.

Uz vietas veikto pārbaužu biežums un aptvērums ir samērīgs ar darbībai piešķirtā publiskā atbalsta summu un riska līmeni, ko šādās pārbaudēs un revīzijās konstatējusi revīzijas iestāde attiecībā uz pārvaldības un kontroles sistēmu kopumā.

6. Individuālu darbību pārbaudes uz vietas saskaņā ar 5. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu var veikt izlases veidā.

7. Ja vadošā iestāde ir arī atbalsta saņēmējs saskaņā ar darbības programmu, 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajās pārbaudes procedūrās nodrošina funkciju pienācīgu nošķiršanu.

8. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros nosaka noteikumus par informāciju attiecībā uz datiem, ko datorizētā veidā reģistrē un glabā uzraudzības sistēmā, kas izveidota saskaņā ar šā panta 2. punkta d) apakšpunktu.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka tehniskās specifikācijas sistēmai, kas izveidota saskaņā ar šā panta 2. punkta d) apakšpunktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

9. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros paredz sīki izstrādātas minimālas prasības par šā panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā minētajām revīzijas liecībām attiecībā uz sertifikācijas iestādes, vadošas iestādes, starpniecības iestāžu un atbalsta saņēmēju līmenī veicamo grāmatvedības uzskaiti un glabājamajiem apliecinošajiem dokumentiem.

10. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz šā panta 4. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā minētās pārvaldības deklarācijas paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 150. panta 2. punktā.

126. pants

Sertifikācijas iestādes funkcijas

Darbības programmas sertifikācijas iestādes pienākumi jo īpaši ir šādi:

a) sagatavot un iesniegt Komisijai maksājumu pieteikumus un apliecināt, ka tie izriet no uzticamām grāmatvedības sistēmām, ir pamatoti ar pārbaudāmiem apliecinošiem dokumentiem un ka tos ir pārbaudījusi vadošā iestāde;

b) sagatavot pārskatus, kas minēti Finanšu regulas 59. panta 5. punkta a) apakšpunktā;

c) apliecināt pārskatu pilnīgumu, pareizumu un patiesumu un to, ka pārskatos iekļautie izdevumi atbilst piemērojamiem tiesību aktiem un ir radušies saistībā ar darbībām, kas atlasītas finansējumam saskaņā ar kritērijiem, kuri piemērojami darbības programmai un atbilst piemērojamiem tiesību aktiem;

d) nodrošināt sistēmu, kas datorizētā formā ieraksta un glabā grāmatvedības uzskaiti par katru darbību un atbalsta visus datus, kas vajadzīgi maksājumu pieteikumu un pārskatu sagatavošanai, tostarp uzskaiti par atgūstamajām summām, atgūtajām summām un summām, kas atsauktas pēc tam, kad pilnībā vai daļēji atcelts ieguldījums kādai darbībai vai darbības programmai;

e) maksājumu pieteikumu sagatavošanas un iesniegšanas nolūkos nodrošināt, lai tā būtu saņēmusi pietiekamu informāciju no vadošās iestādes par procedūrām un pārbaudēm, kas veiktas attiecībā uz izdevumiem;

f) maksājumu pieteikumu sagatavošanā un iesniegšanā ņemt vērā visu revīzijas iestādes veikto vai uz tās atbildību veikto revīziju rezultātus;

g) uzturēt datorizētu grāmatvedības uzskaiti par Komisijai deklarētajiem izdevumiem un atbilstošo publisko ieguldījumu, kas izmaksāts atbalsta saņēmējiem;

h) veikt uzskaiti par atgūstamām summām un summām, kas atsauktas pēc tam, kad pilnībā vai daļēji atcelts ieguldījums kādai darbībai. Atgūtās summas pirms darbības programmas slēgšanas atmaksā Savienības budžetā, tās atskaitot no nākamās izdevumu deklarācijas.

127. pants

Revīzijas iestādes funkcijas

1. Revīzijas iestāde nodrošina, ka tiek veikta revīzija par darbības programmu pārvaldības un kontroles sistēmas pienācīgu darbību un revīzijas attiecībā uz atbilstošu darbību izlasi par deklarētajiem izdevumiem. Deklarēto izdevumu revīziju veic, izmantojot reprezentatīvu izlasi un parasti — pamatojoties uz statistikas atlases metodēm.

Revīzijas iestāde, balstoties uz profesionālu lēmumu, pienācīgi pamatotos gadījumos saskaņā ar starptautiski pieņemtajiem revīzijas standartiem un jebkurā gadījumā, ja darbību skaits vienā grāmatvedības gadā nav pietiekams, lai izmantotu statistikas metodi, var izmantot nestatistisku atlases metodi.

Šādos gadījumos atlases lielumam ir jābūt pietiekamam, lai revīzijas iestāde sagatavotu derīgu revīzijas atzinumu saskaņā ar Finanšu regulas 59. panta 5. punkta otro daļu.

Nestatistiskā atlases metode ietver vismaz 5 % no darbībām, attiecībā uz kurām grāmatvedības gadā Komisijai ir deklarēti izdevumi, un 10 % no izdevumiem, kuri grāmatvedības gadā ir deklarēti Komisijai.

2. Ja revīzijas veic cita struktūra, nevis revīzijas iestāde, revīzijas iestāde nodrošina, lai jebkurai šādai struktūrai būtu vajadzīgā funkcionālā neatkarība.

3. Revīzijas iestāde nodrošina, lai revīzijas darbā tiktu ievēroti starptautiski atzīti revīzijas standarti.

4. Astoņos mēnešos no darbības programmas pieņemšanas revīzijas iestāde sagatavo revīzijas stratēģiju revīziju veikšanai. Revīzijas stratēģijā izklāsta revīzijas metodoloģiju, metodi darbību izlasei revīzijas mērķiem un revīziju plānošanu saistībā ar kārtējo grāmatvedības gadu un diviem nākamajiem grāmatvedības gadiem. Revīzijas stratēģiju atjaunina katru gadu, sākot no 2016. gada līdz 2024. gadam ieskaitot. Ja uz vairāk nekā vienu darbības programmu attiecas vienota pārvaldības un kontroles sistēma, attiecīgajām darbības programmām var sagatavot vienu revīzijas stratēģiju. Revīzijas iestāde pēc pieprasījuma iesniedz revīzijas stratēģiju Komisijai.

5. Revīzijas iestāde sagatavo:

a) revīzijas atzinumu saskaņā ar Finanšu regulas 59. panta 5. punkta otro daļu;

b) kontroles ziņojumu, kurā izklāsta saskaņā ar 1. punktu veikto revīziju galvenos secinājumus, tostarp konstatētās pārvaldības un kontroles sistēmu nepilnības un ierosinātās un īstenotās korektīvās darbības.

Ja uz vairāk nekā vienu darbības programmu attiecas vienota pārvaldības un kontroles sistēma, pirmās daļas b) apakšpunktā prasīto informāciju var sagrupēt vienā atsevišķā ziņojumā.

6. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka revīzijas stratēģijas, revīzijas atzinuma un kontroles ziņojuma paraugus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 150. panta 2. punktā.

7. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu darbības revīzijas un pārskatu revīzijas apjomu un saturu, kā arī metodi šā panta 1. punktā minēto darbību atlasei.

8. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus noteikumus par tādu datu izmantošanu, kuri savākti revīzijās, ko veikuši Komisijas ierēdņi vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

III NODAĻA

Sadarbība ar revīzijas iestādēm

128. pants

Sadarbība ar revīzijas iestādēm

1. Komisija sadarbojas ar revīzijas iestādēm, lai koordinētu to revīzijas plānus un metodes, un nekavējoties ar minētajām iestādēm apmainās ar pārvaldības un kontroles sistēmu revīziju rezultātiem.

2. Lai veicinātu šādu sadarbību gadījumos, kad dalībvalsts ieceļ vairāk nekā vienu revīzijas iestādi, dalībvalsts var iecelt koordinācijas struktūru.

3. Komisija, revīzijas iestādes un jebkura koordinācijas struktūra regulāri un parasti vismaz reizi gadā, ja vien tās nevienojas citādi, tiekas, lai pārbaudītu gada kontroles ziņojumu, revīzijas atzinumu un revīzijas stratēģiju un lai apmainītos viedokļiem par jautājumiem, kas saistīti ar pārvaldības un kontroles sistēmu uzlabošanu.

II SADAĻA

FINANŠU PĀRVALDĪBA, PĀRSKATU SAGATAVOŠANA, PĀRBAUDE, AKCEPTĒŠANA UN SLĒGŠANA UN FINANŠU KOREKCIJAS

I NODAĻA

Finanšu pārvaldība

129. pants

Kopīgie noteikumi par maksājumiem

Dalībvalsts nodrošina, lai līdz darbības programmas slēgšanai atbalsta saņēmējiem izmaksāto publisko izdevumu summa būtu vismaz vienāda ar ieguldījumu no fondiem, kuru Komisija izmaksājusi dalībvalstij.

130. pants

Kopīgi noteikumi par starpposma maksājumu un slēguma bilances maksājumu aprēķināšanu

1. Komisija atlīdzina kā starpposma maksājumus 90 % no summas, ko iegūst, līdzfinansējuma likmi par katru prioritāro virzienu, kas noteikta darbības programmas pieņemšanas lēmumā, piemērojot prioritārajam virzienam noteiktajiem atbilstīgajiem izdevumiem, kas iekļauti maksājuma pieteikumā. Komisija nosaka atlikušās summas, kas jāatlīdzina kā starpposma maksājumi vai jāatgūst saskaņā ar 139. pantu.

2. Ieguldījums no fondiem vai no EJZF prioritātē, ko piešķir kā starpposma maksājumus un slēguma bilances maksājumu, nav lielāks par:

a) atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem, kas norādīti maksājuma pieteikumā attiecībā uz prioritāti; vai

b) ieguldījumu no fondiem vai no EJZF prioritātei, kas noteikta Komisijas pieņemtajā darbības programmas apstiprināšanas lēmumā.

131. pants

Maksājumu pieteikumi

1. Maksājumu pieteikumos par katru prioritāti norāda:

a) tādu atbilstīgo izdevumu kopējo summu, kuri radušies atbalsta saņēmējiem un kurus tie samaksājuši darbību īstenošanā, kā tā iekļauta sertifikācijas iestādes uzskaites sistēmā;

b) tādu publisko izdevumu kopējo summu, kuri radušies darbību īstenošanā, kā tā iekļauta sertifikācijas iestādes uzskaites sistēmā;

2. Atbilstīgos izdevumus, kas iekļauti maksājuma pieteikumā, pamato ar apmaksātiem rēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem, kam ir līdzvērtīga pierādījuma vērtība, izņemot atbalsta veidus saskaņā ar šīs regulas 67. panta 1. punkta pirmās daļas b), c) un d) apakšpunktu, 68. pantu, 69. panta 1. punktu un 109. pantu un ESF Regulas 14. pantu. Minēto veidu atbalstam summas, kas ietvertas maksājuma pieteikumā, ir izmaksas, kuras aprēķinātas uz piemērojamās bāzes.

3. Attiecībā uz palīdzības shēmām, kas minētas LESD 107. pantā, publisko ieguldījumu, kas atbilst izdevumiem, kas iekļauti maksājumu pieteikumā, atbalsta saņēmējiem ir izmaksājusi struktūra, kas piešķir palīdzību.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz valsts atbalstu maksājuma pieteikumā var ietvert avansus, ko atbalsta saņēmējam izmaksājusi struktūra, kas piešķir palīdzību, saskaņā ar šādiem kumulatīviem nosacījumiem:

a) uz minētajiem avansiem attiecas garantija, ko sniedz banka vai citas finanšu iestādes, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, vai uz tiem attiecas iespēja, kas sniegta kā publiskas iestādes vai dalībvalsts garantija;

b) minētie avansi nepārsniedz 40 % no atbalsta kopapjoma, ko atbalsta saņēmējam piešķir konkrētai darbībai;

c) minētos avansus sedz izdevumi, ko atbalsta saņēmēji izmaksājuši, īstenojot darbību, un ko pamato saņemtie rēķini vai grāmatvedības dokumenti ar līdzvērtīgu pierādījuma vērtību, trīs gados pēc gada, kad avansa maksājums veikts vai 2023. gada 31. decembrī, atkarībā no tā, kurš no tiem ir agrāks, pretējā gadījumā nākamais maksājumu pieteikums tiek attiecīgi koriģēts.

5. Katrā maksājumu pieteikumā, kurā ietverti 4. punktā minētie avansu veidi, atsevišķi uzrāda kopējo summu, kas maksāta no darbības programmas kā avansi, summu, kuru sedz izdevumi, ko atbalsta saņēmēji izmaksājuši trīs gados no avansu izmaksas atbilstīgi 4. punkta c) apakšpunktam, un summu, kuru nesedz izdevumi, ko atbalsta saņēmēji izmaksājuši un kuriem trīs gadu laikposms vēl nav pagājis.

6. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka maksājuma pieteikuma paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

132. pants

Maksājums atbalsta saņēmējiem

1. Ja ir pieejams finansējums no sākotnējiem, ikgadējiem avansa un starpposma maksājumiem, vadošā iestāde nodrošina, ka atbalsta saņēmējs saņem kopējo publiskā atbalsta summu no vēl neizmaksātajiem atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem un ne vēlāk kā 90 dienas no datuma, kad atbalsta saņēmējs ir iesniedzis maksājumu pieprasījumu.

Neatvelk vai neietur nekādas summas un neuzliek nekādu īpašu maksu vai citu līdzvērtīgu maksājumu, kas atbalsta saņēmējiem samazinātu summas apmēru.

2. Vadošā iestāde var apturēt 1. punktā minēto maksājumu termiņu kādā no šādiem pienācīgi pamatotiem gadījumiem:

a) maksājuma pieprasījumā norādītās summas samaksai nav pienācis termiņš vai arī nav iesniegti apliecinoši dokumenti, tostarp dokumenti, kas nepieciešami 125. panta 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzētajām vadības pārbaudēm;

b) ir sākta izmeklēšana saistībā ar iespējamu pārkāpumu, kas skar konkrēto izdevumu.

Attiecīgo atbalsta saņēmēju rakstiski informē par šo maksājuma apturēšanu un tās iemesliem.

133. pants

Euro izmantošana

1. Dalībvalstis, kas maksājuma pieteikuma dienā nav ieviesušas euro kā savu valūtu, valsts valūtā radušos izdevumu summas konvertē euro. Minētās summas konvertē euro, izmantojot Komisijas vienreiz mēnesī noteikto maiņas kursu, kāds tas ir mēnesī, kurā izdevumi iegrāmatoti attiecīgās darbības programmas sertifikācijas iestādes pārskatos. Maiņas kursu Komisija katru mēnesi publicē elektroniski.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ETS regulā var paredzēt īpašus noteikumus par konvertēšanas uz euro laiku.

3. Kad euro kļūst par dalībvalsts valūtu, 1. punktā izklāstīto konvertēšanas procedūru turpina piemērot visiem izdevumiem, ko sertifikācijas iestāde ir iegrāmatojusi pirms dienas, kad stājies spēkā attiecīgās valsts valūtas un euro fiksētais maiņas kurss.

134. pants

Priekšfinansējuma maksājums

1. Sākotnējo priekšfinansējuma summu izmaksā pa daļām šādi:

a) 2014. gadā — 1 % no atbalsta summas, kas no fondiem un EJZF piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu, vai 1,5 % no atbalsta summas, kas no fondiem un EJZF piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu, ja dalībvalsts kopš 2010. gada ir saņēmusi finansiālu palīdzību saskaņā ar LESD 122. un 143. pantu, vai no Eiropas finanšu stabilitātes instrumenta (EFSI), vai tā 2013. gada 31. decembrī saņem finansiālu palīdzību saskaņā ar LESD 136. un 143. pantu;

b) 2015. gadā — 1 % no atbalsta summas, kas no fondiem un EJZF piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu, vai 1,5 % no atbalsta summas, kas no fondiem un EJZF piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu, ja dalībvalsts kopš 2010. gada ir saņēmusi finansiālu palīdzību saskaņā ar LESD 122. un 143. pantu, vai no EFSI, vai tā 2014. gada 31. decembrī saņem finansiālupalīdzību saskaņā ar LESD 136. un 143. pantu;

c) 2016. gadā — 1 % no atbalsta summas, kas no fondiem un no EJZF piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu.

Ja darbības programma tiek pieņemta 2015. gadā vai vēlāk, daļas izmaksā pieņemšanas gadā.

2. No 2016. līdz 2023. gadam gada priekšfinansējuma summu samaksā līdz 1. jūlijam. To izsaka procentos no summām, kas no fondiem un EJZF piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu un to apjoms ir šāds:

— 2016. gadā: 2 %

— 2017. gadā: 2,625 %

— 2018. gadā: 2,75 %

— 2019. gadā: 2,875 %

— 2020. līdz 2023. gadam: 3 %.

3. Aprēķinot 1. punktā minēto sākotnējā priekšfinansējuma summu, atbalsta summā par visu plānošanas periodu neiekļauj summas no izpildes rezerves, kuras sākotnēji tika piešķirtas darbības programmai.

Aprēķinot 2. punktā minēto ikgadējā priekšfinansējuma summu līdz 2020. gadam un ieskaitot to, atbalsta summā par visu plānošanas periodu neiekļauj summas no izpildes rezerves, kuras sākotnēji tika piešķirtas darbības programmai.

135. pants

Termiņi starpposma maksājumu pieteikumu iesniegšanai un maksājumu veikšanai

1. Sertifikācijas iestāde regulāri iesniedz starpposma maksājuma pieteikumu saskaņā ar 131. panta 1. punktu, kurā iekļauj visas summas, kas tās uzskaites sistēmā iegrāmatotas kā publiskais atbalsts grāmatvedības gadā. Taču sertifikācijas iestāde, ja tā uzskata to par nepieciešamu, var iekļaut šādas summas maksājumu pieteikumos, ko iesniedz turpmākajos grāmatvedības gados.

2. Sertifikācijas iestāde iesniedz pēdējo starpposma maksājuma pieteikumu līdz 31. jūlijam pēc iepriekšējā grāmatvedības gada beigām un — jebkurā gadījumā — pirms pirmā starpposma maksājuma pieteikuma iesniegšanas par nākamo grāmatvedības gadu.

3. Pirmo starpposma maksājuma pieteikumu iesniedz tikai pēc tam, kad Komisijai paziņots par vadošo iestāžu un sertifikācijas iestāžu izraudzīšanu saskaņā ar 124. pantu.

4. Starpposma maksājumus par darbības programmu neveic, ja vien Komisijai nav nosūtīts gada īstenošanas ziņojums saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.

5. Ņemot vērā pieejamo finansējumu, Komisija veic starpposma maksājumu ne vēlāk kā 60 dienas pēc dienas, kad tā reģistrējusi maksājuma pieteikumu.

136. pants

Saistību atcelšana

1. Komisija atceļ saistības jebkurai darbības programmas summas daļai, kas nav izmantota avansa un starpposma maksājumiem vai par kuru līdz 31. decembrim trešajā gadā pēc programmas budžeta saistību gada nav sagatavots maksājuma pieteikums saskaņā ar 131. pantu, vai par kuru nav iesniegts maksājuma pieteikums saskaņā ar 135. pantu.

2. Tā saistību daļa, kas joprojām pastāv 2023. gada 31. decembrī, tiek atcelta, ja Komisija līdz 141. panta 1. punktā noteiktajam termiņam nav saņēmusi dokumentus, kas prasīti saskaņā ar 141. panta 1. punktu.

II NODAĻA

Pārskatu sagatavošana, pārbaude un akceptēšana un darbības programmu slēgšana un maksājumu apturēšana

I Iedaļa

Pārskatu sagatavošana, pārbaude un akceptēšana

137. pants

Pārskatu sagatavošana

1. Pārskatus, kas minēti Finanšu regulas 59. panta 5. punkta a) apakšpunktā, iesniedz Komisijai par katru darbības programmu. Pārskatus attiecina uz grāmatvedības gadu, un tajos katras prioritātes un, vajadzības gadījumā, fonda un reģionu kategorijas līmenī iekļauj:

a) atbilstīgo izdevumu kopējo summu, kas iegrāmatota sertifikācijas iestādes uzskaites sistēmās un ir tikusi iekļauta maksājumu pieteikumos, kuri iesniegti Komisijai saskaņā ar 131. pantu un 135. panta 2. punktu līdz 31. jūlijam pēc grāmatvedības gada beigām, un attiecīgo publisko izdevumu kopsummu, kas radušies darbību īstenošanā, un attiecīgo maksājumu kopējo summu, kas atbalsta saņēmējam izmaksāta atbilstīgi 132. panta 1. punktam;

b) summas, kas atsauktas un atgūtas grāmatvedības gadā, summas, kas atgūstamas grāmatvedības gada beigās, summas, kas atgūtas saskaņā ar 71. pantu, un neatgūstamās summas;

c) programmu ieguldījumu summas, kas izmaksātas finanšu instrumentiem saskaņā ar 41. panta 1. punktu un valsts atbalsta avansa maksājumus saskaņā ar 131. panta 4. punktu;

d) par katru prioritāti — saskaņojumu starp izdevumiem, kas deklarēti atbilstoši a) apakšpunktam, un izdevumiem, kas deklarēti par to pašu grāmatvedības gadu maksājumu pieteikumos, kopā ar jebkuru atšķirību skaidrojumu.

2. Ja izdevumus, kas iepriekš iekļauti pieteikumā par starpposma maksājumu attiecīgajam grāmatvedības gadam, dalībvalsts izslēdz no pārskatiem, jo tobrīd tiek veikts izvērtējums par minēto izdevumu likumību un pareizību, kādu vai visus minētos izdevumus, kurus atzīst par likumīgiem un pareiziem, var iekļaut pieteikumā par starpposma maksājumu attiecībā uz nākamajiem grāmatvedības gadiem.

3. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka šajā pantā minēto pārskatu paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.

138. pants

Informācijas iesniegšana

Par katru gadu, sākot no 2016. gada līdz 2025. gadam ieskaitot, dalībvalsts Finanšu regulas 59. panta 5. punktā norādītajā termiņā iesniedz dokumentus, kas minēti attiecīgajā pantā, proti:

a) pārskatus, kas minēti šīs regulas 137. panta 1. punktā, par iepriekšējo grāmatvedības gadu;

b) pārvaldības deklarāciju un gada kopsavilkumu, kas minēti šīs regulas 125. panta 4. punkta e) apakšpunktā, par iepriekšējo grāmatvedības gadu;

c) revīzijas atzinumu un kontroles ziņojumu, kas minēts šīs regulas 127. panta 5. punkta pirmās daļas ai) un b) apakšpunktā, par iepriekšējo grāmatvedības gadu.

139. pants

Pārskatu pārbaude un akceptēšana

1. Komisija veic to dokumentu pārbaudi, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar 138. pantu. Pēc Komisijas pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts sniedz visu nepieciešamo papildu informāciju, lai Komisija līdz 84. pantā noteiktajam termiņam varētu noteikt, vai pārskati ir pilnīgi, pareizi un patiesi.

2. Komisija akceptē pārskatus, par kuriem tā spēj konstatēt, ka pārskati ir pilnīgi, pareizi un patiesi. Komisija veic šādu konstatāciju, ja revīzijas iestāde ir sniegusi revīzijas atzinumu bez iebildēm par pārskatu pilnīgumu, pareizību un patiesumu, izņemot gadījumus, kad Komisijai ir konkrēti pierādījumi, ka revīzijas atzinums par pārskatiem nav uzticams.

3. Komisija līdz 84. pantā noteiktajam termiņam informē dalībvalsti par to, vai Komisija attiecīgos pārskatus var akceptēt.

4. Ja ar dalībvalsti saistītu iemeslu dēļ Komisija nevar akceptēt pārskatus līdz 84. pantā noteiktajam termiņam, Komisija saskaņā ar šā panta 2. punktu informē dalībvalstis, norādot iemeslus, kā arī veicamās darbības un to izpildes termiņu. Minēto darbību izpildes termiņa beigās Komisijas informē konkrēto dalībvalsti par to, vai Komisija var apstiprināt pārskatus.

5. Komisijas veiktajā pārskatu akceptēšanā neņem vērā jautājumus par pakārtoto darījumu likumību un pareizību attiecībā uz izdevumiem, kas iegrāmatoti pārskatos. Pārskatu pārbaudes un akceptēšanas procedūra nepārtrauc starpposma maksājumu pieteikumu izskatīšanu un nerada maksājumu apturēšanu, neskarot 83. un 142. pantu.

6. Pamatojoties uz akceptētajiem pārskatiem, Komisija aprēķina summu, kas pieprasāma no fondiem un no EJZF par grāmatvedības gadu, un no tā izrietošās korekcijas saistībā ar maksājumiem dalībvalstij. Komisija ņem vērā:

a) summas 137. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos pārskatos, kurām jāpiemēro līdzfinansējuma likme par katru prioritāti;

b) attiecīgajā grāmatvedības gadā Komisijas veikto maksājumu kopējo summu, ko veido:

i) to starpposma maksājumu summa, kurus Komisija veikusi saskaņā ar 130. panta 1. punktu un 24. pantu; un

ii) saskaņā ar 134. panta 2. punktu samaksātā gada priekšfinansējuma summa.

7. Pēc aprēķināšanas, kas veikta saskaņā ar 6. punktu, Komisija dzēš attiecīgo gada priekšfinansējumu un izmaksā jebkuru papildu maksājamo summu 30 dienās pēc pārskatu akceptēšanas. Ja ir no kādas dalībvalsts atgūstama summa, tai piemēro Komisijas izdotu iekasēšanas rīkojumu, kuru izpilda, kad vien iespējams, kompensējot attiecībā pret summām, kas dalībvalstij pienākas saskaņā ar turpmākiem maksājumiem tai pašai darbības programmai. Tāda atgūšana nav finanšu korekcija un nesamazina no fondiem piešķirto atbalstu darbības programmai. Atgūtā summa ir piešķirtie ieņēmumi saskaņā ar Finanšu regulas 177. panta 3. punktu.

8. Ja, pēc 4. punktā noteiktās procedūras piemērošanas Komisija nevar akceptēt pārskatus, tā, pamatojoties uz pieejamo informāciju, un saskaņā ar 6. punktu nosaka summu, kas pieprasāma no fondiem par grāmatvedības gadu, un par to informē attiecīgo dalībvalsti. Ja dalībvalsts paziņo Komisijai par savu piekrišanu divos mēnešos no brīža, kad Komisija ir nosūtījusi informāciju, piemēro 7. punktu. Ja tāda piekrišana nav sniegta, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu, ar ko nosaka summu, kāda pieprasāma no fondiem par attiecīgo grāmatvedības gadu. Šāds lēmums nav finanšu korekcija un nesamazina no fondiem piešķirto atbalstu darbības programmai. Pamatojoties uz minēto lēmumu, Komisija piemēro korekcijas attiecīgajiem maksājumiem dalībvalstij saskaņā ar 7. punktu.

9. Tas, ka Komisija akceptē pārskatus vai pieņem lēmumu saskaņā ar šā panta 8. punktu, neskar korekciju piemērošanu saskaņā ar 144. un 145. pantu.

10. Kļūdainas summas, kas konstatētas pēc pārskatu iesniegšanas, dalībvalstis, neskarot 144. un 145. pantu, var aizstāt, veicot atbilstīgās korekcijas pārskatos par grāmatvedības gadu, kurā kļūda ir konstatēta.

140. pants

Dokumentu pieejamība

1. Neskarot noteikumus, kas reglamentē valsts atbalstu, vadošā iestāde nodrošina, lai visi apliecinošie dokumenti attiecībā uz fondu atbalstītajiem izdevumiem darbībām, par kurām kopējie atbilstīgie izdevumi ir mazāki par EUR 1 000 000, pēc pieprasījuma būtu pieejami Komisijai un Eiropas Revīzijas palātai trīs gadus no 31. decembra pēc to pārskatu iesniegšanas, kuros ir iekļauti attiecīgās darbības izdevumi.

Attiecībā uz darbībām, kuras nav minētas pirmajā daļā, visus apliecinošos dokumentus dara pieejamus par divu gadu laikposmu, kas sākas 31. decembrī pēc to pārskatu iesniegšanas, kuros ir iekļauti pabeigtās darbības galīgie izdevumi.

Vadošā iestāde var pieņemt lēmumu uz darbībām, kuru kopējās atbilstīgās izmaksas nepārsniedz EUR 1 000 000, piemērot otrajā daļā minēto noteikumu.

Pirmajā daļā minēto laikposmu pārtrauc tiesvedības gadījumā vai pēc pienācīgi pamatota Komisijas pieprasījuma.

2. Vadošā iestāde informē atbalsta saņēmējus par to, kurā dienā sākas 1. punktā minētais laikposms.

3. Dokumentus glabā vai nu to oriģināleksemplāros, vai apliecinātu to kopiju veidā, vai vispāratzītos datu nesējos, tostarp dokumentu oriģinālu elektroniskajās versijās vai tādu dokumentu veidā, kuriem ir tikai elektroniskās versijas.

4. Dokumentus glabā formā, kas ļauj identificēt datu subjektus, ne ilgāk, kā vajadzīgs nolūkiem, kuriem dati ir savākti vai kuriem veic to turpmāku apstrādi.

5. Valsts iestādes nosaka sertifikācijas procedūru attiecībā uz tādu dokumentu atbilstību oriģinālam, kurus glabā vispāratzītos datu nesējos, un nodrošina glabāto dokumentu versiju atbilstību valsts tiesību aktu prasībām un uzticamību revīzijas nolūkos.

6. Ja dokumenti ir tikai elektroniskā formā, izmantotās datorsistēmas atbilst atzītiem drošības standartiem, kas nodrošina glabāto dokumentu atbilstību valsts tiesību aktu prasībām un uzticamību revīzijas nolūkos.

II Iedaļa

Darbības programmu slēgšana

141. pants

Slēgšanas dokumentu iesniegšana un slēguma bilances maksājuma veikšana

1. Papildus 138. pantā minētajiem dokumentiem par pēdējo grāmatvedības gadu no 2022. gada 1. jūlija līdz 2023. gada 30. jūnijam dalībvalstis iesniedz nobeiguma īstenošanas ziņojumu attiecībā uz darbības programmu vai pēdējo gada īstenošanas ziņojumu attiecībā uz EJZF atbalstīto darbības programmu.

2. Slēguma bilances maksājumu veic ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc pēdējā grāmatvedības gada grāmatojumu akceptēšanas dienas vai vienu mēnesi pēc nobeiguma īstenošanas ziņojuma pieņemšanas dienas, atkarībā no tā, kurš no termiņiem ir vēlāks.

III Iedaļa

Maksājumu apturēšana

142. pants

Maksājumu apturēšana

1. Komisija var apturēt visus starpposma maksājumus vai daļu no tiem prioritāšu vai darbības programmu līmenī, ja ir ievērots viens vai vairāki šādi nosacījumi:

a) darbības programmas pārvaldības un kontroles sistēmas efektīvā darbībā ir būtisks trūkums, kurš apdraud Savienības ieguldījumu darbības programmā un attiecībā uz kuru nav veikti korektīvi pasākumi;

b) izdevumu deklarācijā iekļautie izdevumi ir saistīti ar pārkāpumu, kam ir smagas finansiālas sekas un kas nav novērsts;

c) dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai izlabotu situāciju, un tāpēc ir piemērota pārtraukšana saskaņā ar 83. pantu;

d) ir būtisks trūkums saistībā ar uzraudzības sistēmas kvalitāti un uzticamību vai datiem par kopējiem un īpašiem rādītājiem;

e) nav pabeigtas darbības, lai izpildītu *ex ante* nosacījumus, ņemot vērā 19. panta nosacījumus;

f) prioritātes darbības rezultātu izvērtēšanā konstatē pazīmes, kas liecina, ka pastāv būtisks trūkums attiecībā uz minētās prioritātes starpposma mērķu sasniegšanui saistībā ar darbības rezultātu satvarā noteiktajiem finanšu rādītājiem un iznākumu rādītājiem un galvenajiem īstenošanas posmiem, ņemot vērā 22. panta nosacījumus.

Konkrētu fondu noteikumos, kas piemērojami EJZF, var paredzēt konkrētus iemeslus maksājumu apturēšanai, kas ir saistīti ar kopējā zivsaimniecības politikā piemērojamo noteikumu neievērošanu, un apturēšana ir proporcionāla noteikumu neievērošanas raksturam, smagumam, ilgumam un biežumam.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var nolemt apturēt visus starpposma maksājumus vai daļu no tiem pēc tam, kad tā ir atvēlējusi dalībvalstij iespēju iesniegt savus apsvērumus.

3. Komisija atceļ starpposma maksājumu pilnīgu vai daļēju apturēšanu, ja dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, kas ļauj atcelt apturēšanu.

III NODAĻA

Finanšu korekcijas

I Iedaļa

Dalībvalstu veiktās finanšu korekcijas

143. pants

Dalībvalstu veiktās finanšu korekcijas

1. Dalībvalstis vispirms ir atbildīgas par pārkāpumu izmeklēšanu, vajadzīgo finanšu korekciju veikšanu un summu atgūšanu. Sistemātisku pārkāpumu gadījumā dalībvalsts paplašina izmeklēšanu, to attiecinot uz visām darbībām, kas varētu būt ietekmētas.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgās finanšu korekcijas saistībā ar individuāliem vai sistemātiskiem pārkāpumiem, kas konstatēti darbībās vai darbības programmās. Finanšu korekcijas veic, atceļot visu darbībai vai darbības programmai piešķirto publisko ieguldījumu vai tā daļu. Dalībvalsts ņem vērā pārkāpumu veidu un smagumu un fondam vai EJZF nodarītos finansiālos zaudējumus un piemēro samērīgu korekciju. Vadošā iestāde iegrāmato finanšu korekcijas pārskatos par grāmatvedības gadu, kurā nolemts par atcelšanu.

3. No fondiem vai no EJZF piešķirto ieguldījumu, kas atcelts saskaņā ar 2. punktu, dalībvalsts var izmantot atkārtoti attiecīgajā darbības programmā, ievērojot 4. punktu.

4. Ieguldījumu, kas atcelts saskaņā ar 2. punktu, nedrīkst vēlreiz izmantot darbībai, attiecībā uz kuru piemērota korekcija, vai — gadījumā, kad finanšu korekcija piemērota par sistemātisku pārkāpumu — darbībai, kuru ietekmējis sistemātiskais pārkāpums.

5. Konkrētu fondu noteikumos, kas piemērojami EJZF, var paredzēt konkrētus iemeslus dalībvalstu veiktām finanšu korekcijām, kas ir saistīti ar kopējā zivsaimniecības politikā piemērojamo noteikumu neievērošanu, un korekcijas ir proporcionālas noteikumu neievērošanas raksturam, smagumam, ilgumam un biežumam.

II Iedaļa

Komisijas veiktās finanšu korekcijas

144. pants

Kritēriji finanšu korekciju veikšanai

1. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, veic finanšu korekcijas, atceļot visu Savienības ieguldījumu darbības programmā vai daļu no tā saskaņā ar 85. pantu, ja pēc vajadzīgās pārbaudes veikšanas tā secina, ka:

a) darbības programmas pārvaldības un kontroles sistēmas efektīvā darbībā ir būtisks trūkums, kas apdraud darbības programmai jau izmaksāto Savienības ieguldījumu;

b) dalībvalsts nav izpildījusi 143. pantā noteiktās saistības līdz šajā punktā minētās korekcijas procedūras sākšanai;

c) maksājuma pieteikumā iekļautie izdevumi ir neprecīzi, un dalībvalsts tos nav izlabojusi pirms korekcijas procedūras sākšanas atbilstīgi šim punktam.

Veicot finanšu korekcijas, Komisija pamatojas uz individuāliem identificēto pārkāpumu gadījumiem un ņem vērā, vai pārkāpums ir sistemātisks. Ja nav neiespējams precīzi noteikt no fondiem vai no EJZF pieprasīto kļūdaino izdevumu summu, Komisija piemēro vienotu likmi vai ekstrapolētu finanšu korekciju.

2. Lemjot par korekcijas apmēru saskaņā ar 1. punktu, Komisija ievēro proporcionalitātes principu, ņemot vērā pārkāpuma veidu un smagumu, kā arī attiecīgajā darbības programmā konstatēto pārvaldības un kontroles sistēmu trūkumu apjomu un finansiālās sekas.

3. Ja Komisija savu nostāju pamato ar ziņojumiem, ko iesnieguši revidenti, kuri nav revidenti no Komisijas dienestiem, tad Komisija izdara pati savus secinājumus par finansiālajām sekām, iepriekš izskatot pasākumus, ko attiecīgā dalībvalsts veikusi atbilstīgi 143. panta 2. punktam, saskaņā ar 122. panta 2. punktu nosūtītos paziņojumus un visas dalībvalsts atbildes.

4. Saskaņā ar 22. panta 7. punktu, ja Komisija, pamatojoties uz fondu atbalstītās darbības programmas nobeiguma īstenošanas ziņojuma vai EJZF pēdējā gada īstenošanas ziņojuma pārbaudi, konstatē būtisku darbības rezultātu satvarā izklāstīto mērķu neizpildi, tā var piemērot finanšu korekcijas attiecībā uz konkrētajām prioritātēm, izmantojot īstenošanas aktus.

5. Ja dalībvalsts neizpilda savas saistības saskaņā ar 95. pantu, Komisija atkarībā no minēto saistību neizpildes pakāpes var veikt finanšu korekciju, atceļot visu struktūrfondu ieguldījumu attiecīgajai dalībvalstij vai daļu no tā.

6. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros paredz sīki izstrādātus noteikumus par kritērijiem, lai noteiktu gadījumus, kas uzskatāmi par būtiskiem trūkumiem pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvā darbībā, tostarp galvenos šādu trūkumu veidus, kritērijus, kas izmantojami, lai noskaidrotu piemērojamās finanšu korekcijas līmeni, kā arī kritērijus vienotās likmes piemērošanai vai ekstrapolētām finanšu korekcijām.

7. Konkrētu fondu noteikumos, kas piemērojami EJZF, var paredzēt konkrētus iemeslus Komisijas veiktām finanšu korekcijām, kas ir saistīti ar kopējā zivsaimniecības politikā piemērojamo noteikumu neievērošanu, un korekcijas ir proporcionālas noteikumu neievērošanas raksturam, smagumam, ilgumam un biežumam

145. pants

Procedūra

1. Pirms lēmuma pieņemšanas par finanšu korekciju Komisija sāk procedūru, informējot attiecīgo dalībvalsti par savas pārbaudes pagaidu secinājumiem un pieprasot, lai dalībvalsts divos mēnešos iesniedz savas piezīmes.

2. Ja Komisija ierosina finanšu korekciju, pamatojoties uz ekstrapolāciju vai vienotu likmi, dalībvalstij pēc attiecīgo dokumentu pārbaudes dod iespēju pierādīt, ka pārkāpuma faktiskais apjoms ir mazāks, nekā to novērtējusi Komisija. Vienojoties ar Komisiju, dalībvalsts var ierobežot šo izskatīšanu, attiecinot to vienīgi uz attiecīgo dokumentu atbilstīgu daļu vai paraugu. Minētajai pārbaudei paredzētais laiks nav ilgāks par diviem mēnešiem pēc 1. punktā minētā divu mēnešu laikposma, izņemot gadījumus, kad tam ir pienācīgs pamatojums.

3. Komisija ņem vērā jebkurus pierādījumus, ko dalībvalsts sniegusi 1. un 2. punktā noteiktajā termiņā.

4. Ja dalībvalsts nepiekrīt Komisijas pagaidu secinājumiem, Komisija uzaicina dalībvalsti uz uzklausīšanu, lai nodrošinātu, ka Komisijas secinājumiem par finanšu korekcijas veikšanu ir pieejama visa vajadzīgā informācija un apsvērumi.

5. Ja pastāv vienošanās un neskarot šā panta 6. punktu, dalībvalsts var attiecīgos fondus izmantot atkārtoti saskaņā ar 143. panta 3. punktu.

6. Lai veiktu finanšu korekcijas, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu sešos mēnešos no uzklausīšanas dienas vai no dienas, kad tiek saņemta papildinformācija, gadījumā, ja dalībvalsts pēc uzklausīšanas piekrīt iesniegt šādu papildinformāciju. Komisija ņem vērā visu procedūras gaitā iesniegto informāciju un apsvērumus. Ja uzklausīšana nenotiek, sešu mēnešu termiņš sākas divus mēnešus no dienas, kad saņemta Komisijas sūtītā uzklausīšanas ielūguma vēstule.

7. Ja Komisija, veicot tai 75. pantā paredzētos pienākumus, vai Eiropas Revīzijas palāta konstatē pārkāpumus, kas apliecina būtiskus trūkumus pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvā darbībā, izrietošajā finanšu korekcijā samazina darbības programmai piešķirto atbalstu no fondiem.

Pirmo daļu neattiecina uz būtisku trūkumu pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvā darbībā, kas, pirms to nav konstatējusi Komisija vai Eiropas Revīzijas palāta:

a) ir konstatēts pārvaldības deklarācijā, gada kontroles ziņojumā vai Komisijai saskaņā ar Finanšu regulas 59. panta 5. punkta noteikumiem iesniegtā revīzijas atzinumā vai citos revīzijas ziņojumos, ko Komisijai iesniegusi revīzijas iestāde, un ir veikti atbilstīgi pasākumi; vai

b) dalībvalsts ir veikusi pienācīgus korektīvus pasākumus.

Izvērtējumu par būtiskiem pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvas darbības trūkumiem pamato ar piemērojamiem tiesību aktiem, kad ir iesniegtas attiecīgās pārvaldības deklarācijas, gada kontroles ziņojumi un revīzijas atzinumi.

Lemjot par finanšu korekciju, Komisija:

a) ievēro proporcionalitātes principu, ņemot vērā būtiskā trūkuma pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvā darbībā veidu un smagumu un tā finansiālās sekas attiecībā uz Savienības budžetu;

b) lai piemērotu vienotu likmi vai ekstrapolētu korekciju, izslēdz kļūdainos izdevumus, ko iepriekš ir konstatējusi dalībvalsts un par kuriem ir veikta korekcija pārskatos saskaņā ar 139. panta 10. punktu, un izdevumus, par kuru likumību un pareizību tobrīd notiek izvērtējums saskaņā ar 137. panta 2. punktu;

c) ņem vērā vienotu likmi vai ekstrapolētas korekcijas, ko dalībvalsts piemēro izdevumiem par citiem būtiskiem pārkāpumiem, kurus dalībvalsts konstatējusi, kad tika noteikts atlikušais risks attiecībā uz Savienības budžetu.

8. Konkrētu fondu noteikumi, kas piemērojami EJZF, var paredzēt papildu procedūras noteikumus attiecībā uz 144. panta 7. punktā minētajām finanšu korekcijām.

146. pants

Dalībvalstu pienākumi

Komisijas veikta finanšu korekcija neietekmē dalībvalsts pienākumu veikt atgūšanas darbības saskaņā ar šīs regulas 143. panta 2. punktu un atgūt valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē un atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 [1] 14. pantam.

147. pants

Atmaksāšana

1. Jebkuru summu, kas jāatmaksā Savienības budžetā, atmaksā līdz termiņam, kas norādīts saskaņā ar Finanšu regulas 73. pantu sagatavotajā iekasēšanas rīkojumā. Atmaksas termiņš ir otrā mēneša pēdējā diena pēc rīkojuma izdošanas.

2. Novēlotiem atmaksājumiem piemēro kavējuma procentus, ko aprēķina par laikposmu no termiņa pēdējās dienas līdz faktiskās samaksas dienai. Šādu procentu likme ir pusotrs procentpunkts virs Eiropas Centrālās bankas noteiktās likmes galvenajām refinansēšanas operācijām tā mēneša pirmajā darbadienā, kura laikā ir maksājuma termiņa datums.

III SADAĻA

SAMĒRĪGA DARBĪBAS PROGRAMMU KONTROLE

148. pants

Samērīga darbības programmu kontrole

1. Darbībām, par kurām kopējie atbilstīgie izdevumi nepārsniedz EUR 200 000 attiecībā uz ERAF un Kohēzijas fondu, EUR 150 000 attiecībā uz ESF vai EUR 100 000 attiecībā uz EJZF, veic ne vairāk kā vienu revīziju, ko veic vai nu revīzijas iestāde, vai Komisija pirms pārskatu iesniegšanas, kuros ir iekļauti pabeigtās darbības galīgie izdevumi. Citām darbībām veic ne vairāk kā vienu revīziju vienā grāmatvedības gadā, kuru veic revīzijas iestāde vai Komisija pirms pārskatu iesniegšanas, kuros ir iekļauti pabeigtās darbības galīgie izdevumi. Komisija vai revīzijas iestāde nevienā gadā neveic darbību revīziju, ja attiecīgajā gadā šādu revīziju ir veikusi Eiropas Revīzijas palāta ar noteikumu, ka revīzijas iestāde vai Komisija Eiropas Revīzijas palātas šo darbību veiktās revīzijas rezultātus var izmantot savu uzdevumu izpildei.

2. Attiecībā uz darbības programmām, par kurām visnesenākais revīzijas atzinums liecina, ka nav būtisku trūkumu, Komisija nākamajā sanāksmē, kas minēta 128. panta 3. punktā, var vienoties ar revīzijas iestādi, ka revīzijas darba līmeni var samazināt tā, lai tas būtu samērīgs ar konstatēto risku. Šādos gadījumos Komisija neveic savas revīzijas uz vietas, ja vien nav pierādījumu, kas liecina par pārvaldības un kontroles sistēmas trūkumiem, kuri ietekmē izdevumus, kas deklarēti Komisijai tajā grāmatvedības gadā, par kuru iesniegto pārskatu Komisija ir akceptējusi.

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.).

3. Attiecībā uz darbības programmām, par kurām Komisija secina, ka revīzijas iestādes atzinums ir ticams, tā var vienoties ar revīzijas iestādi ierobežot Komisijas uz vietas veiktās revīzijas līdz revīzijas iestādes darba revīzijai, ja vien nav pierādījumu, kas liecina par trūkumiem revīzijas iestādes revīzijas darbā attiecībā uz to grāmatvedības gadu, par kuru iesniegto pārskatu Komisija ir akceptējusi.

4. Neatkarīgi no 1. punkta, Revīzijas iestāde un Komisija 140. panta 1. punktā minētajā laikposmā var veikt darbību revīzijas, ja riska novērtējumā vai Eiropas Revīzijas palātas revīzijā tiek konstatēts īpašs pārkāpumu vai krāpšanas risks vai ja ir pierādījumi par būtiskiem trūkumiem attiecīgās darbības programmas pārvaldības un kontroles sistēmas efektīvā darbībā. Lai novērtētu revīzijas iestādes darbu, Komisija var pārskatīt revīzijas iestādes veiktās revīzijas liecības vai piedalīties revīzijas iestādes veiktajās pārbaudēs uz vietas un, ja saskaņā ar starptautiski pieņemtiem standartiem ir jāgūst apstiprinājums par revīzijas iestādes darbības efektivitāti, Komisija var veikt darbību revīzijas.

PIEKTĀ DAĻA

PILNVARU DELEĢĒŠANA, ĪSTENOŠANAS, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I NODAĻA

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas noteikumi

149. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 3. punktā, 12. panta otrajā daļā, 22. panta 7. punkta ceturtajā daļā, 37. panta 13. punktā, 38. panta 4. punkta trešajā daļā, 40. panta 4. punktā, 41. panta 3. punktā, 42. panta 1. punkta otrajā daļā, 42. panta 6. punktā, 61. panta 3. punkta otrajā, trešajā, ceturtajā un septītajā daļā, 63. panta 4. punktā un 64. panta 4. punktā, 68. panta 1. punkta otrajā daļā, 101. panta ceturtajā daļā, 122. panta 2. punkta piektajā daļā, 125. panta 8. punkta pirmajā daļā, 125. panta 9. punktā, 127. panta 7. un 8. punktā un 144. panta 6. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir no 2013. gada 21. decembris līdz 2020. gada 31. decembrim.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 3. punktā, 12. panta otrajā daļā, 22. panta 7. punkta ceturtajā daļā, 37. panta 13. punktā, 38. panta 4. punkta trešajā daļā, 40. panta 4. punktā, 41. panta 3. punktā, 42. panta 1. punkta otrajā daļā, 42. panta 6. punktā, 61. panta 3. punkta otrajā, trešajā, ceturtajā un septītajā daļā, 63. panta 4. punktā un 64. panta 4. punktā, 68. panta 1. punkta otrajā daļā, 101. panta ceturtajā daļā, 122. panta 2. punkta piektajā daļā, 125. panta 8. punkta pirmajā daļā, 125. panta 9. punktā, 127. panta 7. un 8. punktā un 144. panta 6. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 5. panta 3. punktu, 12. panta otro daļu, 22. panta 7. punkta ceturto daļu, 37. panta 13. punktu, 38. panta 4. punkta trešo daļu, 40. panta 4. punktu, 41. panta 3. punktu, 42. panta 1. punkta otro daļu, 42. panta 6. punktu, 61. panta 3. punkta otro, trešo, ceturto un septīto daļu, 63. panta 4. punktu un 64. panta 4. punktu, 68. panta 1. punkta otro daļu, 101. panta ceturto daļu, 122. panta 2. punkta piekto daļu, 125. panta 8. punkta pirmo daļu, 125. panta 9. punktu, 127. panta 7. un 8. punktu un 144. panta 6. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

150. pants

Komiteju procedūra

1. Piemērojot šo regulu, ERAF regulu, ETS regulu, ESF regulu un KF regulu, Komisijai palīdz Eiropas Strukturālo un investīciju fondu koordinācijas komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu attiecībā uz 8. panta trešajā daļā, 22. panta 7. punkta piektajā daļā, 38. panta 3. punkta otrajā daļā, 38. panta 10. punktā, 39. panta 4. punkta otrajā daļā, 46. panta 3. punktā, 96. panta 2. punkta otrajā daļā, 115. panta 4. punktā un 125. panta 8. punkta otrajā daļā minētajām īstenošanas pilnvarām, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

II NODAĻA

Pārejas un nobeiguma noteikumi

151. pants

Pārskatīšana

Eiropas Parlaments un Padome šo regulu pārskata līdz 2020. gada 31. decembrim saskaņā ar LESD 177. pantu.

152. pants

Pārejas noteikumi

1. Šī regula neliedz ne turpināt sniegt, ne grozīt — tostarp pilnīgi vai daļēji atcelt — palīdzību, ko Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1083/2006 vai uz jebkuriem citiem tiesību aktiem, kurus minētajai palīdzībai piemēro 2013. gada 31. decembrī. Minēto regulu šādus citus piemērojamos tiesību aktus tādēļ pēc 2013. gada 31. decembra minētajam atbalstam vai attiecīgajām darbībām turpina piemērot līdz to noslēgumam. Šā punkta nolūkos palīdzība attiecas uz darbības programmām un lieliem projektiem.

2. Pieteikumi palīdzības saņemšanai, kas iesniegti vai apstiprināti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1083/2006, paliek spēkā.

3. Ja kāda dalībvalsts izmanto 123. panta 3. punktā noteikto iespēju, tā var Komisijai iesniegt pieprasījumu, lai, atkāpjoties no 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta Regulā (EK) Nr. 1083/2006, vadošā iestāde pildītu sertifikācijas iestādes funkcijas attiecībā uz tām darbības programmām, ko īsteno, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1083/2006. Pieprasījumam pievieno revīzijas iestādes veiktu novērtējumu. Ja Komisija, pamatojoties uz revīzijas iestādes sniegto informāciju un uz pašas veiktajām revīzijām, ir pārliecinājusies, ka minēto darbības programmu pārvaldības un kontroles sistēmas darbojas efektīvi un ka to darbību neietekmēs tas, ka vadošā iestāde pilda sertifikācijas iestādes funkcijas, tā divos mēnešos pēc pieprasījuma saņemšanas informē attiecīgo dalībvalsti par savu piekrišanu.

153. pants

Atcelšana

1. Neskarot 152. panta noteikumus, Regulu (EK) Nr. 1083/2006 atceļ no 2014. gada 1. janvāra.

2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu XIV pielikumā.

154. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs regulas 20. līdz 24. pantu, 29. panta 3. punktu, 38. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 58., 60., 76. līdz 92. pantu, 118., 120., 121. pantu un 129. līdz 147. pantu piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

39. panta 2. punkta septītās daļas otro teikumu un 76. panta piekto daļu piemēro no dienas, kurā stājas spēkā Finanšu regulas grozījums attiecībā uz apropriāciju saistību atcelšanu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 17. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
R. ŠADŽIUS

I PIELIKUMS

VIENOTS STRATĒĢISKAIS SATVARS

1. IEVADS

Lai veicinātu saskaņotu, līdzsvarotu un ilgtspējīgu Savienības attīstību un maksimāli palielinātu ESI fondu ieguldījumu Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, kā arī veicinātu ESI fondu īpašo uzdevumu izpildi, tostarp ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, jānodrošina, ka politiskās saistības, kuras uzņemtas sakarā ar Savienības stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, tiek atbalstītas ar investīcijām no ESI fondiem un pārējiem Savienības instrumentiem. Tādēļ vienotā stratēģiskā satvara (VSS) nolūks saskaņā ar šīs regulas 10. pantu un atbilstīgi prioritātēm un mērķiem, kas noteikti konkrētu fondu regulās, ir nodrošināt stratēģiskos pamatprincipus, lai panāktu integrētu, ar citiem Savienības instrumentiem un politikas virzieniem saskaņotu attīstības pieeju ESI fondu līdzekļu izmantošanai saskaņā ar Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķiem un pamatmērķiem un attiecīgos gadījumos — pamatiniciatīvu politikas mērķiem, vienlaikus ņemot vērā galvenos teritoriālos uzdevumus un valstu, teritoriālās, reģionālās un vietējās īpatnības.

2. ESI FONDU IEGULDĪJUMS SAVIENĪBAS STRATĒĢIJĀ GUDRAI, ILGTSPĒJĪGAI UN INTEGRĒJOŠAI IZAUGSMEI UN SASKAŅOTĪBA AR SAVIENĪBAS EKONOMIKAS PĀRVALDĪBU

1. Nolūkā atbalstīt to, lai partnerības nolīgumos un programmās patiešām par mērķi tiktu izvirzīta gudra, ilgtspējīga un integrējoša izaugsme, šajā regulā ir noteikti vienpadsmit 9. panta pirmajā daļā izklāstīti tematiskie mērķi, kas atbilst Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei prioritātēm, kuras gūst ESI fondu atbalstu.

2. Lai nodrošinātu kritisko masu, kas vajadzīga izaugsmes un nodarbinātības nodrošināšanai, dalībvalstis atbilstīgi 9. panta pirmajā daļā noteiktajiem tematiskajiem mērķiem koncentrē atbalstu saskaņā ar šīs regulas 18. pantu un konkrētā fonda noteikumiem par tematisko koncentrāciju un nodrošina izdevumu efektivitāti. Dalībvalstis velta īpašu uzmanību izaugsmi veicinošiem izdevumu posteņiem, ieskaitot izglītības, pētniecības un energoefektivitātes izdevumus un izdevumus, ko veic, lai atvieglotu MVU piekļuvi finansējumam un nodrošinātu vides ilgtspēju, dabas resursu un darbību klimata jomā pārvaldību, kā arī modernizētu valsts pārvaldi. Turklāt tās ņem vērā nodarbinātības pakalpojumu un aktīvas darba tirgus politikas aptvēruma saglabāšanu un stiprināšanu, lai izskaustu bezdarbu, īpašu uzmanību pievēršot jauniešiem, risinātu krīzes radītās sociālās sekas un veicinātu sociālo iekļaušanu.

3. Lai nodrošinātu atbilstību prioritātēm, kas noteiktas saistībā ar Eiropas pusgadu, dalībvalstis saskaņā ar to attiecīgajiem uzdevumiem un pienākumiem, gatavojot partnerības nolīgumus, plāno izmantot ESI fondus, vajadzības gadījumā ņemot vērā valsts reformu programmas un jaunākos attiecīgos konkrētajai valstij paredzētos ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu, un attiecīgos Padomes ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu. Turklāt vajadzības gadījumā dalībvalstis ņem vērā attiecīgos Padomes ieteikumus, kas pamatoti ar Stabilitātes un izaugsmes paktu un ekonomikas pielāgošanas programmām.

4. Lai noteiktu, kā ESI fondi var efektīvāk veicināt Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķu sasniegšanu, vienlaikus ņemot vērā Līguma mērķus, tostarp ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, dalībvalstis, plānojot ESI fondu izmantošanu, atlasa valsts, reģionālajām un teritoriālajām īpatnībām atbilstīgus tematiskos mērķus.

3. INTEGRĒTA PIEEJA ESI FONDU IZMANTOŠANĀ UN ESI FONDU IZMANTOŠANAS NOTEIKUMI

3.1. Ievads

1. Saskaņā ar šīs regulas 15. panta 2. punkta a) apakšpunktu partnerības nolīgumā norāda integrētu pieeju teritoriālajai attīstībai. Dalībvalstis nodrošina, lai ar tematisko mērķu, investīciju un Savienības prioritāšu izvēli integrētā veidā tiktu risinātas attīstības vajadzības un teritoriālās problēmas atbilstoši 6.4. sadaļā izklāstītajai analīzei. Dalībvalstis maksimāli cenšas izmantot visas iespējas, lai nodrošinātu saskaņotu un integrētu ESI fondu izmantošanu.

2. Dalībvalstis un vajadzības gadījumā reģioni saskaņā ar šīs regulas 4. panta 4. punktu nodrošina, ka no ESI fondiem atbalstītie intervences pasākumi ir papildinoši un tiek īstenoti koordinēti, lai izveidotu savstarpēju mijiedarbību nolūkā samazināt administratīvās izmaksas un administratīvo slogu vadošajām iestādēm un atbalsta saņēmējiem saskaņā ar 4., 15., un 27. pantu.

3.2. Koordinācija un papildināmība

1. Dalībvalstis un vadošās iestādes, kas atbildīgas par ESI fondu īstenošanu, cieši sadarbojas, sagatavojot, īstenojot, uzraugot un novērtējot partnerības nolīgumus un programmas. Tās jo īpaši nodrošina, ka tiek veiktas šādas darbības:

a) noteiktas intervences jomas, kurās ESI fondi var tikt papildinoši apvienoti, lai sasniegtu šīs regulas tematiskos mērķus;

b) saskaņā ar šīs regulas 4. panta 6. punktu tiktu nodrošināta kārtība ESI fondu efektīvas koordinēšanai un tādējādi uzlabota fondu ietekme un efektivitāte, tostarp, attiecīgos gadījumos izmantojot fondu vairākfondu programmas;

c) veicināta to vadošo iestāžu iesaistīšanās, kas atbildīgas par citiem ESI fondiem, vai citu vadošo iestāžu vai attiecīgo ministriju iesaistīšanās atbalsta shēmu sagatavošanā, lai nodrošinātu koordināciju un izvairītos no pārklāšanās;

d) vajadzības gadījumā izveidotas kopīgās uzraudzības komitejas programmām, kuras tiek finansētas no ESI fondiem, un izstrādātas citas vienotas vadības un kontroles procedūras, lai atvieglotu koordināciju starp iestādēm, kas atbildīgas par ESI fondu īstenošanu;

e) izmantoti kopīgie e-pārvaldības risinājumi, kas var palīdzēt pieteikumu iesniedzējiem un atbalsta saņēmējiem, un "vienas pieturas aģentūras", lai cita starpā konsultētos par pieejamajām atbalsta iespējām no visiem ESI fondiem;

f) izveidoti mehānismi ERAF un ESF finansēto sadarbības pasākumu koordinācijai ar ieguldījumiem, kas tiek finansēti no programmām atbilstoši mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai";

g) veicinātas ESI fondu kopējas pieejas norādēm, kas paredzētas darbību izstrādei, aicinājumiem iesniegt priekšlikumus un atlases procesiem vai citiem mehānismiem, lai atvieglotu integrētu projektu piekļuvi fondu finansējumam;

h) veicināta dažādu ESI fondu vadošo iestāžu sadarbība uzraudzības, novērtēšanas, pārvaldības, kontroles un revīzijas jomā.

3.3. Integrētu pieeju veicināšana

1. Dalībvalstis vajadzības gadījumā vietējā, reģionālajā un valsts līmenī apvieno ESI fondus integrētās paketēs, kuras var tikt pielāgotas konkrētu teritoriālo uzdevumu risināšanai, lai atbalstītu partnerības nolīgumā un programmās izvirzīto mērķu sasniegšanu. To var panākt, izmantojot ITI, integrētas darbības, kopīgus rīcības plānus un sabiedrības virzītu vietējo attīstību.

2. Saskaņā ar 36. pantu, lai panāktu tematisku mērķu integrētu pielietojumu, finansējumu no dažādiem prioritāriem virzieniem vai darbības programmām, ko atbalsta ESF, ERAF un Kohēzijas fonds, var apvienot ITI. Darbības, ko veic saskaņā ar ITI, var papildināt ar finansiālo atbalstu no attiecīgi ELFLA vai EJZF programmām.

3. Saskaņā ar konkrētu fondu noteikumu attiecīgajiem noteikumiem, lai uzlabotu tematiski saskanīgas integrētas pieejas ietekmi un efektivitāti viena tematiskā mērķa prioritārais virziens var attiekties uz vairāk nekā vienu reģionu kategoriju un vairāk nekā vienu ERAF, Kohēzijas fonda un ESF fonda investīciju prioritāti, un pienācīgi pamatotos gadījumos var apvienot vienu vai vairākas papildu investīciju prioritātes no dažādiem tematiskajiem mērķiem, lai panāktu maksimālu ieguldījumu minētajā prioritārajā virzienā.

4. Dalībvalstis saskaņā ar iestāžu un valsts noteikumiem un 32. pantu sekmē vietējo un apakšreģionu pieeju izstrādi. Sabiedrības virzītu vietējo attīstību īsteno stratēģiskās pieejas kontekstā, lai nodrošinātu, ka, augšupejoši nosakot vietējās vajadzības, tiek ņemtas vērā augstākā līmenī izvirzītās prioritātes. Tādējādi dalībvalstis saskaņā ar 15. panta 2. punktu nosaka ELFLA un attiecīgā gadījumā ERAF, ESF vai EJZF pieeju sabiedrības virzītai vietējai attīstībai un partnerības nolīgumā paredz būtiskākos uzdevumus, kas risināmi šādā veidā, sabiedrības virzītas vietējās attīstības pamatmērķus un prioritātes, aptveramo teritoriju veidus, vietējo darba grupu konkrēto nozīmi stratēģiju īstenošanā un ELFLA un attiecīgā gadījumā ERAF, ESF vai EJZF paredzamo nozīmi, īstenojot sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas dažādās teritorijās, piemēram, lauku, pilsētu un piekrastes teritorijās, un atbilstošus koordinācijas mehānismus.

4. ESI FONDU KOORDINĀCIJA UN SINERĢIJA AR CITIEM SAVIENĪBAS POLITIKAS VIRZIENIEM UN INSTRUMENTIEM

Šajā iedaļā paredzētā dalībvalstu īstenotā koordinācija ir spēkā, ciktāl dalībvalsts paredz izmantot ESI fondu un citu Savienības instrumentu atbalstu attiecīgajā politikas jomā. Šajā iedaļā ietvertais Savienības programmu saraksts nav izsmeļošs.

4.1. Ievads

1. Dalībvalstis un Komisija saskaņā ar saviem pienākumiem ņem vērā ietekmi, kāda ir Savienības politikai valsts un reģionālajā līmenī, analizējot sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju, lai sekmētu sinerģiju un efektīvu koordināciju un noteiktu un veicinātu piemērotākos līdzekļus Savienības fondu izmantošanai, atbalstot investīcijas vietējā, reģionālajā un valsts līmenī. Dalībvalstis arī nodrošina, ka valsts, reģionālajā un vietējā līmenī veiktie intervences pasākumi papildina Savienības politikas virzienus un instrumentus.

2. Dalībvalstis un Komisija saskaņā ar 4. panta 6. punktu un ar saviem pienākumiem nodrošina ESI fondu un citu atbilstošu Savienības instrumentu koordināciju Savienības un dalībvalstu līmenī. Tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu saskaņotību plānošanas un īstenošanas posmos starp intervences pasākumiem, ko atbalsta ESI fondi, un Savienības politikas mērķiem. Šajā nolūkā tās cenšas ņemt vērā šādus aspektus:

a) pastiprināt papildināmību un sinerģiju starp dažādiem Savienības instrumentiem Savienības, valsts un reģionālajā līmenī gan plānošanas, gan īstenošanas posmā;

b) optimizēt esošās struktūras un vajadzības gadījumā izveidot jaunas, kas atvieglos prioritāšu stratēģisko noteikšanu atšķirīgiem instrumentiem un struktūrām koordinācijai Savienības un valsts līmenī, tādejādi izvairoties no darba dublēšanas un noteiktu jomas, kurās vajadzīgs papildu finansiālais atbalsts;

c) izmantot iespēju apvienot atbalstu no dažādiem instrumentiem, lai atbalstītu atsevišķas darbības, un cieši sadarboties ar struktūrām, kas atbildīgas par īstenošanu Savienības un valstu līmenī, lai atbalsta saņēmējiem nodrošinātu saskaņotas un racionālas finansēšanas iespējas.

4.2. Koordinācija ar kopējo lauksaimniecības politiku un kopējo zivsaimniecības politiku

1. ELFLA ir neatņemama kopējās lauksaimniecības politikas sastāvdaļa, un tas papildina tos pasākumus saskaņā ar Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu, kas nodrošina tiešu atbalstu lauksaimniekiem un atbalstu tirgus pasākumus. Tādējādi dalībvalstis pārvalda minētos intervences pasākumus kopā, lai maksimāli palielinātu sinerģiju un Savienības atbalsta pievienoto vērtību.

2. Ar EJZF cenšas sasniegt reformētās kopējās zivsaimniecības politikas un integrētās jūrlietu politikas mērķus. Tādējādi dalībvalstis izmanto EJZF, lai atbalstītu centienus uzlabot datu vākšanu un stiprināt kontroli un lai nodrošinātu, ka sinerģijas efekts tiek panākts arī ar integrētās jūrlietu politikas prioritātēm (piemēram, zināšanas par jūru, jūras teritoriālā plānošana, integrēta piekrastes zonas apsaimniekošana, integrētā jūras novērošana, jūras vides un bioloģiskās daudzveidības aizsardzība un pielāgošanās klimata pārmaiņu negatīvajai ietekmei uz piekrastes zonām).

4.3. "Apvārsnis 2020" un citas centrāli pārvaldītas Savienības programmas pētniecības un inovācijas jomā

1. Dalībvalstis un Komisija pievērš pienācīgu uzmanību koordinācijas, sinerģijas un papildināmības stiprināšanai starp ESI fondiem un "Apvārsni 2020", uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programmu (COSME), saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1287/2013 ([1]), un citām centrāli pārvaldītām Savienības finansēšanas programmām, vienlaikus skaidri nodalot to intervences jomas.

2. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis izstrādā valsts un/vai reģionālās stratēģijas "pārdomātai specializācijai" saskaņā ar valsts reformu programmām. Šādas stratēģijas var būt iekļautas valsts vai reģionālas pētniecības un inovācijas stratēģiskajā politikas satvarā pārdomātai specializācijai vai būt atsevišķas šāda veida stratēģijas. Stratēģijas "pārdomātai specializācijai" izstrādā, uzņēmējdarbības atklāšanas procesā iesaistot valsts un reģionālās vadošās iestādes un ieinteresētās personas, piemēram, universitātes un pārējās augstākās izglītības iestādes, rūpniecības nozari un sociālos partnerus. Iestādes, uz kurām tieši attiecas programma "Apvārsnis 2020", cieši iesaistās minētajā procesā. Stratēģijas "pārdomātai specializācijai" ir šādas:

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1287/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido uzņēmumu un MVU konkurētspējas programmu (COSME) (2014-2020) un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 1639/2006/EK Sk. šā Oficiālā Vēstneša 33. lpp).

a) "iepriekšējā posma darbības", lai sagatavotu pētniecības un inovācijas dalībniekus dalībai programmā "Apvārsnis 2020" ("kāpnes uz izcilību"), izstrādā, palielinot kapacitāti. Tiek stiprināta komunikācija un sadarbība starp programmas "Apvārsnis 2020" valstu kontaktpunktiem un ESI fondu vadošajām iestādēm;

b) "pakārtotas darbības" nodrošina līdzekļus no programmas "Apvārsnis 2020" un iepriekšējām programmām izrietošo pētniecības un inovācijas rezultātu izmantošanai un izplatīšanai tirgū, īpašu uzmanību veltot inovāciju veicinošas vides radīšanai uzņēmējdarbībai un rūpniecībai, tostarp MVU, saskaņā ar prioritātēm, kas noteiktas teritorijām attiecīgajā pārdomātas specializācijas stratēģijā.

3. Dalībvalstis pilnībā izmanto šīs regulas noteikumus, kas ļauj apvienot ESI fondus ar programmas "Apvārsnis 2020" resursiem attiecīgajās programmās, kuras izmanto, lai īstenotu stratēģiju elementus, kas minēti 2. punktā. Valsts un reģionālajām iestādēm nodrošina kopēju atbalstu šādu stratēģiju izstrādei un īstenošanai, lai noteiktu iespējas Eiropas nozīmes pētniecības un inovācijas infrastruktūras kopīgam finansējumam, starptautiskās sadarbības veicināšanai, atbalstam metodikas jomā, veicot salīdzinošus novērtējumus, labas prakses apmaiņai un apmācībai visos reģionos.

4. Dalībvalstis un — attiecīgos gadījumos saskaņā ar 4. panta 4. punktu —reģioni apsver papildu pasākumus, kuru mērķis ir izcilības potenciāla atraisīšana pētniecībā un inovācijās, papildinot "Apvārsni 2020" un radot sinerģiju ar to, jo īpaši izmantojot kopēju finansējumu. Šādi pasākumi ietver:

a) savienojot izcilus pētniecības institūtus ar mazāk attīstītiem reģioniem, kā arī dalībvalstīm un reģioniem, kuros pētniecības, attīstības un inovāciju (PAI) rādītāji ir zemāki, nolūkā izveidot jaunus vai modernizēt pašreizējos izcilības centrus mazāk attīstītos reģionos, kā arī dalībvalstīs un reģionos, kuros PAI rādītāji ir zemāki;

b) mazāk attīstītos reģionos, kā arī dalībvalstīs un reģionos, kuros PAI rādītāji ir zemāki, veidojot saikni atzītas izcilības inovatīvo kopu vidū;

c) izveidojot Eiropas Pētniecības telpas katedras, lai piesaistītu izcilus zinātniekus, jo īpaši mazāk attīstītos reģionos un dalībvalstīs un reģionos, kuros PAI rādītāji ir zemāki;

d) atbalstot to pētnieku un inovatoru piekļuvi starptautiskiem tīkliem, kas nav pietiekami iesaistīti Eiropas Pētniecības telpā (EPT) vai kas ir no mazāk attīstītiem reģioniem vai no dalībvalstīm un reģioniem, kuros PAI rādītāji ir zemāki;

e) sniedzot atbilstošu ieguldījumu Eiropas Inovācijas partnerībās;

f) sagatavojot valsts iestādes un/vai izcilības kopas dalībai Eiropas Inovācijas un tehnoloģiju institūta Zināšanu un inovācijas kopienās (ZIK); un

g) īstenojot augstvērtīgas starptautiskās programmas pētnieku mobilitātei, kuras līdzfinansē no Marijas Sklodovskas-Kirī vārdā nosauktajām darbībām.

Attiecīgos gadījumos un saskaņā ar 70. pantu dalībvalstīm būtu elastīgi jāatbalsta darbības ārpus programmas jomas, nodrošinot pietiekamu investīciju līmeni, lai cik vien iespējams efektīvi īstenotu pirmajā daļā minētos pasākumus.

4.4. Demonstrējumu projektu finansējums [1] (rezerve jauniem tirgus dalībniekiem (NER 300))

Dalībvalstis nodrošina, ka finansējums no ESI fondiem tiek koordinēts ar programmas "NER 300" atbalstu, kurā izmanto ienākumus no 300 milj. kvotu izsoles, kas rezervētas saskaņā ar Eiropas emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas jauno tirgus dalībnieku rezervi.

[1] Komisijas Lēmums 2010/670/ES (2010. gada 3. novembris), ar ko nosaka komerciālo demonstrējumu projektu finansēšanas kritērijus un pasākumus, kuru mērķis ir videi droša CO_2 uztveršana un ģeoloģiska uzglabāšana, kā arī inovatīvu atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju demonstrējumu projekti saskaņā ar Kopienas siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, ko ieviesa ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK (OV L 290, 6.11.2010., 39. lpp.).

4.5. Vides un klimata pasākumu programma LIFE [1] un vides acquis

1. Dalībvalstis un Komisija, īpašu uzmanību pievēršot programmu tematiskajai izstrādei un ilgtspējīgas attīstības principa piemērošanai saskaņā ar šīs regulas 8. pantu, cenšas izmantot sinerģiju ar Savienības politikas instrumentiem (gan finanšu, gan citiem instrumentiem), kas kalpo klimata pārmaiņu mazināšanai un pielāgošanās pasākumiem, vides aizsardzībai un efektīvai resursu izmantošanai.

2. Dalībvalstis veicina un saskaņā ar 4. pantu vajadzības gadījumā nodrošina papildināmību un koordināciju ar LIFE, jo īpaši ar integrētiem projektiem dabas jomā, kas saistīti ar ūdeni, bioloģisko daudzveidību, atkritumiem, gaisu, klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām. Šādu koordināciju nodrošina, īstenojot pasākumus, piemēram, sekmējot to darbību finansējumu no ESI fondiem, kas papildina integrētos projektus saskaņā ar LIFE, kā arī veicinot tādus risinājumus, metodes un pieejas, kas ir saderīgas ar LIFE, cita starpā aptverot investīcijas videi nekaitīgā infrastruktūrā, energoefektivitātes uzlabošanas pasākumos, ekoloģisku inovāciju izstrādē, ekosistēmā balstītos risinājumos un attiecīgu inovatīvu tehnoloģiju izmantošanā.

3. Attiecīgie nozaru plāni, programmas vai stratēģijas (tostarp prioritārās rīcības pamatprogramma, upes baseina apsaimniekošanas plāns, atkritumu apsaimniekošanas plāns, klimata pārmaiņu mazināšanas plāns vai pielāgošanās pasākumu stratēģija) var būt par koordinācijas satvaru, ja attiecīgajām jomām ir paredzēts atbalsts.

4.6. "ERASMUS+" [2]

1. Dalībvalstis cenšas izmantot ESI fondus, ietverot instrumentus un metodes, kas izstrādātas un veiksmīgi pārbaudītas saskaņā ar programmu "ERASMUS+", lai investīcijas cilvēkos radītu maksimālu sociālo un ekonomisko ietekmi, cita starpā stimulējot jauniešu iniciatīvas un iedzīvotāju darbības.

2. Dalībvalstis valsts līmenī saskaņā ar šīs regulas 4. pantu veicina un nodrošina efektīvu koordināciju starp ESI fondiem un programmu "ERASMUS+", skaidri nošķirot investīciju veidus un atbalstāmās mērķgrupas. Dalībvalstis cenšas panākt papildināmību saistībā ar mobilitātes darbību finansējumu.

3. Koordināciju nodrošina, izstrādājot atbilstošus sadarbības mehānismus starp vadošajām iestādēm un valsts aģentūrām, kas izveidotas saskaņā ar programmu "ERASMUS+", kas var veicināt pārredzamu un visiem pieejamu komunikāciju ar iedzīvotājiem Savienības, valstu un reģionu līmenī.

4.7. Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programma ("EaSI") [3]

1. Dalībvalstis saskaņā ar šīs regulas 4. panta 6. punktu veicina un nodrošina efektīvu koordināciju starp Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu ("EaSI") un ESI fondu sniegto atbalstu saskaņā ar nodarbinātības un sociālās iekļautības tematiskajiem mērķiem. Minētā efektīvā koordinācija nodrošina koordināciju starp atbalstu, ko sniedz saskaņā ar EaSI EURES prioritāro virzienu, un ESF atbalstītajām darbībām, kas vērstas uz darbaspēka transnacionālās mobilitātes veicināšanu, lai sekmētu darbaspēka ģeogrāfisko mobilitāti un paplašinātu nodarbinātības iespējas, kā arī lai koordinētu ESI fondu atbalstu pašnodarbinātībai, uzņēmējdarbībai, uzņēmumu dibināšanai un sociāliem uzņēmumiem un EaSI atbalstu saskaņā ar mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības prioritāro virzienu.

2. Dalībvalstis cenšas paplašināt veiksmīgākos pasākumus, kas izstrādāti saskaņā ar EaSI PROGRESS prioritāro virzienu, īpaši sociālās inovācijas jomā un saistībā ar eksperimentiem sociālās politikas jomā.

4.8. Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments (EISI) [4]

1. Lai maksimāli palielinātu Eiropas pievienoto vērtību transporta, telekomunikāciju un enerģētikas jomā, dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka ERAF un Kohēzijas fonda intervences pasākumi tiek plānoti ciešā sadarbībā ar EISI sniegto atbalstu, lai nodrošinātu papildināmību, izvairītos no darba dublēšanas un nodrošinātu optimālu saikni starp dažādiem infrastruktūras veidiem vietējā, reģionālajā, valsts un Savienības līmenī. Ir jāpanāk finansēšanas

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1293/2013 (2013. gada 11. decembris) par vides un klimata pasākumu programmas (LIFE) izveidi, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 614/2007 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 185. lpp).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1288/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā "Erasmus+" un atceļ Lēmumus Nr. 1719/2006/EK, Nr. 1720/2006/EK un Nr. 1298/2008/EK (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 50. lpp).

[3] Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1296/2013 (2013. gada 11. decembris) par Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu ("EaSI") un ar kuru groza Lēmumu Nr. 283/2010/ES, ar ko izveido Eiropas progresa mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 238. lpp)

[4] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1316/2013, 2013. gada 11. decembris ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un (EK) Nr. 67/2010 (OV L 348, 20.12.2013., 129. lpp.).

instrumentu maksimālais sviras efekts projektiem, kam ir liela nozīme visas Savienības un iekšējā tirgus mērogā, jo īpaši projektiem prioritārajās jomās transporta, enerģētikas un digitālo tīklu jomā, kā noteikts Eiropas komunikāciju tīklu politikas satvaros, lai izveidotu jaunu infrastruktūru un būtiski modernizētu pašreizējo infrastruktūru.

2. Transporta jomā investīciju plānošana pamatojas uz faktiskām un prognozētām transporta vajadzībām, nosakot trūkstošos savienojumus un sastrēgumu vietas, piemērojot saskaņotu pieeju un ņemot vērā Savienības pārrobežu savienojumu attīstību un izveidojot savienojumus starp dalībvalsts reģioniem. Investīcijas reģionālajos savienojumos ar visaptverošu Eiropas transporta tīklu (TEN-T) un TEN-T pamattīklā nodrošina, ka pilsētu un lauku teritorijas gūst labumu, ko sniedz lielie tīkli.

3. Prioritāšu noteikšanu investīcijām, kuru ietekme sniedzas pāri atsevišķas dalībvalsts robežām, īpaši tiem ieguldījumiem, kas ir daļa no TEN-T pamattīklu koridoriem, koordinē ar TEN-T plānošanu un pamattīklu koridoru īstenošanas plāniem, lai ERAF un Kohēzijas fonda investīcijas transporta infrastruktūrā pilnīgi atbilstu TEN-T pamatnostādnēm.

4. Dalībvalstis galveno uzmanību velta ilgtspējīgiem transporta veidiem un ilgtspējīgai pilsētu mobilitātei un investēšanai jomās, kas sniedz vislielāko Eiropas pievienoto vērtību, ņemot vērā nepieciešamību uzlabot transporta pakalpojumu kvalitāti un atbalstīt sabiedrisko transportu. Paredzētajām investīcijām prioritātes nosaka atbilstīgi tam, cik lielā mērā tie veicina mobilitāti, ilgtspēju, samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas un sekmē Eiropas vienotās transporta telpas izveidi, saskaņā ar Baltajā grāmatā "Ceļvedis uz Eiropas vienoto transporta telpu — virzība uz konkurētspējīgu un resursu ziņā efektīvu transporta sistēmu" pausto redzējumu, uzsverot, ka transporta nozarē ir nepieciešams ievērojams siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums. Ieguldījums ilgtspējīgos Eiropas kravu pārvadājumu tīklos, uzlabojot iekšzemes ūdensceļus, ir jāveicina, ņemot vērā iepriekšēju ietekmes uz vidi novērtējumu.

5. ESI fondi nodrošina vietējo un reģionālo infrastruktūru un tās savienojumus ar prioritārajiem Savienības tīkliem enerģētikas un telekomunikāciju nozarē.

6. Dalībvalstis un Komisija izstrādā atbilstošus koordinācijas un tehniskā atbalsta mehānismus, lai nodrošinātu IKT pasākumu papildināmību un efektīvu plānošanu un pilnībā izmantotu dažādus Savienības instrumentus (ESI fondi, EISI, Eiropas komunikāciju tīkli, "Apvārsnis 2020") platjoslas tīklu un digitālo pakalpojumu infrastruktūras finansējumam. Lai visefektīvāk izmantotu publiskās finanses, piemērotākā finansēšanas instrumenta izvēlē ņem vērā attiecīgās darbības ienākumu gūšanas iespējas un ar to saistīto riska līmeni. Novērtējot pieteikumus atbalstam no ESI fondiem un neskarot vadošās iestādes lēmumu par galīgo atlasi, dalībvalstīm būtu jāņem vērā novērtējumi par tām darbībām, kuras iesniegtas EISI, bet nav atlasītas.

4.9. Pirmspievienošanās palīdzības instruments, Eiropas Kaimiņattiecību instruments un Eiropas Attīstības fonds

1. Dalībvalstis un Komisija saskaņā ar to attiecīgajām atbildības jomām cenšas palielināt koordināciju starp ārējiem instrumentiem un ESI fondiem, lai uzlabotu efektivitāti daudzu Savienības politikas mērķu sasniegšanā. Jo īpaši nozīmīga ir koordinācija un papildināmība ar Eiropas Attīstības fondu, Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu un Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumentu.

2. Lai atbalstītu ciešāku teritoriālo integrāciju, dalībvalstis cenšas gūt labumu no sinerģijas starp teritoriālās sadarbības pasākumiem kohēzijas politikas satvarā un Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumentu, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu sadarbības pasākumiem, ņemot vērā ETSG iespējas.

5. 5., 7. UN 8. PANTĀ MINĒTIE HORIZONTĀLIE PRINCIPI UN TRANSVERSĀLIE POLITIKAS MĒRĶI

5.1. Partnerība un daudzlīmeņu pārvaldība

1. Saskaņā ar 5. pantu dalībvalstis ievēro partnerības un daudzlīmeņu pārvaldības principu, lai veicinātu sociālas, ekonomiskas un teritoriālas kohēzijas nodrošināšanu un Savienības gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes prioritāšu izpildi. Lai ievērotu minētos principus, nepieciešama koordinēta rīcība, jo īpaši starp dažādiem pārvaldības līmeņiem, kas veikta saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principu, tostrap sadarbību operatīvajā un institucionālajā līmenī un ņemot vērā partnerības nolīguma un programmu izstrādāšanu un īstenošanu.

2. Dalībvalstis pārbauda nepieciešamību uzlabot partneru institucionālās spējas, lai attīstītu to potenciālu un tādējādi uzlabotu partnerības efektivitāti.

5.2. Ilgtspējīga attīstība

1. Dalībvalstis un vadošās iestādes visos īstenošanas posmos nodrošina ilgtspējīgas attīstības iekļaušanu ESI fondos, ievērojot ilgtspējīgas attīstības principu saskaņā ar LES 3. panta 3. punktu, kā arī pienākumu iestrādāt vides aizsardzības prasības saskaņā ar LESD 11. pantu un principu "piesārņotājs maksā", kas paredzēts LESD 191. panta 2. punktā.

Vadošās iestādes veic pasākumus visā programmas darbības ciklā, lai novērstu vai samazinātu intervences negatīvo ietekmi uz vidi un sociālajā, vides un klimata jomā nodrošinātu maksimāli labus rezultātus. To var panākt šādi:

a) novirzot investīcijas resursu ziņā visefektīvākajām un visilgtspējīgākajām iespējām;

b) izvairoties no investīcijām, kurām varētu būt ievērojami negatīva ietekme uz vidi vai klimatu un atbalstot pasākumus, kuri mazina pastāvošo negatīvo ietekmi;

c) izvēloties ilgtermiņa perspektīvu, ja tiek salīdzinātas investīcijas alternatīvo iespēju "pilna cikla" izmaksas;

d) vairāk izmantojot videi nekaitīgu publisko iepirkumu.

2. Dalībvalstis ņem vērā saskaņā ar 8. pantu no ESI fondiem veikto investīciju iespējas mazināt klimata pārmaiņas un nodrošināt pielāgošanos klimata pārmaiņām, kā arī nodrošina, ka tie ir izturīgi pret klimata pārmaiņu un dabas katastrofu radīto ietekmi (piemēram, paaugstināts risks saistībā ar plūdiem, sausumu, karstuma viļņiem, meža ugunsgrēkiem un ekstremāliem laika apstākļiem).

3. Investīcijas tiek veiktas atbilstoši ūdens apsaimniekošanas hierarhijai, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK ([1]), galvenokārt koncentrējoties uz pieprasījuma pārvaldības iespējām. Alternatīvās piegādes iespējas apsver tikai tad, kad ūdens taupības un lietojuma efektivitātes potenciāls ir izsmelts. Publiskā sektora intervence atkritumu apsaimniekošanas nozarē papildina privātā sektora centienus, jo īpaši saistībā ar ražotāja atbildību. Investīcijas veicina inovatīvas pieejas, kas sekmē augsta līmeņa atkārtotu pārstrādi. Investīcijas tiek veiktas saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK ([2]). Izdevumi, kas saistīti ar bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un dabas resursu aizsardzību, atbilst Padomes Direktīvai 92/43/EEK ([3]).

5.3 Vīriešu un sieviešu līdztiesības un nediskriminācijas sekmēšana

1. Saskaņā ar 7. pantu dalībvalstis un Komisija strādā pie vīriešu un sieviešu līdztiesības mērķa sasniegšanas, un veic pienācīgus pasākumus, lai novērstu jebkādu diskrimināciju darbību sagatavošanā, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā programmās, kas saņem ESI fondu līdzfinansējumu. Saistībā ar 7. panta mērķiem dalībvalstis apraksta veicamās darbības, jo īpaši attiecībā uz darbību izvēli, intervences pasākumu mērķu izvirzīšanu un uzraudzības un ziņošanas kārtību. Vajadzības gadījumā dalībvalstis veic arī analīzi par dzimumu līdztiesības jautājumiem. ESF jo īpaši atbalsta konkrēta mērķa sasniegšanai paredzētas darbības.

2. Saskaņā ar 5. un 7. pantu dalībvalstis nodrošina attiecīgo struktūru iesaisti, kas partnerībās atbildīgas par dzimumu līdztiesību, nediskrimināciju, un nodrošina atbilstošas struktūras saskaņā ar valsts praksi konsultācijām par dzimumu līdztiesību, nediskrimināciju un pieejamību, lai nodrošinātu vajadzīgās zināšanas un kompetenci ESI fondu atbalsta sagatavošanā, uzraudzībā un novērtēšanā.

3. Vadošās iestādes sadarbībā ar uzraudzības komitejām veic novērtējumus vai pašnovērtējumus, koncentrējoties uz dzimumu līdztiesības principa piemērošanu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).
([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).
([3]) Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992, 7. lpp.).

4. Dalībvalstis pienācīgi risina nelabvēlīgā stāvoklī esošo grupu vajadzības, lai ļautu tām labāk integrēties darba tirgū un tādējādi atvieglinātu viņu pilnīgu dalību sabiedrībā.

5.4. Pieejamība

1. Saskaņā ar 7. pantu dalībvalstis un Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai novērstu diskrimināciju invaliditātes dēļ. Vadošās iestādes, veicot darbības visā programmas darbības ciklā, nodrošina, ka visi produkti, preces, pakalpojumi un infrastruktūra, kas ir publiski vai tiek nodrošināti sabiedrībai un līdzfinansēti no ESI fondiem saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem, ir pieejami visiem iedzīvotājiem, tostarp personām ar invaliditāti, tādējādi veicinot cilvēku ar invaliditāti un vecāku cilvēku iespējas brīvi pārvietoties. Jo īpaši tiek nodrošināta pieejamība fiziskai videi, transportam, IKT, lai veicinātu nelabvēlīgā stāvoklī esošu grupu, tostarp personu ar invaliditāti integrāciju. Veicamās darbības var iekļaut tiešās investīcijas ar mērķi nodrošināt pašreizējo ēku un sniegto pakalpojumu pieejamību.

5.5. Demogrāfisko pārmaiņu jautājuma risināšana

1. Visos līmeņos ņem vērā problēmas, kas izriet no demogrāfiskām pārmaiņām, tostarp problēmas, ko rada darbspējīgo iedzīvotāju skaita samazināšanās, pensionētu cilvēku īpatsvara palielināšanās kopējajā iedzīvotāju skaitā, kā arī iedzīvotāju skaita samazināšanās. Dalībvalstis izmanto ESI fondus saskaņā ar attiecīgajām valsts vai reģionālajām stratēģijām, ja tādas ir, lai risinātu demogrāfiskās problēmas un panāktu izaugsmi novecojošas sabiedrības apstākļos.

2. Dalībvalstis izmanto ESI fondus saskaņā ar attiecīgajām valsts vai reģionālajām stratēģijām visu vecumu grupu iekļaušanas veicināšanai, tostarp uzlabojot piekļuvi izglītībai un sociālā atbalsta struktūrām, lai paplašinātu darba iespējas vecāka gadagājuma cilvēkiem un jauniešiem, īpašu uzmanību pievēršot reģioniem, kuros jauniešu bezdarba līmenis ir augstāks nekā Savienības vidējais rādītājs. Investīciju veselības infrastruktūrā mērķis ir nodrošināt ilgu un veselīgu darba dzīvi visiem Savienības iedzīvotājiem.

3. Lai risinātu problēmas demogrāfisko pārmaiņu visvairāk skartajos reģionos dalībvalstis jo īpaši nosaka pasākumus, kas:

a) atbalsta demogrāfisku atjaunošanos, radot labākus nosacījumus ģimenēm un labāku darba un ģimenes dzīves līdzsvaru;

b) vairo nodarbinātību, palielina produktivitāti un ekonomikas rezultativitāti, ieguldot izglītībā, IKT, pētniecībā un inovācijā;

c) pievēršas izglītības, apmācības un sociālā atbalsta struktūru atbilstībai un kvalitātei, kā arī vajadzības gadījumā sociālās aizsardzības sistēmu efektivitātei;

d) veicina izmaksu ziņā efektīvu veselības aprūpes un ilgtermiņa aprūpes sniegšanu, tostarp investīcijas e-veselībā, e-aprūpē un infrastruktūrā.

5.6. Klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanās pasākumi

Saskaņā ar 8. pantu klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanās pasākumus un risku novēršanu integrē partnerības nolīgumu un programmu sagatavošanā un īstenošanā.

6. KĀRTĪBA GALVENO TERITORIĀLO PROBLĒMU RISINĀŠANAI

6.1. Dalībvalstis ņem vērā ģeogrāfiskās un demogrāfiskās īpatnības un veic pasākumus, lai risinātu konkrētas katra reģiona teritoriālās problēmas nolūkā atraisīt reģioniem piemītošo attīstības potenciālu, tādējādi arī tiem palīdzot efektīvāk īstenot gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi.

6.2 Tematisko mērķu izvēlē un kombinācijā, kā arī atbilstošu investīciju un Savienības prioritāšu un izvirzīto konkrēto mērķu atlasē tiek atspoguļotas katras dalībvalsts un reģiona vajadzības un tiem piemītošais potenciāls, lai īstenotu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi.

6.3 Tādēļ dalībvalstis, izstrādājot partnerības nolīgumus un programmas, ņem vērā to, ka galvenās sabiedrības problēmas, ar kurām mūsdienās saskaras Savienība, — globalizācija, demogrāfiskās izmaiņas, vides degradācija, migrācija, klimata pārmaiņas, enerģijas izmantošana, krīzes ekonomiskās un sociālās sekas — dažādos reģionos var atstāt dažādu ietekmi.

6.4. Īstenojot integrētu teritoriālu pieeju, lai risinātu teritoriālas problēmas, dalībvalstis nodrošina, ka ESI fondu programmas atspoguļo Eiropas reģionu daudzveidību tādās jomās kā nodarbinātība un darba tirgus īpatnības, dažādu nozaru savstarpējā atkarība, iedzīvotāju ikdienas pārvietošanās, sabiedrības novecošana un demogrāfiskās pārmaiņas, kultūra, ainava un mantojums, jutība pret klimata pārmaiņām un šo pārmaiņu ietekme, zemes izmantošana un resursu ierobežojumi, iespējas efektīvāk izmantot dabas resursus, arī atjaunojamos enerģijas avotus, savienojamība un pieejamība, kā arī lauku un pilsētu saikne. Tādēļ saskaņā ar 15. panta 1. punkta a) apakšpunktu dalībvalstis un reģioni veic šādus pasākumus savu partnerības nolīgumu un programmu sagatavošanai:

a) dalībvalsts vai reģiona raksturīgāko pazīmju, attīstības potenciāla un veiktspējas analīzi, īpaši saistībā ar pamatproblēmām, kas norādītas Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, valsts reformu programmās un — attiecīgā gadījumā — konkrētai valstij paredzētos ieteikumos, kas pieņemti saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu, un attiecīgos Padomes ieteikumos, kas pieņemti saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu;

b) pamatproblēmu novērtējumu, kas risināmas reģiona vai dalībvalsts līmenī, vājo vietu un trūkstošo savienojumu noteikšanu, inovācijas trūkumus, ieskaitot plānošanas un īstenošanas kapacitātes trūkumu, kas negatīvi ietekmē ilgtermiņa izaugsmes un nodarbinātības potenciālu. Tas ir pamats, lai noteiktu iespējamās jomas un darbības politikas prioritāšu noteikšanai, intervencei un koncentrēšanai;

c) starpnozaru, pārjurisdikciju vai pārrobežu koordinācijas problēmu novērtējumu, jo īpaši saistībā ar makroreģionālo un jūras baseinu stratēģijām;

d) pasākumu noteikšanu, lai panāktu labāku koordināciju starp dažādiem teritoriālajiem līmeņiem, attiecīgi ņemot vērā teritoriālo mērogu un politikas izstrādes kontekstu, kā arī dalībvalstu institucionālo un tiesisko sistēmu, un finansējuma avotiem un nodrošinātu integrētu pieeju, kas saistītu Savienības stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei ar reģionālajiem un vietējiem dalībniekiem.

6.5. Lai ievērotu teritoriālās kohēzijas mērķi, dalībvalstis un reģioni jo īpaši nodrošina, ka attiecīgajās teritorijās vispārējā pieeja gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes veicināšanai:

a) atspoguļo lielpilsētu, pilsētu un lauku teritoriju, piekrastes un zivsaimniecības teritoriju nozīmi, kā arī to teritoriju nozīmi, kam raksturīgi īpaši ģeogrāfiski vai demogrāfiski trūkumi;

b) ņem vērā attālāko reģionu, galējo ziemeļu reģionu ar ļoti zemu iedzīvotāju blīvumu, salu, pārrobežu un kalnu reģionu konkrētās problēmas;

c) risina pilsētu un lauku savienojumu jautājumu saistībā ar piekļuvi pieejamai un ļoti kvalitatīvai infrastruktūrai un pakalpojumiem, kā arī problēmas reģionos ar lielu sociāli atstumto kopienu īpatsvaru.

7. SADARBĪBAS PASĀKUMI

7.1. Koordinācija un papildināmība

1. Dalībvalstis cenšas nodrošināt papildināmību starp sadarbības pasākumiem un citām darbībām, kuras atbalsta no ESI fondiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka sadarbības pasākumi dod efektīvu ieguldījumu Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķu sasniegšanā un ka sadarbību izmanto plašāku politikas mērķu sasniegšanai. Lai to panāktu, dalībvalstis un Komisija saskaņā ar to attiecīgajām atbildības jomām nodrošina papildināmību un koordināciju ar citām Savienības finansētām programmām vai instrumentiem.

3. Dalībvalstis cenšas nodrošināt koordināciju un papildināmību starp programmām saistībā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība" un mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", lai jo īpaši nodrošinātu saskaņotu plānošanu un atvieglotu liela apjoma investīcijas.

4. Dalībvalstis vajadzības gadījumā nodrošina, ka makroreģionālo un jūras baseinu stratēģiju mērķi ir daļa no kopējās stratēģiskās plānošanas — partnerības nolīgumos saskaņā ar šīs regulas 15. panta 2. punktu un programmās attiecīgajos reģionos un dalībvalstīs — saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem konkrētu fondu noteikumos. Turklāt dalībvalstis cenšas arī nodrošināt, ka makroreģionālo un jūras baseinu stratēģiju gadījumā ESI fondi atbalsta to īstenošanu saskaņā ar šīs regulas 15. panta 2. punktu un attiecīgajiem noteikumiem konkrētu fondu noteikumos, kā arī ievērojot dalībvalstu apzinātās programmas jomas vajadzības. Turklāt, lai nodrošinātu efektīvu īstenošanu, jāpanāk arī koordinācija ar pārējiem Savienības finansētajiem instrumentiem un citiem instrumentiem.

5. Dalībvalstis vajadzības gadījumā izmanto iespēju īstenot starpreģionālas un transnacionālas darbības ar atbalsta saņēmējiem, kas atrodas vismaz vienā citā dalībvalstī, izmantojot darbības programmas atbilstoši mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", tostarp attiecīgus pētniecības un inovācijas pasākumus, kas izriet no pārdomātas specializācijas stratēģijām.

6. Dalībvalstis un reģioni maksimāli izmanto teritoriālās sadarbības programmas, lai pārvarētu tos šķēršļus, kas kavē izveidot administratīvu šķēršļu netraucētu sadarbību, vienlaikus veicinot Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei īstenošanu, kā arī stiprinot ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Šajā ziņā īpaša uzmanība jāvelta reģioniem, kas minēti LESD 349. pantā.

7.2. Pārrobežu, transnacionālā un starpreģionu sadarbība saskaņā ar ERAF

1. Dalībvalstis un reģioni tiecas sadarboties, lai panāktu "kritisko masu", cita starpā IKT un pētniecības un inovācijas jomā, kā arī lai starp izglītības iestādēm veicinātu kopīgi pārdomātu specializāciju pieeju un partnerību izstrādi. Starpreģionu sadarbībā attiecīgā gadījumā ietver sadarbības veicināšanu starp inovatīvām, ar intensīvu pētniecību saistītām kopām, un pieredzes apmaiņas veicināšanu starp pētniecības iestādēm, ņemot vērā Septītās pētniecības pamatprogrammas iniciatīvās "Zināšanu reģioni" un "Pētniecības potenciāls konverģences reģionos un tālākajos reģionos" gūto pieredzi.

2. Dalībvalstis un reģioni attiecīgajās jomās tiecas īstenot pārrobežu un transnacionālu sadarbību ar mērķi:

a) nodrošināt, ka teritorijās, kam ir kopīgi nozīmīgi ģeogrāfiski veidojumi (salas, ezeri, upes, jūras baseini vai kalnu grēdas), atbalsta dabas resursu kopīgu apsaimniekošanu un veicināšanu;

b) izmantot apjomradītus ietaupījumus, kas var tikt iegūti, jo īpaši attiecībā uz investīcijām saistībā ar publisku pakalpojumu kopīgu izmantošanu;

c) veicināt pārrobežu tīkla infrastruktūras, jo īpaši trūkstošo pārrobežu savienojumu, un videi draudzīgu un savstarpēji izmantojamu transporta veidu saskaņotu plānošanu un attīstību plašākās ģeogrāfiskajās teritorijās;

d) sasniegt "kritisko masu", jo īpaši pētniecības un inovācijas un IKT jomā, izglītībā un saistībā ar pasākumiem, kas uzlabo MVU konkurētspēju;

e) stiprināt pārrobežu darba tirgus pakalpojumus, lai veicinātu darba ņēmēju pārrobežu mobilitāti;

f) uzlabot pārrobežu pārvaldību.

3. Dalībvalstis un reģioni cenšas izmantot starpreģionu sadarbību, lai stiprinātu kohēzijas politikas efektivitāti, veicinot pieredzes apmaiņu starp reģioniem un pilsētām, lai uzlabotu programmu izstrādi un īstenošanu atbilstoši mērķiem "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un "Eiropas teritoriālā sadarbība".

7.3. Galveno programmu ieguldījums makroreģionālajās un jūras baseinu stratēģijās

1. Saskaņā ar šīs regulas 15. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punktu un attiecīgajiem noteikumiem konkrētu fondu noteikumos dalībvalstis cenšas nodrošināt sekmīgu Savienības finansējuma mobilizāciju makroreģionālajām un jūras baseina stratēģijām, ievērojot dalībvalstu apzinātās programmas jomas vajadzības. Sekmīgu mobilizāciju var panākt, cita starpā dodot priekšroku tām darbībām, kuras saistītas ar makroreģionālajām un jūras baseina stratēģijām, — rīkojot īpašus uzaicinājumus iesniegt pieteikumus par tām vai tās uzskatot par prioritārām atlases procesos, kad tiek apzinātas darbības, kuras var kopīgi finansēt no dažādām programmām.

2. Dalībvalstis apsver iespēju izmantot attiecīgas transnacionālas programmas kā sistēmas, lai atbalstītu virkni politikas pasākumu un līdzekļu, kas nepieciešami makroreģionālo un jūras baseinu stratēģiju īstenošanai.

3. Vajadzības gadījumā dalībvalstis saistībā ar makroreģionālajām stratēģijām veicina ESI fondu izmantošanu, lai izveidotu Eiropas transporta koridorus, tostarp atbalstītu muitu modernizāciju, dabas katastrofu novēršanu, sagatavošanos tām un reaģēšanu, ūdens apsaimniekošanu upju baseinu līmenī, zaļo infrastruktūru, integrētu pārrobežu un starpnozaru sadarbību jūrlietu nozarē, pētniecības un inovācijas un IKT tīklus, un kopīgu jūras resursu apsaimniekošanu jūras baseinā un jūras bioloģiskās daudzveidības aizsardzību.

7.4. Transnacionāla sadarbība saskaņā ar ESF

1. Lai uzlabotu savstarpēju mācīšanos, dalībvalstis cenšas pievērsties politikas jomām, kas apzinātas attiecīgajos Padomes ieteikumos.

2. Vajadzības gadījumā dalībvalstis saskaņā ar savām konkrētām vajadzībām atlasa tēmas transnacionālām darbībām un nosaka atbilstošus īstenošanas mehānismus.

II PIELIKUMS

METODE DARBĪBAS REZULTĀTU SATVARA NOTEIKŠANAI

1. Darbības rezultātu satvaru veido starpposma mērķi, kas noteikti katrai prioritātei, izņemot prioritātes saistībā ar tehnisko palīdzību un programmas, kas paredzētas finanšu instrumentiem saskaņā ar 39. pantu, 2018. gadam, un galamērķiem, kas noteikti 2023. gadam. Starpposma mērķus un galamērķus izklāsta saskaņā ar 1. tabulā ietverto formātu.

1. tabula. Standarta formāts izpildes sistēmai

Prioritāte	Rādītājs un mērvienība, ja piemēro		Starpposma mērķis 2018. gadam	Galamērķis 2023. gadam

2. Starpposma mērķi ir mērķi, kuri tieši saistīti ar prioritātes konkrētā galamērķa sasniegšanu un kuri attiecīgā gadījumā izsaka paredzamo virzību uz laikposma beigām noteikto mērķu sasniegšanu. 2018. gada starpposma mērķos ietver finanšu rādītājus, iznākumu rādītājus un attiecīgā gadījumā – rezultātu rādītājus, kas ir cieši saistīti ar atbalstītajiem politikas pasākumiem. Rezultātu rādītājus neņem vērā 22. panta 6. un 7. punkta vajadzībām. Starpposma mērķus var izvirzīt arī galvenajiem īstenošanas posmiem.

3. Starpposma mērķi un galamērķi ir:

   a) reāli, sasniedzami, atbilstoši un sniedz būtisku informāciju par prioritātes īstenošanas norisi;

   b) atbilstoši prioritātes konkrētā galamērķa būtībai un pazīmēm;

   c) pārredzami, ar objektīvi pārbaudāmiem galamērķiem un identificētiem un, ja iespējams, publiski pieejamiem avota datiem;

   d) pārbaudāmi un neuzliek nesamērīgu administratīvo slogu;

   e) attiecīgā gadījumā — saderīgi visās programmās.

4. Galamērķus 2023. gadam attiecīgajai prioritātei nosaka, ņemot vērā ar prioritāti saistītās izpildes rezerves summu.

5. Pienācīgi pamatotos gadījumos, piemēram, ja dalībvalstī vai reģionā ir būtiskas izmaiņas ekonomikas, vides un darba tirgus apstākļos, un papildus grozījumiem, kuru pamatā ir izmaiņas piešķīrumos attiecīgajai prioritātei, minētā dalībvalsts saskaņā ar 30. pantu var ierosināt pārskatīt starpposma mērķus un galamērķus.

III PIELIKUMS

NOTEIKUMI PAR TO, KĀ NOSAKA 23. PANTA 11. PUNKTĀ MINĒTO SAISTĪBU VAI MAKSĀJUMU APTURĒŠANAS DARBĪBAS JOMU UN APMĒRU

1. SAISTĪBU APTURĒŠANAS APMĒRA NOTEIKŠANA

Maksimālo dalībvalstij piemērojamo apturēšanas apmēru pirmkārt nosaka, ņemot vērā 23. panta 11. punkta pirmās daļas a) līdz c) apakšpunktā minētos maksimālos robežlielumus. Minēto apmēru samazina, ja ir izpildīti viens vai vairāki šādi nosacījumi:

a) ja bezdarba līmenis dalībvalstī gadā pirms 23. panta 9. punktā minētā izraisošā notikuma pārsniedz Savienības vidējo līmeni par vairāk nekā diviem procentu punktiem — maksimālo apturēšanas apmēru samazina par 15 %;

b) ja bezdarba līmenis dalībvalstī gadā pirms 23. panta 9. punktā minētā izraisošā notikuma pārsniedz Savienības vidējo līmeni par vairāk nekā pieciem procentu punktiem — maksimālo apturēšanas apmēru samazina par 25 %;

c) ja bezdarba līmenis dalībvalstī gadā pirms 23. panta 9. punktā minētā izraisošā notikuma pārsniedz Savienības vidējo līmeni par vairāk nekā astoņiem procentu punktiem — maksimālo apturēšanas apmēru samazina par 50 %;

d) ja to cilvēku procentuālais skaits, kuriem draud nabadzība vai sociālā atstumtība, dalībvalstī gadā pirms 23. panta 9. punktā minētā izraisošā notikuma pārsniedz Savienības vidējo līmeni par vairāk nekā 10 procentu punktiem — maksimālo apturēšanas apmēru samazina par 20 %;

e) ja dalībvalstī vismaz divus gadus pēc kārtas pirms 23. panta 9. punktā minētā izraisošā notikuma faktiskais IKP ir samazinājies — maksimālo apturēšanas apmēru samazina par 20 %;

f) ja apturēšana attiecas uz saistībām par 2018., 2019. vai 2020. gadu, samazinājumu piemēro līdz apmēram, kas rodas no 23. panta 11. punkta piemērošanas, šādi:

i) attiecībā uz 2018. gadu apturēšanas apmēru samazina par 15 %;

ii) attiecībā uz 2019. gadu apturēšanas apmēru samazina par 25 %;

iii) attiecībā uz 2020. gadu apturēšanas apmēru samazina par 50 %.

Apturēšanas apmēra samazinājums, kas rodas no a) līdz f) apakšpunkta piemērošanas, kopumā nepārsniedz 50 %.

Gadījumā, ja b) vai c) apakšpunktā aprakstītā situācija rodas vienlaikus ar gan d), gan e) apakšpunktā minēto, apturēšanu piemēro vienu gadu vēlāk.

2. SAISTĪBU APTURĒŠANAS PIEMĒROŠANAS JOMAS NOTEIKŠANA ATTIECĪBĀ UZ PROGRAMMĀM UN PRIORITĀTĒM

Dalībvalstij piemērojamā saistību apturēšana pirmkārt proporcionāli ietekmē visas programmas un prioritātes.

Tomēr apturēšanu nepiemēro šādām programmām un prioritātēm:

i) programmām un prioritātēm, par kurām saskaņā ar 23. panta 6. punktu jau ir pieņemts lēmums par apturēšanu;

ii) programmām un prioritātēm, kuru resursi gadā, kad noticis 23. panta 9. punktā minētais izraisošais notikums, ir jāpalielina saistībā ar Komisijas pārplānošanas pieprasījumu atbilstoši 23. panta 1. punktam;

iii) programmām un prioritātēm, kuru resursi divu gadu laikā pirms 23. panta 9. punktā minētā izraisošā notikuma ir palielināti, jo saskaņā ar 23. panta 5. punktu par to ir pieņemts lēmums;

iv) programmām un prioritātēm, kuras ir īpaši nozīmīgas, lai risinātus problēmas ar sliktiem ekonomiskiem vai sociāliem apstākļiem. Šādas programmas vai prioritātes ietver programmas vai prioritātes, ar kurām tiek atbalstītas Savienībai īpaši nozīmīgas investīcijas saistībā ar JNI. Programmas vai prioritātes var uzskatīt par šādā veidā īpaši nozīmīgām, ja ar tām tiek atbalstītas investīcijas saistībā ar to ieteikumu īstenošanu, kas attiecīgajai dalībvalstij ir adresēti saistībā ar Eiropas pusgadu un kas ir virzīti uz strukturālām reformām vai saistīti ar prioritātēm, lai atbalstītu nabadzības samazināšanu, vai finanšu instrumentiem MVU konkurētspējai.

3. GALĪGĀ SAISTĪBU APTURĒŠANAS APMĒRA NOTEIKŠANA PROGRAMMĀM, UZ KURĀM ATTIECAS APTURĒŠANA

Programmas prioritātes izslēgšanu veic, samazinot programmas saistības proporcionāli prioritātei paredzētajam piešķīrumam.

Programmas saistībām piemērojamais apturēšanas apmērs ir tāds, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu kopējo 1. punktā noteikto apturēšanas apmēru.

4. MAKSĀJUMU APTURĒŠANAS PIEMĒROŠANAS JOMAS UN APMĒRA NOTEIKŠANA

Maksājumu apturēšanu nepiemēro arī 2. punkta i) līdz iv) apakšpunktā minētajām programmām un prioritātēm.

Piemērojamais apturēšanas apmērs nav vairāk par 50 % no programmu un prioritāšu maksājumiem.

IV PIELIKUMS

FINANŠU INSTRUMENTU ĪSTENOŠANA — FINANSĒŠANAS NOLĪGUMI

1. Ja finanšu instrumentu īsteno atbilstoši 38. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktam, finansēšanas nolīgumā iekļauj noteikumus ieguldījumiem no programmas finanšu instrumentā un iekļauj vismaz šādus elementus:

a) investīciju stratēģiju vai politiku, tostarp īstenošanas noteikumus, finanšu produktu piedāvājamu, galasaņēmējus un paredzēto kombināciju ar dotāciju atbalstu (ja tāda ir);

b) uzņēmējdarbības plānu vai līdzvērtīgu dokumentu par finanšu instrumentu, ko īstenos, tostarp paredzamo sviras efektu, kas minēts 37. panta 2. punktā;

c) rezultātus mērķiem, kuru sasniegšanu paredz ar attiecīgo finanšu instrumentu, lai veicinātu atbilstošās prioritātes konkrēto mērķu un rezultātu īstenošanu;

d) noteikumus investīciju īstenošanas un darījumu plūsmas uzraudzībai, tostarp ziņošanai par finanšu instrumentiem fondu fondiem un/vai vadošai iestādei, lai nodrošinātu atbilstību 46. pantam;

e) revīzijas prasības, piemēram, minimālās prasības dokumentiem, kas jāglabā finanšu instrumenta līmenī (un atbilstošos gadījumos fondu fondu līmenī), un prasības attiecībā uz atsevišķas uzskaites glabāšanu dažādiem atbalsta veidiem saskaņā ar 37. panta 7. un 8. punktu (atbilstošos gadījumos), tostarp noteikumus un prasības attiecībā uz dalībvalstu revīzijas iestāžu, Komisijas revidentu un Eiropas Savienības Revīzijas palātas pieeju dokumentiem, lai nodrošinātu skaidras revīzijas liecības atbilstoši 40. pantam;

f) prasības un procedūru pakāpenisku ieguldījumu, ko programma nodrošina saskaņā ar 41. pantu, pārvaldībai, kā arī darījumu plūsmas prognozi, tostarp prasības fiduciārai/atsevišķai uzskaitei, kas noteiktas 38. panta 6. punktā;

g) prasības un procedūras procentu un citu ieņēmumu, kas gūti, kā minēts 43. pantā, pārvaldībai, tostarp pieņemamiem darījumiem ar naudas līdzekļiem/investīcijām, kā arī attiecīgo pušu pienākumiem un saistībām;

h) noteikumus par finanšu instrumentu radīto pārvaldības izmaksu vai pārvaldības maksas aprēķinu un izmaksu;

i) noteikumus par līdzekļu, kas attiecināmi uz atbalstu no ESI fondiem, atkārtotu izmantošanu līdz atbilstības perioda beigām saskaņā ar 44. pantu;

j) noteikumus par līdzekļu, kas attiecināmi uz atbalstu no ESI fondiem, izmantošanu pēc atbilstības perioda beigām saskaņā ar 45. pantu un par finanšu instrumenta izmantošanas pārtraukšanas politiku saistībā ar ieguldījumu no ESI fondiem;

k) nosacījumus par iespējamu programmas ieguldījumu finanšu instrumentos, tostarp atbilstošos gadījumos fondu fondos, pilnīgu vai daļēju atsaukšanu;

l) noteikumus nolūkā nodrošināt, ka struktūras, kas īsteno finanšu instrumentus, tos pārvalda neatkarīgi un saskaņā ar atbilstošiem profesionāliem standartiem un darbojas vienīgi to pušu, kas nodrošina ieguldījumus finanšu instrumentā, interesēs;

m) noteikumus finanšu instrumenta slēgšanai.

Turklāt gadījumos, kad finanšu instrumenti izveidoti, izmantojot fondu fondu, finansēšanas nolīgumā starp vadošo iestādi un struktūru, kas īsteno fondu fondu, jānosaka noteikumi struktūru, kas īsteno finanšu instrumentus, novērtēšanai un atlasei, tostarp attiecībā uz aicinājumiem izteikt interesi vai publiskā iepirkuma procedūrām.

2. Stratēģijas dokumentos, kas minēti šīs regulas 38. panta 8. punktā, saistībā ar finanšu instrumentiem, ko īsteno atbilstoši 38. panta 4. punkta c) apakšpunktam, iekļauj vismaz šādus elementus:

a) finanšu instrumenta investīciju stratēģiju vai politiku, paredzēto parādu vispārīgus noteikumus, mērķsaņēmējus un atbalstāmās darbības;

b) uzņēmējdarbības plānu vai līdzvērtīgus dokumentus par finanšu instrumentu, ko īstenos, tostarp paredzamo sviras efektu, kas minēts 37. panta 2. punktā;

c) līdzekļu, kas attiecināmi uz atbalstu no ESI fondiem, izmantošanu un atkārtotu izmantošanu saskaņā ar 43., 44. un 45. pantu;

d) finanšu instrumenta īstenošanas uzraudzību un ziņošanu, lai nodrošinātu atbilstību 46. pantam.

V PIELIKUMS

VIENOTĀS LIKMES PROJEKTIEM, NO KURIEM GŪST IENĀKUMUS

	Nozare	Vienotā likme
1	AUTOTRANSPORTS	30 %
2	DZELZCEĻŠ	20 %
3	PILSĒTAS TRANSPORTS	20 %
4	ŪDENS	25 %
5	CIETIE ATKRITUMI	20 %

VI PIELIKUMS

SAISTĪBU APROPRIĀCIJU SADALĪJUMS PA GADIEM — NO 2014. GADA LĪDZ 2020. GADAM

Koriģēti gada dati (ieskaitot JNI)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Kopā
EUR, 2011. gada cenās	44 677 333 745	45 403 321 660	46 044 910 729	46 544 721 007	47 037 288 589	47 513 211 563	47 924 907 446	325 145 694 739

VII PIELIKUMS

PIEŠĶĪRUMU SADALES METODOLOĢIJA

Piešķīrumu sadales metode mazāk attīstītajiem reģioniem, kas ir tiesīgi saņemt atbalstu saskaņā ar mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un kas minēti 90. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā

1. Katras dalībvalsts piešķīrums ir tās atsevišķajiem atbilstīgajiem NUTS 2. līmeņa reģioniem paredzēto piešķīrumu kopsumma, ko aprēķina šādi:

a) nosaka absolūtu summu (EUR), attiecīgā reģiona iedzīvotāju skaitu reizinot ar starpību starp šā reģiona IKP uz vienu iedzīvotāju, vērtējot pēc pirktspējas paritātes (PSL), un ES 27 valstu vidējo IKP uz vienu iedzīvotāju (PSL);

b) minētajai absolūtajai summai piemēro procentus, lai noteiktu attiecīgā reģiona finansējumu; šos procentus diferencē, lai atspoguļotu šīs dalībvalsts, kurā atrodas atbilstīgais reģions, relatīvo labklājību, ko izsaka kā PSL, salīdzinājumā ar ES 27 valstu vidējo rādītāju, proti:

i) reģioniem dalībvalstīs, kuru NKI uz vienu iedzīvotāju ir mazāks par 82 % no ES 27 vidējā rādītāja – 3,15 %;

ii) reģioniem dalībvalstīs, kuru NKI uz vienu iedzīvotāju ir 82 % līdz 99 % no ES 27 vidējā rādītāja – 2,70 %;

iii) reģioniem dalībvalstīs, kuru NKI uz vienu iedzīvotāju ir lielāks par 99 % no ES 27 vidējā rādītāja – 1,65 %;

c) summai, kas iegūta saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu, attiecīgos gadījumos pieskaita summu, kas iegūta, piešķirot piemaksu EUR 1 300 apmērā uz vienu bezdarbnieku gadā, to piemērojot attiecīgā reģiona bezdarbnieku skaitam, kurš pārsniedz to bezdarbnieku skaitu, kāds būtu, ja piemērotu visu ES mazāk attīstīto reģionu vidējo bezdarba līmeni.

Piešķīrumu sadales metode pārejas reģioniem, kas ir tiesīgi saņemt atbalstu saskaņā ar mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un kas minēti 90. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā

2. Katras dalībvalsts piešķīrums ir tās atsevišķajiem atbilstīgajiem NUTS 2. līmeņa reģioniem paredzēto piešķīrumu kopsumma, ko aprēķina saskaņā ar šādiem soļiem:

a) nosaka minimālo un maksimālo teorētisko atbalsta intensitāti katram atbilstīgajam pārejas reģionam. Minimālo atbalsta apjomu nosaka vidējā atbalsta intensitāte uz vienu iedzīvotāju dalībvalstī pirms reģionālā drošības tīkla piemērošanas, kas piešķirts attiecīgās dalībvalsts vairāk attīstītiem reģioniem. Ja dalībvalstī nav vairāk attīstītu reģionu, minimālais atbalsta apjoms atbildīs sākotnējai vidējā atbalsta intensitātei uz vienu iedzīvotāju visos vairāk attīstītajos reģionos, t. i., EUR 19,80 uz vienu iedzīvotāju gadā. Maksimālais atbalsta apjoms attiecas uz teorētisku reģionu, kura IKP uz vienu iedzīvotāju ir 75 % no ES 27 valstu vidējā rādītāja, un to aprēķina, izmantojot 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteikto metodi. No summas, kas iegūta ar šo metodi, ņem vērā 40 %;

b) aprēķina sākotnējos reģionālos piešķīrumus, ņemot vērā reģiona IKP uz vienu iedzīvotāju (PSL) un izmantojot reģiona relatīvā IKP uz vienu iedzīvotāju salīdzinājumā ar ES 27 valstīm lineāro interpolāciju;

c) saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu aprēķinātajai summai attiecīgos gadījumos pieskaita summu, kas iegūta, piešķirot piemaksu EUR 1 100 apmērā uz vienu bezdarbnieku gadā, to piemērojot attiecīgā reģiona bezdarbnieku skaitam, kurš pārsniedz to bezdarbnieku skaitu, kāds būtu, ja piemērotu visu mazāk attīstīto reģionu vidējo bezdarba līmeni.

Piešķīrumu sadales metode vairāk attīstītajiem reģioniem, kas ir tiesīgi saņemt atbalstu saskaņā ar mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un kas minēti 90. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā.

3. Kopējo sākotnējo teorētisko finansējumu aprēķina, atbalsta intensitāti uz vienu iedzīvotāju gadā – EUR 19,80 – reizinot ar atbilstīgo iedzīvotāju skaitu.

4. Katras attiecīgās dalībvalsts daļa ir tās atbilstīgo NUTS 2. līmeņa reģionu to daļu kopsumma, ko aprēķina, pamatojoties uz šādi svērtiem kritērijiem:

a) reģiona iedzīvotāju kopskaits (svērts ar 25 %);

b) bezdarbnieku skaits NUTS 2. līmeņa reģionos, kur bezdarba līmenis pārsniedz visu vairāk attīstīto reģionu vidējo līmeni (svērts ar 20 %);

c) nodarbinātības pieaugums, kas vajadzīgs, lai izpildītu Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķi panākt, lai reģionu nodarbinātības līmenis (iedzīvotājiem vecumā no 20 līdz 64 gadiem) sasniegtu 75 % (svērts ar 20 %);

d) augstāko izglītību ieguvušu 30 līdz 34 gadu vecuma grupas iedzīvotāju skaita pieaugums, kas vajadzīgs, lai sasniegtu Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķi – 40 % iedzīvotāju (vecumā no 30 līdz 34 gadiem) ar augstāko izglītību (svērts ar 12,5 %);

e) izglītību un apmācību priekšlaicīgi pārtraukušo personu skaita samazinājums (vecumā no 18 līdz 24 gadiem), kas vajadzīgs, lai sasniegtu Savienības stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei mērķi – mācības priekšlaicīgi pārtraukušo personu īpatsvaram jābūt mazākam par 10 % (svērts ar 12,5 %);

f) starpība starp faktisko reģiona IKP (izteikts PSL) un teorētisko reģiona IKP, ja minētā reģiona IKP uz vienu iedzīvotāju būtu tāds pats kā visattīstītākajam NUTS 2. līmeņa reģionam (svērts ar 7,5 %);

g) iedzīvotāju skaits NUTS 3. līmeņa reģionos, kur iedzīvotāju blīvums ir mazāks par 12,5 iedzīvotājiem uz vienu km^2 (svērts ar 2,5 %).

Piešķīrumu sadales metode dalībvalstīm, kas saskaņā ar 90. panta 3. punktu ir tiesīgas saņemt Kohēzijas fonda atbalstu

5. Kopējo teorētisko finansējumu aprēķina, vidējo atbalsta intensitāti uz vienu iedzīvotāju gadā – EUR 48 – reizinot ar atbilstīgo iedzīvotāju skaitu. Katras atbalsttiesīgas dalībvalsts šā teorētiskā finansējuma a priori piešķīrums atbilst procentuālajai daļai, ko, pamatojoties uz tās iedzīvotāju skaitu, platību un valsts labklājību, iegūst šādi:

a) aprēķina vidējo aritmētisko no attiecīgās dalībvalsts iedzīvotāju skaita un platības daļas attiecībā pret visu atbilstīgo dalībvalstu iedzīvotāju kopskaitu un kopējo platību. Tomēr, ja dalībvalsts kopējā iedzīvotāju skaita daļa pārsniedz tās kopējās platības daļu piecas vai vairāk reizes, atspoguļojot ļoti augstu iedzīvotāju blīvumu, šeit izmanto tikai iedzīvotāju kopskaita daļu;

b) pielāgo iegūtos procentuālos rādītājus, piemērojot koeficientu, kas ir viena trešdaļa no procentu apjoma, par kuru attiecīgās dalībvalsts NKI uz vienu iedzīvotāju (mērīts PSL) 2008.–2010. gada laikposmā pārsniedz vai nesasniedz visu atbalsttiesīgo dalībvalstu vidējo NKI uz vienu iedzīvotāju (vidējais skaitlis izteikts kā 100 %).

6. Lai ņemtu vērā to dalībvalstu būtiskās vajadzības transportu un vides jomā, kuras Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai vēlāk, šo valstu Kohēzijas fonda finansējuma daļu noteiks kā vismaz vienu trešdaļu no to kopējā galīgā finanšu piešķīruma pēc 10. līdz 13. punktā noteiktā maksimālā apjoma ierobežojuma piemērošanas, kas saņemts vidēji visā laikposmā.

7. Kohēzijas fonda piešķīrums 90. panta 3. punkta otrajā daļā noteiktajām dalībvalstīm septiņos gados proporcionāli samazinās. Šis pārejas posma atbalsts 2014. gadā būs EUR 48 uz vienu iedzīvotāju, to piemērojot dalībvalsts iedzīvotāju kopskaitam. Turpmākajos gados piešķiramās summas izteiks kā procentuālu daļu no 2014. gadam noteiktās summas, proti, 71 % 2015. gadā, 42 % 2016. gadā, 21 % 2017. gadā, 17 % 2018. gadā, 13 % 2019. gadā un 8 % 2020. gadā.

Piešķīrumu sadales metode ETS regulas 4. pantā minētajam mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība"

8. Resursu piešķīrumus pa dalībvalstīm, aptverot pārrobežu un transnacionālo sadarbību un ieskaitot ERAF ieguldījumu Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumentā un Pirmspievienošanās palīdzības instrumentā, nosaka kā pierobežas reģionu iedzīvotāju īpatsvara un katras dalībvalsts kopējā iedzīvotāju skaita īpatsvara svērto summu. Svērumu nosaka pārrobežu un transnacionālās sadaļas attiecīgās daļas. Pārrobežu un transnacionālās sadarbības komponentu daļas ir attiecīgi 77,9 % un 22,1 %.

Piešķīrumu sadales metode attiecībā uz papildu finansējumu 92. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajiem reģioniem

9. Tālākajiem NUTS 2. līmeņa reģioniem un ziemeļu mazapdzīvotiem NUTS 2. līmeņa reģioniem piešķir īpašu papildu piešķīrumu, kas atbilst EUR 30 uz vienu iedzīvotāju gadā atbalsta intensitātei. Minēto piešķīrumu sadalīs reģioniem un dalībvalstīm proporcionāli minēto reģionu iedzīvotāju kopskaitam.

Ar kohēziju saistītu fondu pārvietojumu maksimālais apmērs

10. Lai palīdzētu panākt pienācīgu kohēzijas finansējuma koncentrāciju vismazāk attīstītajos reģionos un dalībvalstīs un mazināt vidējās atbalsta intensitātes uz vienu iedzīvotāju atšķirības, pārvietojumu maksimālais apmērs (piemērojot ierobežojumu) no fondiem katrai atsevišķai dalībvalstij ir 2,35 % no dalībvalsts IKP. Maksimālā apmēra ierobežošanu piemēros katru gadu, ņemot vērā pielāgojumus, kas vajadzīgi, lai veiktu JNI intensīvāku īstenošanu sākumposmā, un — attiecīgos gadījumos — proporcionāli samazinās visus pārvietojumus (izņemot vairāk attīstītiem reģioniem un mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība") attiecīgajai dalībvalstij, lai iegūtu pārvietojuma maksimālo apmēru. Dalībvalstīm, kuras pievienojās Savienībai pirms 2013. gada un kuru vidējais faktiskais IKP pieaugums 2008.–2010. gadā bija mazāks nekā -1 %, pārvietojuma maksimālais apmērs būs 2,59 %.

11. Šā pielikuma 10. punktā minētās maksimālās summas ietver ERAF ieguldījumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta pārrobežu daļas un Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta pārrobežu daļas finansēšanā. Minētās maksimālās summas neietver īpašo EUR 3 000 000 000 piešķīrumu JNI.

12. IKP aprēķinus, ko veiks Komisija, pamatos uz statistikas datiem, kas pieejami 2012. gada maijā. Katras dalībvalsts IKP pieaugumu 2014.–2020. gadā, kā to 2012. gada maijā prognozēja Komisija, katrai dalībvalstij piemēros atsevišķi.

13. No 10. punktā aprakstītajiem noteikumiem neizriet, ka kādai dalībvalstij var piešķirt vairāk nekā 110 % no tās līmeņa reālā izteiksmē 2007.–2013. gada plānošanas periodā.

Papildu noteikumi

14. Visiem reģioniem, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju (PLS), ko izmanto kā kritēriju tiesībām saņemt atbalstu 2007.–2013. gada plānošanas periodā, un bija mazāks nekā 75 % no ES 25 valstu vidējā rādītāja, bet kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir lielāks nekā 75 % no ES 27 valstu vidējā rādītāja, minimālais atbalsta apmērs mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam katru gadu būs 60 % no to iepriekšējā indikatīvā vidējā gada piešķīruma saskaņā ar konvergences mērķiem, ko Komisija aprēķina 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmas ietvaros.

15. Neviens pārejas reģions nesaņem mazāk par to, ko tas būtu saņēmis, ja būtu vairāk attīstīts reģions. Lai noteiktu minētā minimālā piešķīruma līmeni, piešķīrumu sadales metode, ko piemēro vairāk attīstītiem reģioniem, tiks piemērota visiem reģioniem, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir vismaz 75 % no ES 27 valstu vidējā rādītāja.

16. Minimālais kopējais fondu piešķīrums dalībvalstij atbilst 55 % no tās individuālā kopējā piešķīruma laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam. Pielāgojumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo prasību, piemēro proporcionāli fondu piešķīrumiem, izņemot piešķīrumus mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība".

17. Lai novērstu ekonomikas krīzes ietekmi uz eurozonas dalībvalstu labklājības līmeni un sekmētu izaugsmi un jaunu darbvietu izveidi minētajās dalībvalstīs, no struktūrfondiem nodrošina šādus papildu piešķīrumus:

a) EUR 1 375 000 000 vairāk attīstītajiem Grieķijas reģioniem;

b) EUR 1 000 000 000 Portugālei, ko sadala šādi: EUR 450 000 000 vairāk attīstītiem reģioniem, no kuriem EUR 150 000 000 piešķir Madeirai, EUR 75 000 000 — pārejas reģionam un EUR 475 000 000 — mazāk attīstītajiem reģioniem;

c) EUR 100 000 000 Īrijas pierobežas, centrālajam un rietumu reģionam;

d) EUR 1 824 000 000 Spānijai, no kuriem EUR 500 000 000 piešķir Estremadūrai, EUR 1 051 000 000 — pārejas reģioniem un EUR 273 000 000 — vairāk attīstītajiem reģioniem;

e) EUR 1 500 000 000 mazāk attīstītajiem Itālijas reģioniem, no kuriem EUR 500 000 000 piešķir ārpilsētas teritorijām.

18. Lai atzītu problēmas, kas radušās saistībā ar stāvokli dalībvalstīs, kuras ir salas, un dažu Eiropas Savienības daļu nošķirtību, pēc 16. punkta noteiktās aprēķinu metodes piemērošanas Malta un Kipra saņem papildu finansējumu attiecīgi EUR 200 000 000 un EUR 150 000 000 apmērā saskaņā ar mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", un to sadala šādi: vienu trešdaļu Kohēzijas fondam un divas trešdaļas struktūrfondiem.

Spānijas reģioniem Seūtai un Meliļai no struktūrfondiem piešķir papildu finansējumu, kura kopējais apmērs ir EUR 50 000 000.

Tālākajam Majotas reģionam no struktūrfondiem piešķir kopējo finansējumu EUR 200 000 000 apmērā.

19. Lai palīdzētu noteiktiem reģioniem vieglāk pielāgoties vai nu pārmaiņām to statusā, vai ilgstošajām sekām, ko radījuši nesenie notikumi to tautsaimniecībā, veic šādus papildu piešķīrumus:

a) Beļģijai EUR 133 000 000, no kuriem EUR 66 500 000 Limburgai un EUR 66 500 000 miljonus Valonijas reģionā esošajiem pārejas reģioniem;

b) Vācijai EUR 710 000 000, no kuriem EUR 510 000 000 bijušajiem konverģences reģioniem pārejas reģionu kategorijā un EUR 200 000 000 Leipcigas reģionam;

c) neatkarīgi no 10. punktā noteiktā no struktūrfondiem mazāk attīstītajiem Ungārijas reģioniem piešķirs papildu finansējumu EUR 1 560 000 000 apmērā, mazāk attīstītajiem Čehijas reģioniem — papildu finansējumu EUR 900 000 000 apmērā un mazāk attīstītajam Slovēnijas reģionam — papildu finansējumu EUR 75 000 000 apmērā.

20. Kopsummā EUR 150 000 000 tiks piešķirti PEACE programmai, no kuriem EUR 106 500 000 piešķirs Apvienotajai Karalistei un EUR 43 500 000 — Īrijai. Šo programmu īstenos kā pārrobežu sadarbības programmu, iesaistot Ziemeļīriju un Īriju.

Papildu korekcijas saskaņā ar 92. panta 2. punktu

21. Papildus 91. un 92. pantā noteiktajām summām Kipra 2014. gadā saņem papildu piešķīrumu EUR 94 200 000 apmērā un 2015. gadā — 92 400 000, kas tiks pievienoti tās struktūrfondu piešķīrumam.

VIII PIELIKUMS

METODOLOĢIJA SAISTĪBĀ AR 91. PANTĀ MINĒTO ĪPAŠO PIEŠĶĪRUMU JNI

I. Īpašā piešķīruma JNI resursu sadalījumu nosaka saskaņā ar šādiem soļiem:

1. Atbalsttiesīgos NUTS 2. līmeņa reģionos, kā tie definēti ESF regulas 16. pantā, 15 līdz 24 gadus vecu jauniešu vecuma grupā nosaka jauniešu bezdarbnieku skaitu, proti, NUTS 2. līmeņa reģionos, kuros jauniešu vecumā no 15 līdz 24 gadiem bezdarba līmenis 2012. gadā bija vairāk nekā 25 %, un dalībvalstīm, kurās jauniešu bezdarba līmenis 2012. gadā ir palielinājies par vairāk nekā 30 % — reģionos, kuros jauniešu bezdarba līmenis 2012. gadā bija vairāk nekā 20 % ("atbilstīgie reģioni").

2. Katram atbilstīgajam reģionam piešķīrumu aprēķina, pamatojoties uz to jauniešu skaita, kuri konkrētajā atbilstīgajā reģionā ir bez darba, īpatsvaru visu 1. punktā minēto jauniešu bezdarbnieku kopskaitā visos atbilstīgajos reģionos.

3. Dalībvalstij paredzētais piešķīrums ir visiem tās atbilstīgajiem reģioniem piešķirto līdzekļu summa.

II. Īpašo piešķīrumu JNI neņem vērā, piemērojot ierobežojošos noteikumus, kas VII pielikumā paredzēti attiecībā uz vispārējo līdzekļu sadalījumu.

III. Lai noteiktu īpašo piešķīrumu no JNI Majotai, jauniešu bezdarba līmeni un jauniešu bezdarbnieku skaitu nosaka, pamatojoties uz jaunākajiem valsts līmenī pieejamajiem datiem, ja nav pieejami *Eurostat* dati NUTS 2 līmenī.

IV. JNI paredzētos līdzekļus 2016.–2020. gadam var palielināt, īstenojot budžeta procedūru saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 14. pantu. Papildu līdzekļus dalībvalstīm sadala, ievērojot tos pašus posmus kā sākotnējam piešķīrumam, bet ņem vērā jaunākos pieejamos datus par gadu.

IX PIELIKUMS

ESF MINIMĀLĀS DAĻAS NOTEIKŠANAS METODOLOĢIJA

Papildu procentuālo daļu, ko pieskaita tiem 92. panta 4. punktā minētajiem struktūrfondu daļas resursiem, kuru dalībvalstī piešķir ESF un kura atbilst attiecīgajai dalībvalstij paredzētajai daļai 2007.–2013. gada plānošanas periodā, nosaka atbilstīgi nodarbinātības līmenim (20–64 gadu vecuma grupā) atsauces, proti, 2012. gadā šādi:

— ja nodarbinātības līmenis ir 65 % vai zemāks, pieskaita papildu daļu 1,7 procentu punktu apmērā;

— ja nodarbinātības līmenis ir augstāks par 65 %, bet nepārsniedz 70 %, pieskaita papildu daļu 1,2 procentu punktu apmērā;

— ja nodarbinātības līmenis ir augstāks par 70 %, bet nepārsniedz 75 %, pieskaita papildu daļu 0,7 procentu punktu apmērā;

— ja nodarbinātības līmenis pārsniedz 75 %, papildu daļu neprasa.

Dalībvalstij piešķirtā kopējā procentuālā daļa pēc papildu daļas pieskaitīšanas nepārsniedz 52 % no 92. panta 4. punktā minētā struktūrfondu resursu apjoma.

Horvātijas gadījumā ESF atvēlētā struktūrfondu daļa, izņemot Eiropas teritoriālās sadarbības mērķim paredzētos resursus, 2007.–2013. gada plānošanas periodā tiek noteikta, pamatojoties uz vidējo rādītāju attiecībā uz to dalībvalstu konvergences reģioniem piešķirto daļu, kuras pievienojās Savienībai 2004. gada 1. janvārī vai vēlāk.

X PIELIKUMS

PAPILDINĀMĪBA

1. PUBLISKI VAI LĪDZVĒRTĪGI STRUKTURĀLIE IZDEVUMI

Lai noteiktu publiskus vai līdzvērtīgus strukturālos izdevumus, tajās dalībvalstīs, kurās mazāk attīstītos reģionos dzīvo vismaz 65 % no iedzīvotāju skaita, izmanto bruto pamatkapitālu, par ko paziņots stabilitātes un konverģences programmās, kuras dalībvalstis sagatavo saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1466/97, lai iesniegtu savu vidēja termiņa budžeta stratēģiju. Izmantojamais skaitlis ir skaitlis, kas ir paziņots saistībā ar vispārējās valdības bilanci un parādu un vispārējās valdības budžeta prognozēm, un to izsaka procentos no IKP.

Lai noteiktu publiskus vai līdzvērtīgus strukturālos izdevumus, tajās dalībvalstīs, kurās mazāk attīstītos reģionos dzīvo vairāk nekā 15 %, bet mazāk nekā 65 % no iedzīvotāju skaita, izmanto bruto pamatkapitāla veidošanas kopējo apjomu mazāk attīstītajos reģionos. To norāda tādā pašā formā, kā noteikts pirmajā daļā.

2. PĀRBAUDE

Papildināmības pārbaudēm, ko veic saskaņā ar 95. panta 5. punktu, piemēro turpmāk izklāstītos noteikumus.

2.1 Ex ante pārbaude

a) Kad dalībvalsts iesniedz partnerības nolīgumu, tā sniedz informāciju par plānoto izdevumu profilu, izmantojot 1. tabulas formātu.

1. tabula

Vispārējās valdības izdevumi procentos no IKP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

b) Dalībvalstis, kurās mazāk attīstītos reģionos dzīvo vairāk nekā 15 %, bet mazāk nekā 65 % no iedzīvotāju skaita, sniedz informāciju arī par plānoto izdevumu profilu mazāk attīstītajos reģionos, izmantojot 2. tabulas formātu.

2. tabula

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Vispārējās valdības bruto pamatkapitāla veidošana mazāk attīstītajos reģionos procentos no IKP	X	X	X	X	X	X	X

c) Dalībvalsts sniedz Komisijai informāciju par galvenajiem makroekonomiskajiem rādītājiem un prognozēm, kas ir publisku vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu līmeņa pamatā.

d) Dalībvalstis, kurās mazāk attīstītos reģionos dzīvo vairāk nekā 15 %, bet mazāk nekā 65 % no iedzīvotāju skaita, sniedz Komisijai informāciju arī par metodi, kas izmantota, lai aplēstu bruto pamatkapitāla veidošanu minētajos reģionos. Šim nolūkam dalībvalstis izmanto reģionāla līmeņa publisko investīciju datus, ja tie ir pieejami. Ja šādi dati nav pieejami vai citos pienācīgi pamatotos gadījumos, tostarp ja dalībvalsts 2014.–2020. gada laikposmam ir ievērojami mainījusi Regulā (EK) Nr. 1059/2013 definēto reģionālo sadalījumu, bruto pamatkapitāla veidošanu var aplēst, valsts līmeņa publisko investīciju datiem piemērojot reģionālos publisko izdevumu indikatorus vai reģionālo iedzīvotāju skaitu.

e) Kad dalībvalsts un Komisija ir vienojušās, 1. tabulu un attiecīgos gadījumos 2. tabulu iekļauj attiecīgās dalībvalsts partnerības nolīgumā kā publisku vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu atsauces līmeni, kas jāsaglabā 2014.–2020. gadā.

2.2 Termiņa vidusposma pārbaude

a) Ja vidējie gada izdevumi laikposmā no 2014. līdz 2017. gadam ir vienādi ar partnerības nolīgumā noteikto izdevumu atsauces līmeni vai lielāki par to, termiņa vidusposma pārbaudē uzskata, ka dalībvalsts ir saglabājusi publisku vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu līmeni.

b) Pēc termiņa vidusposma pārbaudes Komisija, apspriežoties ar dalībvalsti, var pārskatīt partnerības nolīgumā noteikto publisku vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu atsauces līmeni, ja ekonomiskā situācija dalībvalstī ir būtiski mainījusies salīdzinājumā ar partnerības nolīguma pieņemšanas brīdī izdarītajām aplēsēm.

2.3 Ex post pārbaude

Ja vidējie gada izdevumi laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam ir vienādi ar partnerības nolīgumā noteikto izdevumu atsauces līmeni vai lielāki par to, ex post pārbaudē uzskata, ka dalībvalsts ir saglabājusi publisku vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu līmeni.

3. FINANŠU KOREKCIJAS LIKMES PĒC EX POST PĀRBAUDES

Ja Komisija nolemj veikt finanšu korekciju saskaņā ar 95. panta 6. punktu, finanšu korekcijas likmi aprēķina, atskaitot 3 % no starpības starp partnerības nolīgumā noteikto atsauces līmeni un sasniegto līmeni, kas izteikts procentos no atsauces līmeņa, un iegūto rezultātu dalot ar 10. Finanšu korekciju nosaka, piemērojot minēto finanšu korekcijas likmi fondu ieguldījumam, kas piešķirts attiecīgajai dalībvalstij par mazāk attīstītiem un pārejas reģioniem par visu plānošanas periodu.

Ja starpība starp partnerības nolīgumā noteikto atsauces līmeni un sasniegto līmeni, kas izteikts procentos no partnerības nolīgumā noteiktā atsauces līmeņa, ir 3 % vai mazāka, finanšu korekciju neveic.

Finanšu korekcija nepārsniedz 5 % no fondu piešķīruma attiecīgajai dalībvalstij par mazāk attīstītiem reģioniem par visu plānošanas periodu.

XI PIELIKUMS

Ex ante nosacījumi

I DAĻA: Tematiskie *ex ante* nosacījumi

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
1. Nostiprināt pētniecību, tehnoloģiju attīstību un inovāciju (pētniecības un attīstības-mērķis) (minēts 9. panta pirmās daļas 1. punktā)	ERAF: — Visas investīciju prioritātes saskaņā ar tematisko mērķi Nr. 1.	1.1. Pētniecība un inovācija: ir izstrādāta valsts vai reģionāla pārdomātas specializācijas stratēģija atbilstoši valsts reformu programmai, lai līdzsvarotu privātos pētniecības un inovācijas izdevumus, kura atbilst pazīmēm, kas liecina, ka valsts vai reģionālās P&I sistēmas darbojas labi.	— Ir ieviesta valsts vai reģionāla pārdomātas specializācijas stratēģija: — kuras pamatā ir SWOT vai līdzīga analīze, lai koncentrētu resursus uz ierobežotu pētniecības un inovācijas prioritāšu kopumu; — kurā ir izklāstīti pasākumi privātu pētniecības investīciju veicināšanai; — kura paredz uzraudzības mehānismu. — Ir pieņemts satvars, kurā izklāstīti pieejamie budžeta resursi pētniecībai un inovācijai.
	ERAF: — uzlabot pētniecības un inovācijas (P&I) infrastruktūru un spēju attīstīt P&I izcilību, kā arī veicināt kompetences centru, jo īpaši Eiropas nozīmes centru, izveidi.	1.2. Pētniecības un inovācijas infrastruktūra: pastāv daudzgadu plāns investīciju iekļaušanai budžetā un noteikšanai par prioritāti.	— Ir pieņemts indikatīvs daudzgadu plāns ar Savienības prioritātēm saistīto investīciju iekļaušanai budžetā un noteikšanai par prioritāti, un attiecīgā gadījumā ir pieņemts Eiropas pētniecības infrastruktūru stratēģiskais forums (ESFRI).
2. Uzlabot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) pieejamību, izmantošanu un kvalitāti (platjoslas mērķis) (minēts 9. panta pirmās daļas 2. punktā)	ERAF: — attīstīt IKT produktus un pakalpojumus, e-komerciju un palielināt pieprasījumu IKT jomā; — veicināt IKT lietošanu e-pārvaldībai, e-mācībām, e-iekļaušanai, e-kultūrai un e-veselībai.	2.1. Digitālā izaugsme: stratēģisks politikas satvars par digitālo stratēģiju, lai veicinātu cenas ziņā pieejamus, augstas kvalitātes un sadarbspējīgus IKT iespējotus privātos un publiskos pakalpojumus un palielinātu to izmantošanu pilsoņu, tostarp neaizsargāto grupu, uzņēmumu un valstu pārvaldes iestāžu, vidū, tostarp pārrobežu iniciatīvas.	— Pastāv stratēģisks politikas satvars digitālajai izaugsmei, piemēram, valsts vai reģionālajā pārdomātas specializācijas stratēģijā, kurā aplūkoti šādi aspekti: — darbību iekļaušana budžetā un noteikšana par prioritāti, izmantojot SWOT vai līdzīgu analīzi, kas veikta atbilstīgi Eiropas digitalizācijas programmas rezultātu pārskatam; — vajadzētu būt veiktai analīzei par IKT pieprasījumam un piedāvājumam sniegtā atbalsta līdzsvarošanu;

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
			— rādītāji intervences progresa noteikšanai, piemēram, digitālo prasmju, prasmju, e-iekļaušanas, e-pieejamības un progresu e-veselības jomā, nepārkāpjot LESD 168. pantā noteiktos ierobežojumus, attiecīgā gadījumā šos rādītājus saskaņojot ar spēkā esošajām atbilstošajām nozaru Savienības, valsts vai reģionālajām stratēģijām; — IKT spēju veidošanas vajadzību novērtējums.
	ERAF: — paplašināt platjoslas pakalpojumu izvietojumu un sekmēt ātrgaitas tīklu attīstību, kā arī atbalstīt jaunizstrādātu tehnoloģiju un tīklu pieņemšanu digitālajai ekonomikai.	2.2. Nākamās paaudzes tīklu (NGN) infrastruktūra: ir izstrādāti valsts vai reģionāli NGN plāni, kuros ņemtas vērā reģionālās darbības, kas veiktas, lai sasniegtu Savienības mērķus attiecībā uz piekļuvi ātrgaitas internetam, galveno uzmanību pievēršot jomām, kurās tirgus nenodrošina atvērtu infrastruktūru par pieejamu cenu un kvalitāti, saskaņā ar Savienības konkurences un valsts atbalsta noteikumiem, un paredzēt neaizsargātām iedzīvotāju grupām pieejamus pakalpojumus.	— Ir izstrādāts valsts vai reģionālais NGN plāns, kas paredz: — plānu attiecībā uz investīcijām infrastruktūrā, pamatojoties uz ekonomikas analīzi, kurā ņem vērā esošās privāto un publisko infrastruktūru un plānotās investīcijas; — ilgtspējīgus investīciju modeļus, kas veicina konkurenci un nodrošina atvērtu, cenas ziņā pieejamu, kvalitatīvu un nākotnē izmantojamu infrastruktūru un pakalpojumus; — pasākumus privāto investīciju veicināšanai.
3. Uzlabot mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) konkurētspēju (minēts 9. panta pirmās daļas 3. punktā)	ERAF: — sekmēt uzņēmējdarbību, jo īpaši atvieglojot jaunu ideju izmantošanu ekonomikā un atbalstot jaunu uzņēmumu izveidi, tostarp ar uzņēmumu inkubatoru palīdzību; — atbalstīt MVU spēju iesaistīties izaugsmē reģionālajā, valsts un starptautiskajā tirgū, kā arī iesaistīties inovācijas procesos.	3.1. Ir veiktas īpašas darbības, lai stiprinātu uzņēmējdarbības veicināšanu, ņemot vērā Mazās uzņēmējdarbības aktu (MUA).	— Konkrētās darbības ir šādas: — ir ieviesti pasākumi, lai samazinātu laiku un izmaksas, kas vajadzīgas uzņēmuma izveidei, ņemot vērā MUA mērķus; — ir ieviesti pasākumi, lai saīsinātu laiku, kas vajadzīgs tādu licenču un atļauju saņemšanai, kuras ļauj sākt un veikt konkrēto uzņēmuma darbību, ņemot vērā MUA mērķus;

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
			— ir izveidots mehānisms, lai uzraudzītu ieviesto MUA pasākumu īstenošanu un novērtētu tiesību aktu ietekmi uz MVU.
4. Atbalstīt pāreju uz zemu oglekļa emisiju ekonomiku visās nozarēs (minēts 9. panta pirmās daļas 4. punktā)	ERAF+Kohēzijas fonds: — atbalstīt energoefektivitāti, pārdomātu energovadību un atjaunojamo energoresursu izmantošanu publiskajā infrastruktūrā, tostarp sabiedriskajās ēkās un mājsaimniecībās.	4.1. Ir veiktas darbības, lai veicinātu galapatēriņa energoefektivitātes rentablus uzlabojumus un rentablu ieguldījumu energoefektivitātē, būvējot vai atjaunojot ēkas.	— Darbības ir šādas: — pasākumi, lai nodrošinātu, ka ir ieviests prasību minimums attiecībā uz ēku energoefektivitāti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/31/ES ([1]) 3., 4. un 5. pantu; — pasākumi, kas vajadzīgi ēku energoefektivitātes sertifikācijas sistēmas ieviešanai saskaņā ar Direktīvas 2010/31/ES 11. pantu; — pasākumi, lai nodrošinātu energoefektivitātes stratēģisku plānošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/27/ES ([2]) 3. pantu, — pasākumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/32/EK ([3]) par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem 13. pantu, lai nodrošinātu, ka galapatērētāji tiek nodrošināti ar individuāliem skaitītājiem, ciktāl tas ir tehniski iespējams, finansiāli saprātīgi un samērīgi saistībā ar iespējamiem energoietaupījumiem.
	ERAF + Kohēzijas fonds: — veicināt siltuma un elektroenerģijas efektīvas koģenerācijas izmantošanu, pamatojoties uz lietderīgā siltuma pieprasījumu.	4.2. Ir veiktas darbības, lai veicinātu siltuma un elektroenerģijas efektīvu koģenerāciju.	— Darbības ir šādas: — atbalsts koģenerācijai ir balstīts uz lietderīgā siltuma pieprasījumu un primārās enerģijas ietaupījumiem saskaņā ar Direktīvas 2004/8/EK 7. panta 1. punktu un 9. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, dalībvalstis vai to kompetentās iestādes ir izvērtējušas pastāvošās likumdošanas un regulatīvās sistēmas attiecībā uz atļauju izsniegšanas procedūrām un citām procedūrām, lai:

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
			a) veicinātu to, ka koģenerācijas iekārtu izstrāde atbilst ekonomiski pamatotam saražotā lietderīgā siltuma pieprasījumam, un novērstu to, ka saražotais siltuma daudzums pārsniedz lietderīgā siltuma daudzumu; un b) samazinātu regulatīvus un neregulatīvus ierobežojumus koģenerācijas palielināšanai.
	ERAF+Kohēzijas fonds: — veicināt no atjaunojamiem energoresursiem iegūtas enerģijas ražošanu un sadali.	4.3. Ir veikti pasākumi, lai sekmētu atjaunojamo energoresursu ražošanu un sadali ([4]).	— Ir pārredzamas atbalsta shēmas, prioritāra pieeja tīklam vai garantēta pieeja un prioritāte sadalē, kā arī publiski izziņoti standartnoteikumi attiecībā uz tehnisku pielāgojumu izmaksu uzņemšanos un sadali, un tie atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK ([4]) 14. panta 1. punktam, 16. panta 2. punktam un 16. panta 3. punktam. — Dalībvalsts ir pieņēmusi valsts atjaunojamo energoresursu rīcības plānu saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 4. pantu.
5. Veicināt pielāgošanos klimata pārmaiņām, riska novēršanu un pārvaldību (klimata pārmaiņu mērķis) (minēts 9. panta pirmās daļas 5. punktā)	ERAF+Kohēzijas fonds: — veicināt investīcijas, kas ļauj risināt konkrētus riskus, nodrošinot noturību pret katastrofām un izstrādājot katastrofu pārvarēšanas sistēmas.	5.1. Riska novēršana un riska pārvaldība: ir izstrādāti valsts vai reģionāli riska novērtējumi attiecībā uz katastrofu pārvarēšanu, ņemot vērā pielāgošanos klimata pārmaiņām.	— Ir izstrādāts valsts vai reģionāls riska novērtējums, kurā ir ietverti šādi elementi: — sniegts riska novērtējumam izmantotā procesa, metodoloģijas, metožu un neslepeno datu apraksts, kā arī uz risku pamatotu kritēriju apraksts investīciju noteikšanai par prioritāti; — sniegts viena riska un vairāku risku scenāriju apraksts; — attiecīgā gadījumā ņemtas vērā valsts stratēģijas attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām.

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
6. saglabāt un aizsargāt vidi un veicināt resursefektivitāti (minēts 9. panta pirmās daļas 6. punktā)	ERAF + Kohēzijas fonds: — veikt investīcijas ūdensapgādes jomā, lai nodrošinātu Savienības vides acquis prasības un risinātu vajadzības, ko dalībvalstis noteikušas saistībā ar investīcijām un kas pārsniedz šīs prasības.	6.1. Ūdensapgādes joma: ir spēkā a) ūdens cenu noteikšanas politika, kura paredz atbilstošus stimulus lietotājiem izmantot ūdens resursus efektīvi, un b) dažādo ūdens izmantojumu atbilstošs ieguldījums ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšanā, kam piemēro likmi, kura noteikta apstiprinātajā upju baseinu apsaimniekošanas plānā attiecībā uz investīcijām, ko atbalsta programmas.	— ERAF un Kohēzijas fonda atbalstītajās nozarēs dalībvalsts ir nodrošinājusi dažādo ūdens izmantojumu ieguldījumu ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšanā pa nozarēm saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK ([5]) 9. panta 1. punkta pirmo ievilkumu, vajadzības gadījumā ņemot vērā atgūšanas sociālo, vides un ekonomisko ietekmi, kā arī skartā reģiona vai reģionu ģeogrāfiskos un klimatiskos apstākļus. — Ir pieņemts upju baseinu apsaimniekošanas plāns upju baseinu apgabalam, kas atbilst 13. pantam Direktīvā 2000/60/EK.
	ERAF + Kohēzijas fonds: — veikt investīcijas atkritumu apsaimniekošanas jomā, lai nodrošinātu Savienības vides acquis prasības un lai risinātu vajadzības, ko dalībvalstis noteikušas saistībā ar investīcijām un kas pārsniedz šīs prasības.	6.2. Atkritumu apsaimniekošanas joma: veicināt ekonomiski un ekoloģiski ilgtspējīgas investīcijas atkritumu apsaimniekošanas jomā, jo īpaši, izstrādājot atkritumu apsaimniekošanas plānus saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK un ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju.	— Komisijai ir iesniegts Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 5. punktā prasītais īstenošanas ziņojums par panākumiem Direktīvas 2008/98/EK 11. panta mērķu sasniegšanā. — Ir izstrādāts viens vai vairāki atkritumu apsaimniekošanas plāni, kā to paredz Direktīvas 2008/98/EK 28. pants. — Ir izstrādātas atkritumu rašanās novēršanas programmas, kā to paredz minētās Direktīvas 2008/98/EK 29. pants. — Ir pieņemti vajadzīgie pasākumi, lai sasniegtu mērķus attiecībā uz sagatavošanos atkārtotai izmantošanai un pārstrādei līdz 2020. gadam saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 2. punktu.

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
7. Veicināt ilgtspējīgu transportu un novērst trūkumus galvenajās tīkla infrastruktūrās (minēts 9. panta pirmās daļas 7. punktā)	ERAF + Kohēzijas fonds: — atbalstīt multimodālu Eiropas vienoto transporta telpu, investējot TEN-T. — izstrādāt un atjaunot visaptverošas, kvalitatīvas un savstarpēji izmantojamas dzelzceļu sistēmas un veicināt trokšņa samazināšanas pasākumus. — izstrādāt un uzlabot videi draudzīgas (tostarp ar zemu trokšņa līmeni) transporta sistēmas ar zemu oglekļa emisiju, tostarp iekšzemes ūdensceļus un jūras transportu, ostas, multimodālos savienojumus un lidostu infrastruktūru, lai veicinātu ilgtspējīgu reģionālo un vietējo mobilitāti; ERAF: — uzlabot reģionālo mobilitāti, savienojot sekundārus un terciārus mezglus ar TEN-T infrastruktūru, ietverot multimodālus mezglus.	7.1. Transports: ir izstrādāts visaptverošs plānsvai plāni, vai satvars vai satvari par investīcijām transportā saskaņā ar dalībvalstu iestāžu sistēmu (tostarp reģionālajam un vietējam sabiedriskajam transportam), kas atbalsta infrastruktūras attīstību un uzlabo savienojamību ar TEN-T visaptverošajiem tīkliem un pamattīkliem.	— Ir izstrādāts visaptverošs plāns vai plāni, vai satvars vai satvari par investīcijām transportā, kas atbilst tiesiskajām prasībām attiecībā uz stratēģisko vides novērtējumu un nosaka: — ieguldījumu Eiropas vienotajā transporta telpā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1315/2013 ([6]) 10. pantu, ietverot investīciju prioritātes: — TEN-T pamattīklā un visaptverošajā tīklā, kur ir paredzētas investīcijas no ERAF un Kohēzijas fonda, un — sekundārajā savienojamībā; — reālistiskus un pārdomātus to projektu mērķus, kurus paredzēts atbalstīt no ERAF un Kohēzijas fonda, — pasākumus, lai nodrošinātu starpniekinstitūciju un atbalsta saņēmēju spēju sasniegt projekta mērķus.
	ERAF + Kohēzijas fonds: — atbalstīt multimodālu Eiropas vienoto transporta telpu, investējot TEN-T. — izstrādāt un atjaunot visaptverošas, kvalitatīvas un savstarpēji izmantojamas dzelzceļu sistēmas un veicināt trokšņa samazināšanas pasākumus.	7.2. Dzelzceļš: visaptverošajā transporta plānā vai plānos vai satvarā vai satvaros ir atsevišķa sadaļa par dzelzceļa attīstību saskaņā ar dalībvalstu iestāžu sistēmu (tostarp reģionālajam un vietējam sabiedriskajam transportam), kas atbalsta infrastruktūras attīstību un uzlabo savienojamību ar TEN-T visaptverošajiem tīkliem un pamattīkliem. Investīcijas attiecas uz kustamajiem aktīviem, savstarpējo izmantojamību un spēju veidošanu.	— Transporta plānā vai plānos, vai satvarā vai satvaros ir sadaļa par dzelzceļa attīstību, kā noteikts iepriekš, un šī sadaļa atbilst tiesiskajām prasībām attiecībā uz stratēģisko vides novērtējumu (SVN) un tajā nosaka reālistiskus un pārdomātus projekta mērķus (tostarp grafiku un budžeta struktūru); — paredz pasākumus, lai nodrošinātu starpniekinstitūciju un atbalsta saņēmēju spēju sasniegt projekta mērķus.

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
	— izstrādāt un uzlabot videi draudzīgas (tostarp ar zemu trokšņa līmeni) transporta sistēmas ar zemu oglekļa emisiju, tostarp iekšzemes ūdensceļus un jūras transportu, ostas, multimodālus savienojumus un lidostu infrastruktūru, lai veicinātu ilgtspējīgu reģionālo un vietējo mobilitāti. ERAF: — uzlabot reģionālo mobilitāti, savienojot sekundārus un terciārus mezglus ar TEN-T infrastruktūru, ietverot multimodālus mezglus.		
	ERAF+Kohēzijas fonds: — atbalstīt multimodālu Eiropas vienoto transporta telpu, investējot TEN-T. — izstrādāt un atjaunot visaptverošas, kvalitatīvas un savstarpēji izmantojamas dzelzceļu sistēmas un veicināt trokšņa samazināšanas pasākumus. — izstrādāt un uzlabot videi draudzīgas (tostarp ar zemu trokšņa līmeni) transporta sistēmas ar zemu oglekļa emisiju, tostarp iekšzemes ūdensceļus un jūras transportu, ostas, multimodālus savienojumus un lidostu infrastruktūru, lai veicinātu ilgtspējīgu reģionālo un vietējo mobilitāti; ERAF: — uzlabot reģionālo mobilitāti, savienojot sekundārus un terciārus mezglus ar TEN-T infrastruktūru, ietverot multimodālus mezglus.	7.3. Citi transporta veidi, ietverot iekšzemes ūdensceļus un jūras transportu, ostas, multimodālus savienojumus un lidostu infrastruktūru: visaptverošajā(-os) transporta plānā vai plānos vai satvarā vai satvaros ir atsevišķa sadaļa par iekšzemes ūdensceļiem un jūras transportu, ostām, multimodāliem savienojumiem un lidostu infrastruktūru, kas palīdz uzlabot savienojamību ar TEN-T visaptverošajiem tīkliem un pamattīkliem un veicina ilgtspējīgu reģionālo un vietējo mobilitāti.	— Transporta plānā vai plānos vai satvarā vai satvaros ir sadaļa par iekšzemes ūdensceļiem un jūras transportu, ostām, multimodāliem savienojumiem un lidostu infrastruktūru, kas: — atbilst tiesiskajām prasībām attiecībā uz stratēģisko vides novērtējumu; — nosaka reālistiskus un pārdomātus projekta mērķus (tostarp grafiku un budžeta struktūru); — paredz pasākumus, lai nodrošinātu starpniekinstitūciju un atbalsta saņēmēju spēju sasniegt projekta mērķus.
	ERAF: — uzlabot energoefektivitāti un energoapgādes drošību, izstrādājot viedas enerģijas sadales, glabāšanas un pārvades sistēmas, kā arī integrējot sadalīto ražošanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem.	7.4. Viedu enerģijas sadales, glabāšanas un pārvades sistēmu izstrāde. Ir izstrādāti visaptveroši plāni par investīcijām viedā enerģētikas infrastruktūrā un ir noteikti regulatīvi pasākumi, kas veicina energoefektivitātes un energoapgādes drošības uzlabošanu.	— Ir izstrādāti visaptveroši plāni, kuros noteiktas valsts enerģētikas infrastruktūras prioritātes: — attiecīgajā gadījumā — saskaņā ar Direktīvas 2009/72/EK 22. pantu un Direktīvu 2009/73/EK, un

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
			— saskaņā ar attiecīgajiem reģionālajiem investīciju plāniem atbilstīgi 12. pantam un ar Savienības mēroga desmit gadu tīkla attīstības plānu atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 714/2009 ([7]) 8. panta 3. punkta b) apakšpunktam un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 715/2009 ([8]), un — saskaņā ar 3. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 347/2013 ([9]). — Minētie plāni ietver: — reālistiskus un pārdomātus to projektu mērķus, kurus paredzēts atbalstīt no ERAF; — pasākumus, lai sasniegtu sociālās un ekonomiskās kohēzijas, kā arī vides aizsardzības mērķus saskaņā ar Direktīvas 2009/72/EK 3. panta 10. punktu un Direktīvas 2009/73/EK 3. panta 7. punktu; — pasākumus, lai optimizētu enerģijas izmantošanu un veicinātu energoefektivitāti saskaņā ar Direktīvas 2009/72/EK 3. panta 11. punktu un Direktīvas 2009/73/EK 3. panta 8. punktu.
8. Veicināt ilgtspējīgu un kvalitatīvu nodarbinātību un atbalstīt darbaspēka mobilitāti; (nodarbinātības mērķis) (minēts 9. panta pirmās daļas 8. punktā)	ESF: — darba meklētāju un nenodarbinātu cilvēku, tostarp ilgstošu bezdarbnieku un no darba tirgus attālinātu personu, piekļuve nodarbinātībai, arī ar vietējām nodarbinātības iniciatīvām, kā arī atbalsts darbaspēka mobilitātei.	8.1. Ir izstrādāti un ieviesti aktīva darbaspēka tirgus politikas virzieni, ņemot vērā nodarbinātības politikas pamatnostādnes.	— Nodarbinātības dienesti spēj nodrošināt un nodrošina: — personalizētus pakalpojumus un aktīvus un preventīvus darba tirgus pasākumus agrīnā posmā, kuri ir pieejami visiem darba meklētājiem, vienlaikus pievēršot uzmanību cilvēkiem, kuri visvairāk pakļauti sociālās atstumtības riskam, tostarp cilvēkiem no atstumtām kopienām;

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
			— visaptverošu un pārredzamu informāciju par jaunām darba vietām un darba iespējām, ņemot vērā darba tirgus mainīgās vajadzības. — Nodarbinātības dienesti ir izveidojuši oficiālu vai neformālu kārtību sadarbībai ar attiecīgajām ieinteresētajām personām.
	ESF: — pašnodarbinātība, uzņēmējdarbība un uzņēmumu radīšana, ietverot inovatīvus mikrouzņēmumus, inovatīvus mazos un vidējos uzņēmumus. ERAF: — atbalstīt uzņēmumu inkubatoru izveidi un investīciju atbalstu pašnodarbinātībai, mikrouzņēmumiem un uzņēmumu radīšanai.	8.2. Pašnodarbinātība, uzņēmējdarbība un uzņēmumu radīšana: ir izstrādāts stratēģisks politikas satvars iekļaujošai darbības uzsākšanai.	— Ir ieviests stratēģisks politikas satvars iekļaujošam darbības uzsākšanas atbalstam, un tam ir šādi elementi: — ir ieviesti pasākumi, lai samazinātu laiku un izmaksas, kas vajadzīgas uzņēmuma izveidei, ņemot vērā MUA mērķus; — ir ieviesti pasākumi, lai saīsinātu laiku, kas vajadzīgs tādu licenču un atļauju saņemšanai, kuras ļauj sākt un veikt konkrēto uzņēmuma darbību, ņemot vērā MUA mērķus; — ir ieviesti pasākumi, lai izveidotu saikni starp atbilstošiem uzņēmējdarbības attīstības pakalpojumiem un finanšu pakalpojumiem (piekļuve kapitālam), tostarp, ja vajadzīgs, nodrošinātu nelabvēlīgu grupu un/vai teritoriju integrēšanu.
	ESF: — darba tirgus iestāžu modernizēšana, piemēram, publisku un privātu nodarbinātības dienestu modernizēšana, un atbilstības darba tirgus vajadzībām uzlabošana, tostarp ar pasākumiem, kas uzlabo darbaspēka transnacionālo mobilitāti, kā arī ar mobilitātes shēmām un labāku sadarbību starp iestādēm un attiecīgajām ieinteresētajām personām. ERAF: — investēt nodarbinātības dienestu infrastruktūrā.	8.3. Darba tirgus iestādes ir modernizētas, un to darbība nostiprināta saskaņā ar nodarbinātības pamatnostādnēm; Pirms darba tirgus iestāžu reformas tiks izstrādāts precīzs stratēģisks politikas satvars un veikts *ex ante* novērtējums, kurā iekļauts dzimumu aspekts.	— Nodarbinātības dienestu reformas pasākumi, kuru mērķis ir attīstīt minēto dienestu spēju nodrošināt: — personalizētus pakalpojumus un aktīvus un preventīvus darba tirgus pasākumus agrīnā posmā, kuri ir pieejami visiem darba meklētājiem, vienlaikus pievēršot uzmanību cilvēkiem, kuri visvairāk pakļauti sociālās atstumtības riskam, tostarp cilvēkiem no atstumtām kopienām; — visaptverošu un pārredzamu informāciju par jaunām darba vietām un darba iespējām, ņemot vērā darba tirgus mainīgās vajadzības.

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
			— Nodarbinātības dienestu reformas laikā tiks izveidoti oficiāli vai neformāli sadarbības tīkli ar attiecīgajām ieinteresētajām personām.
	ESF: — aktīva un veselīga novecošana.	8.4. Aktīva un veselīga novecošana: aktīvas novecošanas politika ir izstrādāta, ņemot vērā nodarbinātības pamatnostādnes.	— Attiecīgās ieinteresētās personas ir iesaistītas aktīvas novecošanas politikas izstrādē un turpmākajos pasākumos, lai saglabātu vecāka gadagājuma darba ņēmējus darba tirgū un veicinātu viņu nodarbinātību; — dalībvalsts veic pasākumus aktīvas novecošanas veicināšanai.
	ESF: — darbinieku, uzņēmumu un uzņēmēju pielāgošanās pārmaiņām.	8.5. Darbinieku, uzņēmumu un uzņēmēju pielāgošanās pārmaiņām: ir izstrādāti politikas virzieni, kas vērsti uz to, lai veicinātu gatavību pārmaiņām un pārstrukturēšanai un to labu pārvaldību.	— Ir ieviesti instrumenti sociālo partneru un publisku iestāžu atbalstam, lai attīstītu un uzraudzītu proaktīvu pieeju pārmaiņām un pārstrukturizācijai, un šie instrumenti ietver pasākmus: — lai veicinātu gatavību pārmaiņām; — lai veicinātu sagatavošanos pārstrukturēšanās procesam un tā pārvaldību.
	ESF: — jauniešu ilgtspējīga integrācija darba tirgū, īpašu uzmanību pievēršot nodarbinātībā, izglītībā vai apmācībā neiesaistītiem jauniešiem, tostarp jauniešiem, kuri pakļauti sociālās atstumtības riskam, un jauniešiem no atstumtām kopienām, arī ar garantijas jauniešiem shēmas īstenošanu.	8.6. Ir izstrādāts stratēģisks politikas satvars, lai veicinātu jauniešu nodarbinātību, tostarp īstenojot garantijas jauniešiem shēmu. Šis ex-ante nosacījums attiecas tikai uz JNI īstenošanu.	— Ir ieviests stratēģisks politikas satvars, lai veicinātu jauniešu nodarbinātību, un tas: — ir pamatots ar pierādījumiem par nodarbinātībā, izglītībā vai apmācībā neiesaistītu jauniešu skaitu, un tas ir pamats mērķtiecīgas politikas izstrādei un norišu uzraudzībai; — nosaka, kura publiska iestāde atbild par jaunatnes nodarbinātības pasākumiem un par partnerību koordinēšanu visos līmeņos un nozarēs; — iesaista visas ieinteresētās personas, kas ir nozīmīgas jauniešu bezdarba samazināšanā; — ļauj īstenot savlaicīgu iejaukšanos un aktivizēšanos;

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
			— ietver atbalstošus pasākumus attiecībā uz piekļuvi nodarbinātībai, prasmju pilnveidošanu, darbaspēka mobilitāti un to jauniešu ilgtspējīgu integrāciju darba tirgū, kuri nav iesaistīti nodarbinātībā, izglītībā vai apmācībā.
9. Veicināt sociālo iekļaušanu, apkarot nabadzību un jebkādu diskrimināciju (nabadzības apkarošanas mērķis) (minēts 9. panta pirmās daļas 9. punktā)	ESF: — aktīva iekļaušana, tostarp lai veicinātu vienlīdzīgas iespējas un aktīvu līdzdalību un uzlabotu nodarbināmību; ERAF: — veikt investīcijas veselības aprūpes un sociālajā infrastruktūrā, kas veicina valsts, reģionālo un vietējo attīstību, samazinot nevienlīdzību attiecībā uz veselības un sociālo stāvokli, veicinot sociālo iekļaušanu ar labāku piekļuvi sociālajiem, kultūras un atpūtas pakalpojumiem un atbalstot pāreju no iestāžu uz sabiedrības sniegtiem pakalpojumiem — sniegt atbalstu tādu pilsētu un lauku kopienu fizisko, ekonomisko un sociālo atjaunošanu, kam ir bijušas ierobežotas iespējas.	9.1. Ir izstrādāts un tiek īstenots valsts stratēģisks politikas satvars nabadzības mazināšanai, kura mērķis ir darba tirgū aktīvi iekļaut no tā atstumtus cilvēkus, ņemot vērā nodarbinātības pamatnostādnes.	— ir ieviests valsts stratēģisks politikas satvars nabadzības mazināšanai, kura mērķis ir panākt aktīvu iekļaušanu un kas: — nodrošina pietiekamus pierādījumus nabadzības mazināšanas politikas izstrādei un norišu uzraudzībai; — ietver pasākumus, ar kuriem atbalsta valsts nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanas mērķa sasniegšanu (kas definēts valsts reformu programmā), kurš paredz ilgtspējīgu un kvalitatīvu darba iespēju veicināšanu cilvēkiem, kuri visvairāk pakļauti sociālās atstumtības riskam, tostarp cilvēkiem no atstumtām kopienām; — iesaista attiecīgās ieinteresētās personas nabadzības apkarošanā; — atkarībā no noteiktajām vajadzībām ietver pasākumus pārejai no iestāžu aprūpes uz sabiedrības sniegtu aprūpi; — pēc pieprasījuma un pamatotā gadījumā attiecīgajām ieinteresētajām personām var sniegt atbalstu projektu pieteikumu iesniegšanā un izvēlēto projektu īstenošanā un vadībā.

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
	ESF: — atstumto kopienu, piemēram, romu, sociālekonomiskā integrācija; ERAF: — veikt investīcijas veselības aprūpes un sociālajā infrastruktūrā, kas veicina valsts, reģionālo un vietējo attīstību, samazinot atšķirības attiecībā uz veselības stāvokli, veicinot sociālo iekļaušanu ar piekļuvi sociālajiem, kultūras un atpūtas pakalpojumiem un atbalstot pāreju no iestāžu uz sabiedrības sniegtiem pakalpojumiem; — sniegt atbalstu tādu pilsētu un lauku kopienu fizisko, ekonomisko un sociālo atjaunošanu, kam ir bijušas ierobežotas iespējas. — veikt investīcijas izglītībā, apmācībā un profesionālajā izglītībā prasmēm un mūžizglītībā, attīstot izglītības un apmācības infrastruktūru.	9.2. Ir ieviests stratēģisks politikas satvars romu iekļaušanai.	— Ir ieviests valsts romu iekļaušanas stratēģisks politikas satvars: — kurā ir izvirzīti sasniedzami valsts mēroga mērķi attiecībā uz romu integrāciju, lai mazinātu to atstumtību no plašas sabiedrības. Minētajiem mērķiem vajadzētu būt vērstiem uz galvenajiem četriem ES romu integrācijas virzieniem, kas saistīti ar piekļuvi izglītībai, nodarbinātībai, veselības aprūpei un mājokļiem; — kurā attiecīgā gadījumā ir norādīti tie nelabvēlīgie mikroreģioni vai izolētās apkaimes, kurās sabiedrība ir vistrūcīgākā, izmantojot jau pieejamos sociālekonomiskos un teritoriālos rādītājus (t. i., ļoti zems izglītības līmenis, ilgstošs bezdarbs utt.); — kurā ir noteiktas stingras uzraudzības metodes, lai novērtētu romu integrācijas pasākumu ietekmi un pārskatītu stratēģijas pielāgošanas mehānismu; — kura ir izstrādāta, tiek īstenota un uzraudzīta ciešā sadarbībā un nepārtrauktā dialogā ar romu pilsonisko sabiedrību, reģionālām un vietējām iestādēm; — pēc pieprasījuma un pamatotā gadījumā attiecīgajām ieinteresētajām personām tiks sniegts atbalsts projektu pieteikumu iesniegšanā un izvēlēto projektu īstenošanā un vadībā.
	ESF: — uzlabot piekļuvi cenas ziņā pieejamiem, ilgtspējīgiem un kvalitatīviem pakalpojumiem, tostarp veselības aprūpei un vispārējas nozīmes sociālajiem pakalpojumiem.	9.3. Veselība: ir izstrādāts valsts vai reģionāls veselības aizsardzības stratēģisks politikas satvars, ņemot vērā LESD 168. pantā noteiktos ierobežojumus un nodrošinot ekonomisku ilgtspējību.	— Ir ieviests valsts vai reģionāls stratēģisks politikas satvars veselības aizsardzības jomā, kas paredz: — koordinētus pasākumus, lai uzlabotu piekļuvi veselības aprūpes pakalpojumiem;

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
	ERAF: — veikt investīcijas veselības aprūpes un sociālajā infrastruktūrā, kas veicina valsts, reģionālo un vietējo attīstību, samazinot atšķirības attiecībā uz veselības stāvokli, veicinot sociālo iekļaušanu, izmantojot uzlabotu piekļuvi sociālajiem, kultūras un atpūtas pakalpojumiem, un atbalstot pāreju no iestāžu uz sabiedrības sniegtiem pakalpojumiem,		— pasākumus efektivitātes veicināšanai veselības aprūpes nozarē, izmantojot pakalpojumu sniegšanas modeļus un infrastruktūru; — uzraudzības un pārskatīšanas sistēmu. — Dalībvalsts vai reģions ir pieņēmuši satvaru, kurā indikatīvi izklāstīti pieejamie budžeta resursi veselības aprūpei, kā arī izmaksu ziņā efektīvi koncentrēti resursi prioritārām vajadzībām.
10. Veikt investīcijas izglītībā, apmācībā un profesionālajā apmācībā, lai nodrošinātu prasmes, kā arī mūžizglītībā (izglītības mērķis) (minēts 9. panta pirmās daļas 10. punktā)	ESF: — priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšana un novēršana un vienlīdzīgas pieejas veicināšana kvalitatīvai pirmsskolas, pamatskolas un vidusskolas izglītībai, tostarp formālām, neformālām un ikdienejām mācību iespējām, kas ļauj mācības pametušajām personām atsākt izglītības iegūšanu un mācības; ERAF: — veikt investīcijas izglītībā, apmācībā un profesionālajā izglītībā prasmēm un mūžizglītībā, attīstot izglītības un apmācības infrastruktūru.	10.1. Priekšlaicīga mācību pārtraukšana: ir izstrādāts stratēģisks politikas satvars, lai mazinātu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu (PMP), ņemot vērā LESD 165. pantā noteiktos ierobežojumus.	— Ir ieviesta sistēma ar PMP saistītu datu un informācijas vākšanai un analizēšanai attiecīgajos līmeņos, kas: — nodrošina pietiekamu pierādījumu bāzi mērķtiecīgas politikas izstrādei un uzrauga norises. — Ir ieviests ar PMP saistīts stratēģisks politikas satvars: — kurš ir pamatots ar pierādījumiem; — kurš ietver attiecīgos izglītības sektorus, tostarp attīstību agrīnā pirmsskolas vecumā, un jo īpaši pievēršas mazaizsargātām grupām, kuras visvairāk apdraud PMP, tostarp cilvēkiem no atstumtām kopienām, un kurā ir ņemti vērā preventīvi, intervences un kompensācijas pasākumi; — kurā iesaista visus politikas sektorus un ieinteresētās personas, kuras ir svarīgas PMP problēmas risināšanā.

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
	ESF: — augstākās izglītības vai pielīdzināma līmeņa izglītības kvalitātes, efektivitātes un pieejamības uzlabošana nolūkā palielināt līdzdalības un sasniegumu līmeni, jo īpaši nelabvēlīgā situācijā esošiem cilvēkiem; ERAF: — veikt investīcijas izglītībā, apmācībā un profesionālajā izglītībā prasmēm un mūžizglītībā, attīstot izglītības un apmācības infrastruktūru.	10.2. Augstākā izglītība: ir izstrādāts valsts vai reģionāls stratēģisks politikas satvars augstākās izglītības apguves rādītāju, kvalitātes un efektivitātes paaugstināšanai, ņemot vērā LESD 165. pantā noteiktos ierobežojumus.	— Ir ieviests valsts vai reģionāls augstākās izglītības stratēģisks politikas satvars, kas paredz: — ja vajadzīgs, pasākumus apguves un ieguves veicināšanai, kuri: — veicina augstākās izglītības apguvi to iedzīvotāju vidū, kuriem ir zemi ienākumi, un citu nepietiekami pārstāvētu iedzīvotāju grupu vidū, īpašu uzmanību pievēršot nelabvēlīgā situācijā esošiem cilvēkiem, tostarp cilvēkiem no atstumtām kopienām; — mazina mācību priekšlaicīgas pārtraukšanas rādītājus / uzlabo izglītības ieguves rādītājus; — veicina inovatīva satura un programmu izstrādi; — pasākumus nodarbinātības un uzņēmējdarbības veicināšanai, kuri: — veicina starpdisciplīnu prasmes, tostarp uzņēmējdarbības prasmes, attiecīgajās augstākās izglītības programmās; — mazina dzimumu atšķirības akadēmisko un profesionālo izvēļu ziņā.
	ESF: — formālas, neformālas un ikdienējas mūžizglītības vienlīdzīgas pieejamības uzlabošana visām vecuma grupām, darbaspēka zināšanu, prasmju un kompetenču uzlabošana un elastīgu mācību iespēju veicināšana, tostarp ar profesionālo orientāciju un iegūto kompetenču apstiprināšanu;	10.3. Mūžizglītība: ir izstrādāts valsts un/vai reģionāls mūžizglītības stratēģisks politikas satvars, ņemot vērā LESD 165. pantā noteiktos ierobežojumus.	— Ir ieviests valsts vai reģionāls mūžizglītības stratēģisks politikas satvars, kas paredz pasākumus, lai: — atbalstītu mūžizglītības attīstības un saistošos pakalpojumus, ietverot to īstenošanu un prasmju uzlabošanu (t. i., validāciju, norādes, izglītību un apmācību), kā arī veicinātu attiecīgo ieinteresēto personu iesaistīšanos un partnerību ar tām;

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
	ERAF: — veikt investīcijas izglītībā, apmācībā un profesionālajā izglītībā prasmēm un mūžizglītībā, attīstot izglītības un apmācības infrastruktūru.		— lai nodrošinātu prasmju pilnveidošanas iespējas dažādām mērķa grupām, ja tās ir noteiktas kā prioritātes valsts vai reģionālos stratēģiskos politikas satvaros (piemēram, jauniešiem profesionālajā apmācībā, pieaugušajiem, vecākiem, kuri atgriežas darba tirgū, mazkvalificētiem un gados vecākiem darbiniekiem, migrantiem, kā arī citām nelabvēlīgām grupām, jo īpaši invalīdiem); — paplašinātu mūžizglītības pieejamību, cenšoties efektīvi ieviest pārredzamības rīkus (piemēram, Eiropas kvalifikāciju sistēmu, valstu kvalifikāciju sistēmu, Eiropas kredītpunktu sistēmu profesionālās izglītības un apmācības jomā, Eiropas kvalitātes nodrošināšanas sistēmu profesionālajai izglītībai un apmācībām); — palielinātu izglītības un apmācības saistību ar darba tirgu un pielāgotu izglītību un apmācību noteikto mērķa grupu vajadzībām (piemēram, jauniešiem profesionālajā apmācībā, pieaugušajiem, vecākiem, kuri atgriežas darba tirgū, mazkvalificētiem un gados vecākiem darbiniekiem, migrantiem, kā arī citām nelabvēlīgām grupām, jo īpaši invalīdiem).
	ESF: — darba tirgus saistības ar izglītības un apmācības sistēmām uzlabošana, pārejas veicināšana no izglītības uz nodarbinātību un profesionālās izglītības un apmācības (VET) sistēmu un to kvalitātes uzlabošana, tostarp ar vajadzīgo prasmju prognozēšanas mehānismiem, studiju programmu pielāgošanu un uz darbu balstītu mācību programmu, tostarp duālu mācību programmu un māceklības shēmu, izstrādi;	10.4 ir izstrādāts valsts vai reģionāls stratēģisks politikas satvars, lai palielinātu profesionālās izglītības un apmācības (VET) kvalitāti un efektivitāti, ņemot vērā LESD 165. pantā noteiktos ierobežojumus.	— ir ieviests valsts vai reģionāls stratēģisks politikas satvars, lai palielinātu VET sistēmu kvalitāti un efektivitāti, ņemot vērā LESD 165. pantā noteiktos ierobežojumus, kas ietver pasākumus, lai:

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
	ERAF: — veikt investīcijas izglītībā, apmācībā un profesionālajā izglītībā prasmēm un mūžizglītībā, attīstot izglītības un apmācības infrastruktūru.		— uzlabotu darba tirgus saistību ar VET sistēmām, ko īsteno ciešā sadarbībā ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp ar vajadzīgo prasmju prognozēšanas mehānismiem, studiju programmu pielāgošanu un uz darbu balstītu mācību nodrošināšanu tās dažādās formās; — uzlabotu VET kvalitāti un pievilcību, tostarp izveidojot valsts pieeju VET kvalitātes nodrošināšanai (piemēram, saskaņā ar Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūru profesionālajai izglītībai un apmācībām), un ieviešot pārredzamības un atzīšanas instrumentus, piemēram, Eiropas kredītpunktu sistēmu profesionālās izglītības un apmācības jomā (ECVET).
11. Uzlabot publisko iestāžu un ieinteresēto personu institucionālās spējas un veidot efektīvu valsts pārvaldi (minēts 9. panta pirmās daļas11. punktā)	ESF — investīcijas institucionālajās spējās un efektīvā valsts pārvaldē un publiskajos pakalpojumos valsts, reģionālajā un vietējā līmenī, lai panāktu reformas, labāku regulējumu un labu pārvaldību. ERAF — uzlabot publisku iestāžu un ieinteresēto personu institucionālās spējas un veidot efektīvu valsts pārvaldi, ar darbībām, kas nostiprina valsts pārvaldes un sabiedrisko pakalpojumu efektivitāti un institucionālās spējas saistībā ar ERAF īstenošanu un sniedzot atbalstu ESF darbībām institucionālās spējas un valsts pārvaldes efektivitātes uzlabošanai.	— ir izstrādāts stratēģisks politikas satvars dalībvalstu pārvaldes efektivitātes nostiprināšanai, tostarp valsts pārvaldes reformai.	— Ir ieviests un tiek īstenots stratēģisks politikas satvars, kura mērķis ir nostiprināt dalībvalsts publisko iestāžu pārvaldes efektivitāti un to prasmes attiecībā uz šādiem elementiem: — tiesisko, organizatorisko un/vai procesuālo reformas darbību analīzi un stratēģisko plānošanu; — kvalitātes pārvaldības sistēmu izstrādi; — integrētas darbības administratīvo procedūru vienkāršošanai un racionalizācijai; — tādas cilvēkresursu stratēģijas un politikas izstrādi un īstenošanu, kura attiecas uz noteiktajām neatbilstībām šajā jomā; — prasmju pilnveidošanu visos publisko iestāžu profesionālās hierarhijas līmeņos;

Tematiskie mērķi	Investīciju prioritātes	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
	Kohēzijas fonds: — uzlabot publisku iestāžu un ieinteresēto personu institucionālās spējas un veidot efektīvu valsts pārvaldi ar darbībām, kas nostiprina valsts pārvaldes un sabiedrisko pakalpojumu efektivitāti un institucionālās spējas saistībā ar Kohēzijas fonda īstenošanu.		— uzraudzības un novērtēšanas procedūru un rīku izstrādi.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/31/ES (2010. gada 19. maijs) par ēku energoefektivitāti (OV L 153, 18.6.2010., 13. lpp.).
([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/27/ES (2012. gada 25. oktobris) par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.).
([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/32/EK (2006. gada 5. aprīlis), par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 93/76/EEK (OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.).
([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.).
([5]) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.
([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1315/2013 par Savienības 2013. gada 11. decembris pamatnostādnēm Eiropas transporta tīkla attīstībai un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 661/2010/ES (OV L 348, 20.12.2013., 1. lpp.). OV: lūdzu pabeigt minēto zemsvītras piezīmi attiecībā uz Regulu PE-CONS 42/13.
([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 714/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 15. lpp.).
([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 36. lpp.).
([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 347/2013 (2013. gada 17. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas energoinfrastruktūras pamatnostādnes un atceļ Lēmumu Nr. 1364/2006/EK, groza Regulu (EK) Nr. 713/2009, Regulu (EK) Nr. 714/2009 un Regulu (EK) Nr. 715/2009 (OV L 115, 25.4.2013., 39. lpp.).

II DAĻA: Vispārējie *ex ante* nosacījumi

Joma	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
1. Diskriminācijas novēršana	Ir administratīvā spēja saistībā ar ESI fondiem īstenot un piemērot Savienības tiesību aktus un politiku diskriminācijas novēršanas jomā.	— Dalībvalstu iestāžu sistēmai un tiesiskam regulējumam atbilstoša kārtība to struktūru iesaistei visā programmu sagatavošanas un īstenošanas gaitā, kuras ir atbildīgas par vienlīdzīgas attieksmes veicināšanu pret visām personām, tostarp konsultāciju sniegšanu par līdztiesības jautājumiem attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar ESI; — kārtība tā personāla apmācībai, kurš strādā iestādēs, kas iesaistītas ESI fondu pārvaldībā un kontrolē jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti un politika diskriminācijas novēršanas jomā.
2. Dzimums	Ir administratīvā spēja saistībā ar ESI fondiem īstenot un piemērot Savienības tiesību aktus un politiku dzimumu līdztiesības jomā.	— Dalībvalstu iestāžu sistēmai un tiesiskam regulējumam atbilstoša kārtība to struktūru iesaistei visā programmu sagatavošanas un īstenošanas gaitā, kuras ir atbildīgas par dzimumu līdztiesību, tostarp konsultāciju sniegšanu par dzimumu līdztiesības jautājumiem attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar ESI; — kārtība tā personāla apmācībai, kurš strādā iestādēs, kas iesaistītas ESI fondu pārvaldībā un kontrolē jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti un politika dzimumu līdztiesības jomā, kā arī integrētā pieeja dzimumu līdztiesības nodrošināšanai.

Joma	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
3. Invaliditāte	Ir administratīvā spēja saistībā ar ESI fondiem īstenot un piemērot ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (UNCRPD) atbilstoši Padomes Lēmumam 2010/48/EK ([1]).	— Dalībvalstu iestāžu sistēmai un tiesiskam regulējumam atbilstoša kārtība saziņai ar tām struktūrām un to iesaistei visā programmu sagatavošanas un īstenošanas gaitā, kuras ir atbildīgas par personu ar invaliditāti tiesībām, vai šādu personu pārstāvniecības organizāciju iesaisti vai citu attiecīgu ieinteresēto personu iesaisti; — kārtība tā personāla apmācībai, kurš strādā iestādēs, kas iesaistītas ESI fondu pārvaldībā un kontrolē jomās, kurās piemērojami Savienības un valstu tiesību akti un politika invaliditātes jomā, tostarp vajadzības gadījumā saistībā ar pieejamības jautājumiem un UNCRPD praktisko piemērošanu, kā tas atspoguļots Savienības un valstu tiesību aktos; — kārtība tam, kā visā programmu sagatavošanas un īstenošanas gaitā nodrošināt UNCRPD 9. panta īstenošanas uzraudzību saistībā ar ESI fondiem.
4. Publiskais iepirkums	Ir izstrādāta kārtība, kā saistībā ar ESI fondiem nodrošināt Savienības publiskā iepirkuma tiesību aktu efektīvu piemērošanu.	— Kārtība, lai ar atbilstīgiem mehānismiem efektīvi piemērotu Savienības noteikumus publiskā iepirkuma jomā; — kārtība, kas nodrošina pārredzamas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras; — kārtība ESI fondu īstenošanā iesaistītā personāla apmācībai un informācijas izplatīšanai minētajam personālam; — kārtība, lai nodrošinātu administratīvo spēju īstenot un piemērot Savienības noteikumus publiskā iepirkuma jomā.
5. Valsts atbalsts	Ir izstrādāta kārtība, kā saistībā ar ESI fondiem nodrošināt Savienības valsts atbalsta noteikumu efektīvu piemērošanu.	— Kārtība, lai efektīvi piemērotu Savienības valsts atbalsta noteikumus; — kārtība ESI fondu īstenošanā iesaistītā personāla apmācībai un informācijas izplatīšanai minētajam personālam; — kārtība, lai nodrošinātu administratīvo spēju īstenot un piemērot Savienības noteikumus valsts atbalsta jomā.
6. Tiesību akti vides jomā, kas attiecas uz ietekmes uz vidi novērtējumu (IVN) un stratēģisko vides novērtējumu (SVN)	Ir izstrādāta kārtība efektīvai Savienības vides jomas tiesību aktu piemērošanai saistībā ar IVN un SVN.	— Kārtība Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/92/ES ([2]) (IVN) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/42/EK ([3]) (SVN) efektīvai piemērošanai; — kārtība IVN un SVN direktīvu īstenošanā iesaistītā personāla apmācībai un informācijas izplatīšanai minētajam personālam; — kārtība pietiekamas administratīvās spējas nodrošināšanai.

Joma	*Ex ante* nosacījums	Izpildes kritēriji
7. Statistiskās sistēmas un rezultātu rādītāji	Ir izstrādāta statistiskā bāze, kas vajadzīga, lai novērtētu programmu efektivitāti un ietekmi. Ir izstrādāta rezultātu rādītāju sistēma, kas vajadzīga, lai izvēlētos darbības, kuras visefektīvāk sekmēs vēlamo iznākumu, lai uzraudzītu progresu rezultātu sasniegšanā un veiktu ietekmes novērtējumu.	— Ir ieviesta kārtība savlaicīgai statistikas datu savākšanai un apkopošanai, kurā iekļauti šādi elementi: — avotu un mehānismu, kas nodrošina statistisko validāciju, apzināšana; — kārtība attiecībā uz apkopoto datu publicēšanu un pieejamību sabiedrībai; — efektīva rezultātu rādītāju sistēma, tostarp: — tiek veikta rezultātu rādītāju atlase katrai programmai, kas sniedz informāciju par programmas finansēto politikas darbību izvēles iemesliem; — ir izvirzīti mērķi šiem rādītājiem; — katrs rādītājs atbilst šādiem priekšnosacījumi: noturība un statistiskā validācija, normatīvās interpretācijas skaidrība, spēja reaģēt uz politiku, datu savlaicīga savākšana; — procedūras, lai nodrošinātu, ka visās programmas finansētajās darbībās tiek izmantota efektīva rādītāju sistēma.

(1) Padomes 2009. gada 26. novembra Lēmums par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (OV L 23, 27.1.2010., 35. lpp.).
(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.).
(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.).

XII PIELIKUMS

INFORMĀCIJA UN KOMUNIKĀCIJA PAR ATBALSTU NO FONDIEM

1. DARBĪBU SARAKSTS

Šīs regulas 115. panta 2. punktā minēto darbību sarakstā vismaz vienā no dalībvalsts oficiālajām valodām aizpilda šādus datu laukus:

— atbalsta saņēmēja nosaukums (tikai juridiskas personas; fiziskas personas nenorāda);

— darbības nosaukums;

— darbības kopsavilkums;

— darbības sākuma datums;

— darbības beigu datums (paredzamais darbības fiziskās pabeigšanas vai pilnīgas īstenošanas datums);

— kopējie atbilstīgie izdevumi, kas atvēlēti darbībai;

— Savienības līdzfinansējuma likme par katru prioritāro virzienu;

— darbības norises vietas pasta indekss vai cita attiecīga vietas norāde;

— valsts;

— darbības intervences kategorijas nosaukums saskaņā ar 96. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta vi) punktu;

— darbību saraksta pēdējās atjauninašanas datums.

Datu lauku virsrakstus norāda arī vismaz vienā citā Savienības oficiālajā valodā.

2. INFORMĀCIJAS UN KOMUNIKĀCIJAS PASĀKUMI SABIEDRĪBAI

Dalībvalsts, vadošā iestāde un atbalsta saņēmēji veic vajadzīgos pasākumus, lai informētu sabiedrību un sazinātos ar to par darbībām, ko atbalsta darbības programma saskaņā ar šo regulu.

2.1. Dalībvalsts un vadošās iestādes pienākumi

1. Dalībvalsts un vadošā iestāde nodrošina, lai informācijas un komunikācijas pasākumi tiktu īstenoti saskaņā ar saziņas stratēģiju un lai minētie pasākumi pēc iespējas plašāk tiktu atspoguļoti plašsaziņas līdzekļos, izmantojot dažādus komunikācijas veidus un metodes atbilstošajā līmenī.

2. Dalībvalsts vai vadošā iestāde ir atbildīga par vismaz šādiem informācijas un komunikācijas pasākumiem:

a) plaša informatīva pasākuma organizēšana, kurā reklamē darbības programmas vai programmu sākšanu, vēl pat pirms attiecīgo komunikācijas stratēģiju apstiprināšanas;

b) viena plaša informācijas pasākuma organizēšana gadā, kurā popularizē finansējuma iespējas un īstenotās stratēģijas un dara zināmus darbības programmas vai programmu sasniegumus, tostarp — attiecīgā gadījumā — informē par lielajiem projektiem, kopīgiem rīcības plāniem un citiem projektu piemēriem;

c) Savienības emblēmas izvietošana pie katras vadošās iestādes ēkas;

d) darbību saraksta elektroniska publicēšana saskaņā ar šā pielikuma 1. punktu;

e) darbību piemēru izklāsts pa darbības programmām vienotajā tīmekļa vietnē vai darbības programmas tīmekļa vietnē, kas ir pieejama, izmantojot vienoto tīmekļa portālu; piemēriem jābūt izklāstītiem plaši lietotā Savienības valodā, kas nav attiecīgās dalībvalsts oficiālā valoda vai valodas;

f) ar darbības programmu saistītās informācijas atjaunināšana, attiecīgā gadījumā atjauninot arī informāciju par tās galvenajiem sasniegumiem, vienotajā tīmekļa vietnē vai darbības programmas tīmekļa vietnē, kas ir pieejama, izmantojot vienoto tīmekļa portālu.

3. Vadošā iestāde informācijas un komunikācijas pasākumos saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi atbilstīgos gadījumos iesaista šādas struktūras:

a) 5. pantā minētos partnerus:

b) Eiropas informācijas centrus, kā arī Komisijas pārstāvniecības un Eiropas Parlamenta Informācijas birojus dalībvalstīs;

c) izglītības un pētniecības institūtus.

Šīs struktūras plaši izplata 115. panta 1. punktā aprakstīto informāciju.

2.2. Atbalsta saņēmēju pienākumi

1. Visos informācijas un komunikācijas pasākumos, ko organizē atbalsta saņēmējs, tiek atzīts atbalsts, kas saņemts no fondiem darbības veikšanai:

a) izvietojot Savienības emblēmu kopā ar atsauci uz Savienību saskaņā ar tehniskajiem parametriem, kas noteikti īstenošanas aktā, kuru Komisija pieņēmusi atbilstoši 115. panta 4. punktam;

b) norādot fondu vai fondus, kas atbalsta darbību.

Ja informācijas vai komunikācijas pasākumi attiecas uz vienu vai vairākām darbībām, ko līdzfinansē vairāk nekā viens fonds, b) apakšpunktā minēto atsauci var aizvietot ar atsauci uz ESI fondiem.

2. Darbības īstenošanas laikā atbalsta saņēmējs informē sabiedrību par atbalstu, kas saņemts no fondiem:

a) atbalsta saņēmēja tīmekļa vietnē, ja tāda ir, publicējot īsu un ar atbalsta apjomu samērīgu aprakstu par darbību, tostarp tās mērķiem un rezultātiem, un uzsverot no Savienības saņemto finansiālo atbalstu;

b) attiecībā uz darbībām, uz kurām neattiecas 4. un 5. punkts, sabiedrībai viegli redzamā vietā, piemēram, pie ēkas ieejas, izvietojot vismaz vienu plakātu ar informāciju par projektu (minimālais izmērs A3), tostarp par finansiālo atbalstu no Savienības.

3. Attiecībā uz ESF atbalstītām darbībām un vajadzības gadījumos attiecībā uz ERAF un Kohēzijas fonda atbalstītām darbībām atbalsta saņēmējs nodrošina, lai personas, kas piedalās darbības īstenošanā, būtu informētas par šo finansējumu.

Ikvienā dokumentā, kas attiecas uz darbības īstenošanu un kas paredzēts sabiedrībai vai dalībniekiem, tostarp jebkurā dalības sertifikātā vai citā sertifikātā, iekļauj paziņojumu par to, ka darbības programmu atbalstījis fonds vai fondi.

4. ERAF un Kohēzijas fonda darbības īstenošanas laikā atbalsta saņēmējs sabiedrībai labi redzamā vietā izvieto ievērojama izmēra pagaidu informācijas stendu par katru darbību, kas sastāv no infrastruktūras vai būvdarbu finansēšanas, ja darbībai piešķirtais kopējais publiskais atbalsts par šādiem darbiem pārsniedz EUR 500 000.

5. Ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc darbības pabeigšanas atbalsta saņēmējs sabiedrībai labi redzamā vietā izvieto ievērojama izmēra pastāvīgu plāksni vai informācijas stendu par katru darbību, kas atbilst šādiem kritērijiem:

a) kopējais publiskais atbalsts darbībai pārsniedz EUR 500 000;

b) darbība sastāv no fiziska objekta iepirkuma vai infrastruktūras vai būvdarbu finansēšanas.

Uz plāksnes vai informācijas stenda norāda darbības nosaukumu un galveno mērķi. To sagatavo atbilstīgi tehniskajiem parametriem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 115. panta 4. punktu.

3. POTENCIĀLO ATBALSTA SAŅĒMĒJU UN ATBALSTA SAŅĒMĒJU INFORMĒŠANAS PASĀKUMI

3.1. Potenciālo atbalsta saņēmēju informēšanas pasākumi

1. Vadošā iestāde saskaņā ar komunikācijas stratēģiju nodrošina, lai darbības programmas stratēģija, mērķi un finansējuma iespējas, ko piedāvā Savienības un dalībvalsts kopējais atbalsts, tiktu plaši publiskoti potenciālajiem atbalsta saņēmējiem un visām ieinteresētajām personām, sniedzot sīku izklāstu par finansiālo atbalstu no attiecīgajiem fondiem.

2. Vadošā iestāde nodrošina, lai potenciāliem atbalsta saņēmējiem būtu piekļuve attiecīgajai informācijai, tostarp vajadzības gadījumā jaunākajai informācijai, ņemot vērā arī elektronisko un citu komunikācijas pakalpojumu pieejamību, tādējādi nodrošinot informāciju vismaz par:

a) finansējuma iespējām un pieteikumu iesniegšanas sākumu;

b) izdevumu atbilstības nosacījumiem, kas jāizpilda, lai varētu saņemt atbalstu saskaņā ar darbības programmu;

c) finansējuma saņemšanas pieteikumu izskatīšanas procedūru aprakstu un attiecīgajiem termiņiem;

d) atbalstāmo darbību atlases kritērijiem;

e) kontaktpersonām valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, kuras var sniegt informāciju par darbības programmām;

f) potenciālo atbalsta saņēmēju pienākumu informēt sabiedrību par darbības mērķi un fondu sniegto atbalstu darbībai saskaņā ar 2.2. punktu. Vadošā iestāde var prasīt, lai potenciālie atbalsta saņēmēji pieteikumos ierosina indikatīvus komunikācijas pasākumus, kas ir samērīgi ar darbības apjomu.

3.2. Atbalsta saņēmēju informēšanas pasākumi

1. Vadošā iestāde informē faktiskos atbalsta saņēmējus par to, ka finansējuma pieņemšana nozīmē piekrišanu viņu iekļaušanai darbību sarakstā, ko publicē saskaņā ar 115. panta 2. punktu.

2. Vadošā iestāde vajadzības gadījumā nodrošina informācijas un komunikācijas līdzekļus, tostarp veidnes elektroniskā formātā, lai palīdzētu faktiskajiem atbalsta saņēmējiem izpildīt viņu pienākumus, kas izklāstīti 2.2. punktā.

4. KOMUNIKĀCIJAS STRATĒĢIJAS ELEMENTI

Vadošās iestādes un attiecīgā gadījumā dalībvalsts izstrādātajā komunikācijas stratēģijā iekļauj šādus elementus:

a) īstenotās pieejas aprakstu, tostarp galvenos informācijas un komunikācijas pasākumus, kas jāveic dalībvalstij vai vadošajai iestādei un kas ir vērsti uz potenciālajiem atbalsta saņēmējiem, atbalsta saņēmējiem, informācijas izplatītājiem un plašāku sabiedrību, ņemot vērā 115. pantā izklāstītos mērķus;

b) to materiālu aprakstu, kuri būs nodrošināti personām ar invaliditāti pieejamā formātā;

c) aprakstu par to, kā tiks atbalstīta saņēmēju komunikācijas darbība;

d) indikatīvu budžetu stratēģijas īstenošanai;

e) to administratīvo struktūru, kā arī personāla resursu aprakstu, kas atbild par informācijas un komunikācijas pasākumu īstenošanu;

f) informācijas un komunikācijas pasākumu kārtību, kas minēta 2. punktā, norādot tīmekļa vietni vai tīmekļa portālu, kurā ir atrodami šādi dati;

g) norādi par to, kā informācijas un komunikācijas pasākumus izvērtēs pēc tā, cik pamanāma un zināma ir politika, darbības programmas, darbības, un kāda ir fondu un Savienības loma;

h) attiecīgā gadījumā — aprakstu par iepriekšējās darbības programmas galveno rezultātu izmantojumu;

i) gada atjauninājumu, kurā izklāstīti nākamajā gadā veicamie informācijas un komunikācijas pasākumi.

XIII PIELIKUMS

VADOŠĀS IESTĀDES UN SERTIFIKĀCIJAS IESTĀDES IZRAUDZĪŠANĀS KRITĒRIJI

1. IEKŠĒJĀ KONTROLES VIDE

i) pastāv organizatoriska struktūra, kas aptver vadošās un sertifikācijas iestādes funkcijas un funkciju sadalījumu katrā no minētajām iestādēm, nodrošinot to, ka attiecīgos gadījumos ir ievērots funkciju nošķīruma princips;

ii) gadījumiem, kad uzdevumi tiek deleģēti starpniekstruktūrām, pastāv sistēma, ar ko tiek nodrošināta starpniekstruktūru atbildības un pienākumu noteikšana, tām deleģēto uzdevumu veikšanas spēju pārbaude un ziņošanas procedūru esamība;.

iii) procedūras, ko izmanto, lai ziņotu par nelikumībām un tās pārraudzītu, kā arī, lai atgūtu nepamatoti izmaksātas summas;

iv) plāns, kā organizācijas dažādos līmeņos un dažādām funkcijām tiek piešķirti pienācīgi cilvēkresursi ar vajadzīgajām tehniskajām zināšanām.

2. RISKA PĀRVALDĪBA

Sistēma, ar ko, ievērojot proporcionalitātes principu, nodrošina, lai vajadzības gadījumā tiktu veikti pienācīgi riska pārvaldības pasākumi, it īpaši gadījumos, kad darbībās ir veiktas būtiskas izmaiņas.

3. PĀRVALDĪBAS UN KONTROLES DARBĪBAS

A. Vadošā iestāde

i) procedūras attiecībā uz dotāciju pieteikumiem, pieteikumu izvērtēšanu, atlasi finansējuma piešķiršanas mērķiem, tostarp instrukcijas un norādes, ar ko nodrošina, lai darbības saskaņā ar 125. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) punktu sniegtu ieguldījumu attiecīgo prioritāro virzienu konkrēto mērķu un rezultātu sasniegšanā;

ii) procedūras pārvaldības pārbaužu, tostarp administratīvo pārbaužu, veikšanai par katru atbalsta saņēmēja iesniegtu atlīdzināšanas pieteikumu un par darbību pārbaudēm uz vietas;

iii) procedūras atbalsta saņēmēju iesniegtu atlīdzināšanas pieteikumu izskatīšanai un atļaujas veikt maksājumu došanai;

iv) procedūras sistēmai, kurā elektroniskā formātā vāc, reģistrē un glabā datus par katru darbību, tostarp, attiecīgos gadījumos, datus par atsevišķiem dalībniekiem un, ja vajadzīgs, rādītāju datu nodalījumu pa dzimumiem, un kuras drošība ir garantēta atbilstīgi starptautiski atzītiem standartiem;

v) vadošās iestādes izveidotas procedūras, lai nodrošinātu, ka atbalsta saņēmēji uztur vai nu atsevišķu grāmatvedības sistēmu vai piemērotu grāmatvedības kodu sistēmu visiem darījumiem, kas saistīti ar attiecīgu darbību;

vi) procedūras efektīvu un samērīgu krāpšanas apkarošanas pasākumu piemērošanai;

vii) procedūras, ar ko nodrošina pienācīgas revīzijas liecības un arhivēšanas sistēmu;

viii) procedūras pārvaldības ticamības deklarāciju, ziņojumu par veiktajām kontrolēm un apzinātajiem trūkumiem un gada kopsavilkumu par galīgajām revīzijām un kontrolēm izstrādei;

ix) procedūras atbalsta saņēmējam nepieciešamā dokumenta, kurā ir izklāstīti katrai darbībai sniegtā atbalsta nosacījumi, izsniegšanai.

B. Sertifikācijas iestāde

i) procedūras, ko veic, lai apliecinātu Komisijai paredzētu starpposma maksājumu pieteikumus;

ii) procedūras, saskaņā ar kurām izstrādā pārskatus un apliecina to patiesumu, pilnīgumu un pareizumu, un to, ka, ņemot vērā visu revīziju rezultātus, pārskatos iekļautie izdevumi atbilst piemērojamiem tiesību aktiem;

iii) procedūras, ar kurām nodrošina pienācīgas revīzijas liecības, elektroniskā formātā uzturot grāmatvedības uzskaiti, tostarp uzskaiti par atgūstamajām, atgūtajām un atsauktajām summām attiecībā uz katru darbību;

iv) attiecīgos gadījumos – procedūras, ar kurām nodrošina, ka sertifikācijas iestāde no vadošās iestādes saņem pienācīgu informāciju par veiktajām pārbaudēm, un informāciju par rezultātiem, kas gūti revīzijas iestādes veiktās revīzijās vai tās pārraudzībā veiktās revīzijās.

4. UZRAUDZĪBA

A. Vadošā iestāde

i) procedūras, ar ko atbalsta uzraudzības komitejas darbu;

ii) procedūras gada un galīgos īstenošanas ziņojumu izstrādei un iesniegšanai Komisijai.

B. Sertifikācijas iestāde

Procedūras, kas nepieciešamas, lai izpildītu sertifikācijas iestādes pienākumu uzraudzīt pārvaldības pārbaužu rezultātus un rezultātus, kas gūti revīzijas iestādes veiktās revīzijās vai tās pārraudzībā veiktās revīzijās, pirms Komisijai tiek iesniegti maksājumu pieteikumi.

XIV PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 1083/2006	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. un 4. pants	89. pants
5., 6. un 8. pants	90. pants
7. pants	—
9. pants	4. un 6. pants
10. pants	4. panta 1. punkts
11. pants	5. pants
12. pants	4. panta 4. punkts
13. pants	4. panta 5. punkts
14. pants	4. panta 7. un 8. punkts un 73. pants
15. pants	95. pants
16. pants	7. pants
17. pants	8. pants
18. pants	91. pants
19. līdz 21. pants	92. pants
22. pants	93. un 94. pants
23. pants	92. panta 6. punkts
24. pants	91. panta 3. punkts
25. pants	10. un 11. pants
26. pants	12. pants
27. pants	15. pants
28. pants	14. un 16. pants
29. pants	52. pants
30. pants	53. pants
31. pants	113. pants
32. pants	26., 29. pants, 96. panta 9. un 10. punkts
33. pants	30. pants un 96. panta 11. punkts
34. pants	98. pants
35. pants	99. pants
36. pants	31. pants
37. pants	27. pants un 96. panta 1. līdz 8. punkts
38. pants	—

Regula (EK) Nr. 1083/2006	Šī regula
39. pants	100. pants
40. pants	101. pants
41. pants	102. un 103. pants
42. pants	123. panta 7. punkts
43. pants	—
43.a pants	67. pants
43.b pants	67. pants
44. pants	37. līdz 46. pants
45. pants	58. un 118. pants
46. pants	59. un 119. pants
47. pants	54. pants
48. pants	55. pants, 56. panta 1. līdz 3. punkts, 57. pants, 114. panta 1. un 2. punkts
49. pants	56. panta 4. punkts, 57. pants un 114. panta 3. punkts
50. pants	20. līdz 22. pants
51. pants	—
52. pants	121. pants
53. un 54. pants	60. un 120. pants
55. pants	61. pants
56. pants	65. līdz 70. pants
57. pants	71. pants
58. pants	73. pants
59. pants	123. pants
60. pants	125. pants
61. pants	126. pants
62. pants	127. pants
63. pants	47. pants
64. pants	48. pants
65. pants	110. pants
66. pants	49. pants
67. pants	50. un 111. pants
68. pants	51. un 112. pants
69. pants	115. līdz 117. pants
70. pants	74 un 122. pants
71. pants	124. pants
72. pants	75. pants

Regula (EK) Nr. 1083/2006	Šī regula
73. pants	128. pants
74. pants	148. pants
75. pants	76. pants
76. pants	77. un 129. pants
77. pants	78. un 130. pants
78. un 78.a pants	131. pants
79. pants	—
80. pants	132. pants
81. pants	80. un 133. pants
82. pants	81. un 134. pants
83. pants	—
84. pants	82. pants
85. līdz 87. pants	135. pants
88. pants	—
89. pants	141. pants
90. pants	140. pants
91. pants	83. pants
92. pants	142. pants
93. pants	86. un 136. pants
94. pants	—
95. pants	—
96. pants	87. pants
97. pants	88. pants
98. pants	143. pants
99. pants	85. un 144. pants
100. pants	145. pants
101. pants	146. pants
102. pants	147. pants
103. un 104. pants	150. pants
105. pants	152. pants
105.a pants	—
106. pants	151. pants
107. pants	153. pants
108. pants	154. pants

Padomes un Komisijas kopīgais paziņojums par 67. pantu

Padome un Komisija ir vienisprātis, ka 67. panta 4. punkts, ar ko ir izslēgta 67. panta 1. punkta b)–d) apakšpunktos izklāstītā vienkāršotu izmaksu piemērošana gadījumos, kad darbība vai projekts, kas ir daļa no darbības, tiek īstenota tikai un vienīgi ar publiskā iepirkuma starpniecību, neliedz iespēju īstenot darbību ar publiskā iepirkuma procedūru, kuru rezultātā atbalsta saņēmējs veic maksājumus līgumslēdzējai pusei, balstoties uz iepriekš noteiktām vienības izmaksām. Padome un Komisija ir vienisprātis, ka izmaksas, ko nosaka un sedz atbalsta saņēmējs, balstoties uz minētajām vienību izmaksām, kuras noteiktas ar publiskā iepirkuma procedūru, veido reālās izmaksas, kas atbalsta saņēmējam radušās un kuras viņš apmaksājis saskaņā ar 67. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgais paziņojums par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 pārskatīšanu saistībā ar apropriāciju pārdali

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija piekrīt Finanšu regulas pārskatīšanā nolūkā saskaņot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 966/2012 ar daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam iekļaut noteikumus, kas nepieciešami, lai piemērotu vienošanās par izpildes rezerves piešķiršanu un saistībā ar finanšu instrumentu īstenošanu atbilstīgi 39. pantam (MVU iniciatīva) saskaņā ar regulu, ar ko paredz kopīgus noteikumus Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem attiecībā uz šādu apropriāciju pārdali:

i. apropriāciju, kuras ir piesaistītas programmām attiecībā uz izpildes rezervi un kuru saistības ir atceltas, jo atbilstīgi šajās programmās noteiktajām prioritātēm starpposma mērķi netika sasniegti, un;

ii. apropriāciju, kuras ir piesaistītas attiecībā uz 39. panta 4. punkta b) apakšpunktā minētajām īpašam nolūkam paredzētajām programmām un kuru saistības ir jāatceļ, jo bija jāpārtrauc dalībvalsts piedalīšanās finanšu instrumentā.

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgs paziņojums par 1. pantu

Ja ir nepieciešami vēl citi pamatoti izņēmumi kopīgos noteikumos, lai ņemtu vērā EZJF un ELFLA īpatnības, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija apņemas atļaut šīs atkāpes, tās ar pienācīgu rūpību piemērojot nepieciešamajam izmaiņām Regulā, ar ko nosaka kopīgus noteikumus Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem.

Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgais paziņojums par jebkāda atpakaļejoša spēka izslēgšanu attiecībā uz 5. panta 3. punkta piemērošanu

Eiropas Parlaments un Padome ir vienisprātis, ka:

— attiecībā uz 14. panta 2. punktu, 15. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 26. panta 2. punktu Regulā, ar ko paredz kopīgus noteikumus Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem, darbības, ko dalībvalstis veic, lai iesaistītu 5. panta 1. punktā minētos partnerus partnerības nolīguma un 5. panta 2. punktā minēto programmu sagatavošanā, ietver visas darbības, ko dalībvalsts praktiski veic neatkarīgi no veikšanas brīža, kā arī darbības, ko tās veikušas pirms minētās regulas stāšanās spēkā un pirms dienas, kad stājas spēkā deleģētais akts attiecībā uz Eiropas rīcības kodeksu, kas pieņemts saskaņā ar tās pašas regulas 5. panta 3. punktu, un dalībvalstu plānošanas procedūras sagatavošanas laikā, ar noteikumu, ka tiek sasniegti minētajā regulā noteiktie partnerības principa mērķi. Šajā sakarā dalībvalstis atbilstīgi savām valsts un reģionālajām kompetencēm gan par ierosinātā partnerības nolīguma, gan ierosināto programmu projektu saturu lems saskaņā ar attiecīgajiem minētās regulas noteikumiem un konkrētā fonda noteikumiem;

— deleģētajam aktam, ar ko nosaka Eiropas rīcības kodeksu un kas pieņemts saskaņā ar 5. panta 3. punktu, nekādos apstākļos nav nedz tieša, nedz netieša atpakaļejoša spēka, jo īpaši attiecībā uz partnerības nolīguma un programmu apstiprināšanas procedūru, jo ES tiesību aktu mērķis nav Komisijai sniegt tādas pilnvaras, lai tā varētu noraidīt partnerības nolīguma un programmu apstiprināšanu, vienīgi un ekskluzīvi balstoties uz jebkāda veida neatbilstību Eiropas rīcības kodeksam, kas pieņemts saskaņā ar 5. panta 3. punktu;

— Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju darīt tām pieejamu deleģētā akta teksta projektu, kas jāpieņem saskaņā ar 5. panta 3. punktu, cik drīz vien iespējams, taču ne vēlāk kā dienā, kad Padome pieņems politisko vienošanos par Regulu, ar ko paredz kopīgus noteikumus Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem, vai dienā, kad par minētās regulas ziņojuma projektu Eiropas Parlaments balso plenārsēdē, atkarībā no tā, kura diena pienāk ātrāk.

EIROPAS KOMISIJA

Jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektorāts
Politikas Izstrāde un Koordinācija

Kontakts: Struktūrpolitika un ekonomiskā analīze

E-pasts: mare-a3@ec.europa.eu

Eiropas Komisija
B-1049 Bruxelles/Brussel

Juridisks paziņojums
Ne Eiropas Komisija, ne jebkāda persona, kas darbojas tās vārdā, nav atbildīga par šīs publikācijas informācijas izmantošanu.

© Eiropas Savienība, 2014. gads

Reproducēšana ir atļauta, ja tiek norādīts avots.

Vāka fotogrāfija © Nisangha (istockphoto.com)